

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zasady prowadzenia działalności przez instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, biura usług płatniczych, instytucje pieniądza elektronicznego i oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, w tym za pośrednictwem agentów, oraz zasady sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami;”;
- 2) w art. 2:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) agent – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, działającą w imieniu i na rzecz instytucji płatniczej, dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, małej instytucji płatniczej, biura usług płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego albo oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego wyłącznie w zakresie świadczenia usług płatniczych, a w odniesieniu do pieniądza elektronicznego – w zakresie jego wykupu;”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) bliskie powiązania – bliskie powiązania, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oraz ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.

26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾);”

- c) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) co-badging – umieszczanie co najmniej dwóch marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym;”
- d) po pkt 4b dodaje się pkt 4c–4f w brzmieniu:
„4c) dostawca prowadzący rachunek – dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy dla płatnika;
4d) dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi inicjowania transakcji płatniczej;
4e) dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku – dostawcę usług płatniczych, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku;
4f) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku, z wyłączeniem pozostałych usług płatniczych;”
- e) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
„8) hybrydowa instytucja pieniądza elektronicznego – instytucję pieniądza elektronicznego wykonującą oprócz wydawania pieniądza elektronicznego, usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1, lub działalności, o której mowa w art. 132j ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 07.12.2017, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27.

- 9) hybrydowa instytucja płatnicza – instytucję płatniczą wykonującą oprócz usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1, wydawania pieniądza elektronicznego lub działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą;”
- f) po pkt 9a dodaje się pkt 9aa w brzmieniu:
„9aa)hybrydowa mała instytucja płatnicza – małą instytucję płatniczą wykonującą oprócz którejkolwiek z usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–6, lub działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, inną działalność gospodarczą;”
- g) w pkt 9b wyrazy „dostawcy usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcy”
- h) po pkt 9b dodaje się pkt 9c i 9d w brzmieniu:
„9c) incydent – niespodziewane zdarzenie lub seria takich zdarzeń, które mają niekorzystny wpływ na integralność, dostępność, poufność, autentyczność lub ciągłość świadczenia usług płatniczych albo stwarzają znaczne prawdopodobieństwo, że taki wpływ będą miały;
9d) indywidualne dane uwierzytelniające – indywidualne dane zapewniane użytkownikowi przez dostawcę do celów uwierzytelnienia;”
- i) w pkt 17a wyrazy „dostawcę usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcę”
- j) po pkt 17a dodaje się pkt 17b i 17c w brzmieniu:
„17b) marka płatnicza – markę płatniczą, o której mowa w art. 2 pkt 30 rozporządzenia nr 2015/751;
17c) mała instytucja płatnicza – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3, prowadzącą działalność w zakresie którejkolwiek z usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–6, nieprowadzącą działalności w zakresie usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 lub 8;”
- k) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
„20) osoba zarządzająca – członka zarządu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego zarządu – osobę odpowiedzialną za zarządzanie tym podmiotem niepodlegającą służbowo innej osobie, przy czym w przypadku hybrydowej instytucji płatniczej lub hybrydowej instytucji pieniądza

elektronicznego – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej instytucji w zakresie usług płatniczych lub wydawania pieniądza elektronicznego, a w przypadku hybrydowej małej instytucji płatniczej lub hybrydowego biura usług płatniczych – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej małej instytucji płatniczej lub takiego biura usług płatniczych w zakresie usług płatniczych;”

l) pkt 24a otrzymuje brzmienie:

„24a) przetwarzanie transakcji płatniczych – czynności o charakterze technicznym i operacyjnym, dokonywane w celu przeprowadzenia transakcji płatniczej, w szczególności obejmujące:

- a) inicjację transakcji, w tym uwierzytelnienie instrumentu płatniczego lub użytkownika tego instrumentu,
- b) sprawdzenie danych umożliwiających przeprowadzenie transakcji, w tym dostępności środków, możliwości dokonania transakcji z wykorzystaniem instrumentu płatniczego oraz dostępności systemu łączności między dostawcami usług płatniczych,
- c) obsługę przesyłanych komunikatów w celu transferu środków pieniężnych;”

m) po pkt 26 dodaje się pkt 26¹ w brzmieniu:

„26¹) reklamacja – wystąpienie skierowane do dostawcy usług płatniczych przez użytkownika lub posiadacza pieniądza elektronicznego, w którym użytkownik lub posiadacz pieniądza elektronicznego zgłasza zastrzeżenia dotyczące usług świadczonych przez dostawcę usług płatniczych;”

n) pkt 26a otrzymuje brzmienie:

„26a) schemat płatniczy – zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych, wydawania instrumentów płatniczych, akceptowania instrumentów płatniczych i przetwarzania transakcji płatniczych wykonywanych przy użyciu instrumentów płatniczych oraz system kart płatniczych;”

- o) po pkt 26a dodaje się pkt 26aa w brzmieniu:
„26aa) silne uwierzytelnianie użytkownika – zapewniające ochronę poufności danych uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do różnych kategorii:
a) wiedza o czymś co wie wyłącznie użytkownik,
b) posiadanie czegoś co posiada wyłącznie użytkownik,
c) cechy charakterystyczne użytkownika
– będących integralną częścią tego uwierzytelnienia oraz niezależnych w ten sposób, że naruszenie jednego z tych elementów nie osłabia wiarygodności pozostałych;”
- p) po pkt 27 dodaje się pkt 27¹ w brzmieniu:
„27¹) szczególnie chronione dane dotyczące płatności – dane, w tym indywidualne dane uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw, z wyłączeniem nazwiska i imienia lub nazwy właściciela rachunku i numeru rachunku w przypadku działalności prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku;”
- q) po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu:
„29a) treści cyfrowe – towary lub usługi wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego, z wyłączeniem użycia i konsumpcji fizycznych towarów lub usług;”
- r) po pkt 33a dodaje się pkt 33b w brzmieniu:
„33b) uwierzytelnianie – procedurę umożliwiającą dostawcy weryfikację tożsamości użytkownika lub ważności stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych danych uwierzytelniających tego użytkownika;”
- 3) w art. 3:
- a) w ust. 1:
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) świadczeniu usługi acquiringu transakcji płatniczej;”
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) świadczeniu usługi inicjowania transakcji płatniczej;”

– dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) świadczeniu usługi dostępu do informacji o rachunku.”,

b) w ust. 4 wyrazy „dostawcę usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcę”,

c) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Usługa acquiringu transakcji płatniczej oznacza usługę świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, polegającą na umożliwianiu akceptowania instrumentów płatniczych oraz wykonywania transakcji płatniczych, zainicjowanych instrumentem płatniczym płatnika przez akceptanta lub za jego pośrednictwem, polegających w szczególności na obsłudze autoryzacji, przesyłaniu do wydawcy instrumentu płatniczego lub systemów płatności zleceń płatniczych płatnika lub akceptanta, mających na celu przekazanie akceptantowi należnych mu środków, z wyłączeniem czynności polegających na rozliczaniu i rozrachunku tych transakcji w ramach systemu płatności w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku.

6. Usługa inicjowania transakcji płatniczej oznacza usługę polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej na wniosek użytkownika z rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego przez innego dostawcę.

7. Usługa dostępu do informacji o rachunku oznacza usługę on-line polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji dotyczących co najmniej jednego rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego przez innego dostawcę albo u więcej niż jednego dostawcy.”;

4) w art. 4:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106 i 138), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”,”;

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe i odpowiednio oddział instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 tej ustawy;

- 4) instytucja pieniądza elektronicznego i odpowiednio oddział instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku gdy oddział znajduje się w państwie członkowskim, a siedziba takiej instytucji pieniądza elektronicznego znajduje się poza państwem członkowskim, o ile usługi płatnicze świadczone przez oddział są związane z wydawaniem pieniądza elektronicznego;”,
- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7) Europejski Bank Centralny, zwany dalej „EBC”, Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, oraz bank centralny państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska – w przypadku gdy nie działają w charakterze władz monetarnych lub organów administracji publicznej;”,
 - w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:
 - „11) mała instytucja płatnicza;
 - 12) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego oraz ich oddziały i agenci tych podmiotów wykonujący działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, oddziały krajowych instytucji płatniczych, jeżeli świadczą one swoje usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste, dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, ich oddziały oraz agenci wykonujący działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz ich oddziały, podmioty wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, oraz podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 12, do których ma zastosowanie art. 6d ust. 1, podlegają wpisowi do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego, zwanego dalej „rejestrem”.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyłącznie uprawnionymi do używania w nazwie (firmie) określenia:

- 1) „instytucja płatnicza” – są instytucje płatnicze;
- 2) „biuro usług płatniczych” – są biura usług płatniczych;
- 3) „mała instytucja płatnicza” – są małe instytucje płatnicze.”,

d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zapewnia instytucjom płatniczym, instytucjom pieniądza elektronicznego, małym instytucjom płatniczym oraz biurom usług płatniczych, na ich żądanie, dostęp do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych, niedyskryminujących i proporcjonalnych zasadach. Dostęp ten umożliwia świadczenie usług płatniczych przez te podmioty w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zawiadamia KNF o każdym przypadku odmowy dostępu tym podmiotom do świadczonych przez siebie usług w terminie 7 dni od dnia odmowy dostępu z podaniem przyczyn takiej odmowy.”;

5) w art. 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepisy działu II, działu IIa, działu III, z wyłączeniem art. 59ia–59ih, oraz działu IX stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w euro, w walucie polskiej lub w walucie państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.

3. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i art. 30 pkt 1, działu IIa oraz działu III, z wyłączeniem art. 52–58 i art. 59ia–59ih, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, w odniesieniu do tych części danej transakcji, które są realizowane w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i pkt 5 lit. f oraz art. 30 pkt 1, działu IIa, działu III, z wyłączeniem art. 37a ust. 1 i 3, art. 38a ust. 3, art. 47, art. 48, art. 52, art. 54 i art. 59ia–59ih, oraz działu IX, z wyłączeniem art. 144, art. 145, art. 146 i art. 148, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych we wszystkich walutach, w przypadku gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, a drugi dostawca znajduje się na terytorium innego państwa, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.

3b. Przepisy art. 59ia–59ih stosuje się wyłącznie do usług płatniczych wykonywanych w walucie polskiej.”;

6) w art. 6:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 6a” zastępuje się wyrazami „art. 6a–6d”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) transakcji płatniczych między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem umocowanej osoby wykonującej czynności zmierzające do zawarcia przez płatnika i odbiorcę oznaczonej umowy lub zawierającej taką umowę, w imieniu lub na rzecz wyłącznie płatnika albo wyłącznie odbiorcy;”;

c) pkt 10–12 otrzymują brzmienie:

„10) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, wspierających świadczenie usług płatniczych, jeżeli nie wchodzi w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem transakcji płatniczej, w szczególności usług przetwarzania i przechowywania danych, usług powierniczych i ochrony prywatności, usług przekazywania między płatnikiem a odbiorcą informacji o transakcji płatniczej, uwierzytelniania danych i podmiotów, dostarczania technologii informatycznych (IT) i sieci komunikacyjnych, dostarczania i utrzymania terminali i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania transakcji płatniczej i usług dostępu do informacji o rachunku;

- 11) usług opartych na instrumentach płatniczych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób i które spełniają co najmniej jeden z poniższych warunków:
 - a) pozwalają posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w placówkach wydawców tych instrumentów lub w ramach ograniczonej sieci podmiotów związanych umową handlową bezpośrednio z zawodowym wydawcą tych instrumentów,
 - b) służą wyłącznie do nabywania bardzo ograniczonego zakresu towarów lub usług,
 - c) mogą być używane wyłącznie w jednym państwie członkowskim, jeżeli instrumenty takie są dostarczane na wniosek przedsiębiorcy lub jednostki sektora finansów publicznych, są regulowane ze względu na określone cele społeczne lub podatkowe przez krajowy lub samorządowy organ administracji publicznej i służą do nabycia określonych towarów lub usług od dostawców związanych z wydawcą umową handlową;
- 12) transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczonych – obok usług telekomunikacyjnych – na rzecz użytkownika końcowego, doliczanych do należności za usługi telekomunikacyjne:
 - a) w celu nabycia treści cyfrowych lub usług głosowych, niezależnie od urządzenia stosowanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych lub
 - b) wykonywanych urządzeniem elektronicznym lub z jego użyciem, jeżeli transakcja jest przeprowadzana w ramach zbiórek publicznych lub w celu zakupu biletów, w szczególności komunikacyjnych, parkingowych oraz biletów wstępu na imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe

– jeżeli wartość pojedynczej transakcji płatniczej, o której mowa w lit. a lub b, nie przekracza równowartości w walucie polskiej 50 euro, obliczonej przy zastosowaniu na dany rok kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, oraz:

– łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu w danym roku kursu średniego

ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, lub

– łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu na dany rok kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, w przypadku gdy należności za usługi telekomunikacyjne są opłacane z góry;”;

d) w pkt 14 po wyrazach „transakcji płatniczych” dodaje się wyrazy „i ściśle powiązanych ze świadczeniem usług dodatkowych, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1,”;

e) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) usług wypłat gotówki przy użyciu bankomatów, świadczonych przez podmioty działające na rzecz co najmniej jednego wydawcy instrumentów płatniczych i niebędących stroną umowy ramowej z osobą wypłacającą gotówkę z rachunku płatniczego przy użyciu bankomatu, jeżeli podmioty te nie świadczą innych usług płatniczych;”;

7) po art. 6a dodaje się art. 6b–6e w brzmieniu:

„Art. 6b. W przypadku transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 15, podmiot świadczący usługę wypłaty gotówki przy użyciu bankomatu udostępnia osobie wypłacającej gotówkę informacje o opłatach za wypłatę gotówki, o których mowa w art. 20c i art. 23–25, przed dokonaniem wypłaty gotówki oraz na zakończenie wypłaty gotówki; na wniosek użytkownika informacje te przekazuje się w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji.

Art. 6c. 1. W przypadku gdy całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy kalendarzowych przekracza 1 000 000 euro, podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b przekazuje KNF w terminie 14 dni od końca miesiąca, w którym nastąpiło przekroczenie, powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, ze wskazaniem, na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 6 pkt 11 lit. a i b uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany. Równowartość w walucie polskiej kwoty, o której mowa w zdaniu pierwszym, ustala się przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP,

obowiązującego na ostatni roboczy dzień miesiąca, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty.

2. W przypadku braku możliwości weryfikacji przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie otrzymanego powiadomienia, KNF wzywa podmiot do jego uzupełnienia.

3. W przypadku przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, KNF dokonuje, w terminie 30 dni od daty złożenia powiadomienia lub otrzymania uzupełnienia, o którym mowa w ust. 2, wpisu tego podmiotu do rejestru. Jeżeli działalność podmiotu nie spełnia kryteriów, o których mowa w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, KNF wydaje decyzję o odmowie wpisu podmiotu do rejestru.

4. W przypadku wydania decyzji o odmowie wpisu do rejestru podmiot jest obowiązany dostosować rozmiar prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia tej decyzji albo w tym terminie złożyć wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, albo wniosek, o którym mowa w art. 117j.

5. Do czasu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4, podmiot może kontynuować swoją działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymogu uzyskania zezwolenia albo wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g.

6. W przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, oraz odmowy dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g, albo umorzenia postępowania, termin, o którym mowa w ust. 4, biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

7. Podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, wpisany do rejestru zgodnie z ust. 3, zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, wskazując datę zakończenia działalności.

Art. 6d. 1. Podmiot prowadzący działalność określoną w art. 6 pkt 12 przekazuje KNF, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, powiadomienie zawierające opis oferowanych usług oraz dotyczącą poprzedniego roku obrotowego opinię z audytu finansowego poświadczającą, że działalność jest zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12.

2. W przypadku braku możliwości stwierdzenia, że działalność podmiotu jest zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12, KNF na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wzywa podmiot do jego uzupełnienia.

3. W przypadku gdy zgłoszona działalność jest zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12, KNF, w terminie 30 dni od daty złożenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, lub otrzymania uzupełnienia, o którym mowa w ust. 2, dokonuje wpisu do rejestru. Jeżeli działalność podmiotu nie spełnia limitów określonych w art. 6 pkt 12, KNF wydaje decyzję o odmowie wpisu podmiotu do rejestru.

4. W przypadku wydania decyzji o odmowie wpisu do rejestru podmiot jest obowiązany w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia tej decyzji dostosować prowadzoną działalność do warunków, o których mowa w art. 6 pkt 12, albo w tym terminie złożyć wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, albo wniosek, o którym mowa w art. 117j.

5. Do czasu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4, podmiot może kontynuować swoją działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymogu uzyskania zezwolenia albo wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g.

6. W przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, oraz odmowy dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g, albo umorzenia postępowania, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

7. Podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 12, wpisany do rejestru zgodnie z ust. 3, zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 12, wskazując datę zakończenia działalności.

Art. 6e. KNF informuje EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z art. 6c ust. 1 i art. 6d ust. 1, ze wskazaniem wyłączenia, na podstawie którego jest prowadzona działalność danego rodzaju.”;

8) w art. 7:

a) w ust. 1 po wyrazach „instytucje płatnicze” dodaje się przecinek i wyrazy „małe instytucje płatnicze”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, instytucje pieniądza elektronicznego oraz oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego nie mogą prowadzić działalności polegającej na

przyjmowaniu środków pod tytułem zwrotnym w celu obciążenia ich ryzykiem innym niż wynikającym z wykonywania usług płatniczych.”;

9) w art. 9:

a) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) systemów płatności obejmujących wyłącznie dostawców należących do grupy.”,

– uchyla się pkt 3,

b) uchyla się ust. 4,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy w systemie płatności, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o ostateczności rozrachunku, uczestnik zezwala dostawcy posiadającemu zezwolenie lub wpisanemu do rejestru, niebędącemu uczestnikiem tego systemu, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem systemu, uczestnik ten, w razie otrzymania takiego wniosku, zapewnia taką samą możliwość innym dostawcom posiadającym zezwolenie lub wpisanym do rejestru zgodnie z ust. 1 i 2, w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący. W przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy występującemu z wnioskiem uzasadnienie takiej odmowy.”;

10) w art. 14 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10” zastępuje się wyrazami „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10–12”;

11) w art. 14e ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy wniosek KNF o podjęcie współpracy w celu wykonania zadań wynikających z art. 14f–14h i art. 32e, z przepisów działu III rozdziałów 7 i 8, z przepisów działu V i VI, w szczególności wniosek dotyczący wymiany informacji, został odrzucony przez organ, o którym mowa w ust. 1, lub organ ten nie podjął działań w rozsądnym terminie, KNF może przekazać sprawę do EUNB i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12,

z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”. KNF zawiesza postępowanie do czasu wydania przez EUNB rozstrzygnięcia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010 i wydaje decyzję po wydaniu rozstrzygnięcia przez EUNB.”;

12) art. 14g i art. 14h otrzymują brzmienie:

„Art. 14g. 1. Podmiot prowadzący stronę internetową porównującą opłaty pobierane przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze, która:

- 1) zawiera informacje dotyczące rachunków płatniczych obejmujących powyżej 50% ofert występujących na rynku usług płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) porównuje opłaty pobierane przez dostawców przynajmniej za świadczenie usług zawartych w wykazie usług reprezentatywnych oraz posługuje się pojęciami i definicjami zawartymi w tym wykazie,
- 3) zawiera informację o podmiocie prowadzącym stronę,
- 4) określa jednoznaczne i obiektywne kryteria porównywania,
- 5) zawiera informacje sformułowane w sposób prosty i jednoznaczny,
- 6) zawiera aktualne informacje, z podaniem daty ostatniej aktualizacji,
- 7) wykorzystuje procedurę umożliwiającą zgłaszanie błędów w zamieszczonych informacjach,
- 8) jest prowadzona przez podmiot niezależny od dostawców

– może zamieścić na tej stronie internetowej oświadczenie, że jest podmiotem porównującym opłaty pobierane przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze, a prowadzona przez niego strona internetowa spełnia wymogi określone w pkt 1–8.

2. W spełnianiu wymogu określonego w ust. 1 pkt 1 uwzględnia się dostawców posiadających przynajmniej jedną placówkę na terytorium każdego województwa.

3. Podmiot, który zamieścił oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, informuje KNF o prowadzeniu tej strony, przekazując opis prowadzonej działalności.

4. Na stronie internetowej, o której mowa w art. 14h ust. 1, można dodatkowo umieszczać inne informacje dotyczące usług płatniczych umożliwiające konsumentom porównanie ofert dostawców, w tym informacje o liczbie bankomatów lub placówek

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 5, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35.

znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z których konsument może dokonywać wypłaty gotówki bez opłat.

5. Podmiotem niezależnym w rozumieniu ust. 1 pkt 8 jest podmiot, który nie jest jednostką dominującą, zależną ani współzależną wobec jakiegokolwiek dostawcy prowadzącego rachunki płatnicze dla konsumentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ani nie uczestniczy w jakimkolwiek zakresie w prowadzeniu działalności polegającej na prowadzeniu rachunków płatniczych.

6. Jeżeli strona internetowa przestała spełniać którykolwiek z wymogów określonych w ust. 1 lub podmiot, o którym mowa w ust. 3, zrezygnował z publikacji oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot ten niezwłocznie informuje o tym KNF.

Art. 14h. 1. KNF zamieszcza na swojej stronie internetowej wykaz podmiotów prowadzących stronę internetową, o których mowa w art. 14g ust. 3.

2. KNF wykreśla z wykazu podmiotów, o którym mowa w ust. 1, podmiot, który poinformował KNF o niespełnieniu któregoś z wymogów określonych w art. 14g ust. 1, lub o rezygnacji z publikacji oświadczenia, o którym mowa w art. 14g ust. 1, zgodnie z art. 14g ust. 6, lub gdy KNF niespełnienie przez podmiot któregoś z wymogów określonych w art. 14g ust. 1 stwierdzi w inny sposób.

3. KNF może prowadzić stronę internetową spełniającą wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1, niezależnie od liczby zarejestrowanych podmiotów, o których mowa w art. 14g ust. 3.

4. W przypadku gdy żaden podmiot nie prowadzi strony internetowej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1 i 3, stronę taką prowadzi KNF.

5. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunki płatnicze ma obowiązek przekazać KNF dane o opłatach pobieranych z tytułu usług świadczonych w związku z prowadzeniem rachunku płatniczego, w szczególności zawartych w wykazie usług reprezentatywnych, oraz każdorazowej zmianie tych opłat, na potrzeby prowadzenia przez KNF strony internetowej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1.

6. KNF co 2 lata informuje Komisję Europejską o liczbie podmiotów prowadzących stronę internetową, o których mowa w art. 14g ust. 3.”;

13) w art. 15:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Użytkownik może wnieść do organu nadzoru skargę na działanie agenta lub oddziału dostawcy, świadczących usługi płatnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa goszczącego.”,

b) w ust. 2 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”;

c) w ust. 3 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”;

14) po art. 15 dodaje się art. 15a–15d w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania reklamacji użytkowników dotyczących praw i obowiązków wynikających z ustawy.

2. Dostawca udziela odpowiedzi na reklamację w terminie do 15 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji. Odpowiedzi udziela się w postaci papierowej lub, po uzgodnieniu z użytkownikiem, na innym trwałym nośniku informacji.

3. W szczególnie skomplikowanych przypadkach uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 2, dostawca:

- 1) wyjaśnia przyczynę opóźnienia;
- 2) wskazuje okoliczności, które muszą zostać ustalone dla rozpatrzenia sprawy;
- 3) określa przewidywany termin rozpatrzenia reklamacji i udzielenia odpowiedzi, który nie może przekroczyć 35 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji.

4. Do zachowania terminów, o których mowa w ust. 2 lub 3, jest wystarczające wysłanie odpowiedzi przed ich upływem, a w przypadku odpowiedzi udzielonych na piśmie, w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138).

5. Procedury, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez dostawcę w odniesieniu do użytkowników z każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje usługi, chyba że prawo właściwe dla stosunku prawnego, w ramach którego użytkownik złożył reklamację, stanowi inaczej.

6. Procedury, o których mowa w ust. 1, są dostępne w języku urzędowym każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje daną usługę płatniczą, chyba że dostawca i użytkownik uzgodnili inny język dla świadczenia usługi płatniczej przy zawieraniu umowy o taką usługę.

7. KNF kontroluje stosowanie przez nadzorowanych dostawców obowiązków wynikających z ust. 1–6.

Art. 15b. 1. Do rozpatrywania reklamacji składanych przez użytkownika będącego osobą fizyczną stosuje się przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i 2486 oraz z 2018 r. poz. ...), z zastrzeżeniem art. 15a ust. 2–4.

2. W zakresie, w jakim do rozstrzygania reklamacji użytkownika będącego osobą fizyczną nie stosuje się przepisów ustawy wymienionej w ust. 1, dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania reklamacji określone niniejszą ustawą.

Art. 15c. 1. Dostawca informuje użytkownika o podmiotach uprawnionych do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).

2. W informacji, o której mowa w ust. 1, dostawca wskazuje również sposób i tryb uzyskania przez użytkownika szczegółowych informacji o zasadach rozwiązania sporu przez dany podmiot uprawniony do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy, jeżeli strona taka istnieje, oraz w jego oddziale, a także w ogólnych warunkach umowy między dostawcą a użytkownikiem.

Art. 15d. KNF może podać do publicznej wiadomości informację o zastosowaniu wobec dostawcy sankcji administracyjnej w związku z naruszeniem przepisów ustawy dotyczących świadczenia usług płatniczych, chyba że ujawnienie takiej informacji mogłoby zagrozić stabilności rynku finansowego lub w sposób niewspółmierny zaszkodzić interesowi prawnemu zainteresowanych stron.”;

15) w art. 17:

a) w ust. 1 po wyrazach „opłat za dostarczanie” dodaje się wyrazy „lub udostępnienie”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Dostawca i użytkownik mogą uzgodnić opłaty za przekazywanie, na wniosek użytkownika, informacji:

1) innych niż wymagane na podstawie przepisów niniejszego działu;

- 2) z większą częstotliwością niż jest wymagana na podstawie przepisów niniejszego działu;
- 3) wymaganych na podstawie przepisów niniejszego działu za pomocą środków porozumiewania się innych niż określone w umowie ramowej.

3. Jeżeli dostawca jest uprawniony do pobierania opłat za przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 2, opłaty te nie mogą przekraczać bezpośrednich kosztów ponoszonych przez dostawcę, w tym kosztów ponoszonych w związku z ich przekazywaniem.”;

16) w art. 19 w ust. 1:

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „pozwalają na dokonywanie” dodaje się wyraz „wyłącznie”;
- b) w pkt 3:
 - w lit. a po wyrazie „dostawca” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;
 - w lit. b po wyrazach „dostawca nie ma obowiązku” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”;

17) w art. 20:

- a) w ust. 1 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”;
- b) w ust. 2 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”;
- c) w ust. 3 wyraz „opłacie” zastępuje się wyrazami „całkowitej kwocie opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, przed zainicjowaniem transakcji płatniczej”;

18) w art. 20a:

- a) w ust. 1 skreśla się wyraz „płatnicze”;
- b) w ust. 2 po wyrazach „umowy o świadczenie tych usług” dodaje się wyrazy „oraz ewentualnych opłat za wypowiedzenie umowy ramowej, o których mowa w art. 35 ust. 4”;

19) w art. 20b w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „konsument zażądał” zastępuje się wyrazami „dostawca i konsument uzgodnili”;

20) po art. 20b dodaje się art. 20c w brzmieniu:

„Art. 20c. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty jest oferowana bezpośrednio przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i świadczona za pośrednictwem bankomatu, w punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, podmiot oferujący płatnikowi usługę przeliczenia waluty przekazuje płatnikowi przed wykonaniem transakcji

płatniczej informacji dotyczące wszelkich opłat, jak również kurs walutowy, który zostanie zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej.”;

21) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca zapewnia użytkownikowi łatwy dostęp do informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lub 1a, art. 24 i art. 25, a na wniosek użytkownika dostarcza je użytkownikowi w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje te formułuje się w sposób łatwo zrozumiały, w przejrzystej i czytelnej formie.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informacje określone w art. 23 ust. 1a dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.”,

c) w ust. 3 po wyrazach „w art. 23 ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 1a”,

d) w ust. 4 wyrazy „1 lub 2” zastępuje się wyrazami „1, 2 lub 2a”;

22) w art. 23:

a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „prawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowane lub”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi oprócz informacji, o których mowa w ust. 1:

1) nazwę (firmę) dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, jego siedzibę i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, a w przypadku korzystania z usług agenta lub wykonywania działalności przez oddział w państwie członkowskim, w którym usługa jest oferowana, także adres tego agenta lub oddziału oraz inne dane kontaktowe mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, w tym adres poczty elektronicznej;

2) dane kontaktowe właściwego organu nadzoru.”;

23) w art. 24 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „dostawca płatnika” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;

24) w art. 25:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”,

- b) w pkt 3 wyraz „odbiorcy” zastępuje się wyrazami „od odbiorcy”;
- 25) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Dostawca dostarcza użytkownikowi informacje określone w art. 27, art. 29 ust. 1 i 5, art. 31 ust. 1 i art. 32 ust. 1 w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje sporządza się w języku polskim lub innym języku uzgodnionym przez dostawcę i użytkownika. Informacje formułuje się w sposób łatwo zrozumiały w przejrzystej i czytelnej formie.”;
- 26) w art. 27:
- a) w pkt 2:
- w lit. b po wyrazach „aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowane lub”,
 - lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) określenie formy i procedury udzielania zgody na złożenie zlecenia płatniczego lub wykonanie transakcji płatniczej oraz cofnięcia takiej zgody, a także odwołania zlecenia płatniczego na podstawie art. 40 i art. 51,”,
 - w lit. e wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem,
 - w lit. f po wyrazach „w art. 41 ust. 1” dodaje się wyraz „oraz” oraz skreśla się średnik i dodaje się lit. g w brzmieniu:
„g) w przypadku instrumentów płatniczych, w których zastosowano co-badging – dodatkowo informacje na temat praw przysługujących użytkownikowi usług płatniczych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751;”,
- b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) informację o wszelkich opłatach należnych na rzecz dostawcy od użytkownika, w tym opłatach związanych ze sposobem i częstotliwością dostarczania lub udostępniania informacji, w tym wyszczególnienie kwot tych opłat,”
- c) w pkt 4:
- w lit. a wyrazy „po stronie” zastępuje się wyrazami „dotyczących sprzętu i oprogramowania”,
 - w lit. b po wyrazie „częstotliwości” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”,

- d) w pkt 5:
- po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:
„aa) opis bezpiecznej procedury powiadamiania użytkownika przez dostawcę w przypadku podejrzenia lub faktycznego wystąpienia oszustwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa,”
 - w lit. d po wyrazach „lub nieprawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowanych lub”
 - w lit. e po wyrazach „dostawcy za” dodaje się wyrazy „zainicjowanie lub”;
- 27) w art. 28 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepis art. 26 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 28) w art. 29 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) użytkownik ma prawo, przed datą proponowanego wejścia w życie zmian, wypowiedzieć umowę ramową bez ponoszenia opłat ze skutkiem od dowolnej daty aż do dnia, w którym dane zmiany zostałyby zastosowane;”;
- 29) art. 30 otrzymuje brzmienie:
„Art. 30. W przypadku indywidualnej transakcji płatniczej dokonywanej na podstawie umowy ramowej i zainicjowanej przez płatnika dostawca dostarcza przed wykonaniem indywidualnej transakcji płatniczej na wniosek płatnika i w odniesieniu do tej konkretnej transakcji płatniczej:
- 1) dokładne informacje dotyczące maksymalnego terminu jej wykonania oraz
 - 2) opłat należnych od płatnika, w tym wyszczególnienie kwot wszelkich opłat.”;
- 30) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Umowa ramowa zawiera postanowienie, zgodnie z którym płatnik może wymagać, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były dostarczane lub udostępniane okresowo, co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie, w sposób określony w umowie, umożliwiającą płatnikowi przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.”;
- 31) w art. 32 w ust. 2 po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;
- 32) po dziale II dodaje się dział IIa w brzmieniu:

„DZIAŁ II A

Bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych

Art. 32f. 1. Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu

ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, w szczególności przez:

- 1) utrzymywanie skutecznej procedury zarządzania incydentami, w tym na potrzeby wykrywania i klasyfikacji poważnych incydentów operacyjnych i incydentów związanych z bezpieczeństwem, w tym o charakterze teleinformatycznym;
- 2) bieżącą ocenę i aktualizację procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa teleinformatycznego, a także bieżącą ocenę środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli.

2. Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru roczną informację o ocenie i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 32g. 1. Dostawca przekazuje niezwłocznie KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru informację o poważnym incydencie operacyjnym lub incydencie związanym z bezpieczeństwem dostawcy, w tym o charakterze teleinformatycznym.

2. Jeżeli incydent, o którym mowa w ust. 1, ma lub może mieć wpływ na interesy finansowe użytkowników usług płatniczych, dostawca bez zbędnej zwłoki powiadamia o incydencie użytkowników korzystających z usług tego dostawcy oraz informuje ich o dostępnych środkach, które mogą podjąć w celu ograniczenia negatywnych skutków incydentu.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, KNF lub inny właściwy organ nadzoru przekazują niezwłocznie EUNB i EBC, a jeżeli incydent ma znaczenie dla organu nadzoru innego państwa członkowskiego – także temu organowi.

4. Jeżeli KNF lub inny właściwy organ nadzoru otrzyma od EUNB lub EBC informację o incydencie, który ma znaczenie dla krajowego rynku finansowego, niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu ochrony bezpieczeństwa systemu finansowego.

Art. 32h. 1. Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru roczne dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.

2. Na podstawie otrzymanych danych zgodnie z ust. 1, KNF oraz inny właściwy organ nadzoru, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, przekazują EUNB i EBC zbiorcze dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.

Art. 32i. 1. Dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika, w przypadku gdy płatnik:

- 1) uzyskuje dostęp do swojego rachunku w trybie on-line;
- 2) inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą;
- 3) przeprowadza czynność za pomocą kanału zdalnego, która może wiązać się z ryzykiem oszustwa związanego z wykonywanymi usługami płatniczymi lub innych nadużyć.

2. Jeżeli płatnik inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą z wykorzystaniem połączenia z siecią Internet lub za pośrednictwem środków, które mogą być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość, dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika obejmujące elementy, które dynamicznie łączą transakcję płatniczą z określoną kwotą transakcji oraz określonym odbiorcą.

3. Dostawca stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających użytkowników.

4. Przepisy ust. 2 i 3 mają również zastosowanie w przypadku gdy płatności są inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej. Przepisy ust. 1 i 3 mają również zastosowanie w przypadku gdy dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku występuje do dostawcy prowadzącego rachunek o podanie informacji o tym rachunku.

5. Dostawca prowadzący rachunek umożliwia dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej i dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku świadczenie usług w oparciu o uwierzytelnienie użytkownika stosowane w relacji między użytkownikiem a dostawcą prowadzącym rachunek, zgodnie z ust. 1 i 3, a w przypadku gdy jest zaangażowany dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – zgodnie z ust. 1–3.”;

33) w art. 35 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wypowiedzenie umowy ramowej nie może wiązać się z nałożeniem przez dostawcę na użytkownika opłat, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Dostawca może pobrać od użytkownika opłatę za wypowiedzenie umowy ramowej w przypadku gdy wypowiedzenie nastąpiło przed upływem 6 miesięcy od daty jej zawarcia, a umowa ta przewiduje możliwość pobrania tej opłaty. Opłata pobrana od użytkownika z tego tytułu nie może przekraczać kosztów poniesionych przez dostawcę w związku z zawarciem umowy ramowej.”;

34) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. W przypadku transakcji płatniczych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w obrocie z państwami członkowskimi innymi niż Rzeczpospolita Polska płatnik i odbiorca ponoszą opłaty określone w umowie zawartej przez każdego z nich ze swoim dostawcą, jeżeli zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca danej transakcji płatniczej wykonują działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.

2. Dostawca nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierkowania jego wyboru w inny sposób tak, aby skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne opłaty pobierane z tego tytułu nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.

3. Odbiorca nie pobiera opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751 ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009.”;

35) uchyla się art. 38;

36) w art. 40:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy, dostawcy odbiorcy albo dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli zgoda dotyczy kolejnych transakcji płatniczych, wycofanie dotyczy wszystkich niewykonanych transakcji płatniczych, chyba że płatnik zastrzegł inaczej.”;

37) w art. 41 dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Dostawca prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostępu do danego rachunku płatniczego z obiektywnie uzasadnionych i należycie udokumentowanych przyczyn związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez takiego dostawcę, w tym nieuprawnionym zainicjowaniem transakcji płatniczej. W takim przypadku dostawca prowadzący rachunek w uzgodniony sposób informuje płatnika o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, a najpóźniej bezzwłocznie po takiej odmowie, nie później jednak niż w dniu roboczym następującym po dniu takiej odmowy, chyba że jej przekazanie nie byłoby wskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest sprzeczne z odrębnymi przepisami. Dostawca prowadzący rachunek umożliwia tym dostawcom dostęp do rachunku płatniczego niezwłocznie po ustaniu przyczyn uzasadniających odmowę.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, dostawca prowadzący rachunek niezwłocznie zgłasza do KNF lub innego właściwego organu nadzoru incydent związany z dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej. Informacje te obejmują istotne okoliczności zdarzenia oraz opis i przyczyny podjętych działań wraz z uzasadnieniem.

7. Jeżeli odmowa dostępu jest niezgodna z ust. 5, KNF lub inny właściwy organ nadzoru, w drodze decyzji, nakazuje, aby dostawca prowadzący rachunek bez zbędnej zwłoki przyznał dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostęp do danego rachunku płatniczego.”;

38) w art. 42:

- a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „ramową” dodaje się przecinek i wyrazy „która zawiera obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne postanowienia, dotyczące wydawania i użytkowania tego instrumentu,”,
- b) w ust. 2 wyrazy „zabezpieczeń tego instrumentu” zastępuje się wyrazami „danych uwierzytelniających”;

39) w art. 43:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 wyrazy „zabezpieczenia instrumentu płatniczego” zastępuje się wyrazami „dane uwierzytelniające”,
- w pkt 4 na końcu skreśla się wyraz „oraz”, dodaje się przecinek oraz pkt 4a w brzmieniu:

„4a) zapewnienia użytkownikowi możliwości bezpłatnego dokonania zgłoszenia, zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 2, oraz nienakładania opłat w wysokości przekraczającej koszty bezpośrednio związane z wydaniem nowego instrumentu płatniczego w miejsce instrumentu, którego zgłoszenie dotyczy oraz,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca ponosi ryzyko związane z wysłaniem płatnikowi instrumentu płatniczego lub indywidualnych danych uwierzytelniających użytkownika.”;

40) w art. 44 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek dokonuje przywrócenia stanu rachunku sprzed wystąpienia nieautoryzowanych lub nieprawidłowo wykonanych transakcji płatniczych.”;

41) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na dostawcy użytkownika spoczywa ciężar udowodnienia, że transakcja płatnicza została autoryzowana i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą świadczoną przez tego dostawcę, w tym dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, na dostawcy tym spoczywa ciężar udowodnienia, że w zakresie jego właściwości transakcja płatnicza została autoryzowana i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykazanie przez dostawcę zarejestrowanego użycia instrumentu nie jest wystarczające do udowodnienia, że transakcja płatnicza została przez użytkownika autoryzowana albo że płatnik umyślnie albo wskutek rażącego niedbalstwa doprowadził do nieautoryzowanej transakcji płatniczej, albo umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa dopuścił się naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42. Ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa na dostawcy.”;

42) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca płatnika niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej transakcji, którą został obciążony rachunek płatnika lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia zwraca płatnikowi kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku, gdy dostawca płatnika ma uzasadnione i należycie udokumentowane podstawy, aby podejrzewać oszustwo i poinformuje o tym na piśmie organy powołane do ścigania przestępstw. W przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego dostawca płatnika przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej dostawca

prowadzący rachunek zwraca płatnikowi niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej transakcji, którą został obciążony rachunek płatnika lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia, kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej oraz, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza.

1b. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej odpowiada za dokonanie nieautoryzowanej transakcji płatniczej, na wniosek dostawcy prowadzącego rachunek, niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu danej transakcji lub doręczenia wniosku, rekompensuje mu poniesione straty lub zwraca kwoty zapłacone w wyniku dokonania przez niego zwrotu na rzecz płatnika, w tym kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej. Przepis art. 45 ust. 1a stosuje się.

1c. Roszczenia, o których mowa w ust. 1b, nie wyłączają roszczeń wynikających z umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą prowadzącym rachunek lub umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej oraz z przepisów prawa właściwego dla tych umów.”,

c) w ust. 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „150 euro” zastępuje się wyrazami „50 euro”,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przywłaszczenia instrumentu płatniczego.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, w przypadku gdy:

- 1) płatnik nie miał możliwości stwierdzenia utraty, kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego przed wykonaniem transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku gdy płatnik działał umyślnie, lub
- 2) utrata została spowodowana działaniem lub zaniechaniem ze strony pracownika, agenta lub oddziału dostawcy płatnika lub podmiotu świadczącego na jego rzecz usługi, o których mowa w art. 6 pkt 10.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy dostawca płatnika nie wymaga silnego uwierzytelniania użytkownika, płatnik nie ponosi odpowiedzialności za nieautoryzowane transakcje płatnicze, chyba że działał umyślnie. W przypadku gdy odbiorca lub dostawca odbiorcy nie akceptują silnego uwierzytelniania, odpowiadają oni za szkody poniesione przez dostawcę płatnika.”;

43) w art. 47:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W odniesieniu do poleceń zapłaty płatnik posiada bezwarunkowe prawo do otrzymania zwrotu w terminach określonych w art. 48.”,

c) w ust. 6 w pkt 1 wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „oraz”;

44) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Momentem otrzymania zlecenia płatniczego jest moment, w którym zlecenie zostało otrzymane przez dostawcę płatnika. W przypadku gdy dostawca płatnika otrzymuje zlecenie płatnicze w dniu niebędącym dla tego dostawcy dniem roboczym, uznaje się, że zlecenie zostało otrzymane pierwszego dnia roboczego po tym dniu. Nie obciąża się rachunku płatnika przed otrzymaniem zlecenia płatniczego.”;

45) po art. 49 dodaje się art. 49a i art. 49b w brzmieniu:

„Art. 49a. 1. Dostawca prowadzący rachunek, na wniosek dostawcy wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej, niezwłocznie potwierdza dostępność na rachunku płatniczym płatnika kwoty niezbędnej do wykonania transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o tę kartę, jeżeli:

- 1) rachunek płatniczy płatnika jest dostępny on-line w momencie występowania z wnioskiem,
- 2) płatnik udzielił dostawcy prowadzącemu rachunek zgody na udzielanie odpowiedzi na wnioski dostawcy wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej dotyczące potwierdzenia, że kwota odpowiadająca określonej transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o tę kartę jest dostępna na rachunku płatniczym płatnika oraz

3) zgoda, o której mowa w pkt 2, została udzielona przed wystąpieniem z pierwszym wnioskiem dotyczącym potwierdzenia.

2. Dostawca wydający instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) płatnik udzielił temu dostawcy zgody na występowanie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1,
- 2) płatnik zainicjował transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę płatniczą na daną kwotę przy użyciu instrumentu płatniczego opartego na tej karcie wydanego przez danego dostawcę oraz
- 3) dostawca uwierzytelnia sobie wobec dostawcy prowadzącego rachunek przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz w sposób bezpieczny porozumiewa się z tym dostawcą zgodnie z art. 32i.

3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, polega na udzieleniu odpowiedzi „tak” albo „nie” i nie obejmuje podania salda rachunku. Odpowiedzi nie przechowuje się ani nie wykorzystuje do celów innych niż wykonanie transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę płatniczą.

4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie umożliwia dostawcy prowadzącemu rachunek dokonania blokady środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika.

5. Płatnik może zwrócić się do dostawcy prowadzącego rachunek o przekazanie mu danych identyfikujących dostawcę, o którym mowa w ust. 2, oraz udzielonej odpowiedzi, o której mowa w ust. 3.

6. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do transakcji płatniczych zainicjowanych za pośrednictwem instrumentów płatniczych opartych na karcie płatniczej, na których jest przechowywany pieniądź elektroniczny.

Art. 49b. 1. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem w związku z transakcją płatniczą realizowaną w oparciu o kartę płatniczą, a jej dokładna kwota nie jest znana w momencie, gdy płatnik wyraża zgodę na wykonanie transakcji płatniczej, dostawca płatnika może dokonać blokady środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika wyłącznie w przypadku gdy płatnik wyraził zgodę na blokadę dokładnie określonej kwoty środków pieniężnych.

2. Dostawca płatnika, niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego, uwalnia środki pieniężne zablokowane na rachunku płatniczym płatnika zgodnie z ust. 1, po otrzymaniu informacji o dokładnie określonej kwocie transakcji płatniczej.”;

46) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dostawca prowadzący rachunek płatnika nie może odmówić wykonania autoryzowanego zlecenia płatniczego inicjowanego przez płatnika, w tym za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, albo odbiorcę lub za jego pośrednictwem, chyba że nie zostały spełnione przez płatnika postanowienia umowy między dostawcą prowadzącym rachunek a płatnikiem lub możliwość albo obowiązek takiej odmowy wynika z odrębnych przepisów.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Strony mogą zastrzec w umowie, że w przypadku, o którym mowa w ust. 2, dostawca ma prawo pobierać opłaty nieprzekraczające uzasadnionych kosztów ponoszonych przez dostawcę w przypadku gdy odmowa wykonania zlecenia płatniczego była obiektywnie uzasadniona.”;

47) w art. 51:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, płatnik nie może odwołać zlecenia płatniczego po udzieleniu dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej zgody na zainicjowanie transakcji płatniczej albo po udzieleniu zgody odbiorcy na wykonanie transakcji płatniczej.”,

b) w ust. 5 w zdaniu pierwszym wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „odpowiedni”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie ramowej, odpowiedni dostawca może pobierać opłatę za odwołanie zlecenia płatniczego.”;

48) w art. 52:

a) w ust. 1 po wyrazach „dostawca” dodaje się wyrazy „lub dostawcy”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowa między odbiorcą i dostawcą odbiorcy może przewidywać, że dostawca udostępni odbiorcy kwotę transakcji płatniczej pomniejszoną o pobrane opłaty. W takim przypadku dostawca podaje w informacji o transakcji płatniczej pełną kwotę transakcji płatniczej oraz pobranych opłat.”;

49) w art. 53:

- a) w ust. 2 po wyrazach „w art. 5 ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”;
- b) w ust. 3 po wyrazach „w art. 5 ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”;

50) w art. 59:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca odbiorcy udostępnia odbiorcy kwotę transakcji płatniczej natychmiast po uznaniu tą kwotą rachunku dostawcy odbiorcy, w przypadku gdy po stronie dostawcy odbiorcy:

- 1) nie następuje przeliczenie waluty lub
- 2) następuje przeliczenie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego lub między dwiema walutami państw członkowskich.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Obowiązek określony w ust. 2 ma zastosowanie również do płatności w ramach jednego dostawcy.”;

51) w art. 59ia w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „wyłącznie” zastępuje się wyrazami „co najmniej”;

52) po dziale IIIa dodaje się dział IIIb w brzmieniu:

„DZIAŁ IIIB

Świadczenie usług inicjowania transakcji płatniczych i usług dostępu do informacji o rachunku

„Art. 59r. 1. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, niezwłocznie po jego złożeniu dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia płatnikowi, a w razie potrzeby odbiorcy:

- 1) potwierdzenie prawidłowego złożenia zlecenia płatniczego u dostawcy prowadzącego rachunek;
- 2) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi i odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej, a w razie potrzeby umożliwiający odbiorcy zidentyfikowanie płatnika, oraz inne informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą;
- 3) informację o:
 - a) kwocie transakcji płatniczej,

b) łącznej kwocie opłat należnych z tytułu transakcji na rzecz dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, a w stosownych przypadkach wraz z wyszczególnieniem kwot tych opłat.

2. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca ten udostępnia dostawcy prowadzącemu rachunek numer identyfikacyjny tej transakcji.

Art. 59s. 1. Płatnik może korzystać z usługi inicjowania transakcji płatniczej, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.

2. W przypadku gdy płatnik udziela zgody na wykonanie płatności zgodnie z art. 40, dostawca prowadzący rachunek wykonuje czynności określone w ust. 4, w celu zapewnienia płatnikowi korzystania z usługi inicjowania transakcji płatniczej.

3. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej:

- 1) nie wchodzi w posiadanie w żadnym momencie środków pieniężnych płatnika w związku ze świadczeniem usługi inicjowania transakcji płatniczej;
- 2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika nie były dostępne dla innych podmiotów niż użytkownik i dostawca prowadzący rachunek oraz aby były one przekazywane za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;
- 3) zapewnia, aby informacje o użytkowniku, inne niż określone w pkt 2, uzyskane w trakcie świadczenia usług inicjowania transakcji płatniczej, były dostarczane tylko odbiorcy i wyłącznie za zgodą użytkownika;
- 4) w każdym przypadku inicjowania płatności identyfikuje siebie wobec dostawcy prowadzącego rachunek i porozumiewa się z dostawcą prowadzącym rachunek, płatnikiem i odbiorcą w sposób bezpieczny, zgodnie z art. 32i;
- 5) nie przechowuje szczególnie chronionych danych dotyczących płatności użytkownika;
- 6) nie żąda od użytkownika innych danych niż niezbędne do wykonania usługi inicjowania transakcji płatniczej;
- 7) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi inicjowania transakcji płatniczej świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika;
- 8) nie zmienia kwoty, odbiorcy ani żadnych innych danych transakcji.

4. Dostawca prowadzący rachunek:

- 1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę inicjowania transakcji płatniczej zgodnie z art. 32i;
- 2) niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego od dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej przekazuje lub udostępnia temu dostawcy informacje o zainicjowaniu transakcji płatniczej oraz dostępne mu informacje dotyczące wykonania transakcji płatniczej;
- 3) stosuje wobec zleceń płatniczych przekazanych za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej niedyskryminujące zasady w stosunku do zleceń płatniczych przekazanych bezpośrednio przez samego płatnika, chyba że odstępnie od stosowania tych zasad jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami, w szczególności czasem wykonania, priorytetowym charakterem transakcji lub wysokością opłat.

5. Korzystanie przez użytkownika z usług inicjowania transakcji płatniczej nie może być uzależnione od istnienia stosunku umownego między dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej a dostawcą prowadzącym rachunek.

Art. 59t. 1. Użytkownik może korzystać z usługi dostępu do informacji o rachunku, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.

2. Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku:

- 1) świadczy usługi wyłącznie na podstawie zgody użytkownika wyrażonej w sposób niebudzący wątpliwości;
- 2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika nie były dostępne dla innych podmiotów niż użytkownik i dostawca prowadzący rachunek oraz aby były one przekazywane za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;
- 3) dla każdej sesji komunikacyjnej identyfikuje siebie wobec dostawcy lub dostawców prowadzących rachunek na rzecz użytkownika oraz porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcą prowadzącym rachunek i użytkownikiem, zgodnie z art. 32i;
- 4) uzyskuje dostęp wyłącznie do informacji dotyczących wskazanych przez użytkownika rachunków płatniczych i związanych z nimi transakcji płatniczych;
- 5) nie żąda szczególnie chronionych danych dotyczących płatności związanych z rachunkami płatniczymi;

- 6) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi dostępu do informacji o rachunku świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika.

3. Dostawca prowadzący rachunek:

- 1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku, zgodnie z art. 32i, oraz
- 2) stosuje wobec wniosków o udostępnienie danych przekazanych za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku niedyskryminujące zasady w stosunku do innych wniosków, chyba że odstępnie od stosowania tych zasad jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami.

4. Korzystanie przez użytkownika z usług dostępu do informacji o rachunku nie może być uzależnione od istnienia stosunku umownego między dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku a dostawcą prowadzącym rachunek.

Art. 59u. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do rachunków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2–4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 1373).”;

- 53) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie może być wydane osobie prawnej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierzającej wykonywać na tym terytorium przynajmniej część swojej działalności z zakresu usług płatniczych, na jej wniosek.”;

- 54) w art. 61:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) adres siedziby;”;

- pkt 4–6 otrzymują brzmienie:

„4) program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni, z których wynika, że wnioskodawca jest w stanie zastosować odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury niezbędne do prawidłowego prowadzenia działalności;

5) dokumenty potwierdzające posiadanie funduszy własnych w wymaganej wysokości;

6) opis bliskich powiązań między wnioskodawcą a innymi podmiotami, jeżeli takie powiązania istnieją;”;

- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) opis systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w tym zatwierdzone regulacje wewnętrzne w tym zakresie;”
 - pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dane pozwalające na ustalenie tożsamości osób zarządzających oraz osób, które bezpośrednio lub pośrednio posiadają znaczny pakiet akcji lub udziałów w spółce lub spółdzielni zamierzającej wykonywać usługi płatnicze, ze wskazaniem wielkości należącego do nich pakietu akcji lub udziałów, obejmujące:

 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę),
 - b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres;”
 - pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) dane pozwalające na ustalenie tożsamości biegłych rewidentów oraz identyfikację firm audytorskich, obejmujące:

 - a) imię i nazwisko biegłego rewidenta albo nazwę firmy audytorskiej,
 - b) adres biegłego rewidenta albo adres firmy audytorskiej,
 - c) numer wpisu do rejestru biegłych rewidentów albo numer wpisu na listę firm audytorskich.”
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioskodawca oraz instytucja płatnicza, po uzyskaniu zezwolenia, niezwłocznie powiadamia KNF o każdej zmianie mającej istotny wpływ na dokładność informacji i dokumentów dołączonych do wniosku zgodnie z ust. 1. Jeżeli powiadomienie zawiera informacje mające wpływ na sposób świadczenia usługi acquiringu transakcji płatniczej, KNF niezwłocznie przekazuje te informacje Prezesowi NBP.”
 - c) w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”;
- 55) po art. 61a dodaje się art. 61b w brzmieniu:
- „Art. 61b. 1. Jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z wykonywaną przez niego

działalnością lub posiadać gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika.

2. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, pokrywają kwoty zobowiązań, jakie ciążyć będą na wnioskodawcy, wynikających z wykonywania działalności na podstawie ustawy oraz przepisów obowiązujących na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, na którym wnioskodawca ma zamiar wykonywać działalność.

3. Dokument potwierdzający posiadanie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB, z tym że przy wyliczaniu tej sumy nie uwzględnia się liczby i wartości transakcji płatniczych zainicjowanych przez krajową instytucję płatniczą, będących podstawą naliczania wymaganych funduszy własnych krajowej instytucji płatniczej.”;

56) w art. 64:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1, może być udzielone, jeżeli podmiot:

1) posiada kapitał założycielski co najmniej w wysokości równowartości w walucie polskiej:

a) kwoty 125 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć wszystkie lub niektóre z usług płatniczych wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1–5,

b) kwoty 50 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7,

c) kwoty 20 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć jedynie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6;

2) posiada fundusze własne w wymaganej wysokości;

- 3) zapewnia ostrożne i stabilne zarządzanie działalnością objętą wnioskiem o wydanie zezwolenia, w szczególności przez posiadanie systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej odpowiedniego do rodzaju, skali i stopnia złożoności świadczonych usług płatniczych, zapewniającego należyte wypełnianie między innymi obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz obejmującego rozwiązanie organizacyjne mające służyć ochronie środków pieniężnych użytkowników zgodnie z art. 78;
 - 4) jest zarządzany przez osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 8, dające rękojmię ostrożnego i stabilnego zarządzania jego działalnością;
 - 5) posiada środki finansowe na pokrycie kapitału założycielskiego nie pochodzące z kredytu, pożyczki albo w inny sposób nieobciążone oraz nie pochodzące z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;
 - 6) posiada plan finansowy lub program działalności zapewniający zdolność krajowej instytucji płatniczej do wykonywania zobowiązań wynikających z działalności objętej wnioskiem o wydanie zezwolenia;
 - 7) nie posiada bliskich powiązań z podmiotami trzecimi, które stanowią przeszkodę w skutecznym wykonywaniu funkcji nadzorczych;
 - 8) nie posiada bliskich powiązań z podmiotami trzecimi, w przypadku których przepisy prawa państwa innego niż państwo członkowskie mające zastosowanie do co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej, z którą wnioskodawca ma bliskie powiązania, lub trudności związane z egzekwowaniem tych przepisów uniemożliwiałyby skuteczne wykonywanie nadzoru nad krajową instytucją płatniczą;
 - 9) zapewnia spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 32i;
 - 10) posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika – w przypadku, o którym mowa w art. 61b ust. 1.”,
- b) uchyla się ust. 3;

57) w art. 64a:

a) w ust. 1 w pkt 4:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz monitorowania i rozpatrywania skarg użytkowników, w tym skarg związanych z bezpieczeństwem, a także działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, wraz z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania, o których mowa w art. 32g i art. 32h,”

– w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. d–h w brzmieniu:

„d) procedury wprowadzonej w celu włączania do dokumentacji, monitorowania i śledzenia danych szczególnie chronionych dotyczących płatności oraz ograniczenia dostępu do tych danych,

e) rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym wyczerpujące i dokładne określenie krytycznych operacji, oraz określenie skutecznych planów awaryjnych i procedury na potrzeby regularnego weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów,

f) zasad i definicji stosowanych do gromadzenia danych statystycznych dotyczących wyników, transakcji i oszustw,

g) strategii w zakresie bezpieczeństwa, wraz ze szczegółową oceną ryzyka w odniesieniu do świadczonych przez wnioskodawcę usług płatniczych oraz środków kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka podjętych w celu odpowiedniej ochrony użytkowników przed zidentyfikowanym ryzykiem, w tym oszustwami i nielegalnym wykorzystywaniem danych szczególnie chronionych i danych osobowych,

h) mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kontrola wewnętrzna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje w szczególności procedury kontroli wykonywania transakcji płatniczych, podmiotów, którym powierzono wykonywanie niektórych czynności operacyjnych, oraz kontroli, które wnioskodawca zobowiązuje się przeprowadzać w stosunku do

agentów i oddziałów krajowej instytucji płatniczej co najmniej raz w roku, w tym kontroli przeprowadzanych bezpośrednio u agenta oraz w oddziale.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. g, wskazują sposób zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości lub części czynności operacyjnych. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w dziale IIa.

3b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wytyczne dotyczące środków, o których mowa w ust. 3a, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, a także uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”;

58) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. KNF odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, jeżeli podmiot wnioskujący nie spełnia wymogów określonych w art. 64 ust. 1.”;

59) w art. 69 w ust. 1:

a) w pkt 2 po wyrazach „wydanie zezwolenia” dodaje się wyrazy „lub nie powiadomiła KNF o istotnych okolicznościach, które wskazują na zaprzestanie spełniania tych wymogów”;

b) w pkt 4 wyrazy „stabilności systemu płatności” zastępuje się wyrazami „stabilności systemu płatniczego lub dla zaufania do tego systemu”;

60) uchyla się art. 71;

61) po art. 72 dodaje się art. 72a–72d w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio nabyć albo objąć akcje lub udziały krajowej instytucji płatniczej w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio 20%, 30% lub 50% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, lub jeżeli na skutek nabycia albo objęcia akcji lub udziałów instytucja taka stałaby się jednostką zależną lub współzależną względem tego podmiotu, zawiadamia KNF o takim zamiarze.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7–9, art. 25a ust. 1 i 2, art. 25c–25e i art. 25g ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio, z tym że przepisy dotyczące podmiotu dominującego, zależnego lub współzależnego, o których mowa w tych przepisach, stosuje się do jednostki dominującej, zależnej lub współzależnej.

3. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) unijną instytucją pieniądza elektronicznego, unijną instytucją płatniczą, dostawcą, o którym mowa w art. 96 ust. 2, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub
- 2) jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku wobec unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, unijnej instytucji płatniczej, dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska

– przedstawia w zawiadomieniu odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności nazwę i siedzibę podmiotów, o których mowa w pkt 2, w stosunku do których jest jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku.

4. Jeżeli nie zachodzą okoliczności określone w ust. 3, zawiadomienie zawiera stosowne oświadczenie w tym zakresie.

5. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć znaczny pakiet akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej lub zbyć pakiet akcji lub udziałów, w wyniku czego nastąpiłby spadek poniżej 20%, 30% lub 50% jego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, zawiadamia o tym zamiarze KNF. W przypadku gdy statut lub umowa spółki krajowej instytucji płatniczej przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji lub udziałów co do prawa głosu, zawiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń; przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

Art. 72b. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 72a ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje:

- 1) pozwalające na identyfikację podmiotu składającego zawiadomienie oraz ustalenie tożsamości osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji osób zarządzających krajowej instytucji płatniczej, o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) imiona i nazwiska tych osób,
 - c) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile składający zawiadomienie taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) określone w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c dotyczące podmiotu składającego zawiadomienie oraz osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) pozwalające na identyfikację krajowej instytucji płatniczej, o której mowa w art. 72a ust. 1;
- 4) dotyczące działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osób, o których mowa w pkt 1;
- 5) dotyczące grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych z innymi podmiotami;
- 6) dotyczące sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;
- 7) dotyczące działań zmierzających do nabycia albo objęcia akcji lub udziałów w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 72a ust. 1 albo uzyskanie pozycji jednostki dominującej wobec krajowej instytucji płatniczej, w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym krajowej instytucji płatniczej, związanych z tym udziałem

uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia albo objęcia akcji lub udziałów, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;

- 8) dotyczące zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności krajowej instytucji płatniczej, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania;
- 9) dotyczące ewentualnych zobowiązań podmiotu składającego zawiadomienie w zakresie ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą.

2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego oraz informacje, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot ten jest bankiem krajowym, instytucją kredytową, instytucją płatniczą, instytucją pieniądza elektronicznego, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, domem maklerskim, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie proporcjonalności wymaganych informacji w zależności od zamierzonego wpływu podmiotu składającego zawiadomienie na zarządzanie krajową instytucją płatniczą.

Art. 72c. 1. KNF zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia lub objęcia akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej, wskazanego w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 72a ust. 1, jeżeli:

- 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub dokumentów i informacji załączanych do zawiadomienia,
- 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez KNF,

- 3) jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na możliwy niekorzystny wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na tę instytucję lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie

– przy czym przepisy art. 25h ust. 2 i 4–6 oraz art. 25i–25k ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

2. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF uwzględnia również podjęte zobowiązania podmiotu składającego zawiadomienie, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9.

3. W przypadku nabycia lub objęcia akcji lub udziałów:

- 1) z naruszeniem art. 72a ust. 1 albo
- 2) mimo zgłoszenia przez KNF sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego KNF do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo
- 4) po wyznaczonym przez KNF terminie, o którym mowa w art. 25h ust. 5 ustawy – Prawo bankowe, na nabycie akcji lub udziałów w zakresie określonym w art. 72a ust. 1

– nie może być wykonywane prawo głosu z tych akcji lub udziałów.

4. Jeżeli skutkiem nabycia lub objęcia akcji w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jest wykonywanie uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, osoby zarządzające krajową instytucją płatniczą powołane przez jednostkę dominującą lub będące członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w jednostce dominującej nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji krajowej instytucji płatniczej. W przypadku gdy nie można ustalić, które osoby zarządzające zostały powołane przez jednostkę dominującą, powołanie organu odpowiedzialnego za zarządzanie krajową instytucją płatniczą jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej.

5. Uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej podjęte z naruszeniem ust. 3 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej przysługuje również KNF. Przepisy

art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 lub 4, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku gdy wymagają tego interesy użytkowników, a wnioskodawca wykaże, że nie zachodzi przesłanka, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, uchylić zakazy, o których mowa w ust. 3 lub 4. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje, o których mowa w art. 72b ust. 1.

Art. 72d. 1. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu w jej organie stanowiącym na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 albo, wskutek nabycia lub objęcia akcji lub udziałów, stał się bezpośrednio lub pośrednio jednostką dominującą krajowej instytucji płatniczej, lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na tę instytucję, a w szczególności w przypadku stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje podjętych zobowiązań, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9, KNF może, w drodze decyzji, zakazać wykonywania prawa głosu z akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej posiadanych przez ten podmiot lub wykonywania uprawnień jednostki dominującej przysługujących temu podmiotowi. Przy dokonywaniu oceny przesłanki wydania tego zakazu przepis art. 72e ust. 2 ustawy i art. 25h ust. 2 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

2. Uchwała organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji lub udziałów, w stosunku do których KNF wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że uchwała spełnia wymogi quorum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych.

Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również KNF. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli KNF na podstawie ust. 1 wydała decyzję o zakazie wykonywania uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, przepis art. 72c ust. 4 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.

5. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

6. Na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej KNF uchyla decyzję wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy dwa lub więcej podmiotów działa w porozumieniu, którego przedmiotem jest wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 lub wykonywanie uprawnień jednostki dominującej.”;

62) w art. 74 w ust. 3 skreśla się wyrazy „i 7”;

63) w art. 76:

a) w ust. 1 po wyrazach „Krajowa instytucja płatnicza” dodaje się przecinek i wyrazy „z wyłączeniem krajowej instytucji płatniczej świadczącej wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej,”;

b) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
„5) kapitał zapasowy;

6) pozostałe kapitały rezerwowe.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy usługi inicjowania transakcji płatniczej w celu dokonania zapłaty odbiorcy, któremu ten dostawca świadczy usługę rachunku płatniczego lub usługę acquiringu, a ten sposób zapłaty jest oferowany płatnikowi przez odbiorcę we współpracy

z tym dostawcą usługi inicjowania transakcji płatniczej, zainicjowana transakcja płatnicza wlicza się do transakcji płatniczych będących podstawą naliczania wymaganych funduszy własnych tego dostawcy usługi inicjowania transakcji płatniczej.”

- d) uchyla się ust. 3a,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy instytucja płatnicza udziela kredytów płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3, wymóg, o którym mowa w ust. 4, zwiększa się o 5% średniej stanów należności na koniec każdego miesiąca z tytułu kredytów płatniczych udzielonych w ciągu ostatniego roku obrotowego.”;

64) w art. 78:

- a) w ust. 7 wyrazy „może wyrazić” zastępuje się wyrazami „wyraża”,
- b) dodaje się ust. 9 i 10 brzmieniu:

„9. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy usługi inicjowania transakcji płatniczej w celu dokonania zapłaty temu dostawcy, środki otrzymane przez dostawcę nie podlegają ochronie.

10. Przepisy ust. 1–3 mają odpowiednio zastosowanie do transakcji, o której mowa w art. 76 ust. 2a.”;

65) w art. 84 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Agent może rozpocząć świadczenie usług płatniczych po wpisaniu do rejestru.”;

66) w art. 85:

- a) w ust. 2:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) imiona i nazwiska oraz funkcje osób odpowiedzialnych za zarządzanie agentem, a także – w przypadku agentów innych niż dostawcy podlegający nadzorowi w rozumieniu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym lub ich jednostki zależne – dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają właściwe kompetencje oraz, że nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo

popelnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, lub przestępstwo skarbowe;”;

– dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) wykaz usług płatniczych instytucji płatniczej, do świadczenia których agent jest upoważniony, oraz

6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) agenta, jeżeli taki posiada.”;

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Opis, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, podlega niezwłocznej aktualizacji w przypadku każdej istotnej okoliczności objętej pierwotnym powiadomieniem.

4. W terminie 2 miesięcy od otrzymania zawiadomienia wraz z wnioskiem, o których mowa w ust. 1, KNF wpisuje albo odmawia wpisu agenta do rejestru, o czym niezwłocznie powiadamia krajową instytucję płatniczą.

5. Dokumentacją potwierdzającą posiadanie właściwych kompetencji przez osobę odpowiedzialną za zarządzanie agentem może być w szczególności oświadczenie krajowej instytucji płatniczej lub osoby zarządzającej agentem potwierdzające posiadanie właściwych kompetencji przez tę osobę.”;

67) w art. 87 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Instytucje płatnicze powiadamiają KNF niezwłocznie o wszelkich zmianach dotyczących korzystania z usług innych przedsiębiorców, którym powierzono wykonywanie czynności operacyjnych, oraz agentów.”;

68) tytuł działu V otrzymuje brzmienie:

„Podejmowanie i prowadzenie przez instytucje płatnicze oraz przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku działalności na terytorium państwa goszczącego”;

69) w art. 91 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może wykonywać usługę dostępu do informacji o rachunku na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;

70) w art. 92:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamiają KNF, w formie pisemnej,

o zamiarze świadczenia usług płatniczych na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, zamierzający świadczyć usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta, wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, składają wniosek o dokonanie wpisu oddziału, informacji o świadczeniu usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta do rejestru.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę państwa członkowskiego, na którego terytorium krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta;
- 2) nazwę (firmę) i siedzibę i adres krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku;
- 3) nazwę (firmę) i adres oddziału lub imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, numer identyfikacji podatkowej (NIP) agenta, jeżeli taki posiada, oraz siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 4) opis struktury organizacyjnej oddziału, program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni, a także opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w odniesieniu do oddziału – w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział;
- 5) opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3 w zakresie związanym z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca

świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta;

- 6) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub działalnością agenta, a w przypadku agentów innych niż dostawcy podlegający nadzorowi w rozumieniu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym lub ich jednostki zależne – także dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają właściwe kompetencje oraz że nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwa wymienione w art. 85 ust. 2 pkt 4;
- 7) wykaz usług płatniczych, które krajowa instytucja płatnicza zamierza świadczyć na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, odpowiednio przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta;
- 8) informację o dacie planowanego rozpoczęcia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego – w przypadku krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierzających świadczyć usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w ramach działalności transgranicznej.”,

d) w ust. 5:

- w pkt 2 po wyrazach „oddziału krajowej instytucji płatniczej” dodaje się przecinek i wyrazy „albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”;
- w pkt 4 po wyrazach „krajowa instytucja płatnicza” dodaje się wyrazy „albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”;

e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Dokumentacją potwierdzającą posiadanie właściwych kompetencji przez osobę odpowiedzialną za zarządzanie agentem może być w szczególności oświadczenie krajowej instytucji płatniczej lub osoby zarządzającej agentem potwierdzające posiadanie właściwych kompetencji przez tę osobę.”;

71) art. 93 i art. 94 otrzymują brzmienie:

„Art. 93. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 92 ust. 1, po zapoznaniu się z oceną dotyczącą informacji zawartych w tym zawiadomieniu oraz zastrzeżeniami przekazanymi przez właściwe organy nadzorcze

goszczącego państwa członkowskiego, w szczególności informacjami, o których mowa w art. 92 ust. 5 pkt 4, KNF:

- 1) przekazuje swoje stanowisko dotyczące zawiadomienia właściwemu organowi nadzorczemu goszczącego państwa członkowskiego;
- 2) dokonuje wpisu do rejestru odpowiednio oddziału, informacji o świadczeniu usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta, albo wydaje decyzję o odmowie dokonania takiego wpisu, albo o wykreśleniu z rejestru, jeżeli wpis ten został uprzednio dokonany.

2. W przypadku gdy KNF nie zgadza się z oceną oraz zastrzeżeniami, o których mowa w ust. 1, stanowisko, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera uzasadnienie.

3. Stanowisko lub decyzję, o których mowa w ust. 1, KNF przekazuje instytucji płatniczej, która złożyła do KNF zawiadomienie, o którym mowa w art. 92 ust. 1, albo dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

4. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF o dacie rozpoczęcia działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych na terytorium goszczącego państwa członkowskiego przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta. KNF przekazuje taką informację niezwłocznie właściwemu organowi goszczącego państwa członkowskiego.

5. Data, o której mowa w ust. 4, nie może być wcześniejsza niż data wpisu do rejestru oddziału, informacji o świadczeniu usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta.

Art. 94. O zamiarze dokonania zmiany danych, o których mowa w art. 92 ust. 2, w tym o każdym nowym agencie i oddziale, krajowa instytucja płatnicza zawiadamia, w formie pisemnej, KNF; przepisy art. 92 ust. 3–6 i art. 93 stosuje się odpowiednio.”;

72) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:

„Art. 94a. Krajowa instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze powierzenia przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego niż Rzeczpospolita Polska wykonywania czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych.”;

73) uchyla się art. 95;

74) w art. 96 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dostawca świadczący wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku na terytorium innego państwa członkowskiego niż Rzeczpospolita Polska może wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi dostępu do informacji o rachunku przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;

75) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. W terminie miesiąca od dnia otrzymania przez KNF od właściwych organów nadzorczych macierzystego państwa członkowskiego informacji wskazanych w art. 92 ust. 2, KNF przekazuje tym organom ocenę oraz zastrzeżenia w związku z zamierzonym świadczeniem usług płatniczych przez daną unijną instytucję płatniczą albo dostawcę, o którym mowa w art. 96 ust. 2. Zastrzeżenia mogą obejmować w szczególności okoliczności dotyczące stwierdzenia przez KNF wystąpienia uzasadnionych podstaw do podejrzeń, że w związku z zamierzonym świadczeniem usług przez unijną instytucję płatniczą albo dostawcę, o którym mowa w art. 96 ust. 2, świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta jest popełniane albo zostało popełnione przestępstwo, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego, usiłowano popełnić takie przestępstwo lub popełnienie takiego przestępstwa jest zamierzone, lub świadczenie usług przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta mogłoby zwiększyć ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

2. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, może rozpocząć wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług płatniczych w dniu wskazanym właściwemu organowi państwa macierzystego jako data planowanego rozpoczęcia takiej działalności.”;

76) uchyla się art. 98;

77) po art. 98a dodaje się art. 98b w brzmieniu:

„Art. 98b. 1. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, przekazuje KNF roczne sprawozdanie dotyczące działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, przekazuje KNF roczne sprawozdania obejmujące informację o wykonanych transakcjach płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym dane o ich wartości, liczbie oraz strukturze walutowej.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, formę i sposób sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność zapewnienia KNF dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2.”;

78) tytuł działu VI otrzymuje brzmienie:

„Nadzór nad krajowymi instytucjami płatniczymi oraz działalnością unijnych instytucji płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

79) w art. 102:

a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „art. 99 ust. 2” dodaje się wyrazy „wraz z określeniem celu takiego wezwania”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. KNF, w drodze decyzji, może nakazać unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zachodzą okoliczności utrudniające zapewnienie prawidłowej komunikacji, w tym zgłaszanie informacji dotyczących przestrzegania przepisów działu II i III, lub sprawowanie nadzoru.”;

80) w art. 103 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb wykonywania czynności kontrolnych w krajowych instytucjach płatniczych, uwzględniając cele nadzoru sprawowanego nad tymi instytucjami oraz zapewnienie efektywności tego nadzoru.”;

81) w art. 105 w ust. 2 skreśla się wyrazy „w szczególności”;

82) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„Art. 105a. KNF, po przeprowadzeniu oceny otrzymanych od właściwego organu nadzorczego goszczącego państwa członkowskiego informacji o nieprzestrzeganiu przez krajową instytucję płatniczą prowadzącą działalność za pośrednictwem oddziału albo agenta na terytorium goszczącego państwa członkowskiego obowiązujących przepisów prawa państwa goszczącego odpowiadającym przepisom ustawy, niezwłocznie podejmie działania mające na celu przywrócenie stanu zgodnego z przepisami tego państwa regulującymi obowiązki informacyjne w zakresie świadczenia usług płatniczych oraz prawa i obowiązki w zakresie dostarczania usług płatniczych i korzystania z nich. KNF niezwłocznie powiadamia o podjętych środkach właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwe organy innego zainteresowanego państwa członkowskiego.”;

83) w art. 107:

a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego w wezwaniu, o którym mowa w pkt 1,” zastępuje się wyrazem „niezwłocznie”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, KNF niezwłocznie powiadamia właściwe organy nadzorcze macierzystego państwa członkowskiego, właściwe organy innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję Europejską oraz EUNB o zastosowanych środkach nadzorczych, a także uzasadnia ich zastosowanie.”;

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Środki, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, stosowane przez KNF są odpowiednie i proporcjonalne do zapewnienia ochrony przed poważnym zagrożeniem dla zbiorowych interesów użytkowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie powodują preferencyjnego traktowania użytkowników danej instytucji płatniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do użytkowników danej instytucji płatniczej w innych państwach członkowskich.

6b. KNF stosuje środki, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, do czasu usunięcia stwierdzonych poważnych zagrożeń, w szczególności przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego albo we współpracy z tymi organami lub z EUNB.”;

84) w art. 108 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) EUNB.”;

85) w art. 109 wyrazy „z udziałem podmiotu wykonującego czynności operacyjne na podstawie umowy, o której mowa w art. 86 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ramach działalności transgranicznej”;

86) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. KNF przekazuje właściwemu organowi nadzorczemu goszczącego państwa członkowskiego z własnej inicjatywy istotne informacje, a na jego żądanie – informacje niezbędne do celów współpracy, o której mowa w art. 109, w szczególności w przypadkach stwierdzenia lub podejrzenia naruszenia prawa przez agenta, oddział lub w ramach działalności transgranicznej.”;

87) po dziale VI dodaje się działy VIa i VIb w brzmieniu:

„DZIAŁ VIA

Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku

Art. 117a. 1. Działalność w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych.

3. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z wykonywaną przez niego działalnością lub posiadać gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika.

4. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 3, powinny być dostosowane do odpowiedzialności, jaką ponosi dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w przypadku nieuprawnionego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieuprawnionego użycia takich informacji oraz do terytorium, na którym ten dostawca wykonuje usługi.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa

w ust. 3, mając na uwadze konieczność zapewnienia interesów użytkowników oraz uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.

Art. 117b. 1. Działalność w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru dostawców świadczących te usługi.

2. Wniosek o dokonanie wpisu do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera:

- 1) informacje i dokumenty, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2, 4, 6 i 8;
- 2) opis:
 - a) struktury organizacyjnej, o której mowa w art. 64a ust. 1 pkt 1 lit. a,
 - b) zasad zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 64a ust. 1 pkt 2,
 - c) zasad przeprowadzania audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 64a ust. 1 pkt 3 lit. a,
 - d) o którym mowa w art. 64a ust. 1 pkt 4 lit a–e i g;
- 3) dokument potwierdzający posiadanie przez niego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub gwarancji bankowej, lub innego zabezpieczenia roszczeń klienta;
- 4) oświadczenie wnioskodawcy o treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...).”; składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

3. Wpis do rejestru dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku następuje w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia.

4. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wskazując datę zakończenia działalności.

5. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest obowiązany do informowania KNF o liczbie użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku oraz liczbie rachunków, do których dany dostawca zapewnił dostęp w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego.

6. W sprawach nieuregulowanych w ustawie, dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku, w tym w sprawach odmowy wpisu do rejestru, wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności i wykreślenia wpisu w rejestrze, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 117c. 1. Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku są obowiązani do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki nieprzekraczającej 15%.

2. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1,
 - 2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1
- uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru oraz mając na uwadze, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.

Art. 117d. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych prowadzona przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku podlega nadzorowi sprawowanemu przez KNF w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie oraz w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.

2. Celem nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest zapewnienie zgodności ich działalności z przepisami ustawy, a także ochrona interesów użytkowników.

3. Do nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku przepisy art. 100, art. 101, art. 102 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, art. 103, art. 106 ust. 1 i art. 112 stosuje się odpowiednio.

4. W ramach nadzoru KNF może wydawać dostawcom świadczącym wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zalecenia w zakresie:

- 1) zapewnienia zgodności ich działalności z przepisami ustawy;
- 2) podjęcia środków koniecznych do zapobieżenia naruszeniom interesów użytkowników.

5. W razie stwierdzenia, że dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku nie wykonuje obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 1, albo wykonuje ten obowiązek nieprawidłowo, nie wykonał w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 4, utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 103, a także gdy działalność dostawcy jest wykonywana z naruszeniem prawa albo stwarza zagrożenie dla interesów użytkowników, KNF może zastosować środki określone w art. 105 ust. 1 pkt 1–3.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, KNF może także:

- 1) nałożyć na osobę zarządzającą bezpośrednio odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości karę pieniężną do wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto tej osoby, wyliczonego na podstawie średniego wynagrodzenia brutto za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary;
- 2) nałożyć na dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 6, KNF może nałożyć także w przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1.

8. Do nakładania kar, o których mowa w ust. 6 i 7, przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

Art. 117e. Do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku stosuje się odpowiednio art. 18, art. 23, art. 27, art. 42, art. 59t, art. 64a ust. 2, 3 i 3a, art. 94, art. 98a, art. 98b, art. 99, art. 104, art. 105 ust. 1 pkt 1–4 i 6, art. 106 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 107–111, art. 116 i art. 117 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 64a ust. 3b.

DZIAŁ VIB

Małe instytucje płatnicze

Art. 117f. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być wykonywana wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Średnia całkowitej kwoty transakcji płatniczych z poprzednich 12 miesięcy wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym przez agentów, za pośrednictwem których świadczy ona usługi płatnicze, nie może przekraczać kwoty 1 500 000 euro miesięcznie.

4. Przy ustalaniu średniej, o której mowa w ust. 3, całkowitą kwotę transakcji płatniczych za dany miesiąc oblicza się przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu miesiąca poprzedzającego ten miesiąc.

5. Mała instytucja płatnicza może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych oraz działalność, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i ust. 3. Do świadczenia przez małą instytucję płatniczą usługi przeliczenia waluty w ramach wykonania transakcji płatniczej przepis art. 74 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 117g. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych.

Art. 117h. 1. Działalność w charakterze małej instytucji płatniczej może być wykonywana, jeżeli:

- 1) mała instytucja płatnicza posiada rozwiązania organizacyjne pozwalające na:
 - a) wyliczenie całkowitej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych,
 - b) wykonanie obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy;
- 2) osoba zarządzająca małą instytucją płatniczą nie została prawomocnie skazana za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu

karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, lub przestępstwo skarbowe.

2. Mała instytucja płatnicza jest obowiązana posiadać:

- 1) program działalności i plan finansowy na okres pierwszych 12 miesięcy działalności, uwzględniający wymóg określony w art. 117f ust. 3;
- 2) aktualną procedurę zarządzania ryzykiem, na które może być narażona.

3. Mała instytucja płatnicza świadcząca usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, może przechowywać środki pieniężne użytkowników na rachunkach płatniczych użytkowników, przy czym łączna wysokość środków przyjętych dla jednego użytkownika w każdym czasie nie może przekroczyć równowartości w walucie polskiej 2000 euro.

4. Do małych instytucji płatniczych przepis art. 73 stosuje się odpowiednio.

5. Do obliczania limitu, o którym mowa w ust. 3, przepis art. 117f ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 117i. Mała instytucja płatnicza może świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta oraz powierzyć innemu przedsiębiorcy wykonywanie określonych czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych; przepisy art. 84–90 stosuje się odpowiednio.

Art. 117j. 1. Wniosek o dokonanie wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru zawiera odpowiednio dane:

- 1) wnioskodawcy, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) agentów wnioskodawcy, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę),
 - b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta;
- 3) oddziałów wnioskodawcy, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę) oddziału,

b) adres oddziału.

2. Do wniosku o dokonanie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) wykaz usług płatniczych, które mała instytucja płatnicza zamierza świadczyć, wraz z przedstawieniem tych usług w formie schematu graficznego z opisem tych usług oraz wskazaniem, do którego z rodzajów usług określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1–6 należą te usługi;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze małej instytucji płatniczej, określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...).”; składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Art. 117k. Mała instytucja płatnicza przechowuje dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich wytworzenia lub otrzymania.

Art. 117l. Mała instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, wskazując datę zakończenia działalności.

Art. 117m. KNF wykreśla wpis małej instytucji płatniczej w rejestrze w przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 117l, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy. Wykreślenie następuje także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 117n. W sprawach nieuregulowanych w ustawie dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej, w tym w sprawach odmowy wpisu do rejestru, wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności i wykreślenia wpisu w rejestrze, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 117o. Mała instytucja płatnicza chroni środki pieniężne otrzymane od użytkowników, w tym za pośrednictwem agentów lub innego dostawcy w celu wykonania transakcji płatniczych; przepisy art. 78–80 stosuje się odpowiednio.

Art. 117p. 1. Mała instytucja płatnicza zgłasza KNF:

- 1) każde przekroczenie poziomu 1 500 000 euro:
 - a) całkowitej kwoty transakcji płatniczych w danym miesiącu, w tym wykonanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze,
 - b) średniej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych za każdy okres ostatnich 3 miesięcy i ostatnich 12 miesięcy, w tym wykonywanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze;
- 2) wszczęcie postępowania karnego w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 117h ust. 1 pkt 2, lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe przeciwko osobie zarządzającej.

2. Do obliczania kwoty transakcji płatniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przepis art. 117f ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 14 dni od dnia:

- 1) upływu okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) powzięcia przez małą instytucję płatniczą wiadomości o wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na małą instytucję płatniczą karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 1000 zł za każdy dzień opóźnienia, nie większej jednak niż 250 000 zł; przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

Art. 117r. 1. W przypadku przekroczenia średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych, o której mowa w art. 117f ust. 3, mała instytucja płatnicza, niezależnie od obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 117p ust. 1 pkt 1 lit. b:

- 1) dostosowuje rozmiar prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 117f ust. 3, albo
 - 2) składa wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1
- w terminie 30 dni od końca okresu, w którym nastąpiło przekroczenie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, do czasu rozpoznania wniosku przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się. W przypadku odmowy wydania zezwolenia albo

umorzenia postępowania termin określony w tym przepisie biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 117s. 1. Mała instytucja płatnicza przekazuje KNF:

- 1) informacje o łącznej wartości i liczbie transakcji płatniczych wykonanych, w tym przez jej agentów:
 - a) w danym kwartale – w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał,
 - b) w danym roku – w terminie do dnia 31 stycznia następującego po danym roku,
 - c) w danym miesiącu w okresie, o którym mowa w art. 117r ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 zdanie drugie – w terminie do piętnastego dnia miesiąca następującego po danym miesiącu;
- 2) roczne sprawozdanie finansowe wraz z odpisem uchwały albo postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego – w terminie nie dłuższym niż 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego przez organ zatwierdzający, jeżeli takie sprawozdanie sporządza.

2. KNF informuje Komisję Europejską o liczbie małych instytucji płatniczych oraz całkowitej kwocie transakcji płatniczych wykonanych w danym roku przez małe instytucje płatnicze, w tym także przez ich agentów.

Art. 117t. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych prowadzona przez małe instytucje płatnicze podlega nadzorowi sprawowanemu przez KNF w zakresie i na zasadach określonych w ustawie oraz w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.

2. Celem nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi jest zapewnienie zgodności działalności małych instytucji płatniczych z przepisami ustawy i rozporządzenia (UE) 2015/751, a także ochrona interesów użytkowników.

3. Do nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi przepisy art. 100, art. 101, art. 102 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 2, art. 103, art. 106 ust. 1 i art. 112 stosuje się odpowiednio.

4. W ramach nadzoru KNF może wydawać małym instytucjom płatniczym zalecenia w zakresie:

- 1) zapewnienia zgodności działalności małej instytucji płatniczej z przepisami ustawy, rozporządzenia (UE) 2015/751 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego

wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009;

- 2) podjęcia środków koniecznych do zapobieżenia naruszeniom interesów użytkowników.

5. W razie stwierdzenia, że mała instytucja płatnicza nie wykonuje obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 1, lub obowiązku przekazywania danych, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 2, albo wykonuje je nieprawidłowo, nie wykonała w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 4, lub nakazu, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 5, utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 103, a także gdy działalność małej instytucji płatniczej jest wykonywana z naruszeniem prawa albo stwarza zagrożenie dla interesów użytkowników, KNF może zastosować środki określone w art. 105 ust. 1 pkt 1–3.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, KNF może także:

- 1) nałożyć na osobę zarządzającą bezpośrednio odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości karę pieniężną do wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto tej osoby, wyliczonego na podstawie średniego wynagrodzenia brutto za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary;
- 2) nałożyć na małą instytucję płatniczą karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 6, KNF może nałożyć także w przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1.

8. Do nakładania kar, o których mowa w ust. 6 i 7, przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

Art. 117u. Jeżeli działalność hybrydowej małej instytucji płatniczej w zakresie niepolegającym na świadczeniu usług płatniczych narusza lub może naruszać stabilność finansową tej instytucji lub mogłaby ograniczać możliwość sprawowania nadzoru, KNF może, w drodze decyzji, nakazać hybrydowej małej instytucji płatniczej prawne i organizacyjne wyodrębnienie działalności w zakresie usług płatniczych przez utworzenie nowego podmiotu, który będzie prowadził tę działalność; przepis art. 68 stosuje się odpowiednio.

Art. 117w. 1. Mała instytucja płatnicza wnosi wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych

przez małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, i stawki nieprzekraczającej 0,025%.

2. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1,
- 2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1 – uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru oraz mając na uwadze, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.”;

88) w art. 120 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba zarządzająca biurem nie jest osobą prawomocnie skazaną za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, lub przestępstwo skarbowe.”;

89) w art. 122 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku o dokonanie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie wnioskodawcy o następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze biura usług płatniczych określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...).”. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;

90) art. 127 otrzymuje brzmienie:

„Art. 127. 1. W przypadku przekroczenia średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych, o której mowa w art. 118 ust. 3, biuro usług płatniczych, niezależnie od obowiązku dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. b:

- 1) dostosowuje rozmiar prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 118 ust. 3,
 - 2) składa wniosek o dokonanie wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, o którym mowa w art. 117j ust. 1, lub
 - 3) składa wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1
- w terminie 30 dni od końca okresu, w którym nastąpiło przekroczenie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, do czasu rozpoznania wniosku przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się. W przypadku odmowy wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, odmowy wydania zezwolenia albo umorzenia postępowania termin ten biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.”;

91) w art. 128 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „art. 127 ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1”;

92) w art. 131 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy zakończenie działalności jest następstwem podjęcia decyzji, o której mowa w art. 74c ust. 3 lub 4 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, lub ogłoszenia upadłości.”;

93) w art. 132m ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy krajowa instytucja pieniądza elektronicznego udziela kredytów płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3, wymóg określony w ust. 2 zwiększa się o 5% średniej stanów należności na koniec każdego miesiąca z tytułu kredytów płatniczych udzielonych w ciągu ostatniego roku obrotowego.”;

94) w art. 132x w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 92 ust. 2–6 oraz art. 93–94a stosuje się odpowiednio.”;

95) w art. 132y w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 97 stosuje się odpowiednio.”;

96) w art. 132zu dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 132zn ust. 3 i 4, art. 132zo ust. 2 zdanie drugie, art. 132zq ust. 4 i 5, oraz dokumenty i informacje dołączane w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 3, mogą być przekazane w języku angielskim. W takim przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia

7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60) mogą być dokonywane w języku polskim lub angielskim.”;

97) w art. 133 w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–9 w brzmieniu:

„6) rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmującego również ich agentów i oddziały, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste;

7) rejestru małych instytucji płatniczych, obejmującego również ich agentów;

8) rejestru podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, zawierającego informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6c ust. 1, stanowiące opis oferowanych usług;

9) rejestru podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12, zawierającego informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6d ust. 1, stanowiące opis oferowanych usług.”;

98) w art. 134:

a) w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„dane dotyczące oddziałów krajowej instytucji płatniczej utworzonych w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, obejmujące”;

b) w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wskazane w pkt 4 lub 5 dane dotyczące podmiotu, za pośrednictwem którego krajowa instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze w innym państwie członkowskim, lub informację o świadczeniu takich usług transgranicznie”;

99) w art. 136 w pkt 2 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) wskazanie świadczonej usługi płatniczej”;

100) po art. 136b dodaje się art. 136c–136f w brzmieniu:

„Art. 136c. Rejestr dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera:

1) numer wpisu do rejestru;

- 2) dane dotyczące dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,
 - d) wskazanie świadczonej usługi płatniczej;
- 3) dane dotyczące agentów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujących działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta,
 - b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta;
- 4) dane dotyczące oddziałów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę) oddziału,
 - b) adres oddziału;
- 5) dane dotyczące świadczenia przez dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku usług płatniczych w innym państwie członkowskim, obejmujące:
 - a) wykaz państw, w których dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy usługi płatnicze,
 - b) wskazane w pkt 3 lub 4 dane dotyczące podmiotu, za pośrednictwem którego dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy usługi płatnicze w innym państwie członkowskim,
 - c) wskazanie świadczonej usługi płatniczej.

Art. 136d. Rejestr małych instytucji płatniczych zawiera:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane dotyczące małej instytucji płatniczej, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),

- b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile mała instytucja płatnicza taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,
 - d) wykaz świadczonych usług płatniczych;
- 3) dane dotyczące agentów małej instytucji płatniczej, obejmujące:
- a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta,
 - b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta;
- 4) dane dotyczące oddziałów małej instytucji płatniczej, obejmujące:
- a) nazwę (firmę) oddziału,
 - b) adres oddziału.

Art. 136e. Rejestr podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, zawiera:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,
 - d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6c ust. 1, obejmujące opis oferowanych usług oraz wskazanie wyłączenia określonego w art. 6 pkt 11 lit. a lub b.

Art. 136f. Rejestr podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12 zawiera:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),

- c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,
- d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6d ust. 1, obejmujące opis oferowanych usług oraz wskazanie wyłączenia określonego w art. 6 pkt 12.”;

101) w art. 137 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wykreślenie podmiotu z rejestru jest dokonywane wraz z pozostawieniem w rejestrze informacji o dokonaniu takiego wykreślenia, przez zamieszczenie przy nazwie takiego podmiotu adnotacji „Wykreślony”.”;

102) w art. 138 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wpis do rejestru na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1, jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o dokonanie wpisu, z wyłączeniem przypadków, gdy przepisy ustawy przewidują odrębny termin dla dokonania wpisu.”;

103) w art. 139 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, biura usług płatniczych, kasy oszczędnościowo-kredytowe, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, podmioty wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, oraz podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 12, są obowiązane zapewnić zgodność danych wpisanych do rejestru ze stanem faktycznym.”;

104) w art. 142 w ust. 1:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) zakończenia przez małą instytucję płatniczą działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117l, nie wcześniej jednak niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu;

- 3b) zakończenia przez dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku działalności gospodarczej lub działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117b ust. 4, nie wcześniej niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu;”;
- b) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
- „5) zakończenia przez podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 6c ust. 7, nie wcześniej jednak niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu;
 - 6) zakończenia przez podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 12 działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 12, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 6d ust. 7, nie wcześniej jednak niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu.”;
- 105) po art. 142 dodaje się art. 142a i art. 142b w brzmieniu:
- „Art. 142a. 1. KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.
2. KNF zapewnia prawidłowość oraz bieżącą aktualizację informacji przekazywanych EUNB.
- Art. 142b. 1. KNF udostępnia na swojej stronie internetowej aktualną informację o unijnych instytucjach płatniczych oraz unijnych instytucjach pieniądza elektronicznego, które zgłosiły zamiar świadczenia usług płatniczych lub prowadzenia działalności związanej z wydawaniem pieniądza elektronicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obejmujące:
- 1) dane dotyczące unijnej instytucji płatniczej lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) siedzibę i adres;
 - 2) numer albo inne oznaczenie udzielonego unijnej instytucji płatniczej lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego przez właściwy organ nadzorczy państwa macierzystego zezwolenia, o ile taki numer lub takie oznaczenie zostało nadane;

- 3) wykaz usług płatniczych, jakie ta instytucja zamierza wykonywać w ramach działalności transgranicznej, lub informację o zamiarze prowadzenia działalności związanej z wydawaniem pieniądza elektronicznego;
- 4) dane dotyczące oddziału, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę) oddziału,
 - b) adres oddziału;
- 5) dane dotyczące agentów danej instytucji, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta,
 - b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są na bieżąco aktualizowane.”;

106) w art. 144:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane bezpośrednio przez płatnika, dostawca ponosi wobec płatnika odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie transakcji płatniczej, z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, art. 143 ust. 2 oraz art. 149, chyba że udowodni, że rachunek dostawcy odbiorcy został uznany zgodnie z art. 54.”,

- b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika data waluty nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,

- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane przez płatnika do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, a w razie potrzeby przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca jej nienależyte wykonanie.

2b. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 49 oraz że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana

z niewykonaniem transakcji, jej nienależytym wykonaniem lub wykonaniem z opóźnieniem.

2c. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej, jej nienależyte wykonanie lub wykonanie z opóźnieniem, niezwłocznie rekompensuje dostawcy prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, poniesioną szkodę lub zwraca kwotę zapłaconą w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika.”,

d) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy data waluty nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana zgodnie z art. 59.”,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia, na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika, aby data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;

107) w art. 145:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku przekazania zlecenia płatniczego z opóźnieniem kwota zlecenia zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo. Dostawca płatnika przekazuje dostawcy odbiorcy informację o opóźnieniu w przekazaniu zlecenia płatniczego.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Kwota, o której mowa w ust. 4, zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 5, nie ma zastosowania do dostawcy płatnika, jeżeli dostawca płatnika udowodni, że dostawca odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana

z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.”;

108) w art. 146:

- a) w ust. 1:
 - w pkt 1 po średniku dodaje się wyrazy „czynności te są dla płatnika bezpłatne.”;
 - w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „czynności te są dla odbiorcy bezpłatne.”;
- b) w ust. 2 po wyrazie „nienależytego” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym opóźnionego.”;

109) w art. 148 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Obejmuje to rekompensatę, w przypadku gdy którykolwiek z dostawców usług płatniczych nie zastosuje silnego uwierzytelnienia użytkownika.”;

110) w art. 150 w ust. 2 po wyrazach „instytucja płatnicza,” dodaje się wyrazy „mała instytucja płatnicza.”;

111) w art. 152 w ust. 1 po wyrazach „instytucji płatniczej,” dodaje się wyrazy „małej instytucji płatniczej.”;

112) po art. 153a dodaje się art. 153aa w brzmieniu:

„Art. 153aa. Kto wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 6c ust. 1, nie udziela KNF wymaganych informacji, podlega grzywnie do 500 000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) w art. 60:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Za termin dokonania zapłaty podatku uważa się:

- 1) przy zapłacie gotówką – dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub w kasie podmiotu obsługującego organ podatkowy lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;

- 2) w obrocie bezgotówkowym – dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika, rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu albo w przypadku zapłaty za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego, zwanego dalej „innym instrumentem płatniczym” – dzień uzyskania potwierdzenia autoryzacji transakcji płatniczej, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...).”;
- 2) uchyla się § 2a–2c.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1049) w art. 2 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, agentów rozliczeniowych, krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, oddziały unijnych instytucji płatniczych oraz działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agentów tych podmiotów w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2018 r. poz. 145) w art. 19a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazane w języku angielskim. W takim przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60), mogą być dokonywane w języku polskim lub angielskim.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819, 1089, 2102 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 5 po wyrazach „nadzór nad instytucjami płatniczymi,” dodaje się wyrazy „małymi instytucjami płatniczymi, dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku,”;
- 2) w art. 12 w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:
 - „5a) nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi w sprawach:
 - a) odmowy wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru oraz zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru,
 - b) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 117t ust. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
 - 5b) nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w sprawach:
 - a) odmowy wpisu dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku do rejestru oraz zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru,
 - b) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 106 ust. 2 pkt 1 oraz art. 117d ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819) w art. 36d pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) umowy o kartę kredytową, o której mowa w art. 2 pkt 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 1), o ile kredytodawca jest jednocześnie wydawcą karty kredytowej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 1 w lit. d po wyrazach „klienta instytucji płatniczej,” dodaje się wyrazy „klienta małej instytucji płatniczej, klienta dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku,”
 - b) w pkt 3 w lit. a po wyrazach „instytucję płatniczą,” dodaje się wyrazy „małą instytucję płatniczą, dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku,”;
- 2) w art. 17 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) przekazywanie do KNF informacji o liczbie i charakterze skarg wskazujących na naruszenia ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, na koniec każdego półrocza, w terminie 2 miesięcy po upływie danego półrocza.”,
- 3) w art. 20 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku – do wysokości średniej wartości przychodów ogółem w okresie ostatniego roku, w wysokości nie większej niż 0,02% tej średniej;

3b) małe instytucje płatnicze – do wysokości stanowiącej iloczyn całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych przez małą instytucję płatniczą i stawki nieprzekraczającej 0,0006%”.

Art. 8. Dostawcy usług płatniczych prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność w zakresie usług płatniczych są obowiązani, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosować swoją działalność w zakresie usług płatniczych do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. 1. Podmiot prowadzący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie określonym w art. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej

w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie objętym zakresem ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez tego zezwolenia do dnia rozpatrzenia wniosku.

Art. 10. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 6 pkt 11 lub 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, są obowiązani dostosować swoją działalność w zakresie transakcji płatniczych do przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. 1. Krajowa instytucja płatnicza, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowego zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy krajowa instytucja płatnicza, o której mowa w ust. 1, przedkłada Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „KNF”, dokumentację potwierdzającą spełnienie wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli krajowa instytucja płatnicza spełnia wymogi określone w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy informuje tę instytucję o możliwości kontynuowania działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informuje ją o aktualności wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Jeżeli krajowa instytucja płatnicza nie spełnia wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wydaje zalecenie wykonania wskazanych przez KNF środków niezbędnych do zapewnienia tej zgodności.

5. W przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza nie spełnia po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF cofa zezwolenie.

Art. 12. Przepisy art. 85 ust. 2 i art. 92 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do zawiadomień dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. 1. Krajowa instytucja pieniądza elektronicznego oraz oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzą działalność gospodarczą w zakresie wydawania pieniądza elektronicznego i świadczenia usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowych zezwoleń.

2. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy KNF dokona weryfikacji spełniania przez podmioty, o których mowa w ust. 1, wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego spełnia wymogi określone w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, informuje o możliwości kontynuowania działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 132a ust. 1 lub w art. 132zh ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz aktualności wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego nie spełnia wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wydaje zalecenie wykonania wskazanych przez KNF środków niezbędnych do zapewnienia tej zgodności.

5. W przypadku gdy krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego nie spełnia po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF cofa zezwolenie.

Art. 14. Instytucja płatnicza świadcząca usługi płatnicze obejmujące usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowego zezwolenia, jeżeli w terminie do dnia 13 stycznia 2020 r. przekaże KNF dokumentację potwierdzającą spełnienie wymogów określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 77 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Usługę taką uznaje się za usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. 1. Podmiot prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie usługi dostępu do informacji o rachunku może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wpisu, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub wniosek o wydanie zezwolenia na świadczenie usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo wniosek o zmianę zezwolenia w celu poszerzenia zakresu świadczonych usług płatniczych o takie usługi, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, do dnia rozpatrzenia tego wniosku.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1, może świadczyć usługi dostępu do informacji o rachunku w sposób, w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 16. 1. Podmiot prowadzący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie usługi inicjowania transakcji płatniczej może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wydanie zezwolenia, w tym rozszerzenie istniejącego zezwolenia, na działalność w zakresie usługi inicjowania transakcji płatniczej,

może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez tego zezwolenia do dnia rozpatrzenia wniosku.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1, może świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej w sposób, w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 17. 1. Do postępowań o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego, o którym mowa w art. 132a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do postępowań prowadzonych w związku ze złożeniem zawiadomień, o których mowa w art. 132x ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. 1. Dostawca usług płatniczych jest obowiązany spełniać wymogi, o których mowa w art. 32i ustawy zmienianej w art. 1, po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) wydanego na podstawie art. 98 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywę 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawcy prowadzący rachunki płatnicze stosują dotychczasowe regulacje w zakresie bezpieczeństwa płatności.

Art. 19. Obowiązek prowadzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego strony internetowej, o którym mowa art. 14h ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, powstaje po raz pierwszy, jeżeli po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy żaden

podmiot nie rozpocznie prowadzenia strony internetowej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 20. Informację, o której mowa w art. 32f ust. 2 i art. 32h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, dostawca usług płatniczych przekazuje po raz pierwszy za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2018 r. w terminie do dnia 31 stycznia 2019 r.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 61 ust. 3, art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 3, art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Podstawowym celem projektu jest dostosowanie krajowych regulacji dotyczących sposobu świadczenia usług płatniczych do postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35), dalej: „dyrektywa PSD 2” albo „PSD 2”.

Projekt dokonuje obszernej nowelizacji ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997), dalej: „ustawa”. Od czasu przyjęcia dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE (Dz. Urz. UE L 319 z 05.12.2007, str. 1), dalej: „dyrektywa PSD” albo „PSD”, na rynku płatności detalicznych zaszły znaczne zmiany pod względem innowacji technicznych, przejawiające się gwałtownym wzrostem liczby płatności elektronicznych i płatności realizowanych za pośrednictwem urządzeń przenośnych oraz pojawieniem się na rynku nowych rodzajów usług płatniczych, co zakwestionowało przydatność obecnych ram prawnych. Przegląd unijnych regulacji dotyczących usług płatniczych, w szczególności analiza skutków dyrektywy PSD oraz konsultacje w sprawie zielonej księgi Komisji z dnia 11 stycznia 2012 r. (zatytułowanej „W kierunku zintegrowanego europejskiego rynku płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych”) wykazały, że zaistniałe zmiany stały się źródłem istotnych wyzwań z regulacyjnego punktu widzenia. Istotne obszary rynku płatności, w szczególności płatności realizowane przy użyciu kart, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych, pozostają rozdrobnione na obszary wyznaczone granicami państw. Wiele innowacyjnych produktów lub usług płatniczych nie wchodzi – w całości lub w znacznej części – w zakres stosowania dyrektywy PSD. Ponadto zakres stosowania dyrektywy PSD, w szczególności obowiązujące wyłączenia (np. niektóre rodzaje działalności związanej z płatnościami) w niektórych przypadkach okazały się – w świetle zmian na rynku – zbyt wieloznaczne, zbyt ogólne lub przestarzałe. Doprowadziło to do braku pewności prawa, potencjalnych ryzyk dla

bezpieczeństwa w łańcuchu płatności oraz braku ochrony konsumentów w niektórych obszarach. Wystąpiły trudności dla dostawców usług płatniczych z wprowadzaniem na rynek innowacyjnych, bezpiecznych i łatwych w użyciu cyfrowych usług płatniczych i z zapewnieniem konsumentom i sprzedawcom detalicznym skutecznych, wygodnych i bezpiecznych metod płatności w Unii. W ostatnich latach nastąpił również wzrost ryzyk dla bezpieczeństwa związanych z płatnościami elektronicznymi. Jest on wynikiem zwiększającej się technicznej złożoności płatności elektronicznych, stale rosnącego wolumenu płatności elektronicznych na całym świecie oraz pojawiających się nowych rodzajów usług płatniczych. Usługi płatnicze mają decydujące znaczenie dla funkcjonowania działalności w dziedzinach kluczowych dla gospodarki i społeczeństwa, a bezpieczne usługi płatnicze stanowią zasadniczy warunek prawidłowego funkcjonowania rynku usług płatniczych. Z tego powodu użytkownicy usług płatniczych powinni być przed takimi ryzykami należycie chronieni.

Według Komisji Europejskiej – rozwiązaniem jest ciągły rozwój zintegrowanego rynku wewnętrznego bezpiecznych płatności elektronicznych ma zasadnicze znaczenie dla wspierania wzrostu unijnej gospodarki i zapewnienia konsumentom, akceptantom i przedsiębiorstwom wyboru i przejrzystości usług płatniczych, tak by mogli w pełni korzystać z rynku wewnętrznego, którego elementem jest wdrażana dyrektywa PSD 2.

W związku z tym Komisja Europejska zaproponowała znowelizowanie dyrektywy PSD pod kątem unowocześnienia jej w kierunku uwzględnienia nowych rodzajów usług płatniczych, takich jak usługi inicjowania płatności. Usługodawcy wnieśli innowacyjne i konkurencyjne produkty, zapewniając szersze i często tańsze alternatywy dla płatności internetowych, które wcześniej nie były uregulowane. Włączenie ich do zakresu regulowanego przez dyrektywę PSD zwiększyło przejrzystość i poszerzyło zakres innowacji w ramach jednolitego rynku i stworzyło pole do konkurowania między różnymi dostawcami usług płatniczych. Jednocześnie pewne zasady określone w PSD, takie jak zwolnienia z szeregu działań związanych z płatnościami (usług płatniczych świadczonych w ramach „ograniczonej sieci” lub za pośrednictwem telefonów komórkowych lub innych urządzeń IT) zostały zaimplementowane przez państwa członkowskie w różny sposób, co prowadziło do arbitrażu regulacyjnego i niepewności prawnej. W wielu dziedzinach doprowadziło to również do zmniejszenia ochrony konsumentów i zakłócenia konkurencji. Zaktualizowane w omawianym projekcie definicje zapewnią lepszą ochronę konkurencyjności między różnymi dostawcami usług

płatniczych oraz bardziej efektywny sposób ochrony konsumentów korzystających z tych usług.

PSD 2 rozszerza zakres PSD, obejmując nowe usługi i dostawców usług płatniczych, a także poszerza zakresu istniejących usług (instrumenty płatnicze wydawane przez dostawców usług płatniczych, którzy nie prowadzą konta użytkownika usług płatniczych, umożliwiając im dostęp do rachunków płatniczych).

PSD 2 dokonuje zmiany zwolnienia telekomunikacyjnego przez ograniczenie go głównie do mikropłatności za usługi cyfrowe i obejmuje transakcje z krajami trzecimi, w przypadku gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium UE („transakcje jednostronne”). Zwiększa to współpracę i wymianę informacji między rządami w zakresie zezwoleń i nadzoru nad instytucjami płatniczymi. W celu wykonywania bezpieczniejszych i lepiej zabezpieczonych płatności elektronicznych PSD2 wprowadza ulepszone środki bezpieczeństwa, które mają zostać wprowadzone przez wszystkich dostawców usług płatniczych, w tym banki. EBA opracuje konkretne i obiektywne standardy bezpieczeństwa w tym zakresie.

Dyrektywa PSD2, a w konsekwencji projektowana nowelizacja ustawy o usługach płatniczych mają za zadanie ustanowić przepisy, które wyeliminują zidentyfikowane luki regulacyjne, zapewniając jednocześnie większą jasność prawa i spójne stosowanie ram legislacyjnych w całej Unii. Dotychczasowym oraz nowym uczestnikom rynku zagwarantowane zostaną równorzędne warunki działania, umożliwiające upowszechnienie nowych sposobów płatności wśród szerokiego kręgu użytkowników i zapewniając wysoki poziom ochrony konsumentów przy korzystaniu z tych usług płatniczych w całej Unii. Powinno to podnieść efektywność całego systemu płatniczego i doprowadzić do powstania szerszej oferty usług płatniczych i ich większej przejrzystości, przy jednoczesnym wzmocnieniu zaufania konsumentów do zharmonizowanego rynku płatności.

Główne cele dyrektywy PSD 2 są następujące:

- 1) dalszy wkład do bardziej zintegrowanego i efektywnego europejskiego rynku płatności;
- 2) poprawa zasad konkurencji dla dostawców usług płatniczych (w tym nowych graczy);
- 3) bezpieczniejsze i lepiej zabezpieczone dokonywanie płatności;

- 4) ochrona konsumentów;
- 5) wpływ na obniżenia kosztów dokonywania płatności.

Dyrektywa PSD 2 stanowi podstawę prawną dla stworzenia jednolitego rynku płatności w UE opartego o bezpieczne i bardziej innowacyjne usługi płatnicze na obszarze całej UE. Celem jest dokonywanie płatności transgranicznych równie prosto, skutecznie i bezpiecznie jak płatności krajowych w poszczególnych państwach członkowskich. Postanowienia PSD 2 wpłyną w znaczącym stopniu na kształt całego rynku usług płatniczych, a tym samym na działalność banków oraz instytucji płatniczych, a także podmiotów oferujących karty sklepowe, karty paliwowe itd. (działających w ramach tzw. ograniczonej sieci), tzw. niezależnych operatorów bankomatów, jak również innych niebankowych dostawców usług płatniczych, zainteresowanych w szczególności rozwojem szeroko pojętych płatności mobilnych.

Korzyści dla konsumentów wynikające z dyrektywy PSD2

1) Korzyści ekonomiczne

Nowe przepisy powinny przyczynić się do zwiększenia konkurencji na rynku płatności elektronicznych, przez zapewnienie niezbędnego zabezpieczenia prawnego dla firm rozpoczynających działalność bądź kontynuujących funkcjonowanie na rynku. To z kolei umożliwi konsumentom korzystanie z większej liczby lepszych możliwości wyboru między różnymi rodzajami usług płatniczych oraz różnymi dostawcami usług.

W ciągu ostatnich lat pojawili się nowi dostawcy usług w dziedzinie płatności internetowych oferujący konsumentom możliwość płatności natychmiastowych za rezerwacje internetowe lub zakupy online, bez konieczności posiadania karty kredytowej (około 60% ludności UE nie posiada karty kredytowej). Usługi te ustanawiają powiązanie płatności między płatnikiem a sprzedawcą internetowym za pośrednictwem modułu bankowości internetowej płatnika. Te innowacyjne i konkurencyjne cenowo rozwiązania płatnicze nazywane są usługami inicjowania płatności i są już dostępne w wielu państwach członkowskich (np. Sofort w Niemczech, iDeal w Holandii, Trustly w Szwecji). Do tej pory działalność tych nowych dostawców nie była regulowana na poziomie UE. PSD 2 obejmuje tych dostawców, regulując kwestie odnoszące się do poufności, pewności i bezpieczeństwa takich transakcji.

Ponadto PSD2 pomoże obniżyć opłaty dla konsumentów i zakazuje pobierania dodatkowych prowizji „surcharging” za płatność kartami w zdecydowanej większości

przypadków (w tym dotyczących wszystkich popularnych kart debetowych i kredytowych), zarówno dla płatności internetowych, jak i w tradycyjnych. Praktyka pobierania dodatkowych opłat za płatność kartą jest powszechna w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza w przypadku płatności online, oraz w przypadku niektórych sektorów takich jak branża turystyczna i hotelarska. We wszystkich przypadkach, w których opłaty za karty nakładane na sprzedawców są ograniczone, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 1) („rozporządzenie MIFREG”), sprzedawcy nie będą mogli pobierać dodatkowych opłat od klientów za korzystanie z karty płatniczej. Będzie to miało zastosowanie zarówno dla płatności krajowych jak i zagranicznych. W praktyce zakaz pobierania dodatkowych opłat obejmie około 95% wszystkich płatności kartami płatniczymi w UE, dzięki czemu konsumenci będą mogli zaoszczędzić 730 mln euro rocznie. Nowe przepisy przyczynią się do wyższego poziomu obsługi konsumentów podczas płacenia kartą w całej Unii Europejskiej.

Konsumenci będą lepiej chronieni przed nadużyciami finansowymi dzięki odpowiednim zabezpieczeniom. Nowe regulacje zawężą i dalej ujednotoczą zasady odpowiedzialności w zakresie nieautoryzowanych transakcji, zapewniając lepszą ochronę płatników. Z wyjątkiem przypadków oszustwa lub rażącego niedbalstwa płatnika, maksymalna kwota, którą płatnik może być zobowiązany do zapłaty w przypadku nieautoryzowanej transakcji płatniczej będzie się zmniejszać od 150 euro do 50 euro.

2) Prawa konsumentów

Dyrektywa PSD chroniła prawa konsumenta w przypadku nieautoryzowanej zapłaty z konta, pod pewnymi jednak warunkami. Polecenie zapłaty jest oparte na koncepcji żądania przelewu środków z czyjegoś konta po jego uprzedniej zgodzie. Płatnik i akceptant muszą posiadać konto u dostawcy usług płatniczych, a transfer środków (pieniędzy) odbywa się między bankiem płatnika a bankiem akceptanta. Jednak ponieważ akceptant może ściągać środki pieniężne z konta płatnika pod warunkiem uprzedniej zgody płatnika, płatnik powinien również mieć prawo zwrotu pieniędzy. Obecnie państwa członkowskie stosują różne zasady w odniesieniu do tej kwestii.

W celu dalszego wzmocnienia ochrony konsumentów i wspierania instrumentów dających pewność prawną, PSD 2 stanowi podstawę prawną do bezwarunkowego zwrotu, która istnieje już od ustanowienia poleceń zapłaty SEPA (w euro). W takich przypadkach podatnicy mogą zażądać zwrotu nawet w przypadku kwestionowanej transakcji płatniczej.

Bezpośrednie debetowe systemy płatności w walucie innej niż w euro, oferujących ochronę na zasadach określonych w PSD będą mogły nadal funkcjonować na obecnych zasadach. Jednakże państwa członkowskie mogą wymagać, aby w przypadku tego typu systemów prawa zwrotu były bardziej korzystne dla podatników.

Konsumenci będą również lepiej chronieni w przypadku gdy kwota transakcji nie jest znana z góry. Taka sytuacja może wystąpić w przypadku wynajmu samochodów, rezerwacji hotelowych lub na stacjach benzynowych. Odbiorca będzie mógł zablokować środki na koncie płatnika jedynie w przypadku gdy płatnik zatwierdzi dokładną kwotę, która może zostać zablokowana. Bank płatnika niezwłocznie uwolni zablokowane fundusze po otrzymaniu informacji o dokładnej kwocie, a najpóźniej po otrzymaniu zlecenia płatniczego.

PSD 2 zwiększa prawa konsumentów podczas wysyłania przelewów i przekazów pieniężnych poza UE lub płatności w walutach spoza UE. PSD odnosi się jedynie do transferów wewnątrz UE i jest ograniczona do walut państw członkowskich. PSD 2 rozszerza natomiast stosowanie zasad PSD dotyczących przejrzystości w odniesieniu do transakcji „one leg”, tj. transakcji, w których jedna strona znajduje się w UE. Powinno to przyczynić się do lepszej informacji o przekazach pieniężnych oraz do obniżenia kosztów przekazów pieniężnych, w wyniku lepszej przejrzystości rynku.

PSD 2 zobowiązuje też państwa członkowskie do wyznaczenia właściwych organów do rozpatrywania skarg użytkowników usług płatniczych i innych, np. stowarzyszeń konsumentów, dotyczących domniemanego naruszenia dyrektywy. Dostawcy usług płatniczych, którzy podlegają przepisom dyrektywy, po swojej stronie powinni wdrożyć procedurę rozpatrywania skarg konsumentów, którą mogą wykorzystać w pierwszej kolejności, w celu pozasądowego rozwiązywania sporów lub przed rozpoczęciem postępowania sądowego. Nowe przepisy będą zobowiązywać dostawców usług płatniczych do wystosowywania odpowiedzi, w formie pisemnej, do każdej reklamacji, w terminie do 15 dni roboczych.

3) Zabezpieczenie płatności

Nowe przepisy przewidują także wysoki poziom bezpieczeństwa płatności. Jest to kluczowa kwestia dla wielu użytkowników usług płatniczych, a zwłaszcza konsumentów płacących za pośrednictwem Internetu. Wszyscy dostawcy usług płatniczych, w tym banki, instytucje płatnicze lub dostawcy zewnętrzni – dostawcy niezależni, tzw. TPP (TPP – third party providers), będą musieli udowodnić, że posiadają właściwe środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia płatności. Dostawcy usług płatniczych będą musieli przeprowadzać ocenę ryzyka operacyjnego i ryzyka w zakresie zabezpieczeń jak również podejmowanych działań w tym zakresie, w stosunku rocznym.

Korzyści z PSD2 dla nowych uczestników rynku

Od przyjęcia PSD w 2007 r. pojawiły się nowe usługi w dziedzinie płatności internetowych, wśród których TPP oferują konkretne rozwiązania płatnicze lub usługowe dla klientów. Na przykład istnieją usługodawcy, którzy zbierają i konsolidują informacje na temat różnych rachunków bankowych konsumenta w jednym miejscu (usługi informacyjne dla kont – AIS account information services). Usługi te zazwyczaj pozwalają konsumentom na całościowy ogląd na ich sytuację finansową, pozwalając analizować strukturę wydatków, dokonane zakupy i potrzeby finansowe w sposób przyjazny dla użytkownika. Inni niezależni dostawcy ułatwiają korzystanie z bankowości internetowej w zakresie dokonywania płatności internetowych (usługi inicjacji płatności – PIS – payment initiation services). Pozwalają na zainicjowanie płatności z konta użytkownika na konto sprzedawcy, tworzą pomost między tymi kontami, wprowadzają informacje niezbędne do przelewu (kwotę transakcji, numer konta, wiadomości) i informują sprzedawcę w momencie gdy transakcja została zainicjowana.

Do tej pory wejście na rynek płatności było skomplikowane dla TPP, ponieważ wiele barier uniemożliwiało im oferowanie swoich rozwiązań na dużą skalę. Po usunięciu tych barier można spodziewać się większej konkurencji ze strony nowych graczy wchodzących na nowe rynki i oferujących tańsze rozwiązania w zakresie płatności dla coraz większej liczby konsumentów w całej Europie. TPP będą musiały spełniać takie same warunki jak tradycyjni dostawcy usług płatniczych, dotyczące rejestracji, licencjonowania i nadzoru przez właściwe organy. Ponadto nowe wymogi

bezpieczeństwa zawarte w PSD 2 zmuszą wszystkich dostawców usług płatniczych do zwiększenia bezpieczeństwa w zakresie płatności internetowych.

Wdrożenie PSD 2 pozwoli konsumentom i sprzedawcom w pełni korzystać z rynku wewnętrznego, zwłaszcza w zakresie e-commerce. Dyrektywa PSD 2 ma na celu pomóc w rozwoju unijnego rynku płatności elektronicznych, które umożliwią konsumentom, sprzedawcom w handlu detalicznym i innym uczestnikom rynku w pełni korzystać z rynku wewnętrznego UE w połączeniu z jednolitym rynkiem cyfrowym. Taka dalsza integracja staje się coraz ważniejsza w czasach gdy świat migruje od tradycyjnej gospodarki do modelu gospodarki cyfrowej.

Dyrektywa PSD 2 w całości zastąpi stosowane dotychczas przepisy dyrektywy PSD. Projektowana regulacja zapewnia pełną transpozycję PSD 2 do polskiego systemu prawnego.

Ogólny opis najważniejszych zmian wprowadzanych w ustawie:

- 1) wprowadzenie nowej kategorii dostawców – katalog usług płatniczych rozszerzony został o dwa nowe typy usług:
 - usługę inicjowania transakcji płatniczej (payment initiation service; „PIS”) oraz
 - usługę dostępu do informacji o rachunku (account information service; „AIS”).

Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku zapewni klientowi zagregowane informacje online o co najmniej jednym lub kilku rachunkach płatniczych, prowadzonych przez jednego lub kilku dostawców usług płatniczych. W ten sposób klient zyska możliwość natychmiastowego uzyskania obrazu jego sytuacji finansowej na dany moment.

Usługa inicjowania płatności polega na udzieleniu dostawcy tej usługi dostępu do rachunku online płatnika w celu sprawdzenia dostępności środków pieniężnych, zainicjowania płatności, po czym – przedstawienia płatnikowi informacji o dokonaniu płatności.

Obie usługi mają charakter pomocniczy w stosunku do „usług właściwych”, tj. usług, skutkujących faktycznym przesunięciem środków pieniężnych klienta. Dostawcy tych usług nie wchodzą na żadnym etapie w posiadanie środków pieniężnych klienta.

Co do zasady wszystkie instytucje płatnicze, w tym także świadczący ww. usługi, muszą uzyskać zezwolenie na świadczenie usług płatniczych. Wyjątkiem jest

dostarczanie usług dostępu do informacji o rachunku, które będą zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia – będą podlegać tylko rejestracji. Ponadto ww. usługodawcy będą zwolnieni z niektórych wymogów, które muszą spełniać instytucje płatnicze (m.in. posiadanie funduszy własnych i wymogi ochrony środków pieniężnych klienta), jednak będą mieli obowiązek posiadania ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej;

2) modyfikacja zakresu wyłączeń:

- a) utrzymano wyłączenie spod regulacji usług płatniczych oferowanych przez operatorów bankomatów, niezależnych od dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek. Nałożono jednak na operatorów bankomatów obowiązek przestrzegania wymogów w zakresie przejrzystości (tj. obowiązek podania informacji o opłatach, zarówno przed jak i po pobraniu opłaty). Ponadto opłaty pobierane przez operatorów bankomatów nie będą mogły naruszać rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 (Dz. Urz. UE L 266 z 09.10.2009, str. 11),
- b) ograniczono wyłączenie transakcji płatniczych realizowanych za pośrednictwem agenta handlowego do sytuacji gdy działają jedynie w imieniu płatnika lub jedynie w imieniu odbiorcy albo gdy działają zarówno w imieniu płatnika, jak i odbiorcy, jednak w żadnym momencie nie wchodzi oni w posiadanie środków pieniężnych klientów ani nie uzyskują nad tymi środkami kontroli,
- c) działalność związana z płatnościami objęta wyłączeniem z tytułu tzw. ograniczonej sieci pozostała objęta wyłączeniem, jednak nie będzie możliwe wykorzystanie tego instrumentu m.in. do dokonywania transakcji płatniczych w celu nabycia towarów i usług w obrębie więcej niż jednej ograniczonej sieci lub w celu nabycia nieograniczonego asortymentu towarów i usług,
- d) ograniczono zakres wyłączenia transakcji płatniczych przeprowadzanych przez dostawcę sieci lub usług łączności elektronicznej;

3) modyfikacja zasad odpowiedzialności za nieautoryzowaną transakcję:

- a) ograniczono odpowiedzialność płatnika, w szczególności przez zobowiązanie dostawcy usług płatniczych do niezwłocznego zwrotu płatnikowi kwoty

nieautoryzowanej transakcji. Płatnik nie będzie również ponosił odpowiedzialności, jeżeli nie mógł sobie zdawać sprawy z utraty, kradzieży lub sprzeniewierzenia instrumentu płatniczego. W razie braku wymogu silnego uwierzytelnienia klienta – płatnik nie poniesie odpowiedzialności za zaistniałą szkodę,

- b) zmniejszono próg odpowiedzialności płatnika za straty spowodowane nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi ze 150 euro do 50 euro,
- c) w przypadku transakcji z nieznaną kwotą dla blokady środków pieniężnych na rachunku płatnika niezbędna będzie autoryzacja tego ostatniego oraz podanie dokładnej kwoty środków pieniężnych, które podlegają blokadzie.

Dużą zmianą jest uregulowanie odpowiedzialności dostawcy w przypadku gdy nie wymaga on silnego uwierzytelnienia dla transakcji, a płatnik zachowuje dobrą wiarę co do transakcji. W takim przypadku odpowiedzialność za nieautoryzowaną transakcję ponosi w całości dostawca usług płatniczych. Na dostawcy spoczywa również ciężar udowodnienia złej wiary płatnika. Planowana zmiana ma na celu stosowanie coraz skuteczniejszych metod weryfikacji tożsamości płatnika oraz szersze stosowanie metody silnego uwierzytelniania klienta.

W przypadku transakcji z udziałem dostawcy PIS to na nim spoczywać będzie ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego kompetencji – dokonana transakcja płatnicza została uwierzytelniona, dokładnie zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.

Niezależnie od udziału dostawcy PIS w transakcji płatniczej płatnik zawsze będzie miał prawo wystąpić z roszczeniem o zwrot do swojego dostawcy usług płatniczych, prowadzącego rachunek. Pozostanie to bez wpływu na kwestię podziału odpowiedzialności między dostawcami usług płatniczych;

4) wprowadzenie małej instytucji płatniczej:

Korzystając z opcji narodowej wprowadza się nowy podmiot uprawniony do świadczenia usług płatniczych – małą instytucję płatniczą (MIP), tj. osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru małych instytucji płatniczych, prowadzącą działalność w zakresie usług płatniczych. MIP będą mogły wykonywać

swoją działalność wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po uzyskaniu wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych. Dozwolone będzie także prowadzenie działalności gospodarczej innej niż świadczenie usług płatniczych. Dopuszczalna wielkość obrotu wykonanego przez MIP nie będzie mogła przekroczyć kwoty 1 500 000 euro miesięcznie. Właściwym organem sprawującym nadzór nad działalnością MIP będzie KNF. Mała instytucja płatnicza będzie obowiązana do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez MIP, w tym także przez jej agentów, i stawki nieprzekraczającej 0,025%. W tym celu zostanie wydane przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzenie w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania wpłat oraz sposobu i terminów rozliczenia należności z tytułu wpłat.

Szczegółowy opis zmian wprowadzanych w ustawie

Art. 1 projektu wprowadza zmiany w ustawie o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”.

W **pkt 1** wprowadza się zmiany w art. 1 ustawy, określającym jej zakres przedmiotowy. Ustawa będzie regulowała także zasady prowadzenia działalności przez małe instytucje płatnicze. Konsekwencją tej zmiany są zmiany w art. 1 ust. 1 ustawy (zmiana ust. 1 pkt 3).

W **pkt 2** wprowadza się zmiany w art. 2 ustawy, zawierającym słowniczek pojęć używanych w ustawie. Dodawane pojęcia to: „co-badging” (pkt 3a), dostawca prowadzący rachunek (pkt 4c), dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej (pkt 4d), dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku (pkt 4e), dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku (pkt 4f), hybrydowa mała instytucja płatnicza (pkt 9aa), incydent (pkt 9c), indywidualne dane uwierzytelniające (pkt 9d), marka płatnicza (pkt 17b), mała instytucja płatnicza (pkt 17c), reklamacja (pkt 26¹), silne uwierzytelnianie użytkownika (pkt 26aa), szczególnie chronione dane dotyczące płatności (pkt 27¹), treści cyfrowe (pkt 29a), uwierzytelnianie (pkt 33b).

W **pkt 3** wprowadza się zmianę w art. 3 ustawy, przez zmianę ust. 1 pkt 5 i 7 oraz dodanie w ust. 1 pkt 8, które rozszerzają katalog usług płatniczych o świadczenie usługi inicjowania płatności oraz świadczenie usługi dostępu do informacji o rachunku. Dodaje się również ust. 5 i 6, które zawierają definicję usług: inicjowania transakcji

płatniczej oraz usługi dostępu do informacji o rachunku. Zmiana w art. 3 ust. 1 pkt 7 zastępuje działalność polegającą na „wykonywaniu transakcji płatniczych, w przypadku których zgoda płatnika na wykonanie transakcji udzielana jest przy użyciu urządzenia telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego, a płatność przekazywana jest dostawcy usług telekomunikacyjnych, cyfrowych lub informatycznych, działającemu jedynie jako pośrednik między użytkownikiem zlecającym transakcję płatniczą a odbiorcą” działalnością polegającą na „świadczeniu usługi inicjowania transakcji płatniczej”. Zgodnie z art. 11 projektu, wprowadzającym przepisy przejściowe dla tych instytucji płatniczych, mogą one prowadzić swoją działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowego zezwolenia, jeżeli w terminie do dnia 13 stycznia 2020 r. prześlą KNF dokumentację potwierdzającą spełnienie wymogów określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 77 znowelizowanej UUP. Usługę świadczoną na podstawie wcześniejszych zapisów art. 3 ust. 1 pkt 7 uznaje się od wejścia w życie znowelizowanej UUP za usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 znowelizowanej UUP.

W **pkt 4** wprowadza się zmiany w art. 4 ustawy, przez zmianę w ust. 2 pkt 3, 4 oraz 7, które doprecyzowują katalog dostawców usług płatniczych. Dodaje się również w ust. 2 pkt 11 i 12 przez dodanie dwóch nowych dostawców usług płatniczych: małej instytucji płatniczej oraz dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Wprowadza się również zmianę do ust. 3, która zobowiązuje małe instytucje płatnicze oraz dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku do uzyskania wpisu do rejestru dostawców.

Wprowadza się również zmianę do ust. 5, przez dodanie małej instytucji płatniczej jako dostawcy usług płatniczych uprawnionego do używania w nazwie firmy określenia „mała instytucja płatnicza”. Zmiana ma również na celu wyjaśnienie, że wpisowi do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego są wyłącznie krajowe podmioty świadczące usługi dostępu do rachunku, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku innych typów dostawców.

W **pkt 5** wprowadza się zmiany w art. 5 ustawy, określające zakres terytorialny stosowania ustawy i rozszerzając jej działanie na tzw. one-leg transactions, w których tylko jeden z dostawców znajduje się na terytorium państwa członkowskiego. Użyte

w przepisach „jeden dostawca w danej transakcji” należy rozumieć jako dostawcę będącego w danej transakcji zarówno dostawcą płatnika jak i dostawcą odbiorcy.

W **pkt 6** wprowadza się zmiany w art. 6 ustawy, który wymienia transakcje, do których nie stosuje się przepisów ustawy. Zgodnie z polskim prawem cywilnym osoba wykonująca czynności może być upoważniona nie tylko przez umowę, ale także w oparciu o inną czynność prawną i jest to częstszy przypadek upoważnienia niż umowa. Kryterium wyłączności odnosi się do obu form działania pośrednika. Informacje zwrotne pochodzące z rynku wskazywały, że działalność związana z płatnościami objęta wyłączeniem z tytułu ograniczonej sieci często obejmowała znaczące wolumeny i wartości płatności oraz oferowała konsumentom setki lub tysiące różnych produktów i usług. Pozostawało to sprzeczne z celem wyłączenia z tytułu ograniczonej sieci przewidzianego w implementowanych przepisach dyrektywy PSD i wiązało się z większymi ryzykami i brakiem ochrony prawnej dla użytkowników usług płatniczych, zwłaszcza konsumentów, oraz stawiało w wyraźnie niekorzystnym położeniu regulowanych uczestników rynku.

Aby pomóc w ograniczeniu tych ryzyk, ten sam instrument nie powinien być wykorzystywany do dokonywania transakcji płatniczych w celu nabycia towarów i usług w obrębie więcej niż jednej ograniczonej sieci lub w celu nabycia nieograniczonego asortymentu towarów i usług. Instrument płatniczy należy uznać za wykorzystywany w ramach takiej ograniczonej sieci, jeżeli można go wykorzystać wyłącznie w następujących okolicznościach: po pierwsze, do nabycia towarów i usług u określonego sprzedawcy detalicznego lub w określonej sieci detalicznej, jeżeli dane podmioty związane są bezpośrednio umową handlową, przewidującą np. używanie jednej marki płatniczej, a dana marka płatnicza używana jest w punktach sprzedaży i figuruje – w miarę możliwości – na instrumencie płatniczym, który można wykorzystywać w tych punktach; po drugie, do nabycia bardzo ograniczonego asortymentu towarów lub usług, jeżeli np. zakres wykorzystania jest faktycznie ograniczony do sprecyzowanej liczby funkcjonalnie powiązanych towarów lub usług, bez względu na geograficzne położenie punktu sprzedaży; lub, po trzecie, jeżeli instrument płatniczy jest regulowany – w szczególnych celach społecznych lub podatkowych – przez krajowy lub regionalny organ publiczny na potrzeby nabywania konkretnych towarów lub usług.

Instrumenty płatnicze, które są objęte wyłączeniem z tytułu ograniczonej sieci, mogą obejmować karty sklepowe, karty paliwowe, karty członkowskie, karty transportu publicznego, bilety parkingowe, bony na posiłki lub bony na konkretne usługi, które podlegają niekiedy szczególnym przepisom prawa podatkowego lub prawa pracy, mającym wspierać korzystanie z tych instrumentów, aby osiągnąć cele określone w ustawodawstwie dotyczącym kwestii społecznych. W przypadku gdy taki instrument o celu szczególnym przeradza się w instrument o celu ogólnym, wyłączenie z zakresu niniejszej ustawy nie będzie dłużej miało zastosowania. Z zakresu niniejszej ustawy nie są wyłączone instrumenty, które można wykorzystywać do zakupów w sklepach określonej grupy akceptantów, ponieważ takie instrumenty są zazwyczaj zaprojektowane z myślą o ciągle powiększających się sieciach dostawców usług. Wyłączenie z tytułu ograniczonej sieci stosuje się w połączeniu ze spoczywającym na potencjalnych dostawcach usług płatniczych obowiązkiem powiadamiania KNF o rodzajach działalności wchodzących w jej zakres.

Z zakresu stosowania ustawy wyłączono niektóre transakcje płatnicze realizowane za pośrednictwem urządzeń telekomunikacyjnych lub informatycznych, w których operator sieci nie tylko pełni rolę pośrednika przy dostawie cyfrowych towarów i usług za pośrednictwem danego urządzenia, ale także wnosi do tych towarów lub usług wartość dodaną. W szczególności wyłączenie to umożliwia dokonywanie zakupów, za które opłaty są pobierane przez operatora lub wykazywane na rachunku telefonicznym, co – począwszy od dzwonek do telefonów lub usług SMS o podwyższonej wartości – przyczynia się do rozwoju nowych modeli biznesowych opierających się na sprzedaży treści cyfrowych i usług głosowych o niewielkiej wartości. Do usług tych należą: usługi rozrywkowe, takie jak czaty, pliki do pobierania zawierające np. filmy, muzykę i gry, usługi informacyjne, takie jak informacje o pogodzie, aktualności, informacje sportowe, giełdowe, informacje o numerach telefonów, usługi dla widzów i radiosłuchaczy, takie jak udział w głosowaniach, zgłaszanie do konkursów oraz publikowanie reakcji na żywo. Z informacji zwrotnych pochodzących z rynku wynika, że brak jest dowodów na to, by takie transakcje płatnicze, cieszące się zaufaniem konsumentów jako wygodne narzędzie w przypadku płatności o niskim progu, przerodziły się w ogólną usługę pośrednictwa w płatnościach. Ze względu jednak na fakt, że to wyłączenie przed nowelizacją zostało sformułowane w sposób niejednoznaczny, prowadząc do braku pewności prawa dla operatorów i konsumentów oraz umożliwiając w niektórych

przypadkach dostawcom usług pośrednictwa w płatnościach roszczenie sobie prawa do objęcia tych usług nieograniczonym wyłączeniem z zakresu stosowania ustawy.

Wyłączenie dotyczące niektórych transakcji płatniczych realizowanych za pośrednictwem urządzeń telekomunikacyjnych lub informatycznych obejmuje mikropłatności za treści cyfrowe i usługi głosowe. Zawarto odniesienie do transakcji płatniczych z tytułu zakupu biletów elektronicznych, aby uwzględnić ewolucję w dziedzinie płatności, szczególnie fakt, że klienci mogą zamawiać bilety elektroniczne, płacić za nie oraz otrzymywać je i walidować z dowolnego miejsca i w dowolnym momencie przy użyciu telefonów komórkowych lub innych urządzeń. Bilety elektroniczne umożliwiają i ułatwiają dostarczanie usług, które konsumenci mogliby także nabyć w formie biletu papierowego i które obejmują transport, rozrywkę, usługi parkingowe, wstęp do obiektów, ale nie obejmują towarów fizycznych. W ten sposób obniżają one koszty produkcji i dystrybucji związane z tradycyjnymi kanałami sprzedaży biletów papierowych oraz zwiększają wygodę konsumenta, oferując mu nowe i proste sposoby zakupu biletów. Aby zmniejszyć obciążenie dla podmiotów, które zbierają darowizny na cele charytatywne, dokonano również wyłączenia transakcji płatniczych dotyczących takich darowizn. Ogólnie rzecz biorąc, wyłączenie powinno mieć zastosowanie jedynie wtedy, gdy wartość transakcji płatniczej nie przekracza określonego w ustawie progu, tak by ograniczyć je wyraźnie do płatności o niskim profilu ryzyka.

Zmiana w pkt 8 uwzględnia wprowadzenie w Polsce schematów płatniczych (zmiana poza zakresem PSD 2). Pozostałe zmiany mają na celu eliminację wątpliwości interpretacyjnych oraz zwiększenie przejrzystości przepisu. Zmiana w pkt 15 usuwa rozbieżność między PSD a ustawą co do pojęcia „dostawca”. Dotychczasowe brzmienie ustawy (które definiuje „dostawcę” jako „dostawcę usług płatniczych” – art. 4 ust. 1) sugeruje, że wyłączenie dla usług bankomatowych dostępne jest tylko dla dostawców usług płatniczych. W efekcie każdy przepis przeniesiony z PSD (a także z PSD 2), w którym dyrektywa używa pojęcia „dostawca”, w ustawie automatycznie oznacza „dostawcę usług płatniczych”, nawet jeśli dotyczy to wyłączeń zastosowania PSD. Aby usunąć tę rozbieżność projekt przewiduje w przepisach o wyłączeniach zamianę terminu „dostawca” na „podmiot” wszędzie tam, gdzie PSD 2 nie przewiduje wprost, że określone wyłączenie jest dostępne tylko jeżeli usługę lub transakcję wykonuje licencjonowany dostawca usług płatniczych.

W **pkt 7** dodaje się art. 6b–6e. Art. 6b zawiera przepisy, do których stosuje się transakcje wymienione w art. 6 pkt 15. Do wskazanych w art. 6b transakcji stosuje się przepisy art. 20c, art. 23, art. 24 oraz art. 25 w zakresie informacji o ewentualnych opłatach pobieranych za wypłatę gotówki, o których klient musi zostać poinformowany przed dokonaniem wypłaty oraz w momencie otrzymania gotówki na koniec transakcji po dokonaniu wypłaty. Klient otrzymuje też możliwość otrzymania tych informacji w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Dodaje się również art. 6c, który zobowiązuje dostawców prowadzących jeden z rodzajów działalności określonych w art. 6 pkt 11 lit. a lub b do przekazywania KNF powiadomienia zawierającego opis oferowanych usług, i wskazania, na podstawie którego z wyłączeń, o których mowa w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, wykonują swoją działalność. KNF, zgodnie z ust. 2 w art. 6c, na podstawie powiadomienia podejmuje decyzje w przedmiocie kwalifikacji danej działalności. Przepis ust. 3 wprowadza nowe obowiązki dla dostawców prowadzących działalność określoną w art. 6 ust. 12, które polegają na przekazywaniu KNF powiadomienia zawierającego opis oferowanych usług oraz roczną opinię pokontrolną i poświadczenie zgodności wykonywania działalności z limitami określonymi w art. 6 pkt 12. KNF, na mocy art. 6e, będzie informował EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z ust. 1 i 3, z informacją o wyłączeniu, na mocy, którego prowadzona jest działalność.

W **pkt 8** wprowadza się zmiany w art. 7, przez dodanie małych instytucji płatniczych. Ponadto dokonano zmian brzmienia przepisu z uwagi na to, że dotychczasowe sformułowanie rodziło znaczne problemy interpretacyjne związane między innymi z faktem, że instytucje płatnicze są uprawnione do przyjmowania środków na rachunki płatnicze oraz dokonywania wypłat z tych rachunków. Wątpliwości te mogły stwarzać niepotrzebne bariery rozwoju rynku FinTech. Proponowane brzmienie eliminuje te wątpliwości przy równoczesnym zachowaniu celu przepisu (zmiana poza zakresem PSD 2).

W **pkt 9** wprowadza się zmiany w art. 9 przez dodanie ust. 4a, który zapewni dostawcom niebędącym uczestnikami systemu, a posiadającym stosowne zezwolenie, przekazywanie zleceń transferu w tym systemie w sposób obiektywny, niedyskryminujący i równy w stosunku do innych dostawców posiadających zezwolenie lub wpisanych do rejestru.

W **pkt 10** wprowadza się zmianę w art. 14 ust. 1, który określa zakres nadzoru nad dostawcami usług płatniczych oraz wskazuje właściwe organy nadzorcze. Zakres przedmiotowy nadzoru uzupełniono o nadzór nad małymi instytucjami płatniczymi oraz dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku.

W **pkt 11** wprowadza się zmianę w art. 14e ust. 3, zgodnie z którą KNF, w przypadku odrzucenia wniosku o podjęcie współpracy w celu wykonywania zadań wynikających z przepisów działu V i VI z właściwymi organami nadzorczymi innego państwa członkowskiego, może zwrócić się do EUNB o udzielenie pomocy.

W **pkt 12** wprowadza się zmianę w art. 14g i art. 14h dotyczące porównywarek opłat pobieranych przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze. Proponuje się ograniczenie obowiązkowego zakresu porównywanych informacji dotyczących rachunków płatniczych do elementów wymaganych przez dyrektywę, tj. do opłat pobieranych przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunki płatnicze konsumentów. Jednocześnie wprost dopuszcza się porównanie dodatkowych informacji dotyczących rachunków płatniczych, takich jak liczba bankomatów lub placówek znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z których konsument może dokonywać wypłaty gotówki bez opłat. Wydaje się, iż obowiązkowe porównywanie informacji o lokalizacji wszystkich bankomatów i placówek znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z których konsument może dokonywać wypłaty gotówki bez opłat jest trudne do zrealizowania. Po pierwsze wymaga to wskazania konkretnych lokalizacji (wraz z adresem) wszystkich placówek i bankomatów. W przypadku ofert obejmujących możliwość darmowej wypłaty z wszystkich bankomatów znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymagałoby to wskazania lokalizacji wszystkich bankomatów znajdujących się na terytorium RP (ok. 22 000). Problematyczne byłoby również uwzględnianie w takiej informacji wszelkich zmian lokalizacji tych bankomatów wynikających np. z ich przeniesienia, czy awarii, które uniemożliwiają darmową wypłatę.

Proponuje się również usunąć z katalogu warunków pozwalających uznać niezależność podmiotu prowadzącego stronę porównującą opłaty pobierane przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunki płatnicze kryterium nieprowadzenia działalności reklamowej dostawców oferujących usługę prowadzenia rachunku płatniczego. Określone w UUP kryteria bardzo ograniczają możliwość stworzenia modelu

biznesowego prowadzenia tzw. porównywarki internetowej, co może zniechęcić do tworzenia takich porównywarek spełniających ustawowe wymogi przez inne podmioty niż UKNF. Wydaje się, iż możliwość zamieszczania na stronie internetowej, na której prowadzona jest porównywarka, reklam dostawców może zachęcać podmioty prywatne do tworzenia porównywarek spełniających ustawowe wymogi. Jednocześnie wprowadzony warunek określenia jednoznacznych i obiektywnych kryteriów porównywania powinien zapobiegać przypadkom braku obiektywizmu co do porównywalności opłat. Ponadto proponuje się wprowadzenie możliwości prowadzenia przez UKNF porównywarki internetowej niezależnie od liczby podmiotów prowadzących porównywarki spełniające ustawowe wymogi.

Należy również zwrócić uwagę na wprowadzony obowiązek przekazywania przez dostawców odpowiednich informacji, które są niezbędne do wykonywania przez UKNF obowiązku stworzenia porównywarki.

Istotna jest także zmiana terminu udostępnienia takiej porównywarki. Według art. 29 ust. 2 pkt b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 214), dalej „PAD”, przepisy art. 7 dotyczące porównywarek powinny być stosowane w ciągu 9 miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego, o którym mowa w art. 3 ust. 4 tejże dyrektywy, tj. regulacyjnego standardu technicznego ustanawiającego ujednoliczoną terminologię Unii dla tych usług, które są wspólne przynajmniej dla większości państw członkowskich. Zgodnie z art. 3 ust. 5 PAD państwa członkowskie włączają ujednoliczoną terminologię Unii do ostatecznego wykazu najbardziej reprezentatywnych usług powiązanych z rachunkiem płatniczym. Taki przepis PAD uzależnia termin udostępnienia porównywarki internetowej od publikacji regulacyjnych standardów technicznych.

Tymczasem art. 16 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1997) wiąże termin rozpoczęcia funkcjonowania strony internetowej porównującej oferty dostawców usług płatniczych prowadzących rachunki płatnicze z terminem wejścia w życie tej ustawy – 6 miesięcy po wejściu w życie, co oznacza, że porównywarka powinna funkcjonować od około 10 sierpnia 2017 r. Tak ustalony termin nie uwzględniał faktu, że warunkiem

możliwości porównywania opłat za usługi jest opublikowanie wykazu usług reprezentatywnych, który zawiera także ujednoliczoną terminologię Unii, która znajduje się w regulacyjnych standardach technicznych. Z powyższych powodów, nałożony na UKNF obowiązek prowadzenia takiej porównywarki – w przypadku, gdy żaden podmiot nie będzie prowadził strony internetowej spełniającej wymogi ustawowe, ze względu na konieczność wprowadzenia odpowiednich rozwiązań, w szczególności rozwiązań technicznych (własnych lub przy pomocy podmiotów zewnętrznych) – okazał się niemożliwy do zrealizowania w wyznaczonym terminie. Wobec powyższego, w celu umożliwienia wywiązania się przez UKNF z nałożonego obowiązku projekt zawiera rozwiązania umożliwiające uruchomienie porównywarki przez organ nadzoru, tak aby była ona gotowa przed upływem terminu określonego w art. 19 projektu.

W **pkt 13** wprowadza się zmianę w art. 15, polegającą na dodaniu ust. 1a, na mocy którego użytkownik będzie mógł wnieść do KNF skargę na działanie agenta lub oddziału dostawcy usług płatniczych.

W **pkt 14** dodaje się art. 15a–15d, które nakładają na dostawców obowiązek wprowadzenia i stosowania procedur rozpatrywania skarg użytkowników. KNF, zgodnie z ust. 4, w ramach sprawowanego nadzoru będzie monitorować stosowanie przez dostawców obowiązków ww. procedur. Dotychczasowa praktyka nadzorcza wskazuje na konieczność właściwego ustalenia kompetencji w rozpatrywaniu skarg klientów podmiotów rynku usług płatniczych, które pojawiły się w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i 2486). W Polsce instytucją nadzorującą podmioty świadczące usługi płatnicze w kontekście przede wszystkim bezpieczeństwa funkcjonowania, stabilności finansowej systemu finansowego jest KNF (tzw. nadzór ostrożnościowy), natomiast instytucją właściwą do przyjmowania skarg o charakterze konsumenckim (naruszenia indywidualnych praw konsumenckich klienta) na podmioty rynku finansowego jest Rzecznik Finansowy. Niezbędne jest doprecyzowanie podziału kompetencji w obszarze rozpatrywania na naruszenia ustawy między Rzecznika Finansowego i KNF, w celu wyeliminowania funkcjonującego dualizmu w tym zakresie. Reklamacje użytkowników usług płatniczych, o ile z treści tych reklamacji wynika, że ich rozpatrzenie mieści się w zakresie kompetencji Rzecznika Finansowego, powinny być do niego kierowane do rozpatrzenia. Rzecznik Finansowy następnie – w związku z art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy

z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym – będzie informował KNF o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu podmiotów rynku finansowego, w tym naruszeniach przepisów ustawy. Wprowadzenie nowej regulacji będzie więc oznaczało, że KNF będzie badała skargi w celu oceny prawidłowości działania podmiotu nadzorowanego i konieczności interwencji nadzorczej eliminującej negatywny wpływ podmiotu na rynek, w tym analizy zjawisk o znaczeniu systemowym. W tym celu KNF powinna posiadać informacje o wszystkich skargach składanych przez uczestników rynku finansowego. Natomiast rozpatrywaniem skarg indywidualnych w celu zadbania o indywidualny interes konsumentki, zgodnie z podziałem kompetencji, powinien zajmować się Rzecznik Finansowy.

W **pkt 15** wprowadza się zmiany w art. 17, zgodnie z którymi dostawcy nie mogą pobierać od użytkownika opłat za dostarczanie lub udostępnianie informacji wymaganych na podstawie niniejszej ustawy. Na mocy ust. 2 dostawca i użytkownik będą mogli uzgodnić opłaty za przekazywanie na wniosek użytkownika informacji innych niż wymagane na podstawie przepisów ustawy.

W **pkt 16–19** wprowadzane są zmiany redakcyjne.

W **pkt 20** dodaje się art. 20c, zgodnie z którym strona oferująca płatnikowi usługę przeliczenia waluty przekazuje płatnikowi informacje dotyczące wszelkich opłat, jak również kurs walutowy, który ma być zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej. Na podstawie tych informacji płatnik wyrazi zgodę na usługę przeliczenia waluty.

W **pkt 21** wprowadza się zmiany w art. 22. Dodawany ust. 2a nakłada na dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarczanie lub udostępnianie użytkownikowi informacji określonych w art. 23 ust. 1a.

W **pkt 22** wprowadza się zmiany w art. 23, które określają, jakie informacje dostawca świadczący usługę inicjowania płatności jest dodatkowo zobowiązany dostarczyć lub udostępnić użytkownikowi.

W **pkt 23 i 24** wprowadzane są zmiany redakcyjne.

W **pkt 25–31** wprowadza się zmiany w przepisach określających, jakie informacje dostawca powinien przekazać użytkownikowi w ramach zawartej między nimi umowy

ramowej. Zmiany dotyczą informacji dotyczących korzystania z usługi zainicjowania zlecenia płatniczego oraz usługi „co – badgingu”. Interpretacja zmiany wprowadzanej w art. 26 ust. 1, jest taka, że sposób, w jaki dostawca usług płatniczych przekazuje wymagane informacje użytkownikowi usług płatniczych, powinien uwzględniać potrzeby tego ostatniego, jak również praktyczne aspekty techniczne i efektywność pod względem kosztów, w zależności od sytuacji wynikającej z uzgodnień w odpowiedniej umowie o usługę płatniczą. W praktyce powinno to oznaczać *de facto* każdorazowo uzgodnienie (wybór) między użytkownikiem a dostawcą sposobu przekazania informacji, spośród kanałów określonych przez ustawę – postaci papierowej lub innego trwałego nośnika, takiego jak wydruki z drukarek wyciągów, płyty CD-ROM, DVD, twarde dyski komputerów osobistych, które umożliwiają przechowywanie poczty elektronicznej, oraz strony internetowe, o ile strony takie umożliwiają dostęp do nich w przyszłości przez wystarczający okres do celów dostępu do tych informacji i pod warunkiem, że strony te umożliwiają odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci. W świetle orzecznictwa TSUE¹⁾ i orzecznictwa Prezesa UOKiK²⁾, bankowość elektroniczna i skrzynka pocztowa funkcjonująca w jej ramach nie stanowi trwałego nośnika. Zmiany w projektowanym art. 26 ust. 1 nie powinny prowadzić do zmiany takiej wykładni przepisów, gdyż zapewnia odpowiedni poziom ochrony użytkownikom.

W tym kontekście warto też dodać, że zgodnie z motywem 57 zd. 3 preambuły dyrektywy PSD 2: *„Wymogi dotyczące informacji wstępnych o umowach ramowych powinny być zatem wszechstronne, a informacje powinny być zawsze dostarczane w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji, takim jak wydruki z drukarek wyciągów, płyty CD-ROM, DVD, twarde dyski komputerów osobistych, które umożliwiają przechowywanie poczty elektronicznej, oraz strony internetowe, o ile strony takie umożliwiają dostęp do nich w przyszłości przez wystarczający okres do celów dostępu do tych informacji i pod warunkiem że strony te umożliwiają odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci”*.

¹⁾ wyrok TSUE z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie C-49/11,
wyrok TSUE z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie C-375/15.
²⁾ decyzja Prezesa UOKiK nr RBG - 2/2017.

W motywie tym mowa jest o twardych dyskach komputerów osobistych, które mogą przechowywać pocztę elektroniczną, co sugeruje, że poczta ta nie stanowi trwałego nośnika. Zmiana w art. 28 powinna być interpretowana analogicznie do powyżej opisanej zmiany w art. 26 ust. 1. Zmiana w art. 30 (pkt 29 projektu) ma charakter redakcyjny i związana jest z wprowadzonym w art. 5 ust. 3 i 3a odwołaniem do art. 30 pkt 1. Zmiana w art. 31 przewiduje możliwość zawarcia w umowie postanowienia, zgodnie z którym informacje mogą być udostępniane lub dostarczane w formie okresowych wyciągów; w przypadku braku takiego uzgodnienia umowa ramowa musi zawierać postanowienie, zgodnie z którym płatnik może wymagać, aby ww. informacje były dostarczone lub udostępniane okresowo co najmniej raz w miesiącu. W przeciwnym razie wykonanie obowiązków z art. 31 ustawy może dla dostawców wiązać się z nieproporcjonalnymi trudnościami (zmiana poza PSD 2). Zmiana w art. 32 ma charakter stylistyczny.

W **pkt 32** dodaje dział IIa „Bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych”, który zobowiązuje dostawców usług płatniczych do podejmowania odpowiednich środków ograniczających ryzyko oraz ustanowienia mechanizmów kontroli służących zarządzaniu ryzykami operacyjnymi oraz ryzykami dla bezpieczeństwa usług płatniczych świadczonych przez dostawców. Zgodnie z dodawanymi przepisami dostawcy będą zobowiązani przekazywać KNF aktualizowaną co roku i kompleksową ocenę dotyczącą ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa usług płatniczych, jakie świadczą, oraz ocenę środków ograniczających ryzyko, a także mechanizmy kontroli, jakie zostały podjęte w wyniku konsekwencji wystąpienia tych ryzyk. Przepisy nakładają również na dostawców obowiązki w zakresie zgłaszania do KNF incydentów związanych z bezpieczeństwem dostawcy. Dodawany art. 32i wprowadza nowe obowiązki dla dostawców w zakresie silnego uwierzytelniania klienta w odniesieniu do konkretnych przypadków, gdy płatnik uzyskuje dostęp do swojego rachunku w trybie online, inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą, a także przeprowadza czynność za pomocą kanału zdalnego, która może wiązać się z ryzykiem oszustwa płatniczego lub innych nadużyć. Celem przepisu w art. 32i ust. 3 jest nakazanie dostawcom ochrony poufności i integralności danych, w obliczu stale zmieniających się technologii informatycznych, z zachowaniem należytej staranności w tym zakresie, pozostawiając dostawcom jednocześnie swobodę w wyborze środków prowadzących do osiągnięcia

tego celu. Do przepisów art. 32i odnoszą się przepisy przejściowe określone w art. 18 projektu ustawy.

W **pkt 33** reguluje się kwestię opłat użytkownika za wypowiedzenie opłaty ramowej.

W **pkt 34** wprowadza się zmianę w art. 37a, która dotyczy przypadków transakcji płatniczych realizowanych na terytorium Unii w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy, bądź też jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Unii – płatnik i odbiorca ponoszą opłaty określone w umowie zawartej przez każdego z nich ze swoim dostawcą. Zasada pobierania opłat będzie miała zastosowanie także wtedy, gdy zachodzi konwersja waluty. Dostawca nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierowania jego wyboru w inny sposób tak, aby skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne zastosowane opłaty nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego. Zmiana ma również na celu zachowanie spójności z przepisami o zakresie zastosowania ustawy. Pojęcie „Unii” nie jest zdefiniowane w ustawie, co może budzić wątpliwości interpretacyjne, zwłaszcza z uwagi na to, że ustawa definiuje „państwo członkowskie” jako państwo EOG (PSD została inkorporowana do *acquis* EOG i ma zastosowanie również do Norwegii, Islandii i Liechtensteinu).

W **pkt 35** uchyla się art. 38 w związku z wprowadzeniem art. 37a.

W **pkt 36** wprowadza się zmiany w art. 40, zgodnie z którą udzielenie zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy lub dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności.

W **pkt 37** wprowadza się zmiany w art. 41, zgodnie z którymi dostawcy prowadzący rachunek płatniczy będą mogli odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności dostępu do danego rachunku płatniczego z uzasadnionych i udokumentowanych względów związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez tych dostawców, a także z nieuprawnionym lub nielegalnym zainicjowaniem transakcji płatniczej.

W **pkt 38** wprowadza się zmianę w art. 42 ust. 1 pkt 1, polegającą na określeniu obowiązku użytkownika usług płatniczych uprawnionego do korzystania z danego

instrumentu płatniczego, zgodnie z umową ramową, która powinna zawierać obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne postanowienia.

W **pkt 39** wprowadza się zmiany w art. 43; zmiana dotyczy obowiązku dostawcy wydającego instrument płatniczy, aby upewniał się, że indywidualne dane uwierzytelniające nie są dostępne dla stron innych niż użytkownik, który jest uprawniony do posługiwania się danym instrumentem płatniczym. Ryzyko związane z przesłaniem płatnikowi instrumentu płatniczego lub wszelkich danych uwierzytelniających ponosi dostawca usług.

W **pkt 40** wprowadza się zmianę w art. 44 przez dodanie ust. 3a, zgodnie z którym użytkownik uzyskuje korektę nieautoryzowanych lub nieprawidłowo wykonanych transakcji płatniczych, w których udział bierze dostawca świadczący usługę inicjowania płatności, od dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek.

W **pkt 41** wprowadza się zmiany w art. 45; dodawany ust. 1a nakłada obowiązek udowodnienia przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności, że transakcja płatnicza została prawidłowo uwierzytelniona. Wykreśla się również wyrazy „przez użytkownika” – użytkownik autoryzuje płatność, podczas gdy do autentykacji dochodzi – co najmniej w istotnej części – przez zastosowanie określonej procedury przez dostawcę. Zmiany w ust. 2 wynikają z dostosowania do treści art. 72 ust. 2 PSD 2 oraz dostosowania terminologicznego do pozostałych przepisów ustawy.

W **pkt 42** wprowadza się zmiany w art. 46, dodaje się ust. 1a–1c, które nakładają na dostawców świadczących usługę inicjowania płatności obowiązek odpowiedzialności za nieautoryzowane transakcje płatnicze. W ust. 2 dokonano zmiany polegającej na zmniejszeniu progu odpowiedzialności płatnika za straty spowodowane nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi ze 150 euro do 50 euro.

W **pkt 43** wprowadza się zmiany w art. 47, zgodnie z którymi płatnik jest uprawniony do otrzymania zwrotu kwoty z tytułu transakcji płatniczych zainicjowanych przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, które już zostały wykonane (po spełnieniu określonych warunków). Zwrot obejmuje pełną kwotę wykonanej transakcji płatniczej, przy czym data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie jest późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.

W **pkt 44** wprowadza się zmiany w art. 49 w ust. 1 – za moment otrzymania zlecenia płatniczego uznawane będzie otrzymanie zlecenia płatniczego przez dostawcę usług

płatniczych płatnika; wprowadza się także zakaz obciążania przez dostawców rachunku płatnika przed otrzymaniem zlecenia płatniczego.

W **pkt 45** dodaje się art. 49a i art. 49b. Dodawany art. 49a nakłada nowe obowiązki na dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek, które dotyczą niezwłocznego potwierdzenia (na wniosek dostawcy usług płatniczych wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie) dostępności na rachunku płatniczym płatnika kwoty niezbędnej do wykonania transakcji płatniczej realizowanej za pomocą karty. Przepis zawiera również przesłanki, które muszą zostać spełnione, aby dostawca mógł realizować obowiązek potwierdzenia dostępności środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika. Przepis ust. 2 tego artykułu określa warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby dostawca usług płatniczych mógł wystąpić z wnioskiem o potwierdzenie dostępności środków. Dodawany art. 49b reguluje sytuację, w której transakcja płatnicza realizowana w oparciu o kartę inicjowana jest przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, a dokładna kwota transakcji nie jest znana w momencie gdy płatnik wyraża zgodę na wykonanie transakcji płatniczej – wówczas dostawca płatnika może zablokować środki pieniężne na rachunku płatniczym płatnika wyłącznie wtedy, gdy płatnik wyraził zgodę na zablokowanie dokładnej kwoty środków pieniężnych.

W **pkt 46** wprowadza się zmiany w art. 50. Zmiany dotyczą odmowy wykonania przez dostawcę prowadzącego rachunek zlecenia płatniczego inicjowanego przez płatnika oraz za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności. Przepis ust. 3 tego artykułu pozwala stronom na zastrzeżenie w umowie, że dostawca może pobierać rozsądne opłaty za odmowę wykonania zlecenia płatniczego, jeżeli odmowa została obiektywnie uzasadniona przez dostawcę.

W **pkt 47** wprowadza się zmiany w art. 51 w ust. 2, zgodnie z którym – w sytuacji kiedy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem – płatnik nie może odwołać zlecenia płatniczego po udzieleniu dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności zgody na zainicjowanie transakcji płatniczej bądź też po udzieleniu zgody na wykonanie transakcji płatniczej na rzecz odbiorcy.

W **pkt 48** wprowadza się zmiany w art. 52 – zmiana polega na rozszerzeniu dotychczasowego brzmienia w ten sposób, że po stronie płatnika jak i odbiorcy może występować nieokreślona liczba dostawców.

W **pkt 49** wprowadza się zmiany do art. 53 w związku z dodaniem do art. 5 ust. 3a dotyczącego tzw. „one-leg transactions”, w których tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.

W **pkt 50** wprowadza się zmiany w art. 59; zmieniający ust. 2 dotyczy sytuacji, w której dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia, aby kwota transakcji płatniczej była do dyspozycji odbiorcy natychmiast po uznaniu tą kwotą rachunku dostawcy usług płatniczych odbiorcy – dotyczy to przypadku gdy po stronie dostawcy usług płatniczych odbiorcy nie następuje przeliczanie waluty lub następuje przeliczanie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego lub między dwiema walutami państw członkowskich.

W **pkt 51** wprowadza się zmianę redakcyjną do art. 59ia dot. podstawowego rachunku płatniczego. Zmiana niezwiązana z PSD2.

W **pkt 52** dodaje się dział IIIb regulujący świadczenie usług inicjowania transakcji płatniczych i usług dostępu do informacji o rachunku. W art. 59u dokonano zapisów mających na celu wyłączenie Narodowego Banku Polskiego z obowiązku zapewnienia posiadaczom rachunków możliwości korzystania z usług świadczonych przez dostawcę niezależnego z powodu specyfiki obsługiwanych przez NBP rachunków obejmujących wyłącznie podmioty sektora finansów publicznych, objętych przepisami prawa określającymi zarówno zasady bankowej obsługi budżetu państwa przez NBP, jak i prawa i obowiązki jednostek budżetu państwa w obszarze obsługi bankowej.

W **pkt 53** wprowadza się zmianę w art. 60 – zmieniający ust. 2 dotyczy zezwolenia KNF na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej, które może zostać wydane osobie prawnej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz zamierzającej wykonywać na tym terytorium przynajmniej część swojej działalności związanej z usługami płatniczymi, na jej wniosek.

W **pkt 54** wprowadza się zmiany w art. 61 – dodaje się – w celu większej przejrzystości funkcjonowania podmiotu – przepis o wymogu posiadania zatwierdzonych regulacji wewnętrznych w zakresie systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej. Uzasadnieniem proponowanej zmiany jest fakt, że przedstawianie przez wnioskodawcę samych opisów przyjętych rozwiązań (bez regulacji wewnętrznych) uniemożliwia dokonanie ich rzetelnej i kompleksowej oceny. W przypadku braku ww. regulacji

UKNF, uczestnicząc w procesie opiniowania wniosku, zgłasza ten fakt jako uwagę do przedłożonej dokumentacji, co w efekcie powoduje potrzebę dodatkowych kontaktów z wnioskodawcą i wydłuża proces licencyjny. Ponadto z doświadczeń inspekcyjnych UKNF wynika, że niektórzy wnioskodawcy często nie posiadają formalnie wprowadzonych regulacji wewnętrznych w przedmiotowym zakresie. Po uzyskaniu zezwolenia instytucja płatnicza powinna być w stanie rozpocząć działalność w zakresie usług płatniczych, co oznacza, że posiadanie zatwierdzonych regulacji wewnętrznych jest niezbędne. Zmiana w ust. 2 ma na celu dostosowanie przepisu do terminologii z art. 14 PSD, gdzie termin „accuracy” został przetłumaczony jako „dokładność” (w art. 16 polskiej wersji PSD 2 nieprawidłowo przetłumaczony jako „prawidłowość”) oraz *ratio legis* przepisu, którym jest zapewnienie, aby do KNF notyfikowana była nie tyle każda zmiana w aktualności dokumentów (np. każda zmiana statutu, zmiana w życiorysach osób zarządzających, spłata każdej kolejnej raty w kredycie), ale taka zmiana, która wywiera „istotny” wpływ na dokładność dokumentów i informacji stanowiących podstawę wydania zezwolenia.

W **pkt 55** dodaje się art. 61b, który nakłada na dostawcę świadczącego usługi inicjowania płatności obowiązek posiadania i dołączenia do wniosku o wydanie zezwolenia KNF dokumentu (jako warunku rejestracji) potwierdzającego posiadanie przez niego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub innej porównywalnej gwarancji. Przepis ust. 4 tego artykułu stanowi delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu ubezpieczenia oraz minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia lub gwarancji lub innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, z uwzględnieniem wytycznych wydanych przez EUNB.

W **pkt 56** zmienia się brzmienie art. 64 mówiącego o warunkach wydania zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej, w tym określa wysokość kapitału założycielskiego w zależności od zakresu świadczonych usług.

W **pkt 57** wprowadza się zmiany w art. 64a. Zmieniany ust. 1 pkt 4 określa szczegółowy opis procedur i zasad wchodzących w skład systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, które powinien realizować podmiot ubiegający się

o wydanie zezwolenia KNF. Zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej może być wydane tylko podmiotom, które zapewniają ostrożne i stabilne zarządzanie działalnością, oraz należycie wykonują obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu przez posiadanie systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej. Dodawany ust. 3a nakłada na wnioskodawcę obowiązek, aby środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka wskazywały sposób zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości lub części czynności operacyjnych. Przepis ust. 3b stanowi delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, wytycznych dotyczących bezpieczeństwa, z uwzględnieniem wytycznych wydanych w tym zakresie przez EUNB. W celu uzyskania zezwolenia na działalność w charakterze instytucji płatniczej należy złożyć wniosek, załączając m.in. opis „rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym wyczerpujące i dokładne określenie krytycznych operacji (...)”. Zgodnie z dyrektywą wskazane w tym przepisie kwestie powinny być określone w sposób „jasny” (a więc niebudzący wątpliwości).

W **pkt 58** uściśla się zasady odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, przez KNF.

W **pkt 59** wprowadza się zmianę w art. 69 przez dodanie informacji o konieczności powiadomienia KNF o istotnych zmianach w zakresie wymogów, od których jest zależne wydanie zezwolenia. Podkreśla się, że instytucja płatnicza nie może stanowić zagrożenia dla stabilności systemu płatniczego ani dla zaufania do tego systemu.

W **pkt 60** uchyla się art. 71 w związku z art. 142a regulującym te kwestie oraz art. 14 i art. 15 PSD2.

W **pkt 61** dodaje się art. 72a–72d, które regulują sposób kontroli udziałów w instytucji płatniczej. Zgodnie z przepisami każda osoba fizyczna lub prawna, która podejmie decyzję o nabyciu lub dalszym zwiększeniu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji w instytucji płatniczej, jeżeli skutkiem tego będzie przekroczenie 20%, 30% lub 50% posiadanego kapitału lub posiadanych praw głosu lub wskutek czego dana instytucja płatnicza stanie się jednostką zależną danej osoby fizycznej lub prawnej,

z wyprzedzeniem informuje na piśmie KNF o swoim zamiarze. Art. 72c wprowadza również sankcję nieważności uchwały organu, która została podjęta z naruszeniem ust. 3. W art. 72c ust. 8 przewidziano możliwość uchylenia w drodze decyzji zakazu, o którym mowa w ust. 3 lub 4. Uchylenie tego zakazu nie wpływa w żaden sposób na uchwały podjęte w czasie jego obowiązywania, lecz podobnie jak w przypadku analogicznych rozwiązań funkcjonujących w innych ustawach, ma skutek wyłącznie na przyszłość. Tożsame rozwiązania przyjęto w dodawanym art. 72d ust. 6.

W **pkt 62** wprowadza się zmianę w art. 74 ust. 3, zgodnie z którą krajowa instytucja płatnicza w związku z wykonywaniem usług płatniczych nie może udzielać pożyczki służącej wykonaniu transakcji płatniczej (kredyt płatniczy) w celu wykonywania transakcji płatniczych, w przypadku których zgoda płatnika na wykonanie transakcji udzielana jest przy użyciu urządzenia telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego, a płatność przekazywana jest dostawcy usług telekomunikacyjnych, cyfrowych lub informatycznych, działającemu jedynie jako pośrednik między użytkownikiem zlecającym transakcję płatniczą a odbiorcą.

W **pkt 63** wprowadza się zmianę w art. 76 ust. 1; zmiana wyłącza krajowe instytucje płatnicze świadczące wyłącznie usługi inicjowania płatności lub usługi dostępu do informacji o rachunku z obowiązku posiadania w każdym czasie funduszy własnych dostosowanych do rozmiaru prowadzonej działalności i rodzaju usług płatniczych. Wykreślono ust. 3a – przepis ten nie jest wymagany przez PSD i PSD 2 i budzi istotne problemy interpretacyjne w postępowaniu o zezwolenie KNF. Zmieniono ust. 5, w brzmieniu wypracowanym przez zespół roboczy ds. rozwoju innowacji finansowych (FinTech) działający przy UKNF, modyfikując dotychczasowy sposób obliczania wymaganych funduszy własnych dla instytucji płatniczych udzielających kredytów płatniczych.

W **pkt 64** wprowadza się zmianę w art. 78; przepis precyzuje, że jeżeli kwotę reprezentatywną można oszacować na podstawie dotychczasowych danych, KNF wyrazi zgodę na stosowanie wymogów określonych w art. 78 ust. 2.

W **pkt 65** wprowadza się zmianę w art. 84 przez dodanie ust. 3, zgodnie z którą agent może rozpocząć świadczenie usług płatniczych po wpisaniu do rejestru.

W **pkt 66** wprowadza się zmiany w art. 85 dotyczące zakresu danych, które powinny być zawarte w zawiadomieniu przekazywanym przez krajowe instytucje płatnicze do

KNF z informacją o zamiarze świadczenia usług płatniczych za pośrednictwem agenta. Dodawany ust. 3 nakłada obowiązek niezwłocznego aktualizowania opisu mechanizmów kontroli wewnętrznej związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy w przypadku każdej istotnej zmiany danych przekazywanych w ramach powiadomienia. Zgodnie z dodawanym ust. 4 KNF, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia, wraz z wnioskiem o dokonanie wpisu agenta do rejestru powiadamia krajową instytucję płatniczą o tym, czy agent został wpisany do rejestru. KNF, w przypadku wątpliwości co do prawidłowości informacji zawartych w zawiadomieniu, będzie miała prawo do odmowy wpisania agenta do rejestru, powiadamiając o tym fakcie krajową instytucję płatniczą bez zbędnej zwłoki. W ust. 2 pkt 6 jest mowa o przekazaniu numeru identyfikacji podatkowej agenta.

W **pkt 67** wprowadza się zmianę w art. 87 przez dodanie ust. 1a, który zobowiązuje instytucje płatnicze do informowania KNF o wszelkich zmianach dotyczących korzystania z usług podmiotów, którym powierzono wykonywanie czynności operacyjnych oraz agentów.

W **pkt 68** dokonuje się zmiany tytułu działu V w związku z wprowadzeniem nowej kategorii dostawcy, tj. dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

W **pkt 69** wprowadza się zmianę w art. 91 umożliwiającą dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonywanie takiej działalności na terytorium innego państwa członkowskiego przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.

W **pkt 70** wprowadza się zmianę w art. 92 ust. 1 i 2. Zmiana w art. 92 ust. 2, która określa zakres danych, które musi zawierać zawiadomienie krajowej instytucji płatniczej przekazywane do KNF, z informacją o zamiarze świadczenia usług płatniczych na terytorium innego państwa członkowskiego przez oddział lub za pośrednictwem agenta.

W **pkt 71** wprowadza się zmianę w art. 93, zgodnie z którym KNF, w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, po zapoznaniu się z oceną oraz zastrzeżeniami przekazanymi przez właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego, podejmuje decyzję o wpisie do rejestru odpowiedniego oddziału lub

agenta, albo o odmowie dokonania takiego wpisu lub wykreślenia z rejestru, jeżeli podmiot został do niego uprzednio wpisany. W przypadku gdy KNF nie zgadza się z oceną oraz zastrzeżeniami, przekazuje właściwym organom nadzorczym goszczącego państwa członkowskiego swoją decyzję wraz z jej uzasadnieniem. Zgodnie z ust. 4, oddział oraz agent mogą rozpocząć wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego. Instytucja płatnicza jest obowiązana poinformować KNF o dacie rozpoczęcia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego.

Wprowadza się zmianę w art. 94, według której krajowa instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze dokonania zmiany danych zawartych w zawiadomieniu, jak i również o każdym nowym agencie i oddziale.

W **pkt 72** dodaje się art. 94a zgodnie z którym krajowa instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze powierzenia innemu przedsiębiorcy kraju goszczącego wykonywania czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych.

W **pkt 73** uchyla się art. 95, który określa, jakie dane powinno zawierać zawiadomienie przekazywane przez krajową instytucję płatniczą do KNF o zamiarze prowadzenia działalności transgranicznej. Jest to uzasadnione zmianami wprowadzonymi w art. 93 ust. 4.

W **pkt 74** wprowadza się zmianę w art. 96 określającą możliwości świadczenia usług na terytorium RP przez unijnych dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

W **pkt 75** wprowadza się zmianę w art. 97, na mocy której unijna instytucja płatnicza może rozpocząć wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług płatniczych przez oddział lub za pośrednictwem agenta po wpisaniu tego oddziału lub agenta do odpowiedniego rejestru w państwie macierzystym. Zgodnie z ust. 1, KNF, po upływie miesiąca od dnia otrzymania od właściwych organów nadzorczych macierzystego państwa członkowskiego informacji wskazanych w zawiadomieniu, odnoszących się do agenta lub oddziału unijnej instytucji płatniczej, przekazuje tym organom stosowne informacje w związku z zamiarem świadczenia usług płatniczych przez daną instytucję, w szczególności, jeżeli KNF ma uzasadnione podstawy do podejrzeń, że w związku z zamierzonym świadczeniem usług przez unijną instytucję płatniczą przez oddział lub za pośrednictwem agenta jest popełniane lub zostało popełnione przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

W **pkt 76** uchyla się art. 98, co jest uzasadnione dodaniem art. 97 ust. 2.

W **pkt 77** dodaje się art. 98b dotyczący sprawozdawczości unijnej instytucji płatniczej bądź unijnego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze.

W **pkt 78** zmienia się tytuł działu VI, który otrzymuje brzmienie: „Nadzór nad krajowymi instytucjami płatniczymi oraz działalnością unijnych instytucji płatniczych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej”. Zmiana ma na celu doprecyzowanie tytułu.

W **pkt 79** wprowadza się zmianę w art. 102 w ust. 1 pkt 1, zgodnie z którym KNF w ramach sprawowanego nadzoru może wezwać krajową instytucję płatniczą do przekazania w wyznaczonym terminie wszelkich informacji niezbędnych dla realizacji celów nadzoru wraz z określeniem celu takiego wezwania. Art. 102 ust. 2 stanowi wdrożenie opcji narodowej i daje KNF możliwość nakazania unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W **pkt 80** dodaje się w art. 103 delegację do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu i trybu wykonywania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych. Ustawa nie określa w sposób wystarczający trybu przeprowadzania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych. Zgodnie z ust. 5 tego artykułu, w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który jednak nie zawiera precyzyjnych przepisów w tym względzie (zmiana poza PSD 2).

W **pkt 81** skreśla się wyraz szczególności w związku z koniecznością zapewnienia pewności prawnej dla przedsiębiorców w zakresie przepisów karnych.

W **pkt 82** dodaje się art. 105a, który nakłada na KNF nowe obowiązki nadzorcze względem krajowych instytucji płatniczych. KNF, po przeprowadzeniu oceny otrzymanych od właściwego organu nadzorczego goszczącego państwa członkowskiego informacji o nieprzestrzeganiu przez krajową instytucję płatniczą posiadającą agentów lub oddziały na terytorium goszczącego państwa członkowskiego obowiązujących ją przepisów prawa państwa goszczącego odpowiadającym przepisom niniejszej ustawy, niezwłocznie podejmie wszystkie stosowne środki w celu zapewnienia, aby dana instytucja zaprzestała takiego działania. KNF niezwłocznie powiadomi o podjętych

środkach właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego.

W **pkt 83** wprowadza się zmiany w art. 107, zgodnie z którym KNF, bez zbędnej zwłoki lub z wyprzedzeniem, powiadamia właściwe organy nadzorcze macierzystego państwa członkowskiego i właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję Europejską oraz EUNB o zastosowanych środkach nadzorczych oraz o uzasadnieniu zastosowania tych środków. Zgodnie z art. 31 dyrektywy KNF powiadamia również zainteresowaną instytucję płatniczą, bez uszczerbku dla obowiązków spoczywających na KNF na podstawie wdrażanych przepisów dyrektywy (UE) 2015/849 i rozporządzenia (UE) 2015/847, w szczególności na podstawie art. 48 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/847 dotyczącego nadzorowania lub monitorowania spełnienia wymogów ustanowionych w tych instrumentach prawnych. Dodawane ust. 6a i 6b określają charakter środków zapobiegawczych podejmowanych odpowiednio i proporcjonalnie do zapewnienia ochrony przed poważnym zagrożeniem dla zbiorowych interesów użytkowników usług płatniczych. Środki mają charakter tymczasowy i zaprzestaje się ich stosowania w sytuacji, kiedy zostanie rozwiązany problem występowania zagrożeń.

W **pkt 84** wprowadza się zmianę w art. 108, która ma na celu dodanie EUNB jako organu, z którym KNF współpracuje w ramach wykonywania zadań wynikających z ustawy.

W **pkt 85** wprowadza się zmianę w art. 109, zgodnie z którą, w celu podejmowania działań w przypadku naruszania przepisów przez unijną instytucję płatniczą, a także w przypadku wykonywania z naruszeniem prawa działalności przez krajową instytucję płatniczą świadczącą usługi płatnicze na terytorium goszczącego państwa członkowskiego za pośrednictwem agenta lub przez oddział albo z udziałem podmiotu wykonującego czynności operacyjne na podstawie umowy, w ramach działalności transgranicznej, KNF współpracuje z właściwymi organami nadzorczymi odpowiednio macierzystego albo goszczącego państwa członkowskiego.

W **pkt 86** wprowadza się zmianę w art. 110 polegającą na nałożeniu na KNF obowiązku przekazywania właściwemu organowi nadzorcemu goszczącego państwa członkowskiego z własnej inicjatywy wszystkich istotnych informacji, a na ich żądanie – wszelkich stosownych informacji niezbędnych do celów współpracy, w szczególności

w przypadkach stwierdzenia lub podejrzenia naruszenia prawa przez agenta, oddział lub w ramach działalności transgranicznej.

W **pkt 87** dodaje się dział VIa „Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunki” oraz dział VIb „Małe instytucje płatnicze”. Dodawany dział VIa reguluje działalność nowych podmiotów uprawnionych do świadczenia usług płatniczych. W rozumieniu ustawy działalność w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku będzie działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.). Dostawcy świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku mogą prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych. Działalność w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru. Podmioty w tym celu muszą złożyć wniosek o dokonanie wpisu do rejestru dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji. Dostawcy będą również obowiązani posiadać ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub innej porównywalnej gwarancji. Szczegółowy zakres ubezpieczenia, minimalną kwotę pieniężną ubezpieczenia lub gwarancji, uwzględniające wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB, zostaną określone w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Dodawany dział VIb reguluje działalność nowego podmiotu uprawnionego do świadczenia usług płatniczych, którym jest mała instytucja płatnicza. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej będzie działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Małe instytucje płatnicze będą mogły wykonywać swoją działalność wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Działalność w charakterze małej instytucji płatniczej może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych (szczegółowy zakres danych wymaganych we wniosku określa art. 117j). Uwzględnienie we wniosku wykazu usług płatniczych, które mała instytucja płatnicza zamierza świadczyć, wraz z przedstawieniem tych usług w formie schematu graficznego z opisem oraz kwalifikacją prawną tych usług zgodnie z art. 3 (art. 117j ust. 2 pkt 1) ma na celu zapewnić większą spójność regulacyjno-prawną wniosku o wpis MIP do rejestru. Mała instytucja płatnicza może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych. Dopuszczalna wielkość obrotu wykonanego przez małą instytucję

płatniczą nie będzie mogła przekroczyć kwoty 1 500 000 euro miesięcznie. Art. 117f określa warunki, jakie musi spełnić mała instytucja płatnicza, aby świadczyć usługi płatnicze. KNF jako organ właściwy będzie sprawował nadzór nad działalnością w zakresie usług płatniczych prowadzoną przez małe instytucje płatnicze. Celem nadzoru jest zapewnienie zgodności działalności małych instytucji płatniczych z przepisami ustawy i rozporządzenia MIFREG. Mała instytucja płatnicza jest obowiązana do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, i stawki nieprzekraczającej 0,025%. W tym celu zostanie wydane przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzenie w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania wpłat oraz sposobu i terminów rozliczenia należności z tytułu wpłat, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru z tym, że wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie powinna wpływać w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.

Proponuje się, żeby rozpatrzenie wniosku podmiotu zamierzającego świadczyć usługę dostępu do informacji o rachunku następowało w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku lub jego uzupełnienia. Tak wyznaczony termin jest właściwy i adekwatny do nakładu pracy wymaganej do rozpatrzenia wniosków nowych podmiotów wchodzących na rynek, o ile składane wnioski będą kompletne i pozbawione błędów. Propozycja ta jest analogiczna do ustawowych rozwiązań funkcjonujących lub przyjmowanych dla regulacji przewidujących konieczności przeprowadzenia postępowania rejestracyjnego lub licencyjnego, a zatem nie jest nadmiarowe.

Wymóg posiadania przez małą instytucję płatniczą procedury zarządzania ryzykiem ma na celu podkreślenie, że zarządzanie ryzykiem jest istotnym procesem w działalności każdego podmiotu rynku finansowego. Mając na uwadze szeroki zakres usług płatniczych, jakie może świadczyć mała instytucja płatnicza, jak i wykaz dokumentów, jakie należy załączyć do wniosku o wpis do rejestru takiej instytucji, uzasadnione jest, aby procedura zarządzania ryzykiem była dokumentem niezbędnym do prawidłowego prowadzenia działalności przez małą instytucję płatniczą, który będzie stosownie aktualizowany.

W celu usprawnienia i przyspieszenia procesu rejestracyjnego przez KNF proponuje się ograniczenie wymogów dokumentacyjnych przez rezygnację składania wraz z wnioskiem o uzyskanie statusu małej instytucji płatniczej programu działalności i planu finansowego, a także regulacji wewnętrznych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz procedur zarządzania ryzykiem.

W **pkt 88** wprowadzono zmiany do art. 120 w ust. 1 pkt 2, dokonując uspoźnienia wymagań w zakresie niekaralności w stosunku do osoby zarządzającej biurem usług płatniczych z analogicznymi wymaganiami w tym zakresie dla zarządzających innym typem dostawcy.

W **pkt 89** wprowadzono zmiany do art. 122 w ust. 2, dokonując uspoźnienia oświadczenia wnioskodawcy składanego przy wniosku o dokonanie wpisu biura usług płatniczych do rejestru z analogicznymi oświadczeniami składanymi przy wniosku dot. małej instytucji płatniczej (art. 117j ust. 2 pkt 2) i dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku (art. 117b ust. 2 pkt 4).

W **pkt 90** wprowadza się zmiany w art. 127, zgodnie z którym w przypadku gdy biuro usług płatniczych przekroczy średnią całkowitą kwotę transakcji płatniczych, tj. 500 000 euro miesięcznie, niezależnie od obowiązku dokonania zgłoszenia przekroczenia progu do KNF, będzie zobowiązane do dostosowania rozmiarów prowadzonej działalności do wymogu określonego progu, złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, złożenia wniosku o wydanie zezwolenia KNF o świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej. W przypadku złożenia w terminie wniosku o wpisanie do rejestru małych instytucji płatniczych lub wniosku o wydanie zezwolenia KNF na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej, biuro usług płatniczych nie będzie zobowiązane do dostosowania rozmiarów prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu 500 000 euro miesięcznie do czasu rozpoznania wniosku. W przypadku odmowy wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, odmowy wydania zezwolenia KNF, lub umorzenia postępowania, termin na dostosowanie rozmiarów działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, będzie biegł od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

W **pkt 91** zmienia się odniesienie określone w art. 128, w związku ze zmianami w art. 127.

W **pkt 92** w art. 131 dodaje się ust. 3 wyłączający stosowanie ust. 2 tego art. Zgodnie z przepisem art. 131 kasa oszczędnościowo-kredytowa w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych zawiadamia KNF o rozpoczęciu tej działalności, wskazując: 1) nazwę (firmę) i siedzibę i adres; 2) numer w rejestrze przedsiębiorców; 3) wykaz świadczonych usług płatniczych; 4) nazwy i adresy posiadanych oddziałów (ust. 1). Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa zawiadamia KNF o zakończeniu działalności przez kasę oszczędnościowo-kredytową w terminie 14 dni od dnia uzyskania takiej informacji ze wskazaniem daty zakończenia działalności przez kasę oszczędnościowo-kredytową (ust. 2). Zgodnie zaś z art. 142 tej ustawy Komisja Nadzoru Finansowego z urzędu dokonuje wykreślenia wpisu z rejestru w przypadku m.in. zakończenia działalności przez kasę oszczędnościowo-kredytową, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 131 ust. 2. W sytuacji przejścia kasy przez inną spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub bank (art. 74c ust. 3 i 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 206, z późn. zm.)) oraz ogłoszenia upadłości spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (art. 74k tej ustawy) to nie Kasa Krajowa jest instytucją, która jako pierwsza posiada informacje na temat ww. zdarzeń. Instytucją tą jest natomiast sama Komisja Nadzoru Finansowego, stąd zastosowane w projekcie wyłączenie. Przejście kasy przez inną kasę lub bank następuje bowiem na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja – w przeciwieństwie do Kasy Krajowej – bierze również czynny udział w postępowaniu upadłościowym, które może być wszczęte wyłącznie na wniosek samej Komisji lub Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

W **pkt 93** wprowadza się zmianę w art. 132m, w sposób analogiczny do zmiany w art. 76 ust. 5, wprowadzanej w pkt 63, modyfikując dotychczasowy sposób obliczania wymaganych funduszy własnych dla instytucji pieniądza elektronicznego udzielających kredytów płatniczych

W **pkt 94 i 95** wprowadza się zmiany redakcyjne dot. odniesień w art. 132x i art. 132y w związku ze zmianami w art. 92 i art. 97.

W **pkt 96** dodaje się do art. 132zu ust. 3. Zmiana polega na przesądzeniu o możliwości posługiwania się w postępowaniach przed Prezesem NBP dokumentami w języku angielskim. Mając na względzie międzynarodowy aspekt funkcjonowania podmiotów

prowadzących schematy płatnicze, konieczność tłumaczenia wszelkich dokumentów wydaje się zbędna. Dodanie drugiego zdania w ust. 3 ma na celu umożliwienie dokonywania pewnych czynności w postępowaniach administracyjnych prowadzonych wobec podmiotów zagranicznych w języku angielskim (np. analiza materiału dowodowego przekazanego w języku angielskim bez konieczności jego tłumaczenia na język polski), przy jednoczesnym pozostawieniu możliwości wykorzystywania języka polskiego np. do korespondencji z podmiotem czy do wydawania decyzji administracyjnych.

W **pkt 97** wprowadza się zmianę w art. 133, przez dodanie do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego prowadzonego przez KNF nowych podmiotów. W pkt 6 dodaje się dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, w pkt 7 małych instytucji płatniczych obejmującego również ich agentów i oddziały. W pkt 8 i 9 dodaje się podmioty tzw. ograniczonej sieci, wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1 (mówiący o powiadomieniu KNF w przypadku przekroczenia kwoty 1 mln euro całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy kalendarzowych) oraz podmioty o których mowa w art. 6 pkt 12.

W **pkt 98** wprowadza się zmiany w art. 134 dotyczące wpisów do rejestru oddziałów krajowej instytucji płatniczej utworzonych w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska.

W **pkt 99** w przepisie art. 136 regulującym zawartość rejestru dostawców usług płatniczych w odniesieniu do biur usług płatniczych proponuje się dodać w punkcie 2 podpunkt oznaczony literą d) w brzmieniu: „wskazanie świadczonej usługi płatniczej”. Korekta taka zapewni zgodność z faktycznym zakresem rejestru prowadzonego przez KNF, który wskazuje świadczoną przez biura usług płatniczych usługę przekazu pieniężnego. Konstrukcja taka jest zastosowana w celu zapewnienia odpowiedniego pełnego zakresu informacji dla podmiotów, które korzystają z rejestru.

W **pkt 100** dodaje się art. 136c–136f. Dodawany art. 136c określa dane, jakie powinien zawierać rejestr dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Dodawany art. 136d określa, jakie dane powinien zawierać rejestr małych instytucji płatniczych. Kolejne art. dotyczą podmiotów tzw. ograniczonej sieci. Dodawany art. 136e odnosi się do rejestru podmiotów wykonujących działalność

określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1. Dodawany art. 136f określa natomiast rejestr podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12.

W **pkt 101** dokonano zmiany w art. 137, dodając ust. 2a. Zmiana powoduje ujednoczenie brzmienia projektu na rzecz dokonywania wpisu wszelkich przypadków cofnięcia i wygaśnięcia zezwolenia, zamiast wykreślenia tych przypadków. Jest to bliższe PSD2 i przyczynia się do zapewnienia większej transparentności rejestru.

W **pkt 102** wprowadza się zmianę w art. 138 doprecyzowującą termin dokonania wpisu do rejestru przez KNF.

W **pkt 103** wprowadza się zmianę w art. 139, zgodnie z którą małe instytucje płatnicze i dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku będą zobowiązani zapewniać zgodność danych ze stanem faktycznym, wpisywanych na ich wnioski do rejestru.

W **pkt 104** wprowadza się zmianę w art. 142, która daje uprawnienie KNF do wykreślenia wpisu z rejestru w przypadku zakończenia przez małą instytucję płatniczą działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, na podstawie zawiadomienia przekazanego do KNF o zamiarze zakończenia działalności, wykreślenie może nastąpić nie wcześniej niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu. Analogiczne przepisy dodano dla dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku oraz podmiotów tzw. ograniczonej sieci.

W **pkt 105** dodaje się art. 142a–142b, który nakładają obowiązek powiadamiania EUNB o informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn. KNF będzie również ponosić odpowiedzialność za prawidłowość oraz bieżącą aktualizację informacji przekazywanych EUNB. Zmiana w art. 142b ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa obrotu oraz podwyższenie poziomu ochrony uczestników rynku finansowego, w tym konsumentów (poza wymaganiami PSD2). Brak publicznej dostępności tych informacji skutkuje koniecznością weryfikacji ich w rejestrach innych państw członkowskich, co często jest niemożliwe z uwagi na barierę językową (zwłaszcza po stronie nieprofesjonalnych uczestników obrotu) lub kwestie organizacyjne. Z kolei potencjalna alternatywa w postaci uzyskiwania tych informacji w trybie udostępnienia informacji publicznej jest rozwiązaniem generującym relatywnie wysokie koszty rozpatrzenia każdego wniosku.

W **pkt 106** wprowadza zmiany w art. 144 w zakresie odpowiedzialności dostawców usług płatniczych za niewykonanie transakcji płatniczych lub za nienależyte lub opóźnione ich wykonanie. Jeżeli dostawca płatnika ponosi odpowiedzialność w przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane bezpośrednio przez płatnika, niezwłocznie zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej albo, w przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miało miejsca niewykonanie lub nienależyte wykonanie transakcji płatniczej. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą. Natomiast w przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miało miejsca nienależyte wykonanie transakcji płatniczej. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania płatności spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 49 i że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji lub nienależytym lub opóźnionym jej wykonaniem. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania płatności jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej lub za nienależyte lub opóźnione jej wykonanie, niezwłocznie rekompensuje dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, straty poniesione lub sumy zapłacone w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika. W przypadku opisanym w ust. 2a, dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, a w razie potrzeby przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miało miejsca jej nienależyte wykonanie bez uszczerbku dla postanowień art. 44 oraz art. 143 ust. 2 i 3.

W **pkt 107** wprowadza się zmiany w art. 145 przez dodanie ust. 2a, zgodnie z którym w przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, jego dostawca ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za prawidłowe przekazanie zlecenia płatniczego dostawcy płatnika. W przypadku

opóźnionego przekazania zlecenia płatniczego, kwota zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo. W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, za którą dostawca odbiorcy nie ponosi odpowiedzialności, odpowiedzialność wobec płatnika ponosi dostawca płatnika; w takim przypadku stosuje się art. 144 ust. 2. Odpowiedzialność wobec płatnika w przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej (art. 145 ust. 5) nie ma zastosowania do dostawcy usług płatniczych płatnika jeżeli dostawca płatnika udowodni, że dostawca odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.

W **pkt 108** wprowadza się zmiany w art. 146 – w przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej zainicjowanej przez płatnika jego dostawca, bez względu na odpowiedzialność ponoszoną na mocy art. 144 ust. 1, na wniosek płatnika podejmuje niezwłocznie działania w celu prześledzenia transakcji płatniczej i powiadamia płatnika o ich wyniku. Czynności te są dla płatnika bezpłatne. W przypadku transakcji płatniczej zainicjowanej przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem jego dostawca, bez względu na odpowiedzialność ponoszoną na mocy art. 145 ust. 1 i 3, podejmuje na wniosek odbiorcy niezwłoczne starania w celu prześledzenia transakcji płatniczej i powiadamia odbiorcę o ich wyniku. Czynności te są dla płatnika bezpłatne. Odpowiedzialność dostawcy określona w art. 144 i art. 145 obejmuje także opłaty oraz odsetki, którymi został obciążony użytkownik w rezultacie niewykonania lub nienależytego, w tym opóźnionego, wykonania transakcji płatniczej.

W **pkt 109** wprowadza się zmianę w art. 148 – w przypadku gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie transakcji płatniczej jest wynikiem działania lub zaniechania dostawcy innego niż dostawca płatnika lub odbiorcy albo innego podmiotu pośredniczącego w wykonaniu transakcji płatniczej, dostawca płatnika lub odbiorcy może żądać od niego zwrotu poniesionych kosztów. Obejmuje to rekompensatę w przypadku gdy którykolwiek z dostawców usług płatniczych nie zastosuje silnego uwierzytelnienia klienta.

W **pkt 110** wprowadza się zmianę w art. 150 ust. 2 – przewidziano możliwość stosowania sankcji karnej w postaci kary grzywny wobec podmiotów, które nie będąc uprawnionymi będą stosować w nazwie (firmy) lub do określenia wykonywanej działalności gospodarczej albo w reklamie określeń „usługi płatnicze”, „wydawanie pieniądza elektronicznego”, „instytucja płatnicza”, „mała instytucja płatnicza”, „biuro usług płatniczych”, „instytucja pieniądza elektronicznego” albo „oddział zagranicznej instytucji płatniczej”.

W **pkt 111** wprowadza się zmianę w art. 152 ust. 1, w którym przewidziano możliwość stosowania sankcji karnej w postaci kary grzywny wobec osób, które będąc odpowiedzialnymi w instytucji płatniczej, małej instytucji płatniczej, biurze usług płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego lub oddziale zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego za przekazywanie informacji KNF, podają informacje niezgodne ze stanem faktycznym albo w inny sposób wprowadzają w błąd ten organ.

W **pkt 112** wprowadza się przepis zawierający sankcję dla podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, a które nie wywiązują się z obowiązków informacyjnych tam określonych.

W **art. 2 projektu** wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.), dalej „OP”. W związku z wprowadzeniem małej instytucji płatniczej do katalogu dostawców usług płatniczych określonych w art. 4 ust. 2 ustawa dokonuje zmian w art. 60 § 1 pkt 1 i 2 przez dodanie w treści przepisów po wyrazach „instytucji płatniczej” wyrazów „w małej instytucji płatniczej”. Ponadto, w związku z wdrożeniem art. 62 ust. 4 dyrektywy PSD2 mówiącego o ustanowieniu przepisów zapewniających, żeby „odbiorca nie żądał opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751, ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie (UE) nr 260/2012”, projekt ustawy dokonuje uchylenia art. 60 § 2a–§ 2c OP w związku ze zniesieniem tej opłaty.

Ponadto w wyniku uzgodnień z Ministerstwem Rozwoju dodawana jest zmiana określająca termin dokonania zapłaty podatku w obrocie bezgotówkowym w przypadku płatności podatku kartą płatniczą (zwaną w OP innym instrumentem płatniczym) – zmiana wykraczająca poza PSD2.

W **art. 3 projektu** wprowadza się zmianę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1049), w związku z wprowadzeniem małej instytucji płatniczej do katalogu dostawców usług płatniczych określonych w art. 4 ust. 2.

W **art. 4 projektu**, w uzupełnieniu do zmiany wprowadzonej do art. 132zu (art. 1 pkt 97 projektu) oraz w celu utrzymania spójności omawianej materii w przepisach prawa wprowadza się zmianę do ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2016 r. poz. 1224, z późn. zm.).

W **art. 5 projektu** wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.) dokonują zmiany w art. 1 ust. 2 pkt 5 (dodanie nowych kategorii podmiotów nadzorowanych przez KNF) oraz w art. 12 (katalog decyzji podejmowanych przez KNF *in gremio*).

W **art. 6 projektu** wprowadza się zmianę w art. 36d pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim w związku z wdrożeniem przepisów rozporządzenia MIFREG związanych z odesłaniem przepisów do definicji karty kredytowej, o której mowa w art. 2 pkt 34 rozporządzenia MIFREG.

W **art. 7 projektu** wprowadza się zmianę w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i 2486), w celu uwzględnienia przepisów dot. reklamacji w zakresie usług płatniczych.

W **art. 8–21 projektu** określono przepisy przejściowe określające zasady funkcjonowania podmiotów prowadzących działalność w zakresie przepisów dotychczas obowiązującej ustawy, po wejściu w życie znowelizowanych przepisów. Podstawowy okres przejściowy, przewidziany w art. 8 mówi o tym, że dostawcy usług płatniczych prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność w zakresie usług płatniczych są obowiązani w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostosować swoją działalność w zakresie usług płatniczych do przepisów znowelizowanej ustawy o usługach płatniczych.

Dostawcy usług płatniczych nie mogą stosować, ze szkodą dla użytkowników usług płatniczych, odstępstw od przepisów prawa krajowego transponujących dyrektywę

PSD2. Mogą jednak podjąć decyzję o przyznaniu użytkownikom usług płatniczych bardziej korzystnych warunków.

Dostawca, wykonując obowiązki, o których mowa w art. 32f, stosuje właściwe w tym zakresie rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do ustanowienia, wdrożenia i monitorowania środków bezpieczeństwa, w tym w stosownych przypadkach procedur certyfikacyjnych oraz rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów i warunków ustanawiania i monitorowania środków bezpieczeństwa, od dnia wejścia w życie tych przepisów.

Dostawca, wykonując obowiązki, o których mowa w art. 32g ust. 1 i 2, stosuje właściwe w tym zakresie rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w sprawie klasyfikacji poważnych incydentów oraz w sprawie treści, formatu – w tym standardowych wzorów zgłoszeń – i procedur do celów zgłaszania takich incydentów, od dnia wejścia w życie tych przepisów.

KNF albo inny właściwy organ do sprawowania nadzoru, wykonując obowiązki, o których mowa w art. 32g ust. 3 i 4, stosuje właściwe w tym zakresie rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w sprawie kryteriów dotyczących oceny czy dany incydent ma znaczenie oraz szczegółów sprawozdań dotyczących incydentów udostępnianych innym organom krajowym, od dnia wejścia w życie tych wytycznych.

Dostawca, wykonując obowiązki, o których mowa w art. 32i stosuje właściwe w tym zakresie rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących uwierzytelniania i komunikacji. Obowiązki określone w ww. rozporządzeniu dostawca jest obowiązany stosować nie później niż po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia. Do czasu obowiązywania tego rozporządzenia, dostawcy prowadzący rachunki płatnicze są obowiązani stosować dotychczasowe regulacje w zakresie bezpieczeństwa płatności, w tym obowiązujące rekomendacje KNF.

Do dnia 13 stycznia 2018 r. Komisja opracuje przyjazną dla użytkownika elektroniczną broszurę, w której wymienione zostaną, w sposób jasny i łatwo zrozumiały, prawa konsumentów wynikające z dyrektywy PSD2 oraz powiązanego prawa Unii. Komisja, EUNB i KNF zobowiązane są udostępnić broszurę – w łatwo dostępny sposób – na swoich odpowiednich stronach internetowych. Dostawcy usług płatniczych również będą zobowiązani zapewnić udostępnienie broszury – w łatwo dostępny sposób – na swoich stronach internetowych, o ile takowe istnieją, oraz w wersji papierowej w swoich oddziałach, u swoich agentów i podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu, bez pobierania opłat od klientów za udostępnienie tej broszury.

W **art. 22 projektu** przewidziano, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Szereg projektowanych przepisów, w tym w szczególności dotyczących małej instytucji płatniczej, skierowanych jest przede wszystkim do przedsiębiorców tego sektora. Mała Instytucja Płatnicza (MIP), będzie mogła świadczyć takie usługi jak prowadzenie rachunków, czy wydawanie instrumentów płatniczych – ale tylko w granicach Polski, czyli bez paszportu jednolitego i w limitach obrotu miesięcznego – 1,5 mln euro, w oparciu o uproszczone, odformalizowane i szybkie postępowanie rejestrowe przed Komisją Nadzoru Finansowego. Takie rozwiązanie ma umożliwić świadczenie usług płatniczych w ograniczonej skali, w szczególności właśnie mikro-, małym i średnim przedsiębiorcom. Po tym jak MIP rozwinie swoją działalność, będzie jej łatwiej uzyskać pełną licencję, ponieważ firma będzie już posiadała doświadczenie i sprawdzony produkt. Proponowane zmiany w sposób istotny przyczynią się do rozwoju i tworzenia nowych firm w obszarze MŚP.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia jej organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów. Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, w związku z art. § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie działalności lobbingowej uwagi zgłosił Grabowski i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych sp. k.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Bułgaryn, Pawel.Bulgaryn@mf.gov.pl, tel.: 694-57-16; Michał Kwiatkowski, Michal.Kwiatkowski@mf.gov.pl, tel.: 694-30-81</p>	<p>Data sporządzenia 17 sierpnia 2017 r.</p> <p>Źródło Prawo UE – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35–127).</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UC81</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektu jest realizacja nałożonych na Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE („dyrektywa PSD2”).

Od czasu przyjęcia dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz. Urz. UE L 319 z 05.12.2007, str. 1–36) („dyrektywa 2007/64/WE”) na rynku płatności detalicznych zaszły znaczne zmiany pod względem innowacji technicznych, przejawiające się gwałtownym wzrostem liczby płatności elektronicznych i płatności realizowanych za pośrednictwem urzędów przenośnych oraz pojawieniem się na rynku nowych rodzajów usług płatniczych, co zakwestionowało przydatność obecnych ram prawnych. Przegląd unijnych regulacji dotyczących usług płatniczych, w szczególności analiza skutków dyrektywy 2007/64/WE oraz konsultacje w sprawie zielonej księgi Komisji z dnia 11 stycznia 2012 r. (zatytułowanej „W kierunku zintegrowanego europejskiego rynku płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez Internet i za pośrednictwem urzędów przenośnych”) wykazały, że zaistniałe zmiany stały się źródłem istotnych wyzwań z regulacyjnego punktu widzenia. Istotne obszary rynku płatności, w szczególności płatności realizowane przy użyciu kart, przez Internet i za pośrednictwem urzędów przenośnych, pozostają rozdrobnione na obszary wyznaczone granicami państw. Wiele innowacyjnych produktów lub usług płatniczych nie wchodzi – w całości lub w znacznej części – w zakres stosowania dyrektywy 2007/64/WE. Ponadto zakres stosowania dyrektywy 2007/64/WE, w szczególności zastosowane wyłączenia (np. niektóre rodzaje działalności związanej z płatnościami), w niektórych przypadkach okazały się – w świetle zmian na rynku – zbyt wieloznaczne, zbyt ogólne lub przestarzałe. Doprowadziło to do braku pewności prawa, potencjalnych ryzyk dla bezpieczeństwa w łańcuchu płatności oraz braku ochrony konsumentów w niektórych obszarach. Wystąpiły trudności dla dostawców usług płatniczych z wprowadzaniem na rynek innowacyjnych, bezpiecznych i łatwych w użyciu cyfrowych usług płatniczych i z zapewnieniem konsumentom i sprzedawcom detalicznym skutecznych, wygodnych i bezpiecznych metod płatności w Unii.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Podstawowym celem projektowanej ustawy jest implementacja do polskiego porządku prawnego dyrektywy PSD2. Dyrektywa PSD2, a w konsekwencji proponowana nowelizacja ustawy o usługach płatniczych („u.u.p.”) mają za zadanie ustanowić przepisy, które wyeliminują zidentyfikowane luki regulacyjne, zapewniając jednocześnie większą jasność prawa i spójne stosowanie ram legislacyjnych w całej Unii. Dotychczasowym oraz nowym uczestnikom rynku zagwarantowane zostaną równorzędne warunki działania, umożliwiając upowszechnienie nowych sposobów płatności wśród szerokiego kręgu użytkowników i zapewniając wysoki poziom ochrony konsumentów przy korzystaniu z tych usług płatniczych w całej Unii. Powinno to podnieść efektywność całego systemu płatności i doprowadzić do powstania szerszej oferty usług płatniczych i ich większej przejrzystości, przy jednoczesnym wzmocnieniu zaufania konsumentów do zharmonizowanego rynku płatności.

Główne cele dyrektywy są następujące:

- dalszy wkład do bardziej zintegrowanego i efektywnego europejskiego rynku płatności,
- poprawa zasad konkurencji dla dostawców usług płatniczych (w tym nowych graczy),
- bezpieczniejsze i lepiej zabezpieczone dokonywanie płatności,
- ochrona konsumentów,

- wpływ na obniżenia kosztów dokonywania płatności.

Dyrektywa PSD2 stanowi podstawę prawną dla stworzenia jednolitego rynku płatności w UE opartego o bezpieczne i bardziej innowacyjne usługi płatnicze na obszarze całej UE. Celem jest dokonywanie płatności transgranicznych równie prosto, skutecznie i bezpiecznie jak płatności krajowych w poszczególnych państwach członkowskich. Postanowienia PSD2 wpłyną w znaczącym stopniu na kształt całego rynku usług płatniczych, a tym samym na działalność banków oraz instytucji płatniczych, a także podmiotów oferujących karty sklepowe, karty paliwowe itd. (działających w ramach tzw. ograniczonej sieci), tzw. niezależnych operatorów bankomatów, jak również innych niebankowych dostawców usług płatniczych, zainteresowanych w szczególności rozwojem szeroko pojętych płatności mobilnych.

Proponowana implementacja dyrektywy PSD2 w pełni transponuje jej przepisy do polskiego systemu prawnego.

Najważniejsze zmiany zawarte w projekcie:

1) wprowadzenie nowej kategorii dostawców – katalog usług płatniczych rozszerzony został o dwa nowe typy usług:

- usługę inicjowania transakcji płatniczej (payment initiation service – „PIS”) oraz
- usługę dostępu do informacji o rachunku (account information service – „AIS”).

Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku zapewni klientowi zagregowane informacje online o co najmniej jednym lub kilku rachunkach płatniczych, prowadzonych przez jednego lub kilku dostawców usług płatniczych. W ten sposób klient zyskuje możliwość natychmiastowego uzyskania obrazu jego sytuacji finansowej na dany moment.

Usługa inicjowania płatności polegać będzie na udzieleniu dostawcy tej usługi dostępu do rachunku online płatnika – w celu sprawdzenia dostępności środków pieniężnych, zainicjowania płatności, po czym – przedstawienia płatnikowi informacji o dokonaniu płatności.

Obie usługi będą miały charakter pomocniczy w stosunku do „usług właściwych”, to jest takich, na skutek których dochodzi do faktycznego przesunięcia środków pieniężnych klienta. Dostawcy tych usług nie będą wchodzić na żadnym etapie w posiadanie środków pieniężnych klienta.

Co do zasady wszystkie instytucje płatnicze, w tym także świadczący ww. usługi, muszą uzyskać zezwolenie na świadczenie usług płatniczych. Wyjątkiem będzie dostarczanie usług dostępu do informacji o rachunku, które będą zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia, podlegając tylko rejestracji. Ponadto ww. usługodawcy będą zwolnieni z niektórych wymogów, które muszą spełniać instytucje płatnicze (m.in. posiadanie funduszy własnych i wymogi ochrony środków pieniężnych klienta), będą mieli natomiast obowiązek posiadania ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej;

2) modyfikacja zakresu wyłączeń:

- utrzymano wyłączenie spod regulacji usług płatniczych oferowanych przez operatorów bankomatów niezależnych od dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek, nałożono jednak na operatorów bankomatów obowiązek przestrzegania przepisów u.u.p w zakresie przejrzystości (tj. obowiązek podania informacji o opłatach, zarówno przed jak i po pobraniu opłaty,
- ograniczono wyłączenie transakcji płatniczych realizowanych za pośrednictwem agenta handlowego do sytuacji, gdy działają jedynie w imieniu płatnika lub jedynie w imieniu odbiorcy albo gdy działają zarówno w imieniu płatnika, jak i odbiorcy, jednak w żadnym momencie nie wchodzi on w posiadanie środków pieniężnych klientów ani nie uzyskuje nad tymi środkami kontroli,
- działalność związana z płatnościami objęta wyłączeniem z tytułu tzw. ograniczonej sieci pozostała objęta wyłączeniem, jednak nie będzie możliwe wykorzystanie tego instrumentu m.in. do dokonywania transakcji płatniczych w celu nabycia towarów i usług w obrębie więcej niż jednej ograniczonej sieci lub w celu nabycia nieograniczonego asortymentu towarów i usług,
- ograniczono zakres wyłączenia transakcji płatniczych przeprowadzanych przez dostawcę sieci lub usług łączności elektronicznej.

3) modyfikacja zasad odpowiedzialności za nieautoryzowaną transakcję

- ograniczono odpowiedzialność płatnika w szczególności przez zobowiązanie dostawcy usług płatniczych do niezwłocznego zwrotu płatnikowi kwoty nieautoryzowanej transakcji. Płatnik nie będzie również ponosił odpowiedzialności, jeżeli nie mógł sobie zdawać sprawy z utraty, kradzieży lub sprzeniewierzenia instrumentu płatniczego. Wobec braku wymogu silnego uwierzytelnienia klienta – płatnik nie poniesie odpowiedzialności za zaistniałą szkodę,
- zmniejszono próg odpowiedzialności płatnika za straty spowodowane nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi ze 150 euro do 50 euro,
- w przypadku transakcji z nieznaną kwotą – dla blokady środków pieniężnych na rachunku płatnika – niezbędna będzie autoryzacja tego ostatniego oraz podanie dokładnej kwoty środków pieniężnych, które podlegają blokadzie.

Zasadniczą zmianą będzie odpowiedzialność dostawcy, w przypadku gdy nie wymaga on silnego uwierzytelnienia dla transakcji, a płatnik zachowuje dobrą wiarę co do transakcji. W takim przypadku odpowiedzialność za nieautoryzowaną transakcję ponosić będzie w całości dostawca usług płatniczych. Na dostawcy spoczywać będzie również ciężar udowodnienia złej wiary płatnika. Planowana zmiana ma na celu stosowanie coraz skuteczniejszych metod weryfikacji tożsamości płatnika oraz szersze stosowanie metody silnego uwierzytelniania klienta.

W przypadku transakcji z udziałem dostawcy PIS – to na nim spoczywać będzie ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego kompetencji – dokonana transakcja płatnicza została uwierzytelniona, dokładnie zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.

Ponadto, mimo udziału dostawcy PIS w transakcji płatniczej, płatnik zawsze będzie miał prawo wystąpić z roszczeniem o zwrot do swojego dostawcy usług płatniczych, prowadzącego rachunek; pozostanie to bez wpływu na kwestię podziału odpowiedzialności między dostawcami usług płatniczych;

4) wprowadzenie małej instytucji płatniczej

Korzystając z opcji narodowej, projekt ustawy wprowadza nowy podmiot uprawniony do świadczenia usług płatniczych – małą instytucję płatniczą („MIP”) – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru małych instytucji płatniczych, prowadzącą działalność w zakresie usług płatniczych. MIP będą mogły wykonywać swoją działalność wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po uzyskaniu wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, będzie też mogła prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych. Dopuszczalna wielkość obrotu osiągniętego przez MIP nie będzie mogła przekroczyć kwoty 1 500 000 euro miesięcznie. Właściwym organem sprawującym nadzór nad działalnością MIP będzie Komisja Nadzoru Finansowego. Mała instytucja płatnicza będzie obowiązana do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez MIP, w tym także przez jej agentów, i stawki nieprzekraczającej 0,025%. W tym celu zostanie wydane przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzenie w sprawie terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania wpłat oraz sposobu i terminów rozliczenia należności z tytułu wpłat.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proces implementacji dyrektywy jest przeprowadzany we wszystkich państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Dostawcy usług płatniczych	Banki – 621 Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe – 41 Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa – 1 Oddziały instytucji kredytowych i banków zagranicznych – 17 Krajowe instytucje płatnicze – 38 Krajowe instytucje pieniądza elektronicznego – brak Biura usług płatniczych – 1310 Krajowe instytucje płatnicze uprawnione do świadczenia usługi acquiring – 15 Poczta Polska S.A. – 1	Rejestr KNF Stan na dzień 15.03.2017 r.	<ul style="list-style-type: none"> – konieczność dostosowania m.in. dokumentacji stosowanej przez dostawców, zarówno w relacjach z użytkownikami (wzory umów, regulaminy), jak i procedur wewnętrznych. Ważnym elementem zmian będzie również dostosowanie systemów IT i technologii wykorzystywanych przez dostawców do świadczenia usług płatniczych, – zwiększenie liczby konkurentów na rynku przez rozszerzenie zakresu ustawy o nowe usługi i dostawców usług płatniczych, a także poszerzenie zakresu istniejących usług (instrumenty płatnicze wydawane przez dostawców usług płatniczych, którzy nie prowadzą konta użytkownika usług płatniczych, umożliwiając im dostęp do rachunków płatniczych), – konieczność wprowadzenia ulepszonych środków bezpieczeństwa przez wszystkich dostawców usług płatniczych, w tym banki, w celu wykonywania lepiej zabezpieczonych płatności elektronicznych, – obowiązek wdrożenia odpowiednich mechanizmów ograniczających ryzyko i mechanizmów kontroli służące zarządzaniu ryzykami operacyjnymi oraz ryzykami dla bezpieczeństwa, związanymi z usługami płatniczymi, – instytucje płatnicze przy składaniu wniosku o udzielenie zezwolenia będą musiały dodatkowo wykazać się wdrożeniem procedury monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem i skarg klientów dotyczących bezpieczeństwa oraz postępowania i działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, – dostawcy usług płatniczych będą zobowiązani do

			<p>przekazywania co roku właściwym organom zaktualizowanej i kompleksowej oceny dotyczącej ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa świadczonych usług płatniczych, a także oceny dotyczącej adekwatności środków ograniczających ryzyko i mechanizmów kontroli wprowadzonych w odpowiedzi na te ryzyka,</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostawcy prowadzący rachunek będą zobowiązani zapewnić użytkownikowi możliwość korzystania z usług świadczonych przez dostawcę niezależnego (TPP – third party provider), tj. usługi inicjowania płatności oraz usługi dostępu do informacji o rachunku. Świadczenie usług PIS/AIS nie będzie mogło być uzależnione od istnienia umowy między dostawcą prowadzącym rachunek a TPP, - nałożenie wymogu, aby zasady korzystania przez użytkownika z instrumentu płatniczego (czyli m.in. z bankowości elektronicznej) stosowane przez dostawców usług płatniczych były obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne. Za dyskryminujące lub nieproporcjonalne ograniczenia będą mogły być uznane np. klauzule regulaminów zakazujące korzystania z usług PIS/AIS albo stawiające przed użytkownikiem znaczne trudności praktyczne związane z korzystaniem z tych usług, - dostawca prowadzący rachunek będzie zobowiązany powinien zapewnić, aby komunikacja między nim a TPP będzie odbywała się w sposób bezpieczny, zgodnie z zasadami komunikacji, określonymi przez EBA, - jeżeli płatnik upoważni dostawcę będącego osobą trzecią do zainicjowania płatności, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek nie będzie mógł odmówić dostępu do rachunku temu ostatniemu. Transakcje zlecane w ten sposób nie będą mogły być traktowane w sposób dyskryminujący (np. realizowane z niższym priorytetem), jeżeli nie ma ku temu ważnych przyczyn. Dostawca prowadzący rachunek będzie zobowiązany również niezwłocznie powiadomić dostawcę inicjującego płatność o otrzymaniu zlecenia płatniczego oraz poinformować o dostępności środków pieniężnych na potrzeby danej transakcji, - dostawcy usług płatniczych, którzy podlegają przepisom ustawy, po swojej stronie będą zobowiązani wdrożyć procedurę rozpatrywania skarg konsumentów, którą będą mogli wykorzystać w pierwszej kolejności, w celu pozasądowego rozwiązywania sporów lub przed rozpoczęciem postępowania sądowego. Nowe przepisy będą zobowiązywać dostawców usług płatniczych do wystosowywania odpowiedzi, w formie pisemnej, do każdej reklamacji, w terminie do 15 dni roboczych, - dostawcy usług płatniczych powinni bez zbędnej zwłoki powiadamiać właściwe organy nadzorcze o poważnych incydentach operacyjnych lub incydentach związanych z bezpieczeństwem. Dodatkowo, jeżeli incydent ma lub może mieć
--	--	--	--

			<p>wpływ na interesy finansowe użytkowników, wymagane będzie również niezwłoczne powiadomienie użytkowników danego dostawcy, wraz ze wskazaniem wszystkich dostępnych środków, które mogą oni podjąć w celu ograniczenia negatywnych skutków incydentu</p>
<p>Podmioty zamierzające oferować nowe usługi płatnicze: usługę inicjowania transakcji płatniczej lub usługę dostępu do informacji o rachunku</p>			<ul style="list-style-type: none"> - świadczenie usług płatniczych będzie wymagać posiadania statusu dostawcy usług płatniczych. Status taki będą zobowiązane uzyskać również podmioty, które zamierzają świadczyć usługi PIS/AIS, - w celu uzyskania odpowiednich uprawnień (zezwolenie lub wpis do rejestru), TPP będą zobowiązane spełnić szereg wymogów o charakterze regulacyjnym, w szczególności finansowych, organizacyjnych i personalnych, dotyczących m. in.: <ul style="list-style-type: none"> • zapewnienia minimalnego kapitału założycielskiego w oznaczonej wysokości (zasadniczo EUR 125 000, a w przypadku świadczenia wyłącznie usługi PIS – 50 000 euro, przy czym wymogów kapitałowych nie będzie się stosować się do TPP świadczących wyłącznie usługę AIS), • spełnienia wymogów organizacyjnych (m.in. zapewnienie procedur kontroli wewnętrznej i zarządzania ryzykiem, mechanizmów przeciwdziałania praniu pieniędzy, procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem i skarg klientów dotyczących bezpieczeństwa), • zapewnienia wykwalifikowanej kadry zarządzającej, cieszącej się dobrą opinią oraz posiadającej odpowiednią wiedzę i doświadczenie, • wdrożenia rozwiązań zapewniających ciągłość działania, - jeżeli TPP zamierza świadczyć jedynie usługę dostępu do informacji na rachunku (AIS) wystarczające będzie uzyskanie wpisu do rejestru dostawców usług płatniczych. W przypadku świadczenia usługi inicjowania płatności (PIS) lub innych usług płatniczych niezbędne będzie natomiast uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji płatniczej. Potencjalnie możliwe jest również uzyskanie statusu innego dostawcy usług płatniczych (np. instytucja pieniądza elektronicznego, bank), ale wiążą się one z wyższymi wymaganiami, - TPP zostaną ponadto objęte nadzorem, z czym wiążą się m.in. uprawnienia kontrolne i możliwość stosowania środków nadzorczych przez KNF, obowiązki informacyjne wobec KNF (raportowanie) czy wnoszenie opłat za nadzór. Wymagane będzie również dostosowanie zasad świadczenia usług przez te podmioty, - niezbędne będzie zapewnienie zgodności z wymaganiami w zakresie ochrony konsumenta i obowiązków informacyjnych,

			<ul style="list-style-type: none"> - możliwość skorzystania z tzw. „paszportowania licencji” w celu prowadzenia działalności w innych państwach członkowskich, - warunkiem uzyskania przez TPP zezwolenia lub wpisu TPP do rejestru będzie ubezpieczenie odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub inna porównywalna gwarancja na wypadek odpowiedzialności. Ubezpieczenie to powinno obejmować terytoria, na których TPP oferuje swoje usługi
Operatorzy schematów płatniczych	5	Dane NBP Stan na dzień 15.03.2017 r.	<ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie skumulowanych limitów wyłączenia w Regulacyjnych Standardach Technicznych może utrudnić wykonywanie transakcji za pomocą kart płatniczych, - zwiększona konkurencja ze strony dostawców oferujących usługę inicjowania transakcji płatniczej może zmniejszyć zakres wykorzystywania kart płatniczych dla transakcji zdalnych, na rzecz tych usług. W przypadku płatności on-line dostawcy świadczący usługę inicjowania płatności stanowią alternatywę dla płatności kartą kredytową, oferując łatwo dostępną usługę płatniczą, gdyż wystarczy, że konsument posiada rachunek płatniczy on-line, - silne uwierzytelnianie klienta (SCA) pomoże w ograniczaniu oszustw i wzmocni zaufanie konsumenta do nowoczesnych instrumentów płatniczych, jeżeli zastosowane podejście konsumentów uznają za wygodne i nieutrudniające zakupów, niezależnie od stosowanego kanału
Podmioty oferujące karty sklepowe, karty paliwowe itd. (działający w ramach tzw. ograniczonej sieci)	ok. 100	Marketer+ wrzesień- październik 2014	<ul style="list-style-type: none"> - zawężenie stosowania wyłączeń oraz minimalizacja wątpliwości interpretacyjnych (w szczególności w odniesieniu do czynników, które decydują o „otwartym” lub ograniczonym charakterze sieci akceptacji), - dodatkowy obowiązek dot. powiadamiania organów nadzorczych, jeżeli całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy przekracza 1 mln euro
Niezależni operatorzy bankomatów	4	Dane NBP Stan na dzień 31.12.2016 r.	<ul style="list-style-type: none"> - zwiększenie obowiązków informacyjnych wobec użytkowników bankomatów (szerzej opisane w pkt 8 OSR)
Konsumentów korzystających z płatności instrumentami płatniczymi opartymi na karcie płatniczej	Potencjalnie każdy obywatel dokonujący płatności		<ul style="list-style-type: none"> - umożliwienie konsumentom korzystania z większej liczby usług płatniczych oraz z oferty większej liczby dostawców usług, - lepsza ochrona przed nadużyciami finansowymi dzięki odpowiednim zabezpieczeniom zawartym w przepisach ustawy, - zawężenie i dalsze ujednoczenie zasad odpowiedzialności konsumentów w zakresie nieautoryzowanych transakcji, - obniżenie opłat dla konsumentów i zakaz pobierania dodatkowych prowizji „surcharging” za płatność kartami w zdecydowanej większości przypadków

Akceptanci	168 tys.	Dane NBP Stan na dzień 15.03.2017 r.	– zwiększenie przejrzystości prawnej w sferze stosunków prawnych łączących akceptantów z agentami rozliczeniowymi (dotyczy np. umów o akceptację instrumentów płatniczych)
Podmioty prowadzące izby rozliczeniowe lub rozrachunkowe	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. wraz z podmiotami zależnymi oraz Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.		– zwiększenie obowiązków informacyjnych w związku z kompleksową regulacją nadzoru systemowego sprawowanego przez Prezesa NBP
Komisja Nadzoru Finansowego			– dodatkowe obowiązki w zakresie udzielania zezwoleń instytucjom płatniczym i sprawowania nadzoru ostrożnościowego, – zobowiązanie, po otrzymaniu notyfikacji incydentu od dostawcy usług płatniczych, do bezzwłocznego przekazania szczegółów dotyczących tego zdarzenia do EBC i EBA. KNF będzie mógł sam dokonać takiej oceny i jeżeli stwierdzi, że incydent ma znaczenie dla odpowiednich organów tego państwa, powinien dokonać stosownego powiadomienia. W przypadku gdy incydent ma znaczenie dla systemu płatności, EBC powiadamia członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych
Narodowy Bank Polski			– współuczestniczenie w sprawowanym przez KNF nadzorze nad krajowymi instytucjami płatniczymi

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został poddany procesowi dwukrotnych konsultacji publicznych i opiniowania, który objął Komisję Nadzoru Finansowego, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Narodowy Bank Polski, Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Związek Banków Polskich, Polską Organizację Niebankowych Instytucji Płatności, Fundację Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, Krajową Izbę Rozliczeniową, Biuro Rzecznika Finansowego, reprezentatywne organizacje związkowe (NSZZ Solidarność, OPZZ, FZZ), reprezentatywne organizacje pracodawców (Pracodawcy RP, Konfederacja Lewiatan, Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP), Business Centre Club – Związek Pracodawców (BCC-ZP)), Krakowski Bank Spółdzielczy, VISA Europe, Currency-One S.A., Polski Standard Płatności Sp. z o.o., Grupa Lew S.A., Dotpay S.A., eCard S.A., MasterCard Europe, Blue Media S.A., PayU.pl, BillBird S.A., Diners Club Polska Sp. z o.o., Kontomatik/Kontomierz.pl Sp. z o.o., SOFORT GmbH, Bank BPS, Poczta Polska S.A., American Express Poland S.A., Wierzbowski Eversheds Sutherland, Deloitte Legal sp.k.. Projekt został również udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W ramach pierwszych, szeroko przeprowadzonych uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych, z uwagi na przyspieszone tempo prac legislacyjnych trwających 21 dni, Ministerstwo Finansów otrzymało prawie 500 uwag od 34 podmiotów, w tym od podmiotów reprezentujących branżę usług płatniczych i TPP. Podmioty, które zgłosiły uwagi do projektu w ramach pierwszych konsultacji to: American Express, Bank Gospodarstwa Krajowego, BFG, BIK, European Fintech Forum, FROB, GIODO, Grabowski i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych sp. k., KIR, KNF, Konfederacja Lewiatan, KONTOMATIK, KPRM, KSKOK, KZBS, Mastercard, MC, MR, MRPIPS, MS, MSZ, NBP, PIIT – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Poczta Polska, Polski Standard Płatności (PSP), PONIP, Prokuratoria Generalna RP, RCL, Rzecznik Finansowy, UOKiK, VISA, ZBP, Związek Firm Pożyczkowych/ Polski Związek Instytucji Pożyczkowych, Związek Pracodawców i Przedsiębiorców. W dn. 22–23 czerwca 2017 r. odbyła się w MF dwudniowa konferencja uzgodnieniowa, na której omówiono wszystkie przesłane uwagi. Raport, zawierający wszystkie zgłoszone uwagi, wraz ze stanowiskiem MF zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej RCL. Z uwagi na dużą liczbę zgłoszonych uwag i związaną z tym znaczną modyfikację projektu, jak również w celu umożliwienia podmiotom, które wcześniejszy 21-dniowy termin konsultacji mogły uznać za niewystarczający, przesłanie ich uwag – przekazano projekt do kolejnych konsultacji publicznych. Omówienie wyniku konsultacji publicznych i opiniowania zawiera raport z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,66
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,66
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie ustawy nie będzie powodować dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Nowe zadania będą realizowane w ramach dotychczasowych zasobów kadrowych i w ramach limitu wydatków określonego corocznie w ustawie budżetowej we właściwej części budżetowej, bez konieczności wyasygnowania środków ponad limit dysponenta.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>1. Projekt ustawy przewiduje, że działalność w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku oraz działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej będzie działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i może być wykonywana po dokonaniu wpisu do stosownego rejestru. Dokonanie wpisów do rejestru działalności regulowanej będzie podlegało opłacie skarbowej w wysokości w wysokości 616 zł, stosownie do części I ust. 36 pkt 10 Załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827, z późn. zm.) i będzie miało wpływ na dochody budżetów gmin (beneficjentów z tytułu opłaty skarbowej). Przy szacowanej liczbie ok. 100 firm rocznie dodatni wpływ na budżety tych JST szacowany jest na ok. 61 600 zł rocznie.</p> <p>2. Projekt ustawy przewiduje nałożenie zadań na Narodowy Bank Polski oraz Komisję Nadzoru Finansowego. Realizacja obowiązków nałożonych na Narodowy Bank Polski będzie finansowana przez bank centralny.</p> <p>Zadania nałożone na KNF powinny zostać zrealizowane w ramach obecnych zasobów kadrowych UKNF. KNF jest organem, który odpowiada za nadzór ostrożnościowy nad dostawcami usług płatniczych, co oznacza, że zapewnia on egzekwowanie przepisów ustawy o usługach płatniczych przez dostawców usług płatniczych. Proponowane regulacje wprowadzają kilka nowych zadań, których charakter nie wykracza w znaczący sposób poza zadania obecnie realizowane przez KNF.</p> <p>Koszty nadzoru nad poszczególnymi sektorami (banki, ubezpieczenia, fundusze emerytalne, rynek kapitałowy) rozliczane są odrębnie. Roczny koszt, który łącznie obciąża te podmioty, jest kosztem rzeczywistym, poniesionym na nadzór nad tym sektorem w danym roku. Projektowana ustawa przewiduje zastosowanie w odniesieniu do sektora usług płatniczych rozwiązań funkcjonujących w Polsce modelu finansowania nadzoru nad rynkiem finansowym. Analogicznie jak w przypadku kosztów nadzoru nad instytucjami płatniczymi, wydatki Urzędu KNF pokrywane będą z budżetu państwa i w całości równoważone wpłatami wnoszonymi przez podmioty nadzorowane działające w danym sektorze, w tym przypadku przez krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, biura usług płatniczych i małe instytucje płatnicze.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	Duże przedsiębiorstwa	<p>Implementacja dyrektywy będzie skutkować koniecznością wprowadzenia przez dostawców usług płatniczych licznych zmian w sposobie wykonywania działalności. Dostosowaniu będzie musiała ulec m.in. dokumentacja stosowana przez dostawców, zarówno w relacjach z użytkownikami (wzory umów, regulaminy), jak i procedury wewnętrzne. Ważnym elementem zmian będzie również dostosowanie systemów IT i technologii wykorzystywanych przez dostawców do świadczenia usług płatniczych. Informacje dot. kosztów w tym zakresie nie są udostępniane przez banki.</p>						
	MŚP i TPP	<p>Zapewnienie niezbędnego zabezpieczenia prawnego umożliwi lepszą ochronę konkurencyjności między różnymi dostawcami usług płatniczych oraz bardziej efektywny sposób ochrony konsumentów korzystających z tych usług.</p> <p>Nowe przepisy powinny przyczynić się do zwiększenia konkurencji na rynku płatności elektronicznych, przez stworzenie nowych ram prawnych dla firm rozpoczynających działalność bądź kontynuujących funkcjonowanie na rynku. To z kolei umożliwi konsumentom korzystanie z większej liczby lepszych możliwości wyboru między różnymi rodzajami usług płatniczych oraz różnymi dostawcami usług.</p> <p>Po usunięciu barier prawnych można spodziewać się większej konkurencji ze strony nowych graczy wchodzących na nowe rynki i oferujących tańsze rozwiązania w zakresie płatności dla coraz większej liczby konsumentów. Nowe podmioty będą musiały spełniać takie same warunki jak tradycyjni dostawcy usług płatniczych, dotyczące rejestracji, licencjonowania i nadzoru przez właściwe organy. Ponadto nowe wymogi bezpieczeństwa transponowane ustawą nałożą obowiązki na wszystkich dostawców usług płatniczych w celu zwiększenia bezpieczeństwa w zakresie płatności internetowych.</p> <p>Przesądzenie przez dyrektywę PSD2 legalności świadczenia usług wymagających dostępu do rachunku z pewnością zwiększy konkurencję na rynku dostawców płatności internetowych oraz innych rozwiązań technicznych (np. serwisów umożliwiających dostęp do wielu rachunków użytkownika, prowadzonych przez różnych dostawców). Niewątpliwie dane finansowe o użytkowniku posiadają znaczny potencjał, którego odpowiednie i umiejętne wykorzystanie może zostać przełożone na daleko idące korzyści dla klienta, TPP, a także całej gospodarki. Możliwość uzyskania tych danych w sposób zautomatyzowany i pewny dodatkowo ułatwia ich wykorzystanie.</p> <p>Użyteczność usługi dostępu do informacji na rachunku może zostać wykorzystana zarówno przez podmioty spoza sektora bankowego, jak również przez same banki. Chociaż obecnie środowisko bankowe jest podzielone na zwolenników i przeciwników wykorzystania instrumentów dostępu do rachunku przez bankowość elektroniczną, należy oczekiwać, że AIS będzie coraz powszechniejszą usługą we współczesnej gospodarce elektronicznej, również w środowisku banków.</p> <p>Korzystne z punktu widzenia sektora MŚP będzie stworzenie możliwości świadczenia usług płatniczych w formie małej instytucji płatniczej. Taki status będą mogły otrzymać przedsiębiorstwa, które zechcą prowadzić rachunki płatnicze, wydawać instrumenty (np. karty lub płatności mobilne) i obsługiwać transakcje płatnicze na niewielką skalę – do 1,5 mln euro miesięcznie. Konieczne będzie uzyskanie wpisu do rejestru prowadzonego przez KNF oraz spełnienie uproszczonych wymagań (m.in. przygotowanie planu działalności i posiadanie procedury zarządzania ryzykiem oraz wykonywanie obowiązków związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy). Nowa forma działalności może</p>						

		<p>zainteresować start-upy, które nie są w stanie spełnić wymogów typowych dla instytucji płatniczych, ale chcą przetestować swoje rozwiązania zanim trafią one do szerokiego grona odbiorców. Status małej instytucji płatniczej pozwoli im sprawdzić się na rynku, aby później starać się o licencję KIP lub znaleźć inwestora czy partnera biznesowego, który posiada odpowiednie zezwolenie.</p> <p>Dyrektywa PSD2 i wdrażające ją przepisy ustawy nie tylko nakładają na banki pewne obowiązki regulacyjne związane ze świadczeniem usług płatniczych, ale również stanowią okazję do wzmocnienia innowacyjności i elastyczności usług oferowanych klientowi. Nowelizacja pozwoli konsumentom i sprzedawcom w pełni korzystać z rynku wewnętrznego, zwłaszcza w zakresie e-commerce. Taka dalsza integracja staje się coraz ważniejsza, gdy świat migruje od tradycyjnej gospodarki do modelu gospodarki cyfrowej.</p>
	<p>rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe</p>	<p>Konsumenci będą lepiej chronieni przed nadużyciami finansowymi dzięki odpowiednim zabezpieczeniom zawartym w przepisach ustawy. Nowe regulacje zawężą i dalej ujednoclą zasady odpowiedzialności w zakresie nieautoryzowanych transakcji, zapewniając lepszą ochronę płatników. Z wyjątkiem przypadków oszustwa lub rażącego niedbalstwa płatnika, maksymalna kwota, którą płatnik może być zobowiązany do zapłaty w przypadku nieautoryzowanej transakcji płatniczej będzie się zmniejszać od 150 euro do 50 euro.</p> <p>Ponadto nowelizacja pomoże obniżyć opłaty dla konsumentów i zakaze pobierania dodatkowych prowizji („surcharging”) za płatność kartami w zdecydowanej większości przypadków (w tym dotyczących wszystkich popularnych kart debetowych i kredytowych), zarówno dla płatności internetowych jak i w tradycyjnych. Praktyka pobierania dodatkowych opłat za płatność kartą jest spotykana zwłaszcza w przypadku płatności online oraz w przypadku niektórych sektorów, takich jak branża turystyczna i hotelarska.</p> <p>W zakresie polecenia zapłaty, w celu dalszego wzmocnienia ochrony konsumentów i wspierania instrumentów dających pewność prawną, ustawa stanowi podstawę prawną do bezwarunkowego zwrotu, która istnieje już od ustanowienia poleceń zapłaty SEPA (w euro). W takich przypadkach podatnicy mogą zażądać zwrotu nawet w przypadku kwestionowanej transakcji płatniczej. Konsumenci będą również lepiej chronieni, w przypadku gdy kwota transakcji nie jest znana z góry. Taka sytuacja może wystąpić w przypadku najmu samochodów, rezerwacji hotelowych lub na stacjach benzynowych. Odbiorca będzie mógł zablokować środki na koncie płatnika jedynie wówczas, gdy płatnik zatwierdzi dokładną kwotę, która może zostać zablokowana. Bank płatnika niezwłocznie uwolni zablokowane fundusze po otrzymaniu informacji o dokładnej kwocie, a najpóźniej po otrzymaniu zlecenia płatniczego.</p> <p>Ustawa zwiększy prawa konsumentów podczas wysyłania przelewów i przekazów pieniężnych poza UE lub płatności w walutach spoza UE. Obecnie u.u.p odnosi się jedynie do transferów wewnątrz UE i jest ograniczona do złotego. Po nowelizacji u.u.p. rozszerzy stosowanie zasad dotyczących przejrzystości w odniesieniu do transakcji, w których jedna strona znajduje się w UE. Powinno to przyczynić się do lepszej informacji o przekazach pieniężnych oraz do obniżenia kosztów przekazów pieniężnych, w wyniku lepszej przejrzystości rynku.</p> <p>Projektowana ustawa wyznacza właściwe organy do rozpatrywania skarg użytkowników usług płatniczych i innych np. stowarzyszeń konsumentów, dotyczących domniemanego naruszenia przepisów u.u.p.</p> <p>Nowe przepisy przewidują także wysoki poziom bezpieczeństwa płatności. Jest to kluczowa kwestia dla wielu użytkowników usług płatniczych, a zwłaszcza konsumentów płacących za pośrednictwem Internetu. Wszyscy dostawcy usług płatniczych, w tym banki, instytucje płatnicze lub TPP, będą musieli udowodnić, że posiadają właściwe środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia płatności. Dostawcy usług płatniczych będą musieli przeprowadzać ocenę ryzyka operacyjnego i ryzyka w zakresie zabezpieczeń jak również podejmowanych działań w tym zakresie, w stosunku rocznym.</p>

Niemierzalne	Przez popularyzację metod płatniczych będących alternatywą dla gotówki proponowane zmiany sprzyjać będą rozwojowi obrotu bezgotówkowego, służącemu stymulowaniu wydatków konsumpcyjnych wzrostu gospodarczego. Nowe kreatywne rozwiązania powinny sprzyjać rozwojowi innowacji, zwiększeniu szybkości realizacji płatności przez użytkowników pieniądza elektronicznego, a także przynieść inne korzyści, w tym konsumentom i innym uczestnikom życia gospodarczego, przyczyniając się do dalszego rozwoju społeczeństwa informacyjnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 zmniejszenie liczby procedur
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Dyrektywa PSD2, a wraz z nią projekt u.u.p. wprowadza szereg obowiązków regulacyjnych dla dostawców usług płatniczych, w celu zwiększenia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu płatniczego. TPP zostaną ponadto objęte nadzorem, z czym wiążą się m.in. uprawnienia kontrolne i możliwość stosowania środków nadzorczych przez KNF, obowiązki informacyjne wobec KNF (raportowanie) czy wnoszenie opłat za nadzór. Wymagane będzie również dostosowanie zasad świadczenia usług przez te podmioty. Niezbędne będzie zapewnienie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach dyrektywy PSD2 w zakresie ochrony konsumenta i obowiązków informacyjnych.

Najważniejsze spośród wprowadzanych w projekcie obowiązków regulacyjnych są następujące:

- bank krajowy, oddział banku zagranicznego lub instytucja kredytowa zawiadamia KNF o każdym przypadku odmowy dostępu określonym w projekcie ustawy podmiotom do świadczonych przez siebie usług (art. 4 ust. 8),
- w przypadku określonym ustawą, dostawca podmiot świadczący usługę wypłaty gotówki przy użyciu bankomatu dostarcza klientowi – osobie wypłacającej gotówkę informacje o opłatach za wypłatę gotówki, przed wypłatą gotówki oraz na zakończenie wypłaty gotówki, w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji (art. 6b),
- podmiot świadczący usługi oparte na instrumentach płatniczych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób, w przypadku gdy całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu pełnych miesięcy kalendarzowych przekracza 1 000 000 euro, jest zobowiązany przekazywać KNF w ciągu 14 dni odpowiednie powiadomienie w tym zakresie (art. 6c ust. 1),
- podmiot świadczący usługi transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczonych – obok usług telekomunikacyjnych – na rzecz użytkownika końcowego, doliczanych do należności za usługi telekomunikacyjne jest obowiązany przekazać KNF powiadomienie zawierające opis oferowanych usług oraz opinię z audytu finansowego, dotyczącą poprzedniego roku obrotowego, poświadczającą, że działalność pozostaje zgodna z określonymi limitami (art. 6d ust. 1),
- dostawca usług płatniczych prowadzący rachunki płatnicze ma obowiązek przekazać UKNF dane o opłatach pobieranych z tytułu usług świadczonych w związku z prowadzeniem rachunku płatniczego (art. 14h ust. 5),
- podmiot oferujący płatnikowi usługę przeliczenia waluty jest zobowiązany przekazać płatnikowi uprzednio informacje dotyczące wszelkich opłat jak również kurs walutowy, który podmiot świadczący usługę przeliczenia waluty zastosuje przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej, gdy usługa przeliczenia waluty jest oferowana bezpośrednio przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i świadczona za pośrednictwem bankomatu, punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę (art. 20c),
- dostawca przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru roczną informację o ocenie

i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających ryzyko oraz określonych mechanizmów kontroli (art. 32f ust. 2.),

- dostawca przekazuje niezwłocznie KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru, informację o poważnym incydencie operacyjnym lub incydencie związanym z bezpieczeństwem dostawcy, w tym o charakterze teleinformatycznym (art. 32g ust. 1),
- dostawca przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru, roczne dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych (art. 32h ust. 1),
- dostawca prowadzący rachunek niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego od dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej przekazuje lub udostępnia temu dostawcy informacje o zainicjowaniu transakcji płatniczej oraz informacje dostępne dostawcy prowadzącemu rachunek w odniesieniu do wykonania transakcji płatniczej (art. 59s ust. 4),
- podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio nabyć, objąć lub też zbyć akcje lub udziały krajowej instytucji płatniczej w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednich progów jest obowiązany każdorazowo zawiadomić KNF o takim zamiarze (art. 72a ust. 1 i 5),
- krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF, w formie pisemnej, o zamiarze świadczenia usług płatniczych na terytorium innego państwa członkowskiego w ramach działalności transgranicznej, przez oddział lub za pośrednictwem agenta. Składa też jednocześnie wniosek o dokonanie wpisu oddziału lub agenta do rejestru (art. 92 ust. 1 i 1a),
- unijna instytucja płatnicza albo unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział lub za pośrednictwem agenta przekazuje KNF roczne sprawozdanie dotyczące działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 98b ust. 1),
- unijna instytucja płatnicza albo unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział lub za pośrednictwem agenta przekazuje KNF roczne sprawozdania obejmujące informację o wykonanych transakcjach płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym ich wartości, liczbie oraz strukturze walutowej (art. 98b ust. 2),
- mała instytucja płatnicza przekazuje KNF informacje o łącznej wartości i liczbie transakcji płatniczych wykonanych, w tym przez jej agentów, w cyklach miesięcznych, kwartalnych i rocznych oraz przekazuje roczne sprawozdanie finansowe wraz z odpisem uchwały albo postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, jeżeli jest obowiązana do sporządzenia takiego sprawozdania (art. 117s ust. 1).

9. Wpływ na rynek pracy

Wprowadzenie nowych kategorii dostawców usług płatniczych świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, usługę inicjowania transakcji płatniczej oraz stworzenie kategorii małej instytucji płatniczej otworzy rynek na powstanie nowych innowacyjnych firm, szczególnie w sektorze FinTech, czyli nowoczesnych technologii w obszarze rozwiązań finansowych, które dzięki wprowadzanym ustawowo zmianom uzyskają możliwość oferowania swoich i usług i konkurencji na dynamicznie zmieniającym się rynku płatności w Polsce i całej UE. W konsekwencji powinno to spowodować wzrost liczby wysoko wydajnych miejsc pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne

demografia

informatyzacja

sytuacja i rozwój regionalny

mienie państwowe

zdrowie

inne:

Omówienie wpływu

Wejście w życie ustawy nie będzie miało zasadniczego wpływu na sytuację i rozwój regionalny. Niemniej, rozwój nowoczesnych form płatności, a przez to innowacyjności gospodarki i obrotu bezgotówkowego, do czego powinna przyczynić się ustawa, powinien wspomóc rozwój społeczeństwa informacyjnego i przeciwdziałać wykluczeniu finansowemu oraz sprzyjać edukacji finansowej w rejonie również mniejszych aglomeracji.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie ustawy powinno nastąpić w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Stosowanie przepisów dyrektywy i znowelizowanej u.u.p. w Polsce będzie przedmiotem bieżących badań analitycznych i statystycznych prowadzonych przez NBP, Ministerstwo Finansów i KNF. Do ewaluacji zostaną wykorzystane dane o liczbie podmiotów, zarejestrowanych według podziału na nowe kategorie dostawców usług płatniczych i podmiotów świadczących usługi informacji o rachunku. Istotną rolę spełnią również dane dotyczące poważnych incydentów operacyjnych lub incydentów związanych z bezpieczeństwem, które dostawcy usług płatniczych powinni bez zbędnej

zwłoki przekazywać organom nadzorczym.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Warszawa, dnia 5 stycznia 2018 r.

KPRM

Minister
Spraw Zagranicznych

DKI - 1684 - 2018

DPUE.920.801.2017/22

dot.: RM-10-181-17 z 02.01.2018 r.

Pani Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

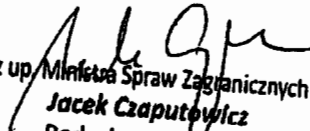
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

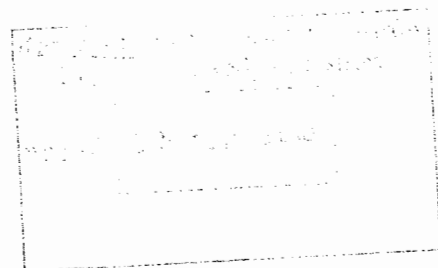
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (UC81)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

UWAGI OGÓLNE					
Lp	Jednostka redakcyjna/część projektu ustawy	Jednostka redakcyjna uup	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1			KIR	<p>W odpowiedzi na pismo z dnia 18 sierpnia 2017 r. (FN7.700.3.2017), dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw w imieniu Krajowej Izby Rozliczeniowej S.A. chcieliśmy przekazać wyrazy uznania za ogrom pracy włożony w przygotowania regulacji wprowadzających PSD2 do polskiego ustawodawstwa.</p> <p>Chcieliśmy także zwrócić uwagę na kilka kwestii, ważnych dla całego sektora bankowego i płatniczego, a szerzej patrząc całej gospodarki, których uwzględnienie pomoże wdrożyć PSD2 do prawa polskiego w sposób efektywny oraz z zachowaniem wysokiego bezpieczeństwa dla klientów.</p> <p>Widzimy ryzyko, że do czasu wejścia w życie RTS w zakresie silnego uwierzytelniania klienta będą podmioty, które nie bacząc na obecne wytyczne KNF będą promować screen scrapping, który istotnie wpływa na ograniczenie</p>	<p>Ad. 1. uwzględniono częściowo – przyjęto 6 miesięczny okres przejściowy</p> <p>Ad. 2. uwzględniono w art. 32j ust. 6</p> <p>Ad. 4. uwzględniono w art. 32j ust. 4</p>

			<p>bezpieczeństwa klientów.</p> <p>Jednocześnie chcieliśmy podkreślić, że szacuje się, że sektor bankowy potrzebuje pomiędzy 6 (minimalnie) a 12 (optymalnie) miesięcy na pełne dostosowanie do regulacji, stąd propozycja wprowadzenia vacatio legis długości co najmniej 6 miesięcy.</p> <p>Ponieważ wdrożenie wspomnianych RTS nastąpi najprawdopodobniej wiosną 2019 roku stoimy przed długim okresem przejściowym, warto więc precyzyjnie określić takie zasady, aby banki tak jak obecnie mogły skutecznie dbać o bezpieczeństwo klientów i ich dostęp do rachunków, np. blokując podmioty stosujące screen scrapping.</p> <p>Należy także podkreślić, że umożliwienie bankom takich praktyk jest krytyczne także z tego powodu, że metody te, o ile wierzymy, że będą zabronione w przyszłości w UE, to nigdy nie można wykluczyć, że będą je stosowały podmioty zarejestrowane poza UE, a tym samym nie podlegające nadzorowi w jednym z krajów UE. Oznacza to, że umożliwienie bankom i innym podmiotom prowadzącym rachunki umożliwienia ich blokowania jest krytyczne dla bezpieczeństwa środków na rachunkach klientów.</p> <p>W związku z tym, mając na uwadze interes gospodarki oraz konsumenta, proponujemy:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Wprowadzenie zapisów o okresie przejściowym, rozumiejąc, że okres 12 miesięcy jest bardzo długi sugerujemy okres 9 miesięcy.2. Wprowadzenie zapisów, że podmioty prowadzące rachunki płatnicze, mogą do czasu wejście w życie RTS, także w przypadku wcześniejszego wdrożenia interfejsu zgodnego z RTS stosować dotychczasowe metody, uznawane przez KNF, w zakresie ochrony konsumentów.3. Wskazanie, że podmioty prowadzące rachunki płatnicze mogą z wyprzedzeniem (przed wejściem w życie RTS) wdrożyć interfejs zgodny z RTS (o ile będzie to technicznie możliwe) i w takim przypadku oczekiwać	
--	--	--	--	--

				<p>korzystania z tego interfejsu przez podmioty trzecie.</p> <p>Celem proponowanych zmian jest ochrona konsumenta. Dotychczas banki w Polsce skutecznie promowały bezpieczne zachowania, i jest to jeden z filarów bezpieczeństwa klientów oraz niskiego poziomu nadużyć finansowych w polskim sektorze bankowym.</p> <p>Mamy nadzieję, że polski sektor bankowy nadal będzie mógł być konkurencyjny, innowacyjny i przede wszystkim bezpieczny, czego dowiódł w ostatnich latach.</p>	
2			KNF	<p>1) W przepisach przejściowych należy uregulować kwestię postępowań notyfikacyjnych w kontekście stosowania przepisów do złożonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy zawiadomień o zamiarze prowadzenia przez krajowe instytucje płatnicze lub instytucje pieniądza elektronicznego działalności w zakresie usług płatniczych w innych krajach członkowskich. Proponuje się więc dodanie przepisu przejściowego w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„Do postępowań prowadzonych w związku ze złożeniem zawiadomień, o którym mowa w art. 92 ust. 1 oraz w art. 132x ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”.</i></p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zmiany do art. 12 ust. 3 projektu (obecnie art. 13 ust. 3)
3			KNF	<p>2) Mając na względzie eliminację barier ograniczających rozwój FINTECH-ów, UKNF podtrzymuje zgłoszony wcześniej postulat uwzględnienia w przepisach UUP jako „<i>lex specialis</i>” regulacji, która <u>wyłączałaby</u> przewidziany w art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej obowiązek uiszczania opłaty skarbowej w związku z dokonywanymi wpisami w rejestrze w odniesieniu do dostawców świadczących usługi płatnicze w ramach regulowanej działalności gospodarczej (biura usług płatniczej, małe instytucje</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją

				płatnicze, dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku).	
4			KNF	UKNF dostrzega zasadność dokonania szczegółowej analizy pod kątem ewentualnej konieczności dokonania zmian dodatkowo w przepisach innych niż te, które zostają zmienione w przepisach przejściowych projektu. Przykładowo wskazać należy ustawy: Prawo bankowe, o rachunkowości, o spółdzielczych kasach oszczędnościowo kredytowych oraz o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.	Uwaga o charakterze ogólnym
5			KNF	UKNF podkreśla konieczność wprowadzenia przepisu dotyczącego przesłanki wykreślenia z rejestru biura usług płatniczych oraz dostawcy świadczącego usługę dostępu do rachunku w analogicznym brzmieniu do przewidzianego w projekcie w art. 117r UUP w przypadku małych instytucji płatniczych.	Uwaga nieuwzględniona, przesłanki wykreślenia MIP i AISP znajdują się w art. 142 ust. 1 pkt 3a i 3b oraz ogólnie dla MIP w przepisach art. 117c. Wprowadzenie na tym etapie zmian o dużym zakresie szczegółowości w zakresie BUP i dalej konsekwentnie w zakresie MIP i AISP stwarza poważne ryzyko wydłużenia procesu legislacyjnego.

6			KNF	<p>UKNF, ze względów ostrożnościowych, postuluje także wprowadzenie przepisu uzależniającego wydanie przez KNF zezwolenia dla dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej od spełnienia przez wnioskodawcę regulacyjnych standardów technicznych dotyczących uwierzytelniania i komunikacji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona kierunkowo. W celu uwzględnienia okresu przejściowego dodano, że z zastrzeżeniem art. 32j ust. 4</p>
7			KNF	<p>Proponujemy także wyłączenie stosowania w odniesieniu do instytucji płatniczych, małych instytucji płatniczych, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku oraz biur usług płatniczych art. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, zgodnie z którym wyrazy „bank” lub „kasa” mogą być używane w nazwie oraz dla określenia działalności lub reklamy wyłącznie banku w rozumieniu art. 2, z tym że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie dotyczy to jednostek organizacyjnych używających wyrazów „bank” lub „kasa”, z których działalności jednoznacznie wynika, że jednostki te nie wykonują czynności bankowych; 2) wyraz „kasa” może być także używany w nazwie oraz do określenia działalności lub reklamy jednostki organizacyjnej, która na podstawie odrębnej ustawy gromadzi oszczędności oraz udziela pożyczek pieniężnych osobom fizycznym zrzeszonym w tej jednostce. 	<p>Uwaga nieuwzględniona – zmiana nie związana bezpośrednio z PSD2, wymagająca konsultacji KSKOK oraz stwarzająca ryzyko niepewności dla konsumentów.</p>
8			KNF	<p>UKNF wskazuje także, że przepisy wykonawcze dotyczące nowych kategorii dostawców usług płatniczych, o których mowa w ramach omawianej nowelizacji UUP powinny zostać formalnie wydane niezwłocznie po uchwaleniu ustawy, której projekt jest przedmiotem analizy (tak by obowiązywały w dniu wejścia w życie tej ustawy). Dostrzegamy także konieczność nowelizacji niektórych obowiązujących aktualnie, wydanych na podstawie UUP aktów wykonawczych. W szczególności chodzi o rozporządzenia wydane na podstawie art. 61 ust. 3 UUP, art. 76 ust. 6 UUP oraz art. 83 ust. 3 UUP, które, podobnie jak wskazane wyżej nowe przepisy wykonawcze, powinny zostać formalnie</p>	<p>Uwaga przyjęta. Projekty nowelizacji wymienionych rozporządzeń są w trakcie opracowywania.</p>

				wydane niezwłocznie po uchwaleniu projektowanej ustawy.	
9			KNF	<p>a) W opinii UKNF należy zmodyfikować treść uzasadnienia do projektu ustawy, w części odnoszącej się do wymogów dokumentacyjnych określonych dla małych instytucji płatniczych, w której stwierdza się, że „W celu usprawnienia i przyspieszenia procesu rejestracyjnego przez KNF proponuje się ograniczenie wymogów dokumentacyjnych poprzez rezygnację składania wraz z wnioskiem o uzyskanie statusu małej instytucji płatniczej programu działalności i planu finansowego, a także regulacji wewnętrznych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.”, poprzez wyraźne wskazanie, że procedury zarządzania ryzykiem również nie są wymagane.</p> <p>b) W naszej opinii, uzasadnienie powinno być zaktualizowane pod względem wniesionych i uwzględnionych zmian, czy poprawności odwołań. Wskazujemy kilka takich uchybień uzasadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w opisie art. 1 pkt 3 powinno być wskazanie, że dodaje się ust. 5 i 6, a nie jak podano w uzasadnieniu ust. 5-7; - opisy art. 1 pkt 4 i art. 1 pkt 5 powinny zawierać wskazanie i omówienie dodawanych zapisów odpowiednio ust. 8 w art. 4 ustawy i ust. 3a i ust. 3b w art. 5 ustawy; - art. 1 pkt 58 odnosi się do zmiany brzmienia art. 64 ustawy, a nie art. 64a ustawy jak podano w uzasadnieniu. Należy zatem dostosować opis proponowanych zmian do treści artykułu, np. podać uzasadnienie usunięcia ust. 3 dotyczącego pochodzenia środków przeznaczonych na fundusze własne (nie mogą pochodzić z kredytu, pożyczki, z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł czy być obciążone); - opis art. 1 pkt 59 powinien odzwierciedlać treść art. 64a ust. 1 pkt 4 lit e ustawy; - w opisie art. 1 pkt 65 należy uzasadnić wprowadzenie dodawanego 	Uwaga przyjęta, uzasadnienie jest w trakcie uzupełniania.

				ust. 2a.	
10			KNF	<p>Ponadto UKNF zwraca uwagę na konieczność wnikliwej analizy tekstu projektu pod względem redakcyjnym, w celu wyeliminowania oczywistych uchybień - przykładowo opisujemy poniżej kilka zidentyfikowanych tego typu błędów i przypadków, w których stwierdzono zasadność dokonania korekt:</p> <p>a) Art. 1 pkt 33 → art. 142 ust. 2b UUP → Dział IIa „<i>Bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych</i>” art. 32f - 32j UUP W art. 32f ust. 2 UUP nieprawidłowo wskazano art. 32 ust. 1 pkt 2 UUP. Odwołanie powinno dotyczyć art. 32f ust. 1 pkt 2 UUP.</p> <p>b) Art. 1 pkt 88 → Dział VIa Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku UUP W art. 117a ust. 1 UUP oraz w art. 117b ust. 1 i ust. 6 UUP po wyrazie „<i>świadczenia</i>”, a w art. 117a ust. 2 UUP po wyrazie „<i>świadczący</i>” należy dodać wyraz „<i>wyłącznie</i>”. W art.117c UUP należy usunąć zbędne oznaczenie ust. 1.</p> <p>c) Art. 1 pkt 96 → art. 142 ust. 2b UUP Proponuje się dodać w punktach 1 i 4 wyraz „<i>obejmujące</i>”, analogicznie jak jest on użyty w punkcie 5.</p>	Uwagi przyjęte. Zmiany o charakterze redakcyjnym wprowadzone zgodnie z propozycją.
11			Lewiatan	<p>Zmiany dokonywane w art. 49a ust. 2 pkt 3), art. 59s ust. 3 pkt 4); art. 59s ust. 4 pkt 1); art. 59t ust. 2 pkt 3 oraz art. 59t ust. 3 pkt 1)</p> <p>Zwracamy uwagę, że projektodawca powinien w przepisach przejściowych określić, jak powinna być realizowana zasada komunikacji zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi, o których mowa w art. 32j ust. 4, w okresie obowiązywania zmienionych przepisów UUP, przypadającym przed datą początkową obowiązywania tych standardów</p>	Uwaga przyjęta. Wprowadzono odpowiednie zapisy do art. 32j ust. 6

				technicznych.	
12			MasterCard	<p>Jak wskazaliśmy w poprzedniej odpowiedzi na konsultacje publiczne, Mastercard w pełni wspiera cele Zmienionej Dyrektywy w sprawie Usług Płatniczych („PSD2”).</p> <p>Popieramy wprowadzenie możliwości stosowania opłat dodatkowych (surcharge) dla wszystkich produktów płatniczych niepodlegających regulacji rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751. Jak wskazaliśmy w poprzedniej odpowiedzi na konsultacje publiczne, Mastercard opowiada się za równym traktowaniem systemów czterostronnych i trójstronnych przez rezygnację z przysługującej Państwom Członkowskim opcji przewidzianej w art. 62 ust. 5 PSD2. Wprowadzenie nierównych warunków konkurowania pomiędzy różnymi rodzajami kart płatniczych mogłoby mieć niekorzystne skutki zarówno dla akceptantów jak i konsumentów, szczególnie na rynku polskim, na którym aktualnie obowiązuje wyłączenie systemów trójstronnych, w zakresie, w jakim funkcjonują jako systemy quasi-czterostronne, spod limitu stawek opłaty interchange.</p> <p>W przypadku takiej potrzeby jesteśmy gotowi przedstawić szereg argumentów popierających powyższe stanowisko i dowodów na ich poparcie.</p>	Uwaga przyjęta. Wprowadzono odpowiednie zapisy do art. 37a ust. 2
13			NBP	<p>Uwagi o charakterze ogólnym</p> <p>1. Projekt ustawy przewiduje utworzenie nowej kategorii dostawców usług płatniczych, jaką mają być małe instytucje płatnicze. W związku z tym NBP poddaje pod rozagę - za argumentacją przedstawioną w piśmie z dnia 1 czerwca 2017 r., znak DP-I-AO-024-265/2017 - przyjęcie rozwiązania polegającego na rozszerzeniu uprawnień i zakresu działalności biur usług płatniczych, co miałyby znaczenie przede wszystkim z punktu widzenia</p>	Uwaga przyjęta w drugiej części - celem projektodawcy jest stworzenie ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej w charakterze dostawcy usług płatniczych poprzez wprowadzenie pośredniego pomiędzy KIP i BUP dostawcy, bez zmiany

				<p>przejrzystości legislacyjnej oraz potencjalnie dyskryminującego podejścia do biur usług płatniczych względem małych instytucji płatniczych świadczących wyłącznie usługę przekazu pieniężnego. Takie rozwiązanie wpisuje się również w cele przyświecające obu wskazywanym przez Ministerstwo Finansów potrzebom, tj. umożliwienia okienkom kasowym działania w uproszczonej formie, jak też tworzenia warunków dla rozwoju innowacyjnych usług płatniczych w Polsce. Należy jednak zaznaczyć, że jeżeli projektodawca uzna, iż rozróżnienie uproszczonych form świadczenia usług płatniczych na gruncie ustawy jest pożądane z uwagi na inne istotne czynniki, NBP nie wnosi zastrzeżeń do tego rozwiązania.</p>	<p>warunków działania tych dwóch dostawców. Wśród ponad 150 zgłoszonych barier zidentyfikowanych w trakcie prac zespołu roboczego ds. innowacji finansowych (FinTech), działającego przy KNF była długość postępowania licencyjnego przed Komisją Nadzoru Finansowego oraz kwestia niepewności prawnej i skomplikowanych procedur. Mając na względzie te doświadczenia stwierdzono, że można stworzyć instytucję płatniczą, która będzie mogła świadczyć takie usługi jak prowadzenie rachunków, czy wydawanie instrumentów płatniczych - ale tylko w granicach Polski. Czyli bez paszportu jednolitego i w limitach obrotu miesięcznego – 1,5 mln euro. Tak powstała koncepcja Małej Instytucji Płatniczej (MIP).</p>
--	--	--	--	--	--

14			NBP	<p>2. W trakcie opiniowania poprzedniej wersji projektu ustawy, tj. projektu z dnia 28 kwietnia 2017 r., NBP wskazał, że wprowadzane dwa nowe typy usług, polegające na inicjowaniu transakcji płatniczej oraz dostępie do informacji o rachunku nie są dostosowane do potrzeb i specyfiki obsługiwanych przez NBP rachunków dla sektora finansów publicznych, w tym obowiązujących przepisów prawa określających zarówno zasady bankowej obsługi budżetu państwa przez NBP, jak i prawa i obowiązki jednostek budżetu państwa w obszarze obsługi bankowej. Ponadto charakter wprowadzanych usług, zaprojektowanych dla konsumentów i sprzedawców w handlu detalicznym, nie odpowiada potrzebom rachunków obsługiwanych przez bank centralny. Jednocześnie zwrócono uwagę, że na podstawie obecnie obowiązującego art. 16 ustawy o usługach płatniczych, NBP mógłby zastosować wyłączenie dla tych usług, gdyż posiadacze rachunków nie są konsumentami.</p> <p>W projekcie ustawy z dnia 17 sierpnia br. dodano odrębny Dział IIIb „Świadczenie usług inicjowania transakcji płatniczych i usług dostępu do informacji o rachunku”. Nowe umiejscowienie przepisów dotyczących wspomnianych usług, pomimo że odpowiada przepisom dyrektywy PSD 2, uniemożliwi NBP zastosowanie wyłączenia dla ich oferowania sektorowi finansów publicznych.</p> <p>Z „Raportu z konsultacji projektu o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw” wynika, że uwaga, zgodnie z którą NBP nie powinien być objęty zakresem implementacji dyrektywy PSD 2 w takim samym zakresie, jak inne banki działające na terytorium RP, oraz przytoczona argumentacja zostały przyjęte. Jednocześnie przedstawiony projekt ustawy nie odnosi się do rachunków bankowych prowadzonych w NBP w kontekście usług polegających na inicjowaniu transakcji płatniczej oraz dostępie do informacji o rachunku</p>	Uwaga przyjęta
----	--	--	-----	---	----------------

15			NBP	<p>Mając na uwadze zakres zadań powierzonych Prezesowi NBP na gruncie obowiązujących przepisów ustawy o usługach płatniczych, NBP pragnie zwrócić uwagę na pilną potrzebę wprowadzenia pewnych modyfikacji przepisów, które powinny ułatwić funkcjonowanie nadzorowanym podmiotom:</p> <p>1. Pierwsza z postulowanych zmian polega na przesądzeniu o możliwości posługiwania się w postępowaniach przed Prezesem NBP dokumentami w języku angielskim. Mając na względzie międzynarodowy aspekt funkcjonowania podmiotów prowadzących schematy płatnicze, konieczność tłumaczenia wszelkich dokumentów wydaje się zbędna. Dlatego NBP proponuje dodanie do art. 132zu ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 132zn ust. 3 i 4, art. 132zo ust. 2 zdanie drugie, art. 132zq ust. 4 i 5 oraz dokumenty i informacje dołączane w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 3, mogą być przekazane w języku angielskim”.</p> <p>Dodany do ustawy o usługach płatniczych przepis określający możliwość przekazywania dokumentów i informacji w języku angielskim (dodanie ust. 3 do art. 132zu), będzie stanowić <i>przepis szczególny stanowiący inaczej w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224, z późn. zm.)</i>.</p> <p>NBP postuluje również wprowadzenie analogicznego przepisu do ustawy o ostateczności rozrachunku, w ramach propozycji dodania ust. 2 do art. 19a.</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zmiany zgodnie z propozycją
----	--	--	-----	---	---

16			NBP	<p>2. Drugą proponowaną przez NBP modyfikacją obecnych przepisów jest zapewnienie możliwości złożenia w ramach postępowania przed Prezesem NBP dokumentów w postaci papierowej, w przypadku, gdy nie mogą być dostarczone w postaci elektronicznej, zgodnie z obowiązkiem ustawowym (art. 132zu ust. 2 ustawy o usługach płatniczych). Taki zabieg pozwoli na uwzględnienie możliwości wystąpienia pewnych przeszkód natury technologicznej (awarii, niekompatybilności zabezpieczeń itp.), które w praktyce uniemożliwiają nadzorowanym podmiotom wypełnienie ich obowiązków przewidzianych prawem. Sugeruje się dodanie w ramach art. 132zu ustawy o usługach płatniczych ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. Jeżeli dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 2, nie mogą być przekazane w postaci elektronicznej, organizacja płatnicza może przekazać te dokumenty i informacje w postaci papierowej”.</p> <p>Analogiczny przepis powinien znaleźć się również w ustawie o ostateczności rozrachunku (dodanie ust. 3 do art. 19a) oraz w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi (dodanie ust. 3a do art. 68f).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona z uwagi na trudne uzasadnienie jej wprowadzenia w projekcie w kontekście współrealizacji przez MF programu „Od papierowej do cyfrowej Polski”</p>
17			NBP	<p>3. Trzecią kwestię stanowi dostrzeżona potrzeba doprecyzowania kilku przepisów ustawy w celu zachowania spójności z terminologią wynikającą z dyrektywy PSD2, jak też usunięcia pojawiających się wątpliwości na tle praktycznego stosowania tych przepisów, w szczególności w kontekście prawidłowego wykonywania zadań powierzonych Prezesowi NBP w związku z treścią art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę. W świetle powyższego postuluje się dokonanie modyfikacji definicji „przetwarzania transakcji płatniczych”, „schematu płatniczego” oraz usługi „acquiringu”:</p> <p>Art. 2 pkt: „24a) przetwarzanie transakcji płatniczych - czynności o charakterze</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta. Zgodnie z dyrektywą, wprowadzono definicję acquiringu do słowniczka pojęć. Zrezygnowano ze zmiany definicji akceptanta (wykreślenie zmiany do art. 2 pkt 1b uup)</p>

				<p>technicznym i operacyjnym, dokonywane w celu przeprowadzenia transakcji płatniczej, w szczególności obejmujące:</p> <ul style="list-style-type: none">a) inicjację transakcji, w tym uwierzytelnienie instrumentu płatniczego lub użytkownika tego instrumentu,b) sprawdzenie danych umożliwiających przeprowadzenie transakcji, w tym dostępności środków, możliwości dokonania transakcji z wykorzystaniem instrumentu płatniczego oraz dostępności systemu łączności między dostawcami usług płatniczych,c) obsługę przesyłanych komunikatów w celu transferu środków pieniężnych;” <p>„26a) schemat płatniczy - zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych, wydawania instrumentów płatniczych, akceptowania instrumentów płatniczych i przetwarzania transakcji płatniczych wykonywanych przy użyciu instrumentów płatniczych oraz system kart płatniczych;”</p> <p>Art. 3 ust. 1 pkt 5</p> <p>„5) umożliwianiu akceptowania instrumentów płatniczych oraz wykonywania transakcji płatniczych zainicjowanych instrumentem płatniczym płatnika przez akceptanta lub za jego pośrednictwem, w szczególności na obsłudze autoryzacji, przesyłaniu do wydawcy instrumentu płatniczego lub systemów płatności zleceń płatniczych płatnika lub akceptanta, mających na celu przekazanie akceptantowi należnych mu środków, z wyłączeniem czynności polegających na ich rozliczaniu i rozrachunku w ramach systemu płatności w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku (acquiring);”.</p>	
--	--	--	--	--	--

18			POHiD	<p>.Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji niezmiennie stoi na stanowisku, że pozostawienie placówkom handlowym możliwości stosowania opłaty surcharge od wybranych instrumentów bezgotówkowych jest korzystne z perspektywy konkurencji. Szczegółowe argumenty przemawiające za w/w stanowiskiem zostały przez POHiD przytoczone w piśmie z dnia 5 lipca 2017 r., na tym etapie wypada jedynie podkreślić, że umożliwienie pobierania surcharge nie będzie jednoznaczne z jego stosowaniem - każda placówka handlowa podejmie stosowną decyzję mając na uwadze, przede wszystkim, potencjalną reakcję klientów, a w szczególności ryzyko związane z ich utratą związaną ze wzrostem cen.</p> <p>Natomiast wprowadzenie ustawowego zakazu stosowania tego typu opłat wiąże się m.in. z ryzykiem konieczności nowelizowania przepisów w sytuacji, w której pojawiłyby się nowe instrumenty płatności bezgotówkowych, których obsługa wymagałaby nakładów uzasadniających zastosowania przez placówki handlowe surcharge. W związku z powyższym wnosimy o zachowanie prawa do pobierania opłaty surcharge przez placówki handlowe w stosunku do wszystkich instrumentów płatniczych, dla których pozwalają na to regulacje europejskie.</p> <p>Podnosimy również, że naturalnym skutkiem implementacji dyrektywy PSD2 będzie konieczność wprowadzenia przez dostawców usług płatniczych licznych zmian w sposobie wykonywania działalności. Dostosowaniu będzie musiała ulec m.in. dokumentacja stosowana przez dostawców w relacjach z użytkownikami, to jest wzory umów, regulaminy i procedury wewnętrzne, co niewątpliwie będzie mieć wpływ na dalszą współpracę pomiędzy placówkami handlowymi i dostawcami usług płatniczych.</p>	Uwaga przyjęta. Wprowadzono odpowiednie zapisy do art. 37a ust. 2
----	--	--	-------	--	--

19			Sofort	<p>II. Pozostałe uwagi</p> <p>SOFORT zgadza się z uwagami przekazanymi przez PONIP¹ oraz pragnie przekazać poniższe uwagi.</p> <p>(i) [<i>PISPs nie są wymienione w art. 4</i>] Zwracamy uwagę, że wyliczenie “dostawców” zawarte w art. 4 ust. 2 projektu Ustawy nie zawiera kategorii dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej. Ta kategoria dostawców została także pominięta w wyliczeniu zawartym w art. 4 ust. 3, wskazującym podmioty podlegające rejestracji. W związku z powyższym wnosimy, aby „dostawcy usług inicjowania transakcji płatniczej” zostali uwzględnieni w powyższych wyliczeniach, jako odrębna kategoria.</p> <p>(ii) [<i>okres przejściowy</i>] Projekt Ustawy nie zawiera regulacji dotyczącej stosownego okresu przejściowego, zgodnie z motywem 105 i art. 115 ust. 5 i 6 dyrektywy PSD2. Zagadnienie to było szeroko dyskutowane podczas konsultacji dotyczącej poprzedniej wersji projektu Ustawy, z dnia 28 kwietnia 2017 r. W związku z powyższym, wnosimy o dodanie nowego ust. 3 w art. 11 projektu Ustawy z dnia 17 sierpnia 2017 r., o treści równoważnej do treści ust. 3 w art. 10. Obecny art. 11, dotyczący usług PISPs, zawiera tylko ustęp 1 i 2, natomiast nie wynika z niego, że PISPs mogą świadczyć swoje usługi w sposób w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie zmiany Ustawy, przez okres 18 miesięcy od dnia, w którym wejdą w życie odpowiednie regulacje RTS. Powyższe rozwiązanie miałyby na celu zapewnienie tych samych warunków wejścia na rynek przez AISPs i PISPs oraz umożliwienie kontynuowania działalności na niedyskryminacyjnych zasadach.</p>	<p>Ad.1 usługa PIS jest realizowana w ramach innych dostawców</p> <p>Ad. 2-3 uwagi uwzględnione</p>
----	--	--	--------	---	---

¹ Zob. pkt 395 i nast. Raportu z Konsultacji z dnia 17 sierpnia 2017 r.

				(iii) [<i>korespondencja pocztowa</i>] Postanowienie art. 15b ust. 5 projektu Ustawy może sugerować, że preferowanym sposobem komunikowania się z użytkownikiem w przypadku sporu jest wysyłka tradycyjnego listu przez Poczta Polska. Wydaje się zasadne wyraźne dopuszczenie także innych form komunikacji, tj. e-mail, sms, itp.	
20					
21		Jednostka redakcyjna dyrektywy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	
22		Art. 4 pkt 48	MSZ	W projekcie ustawy brak jest wdrożenia definicji, o której mowa w art. 4 pkt 48 dyrektywy.	Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. 5 ust. 3a

23		Art. 9	MSZ	<p>W art. 9 dyrektywy przewidziane zostały metody wyceny funduszy własnych instytucji. W tabeli zgodności umieszczona została uwaga, zgodnie z którą przepis dyrektywy nie wymaga wdrożenia, gdyż jedynie wprowadza zmiany do metody, która w Polsce nie jest używana. Niewykorzystywanie określonych przepisów prawa europejskiego przez jednostki w danym państwie członkowskim nie stanowi przesłanki uzasadniającej niewdrożenie przepisu. W sytuacji, w której przepis dyrektywy nie przewiduje opcji narodowej państwa członkowskie nie posiadają dyskrecjonalności w ocenie zakresu w jakim zdecydują się wdrażać dyrektywy. Konieczne jest zatem znowelizowanie przepisów pomimo, że dotychczas nie były one powszechnie wykorzystywane przez jednostki w Polsce.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. PSD1 oraz niezmieniona w tym zakresie PSD2 przewiduje trzy alternatywne względem siebie metody wyliczania funduszy własnych. Na etapie wdrażania PSD1 oraz obecnie, brak jest merytorycznych przesłanek do zróżnicowania metod przy użyciu możliwych kryteriów przedmiotowo-podmiotowych – odwołujących się do zakresu działalności, wielkości obrotu, formy prawnej etc. Przyjęcie na poziomie powszechnie obowiązujących przepisów prawa jednej metody zapewnia jednolitość wymogów kapitałowych wobec wszystkich objętych tymi wymogami uczestników rynku i uchyla zarzuty o nieuzasadnione różnicowanie uczestników rynku. Optymalna dla polskiego rynku usług płatniczych jest metoda B. Odwołuje się ona do kwot transakcji i w tym</p>
----	--	--------	-----	---	---

					sensie dobrze realizuje funkcję ochronną. Nie bez znaczenia jest też łatwość wyliczania funduszy własnych w oparciu o tę metodę (liczba przeprowadzonych transakcji i ich wartość), jest to korzystne zarówno z punktu widzenia instytucji płatniczej, jak i organu nadzoru.
24		Art. 11 ust. 7	MSZ	Projekt ustawy nie dokonuje wdrożenia art. 11 ust. 7 projektu dyrektywy.	Uwaga uwzględniona. Art. 11 ust. 7 dyrektywy wdrożony został w projekcie art. 65 uup. Zawiera on warunek wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, od spełnienia wymogów określonych w art. 64 ust. 1. Uzupełniono te wymogi poprzez dodanie pkt. 5 i 6 do art. 64 ust. 1. Wymogi dotyczące podmiotów powiązanych, do których odnosi się art. 11 ust. 7 dyrektywy, znajdują się w art. 64 ust. 1 pkt. 7 i 8 uup, w uzupełnionej wersji projektu (art. 1 pkt 58 projektu).

					Wprowadzono również modyfikację art. 2 pkt 3 uup, dostosowując definicję bliskich powiązań do brzmienia dyrektywy.
25		Art. 12	MSZ	Zgodnie z art. 12 dyrektywy właściwy organ informuje wnioskodawcę o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania kompletnego wniosku o udzielenie zezwolenia. Przepis ten nie został wdrożony do prawa krajowego. Należy w tym zakresie zwrócić uwagę, że niestosowanie się przez instytucję krajową do terminu wyznaczonego w dyrektywie będzie stanowiło naruszenie przez państwo członkowskie zobowiązania wynikającego z prawa europejskiego w rozumieniu art. 258 TFUE.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została uzupełniona. Art. 12 dyrektywy jest wdrożony w art. 62 ust. 2 obowiązującej uup
26		Art. 13 ust.w lit.a	MSZ	Projekt ustawy nie dokonuje wdrożenia art. 13 ust. w lit. a dyrektywy, który przewiduje, że zezwolenie wydane instytucji płatniczej jest cofane w przypadku, gdy instytucja nie skorzysta z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, wyraźnie zrzeknie się zezwolenia lub nie prowadzi działalności od ponad sześciu miesięcy.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została uzupełniona. Art. 13 lit. a dyrektywy jest wdrożony w art. 67 ust. 1 oraz art. 70 ust.1 obowiązującej uup

27		Art. 18	MSZ	Projekt ustawy nie dokonuje wdrożenia art. 18 dyrektywy, który to przepis dotyczy rodzajów działalności, jakie może podejmować instytucja płatnicza obok świadczenia usług płatniczych. Podobnie jak w przypadku poprzedniej uwagi wskazane jest wdrożenie tego przepisu albo wykazanie w tabeli zgodności na obowiązujące przepisy prawa krajowego, które zapewniają jego wykonanie.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została uzupełniona. Przepis art. 18 dyrektywy został wdrożony w art. 74 ust. 1 obowiązującej uup
28		Art. 19 ust 4- 6	MSZ	Projekt ustawy nie dokonuje wdrożenia art. 19 ust. 4-6 dyrektywy, który reguluje procedurę odmowy wpisania agenta do rejestru.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została uzupełniona. Przepis art. 19 ust. 4 dyrektywy został wdrożony w art. 141 obowiązującej uup. Przepis art. 19 ust. 5 i 6 dyrektywy został wdrożony w art. 92 uup (wraz ze zmianami wprowadzanymi do art. 92 w art. 1 pkt. 71 projektu)
29		Art. 25	MSZ	Należy uzupełnić tabelę zgodności poprzez wskazanie jaki przepis prawa krajowego zapewnia wykonanie art. 25 dyrektywy, która stanowi o prawie do odwołania się do sądu od decyzji podjętych przez właściwe organy krajowe.	Uwaga uwzględniona. Tabela zgodności została uzupełniona o następujący zapis: prawo odwołania się do sądu jest zagwarantowane z uwagi na to, że do decyzji KNF stosuje się kpa. Artykuł 11 ust 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym

					<p>stanowi, że do postępowania Komisji i przed Komisją stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.11)), chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Ponadto, art. 12 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym stanowi, że Komisja może upoważnić Przewodniczącego Komisji, Zastępców Przewodniczącego oraz pracowników Urzędu Komisji do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji, w tym do wydawania postanowień i decyzji administracyjnych.</p>
30		Art. 77 dyrektywy	MSZ	<p>Podobne uwagi można odnieść do art. 77 dyrektywy, który został wdrożony art. 48 ustawy o usługach płatniczych, podczas gdy w tabeli zgodności autor projektu zadeklarował, że wskazany przepis nie wymaga wdrożenia do prawa krajowego. Wskazane jest zatem uaktualnienie tabeli zgodności w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona.</p>

31		Art. 97 ust. 4	MSZ	Projekt ustawy nie dokonuje wdrożenia art. 89 ust. 2 akapit 3 zdanie trzecie oraz akapity 4-6 dyrektywy, a także art. 97 ust. 4 dyrektywy	<p>Uwaga uwzględniona. W zakresie wdrożenia art. 97 ust. 4 dyrektywy wprowadzono nowe brzmienie art. 32i ust. 4 (art. 1 pkt 33 projektu).</p> <p>Art. 89 ust. 2 akapit 3 zdanie trzecie dyrektywy zostało wdrożone w projekcie art. 145 ust. 2a uup (art. 1 pkt 99 nowej wersji projektu),</p> <p>art. 89 ust. 2 akapit 4 został wdrożony w projekcie art. 145 ust. 4a uup,</p> <p>art. 89 ust. 2 akapit 5 został wdrożony w projekcie art. 145 ust. 6 uup,</p> <p>art. 89 ust. 2 akapit 6 został wdrożony w projekcie art. 145 ust. 1 pkt 2 uup.</p> <p>Tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona.</p>
----	--	----------------	-----	---	--

32		Art. 115 ust. 5	PONIP	<p>W motywie 105 Dyrektywy wskazano, że w trosce o pewność prawa zasadne jest przyjęcie przepisów przejściowych, umożliwiających osobom, które przed wejściem w życie Dyrektywy rozpoczęły działalność w charakterze instytucji płatniczych zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywę 2007/64/WE (PSD), kontynuowanie tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego przez określony czas. W związku z tym art. 115 ust. 5 Dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie nie mogą zakazać osobom prawnym, które przed dniem 12 stycznia 2016 r. prowadziły na ich terytorium działalność dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku w rozumieniu Dyrektywy, na kontynuowanie tej samej działalności na ich terytorium w okresie przejściowym zgodnie z aktualnie mającymi zastosowanie ramami regulacyjnymi.</p>	Uwaga uwzględniona (patrz uwagi PONIP dot. art. 10 ust. 2 i art.10 ust. 3)
33					
34	Jednostka redakcyjna/część projektu ustawy	Jednostka redakcyjna uup	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	

35	Art. 1 pkt 2 lit. a	art. 2 pkt 1	KNF	<p>3) należy rozważyć czy zaproponowana przez Związek Firm Pożyczkowych zmiana polegająca na dodaniu w definicji agenta wyrazu „wylącznie” w rzeczywistości eliminuje wątpliwości przedstawione jako uzasadnienie tej zmiany.</p> <p><i>Zgodnie z aktualną definicją ustawową, „agent – oznacza osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, działającą wylącznie w imieniu i na rzecz instytucji płatniczej, dostawcy świadczącego wylącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, małej instytucji płatniczej, biura usług płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego albo oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie świadczenia usług płatniczych, a w odniesieniu do pieniądza elektronicznego – w zakresie jego wykupu” .</i></p> <p>Zaproponowane brzmienie definicji agenta nie wskazuje, że z zakresu jego działalności wyłączono czynności, które obejmuje rozszerzona definicja agenta wzorowana na brzmieniu art. 758 Kodeksu cywilnego (tj. wskazanie, że zawieranie umów w imieniu i na rzecz uprawnionego podmiotu samodzielnie świadczącego usługi płatnicze nie będzie uznane za wykonywanie czynności agenta w rozumieniu stosownych przepisów UUP), co było – jak się wydaje - intencją Związku Firm Pożyczkowych. Przedstawiona wyżej treść definicji agenta bardziej sugeruje, że agent, nie może działać w imieniu i na rzecz innego niż wymienione w definicji podmioty. W związku z tym proponuje się, aby wyraz „wylącznie” uwzględnić w innym miejscu definicji, zgodnie z poniżej zaprezentowanym brzmieniem:</p> <p><i>„agent – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, działającą w imieniu i na rzecz instytucji płatniczej, dostawcy świadczącego wylącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, małej instytucji płatniczej, biura usług płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego albo oddziału zagranicznej instytucji pieniądza</i></p>	Uwaga przyjęta, zmieniono treść art. 2 pkt 1
----	------------------------	--------------	-----	--	--

				<i>elektronicznego wyłącznie w zakresie świadczenia usług płatniczych, a w odniesieniu do pieniądza elektronicznego – w zakresie jego wykupu”.</i>	
36	Art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 pkt 4d	Lewiatan	Zwracamy uwagę, iż przepis powinien brzmieć następująco: „ <i>dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – dostawcę usług <u>płatniczych, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust.5;</u></i> ”. Zgodnie bowiem z definicją PISP może być wyłącznie instytucją płatniczą, co wyłącza np. banki ze świadczenia tego typu usług – jest to z kolei niezgodne z Dyrektywą.	Uwaga uwzględniona
37	Art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 pkt 4d	KNF	W celu ujednoczenia, w definicji dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej proponuje się zastąpienie przywołanego przepisu art. 3 ust. 5 UUP przepisem art. 3 ust. 1 pkt 7 UUP. Wprawdzie art. 3 ust. 5 UUP definiuje usługę inicjowania transakcji płatniczej, niemniej zasadniejszym jest odwołanie się do przepisu zawierającego katalog usług płatniczych (art. 3 ust. 1 UUP) tak jak to ma miejsce w przypadku definicji dostawców innych usług (w definicji dostawcy prowadzącego rachunek - art. 2 pkt 4c) UUP, w której przywołano art. 3 ust. 1 pkt 1 UUP oraz w definicjach dostawcy świadczącego (wyłącznie) usługę dostępu do informacji o rachunku – art. 2 pkt 4e) UUP oraz art. 2 pkt 4f) UUP, w których przywołano art. 3 ust. 1 pkt 8 UUP.	Uwaga przyjęta, zmieniono odwołanie

38	Art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 pkt 4d	NBP	<p>W projektowanym art. 2 pkt 4d ustawy o usługach płatniczych dostawca świadczący usługę inicjowania płatności został zdefiniowany przez odniesienie do zaproponowanej w art. 3 ust. 5 tej ustawy definicji świadczonej przez niego usługi płatniczej. Z kolei w projektowanym art. 2 pkt 4c, 4e i 4f wspomnianej ustawy wskazani w tych punktach dostawcy (odpowiednio: dostawca prowadzący rachunek, dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku i dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku) zostali zdefiniowani przez odwołanie do katalogu usług płatniczych zawartego w zmienianym art. 3 ust. 1 tej ustawy. Zdaniem NBP należałoby ujednoclić sposób definiowania wspomnianych dostawców usług płatniczych. Sugerujemy zatem, aby w definicji dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej znalazło się odniesienie do świadczonej przez niego usługi wymienionej w katalogu usług płatniczych (proponowany art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o usługach płatniczych).</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
39	Art..1 pkt 2 lit. c	art.2 pkt 4c	ZBP	<p>W ocenie sektora bankowego odniesienie w treści tego pkt do art. 3 ust. 1. pkt. 1 jest niewystarczające. Art. 3 ust. 1. pkt. 1 dotyczy jedynie w wpłat i wypłat gotówki. Proponujemy przywrócić poprzednie brzmienie, a tym samym odwołanie także do ust. 2.</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
40	Art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 pkt 4d:	PONIP	<p>Art. 1 pkt 2 lit. c) Projektu wprowadza pkt 4d do art. 2 UUP zawierający definicję dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej. Zaproponowana w Projekcie definicja jest niezgodna z art. 4 pkt 18 Dyrektywy, która definiuje ten podmiot jako dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usługi inicjowania płatności. Zaproponowane brzmienie art. 2 pkt 4d UUP ogranicza zaś kategorię „dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej” tylko do instytucji płatniczych. Ponieważ usługi te mogą świadczyć także podmioty inne niż instytucje płatnicze, konieczna jest zmiana brzmienia art. 2 pkt 4d UUP.</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją

				<p>Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 4d) dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – dostawcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7;</p>	
41	Art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 pkt 4d:	ZBP	<p>W przepisie winno zostać wskazane, że chodzi o „dostawcę usług płatniczych” w miejsce „instytucji płatniczej”, bowiem zgodnie z przyjętą aktualnie definicją, dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej może być wyłącznie instytucja płatnicza co wyłącza np. banki ze świadczenia tego typu usług, co pozostaje w sprzeczności z postanowieniami Dyrektywy.</p> <p>Proponujemy zmianę zapisu:</p> <p>„4d) dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – dostawca usług płatniczych prowadzący działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 5;”</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją

42	Art. 1 pkt 2 lit. c	art. 2 pkt 4f	ZBP	<p>Proponujemy przywrócić po słowach: „prowadzącą działalność” słowo: „gospodarczą”. Zwrotu „działalność gospodarcza” używa się w treści całej ustawy, dlatego taka zmiana w tym przypadku sugerowałaby, że mamy na myśli inne pojęcie.</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
43	Art. 1 pkt 2 lit. e	art. 2 pkt 9aa	KNF	<p>W celu ujednoczenia, w definicji dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej proponuje się zastąpienie przywołanego przepisu art. 3 ust. 5 UUP przepisem art. 3 ust. 1 pkt 7 UUP. Wprawdzie art. 3 ust. 5 UUP definiuje usługę inicjowania transakcji płatniczej, niemniej zasadniejszym jest odwołanie się do przepisu zawierającego katalog usług płatniczych (art. 3 ust. 1 UUP) tak jak to ma miejsce w przypadku definicji dostawców innych usług (w definicji dostawcy prowadzącego rachunek - art. 2 pkt 4c) UUP, w której przywołano art. 3 ust. 1 pkt 1 UUP oraz w definicjach dostawcy świadczącego (wyłącznie) usługę dostępu do informacji o rachunku – art. 2 pkt 4e) UUP oraz art. 2 pkt 4f) UUP, w których przywołano art. 3 ust. 1 pkt 8 UUP.</p>	Uwaga przyjęta, zmieniono odwołanie
44	Art. 1 pkt 2 lit. e	art. 2 pkt 9aa	NBP	<p>1. W projektowanym art. 2 pkt 9aa ustawy o usługach płatniczych, który wprowadza definicję „hybrydowej małej instytucji płatniczej”, niewłaściwe wydaje się ograniczenie - w zakresie wykraczającym poza usługi płatnicze - działalności definiowanej instytucji wyłącznie do działalności gospodarczej wskazanej w art. 6 ustawy o usługach płatniczych.</p> <p>Pragniemy wskazać, że pozostałe definicje hybrydowych instytucji nie zawierają takiego ograniczenia. Należy zaznaczyć, że działalność wymieniona w art. 6 ustawy o usługach płatniczych nie stanowi wyczerpującej listy przejawów aktywności gospodarczej. Katalog ten zawiera tylko te usługi, które</p>	Uwaga przyjęta, definicja HMIP brzmi następująco: „hybrydowa mała instytucja płatnicza – małą instytucję płatniczą wykonującą oprócz usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6 lub działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, inną działalność

				<p>mogłyby stanowić świadczenie usług płatniczych, niemniej mocą ustawy zostają wyłączone z zakresu usług płatniczych. Dlatego na gruncie obecnej propozycji powstaje kilka wątpliwości, w tym dotyczące możliwości świadczenia przez hybrydową małą instytucję płatniczą innej działalności gospodarczej niż wymieniona w katalogu art. 6 ustawy o usługach płatniczych. Ograniczenie takiej możliwości nie wydaje się spójne z projektowanym</p> <p>art. 117s ustawy o usługach płatniczych stanowiącym o kompetencjach organu nadzoru co do uprawnienia ograniczenia działalności hybrydowej małej instytucji płatniczej w przypadku zagrożenia dla stabilności finansowej tej instytucji lub ograniczenia skuteczności sprawowania nadzoru.</p>	gospodarczą”
45	Art. 1 pkt 2 lit. e	art. 2 pkt 9aa	ZBP	<p>Proponujemy skreślić słowa: „wskazaną w art. 6 ;”, jako nadmiarowe.</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
46	Art. 1` pkt 2 lit. g	art. 2 pkt 9c	NBP	<p>2. Ponownie wskazujemy, że znajdująca się w projektowanym art. 2 pkt 9c ustawy o usługach płatniczych definicja „indywidualnych danych uwierzytelniających” wymaga zmiany. NBP pragnie powtórzyć, że niektóre z elementów służących uwierzytelnieniu nie zostają „zapewnione” przez dostawcę (np. indywidualne cechy człowieka, takie jak wzór siatkówki oka). Nie powielając wcześniejszej argumentacji przytoczonej w piśmie z dnia 1 czerwca 2017 r., znak DP-I-AO-024-265/2017, NBP wnosi o uwzględnienie poprzednich propozycji w tym zakresie. Ponadto chcielibyśmy zwrócić uwagę, że pomimo wskazania w toku pierwszych</p>	Uwaga nieuwzględniona. Definicja odpowiada brzmieniu PSD2 i jej głównym celem jest wskazanie, że są to dane zapewniane użytkownikowi przez dostawcę

				<p>konsultacji, że komentarz NBP odnoszący się do niniejszej definicji zostanie kierunkowo uwzględniony, w obecnym projekcie nastąpiła zmiana, która nie tylko nie uwzględnia wcześniej zgłaszanych zastrzeżeń, ale dodatkowo jeszcze bardziej wpływa na brak przejrzystości wspomnianej definicji. W definiensie i definiendum użyto bowiem wyrażen o tym samym znaczeniu (błąd typu <i>idem per idem</i>): definicja wskazuje, że „indywidualne dane uwierzytelniające” to „indywidualne dane ... w celu uwierzytelnienia”.</p>	
47	Art. 1 pkt 2 lit. I	art. 2 pkt 17b	MSZ	<p>Zgodnie z art. 4 pkt 27 dyrektywy „marka płatnicza” oznacza dowolną materialną lub cyfrową nazwę, termin, znak, symbol, lub kombinację tych elementów, które są w stanie wskazać system kart płatniczych, w ramach którego przeprowadzane są transakcje płatnicze realizowane w oparciu o kartę. Przepis ten jest wdrażany przez projektowany art. 2 pkt 17b ustawy, zgodnie z którym marka płatnicza stanowi markę płatniczą w rozumieniu art. 2 pkt 30 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę. Zabiegu tego nie można uznać za poprawny, gdyż jeżeli prawodawca europejski chciałby, aby na gruncie dyrektywy oraz rozporządzenia nr 2015/751 funkcjonowała ta sama definicja marki płatniczej, wówczas sam stworzyłby definicję przez odesłanie do tego aktu. Wobec braku takiego odesłania definicję zawartą w art. 4 pkt 27 dyrektywy należy wdrożyć w sposób niezależny od rozporządzenia 2015/751.</p>	Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. 2 pkt 17b poprzez zawarcie pełnej definicji marki płatniczej
48	Art. 1 pkt 2 lit. I	art. 2 pkt 17b	NBP	<p>W projektowanym art. 2 pkt 17b ustawy o usługach płatniczych wprowadza się definicję marki płatniczej. Pomimo wskazania, że poprzednio zgłoszona przez NBP uwaga dotycząca usunięcia tej definicji została uwzględniona (pkt 186 tabeli uwag z dnia 17 sierpnia br. do niniejszego projektu ustawy), definicja ta nadal pozostaje w projekcie ustawy. NBP ponownie więc postuluje rezygnację z tej definicji, podtrzymując poprzednio przedstawioną argumentację wskazującą na zbędność definiowania przedmiotowego wyrażenia.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Konieczność uwzględnienia definicji wynika z wymagań związanych z pełną implementacją przepisów dyrektywy.

49	Art. 1 pkt 2 lit. j	art. 2 pkt 20:	ZBP	Proponujemy po słowach: „takiego biura” dodać słowa: „usług płatniczych”.	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
50	Art. 1 pkt 2 lit. k	art. 2 pkt 25	BIK	<p>sugerujemy doprecyzowanie definicji rachunku płatniczego (art. 2 pkt. 25 Ustawy), której treść w obecnym brzmieniu wzbudza wątpliwości Interpretacyjne, w kontekście zaproponowanej w art. 3 ust. 1 pkt. 6 definicji usługi dostępu do informacji o rachunku (pkt. 3 Projektu). Nie jest jasne o jakich rachunkach dostawca będzie musiał udostępniać informacje w ramach tej usługi tj. czy np. rachunek karty kredytowej, debetowej i płatniczej lub też rachunek kredytowy również należy uznać za rachunek płatniczy w rozumieniu PSD2. W ocenie BIK tego typu rachunki nie powinny być uznawane za rachunki płatnicze w rozumieniu Ustawy. Proponujemy w związku z tym następującą definicję rachunku płatniczego:</p> <p>„rachunek płatniczy - rachunek prowadzony dla jednego lub większej liczby użytkowników służący do wykonywania transakcji płatniczych, przy czym przez rachunek płatniczy rozumie się także rachunek bankowy oraz rachunek członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, jeżeli rachunki te służą do wykonywania transakcji płatniczych. Za rachunki płatnicze w rozumieniu Ustawy nie są uznawane rachunki techniczne banku prowadzone w</p>	Uwaga nieuwzględniona – zgodzono się z nadzorcą w kwestii nie wprowadzania zmian do definicji rachunku bankowego

				celu obsługi zobowiązań kredytowych, w szczególności rachunek karty płatniczej, rachunek karty kredytowej, rachunek karty debetowej oraz rachunek kredytowy	
51	Art. 1 pkt 2 lit. k	art. 2 pkt. 26b	ZBP	Zdanie drugie zostało błędnie dodane w art. 2 pkt 26b dot. definicji systemu kart płatniczych. Proponowane w projekcie zdanie drugie dot. pkt 25, czyli w definicji rachunku płatniczego..	Uwaga pominięta ze względu na rezygnację projektodawcy z wprowadzania zmian do definicji rachunku płatniczego
52	Art. 1 pkt 2 lit. k	art. 2 pkt. 26b	KNF	Przede wszystkim należy wskazać błędne przywołanie numeru punktu art. 2 UUP, w którym definiowany jest rachunek płatniczy. W projekcie wskazano „pkt 26b”, a powinien być „pkt 25”. W projekcie z kategorii rachunków płatniczych wyłączono „ <i>rachunki prowadzone wyłącznie w celu obsługi udostępniania odbiorcy środków z transakcji płatniczej inicjowanej przez lub za pośrednictwem tego odbiorcy, w tym obsługi udostępniania przez wypłatę na rachunek płatniczy odbiorcy</i> ”. Zaproponowana zmiana wprowadza sztuczne wydzielenie z katalogu rachunków rachunku, który nie będzie ani płatniczy, ani bankowy, przy czym będą z niego wykonywane transakcje płatnicze na rachunek płatniczy odbiorcy, jak można domniemywać prowadzony przez tego samego lub innego dostawcę, co jednak jasno nie wynika z dodawanego zdania. W konsekwencji tej zmiany niektóre rachunki prowadzone przez dostawcę dla akceptanta byłyby „innymi” niż płatnicze czy bankowe rachunkami. Takie podejście jest niezrozumiałe i nieuzasadnione i jest to niezgodne z PSD2. Z tych względów nie należy modyfikować dotychczasowej definicji rachunku płatniczego.	Uwaga przyjęta, wykreślono zmianę definicji

53	Art. 1 pkt 2 lit. k	art. 2 pkt. 26b	Lewiatan	Dodane zdanie drugie powinno być dodane w pkt 25, czyli w definicji rachunku płatniczego, a nie jak jest aktualnie w definicji systemu kart płatniczych.	Uwaga pominięta ze względu na rezygnację projektodawcy z wprowadzania zmian do definicji rachunku płatniczego
54	Art.1 pkt 2		KNF	4) proponuje się dodać literę r) zawierającą definicję reklamacji <i>r) „reklamacja – wystąpienie skierowane do dostawcy usług płatniczych przez użytkownika lub posiadacza pieniądza elektronicznego, w którym to użytkownik lub posiadacz pieniądza elektronicznego zgłasza zastrzeżenia dotyczące usług świadczonych przez dostawcę usług płatniczych.”</i> Celem powyższej propozycji jest odróżnienie pojęcia „skargi” (na naruszenie UUP) wg PSD2 od pojęcia „reklamacji”, jako zastrzeżenia dotyczącego usług świadczonych przez dostawców.	Uwaga przyjęta, dodano definicje zgodnie z propozycją
55	Art. 1 pkt 2 lit. k	art. 2 pkt. 26b	ZBP	Zdanie drugie zostało błędnie dodane w art. 2 pkt 26b dot. definicji systemu kart płatniczych. Proponowane w projekcie zdanie drugie dot. pkt 25, czyli w definicji rachunku płatniczego	Uwaga pominięta ze względu na rezygnację projektodawcy z wprowadzania zmian do definicji rachunku płatniczego

56	Art. 1 pkt 2 lit. 1	art. 2 pkt 26c	NBP	3. W projektowanym art. 2 pkt 26c ustawy o usługach płatniczych definiuje się „silne uwierzytelnianie użytkownika”. Definicja ta, pomimo zamieszczenia w tabeli uwag informacji o jej uwzględnieniu, nie odzwierciedla zgłaszanych zastrzeżeń NBP. Tym samym NBP ponownie wnosi o uwzględnienie wcześniejszych uwag, co powinno przyczynić się do większej spójności wewnętrznej ustawy o usługach płatniczych (pkt 7 uwag merytorycznych w piśmie z dnia 1 czerwca 2017 r., znak DP-I-AO-024-265/2017).	Uwaga nieuwzględniona, definicja została oparta na kompromisowym uwzględnieniu uwag KNF, ZBP, UOKiK i NBP. W opinii projektodawcy w obecnym brzmieniu właściwie oddaje treść art. 4 pkt 30 dyrektywy
57	Art. 1 pkt 2 lit. 1	art. 2 pkt 26c	ZBP	Aktualnie zaproponowane brzmienie posługujące się sformułowaniem: „coś, co jest charakterystyczne dla użytkownika” nie oddaje istoty integralności danej cechy z osobą użytkownika. W związku z powyższym wnosimy o przywrócenie poprzedniego brzmienia projektowanego przepisu.	Uwaga uwzględniona, uzupełniono, że cechy użytkownika to coś, co jest charakterystyczne dla użytkownika i będące jego integralną częścią
58	Art. 1 pkt 2 lit. m	art. 2 pkt 27c	BIK	sugerujemy doprecyzowanie treści definicji szczególnie chronionych danych dotyczących płatności ponieważ definicja w obecnym brzmieniu pozostawia duże pole interpretacyjne i nie precyzuje o jakie dokładnie dane chodzi;	uwaga nieuwzględniona – definicja została uzgodniona na podstawie przesłanych uwag i dyskusji w trakcie konferencji uzgodnieniowej
59	Art. 1 pkt 2 lit. m	art. 2 pkt 27c	NBP	a NBP podtrzymuje zgłoszony i nieuwzględniony postulat rezygnacji z wprowadzania definicji „szczególnie chronionych danych dotyczących płatności” – proponowany art. 2 pkt 27c ustawy o usługach płatniczych. Jak wskazywano w piśmie z dnia 1 czerwca 2017 r., znak DP-I-AO-024-265/2017, bardziej właściwe byłoby	Uwaga nieuwzględniona. Konieczność uwzględnienia definicji wynika z wymagań związanych z pełną implementacją przepisów

			<p>określenie</p> <p>w przepisach szczegółowych obowiązku dostawców w zakresie zapewnienia ochrony takich danych, tj. przez wskazanie, które dane i w jakim zakresie podlegają przetwarzaniu i szczególnej ochronie. Postulat jest tym bardziej uzasadniony, gdy weźmie się pod uwagę wątpliwości dotyczące rozumienia tej definicji – skoro takie dane mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw, to czy np. adresy mailowe zaliczałyby się do takich danych, mając na względzie fakt, że wejście w ich posiadanie umożliwia przeprowadzenie ataku „phishingowego”?</p> <p>Abstrahując od powyższego, należy również wskazać, że treść tej definicji nie oddaje intencji prawodawcy unijnego, który definicję „szczególnie chronionych danych dotyczących płatności” zawarł w art. 4 pkt 32 dyrektywy PSD2.</p> <p>Celem dyrektywy PSD2, jak się wydaje, jest m.in. zapewnienie możliwości przekazywania szczególnych danych (imię, nazwisko lub nazwa użytkownika oraz jego numeru rachunku) dostawcom usług inicjowania transakcji płatniczych lub dostawcom świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku płatniczym przez dostawców prowadzących rachunek płatniczy, bez możliwości odmowy ich przekazywania, w związku z tym, że są to dane szczególnie chronione. Zaproponowana definicja ustawowa w tym zakresie nie oddaje celu prawodawcy unijnego. Natomiast propozycję tę można rozumieć w ten sposób, że wspomniane dane, jeśli są w posiadaniu wskazanych dostawców, przestają być szczególnie chronione.</p> <p>Poddać należy również pod rozważenie, czy ewentualna definicja powinna odnosić się do oszustw każdego rodzaju, czy też, na gruncie ustawy o usługach płatniczych, powinno nastąpić jej ograniczenie do transakcji nieautoryzowanych.</p>	<p>dyrektywy. Ponadto, przyjęcie definicji zawierającej katalog usług mogłoby wprowadzić niepewność prawną.</p>
--	--	--	--	---

60	Art. 1 pkt 3	art. 3 ust. 1 pkt 5:	KNF	<p>W projekcie nie uwzględniono zgłoszonej uprzednio przez KNF zmiany zawartego w art. 3 ust. 1 pkt 5 UUP opisu usługi acquiringu. KNF podtrzymuje postulat nowelizacji opisu tej usługi z uwzględnieniem definicji zawartej w art. 4 pkt 44 PSD2, zgodnie z którą „<i>usługa acquiringu transakcji płatniczych oznacza usługę płatniczą świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę o akceptowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych, co skutkuje transferem środków pieniężnych do odbiorcy</i>”.</p>	<p>Uwaga przyjęta, dodano definicję w brzmieniu zgodnym z dyrektywą. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, zmieniono również brzmienie art. 3 ust. 1 pkt 5</p>
61	Art. 1 pkt 3 lit. c	art. 3 ust. 5:	MSZ	<p>W art. 4 pkt 15 dyrektywy wskazano, że usługa inicjowania płatności oznacza usługę polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego na wniosek użytkownika usług płatniczych w odniesieniu do rachunku płatniczego posiadanego u innego dostawcy usług płatniczych. Przepis ten jest wdrażany w art. 3 ust. 5 projektu ustawy, zgodnie z którym usługą inicjowania transakcji płatniczej jest usługa polegająca na zainicjowaniu zlecenia płatniczego przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej z rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego przez innego dostawcę. Definicje te różnią się, gdyż zgodnie z dyrektywą inicjowanie zlecenia odbywa się na wniosek użytkownika podczas gdy projekt ustawy określa, że usługa jest inicjowana przez dostawcę. Należy zatem dostosować projektowaną definicję uwzględniając w niej rolę wniosku użytkownika usług płatniczych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona, uzupełniono definicję zawartą w zmienianym art. 3 ust. 5 uup</p>
62	Art. 1 pkt 3 lit. c	art. 3 ust. 5:	ZBP	<p>Ponownie zwracamy się o uzupełnienie przepisu o sformułowanie "na wniosek użytkownika" zgodnie z ustaleniami z konferencji uzgodnieniowej.</p>	<p>Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją</p>

63	Art. 1 pkt 3 lit. c	art. 3 ust. 6	KNF	<p>Zgodnie z art. 3 ust. 6 UUP, „<i>Usługą dostępu do informacji o rachunku jest usługa on-line polegająca na dostarczeniu skonsolidowanych informacji dotyczących co najmniej jednego rachunku płatniczego prowadzonego przez innego dostawcę albo u więcej niż jednego dostawcy.</i>”</p> <p>Natomiast stosownie do art. 59t ust. 1 UUP „<i>Użytkownik usług płatniczych może korzystać z usług umożliwiających dostęp do informacji o rachunku, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 8, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.</i>”.</p> <p>Należy rozważyć, czy użyte w projekcie w zaproponowanym brzmieniu przywołanych przepisów określenie „on-line” (użyte bezpośrednio w PSD2 i jej polskim oficjalnym tłumaczeniu) jest w pełni precyzyjne, a tym samym czy jest właściwe w kontekście poprawności językowej.</p>	Uwaga przyjęta. Zmieniono definicję w art. 3 ust. 6 uup
64	Art. 1 pkt 3 lit. c	art. 3 ust. 6	Kontomatik	<p>Projekt w art. 1 pkt. 3 lit. c) definiuje usługę AIS jako usługę online polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji na temat rachunku płatniczego. Dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych Projekt wymaga zmian w następującym zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • usługa on-line – zastąpienie terminem „usługa świadczona drogą elektroniczną” (w kontekście świadczenia usługi on-line właściwe jest posługiwanie się terminologią z ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną), • dostarczenie skonsolidowanych informacji – zastąpienie sformułowaniem „skonsolidowanie informacji” (termin „dostarczenie” na gruncie Dyrektywy i ustawy stosowany jest na określenie wymogu aktywnego dostarczenia informacji przez dostawcę, zasadniczo na trwałym nośniku, tymczasem sposób dostarczenia informacji dotyczących rachunku nie jest istotą usługi AIS). 	Uwaga uwzględniona w zakresie usługi on-line

65	Art. 1 pkt 3 lit. c	art. 3 ust. 6	ZBP	Zasadnym jest ujednoczenie przepisu z brzemieniem ust. 5 poprzez doprecyzowanie jaki rachunek jest przedmiotem regulacji i uzupełnienie treści o słowa: "płatniczego użytkownika".	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
66	Art. 1 pkt 4 lit. a	art. 4 ust. 2 pkt 4	ZBP	Ponownie zwracamy się o wykreślenie sformułowania „siedziby zarządu” jako nieznanej konstrukcji polskiemu systemowi prawnemu.	Uwaga uwzględniona, zmieniono, że chodzi o sytuację gdy oddział instytucji pieniądza elektronicznego znajduje się w państwie członkowskim, a siedziba takiej instytucji pieniądza elektronicznego znajduje się poza państwem członkowskim, o ile usługi płatnicze świadczone przez oddział są związane z wydawaniem pieniądza elektronicznego
67	Art. 1 pkt 4 lit. a	art. 4 ust. 2 pkt 12	KNF	Katalog dostawców usług płatniczych obejmuje dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku. Jednakże podmiot świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku oraz dodatkowo inne usługi płatnicze będzie kwalifikowany jako instytucja płatnicza. W związku z tym zasadne jest dodanie w art. 4 ust. 2 pkt 12 UUP po wyrazie „świadczącego” wyrazu „włącznie” (dostawca świadczący włącznie usługę dostępu do informacji o rachunku).	Uwaga przyjęta, uzupełniono definicję

68	Art. 1 pkt 4 lit. a	art. 4 ust. 2 pkt 12	PIIT	<p>Propozycja przepisu PIIT (tekst pogrubiony):</p> <p>2. Dostawcą może być wyłącznie: (...)</p> <p>12) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.</p> <p>Propozycja stanowiska PIIT:</p> <p>Analiza całokształtu przepisów Projektu wskazuje, że nową kategorią dostawców usług płatniczych ma być „dostawca świadczący <u>wyłącznie</u> usługę dostępu do informacji o rachunku” (tak m.in. tytuł nowego Działu VIa, czy definicja tego dostawcy z art. 2 pkt 4f Projektu), podczas gdy przez dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku należy rozumieć jakiegokolwiek dostawcę (a więc też bank, instytucję płatniczą etc.) uprawnionego do świadczenia tej usługi, w tym do jej świadczenia obok innych usług płatniczych (tak też m.in. definicja z art. 2 pkt 4e Projektu).</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
69	Art. 1 pkt 4 lit. a	art. 4 ust. 2 pkt 12	PONIP	<p>Art. 1 pkt 12 Projektu wprowadza do art. 4 ust. 2 UUP kategorię dostawcy usług płatniczych „dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku”. Wprowadzenie takiej kategorii do art. 4 ust. 2 jest błędne, gdyż „dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku” w zakresie, w jakim usługę tę świadczy bank, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa czy krajowa instytucja płatnicza, zalicza się do innych kategorii dostawców z art. 4 ust. 2 UUP. Tymczasem założeniem przepisu jest podział dostawców w sposób wykluczający możliwość kumulatywnego kwalifikowania podmiotu na gruncie art. 4 ust. 2 UUP. Pkt 12 powinien odwoływać się do kategorii „dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”. Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 4. 2. Dostawcą może być wyłącznie:</p> <p>12) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją

70	Art. 1 pkt 4 lit. b	art. 4 ust. 3	KNF	W przepisie wymieniającym podmioty wpisywane rejestru należy uwzględnić „ <i>podmioty wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a) i b), do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1</i> ” oraz „ <i>podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 12</i> ” (patrz dodawane punkty 8 i 9 w art. 133 ust. 3 UUP).	Uwaga przyjęta, uzupełniono listę podmiotów
71	Art. 1 pkt 4 lit. c	art. 4 ust. 3	MSZ	W art. 14 ust. 1 akapit 2 dyrektywy wskazano, że oddziały instytucji płatniczych są wpisywane do rejestru państwa członkowskiego pochodzenia, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie pochodzenia. Przepis ten wdrażany jest przez projektowany art. 4 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym do rejestru wpisuje się określone podmioty, jeżeli świadczą one swoje usługi w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste. Z przepisu krajowego nie wynika zatem, że podmioty te, w myśl art. 14 dyrektywy są wpisywane tylko raz – w państwie członkowskim swojego pochodzenia. Należy zatem doprecyzować projektowany art. 4 ust. 3 ustawy w taki sposób, by do zgłoszenia do polskiego rejestru obejmowały jedynie polskie podmioty zamierzające prowadzić działalność w innym państwie członkowskim.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została uzupełniona. Przepis jest wdrażany w projekcie art. 133 ust. 4 uup (art. 1 pkt 91 lit b projektu)
72	Art. 1 pkt 4 lit. c	art. 4 ust. 3a	KNF	<i>Informacje wpisane do rejestru przekazywane są do prowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, zwany dalej „EUNB”, centralnego, elektronicznego, publicznego rejestru, zwanego dalej „rejestrem EUNB”.</i> Zaproponowane brzmienie może sugerować, że chodzi o przekazywanie wszystkich informacji wpisanych do rejestru dostawców usług płatniczych prowadzonego przez KNF. Jak wynika z projektu Regulacyjnych Standardów Technicznych ² , o których mowa w art. 15 ust. 4 PSD2, zakres	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				<p>przekazywanych informacji do rejestru prowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego będzie odmienny od zakresu informacji zawartych w prowadzonym przez KNF rejestrze, o którym mowa w art. 4 ust. 3 UUP, co powinno być uwzględnione w treści przepisu art. 4 ust. 3a UUP.</p>	
73	Art. 1 pkt 4 lit. e	art. 4 ust. 8	KNF	<p>Zgodnie z art. 4 ust. 8 UUP, „dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zapewnia instytucjom płatniczym, instytucjom pieniądza elektronicznego, małym instytucjom płatniczym, dostawcom świadczącym wyłącznie informację o rachunku oraz biurom usług płatniczych, na ich żądanie dostęp do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych, równych i proporcjonalnych zasadach. Dostęp ten umożliwi świadczenie usług płatniczych przez te podmioty w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zawiadamia KNF o każdym przypadku odmowy dostępu tym podmiotom do świadczonych przez siebie usług w terminie 7 dni od dnia odmowy dostępu.”</p> <p>Z punktu widzenia ewentualnego zastosowania przez KNF odpowiednich środków nadzorczych, zasadnym jest dodanie w zdaniu drugim art. 4 ust. 8 UUP wyrazów „z podaniem przyczyn takiej odmowy” .</p>	Uwaga przyjęta, uzupełniono brzmienie przepisu zgodnie z propozycją
74	Art. 1 pkt 4 lit. e	art. 4 ust. 8	Kontomatik	<p>Projekt w art. 1 pkt 4 lit. e), pkt 9 lit. c), pkt 40 i pkt 54 stosuje pojęcie „równego traktowania”, przy czym Dyrektywa w tożsamych przepisach (art. 35, 36, 66 i 69 Dyrektywy) posługuje się pojęciem „niedyskryminacji”.</p> <p>Według Kontomatik zastosowanie przez polskiego ustawodawcę w przepisach Projektu pojęcia „równego traktowania” zamiast „niedyskryminacji” powoduje błędną implementację Dyrektywy. Pojęcia te nie są tożsame i nie można ich stosować zamiennie. Równe traktowanie oznacza, iż pewien krąg podmiotów prawa charakteryzujący się daną cechą jest traktowany jednakowo, co oznacza, iż różne podmioty mogą być traktowane w różny sposób. Dyskryminacja</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				<p>oznacza zaś gorsze traktowanie jednego podmiotu względem ogółu. Dyskryminację odróżnia również to, iż różnicowanie następuje na podstawie określonego kryterium o charakterze krzywdzącym lub nieuzasadnionym. Użycie zatem w przepisach Projektu (art. 4 ust. 8, art. 9 ust. 4a, art. 42 ust 1 pkt 1 i art. 59s ust. 4 pkt 3 nowelizacji UUP) pojęcia „równego traktowania” zamiast stosowanej przez Dyrektywę „niedyskryminacji” stanowić będzie jej błędną implementację. Przepisy odwołujące się do pojęcia „niedyskryminacji” dotyczą bardzo istotnych kwestii, takich jak: dostępu dostawców do systemów płatności, warunków umów ramowych, warunków realizacji transakcji przez dostawcę prowadzącego rachunek, dlatego też należy przy ich implementacji uwzględniać także cel Dyrektywy, który przy pozostawieniu pojęcia „równego traktowania” może nie zostać spełniony. Pozostawienie w przepisach Projektu pojęcia „równego traktowania” zamiast „niedyskryminacji” może między innymi skutkować odmową dostępu do systemów płatności dostawcom z powoływaniem się przy tym na zasadę równego traktowania, co nie miałyby miejsca, gdyby w ustawie posłużono się pojęciem dyskryminacji. Wobec wyżej przytoczonej argumentacji Kontomatik zaleca dostosowanie terminologii Projektu do Dyrektywy</p>	
75	Art. 1 pkt 4 lit. e	art. 4 ust. 8	NBP	<p>4. W projektowanym art. 4 ust. 8 ustawy o usługach płatniczych dotyczącym dostępu do świadczonych przez banki krajowe, oddziały banku zagranicznego i instytucje kredytowe usług w zakresie rachunków płatniczych brakuje regulacji, zgodnie z którą w przypadku odmowy dostępu do takich usług dostawcy ci powinni przekazać KNF uzasadnienie takiej odmowy. W celu zapewnienia spójności przepisów nowelizowanej ustawy o usługach płatniczych z art. 36 dyrektywy PSD2 proponujemy, aby wspomniany ustęp został uzupełniony o obowiązek dostarczenia do KNF uzasadnienia odmowy dostępu do rachunków płatniczych.</p>	Uwaga przyjęta, dokonano uzupełnienia art. 4 ust. 8, zgodnie z propozycją

76	Art. 1 pkt 4 lit. e	art. 4 ust. 8	PONIP	<p>Projekt w art. 1 pkt 4. lit. e) – art. 4 ust. 8 UUP – nakazuje instytucjom wskazanym w art. 4 ust. 2 pkt 1-3 UUP zapewnienie dostępu do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych dla instytucji płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego, małych instytucji płatniczych, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku oraz biur usług płatniczych na obiektywnych, równych i proporcjonalnych zasadach. Przepis ten porusza także kwestie związane z odmową dostępu do świadczonych usług w zakresie dostępu do rachunku płatniczego. Jednakże Projekt w tym zakresie nie jest zgodny z Dyrektywą, która w art. 36 wprost stanowi, że „w przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy usług płatniczych, który zwrócił się do niego ze stosownym wnioskiem, pełne uzasadnienie takiej odmowy.”, przy czym w Projekcie nie znajduje się tożsame sformułowanie dotyczące uzasadnienia.</p> <p>PONIP proponuje wprowadzenie następujących zmian w treści Projektu celem zachowania spójności z przepisami Dyrektywy:</p> <p>Art. 4.</p> <p>8. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zapewnia instytucjom płatniczym, instytucjom pieniądza elektronicznego, małym instytucjom płatniczym, dostawcom świadczącym wyłącznie informację o rachunku oraz biurom usług płatniczych, na ich żądanie dostęp do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych, równych i proporcjonalnych zasadach.</p> <p>Dostęp umożliwia ten świadczenie usług płatniczych przez te podmioty w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zawiadamia KNF o każdym przypadku odmowy dostępu tym podmiotom do świadczonych przez siebie usług w terminie 7 dni od dnia odmowy dostępu oraz przekazuje podmiotowi, któremu odmówił dostępu do świadczonych przez siebie usług, pełne uzasadnienie tej odmowy.</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
----	---------------------	---------------	-------	---	-------------------------------------

77	Art. 1 pkt 4 lit. e	art. 4 ust. 8	Prokuratoria Generalna	W porównaniu do dotychczas opiniowanego projektu zmianie uległ m.in. art. 1 pkt 4 lit. e (dodawany art. 4 ust. 8). Zgodnie z nowym brzmieniem nie wszystkie kategorie dostawców będą miały zapewniony dostęp do usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych równych i proporcjonalnych zasadach (w miejsce wcześniej powoływanego ogólnego pojęcia dostawcy pojawiło się wyliczenie pewnych kategorii dostawców).	Uwaga nieuwzględniona, obecne brzmienie jest bliższe brzmieniu art. 36 PSD2, który odnosi się do instytucji płatniczych w rozumieniu dyrektywy.
78	Art. 1 pkt 4 lit. e	art. 4 ust. 8	VISA	Proponujemy następujący zapis punktu 8 w artykule 4: 8. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1-3, zapewnia instytucjom płatniczym, instytucjom pieniądza elektronicznego, małym instytucjom płatniczym, dostawcom świadczącym wyłącznie informację o rachunku oraz biurom usług płatniczych, na ich żądanie dostęp do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych, równych i proporcjonalnych zasadach, poza sytuacjami gdy rachunek płatniczy nie jest dostępny w trybie online. Dostęp umożliwia też świadczenie usług płatniczych przez te podmioty w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1-3, zawiadamia KNF o każdym przypadku odmowy dostępu tym podmiotom do świadczonych przez siebie usług w terminie 7 dni roboczych od dnia odmowy dostępu."	Uwaga nieuwzględniona
79	Art. 1 pkt 4 lit. e	art. 4 ust. 8	ZBP	W przepisie nie wprowadzono do katalogu instytucji wymienianych w tym ustępie „dostawcy świadczącego informację o rachunku” – czy taka była intencja ustawodawcy? Jednocześnie proponujemy nadanie następującego brzmienia zdania drugiego: „Dostęp ten powinien umożliwiać dostawcy świadczenie usług płatniczych przez te podmioty w sposób wolny od przeszkód i efektywny”. Obecne zaproponowane	Uwaga uwzględniona, usunięto też wyrazy „dostawcom świadczącym wyłącznie informację o rachunku”, zgodnie z interpretacją KE dot. art. 36 PSD2: “Article 36 refers to the possibility for payment

				<p>brzmienie budzi wątpliwości interpretacyjne.</p>	<p>institutions to open an account with a credit institution for the purpose of providing their payment services. Article 36 reinforces this possibility, which was already laid down in Article 16(2) PSD1. According to Article 18(2) PSD2 payment institutions may hold only payment accounts which are used exclusively for payment transactions. The access provided by the credit institution to the account shall thus be sufficiently extensive to allow the payment institution to provide these services in an unhindered and efficient manner. The access to accounts under Article 36 should be distinguished from the right of AISPs and PISPs to have access to account information as laid down in Articles 66 and 67 PSD2.”</p>
--	--	--	--	---	---

80	Art. 1 pkt 5 lit. a	art. 5 ust. 2,3 i 3a	KNF	<p>Proponujemy uwzględnienie stosowania przepisów Działu IIa „Bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych” w przypadkach wskazanych w art. 5 ust. 2 – 3a UUP.</p>	Uwaga przyjęta, uzupełniono brzmienie przepisu zgodnie z propozycją
81	Art. 1 pkt 5 lit. a	art. 5 ust. 2	Kontomatik	<p>W planowanym art. 61b UUP dokonuje się transpozycji art. 5 ust. 2 Dyrektywy, zgodnie z którym państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorstwa składające wniosek o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług inicjowania płatności posiadały – jako warunek uzyskania zezwolenia – ubezpieczenie odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, obejmujące terytoria, na których przedsiębiorstwa te oferują usługi, lub inną porównywalną gwarancję na wypadek odpowiedzialności w celu zapewnienia możliwości pokrycia przez nie ich zobowiązań zgodnie z art. 73, 89, 90 i 92 Dyrektywy.</p> <p>Kontomatik przeprowadził szeroko zakrojoną analizę przepisów regulujących ubezpieczenie działalności gospodarczej, w tym przepisów ustawy o usługach płatniczych, ustawy o usługach turystycznych, „ustawy deweloperskiej”, prawa górniczego i geologicznego, która zaowocowała dwiema propozycjami implementacji art. 5 ust. 2 Dyrektywy. Z uwagi na możliwy brak na rynkach ubezpieczeniowym i bankowym ofert ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej lub gwarancji bankowej, które spełniałyby wymagania wskazane w projektowanym art. 61b, Kontomatik proponuje wprowadzenie możliwości alternatywnego zabezpieczenia na wzór art. 78 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych, tj. złożenia odpowiedniej sumy stanowiącej zabezpieczenie roszczeń na wyodrębnionym rachunku bankowym, którym dostawca nie będzie mógł dysponować w dowolny sposób.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pierwsza wersja propozycji zakłada, że krajowa instytucja płatnicza otwiera rachunek bankowy w banku, instytucji kredytowej lub oddziale banku zagranicznego, na którym składa równowartość minimalnej kwoty zabezpieczenia określonej według zasad opisanych w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. W tym wariantcie krajowa instytucja płatnicza podlega nadzorowi KNF w zakresie 	Uwaga przyjęta, propozycja zostanie wykorzystana przy tworzeniu rozporządzenia

			<p>wypłat z rachunku – KNF może wyrazić sprzeciw wobec wypłaty, który następnie może zostać poddany kontroli przez wojewódzki sąd administracyjny (brak możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i skrócenie terminu na wniesienie skargi ma zapewnić sprawne rozpatrzenie sprawy).</p> <ul style="list-style-type: none">• Wariant drugi zakłada z kolei, na wzór ustawy o usługach turystycznych, że to KNF wskazuje krajowej instytucji płatniczej rachunek, na który należy złożyć równowartość minimalnej sumy zabezpieczenia. KNF jest uprawniona do występowania w imieniu podmiotów uprawnionych do żądania wypłaty oraz do składania dyspozycji wypłat z rachunku. <p>W obu wariantach środki stanowiące zabezpieczenie nigdy nie są łączone z innymi środkami krajowej instytucji płatniczej, jak ma to miejsce w przypadku określonym w art. 78 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych. Ponadto, środki pieniężne stanowiące zabezpieczenie nie wchodzi do masy upadłości, układowej i sanacyjnej oraz nie podlegają zabezpieczeniu, egzekucji sądowej ani administracyjnej, co nawiązuje do podobnych w tym zakresie przepisów ustawy o usługach turystycznych, prawa górniczego i geologicznego czy ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Wzorując się na przepisach „ustawy deweloperskiej”, proponuje się wprowadzenie obowiązku otwarcia i prowadzenia rachunku bankowego dla krajowej instytucji płatniczej, która zdecyduje się na zaoferowanie takiego sposobu zabezpieczenia w związku z planowaną i prowadzoną działalnością, poprzez odwołanie do projektowanego art. 4 ust. 8.</p>	
--	--	--	---	--

82	Art. 1 pkt 5 lit. a	art. 5 ust. 3	PONIP	<p>Art. 1 pkt 5 Projektu zakłada zmianę art. 5 ust. 2 i 3 UUP oraz dodanie do art. 5 UUP ust. 3a i 3b – przepisów stanowiących transpozycję art. 2 ust. 2-4 Dyrektywy, określających zakres stosowania prawa usług płatniczych. Art. 2 ust. 3 Dyrektywy stanowi, że tytuł III („Przejrzystość warunków oraz wymogi informacyjne dotyczące usług płatniczych”), z wyjątkiem art. 45 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 2 lit. e) i art. 56 lit. a), oraz tytuł IV („Prawa i obowiązki w odniesieniu do świadczenia usług płatniczych i korzystania z nich”), z wyjątkiem art. 81–86, Dyrektywy mają zastosowanie do transakcji płatniczych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego, gdy na terytorium Unii znajduje się zarówno dostawca usług płatniczych płatnika, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy lub jedyny dostawca usług płatniczych w danej transakcji płatniczej, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane w Unii.</p> <p>Projekt w bezpodstawny sposób zastępuje kryterium „w Unii” znacznie zawężonym kryterium państwa członkowskiego, w którym znajduje się dostawca. Ponieważ zmienia to istotnie sposób zastosowania przepisu polskiego wobec pierwowzoru wspólnotowego, niezbędne jest przywrócenie zgodności z przepisem wspólnotowym.</p> <p>Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 5. 3. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i art. 30 pkt 1, oraz działu III, z wyłączeniem art. 52–58 i art. 59ia–59ih, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca usług w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium państwa członkowskiego, w odniesieniu do tych części danej transakcji, które są realizowane na terytorium państwa członkowskiego</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
----	---------------------	---------------	-------	---	-------------------------------------

83	Art. 1 pkt 5	art. 5	ZBP	<p>Wątpliwości budzi określanie zakresu zastosowania ustawy tak, jakby chodziło o Dyrektywę, czyli z punktu widzenia całej UE. Prowadzi to do sytuacji, gdy zgodnie z projektowanymi przepisami określone przepisy ustawy mają mieć zastosowanie np. w sytuacji, gdy dochodzi do transakcji płatniczej w euro, w której jedyny dostawca znajduje się na terytorium państwa członkowskiego.</p>	Uwaga przyjęta, wrócono do wcześniejszego brzmienia przepisów
84	Art. 1 pkt 5b	art. 5 ust. 3a	MSZ	<p>W art. 2 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w <i>sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego</i> (dalej jako: dyrektywa) wskazane zostały przepisy, które stosuje się do transakcji płatniczych we wszystkich walutach, gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium jednego z państw członkowskich UE, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane w UE. Przepis ten jest wdrażany przez projektowany art. 5 ust. 3a ustawy, zgodnie z którym wskazane przepisy stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych we wszystkich walutach w przypadku gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, a drugi dostawca znajduje się na terytorium innego państwa, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane na terytorium państwa członkowskiego. Należy zatem dostosować brzmienie przepisu krajowego by wynikało z niego, że przedmiotowy zakres jego zastosowania obejmuje wszystkie transakcje wykonywane w UE. Obecne brzmienie przepisu jest zbyt wąskie, gdyż dostawca może korzystając ze swobody świadczenia usług działać w więcej niż jednym państwie członkowskim niż państwo jego siedziby.</p>	Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. 5 ust. 3a

85	Art. 1 pkt 5b	art. 5 ust. 3a	PONIP	<p>Projekt w art. 1 pkt 5 lit. b) – dodawanych ust. 3a i 3b do art. 5 UUP – oraz w art. 1 pkt 5 – zmienianych ust. 2 i 3 art. 5 UUP – stanowi, że przepisy dotyczące dostępu do podstawowego rachunku płatniczego stosuje się wyłącznie do usług płatniczych w walucie polskiej. PONIP pragnie zwrócić uwagę, że rozwiązanie takie nie odpowiada przepisom o rachunku podstawowym. Zgodnie z art. 59ia ust. 3 UUP podstawowy rachunek płatniczy pozwala na realizację</p> <p>transakcji płatniczych, m.in. przelewów z rachunku podstawowego, na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej. Przelew taki w większości będzie zlecany w walucie innej niż PLN. Aby uniknąć konfliktu wewnątrz ustawy i niepewności prawnej, PONIP postuluje dokonanie niezbędnych zmian w treści projektu.</p>	Uwaga nieuwzględniona
86	Art. 1 pkt 6b	art. 6 pkt 2	MSZ	<p>Zgodnie z art. 3 lit. a dyrektywy akt ten nie znajduje zastosowania do transakcji płatniczych od płatnika do odbiorcy za pośrednictwem agenta handlowego upoważnionego – na podstawie umowy – do prowadzenia negocjacji lub zawierania transakcji sprzedaży lub zakupu towarów lub usług w imieniu wyłącznie płatnika lub wyłącznie odbiorcy. Artykuł 6 pkt 2 projektu ustawy wdraża ten przepis wskazując, że ustawa nie znajduje zastosowania do transakcji płatniczych między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem upoważnionej na podstawie czynności prawnej osoby wykonującej czynności zmierzające do zawarcia przez płatnika i odbiorcę oznaczonej umowy lub zawierającej taką umowę w imieniu lub na rzecz wyłącznie płatnika lub wyłącznie odbiorcy. Wyłączenie przewidziane w ustawie jest zatem szersze, gdyż pojęcie „ustanowienia na podstawie czynności prawnej” poza umowami agencji obejmuje również czynności prawne dokonywane przez pełnomocników i prokurentów ustanawianych na mocy jednostronnego oświadczenia woli. Należy rozważyć zasadność rozszerzenia zakresu wyłączenia zastosowanego w przepisach krajowych w świetle wskazanego przepisu dyrektywy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zgodnie z prawem cywilnym osoba wykonująca czynności może być upoważniona nie tylko przez o umowę, ale także w oparciu o inną czynność prawną i jest to częstszy przypadek upoważnienia niż umowa. Zapis przyjęty w celu ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej przez firmy z branży FinTech.</p>

87	Art.1 pkt 6 lit.c	art. 6 pkt 1c	POHID	<p>W naszej ocenie implementacja dyrektywy PSD2 do polskiego porządku prawnego będzie mieć bezpośredni wpływ na podmioty (sieci sklepów) oferujące karty sklepowe (działające w ramach ograniczonej sprzedaży). W szczególności, efekt taki przyniesie wprowadzenie zawężenia stosowania włączeń spod zakresu ustawy o usługach płatniczych (art. 6 pkt 11 a i b projektu ustawy).</p> <p>Ponadto, zwracamy uwagę na istotne trudności interpretacyjne związane z proponowanym wprowadzeniem dodatkowego obowiązku dotyczącego powiadamiania organów nadzorczych, w przypadkach gdy, całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy przekracza 1 mln euro (art. 6 pkt 1c projektu ustawy). W w/w przepisie występuje brak uszczegółowienia, czy kwota transakcji 1 000 000 euro dotyczy wyłącznie transakcji płatniczych, o jakich mowa w art. 6 pkt 11 ustawy (kart sklepowych), czy wszystkich transakcji.</p> <p>Proponowane zawężenie włączeń spod regulacji ustawy o usługach płatniczych, nieścisłości interpretacyjne oraz wprowadzenie dodatkowych obowiązków informacyjnych wobec KNF może mieć negatywny wpływ na sieci sklepów oferujących karty sklepowe.</p> <p>Podnosimy również, że naturalnym skutkiem implementacji dyrektywy PSD2 będzie konieczność wprowadzenia przez dostawców usług płatniczych licznych zmian w sposobie wykonywania działalności. Dostosowaniu będzie musiała ulec m.in. dokumentacja stosowana przez dostawców w relacjach z użytkownikami, to jest wzory umów, regulaminy i procedury wewnętrzne, co niewątpliwie będzie mieć wpływ na dalszą współpracę pomiędzy placówkami handlowymi i dostawcami usług płatniczych.</p>	Uwaga przyjęta
----	----------------------	---------------	-------	--	----------------

88	Art. 1 pkt 6 lit. d	art. 6 pkt 12	PONIP	<p>Projekt w art. 1 pkt 6 lit. d) – dodawanym do art. 6 UUP pkt 12 tiret 2 – w stosunku do abonentów wprost wskazuje, że łączna wartość transakcji płatniczych dotyczy „jednego użytkownika”, natomiast w odniesieniu do użytkowników prepaid w tiret 3 pomija wyraz „jednego”, mimo że łączna wartość transakcji płatniczych w tym przypadku także powinna dotyczyć – tak jak w tiret 2 – „jednego użytkownika”. Dyrektywa w swoim brzmieniu traktuje te przypadki tożsamo („w przypadku gdy abonent z góry zasila środkami pieniężnymi swoje konto u dostawcy sieci”).</p> <p>Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących art. 1 pkt 6 lit. d) PONIP postuluje jego zmianę poprzez uściślenie, że limit transakcji także w tym przypadku dotyczy jednego użytkownika.</p> <p>Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>– łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu na dany rok kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, w przypadku gdy należność za usługi telekomunikacyjne są opłacane z góry;</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
89	Art.1 pkt 6 lit.d	art. 6 pkt 11	ZBP	<p>Wątpliwości interpretacyjne budzi użycie sformułowania „regionalny organ publiczny”.</p>	Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. 6

90	Art.1 pkt 6 lit.d	art. 6 pkt 11 a i b	POHID	<p>W naszej ocenie implementacja dyrektywy PSD2 do polskiego porządku prawnego będzie mieć bezpośredni wpływ na podmioty (sieci sklepów) oferujące karty sklepowe (działające w ramach ograniczonej sprzedaży). W szczególności, efekt taki przyniesie wprowadzenie zawężenia stosowania włączeń spod zakresu ustawy o usługach płatniczych (art. 6 pkt 11 a i b projektu ustawy).</p>	Uwaga przyjęta
91	Art.1 pkt 6 lit.d	art. 6 pkt 12b	KNF	<p>Użyte określenie „przy zastosowaniu na dany rok” proponuje się zastąpić określeniem „przy zastosowaniu w danym roku”.</p> <p>Poza tym wątpliwości budzi data kursu euro (31 października poprzedniego roku) przyjęta dla obliczania kwot, o których mowa w przepisie art. 6 pkt 12 lit. b) UUP. ze względu na brak formalnego (wynikającego z przepisów) ani racjonalnego uzasadnienia (uzasadnienie wskazane przez PIIT jest niewystarczające). Proponuje się oznaczenie daty uwzględnianego kursu euro na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.</p>	<p>Uwaga częściowo przyjęta, zmieniono brzmienie przepisu zgodnie z propozycją przedstawioną w pierwszym akapicie. Pozostawiono termin 31 października jako datę kursu euro, w związku z koniecznością pozostawienia podmiotom telekomunikacyjnym odpowiedniego okresu na dostosowanie cenników i powiadomienie o tej zmianie klientom. Przyjęto w tym względzie propozycję PIIT, zgłoszoną po konferencji uzgodnieniowej – uwaga nr 2 PIIT, nr 259 pierwszego raportu z konsultacji</p>

92	Art.1 pkt 6 lit.e	art. 6 pkt 14	KNF	<p>Dodany fragment „i powiązanych usług” bez odpowiedniego doprecyzowania rodzi wątpliwości interpretacyjne. Można jedynie domniemywać, że chodzi tu o „ściśle powiązane ze świadczeniem usług płatniczych usługi dodatkowe”, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 UUP. Wobec powyższego konieczne wydaje się stosowne zmodyfikowanie (uzupełnienie) tego przepisu.</p>	Uwaga przyjęta, doprecyzowano termin „powiązanych usług” zgodnie z propozycją
93	Art. 1 pkt 7	art. 6b	PONIP	<p>Art. 1 pkt 7 Projektu wprowadza do UUP art. 6b, który stanowi, że w przypadku transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 15 (usług wypłat gotówki przy użyciu bankomatów, świadczonych przez dostawców działających na rzecz co najmniej jednego wydawcy instrumentów płatniczych i niebędących stroną umowy ramowej z osobą wypłacającą gotówkę z rachunku płatniczego przy użyciu bankomatu, jeżeli dostawcy ci nie świadczą innych usług płatniczych), podmiot świadczący usługę wypłaty gotówki przy użyciu bankomatu dostarcza osobie wypłacającej gotówkę informacje o opłatach za wypłatę gotówki, o których mowa w art. 20c, art. 23, art. 24 i art. 25:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przed wypłatą gotówki oraz, • na zakończenie wypłaty gotówki, • w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. <p>Projekt przepisu błędnie implementuje art. 3 lit. o) Dyrektywy. Wprawdzie Dyrektywa przewiduje obowiązek poinformowania klienta o ewentualnych opłatach przed dokonaniem i po dokonaniu wypłaty, jednakże w żadnej mierze nie nakłada w tym przypadku tak dalece idącego obowiązku jak dostarczenie tych informacji w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Taki sposób dostarczenia zarezerwowany jest w Dyrektywie dla najbardziej doniosłych czynności, to jest umowy ramowej o usługi płatnicze (umowa rachunku, o kartę płatniczą, etc.), do których daleko prostym transakcjom w bankomacie.</p> <p>W motywie 60 Dyrektywy wskazano, że sposób, w jaki dostawca usług płatniczych ma przekazywać wymagane informacje użytkownikowi usług płatniczych, powinien uwzględniać potrzeby tego ostatniego, jak również</p>	Uwaga przyjęta, zmieniono brzmienie przepisu

			<p>praktyczne aspekty techniczne i efektywność pod względem kosztów. W przypadku usług wypłat z bankomatów zobowiązanie dostawców do przekazywania użytkownikowi informacji w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji przed dokonaniem oraz po dokonaniu wypłaty z bankomatu nie uwzględnia ani potrzeb użytkownika, ani praktycznych aspektów technicznych, ani efektywności pod względem kosztów. Projektowane brzmienie art. 6b UUP nie uwzględnia również praktyki stosowanej na rynku od lat, mianowicie wydruku potwierdzenia transakcji po wypłacie na żądanie klienta. Ugruntowaną praktykę potwierdza fakt, że większość osób nie decyduje się na pobranie wydruku bądź to poprzez wypłatę bez wydruku, bądź przez pozostawienie wydrukowanego potwierdzenia w bankomacie. Z analiz PONIP wynika, że tylko ok. 30% osób wypłacających gotówkę z bankomatu prosi o wydruk potwierdzenia wypłaty. Wyświetlenie informacji przed dokonaniem i po dokonaniu wypłaty jest wystarczające i wygodniejsze dla klientów, którzy dzięki takiemu zabiegowi w sposób świadomy są w stanie podjąć decyzję o wypłacie, realizując cele opisane w art. 3 lit. o) Dyrektywy.</p> <p>W niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej występują wyłącznie bankomaty niewyposażone w drukarki, a co za tym idzie zarówno przed dokonaniem, jak i po dokonaniu wypłaty osoba wypłacająca gotówkę nie otrzymuje potwierdzenia. Nałożenie na podmioty prowadzące bankomaty obowiązku wydruku informacji przed dokonaniem i po dokonaniu wypłaty znacznie zwiększy koszty operacyjne tych podmiotów, począwszy od obowiązku poniesienia kosztów wymiany bankomatów (ok. 50 000 zł; w Polsce jest 23 000 bankomatów), poprzez obowiązek dostosowania oprogramowania bankomatów w taki sposób, by drukowały informację zarówno przed dokonaniem, jak i po dokonaniu wypłaty, aż do obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania bankomatów (zaopatrzenie bankomatów w papier). Abstrahując od powyższego, obowiązek wydruku potwierdzenia może paradoksalnie ograniczyć dostęp do usług świadczonych za pośrednictwem bankomatów, mianowicie w sytuacji, gdy drukarka zainstalowana w bankomacie nie może pobrać papieru do wydruku z uwagi na awarię lub brak papieru – wówczas do czasu naprawy awarii drukarki lub uzupełnienia papieru osoby zainteresowane wypłatą nie będą mogły tego zrobić, mimo że obecnie taka możliwość istnieje – przed wypłatą klient wyraża (bądź nie) zgodę na</p>	
--	--	--	--	--

			<p>wypłatę bez potwierdzenia.</p> <p>Praktyczne aspekty techniczne również nie przemawiają za wprowadzeniem obowiązku przedstawienia informacji w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji – podmiot obsługujący bankomaty nie jest związany z osobą wypłacającą środki pieniężne z bankomatu żadną umową ramową, zatem nie ma żadnych danych tej osoby pozwalających na podanie informacji na innym trwałym nośniku informacji (np. przesłanie informacji pocztą elektroniczną lub SMS), a także nie ma technicznych możliwości pobierania od tej osoby wyżej wymienionych danych wraz ze zgodą na przetwarzanie danych osobowych. Skutkiem przyjęcia przepisu w proponowanym brzmieniu będzie obowiązkowe drukowanie informacji przed dokonaniem i po dokonaniu wypłaty.</p> <p>W związku z powyższym PONIP postuluje rezygnację z wymogu udostępnienia informacji w postaci papierowej poprzez odwzorowanie w art. 6b UUP brzmienia art. 3 lit. o) Dyrektywy, a w żadnym wypadku niewprowadzenia dodatkowych wymogów co do przedstawienia informacji przed wypłatą gotówki.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie przepisu:</p> <p>Art. 6b. W przypadku transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 15, podmiot świadczący usługę wypłaty gotówki przy użyciu bankomatu dostarcza – osobie wypłacającej gotówkę informacje o opłatach za wypłatę gotówki, o których mowa w art. 20c, art. 23, art. 24 i art. 25 przed wypłatą gotówki oraz na zakończenie wypłaty gotówki.</p>	
--	--	--	---	--

94	Art. 1 pkt 7	art. 6b	ZBP	<p>Zgodnie z ustaleniami z konferencji uzgodnieniowej uwaga dotycząca informowania o opłatach z bankomatów została uwzględniona. Mimo to nadal są wątpliwości dot. interpretacji zapisów w szczególności jakie „inne usługi płatnicze” objęte zostały zakresem regulacji, ponieważ większość bankomatów oferuje np. doładowania telefonów czy przekazy pieniężne. Jeśli bankomat oferuje inne usługi, czy to oznacza, że podmiot świadczący usługę wypłaty gotówki przy użyciu bankomatu powinien dostarczyć informację o opłatach osobie wypłacającej gotówkę? Jednocześnie należy podkreślić, że wysokość opłat regulowana jest umową zawartą pomiędzy wydawcą karty i płatnikiem, o czym nie ma wiedzy dostawca usługi bankomatowej.</p> <p>Ponadto powstaje wątpliwość czy w związku z tym punktem należy interpretować go w taki sposób, że dostawca usługi wypłaty gotówki z bankomatu powinien udostępniać na trwałym nośniku klientowi informację o wysokości opłat związanych z wykonywaną czynnością pobieranych przez siebie, czy przez dostawcę z którym klient zawarł umowę ramową na instrument płatniczy, czy też obydwie? Ponadto postulujemy zmianę wyrażenia ”dostarcza” na „udostępnia”. Użycie pojęcia „dostarcza” sugeruje obowiązek każdorazowego przekazania informacji o których mowa w artykule np. w formie wydruku z bankomatu, bez pozostawieniu klientowi możliwości decyzji czy chce otrzymać wydruk.</p>	Uwaga przyjęta
----	--------------	---------	-----	---	----------------

95	Art. 1 pkt 7	art. 6c	KNF	<p>W użytym w art. 6c ust. 1 UUP określeniu „<i>dwanaście pełnych miesięcy kalendarzowych</i>” proponuje się usunąć wyraz „<i>pełnych</i>”. Miesiąc kalendarzowy z istoty zawsze będzie określonym (pełnym) okresem. W art. 6c ust. 2 UUP jest mowa o „<i>opinii z audytu</i>”. Konieczne jest doprecyzowanie, o jaki rodzaj audytu chodzi.</p>	Uwaga przyjęta. Usunięto wyraz „pełnych” oraz doprecyzowano, że chodzi o audyt finansowy.
96		art. 8.1	PONIP	<p>Proponuje się następującą zmianę projektowanych przepisów:</p> <p>Art. 8. 1. Krajowa instytucja pieniądza elektronicznego oraz oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadziły działalność gospodarczą w zakresie pieniądza elektronicznego i usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 mogą prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowych zezwoleń.</p> <p>W terminie do dnia 13 lipca 2018 r. KNF dokona weryfikacji spełniania przez podmioty, o których mowa w ust. 1, wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>3. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego spełnia wymogi określone w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie do 13 lipca 2018 r. stwierdza możliwość kontynuowania działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 132a ust. 1 lub w art. 132zh ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz aktualność wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>4. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego nie spełnia wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie do 27 maja 2018 r. wydaje zalecenie wykonania wskazanych przez KNF środków niezbędnych do zapewnienia tej zgodności w terminie do 13 lipca 2018 r.</p>	Uwaga nieuwzględniona

97	Art. 1 pkt 9	art. 9	ZBP	Błąd numeracji, powinno być „ust. 4” a nie „ust. 4a”.	Uwaga uwzględniona, zmieniono numerację
98		art. 10	PSP (Polski Standard Płatności)	<p>Z zaniepokojeniem zauważyliśmy usunięcie z tekstu nowelizacji projektowanego artykułu 10, który regulował kwestie przetwarzania danych osobowych m.in. przez systemy płatności. Postulujemy przywrócenie tegoż przepisu w następującym brzmieniu:</p> <p>„Art. 10. 1. Dostawca może przetwarzać dane osobowe użytkowników niezbędne do świadczenia usług płatniczych na zasadach przewidzianych w rozdziale 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922).</p> <p>2. Dostawcy, podmioty prowadzące systemy płatności oraz organizacje płatnicze mogą przetwarzać dane osobowe w zakresie świadczenia usług płatniczych, prowadzenia systemu płatności lub funkcjonowania schematu płatniczego, w szczególności w zakresie niezbędnym do zapobiegania oszustwom związanym z wykonywanymi usługami płatniczymi lub prowadzeniem systemu płatności oraz dochodzenia i wykrywania tego rodzaju oszustw przez właściwe organy, z wyjątkiem danych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Dane mogą być przetwarzane bez wiedzy osoby, której dane dotyczą.”;</p>	Uwaga nieuwzględniona ze względu na przeniesienie całości przepisów dot. przetwarzania danych osobowych do ustawy wdrażającej RODO

				<p>W naszej opinii przywrócenie przedmiotowego przepisu w wersji uwzględniającej organizacje płatnicze jest konieczne, aby możliwe było wsparcie przez dostawców usług płatniczych, systemy płatności oraz organizacje płatnicze działań ukierunkowanych na przeciwdziałanie zjawiskom patologicznym w sektorze finansowym oraz realne zintensyfikowanie rozwoju obrotu bezgotówkowego na krajowym rynku płatności.</p>	
99		art. 10	PIIT	<p>W drugiej wersji Projektu brak jest propozycji zmiany art. 10 u.u.p., choć pierwsza jego wersja zawierała w tej kwestii stosowne propozycje. PIIT postuluje zmianę art. 10 u.u.p. w ramach prac nad wdrożeniem Dyrektywy PSD2 do polskiego prawa.</p> <p>Aktualna treść art. 10 u.u.p. nie obejmuje przetwarzania danych osobowych przez organizacje płatnicze prowadzące schematy płatnicze (a jedynie ich przetwarzanie przez dostawców i podmioty prowadzące systemy płatności). Ustawa o usługach płatniczych reguluje zaś również zasady prowadzenia tych schematów</p> <p>W ocenie PIIT warto wprowadzić stosowne przepisy związane z tą zmianą łącznie z implementacją Dyrektywy PSD2. Pozwoli to w szczególności ograniczyć liczbę nowelizacji polskich przepisów o usługach płatniczych a tym samym zwiększyć pewność prawa i ułatwić prowadzenie działalności na rynku płatniczym.</p> <p>PIIT podkreśla, że w toku pierwszych konsultacji społecznych Projektu szereg podmiotów zwracał uwagę na problematykę przepisów o przetwarzaniu danych osobowych znajdujących się w ustawie o usługach płatniczych jak i Projekcie jej nowelizacji (m.in. FROB). Niemniej uwagi te nie znalazły odzwierciedlenia w drugiej wersji Projektu (pomimo wskazania przez Ministerstwo w raporcie z konsultacji, że uwagi te zostały uwzględnione).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona ze względu na przeniesienie całości przepisów dot. przetwarzania danych osobowych do ustawy wdrażającej RODO</p>

100	art. 10 ust.2 xx		PONIP	<p>Art. 10 ust. 2 Projektu wprowadza możliwość prowadzenia działalności w zakresie dostępu do informacji o rachunku przez podmioty, które prowadziły ją do czasu wejścia w życie ustawy nowelizującej, pod warunkiem złożenia w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 Projektu (rejestru dostawców świadczących usługi dostępu do informacji o rachunku). Proponowane brzmienie art. 10 ust. 2 Projektu częściowo stanowi prawidłową implementację art. 115 ust. 5 Dyrektywy, bowiem umożliwia prowadzenie działalności w zakresie dostępu do informacji o rachunku przez podmioty, które zdecydują się wyłącznie na złożenie wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117 ust. 1 Projektu, a więc podmioty chcące świadczyć wyłącznie tę usługę, pozbawiając jednocześnie takiej możliwości podmioty, które poza świadczeniem tej usługi, chcą świadczyć również inne usługi płatnicze. W związku z powyższym PONIP proponuje modyfikację art. 10 ust. 2 Projektu w ten sposób, że podmiotami uprawnionymi do świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku są nie tylko te podmioty, które chcą świadczyć wyłącznie tę usługę (wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1), lecz również podmioty, które chcą poza świadczeniem tej usługi świadczyć inne usługi lub już takie usługi świadczą jako krajowa instytucja płatnicza. Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 10. 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub wniosek o wydanie zezwolenia, w tym rozszerzenie istniejącego zezwolenia, na działalność w zakresie dostępu do informacji o rachunku, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia rozpatrzenia tego wniosku.</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
-----	---------------------	--	-------	---	-------------------------------------

101		art. 10	Mastercard	<p>Pragniemy jednocześnie zwrócić Państwa uwagę na jeden aspekt, który został pominięty w Zmienionym Projekcie, a mianowicie kwestię przetwarzania danych osobowych, którą, jak już wskazaliśmy w poprzednim piśmie, naszym zdaniem należy uwzględnić w ramach implementacji dyrektywy na szczeblu krajowym.</p> <p>Postanowienia dotyczące przetwarzania danych osobowych winny być dostosowane do unijnych przepisów o ochronie danych osobowych. Poprzedni projekt z 28 kwietnia 2017 r. dotyczący zmiany ustawy o usługach płatniczych i niektórych innych ustaw czynił temu zadość poprzez wprowadzenie art. 10 ust. 1, który w sposób wyraźny zezwalał dostawcom usług płatniczych na przetwarzanie danych osobowych na podstawie zasad określonych w Rozdziale 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Jak już poprzednio wskazaliśmy, przywołane przepisy ustawy o ochronie danych osobowych umożliwiają dostawcom usług płatniczych przetwarzanie danych osobowych bez potrzeby uzyskania „wyraźnej” zgody w podobnych okolicznościach co Dyrektywa EU 95/46/WE w sprawie ochrony danych oraz Generalne Rozporządzenie UE w Sprawie Ochrony Danych („GDPR”) tj. w przypadku gdy (1) przetwarzanie danych jest konieczne dla realizacji umowy (2) przetwarzanie danych jest konieczne dla wykonania zobowiązania prawnego (3) przetwarzanie danych jest konieczne dla prawnie uzasadnionych interesów podmiotu np. do celu badań wewnętrznych, statystycznych i analitycznych.</p> <p>Brak uwzględnienia powyższej okoliczności w Zmienionym Projekcie może spowodować niespójność krajowych przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych z unijnymi przepisami o ochronie danych osobowych, jak również bez uzasadnionych powodów znacznie utrudnić krajowym dostawcom usług płatniczych świadczenie usług na rzecz użytkowników tych usług.</p> <p>Mając na uwadze powyższe postulujemy przywrócenie do projektu przepisu</p>	Uwaga nieuwzględniona ze względu na przeniesienie całości przepisów dot. przetwarzania danych osobowych do ustawy wdrażającej RODO
-----	--	---------	------------	---	--

				<p>art. 10 ust. 1 w brzmieniu z 28 kwietnia 2017 r.</p> <p>Usunięcie w Zmienionym Projekcie ww. przepisu z projektu 28 kwietnia 2017 r. jest tym bardziej zaskakujące, że w Raporcie z Konsultacji z 17 sierpnia 2017 r. wskazano, iż uwagi Mastercard, w tym jak rozumiemy również dotyczące przetwarzania danych osobowych, zostały przyjęte.</p> <p>Jeżeli będą wymagane dodatkowe wyjaśnienia w zakresie uwag do projektu ustawy, pozostajemy do Państwa dyspozycji.</p>	
102	art. 10 ust. 2		Kontomatik	<p>Art. 10 ust. 2 Projektu zezwala AISP na prowadzenie działalności w zakresie AIS, o ile przed wejściem w życie planowanych zmian AISP prowadziły taką działalność, pod warunkiem złożenia przez AISP wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 Projektu, tj. rejestru dostawców świadczących usługi dostępu do informacji o rachunku. Projekt nie odnosi się w ogóle do podmiotów, które przed wejściem w życie planowanych zmian świadczyły AIS, zaś po wejściu zmian zdecydują się na złożenie wniosku o zezwolenie lub rozszerzenie istniejącego zezwolenia na świadczenie usług płatniczych (np. krajowe instytucje płatnicze). W związku z tym Kontomatik proponuje taką modyfikację art. 10 ust. 2 Projektu, która rozszerza zakres stosowania tego przepisu na te podmioty, które poza świadczeniem AIS chcą świadczyć inne usługi – taka zmiana nie tylko wypełni cel przewidziany w art. 115 ust. 5 Dyrektywy, lecz również nie będzie dyskryminować dostawców, którzy zdecydują się na wystąpienie z wnioskiem o wydanie lub rozszerzenie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 10 ust. 2 Projektu:</p> <p>2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub wniosek o wydanie zezwolenia, w tym rozszerzenie istniejącego zezwolenia, na działalność w zakresie dostępu do informacji o rachunku, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				Rzeczypospolitej Polskiej do dnia rozpatrzenia tego wniosku.	
103	art. 11 ust. 2 xx		Kontomatik	<p>Kontomatik stoi na stanowisku, że brak uregulowania w Projekcie możliwości korzystania przez AISP i PISP, które na podstawie art. 10 ust. 2 lub art. 11 ust. 2 Projektu złożą wniosek o wpis do rejestru albo wniosek o wydanie zezwolenia lub rozszerzenie zezwolenia, z mechanizmów porozumiewania się udostępnianych przez ASPSP stanowi poważny brak, niepozwalający na pełną harmonizację Dyrektywy. Mając na uwadze, że procedury rejestracyjne i licencyjne mogą trwać nawet kilkanaście miesięcy od dnia złożenia wniosku przez AISP lub PISP, zasadne jest zagwarantowanie tym dostawcom możliwości korzystania z mechanizmów porozumiewania się udostępnianych przez ASPSP w okresie przejściowym.</p> <p>W związku z tym Kontomatik proponuje wprowadzenie do Projektu przepisu o następującym brzmieniu:</p> <p>Art. X. Pomioty, prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie usługi inicjowania transakcji płatniczej lub usługi dostępu do informacji o rachunku, jeśli złożą wniosek o którym mowa w art. 10 ust. 2 oraz art. 11 ust. 2 z zachowaniem terminu określonego w tych artykułach, są uprawnione do korzystania z mechanizmów porozumiewania się udostępnionych przez dostawców prowadzących rachunek, o których mowa w art. 59s ust. 4 pkt 1 oraz art. 59t ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.</p>	Uwaga nieuwzględniona
104	art. 11 ust. 3 xx		Kontomatik	<p>Art. 10 ust. 3 Projektu zezwala na świadczenie PISP usługi dostępu do informacji o rachunku w taki sposób, w jaki były świadczone przed dniem wejścia w życie zmian. Z uwagi na to, że art. 115 ust. 5 Dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia możliwości kontynuacji działalności zarówno w zakresie AIS, jak i PIS na dotychczasowych zasadach, niezbędne jest dodanie do art. 11 Projektu ust. 3 o treści zbliżonej do art. 10 ust. 3 Projektu, by zapewnić równe traktowanie AISP i PISP w okresie przejściowym.</p> <p>Proponuje się dodanie ust. 3 do art. 11 ustawy zmienianej w art. 1 Projektu o</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				<p>następującym brzmieniu:</p> <p>3. W okresie, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1 może świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej w sposób, w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia upływu</p>	
105	Art. 1 pkt 12	art. 14g	KNF	<p>Proponuje się nadać następujące brzmienie art. 14g:</p> <p><i>„Art. 14g. 1. Podmiot prowadzący stronę internetową porównującą opłaty pobierane przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze, która:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) zawiera informacje dotyczące rachunków płatniczych obejmujących powyżej 50% ofert występujących na rynku usług płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</i> <i>2) porównuje opłaty pobierane przez dostawców przynajmniej za świadczenie usług zawartych w wykazie usług reprezentatywnych oraz posługuje się pojęciami i definicjami zawartymi w tym wykazie,</i> <i>3) zawiera informację o podmiocie prowadzącym stronę,</i> <i>4) określa jednoznaczne i obiektywne kryteria porównywania,</i> <i>5) zawiera informacje sformułowane w sposób prosty i jednoznaczny,</i> <i>6) zawiera aktualne informacje, z podaniem daty ostatniej aktualizacji,</i> <i>7) wykorzystuje procedurę umożliwiającą zgłaszanie błędów w zamieszczonych informacjach,</i> <i>8) jest prowadzona przez podmiot niezależny od dostawców</i> 	Uwaga przyjęta, zmieniono art. 14g zgodnie z propozycją

			<p>– zamieszcza na tej stronie internetowej oświadczenie, że jest podmiotem porównującym opłaty pobierane przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze, a prowadzona przez niego strona internetowa spełnia wymogi określone w pkt 1-8, oraz informuje KNF o prowadzeniu tej strony, przekazując opis prowadzonej działalności.</p> <p>2. W spełnianiu wymogu określonego w ust. 1 pkt 1 uwzględnia się dostawców posiadających przynajmniej jedną placówkę na terytorium każdego województwa.</p> <p>3. Strona internetowa, o której mowa w art. 14h ust. 1, może prezentować inne informacje dotyczące usług płatniczych umożliwiające konsumentom porównanie ofert dostawców, w tym informacje o liczbie bankomatów lub placówek znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z których konsument może dokonywać wypłaty gotówki bez opłat.</p> <p>4. Podmiot niezależnym w rozumieniu ust. 1 pkt 8 jest podmiot, który nie jest jednostką dominującą, zależną ani współzależną wobec jakiegokolwiek dostawcy prowadzącego rachunki płatnicze dla konsumentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ani nie uczestniczy w jakimkolwiek zakresie w prowadzeniu działalności polegającej na prowadzeniu rachunków płatniczych.</p> <p>5. Podmiot, o którym mowa w ust.1, niezwłocznie informuje KNF, gdy prowadzona przez niego strona internetowa przestała spełniać którykolwiek z wymogów określonych w tym przepisie.</p> <p>W ocenie UKNF, zasadnym wydaje się pozostawienie obecnej treści art. 14g ust. 2 ustawy, ograniczające prezentowane w porównywarce dane do podmiotów spełniających wymóg posiadania przez dostawcę przynajmniej jednej placówki na terytorium każdego województwa. Usunięcie obecnego</p>	
--	--	--	--	--

				wymogu znacząco utrudniłoby funkcjonalność porównywarki i czytelność prezentowanych danych, gdyż większość danych dotyczyłaby mało dostępnych dla ogółu konsumentów lokalnych ofert banków spółdzielczych oraz skok.	
106	Art. 1 pkt 12	art. 14g	PONIP	Art. 1 pkt 12 Projektu zakłada nowelizację art. 14g UUP ustalającego obowiązki podmiotów prowadzących porównywarki internetowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego („Dyrektywa PAD”). Wskazany powyżej przepis Dyrektywy PAD stanowi, że państwa członkowskie zapewniają konsumentom nieodpłatnie dostęp do co najmniej jednej strony internetowej porównującej opłaty pobierane przez dostawców usług płatniczych przynajmniej za usługi umieszczone w ostatecznym wykazie najbardziej reprezentatywnych usług powiązanych z rachunkiem płatniczym na szczeblu krajowym, tymczasem art. 1 pkt 12 Projektu zakłada nałożenie na wszystkie podmioty prowadzące porównywarki obowiązków wynikających z Dyrektywy PAD, co świadczy o nieprawidłowej implementacji art. 7 ust. 1 Dyrektywy PAD. Państwa członkowskie mają zapewnić działanie co najmniej jednej porównywarki spełniającej wymagania stawiane w Dyrektywie PAD, nie wykluczając działania na rynku innych porównywarek całkowicie poza reżimem PAD. Wprowadzenie szeregu obowiązków na podmioty prowadzące porównywarki oraz objęcie ich obowiązkiem sprawozdawczości wobec KNF stanowi środek nieproporcjonalny do realizacji celów Dyrektywy PAD. W związku z powyższym PONIP proponuje, by obowiązki przewidziane w proponowanym art. 14g odnosiły się tylko do tych podmiotów, które zdecydują się na prowadzenie porównywarki w rozumieniu UUP i Dyrektywy	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				PAD w celu dostarczenia narzędzi w tych przepisach uregulowanych.	
107	Art. 1 pkt 12	art. 14g	ZBP	Odwołanie w art. 14g do art. 14h ust. 1 budzi wątpliwości. Nie jest jasne czy chodzi o stronę internetowa Komisji Nadzoru Finansowego czy też stronę internetową podmiotu nadzorowanego.	Uwaga uwzględniona, zmieniono odniesienie
108	Art. 1 pkt 12	art. 14h	KNF	<p><i>Art. 14h. 1. KNF zamieszcza na swojej stronie internetowej wykaz podmiotów prowadzących stronę internetową, o której mowa w art. 14g ust. 1.</i></p> <p><i>2. KNF wykreśla z wykazu podmiotów, o którym mowa w ust. 1, podmiot, który poinformował, że prowadzona przez niego strona internetowa przestała spełniać którykolwiek z wymogów określonych w art. 14g ust. 1, lub gdy KNF stwierdzi to w inny sposób.</i></p> <p><i>3. W przypadku, gdy żaden podmiot nie prowadzi strony internetowej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1, stronę taką prowadzi KNF.</i></p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, KNF prowadzi stronę internetową spełniającą wymogi, o których mowa w art. 14g ust.1, nie później niż od dnia 30 września 2018 r.</p> <p><i>5. KNF może prowadzić taką stronę niezależnie od liczby zarejestrowanych podmiotów, o których mowa w art. 14g ust. 1.</i></p> <p>6. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunki płatnicze ma obowiązek przekazać KNF dane o opłatach pobieranych z tytułu usług świadczonych w związku z prowadzeniem rachunku płatniczego, w szczególności zawartych w wykazie usług reprezentatywnych, oraz każdorazowej zmianie tych opłat.</p> <p><i>7. KNF co 2 lata, informuje Komisję Europejską o liczbie podmiotów prowadzących stronę internetową, o której mowa w ust. 1.</i></p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zmiany zgodnie z propozycją

				<p>UKNF wnioskuje, aby obowiązek prowadzenia przez KNF porównywarki – w przypadku, gdy żaden inny podmiot nie prowadzi takiej strony – był skorelowany z terminem wskazanym w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych ustaw (Dz. U. z dnia 9 grudnia 2016 r.), tj, aby był terminem późniejszym, niż termin, od którego dostawcy usług płatniczych zobowiązani zostali do posługiwania się w wykazach usług płatniczych ujednoliconą terminologią, która znajdzie się w RTS.</p> <p>Należy podkreślić, iż głównym celem proponowanych przez UKNF w toku prac legislacyjnych zmian w przedmiotowym obszarze było stworzenie odpowiednich ram czasowych mających przygotować organ nadzoru do uruchomienia porównywarki, a nie skrócenie tego terminu, do czego, jak się wydaje dąży projektodawca.</p> <p>Mając na uwadze powyższe wnosi się o uchylenie w projektowanej ustawie art. 16 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych ustaw (Dz. U. z dnia 9 grudnia 2016 r.).</p> <p>Uzasadnienie projektu (str. 11) wskazuje, iż zaakceptowano obowiązek przekazywania przez dostawców odpowiednich informacji, niezbędnych do wykonywania przez UKNF obowiązku stworzenia porównywarki, ale przedmiotowy zapis nie znalazł się w projekcie z 17 sierpnia 2017 r.</p>	
--	--	--	--	--	--

109	Art.1 pkt 13	art 15 ust. 1	KNF	<p>UKNF jest zdecydowanie przeciwny proponowanym przez projektodawcę zmianom w treści artykułu 15 ust. 1 UUP. Obecne brzmienie przepisu jest zgodne z PSD2 i dotyczy przyjmowania skarg na naruszenia przepisów prawa dot. usług płatniczych od wszystkich użytkowników lub posiadaczy pieniądza elektronicznego – a nie jak w projekcie ustawy – tylko od „nie będących osobami fizycznymi” (co jest obowiązkiem organu sprawującego nadzór nad dostawcami usług płatniczych, czyli KNF). Powyższe wynika wprost z PSD2. Należy bowiem odróżnić skargi na naruszenia przepisów UUP od reklamacji dotyczących wykonywania umów o usługi płatnicze (co jest kompetencją Rzecznika Finansowego). Zgodnie z PSD2 organ sprawujący nadzór ma obowiązek przyjmować skargi na naruszenia przepisów PSD2 od wszystkich odbiorców usług płatniczych oferowanych przez nadzorowane podmioty, niezależnie od tego czy użytkownik jest osobą fizyczną czy nie.</p> <p>Wprowadzenie projektowanych zmian może zatem wprowadzać użytkowników w błąd odnośnie tego, który organ jest właściwy do przyjmowania skarg na naruszenia przepisów UUP. Wobec powyższego UKNF wnioskuje o pozostawienie art. 15 ust. 1 w obecnym brzmieniu UUP (UKNF popiera projektowaną zmianę w obrębie art. 15 UUP-dodającą ust. 1a).</p>	Uwaga przyjęta, wykreślono zmiany do art. 15 ust. 1.
110	Art.1 pkt 13 lit.b	art. 15 ust. 1a	Rzecznik Finansowy	<p>Wątpliwości budzi, dlaczego w projektowanym art. 15 ust. 1a mowa jest o użytkowniku, nie zaś o użytkowniku niebędącym osobą fizyczną, jak ma to miejsce w projektowanym art. 15 ust. 1 i art. 15a ust. 1. Również w projektowanym art. 15 ust. 2 skreśla się wyrazy „osobom fizycznym”.</p>	Prośba o analizę nowej wersji przepisów dot. reklamacji zaproponowaną przez KNF

111	Art.1 pkt 13 lit. b	art. 15 ust 1a	ZBP	Doprecyzowania wymaga do jakiego organu użytkownik winien wnieść skargę.	Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. precyzując, że do Rzecznika Finansowego, zgodnie z argumentacją KNF przedstawioną w pkt. [29] pierwszego raportu z konsultacji.
112	Art. 1 pkt 14	art. 15 a - d	KNF	<p>UKNF wnosi o nadanie art. 15a-15d UUP następującego brzmienia:</p> <p><i>Art. 15a. 1. Dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania reklamacji użytkowników lub posiadaczy pieniądza elektronicznego dotyczących praw i obowiązków wynikających z niniejszej ustawy.</i></p> <p><i>2. Dostawca udziela odpowiedzi na reklamację w terminie do 15 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji.</i></p> <p><i>3. W przypadkach uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 2, dostawca w informacji przekazywanej użytkownikowi lub posiadaczowi pieniądza elektronicznego, który wystąpił z reklamacją:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) wyjaśnia przyczynę opóźnienia;</i> <i>2) wskazuje okoliczności, które muszą zostać ustalone dla rozpatrzenia sprawy;</i> <i>3) określa przewidywany termin rozpatrzenia reklamacji i udzielenia odpowiedzi, który nie może przekroczyć 35 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji.</i> <i>4. Dla zachowania terminów, o których mowa w ust. 2 lub 3, wystarczające jest wysłanie odpowiedzi przed ich upływem w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250, 1823 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1128).</i> <i>5. Procedury, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez dostawcę</i> 	Uwaga przyjęta

			<p><i>w odniesieniu do użytkowników z każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje usługi.</i></p> <p><i>6. Procedury, o których mowa w ust. 1, są dostępne w języku urzędowym każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje daną usługę płatniczą, chyba że dostawca i użytkownik uzgodnią inny język.</i></p> <p><i>7. KNF monitoruje i kontroluje stosowanie przez nadzorowanych przez siebie dostawców obowiązków wynikających z ustępów poprzedzających.</i></p> <p><i>Art. 15b. 1. Do rozpatrywania reklamacji składanych przez użytkownika będącego osobą fizyczną lub posiadacza pieniądza elektronicznego będącego osobą fizyczną stosuje się przepisy 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 892 i 1823 oraz z 2017 r. poz. 245 i 819, z zastrzeżeniem art. 15a ustępu 2 i 3.</i></p> <p><i>Art. 15c. 1. Dostawca informuje użytkownika o podmiotach uprawnionych do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. 2016 poz. 1823).</i></p> <p><i>2. W informacji, o której mowa w ust. 1, wskazuje się również sposób i tryb uzyskania przez użytkownika szczegółowych informacji o warunkach poddania sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego.</i></p> <p><i>3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy usług płatniczych, jeżeli strona taka istnieje, oraz w jego oddziale, a także w ogólnych warunkach umowy między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych.</i></p> <p><i>Art. 15d. KNF może podać do publicznej wiadomości informację o zastosowaniu wobec dostawcy sankcji administracyjnej w związku z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy dotyczących świadczenia</i></p>	
--	--	--	--	--

				<i>usług płatniczych, chyba że ujawnienie takiej informacji mogłoby zagrozić stabilności rynku finansowego lub w sposób niewspółmierny zaszkodzić interesowi prawnemu zainteresowanych podmiotów.</i>	
113	Art. 1 pkt 14	art. 15 a	PONIP	<p>Projekt w art. 1 pkt 14 dodaje do UUP art. 15a, który w ust. 2 stanowi, że „procedury, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez dostawcę w odniesieniu do użytkowników z każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje usługi”. Jeśli skarga dotyczy stosunku prawnego podlegającego prawu innemu niż polskie, procedura ustalona na gruncie prawa polskiego może zawierać rozwiązania sprzeczne z tym prawem. Aby uniknąć konfliktu, proponuje się przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym procedura obowiązuje, jeśli prawo właściwe nie stanowi inaczej.</p> <p>Propozycja zmiany:</p> <p>Art. 15a 2. Procedury, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez dostawcę w odniesieniu do użytkowników z każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje usługi, chyba że prawo właściwe dla stosunku prawnego, w ramach którego użytkownik złożył skargę, stanowi inaczej.</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
114	Art.1 pkt 14	art. 15b ust. 3	PONIP	<p>Projekt w art. 1 pkt 14 w dodanym do UUP art. 15b ust. 3 wskazuje na przesłanki uzasadniające rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi w przedłużonym terminie 35 dni roboczych. Mimo odesłania do rozpatrywania reklamacji zgodnie z przepisami ustawy z 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym („Ustawa o Rzeczniku”), projekt przepisu (oprócz zmiany przedłużonego terminu) przewiduje inne przesłanki uzasadniające jego przedłużenie. Zamiast analogicznego do</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				<p>użytego w Ustawie o Rzeczniku brzmienia przesłanki: „w szczególnie skomplikowanych przypadkach”, Projekt posługuje się zwrotem „w przypadkach uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji”. Zmieniona redakcja przepisu, wobec wypracowanej praktyki stosowania zapisów Ustawy o Rzeczniku, może powodować znaczne trudności podczas interpretacji kwestii spełnienia przez dostawcę warunków uzasadniających przedłużenie terminu do rozpatrzenia reklamacji.</p> <p>PONIP proponuje następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 15b 3. W szczególnie skomplikowanych przypadkach, uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 2, dostawca w informacji przekazywanej użytkownikowi lub posiadaczowi pieniądza elektronicznego, który wystąpił z reklamacją: [...]</p>	
115	Art. 1 pkt 14	art. 15 a-d	Poczta Polska S.A	<p>Zgodnie z art.15b ust.1 Projektu, <i>użytkownik będący osobą fizyczną lub posiadacz pieniądza elektronicznego będący osobą fizyczną może wystąpić do dostawcy z reklamacją, o której mowa w art.2 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 892 i 1823 oraz z 2017 r. poz. 245 i 819), do rozpatrywania której stosuje się przepisy tej ustawy, z zastrzeżeniem ustępu 2 i 3.</i></p> <p>Reklamacja, o której mowa w przepisie art.2 pkt 2) przywołanej ustawy to <i>wystąpienie skierowane do podmiotu rynku finansowego przez jego klienta, w którym klient zgłasza zastrzeżenia dotyczące usług świadczonych przez podmiot rynku finansowego. Z definicji zaś Klienta wynika, zdaniem Poczty Polskiej S.A., że reklamację w trybie przepisów tej ustawy może złożyć wyłącznie osoba fizyczna.</i> Nadto definicja <i>podmiotu rynku finansowego</i>, o</p>	Uwaga przyjęta, zmieniono brzmienie art. 15b zgodnie z propozycją KNF w tym zakresie

			<p>której mowa w przepisie art.2 pkt 3) tej ustawy, nie ma charakteru wyczerpującego, ponieważ na rynku usług finansowych istnieją podmioty, które świadczą usługi płatnicze na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (dalej ustawa UUP) – ale nie znalazły się w katalogu podmiotów rynku finansowego, które określa art.2 pkt 3) ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.</p> <p>Przykładem tego rodzaju dostawcy jest Poczta Polska S.A., która zgodnie z przepisem art.4 pkt 5) ustawy UUP, świadczy usługi płatnicze w zakresie, w jakim odrębne przepisy upoważniają ją do świadczenia tych usług. Odrębne zaś przepisy to ustawa z dnia 5 września 2008 r. o komercjalizacji państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej "Poczta Polska". Podkreślenia również wymaga, że nadzór nad wykonywaniem działalności w zakresie usług płatniczych przez Poczta Polska S.A., zgodnie z przepisem art.14 ust.1 pkt 1) ustawy UUP, sprawują organy właściwe do sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami.</p> <p>Innym przykładem na gruncie obecnie konsultowanego Projektu jest <i>dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku</i> (o którym mowa w dodanych przepisach Działu VIa Projektu), który może prowadzić działalność wyłącznie w zakresie tej usługi z wyłączeniem pozostałych usług płatniczych. Dostawca ten, podobnie jak Poczta Polska S.A. nie jest wymieniony w katalogu podmiotów rynku finansowego o którym</p>	
--	--	--	---	--

			<p>mowa w przepisie art. 2 pkt 1) ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.</p> <p>Zatem jak się wydaje, na tle przepisu art.15b ust.1 Projektu użytkownik będący osobą fizyczną lub posiadacz pieniądza elektronicznego jest pozbawiony prawnej możliwości złożenia reklamacji wobec tych dostawców, do których nie ma zastosowania przepis art.2 pkt 2) ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym. Wobec pozostałych zaś użytkowników – „nie będących osobami fizycznymi lub posiadaczy pieniądza elektronicznego niebędących osobami fizycznymi” – Projekt ustawy określa w sposób wyczerpujący tryb rozpatrywania skarg, o którym mowa w art.15a ust.1, z odesłaniem do odpowiedniego stosowania przepisów art.15b ust.2 i 3.</p> <p>W związku z tym, zdaniem Poczty Polskiej S.A. przepisy art.15a-d konsultowanego Projektu wymagają doprecyzowania poprzez dodanie po art.15 ust. 4 przepisu ust.4a w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„ust.4a. W zakresie, w jakim do rozstrzygnięcia reklamacji użytkownika będącego osobą fizyczną lub posiadacza pieniądza elektronicznego będącego osobą fizyczną nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 892 i 1823 oraz z 2017 r. poz. 245 i 819),</i></p>	
--	--	--	--	--

				<p><i>dostawca stosuje przepis art.15b ust.2 i 3 niniejszej ustawy. Dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania skarg użytkowników o których mowa w art.15a ust. 2-4”.</i></p> <p>Prosimy więc o uwzględnienie przedstawionej przez Poczta Polska SA propozycji dodania do przepisu art.15 Projektu, wyżej wskazanego ust.4a.</p>	
116	Art.1 pkt 14	art. 15b ust. 5	ZBP	<p>Wnosimy o przywrócenie poprzedniego brzmienia w związku z faktem, iż odpowiedź na reklamację może być udzielona nie tylko na piśmie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. wprowadzając uszczegółowienie dla odpowiedzi udzielonych na piśmie</p>
117	Art. 1 pkt 14	art. 15b ust. 5	Lewiatan	<p>Konfederacja Lewiatan postuluje przywrócenie poprzedniego brzmienia przepisu w związku z faktem, iż odpowiedź na reklamację może być udzielona nie tylko na piśmie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. wprowadzając uszczegółowienie dla odpowiedzi udzielonych na piśmie</p>
118	Art. 1 pkt 14	art. 15b ust. 1	Prokuratoria Generalna	<p>w zakończeniu przepisu zamiast „z zastrzeżeniem ust. 2 i 3” powinno być „z zastrzeżeniem ust. 2-5”. Jak się wydaje nie tylko ust. 2 i 3 lecz także ustępy 4 i 5 wprowadzają odstępstwa od reguły zawartej w ust. 1</p>	<p>Uwaga przyjęta, uzupełniono odniesienie w zmienionym art 15b</p>

119	Art. 1 pkt 14	art. 15c ust. 2	UOKiK	<p>Stosowne odesłanie zawiera obecnie nowy art. 15c ust. 1 ustawy o usługach płatniczych, jednakże wydaje się, że nastąpiło nieuzasadnione zawężenie w brzmieniu art. 15c ust. 2. Zgodnie z tym przepisem, w informacji, o której mowa w ust. 1, wskazuje się również sposób i tryb uzyskania przez użytkownika szczegółowych informacji o warunkach poddania sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego. Nie jest jasne, dlaczego przepis ten ograniczono jedynie do sądu polubownego, skoro dyrektywa 2015/2366 (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa PSD2”), której implementację stanowi przedkładany projekt, ujmuje tę kwestię szerzej stanowiąc, że określa się w nich [informacjach] również, w jaki sposób można uzyskać dostęp do bardziej szczegółowych informacji na temat danego podmiotu alternatywnego rozstrzygnięcia sporów oraz warunków korzystania z niego.</p> <p>Proponujemy zatem, aby art. 15c ust. 2 uzyskał brzmienie: „W informacji, o której mowa w ust. 1, wskazuje się również sposób i tryb uzyskania przez użytkownika szczegółowych informacji o warunkach poddania sporu pod rozstrzygnięcie danego podmiotu uprawnionego do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w ustawie o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.”</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zmiany do art. 15c ust. 2 zgodnie z propozycją
120	Art. 1 pkt 14	art. 15b ust. 5	PONIP	<p>Projekt w art. 1 pkt 14 w dodanym do UUP art. 15b ust. 5 wprowadza rygorystyczny wymóg wysłania odpowiedzi na reklamację za pośrednictwem placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, co warunkuje zachowanie terminów na udzielenie odpowiedzi wskazanych w projektowanych art. 15b ust. 2 lub 3 UUP. Tymczasem zgodnie z art. 6 Ustawy o Rzeczniku do zachowania terminu na odpowiedź wystarczy ogólnie wysłanie odpowiedzi, a nie wysłanie jej przesyłką listowną. Pozostawienie aktualnego przepisu projektu uniemożliwi przekazywanie odpowiedzi w jakiegokolwiek innej</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				<p>formie, przykładowo (przewidzianej zresztą w treści Ustawy o Rzeczniku) za pośrednictwem poczty elektronicznej, nawet w przypadku wyrażenia zgody na przesłanie odpowiedzi w tej formie przez użytkownika lub posiadacza pieniądza elektronicznego. Aby uniknąć rozbieżności pomiędzy Projektem a Ustawą o Rzeczniku, proponuje się usunięcie przepisu z Projektu.</p>	
121	Art.1 pkt 15	art. 16 ust.1	PONIP	<p>Art. 38 ust. 2 oraz art. 61 ust. 3 Dyrektywy zezwalają państwom członkowskim na zrównanie statusu mikroprzedsiębiorstwa ze statusem konsumenta w odniesieniu do przejrzystości warunków i wymogów informacyjnych dotyczących usług płatniczych oraz praw i obowiązków w odniesieniu do świadczenia usług płatniczych i korzystania z nich, z tym że decyzja w tym przedmiocie zależy od uznania danego państwa członkowskiego. Art. 1 pkt 15 Projektu i art. 1 pkt 34 Projektu wprowadzają odpowiednio do art. 16 UUP i art. 33 UUP w ust. 2 zmiany stanowiące implementację wyżej wymienionych przepisów Dyrektywy, a zarazem ograniczenie swobody umów poprzez pozbawienie mikroprzedsiębiorców możliwości uzgodnienia z dostawcą niestosowania określonych przepisów ustawy. Charakter usług świadczonych na rynku usług płatniczych oferowanych na rynku polskim nie uzasadnia odrębnego traktowania mikroprzedsiębiorców wobec innych przedsiębiorców. Podejście Projektu w tym zakresie stanowi nieuzasadnione uprzywilejowanie mikroprzedsiębiorców wobec pozostałych kategorii przedsiębiorców. Mimo zaproponowania tak dalece idącej zmiany projektodawca nie wskazał, jakie okoliczności uzasadniają skorzystanie z opcji narodowych przewidzianych w art. 38 ust. 2 i art. 61 ust. 3 Dyrektywy.</p> <p>Projekt jednocześnie nie określa sposobu weryfikacji, czy podmiot podający się za mikroprzedsiębiorcę faktycznie jest takim podmiotem. Dostawcy usług płatniczych nie będą mieli żadnych prawnych możliwości ustalenia, czy kontrahent powołujący się na status mikroprzedsiębiorcy faktycznie spełnia warunki do uznania kontrahenta za mikroprzedsiębiorcę.</p> <p>Mając to na uwadze proponuje się utrzymanie aktualnego stanu rzeczy i niekorzystanie z opcji narodowej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, pozostawiono opcję narodową przewidującą korzystniejsze warunki dla mikroprzedsiębiorców</p>

				<p>Proponuje się następującą zmianę projektowanych przepisów:</p> <p>Art. 16. Dostawca i użytkownik niebędący konsumentem mogą uzgodnić, że przepisów niniejszego działu, z wyłączeniem art. 32a, nie stosuje się w całości lub w części.</p>	
122	Art.1 pkt 15	art. 16 ust.2	Lewiatan	<p>Wnosimy o przywrócenie możliwości uzgodnienia wyłączenia przepisów działu II w całości lub w części dla mikroprzedsiębiorców, czyli przywrócenie tzw. opcji <i>corporate opt-out</i>.</p> <p>Zgodnie z projektowanym brzmieniem ust. 2 dostawca i użytkownik będący mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu art. 104 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie będą mogli uzgodnić wyłączenia przepisów Działu II UPP w stosunku do takiego podmiotu. Zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro. <p>Zatem zasady klasyfikacji danego przedsiębiorcy oparte są o kryteria płynne, które mogą ulegać zmianie na przestrzeni czasu. Ponadto ww. definicja mikroprzedsiębiorcy nie uwzględnia również formy prawnej prowadzonej działalności, zatem mikroprzedsiębiorcą może być również spółka prawa handlowego w tym np. spółka z o.o. W takim stanie faktycznym użytkownik może</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, w ramach opcji narodowych przyjęto rozwiązania korzystne dla mikroprzedsiębiorców</p>

				<p>zmieniać swój „status” w okresie korzystania np. z rachunku płatniczego lub innych usług płatniczych u danego dostawcy, co w konsekwencji może spowodować zmiany zasad świadczenia usług na jego rzecz przez dostawcę i niepewność obrotu.</p> <p>Z praktycznego punktu widzenia istotne jest również, iż banki często posiadają jednakowe wzorce dokumentacji w tym Ogólne Warunki Współpracy dla całej populacji przedsiębiorców bez względu na ich wielkość, w związku z czym projektowane zmiany w przedmiotowym zakresie spowodować mogą konieczność wydzielenia dokumentacji dla specyficznej grupy przedsiębiorców oraz zbudowania procesów operacyjnych celem monitorowania zachodzących u klienta zmian w zakresie poziomu zatrudnienia oraz poziomu obrotu lub sumy aktywów.</p> <p>Ponadto należy zwrócić uwagę, że w żadnej dotychczasowej polskiej regulacji implementującej przepisy unijne, dopuszczające zastosowanie opcji zrównującej status mikroprzedsiębiorcy z konsumentem, opcja ta nie została zastosowana.</p>	
123	Art.1 pkt 15	art. 16 ust.2	ZBP	<p>Zgodnie z projektowanym brzmieniem ust. 2 dostawca i użytkownik będący mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu art. 104 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie będą mogli uzgodnić wyłączenia przepisów Działu II UPP w stosunku do takiego podmiotu. Zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorca to przedsiębiorca, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:</p>	Uwaga nieuwzględniona, w ramach opcji narodowych przyjęto rozwiązania korzystne dla mikroprzedsiębiorców

				<p>1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz</p> <p>2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro.</p> <p>Zatem zasady klasyfikacji danego przedsiębiorcy oparte są o kryteria płynne, które mogą ulegać zmianie na przestrzeni czasu. Ponadto w/w definicja mikroprzedsiębiorcy nie uwzględnia również formy prawnej prowadzonej działalności, zatem mikroprzedsiębiorcą może być również spółka prawa handlowego w tym np. spółka z o.o. W takim stanie faktycznym użytkownik może zmieniać swój „status” w okresie korzystania np. z rachunku płatniczego lub innych usług płatniczych u danego dostawcy co w konsekwencji może spowodować zmiany zasad świadczenia usług na jego rzecz przez dostawcę i niepewność obrotu.</p> <p>Z praktycznego punktu widzenia istotne jest również, iż banki często posiadają jednakowe wzorce dokumentacji w tym Ogólne Warunki Współpracy dla całej populacji przedsiębiorców bez względu na ich wielkość, w związku z czym projektowane zmiany w przedmiotowym zakresie spowodować mogą konieczność wydzielenia dokumentacji dla specyficznej grupy przedsiębiorców oraz zbudowania procesów operacyjnych celem monitorowania zachodzących u klienta zmian w zakresie poziomu zatrudnienia oraz poziomu obrotu lub sumy</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>aktywów.</p> <p>Dostawcy mogliby wprowadzić aktualizować powyższy status klientów, jednak po pierwsze wymagałoby to ogromnych nakładów, a po drugie dostawcy nie mają żadnych możliwości weryfikacji danych klientów związanych z definicją mikroprzedsiębiorcy, z wyjątkiem oświadczeń tychże klientów (w przeciwieństwie np. do organu nadzoru, który może z łatwością zweryfikować progi dzielące małą instytucję płatniczą od instytucji płatniczej lub inne progi wskazane w UUP, ponieważ przepisy przyznają organom stosowne uprawnienia).</p> <p>Ponadto należy zwrócić uwagę, że w żadnej dotychczasowej polskiej regulacji implementującej przepisy unijne dopuszczające zastosowanie opcji zrównującej status mikroprzedsiębiorcy z konsumentem opcja ta nie została zastosowana.</p> <p>Na koniec nałożenie powyższych obowiązków na dostawców usług płatniczych z Polski będzie ponadto powodowało obniżenie ich konkurencyjności względem dostawców z innych krajów, gdzie nie skorzystano z omawianej opcji narodowej. Przede wszystkim dostawcy dodatkowe obowiązki najprawdopodobniej chcieliby zrównoważyć podwyżką opłat za swoje usługi dla mikroprzedsiębiorców, co w ostateczności uderzyłoby w tych ostatnich.</p>	
--	--	--	--	--	--

124	Art.1 pkt 16 lit.b	art. 17 ust. 2	MSZ	<p>W art. 17 dyrektywy wskazane zostało, jakie przepisy o rachunkowości stosuje się do instytucji płatniczych. Przepis ten wymaga wdrożenia albo uzupełnienia tabeli zgodności poprzez wskazanie na jakiej podstawie prawnej wynikającej z prawa krajowego wymienione w nim dyrektywy znajdują zastosowanie do instytucji płatniczych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została uzupełniona. Przepis art. 17 dyrektywy został wdrożony w art. 81 i 83 obowiązującej uup oraz w przepisach przejściowych w art. 154 uup, w którym wprowadzono zmiany do art. 82 pkt 5 ustawy o rachunkowości</p>
125	Art.1 pkt 16 lit.c	art. 17 c ust. 3	ZBP	<p>Pragniemy powtórzyć poprzedni postulat, by nie było kosztów „bezpośrednich” ani „uzasadnionych”.</p> <p>Proponowany zapis:</p> <p>„Jeżeli dostawca, zgodnie z ust. 2, jest uprawniony do pobierania opłat za przekazywanie informacji, opłaty te nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych przez dostawcę, w tym kosztów ponoszonych w związku z ich przekazywaniem.”</p>	<p>Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją</p>
126	Art. 1 pkt 16 lit.c	art. 17 ust. 3	Prokuratoria Generalna	<p>Wątpliwość budzi w art. 1 pkt 16 lit. c projektu (zmieniany art. 17 ust. 3) sformułowanie „bezpośrednich kosztów ponoszonych przez dostawcę, w tym kosztów ponoszonych w związku z ich przekazywaniem” - jeżeli inne bezpośrednie koszty niż koszty przekazywania informacji to koszty opracowania informacji, to być może zasadne byłoby dla rozwiania wątpliwości wyraźne wskazanie tych kosztów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, pozostawiono brzmienie wypracowane w ramach dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej</p>

127	Art.1 pkt 21	art. 20c	PONIP	<p>W art. 1 pkt 21 Projektu (art. 20c UUP) ustawodawca zamieścił przepis dotyczący oferowania usługi przeliczenia waluty, jednakże w ramach jednej jednostki redakcyjnej posługuje się różnymi sformułowaniami – oferowaniem oraz świadczeniem usługi przeliczania waluty.</p> <p>Celem zachowania spójności przepisów i uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych PONIP postuluje zmianę niniejszego przepisu:</p> <p>Art. 20c. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty jest oferowana bezpośrednio przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i świadczona za pośrednictwem bankomatu, punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, podmiot oferujący płatnikowi usługę przeliczenia waluty przekazuje płatnikowi uprzednio informacje dotyczące wszelkich opłat jak również kurs walutowy, który podmiot oferujący usługę przeliczenia waluty zastosuje przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej. Na podstawie tych informacji płatnik podejmuje decyzję o skorzystaniu z usługi przeliczenia waluty.</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
128	Art.1 pkt 21	art. 20c	ZBP	<p>Brak przyimka „w” przed „punkcie”</p> <p>Proponowany zapis: „(...) za pośrednictwem, bankomatu, w punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę (...)”</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
129	Art. 1 pkt 23	art. 23a ust.2	MSZ	<p>Wymaga wdrożenia art. 47 dyrektywy, który zgodnie z tabelą zgodności wdrażany jest w art. 23a ust. 2 projektu ustawy. Przepis o takim numerze ani inny o równoważnej treści nie znajduje się w projekcie ustawy.</p>	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona. Treść art. 23a ust. 2 projektu ustawy została przeniesiona do art. 59r ust. 2 projektu uup (art. 1 pkt 54 projektu)

130	Art. 1 pkt 23	art. 23b i c	MSZ	Nie dokonano wdrożenia art. 66 i 67 dyrektywy, które zgodnie z tabelą zgodności są wykonywane przez art. 23b i art. 23 c. Odpowiednie przepisy nie znalazły się jednak w projekcie ustawy, stąd wskazane jest jego uzupełnienie.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona. Treść art. 23a ust. 2 projektu ustawy została przeniesiona do art. 59s i 59t projektu uup (art. 1 pkt 54 projektu)
131		art. 26 ust.2	ZBP	W ust. 2 który nie jest zmieniany, utrzymany zostaje tym samym zapis że „dostawca jest zobowiązany” dostarczyć informacje określone w art. 27. W tym zakresie należy rozważyć ujednolicenie przepisów.	Uwaga nieuwzględniona, według projektodawcy zmiana brzmienia właściwie funkcjonującego przepisu nie jest na etapie obecnej nowelizacji niezbędna.
132	Art. 1 pkt 26	art. 26 ust. 1	MSZ	W art. 51 dyrektywy przewidziano warunki, jakim odpowiadać mają wstępne informacje ogólne, jakie dostawca usług płatniczych powinien przekazać użytkownikowi. Zgodnie z cytowanym przepisem warunki te mają być przekazane w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym usługa płatnicza jest oferowana albo – pod warunkiem uzyskania zgody obu stron – w innym uzgodnionym języku. Brak jest odpowiednika niniejszego przepisu we wdrażającym go art. 26 ustawy o usługach płatniczych, stąd wymagane jest jego uzupełnienie we wskazanym zakresie.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona. Warunki przewidziane w art. 51 dyrektywy zostały wdrożone w projekcie art. 26 ust. 1 uup (art. 1 pkt 26 projektu)
133	Art. 1 pkt 26	art. 26 ust.1	Rzecznik Finansowy	Wątpliwości Rzecznika budzi wykreślenie z dotychczasowej treści art. 26 ust. 1 UUP fragmentu tej normy uprawniającego dostawcę do dostarczenia	Uwaga uwzględniona – uzasadnienie uzupełniono o wyjaśnienia przytoczone

			<p>użytkownikowi informacji wskazanych w tym przepisie pocztą elektroniczną tylko na wniosek użytkownika. Rozumując na zasadzie <i>a contrario</i>, nowe brzmienie projektowanego art. 26 ust. 1 należy będzie interpretować w ten sposób, iż przekazanie wskazanych informacji drogą mailową będzie mogło nastąpić bez wniosku użytkownika, a nawet wbrew jego woli.</p> <p>Dodatkowo taka jego treść może budzić wątpliwości związanych z kwalifikacją poczty elektronicznej działającej w ramach tzw. bankowości elektronicznej jako trwałego nośnika. W świetle orzecznictwa TSUE³ i orzecznictwa Prezesa UOKiK⁴, bankowość elektroniczna i skrzynka pocztowa funkcjonująca w jej ramach nie stanowi trwałego nośnika. Zmiany w projektowanym art. 26 ust. 1 nie powinny prowadzić do zmiany takiej wykładni przepisów, gdyż zapewnia odpowiedni poziom ochrony użytkownikom.</p> <p>W tym kontekście warto też dodać, że zgodnie z motywem 57 zd. 3 preambuły dyrektywy PSD II⁵: „<i>Wymogi dotyczące informacji wstępnych o umowach ramowych powinny być zatem wszechstronne, a informacje powinny być zawsze dostarczane w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji, takim jak wydruki z drukarek wyciągów, płyty CD-ROM, DVD, twarde dyski komputerów osobistych, które umożliwiają przechowywanie poczty elektronicznej, oraz strony internetowe, o ile strony takie umożliwiają</i></p>	<p>powyżej oraz o przygotowane w tej sprawie przez UOKiK. Dodano w opisie zmian wprowadzanych do art. 26 ust. 1, zapis że „sposób, w jaki dostawca usług płatniczych przekazuje wymagane informacje użytkownikowi usług płatniczych, powinien uwzględniać potrzeby tego ostatniego, jak również praktyczne aspekty techniczne i efektywność pod względem kosztów, w zależności od sytuacji wynikającej z uzgodnień w odpowiedniej umowie o usługę płatniczą. W praktyce powinno to oznaczać de facto każdorazowo uzgodnienie (wybór) między użytkownikiem a dostawcą sposobu przekazania informacji, spośród kanałów określonych przez ustawę – postaci papierowej lub innego</p>
--	--	--	---	---

³ wyrok TSUE z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie C-49/11

wyrok TSUE z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie C- 375/15

⁴ decyzja Prezesa UOKiK nr RBG - 2/2017

⁵ dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE

				<p><i>dostęp do nich w przyszłości przez wystarczający okres do celów dostępu do tych informacji i pod warunkiem że strony te umożliwiają odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci”.</i></p> <p>W motywie tym mowa jest o twardych dyskach komputerów osobistych, które mogą przechowywać pocztę elektroniczną, co sugeruje, że ów pocztą nie stanowi trwałego nośnika.</p>	<p>trwałego nośnika, takiego jak wydruki z drukarek wyciągów, płyty CD-ROM, DVD, twarde dyski komputerów osobistych, które umożliwiają przechowywanie poczty elektronicznej, oraz strony internetowe, o ile strony takie umożliwiają dostęp do nich w przyszłości przez wystarczający okres do celów dostępu do tych informacji i pod warunkiem, że strony te umożliwiają odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci.”.</p>
134	Art. 1 pkt 26	art. 26 ust.1	UOKiK	<p>Po drugie, w swym poprzednim stanowisku Prezes UOKiK dokonał analizy wpływu na sytuację konsumentów i ochronę ich praw nowego brzmienia art. 26 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych, zgodnie z którym „dostawca jest obowiązany dostarczać użytkownikowi informacje określone w art. 27, art. 29 ust. 1 i 5, art. 31 ust. 1 i art. 32 ust. 1 w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku. Informacje powinny być sformułowane w sposób łatwo zrozumiały w przejrzystej i czytelnej formie”. Wskazano wówczas, że zasadne byłoby stosowne uzupełnienie uzasadnienia do ustawy, w którym powinno zostać zaakcentowane, że mechanizm ochrony konsumenta w postaci jego wniosku na przesyłanie mu określonych informacji drogą elektroniczną (tak jak stanowi o tym obecne brzmienie art. 26 ust. 1), powinien być zastąpiony odpowiednią interpretacją nowego brzmienia tego przepisu, zgodną z duchem wyrażonym w 60. motywie do dyrektywy PSD2, zgodnie z którym sposób, w</p>	<p>Uwaga przyjęta, uzupełniono uzasadnienie dodając w opisie zmian wprowadzanych do art. 26 ust. 1, że „sposób, w jaki dostawca usług płatniczych przekazuje wymagane informacje użytkownikowi usług płatniczych, powinien uwzględniać potrzeby tego ostatniego, jak również praktyczne aspekty techniczne i efektywność pod względem kosztów, w</p>

			<p>jaki dostawca usług płatniczych ma przekazywać wymagane informacje użytkownikowi usług płatniczych, powinien uwzględniać potrzeby tego ostatniego, jak również praktyczne aspekty techniczne i efektywność pod względem kosztów, w zależności od sytuacji wynikającej z uzgodnień w odpowiedniej umowie o usługę płatniczą. W praktyce będzie oznaczać to <i>de facto</i> każdorazowo uzgodnienie (wybór) między użytkownikiem a dostawcą sposobu przekazania informacji, spośród kanałów określonych przez ustawę – postaci papierowej lub innego trwałego nośnika.</p> <p>Zapowiedź uzupełnienia uzasadnienia do projektu ustawy zgodnie z tym postulatem znalazła się także w tabeli – Raport z konsultacji publicznych i opiniowania (poz. 423). Tymczasem w obecnym brzmieniu tego uzasadnienia nie tylko brak tego uzupełnienia, ale jego brzmienie w omawianym zakresie zostało jeszcze zawężone. Pragnę zatem wskazać na potrzebę bardziej szczegółowego objaśnienia istoty wprowadzanej w art. 26 ust. 1 zmiany.</p>	<p>zależności od sytuacji wynikającej z uzgodnień w odpowiedniej umowie o usługę płatniczą. W praktyce powinno to oznaczać <i>de facto</i> każdorazowo uzgodnienie (wybór) między użytkownikiem a dostawcą sposobu przekazania informacji, spośród kanałów określonych przez ustawę – postaci papierowej lub innego trwałego nośnika, takiego jak wydruki z drukarek wyciągów, płyty CD-ROM, DVD, twarde dyski komputerów osobistych, które umożliwiają przechowywanie poczty elektronicznej, oraz strony internetowe, o ile strony takie umożliwiają dostęp do nich w przyszłości przez wystarczający okres do celów dostępu do tych informacji i pod warunkiem, że strony te umożliwiają odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci.”.</p>
--	--	--	--	--

135	Art. 1 pkt 27 lit.a	art. 27	PONIP	<p>Art. 1 pkt 27 lit. a) tiret pierwsze Projektu zakłada zmianę art. 27 pkt 2 lit. b) UUP (obowiązki informacyjne), która nie odpowiada podlegającemu transpozycji art. 45 ust. 1 lit. a) Dyrektywy. W związku z wprowadzeniem do Dyrektywy definicji usługi inicjowania płatności w przepisie Dyrektywy określającym obowiązki informacyjne znalazło się postanowienie, zgodnie z którym państwa członkowskie zapewniają dostarczanie lub udostępnianie przez dostawcę usług płatniczych takich informacji i warunków użytkownikowi usług płatniczych, jak wyszczególnienie informacji lub wskazanie unikatowego identyfikatora, które mają być podane przez użytkownika usług płatniczych, aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo zainicjowane lub wykonane. Odnośny przepis UUP błędnie posługuje się słowem „złożone”, mimo że w Dyrektywie mowa o „zainicjowaniu” zlecenia płatniczego.</p> <p>W związku z powyższym PONIP przedstawia propozycję zmiany art. 27 pkt 2 lit. b) UUP:</p> <p>Art. 27. Dostawca przekazuje użytkownikowi następujące informacje: 2) dotyczące korzystania z usługi płatniczej: b) wyszczególnienie informacji, które muszą być dostarczone przez użytkownika, aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo zainicjowane lub wykonane albo informację, że wystarczające jest podanie unikatowego identyfikatora.</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
136	Art. 1 pkt 27 lit.b	art. 27 pkt 3 lit. a	Rzecznik Finansowy	<p>Rzecznik Finansowy postuluje następującą treść projektowanego art. 27 pkt 3 lit. a):</p> <p><i>„informację o wszelkich opłatach należnych na rzecz dostawcy od użytkownika, w tym opłatach związanych ze sposobem i częstotliwością dostarczania lub udostępniania informacji w tym wyszczególnienie kwot tych opłat”</i></p>	Uwaga przyjęta, zmieniono brzmienie art. 27 pkt 3 lit. a zgodnie z propozycją

				<p>Uzasadnienie:</p> <p>Wyszczególnienie kwot i opłat powinno nastąpić zawsze, jeżeli jest to obiektywnie możliwe. Tymczasem, w projektowanym art. 27 pkt 3 lit. a) mowa jest o tym, że wyszczególnienie kwot tych opłat ma nastąpić „w razie potrzeby”. Naraża to użytkownika na sytuacje w których dostawcy nie będą wyszczególniać kwot i opłat, mimo iż jest to obiektywnie możliwe. Podobnie kwestię rozwiązano również w art. 1 pkt 30 projektu (projektowany art. 30 pkt 2).</p>	
137	Art. 1 pkt 28	art. 28 ust.1	Rzecznik Finansowy	<p>Uwaga analogiczna jak do art. 1 pkt 26 projektu. Wątpliwości w kontekście należytej ochrony interesów użytkowników (w tym zwłaszcza użytkowników będących konsumentami) budzi usunięcie z treści art. 28 ust. 1 UUP⁶ warunku, aby dostarczanie i użytkownikowi przez dostawcę informacji pocztą elektroniczną następowało tylko za jego zgodą.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wykreślenie art. 28 ust. 1 UUP jest konsekwencją nieprawidłowej implementacji dyrektywy PSD. Komentarz analogiczny jak do powyższej uwagi dot. art. 26 ust. 1</p>
138	Art. 1 pkt 29 lit. a	art. 29 ust.2 pkt 2 lit. a	ZBP	<p>Proponujemy nie dokonywanie zmian (brak wykreślenia) pojęcia „ze skutkiem natychmiastowym”, z uwagi na duże konsekwencje operacyjne związane ze wzrostem pracochłonności w zakresie obsługi zamykania rachunków w różnych datach dowolnie wskazanych przez klientów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

⁶ ustawa o usługach płatniczych z dnia 19 sierpnia 2011 r. (Dz.U. Nr 199, poz. 1175 ze zm.)

139	Art. 1 pkt 29 lit. b	art. 29 ust.2 pkt 2 lit. b	ZBP	Proponujemy przywrócić poprzednie brzmienie przepisu. Obecne brzmienie sugeruje, że wypowiedzenie jest skuteczne przed doręczeniem wypowiedzenia do odbiorcy.	Uwaga przyjęta
140	Art. 1 pkt 31	art. 31 ust. 2	ZBP	Należy rozważyć czy przepis nie powinien się posługiwać pojęciem trwałego nośnika.	Uwaga nieuwzględniona
141	Art. 1 pkt 33	art. 32f – 32j	KNF	<p>5) Dział IIa „Bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych” art. 32f - 32j UUP</p> <ul style="list-style-type: none"> • Art. 32f ust. 1 UUP (zdanie wstępne) <i>„Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, w szczególności przez:”.</i> Po wyrazie „bezpieczeństwa” proponuje się dodać wyrazy „w zakresie świadczenia usług płatniczych”. • Art. 32f ust. 2 UUP <i>„Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru roczną informację o ocenie i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2.”.</i> Należy doprecyzować, o jakiego dostawcę chodzi, gdyż katalog dostawców wymienionych w art. 4 ust. 2 UUP obejmuje np. Europejski 	Uwagi przyjęte kierunkowo

				<p>Bank Centralny czy instytucję kredytową, do których brak jest uzasadnienia do stosowania zaproponowanego przepisu art. 32f ust. 2 UUP. Wątpliwości budzi również wskazanie „<i>innego właściwego organu do sprawowania nadzoru</i>”. Należy uznać za zasadne uzupełnienie w przepisach szczegółowych dotyczących poszczególnych (niektórych) dostawców, dla których właściwym organem do sprawowania nadzoru nie jest KNF, kompetencji w tym zakresie wraz ze wskazaniem możliwych sankcji za niewykonanie takiego obowiązku. Ponadto wskazując w tym przepisie mechanizmy kontroli powinno odnieść się je jedynie do kontroli działalności w zakresie usług płatniczych. Uwaga powyższa dotyczy także innych przepisów projektu ustawy, gdzie mowa jest o innym właściwym organie do sprawowania nadzoru.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Art. 32g ust. 4 UUP <i>„Jeżeli KNF lub inny właściwy organ do sprawowania nadzoru otrzyma od EUNB lub EBC informację o incydencie, który ma znaczenie dla polskiego rynku finansowego, niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu ochrony bieżącego bezpieczeństwa systemu finansowego.”.</i> Należy rozważyć, czy istotnie chodzi wyłącznie o „<i>bieżące</i>” (czyli aktualne) bezpieczeństwo systemu finansowego, czy też o bezpieczeństwo w szerszym, ogólnym ujęciu. 	
142	Art. 1 pkt 33	art. 33f ust. 1	KNF	<p><i>„Art. 32f. 1. Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, w szczególności przez: (...)”</i></p> <p>W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych proponuje się</p>	Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis w zaproponowanym brzmieniu

				<p>następujące doprecyzowanie art. 32f ust. 1:</p> <p><i>„Art. 32f. 1. Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, w szczególności przez: (...)”</i></p>	
143	Art. 1 pkt 33	art. 32f ust. 2	ZBP	<p>Korekty wymaga odesłanie na art. 32f ust. 1 pkt. 2 zamiast do art. 32 ust. 1 pkt. 2.</p>	Uwaga uwzględniona zgodnie z propozycją
144	Art. 1 pkt 33	art. 32f ust. 2	KNF	<p><i>„2. Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub <u>innemu</u> właściwemu organowi do sprawowania nadzoru roczną informację o ocenie i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli, o których mowa w art. 32 ust.1 pkt 2.”</i></p> <p>W projektowanym art. 32f ust. 2 należy wskazać na błędne odniesienie do art. 32 ust. 1 pkt 2. Zgodnie ze zgłaszaną wcześniej propozycją UKNF przepis powinien odwoływać do art. 32f ust.1 pkt 2.</p>	Uwaga przyjęta, zmieniono odniesienie
145	Art. 1 pkt 33	art. 32g	ZBP	<p>Brak jest wyjaśnienia co należy rozumieć przez pojęcie „poważnego incydentu”.</p>	Uwaga uwzględniona kierunkowo. Całość przepisów dot. incydentów znajdzie się w ustawie o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, wdrażającej dyrektywę NIS,

					opracowywanej w MC
146	Art. 1 pkt 33	art. 32i ust.2	Rzecznik Finansowy	Wydaje się, że w projektowanym art. 32i ust. 2 znalazło się nieprawidłowe odwołanie.	Uwaga nieuwzględniona. Przepis implementowany zgodnie z art. 97 ust. 2 PSD2, który odnosi się do ust. 1 pkt b mówiącego o inicjowaniu transakcji płatniczej
147	Art. 1 pkt 33	art. 32i ust. 2	ZBP	Brak definicji „elektronicznej transakcji płatniczej”, do której odwołuje się np. art. 32i ust. 1 ustawy UUP (art. 1 pkt. 33 projektu UUP). Natomiast podana w definicji „zdalna transakcja płatnicza” nie jest używana w projekcie ustawy.	Uwaga nieuwzględniona. Pozostawiono zapis zgodny z dyrektywą
148	Art. 1 pkt 33	art. 32j ust. 2	ZBP	Ustawa posługuje się oprócz wskazaniem Komisji Nadzoru Finansowego pojęciem „inny właściwy organ do sprawowania nadzoru”. W związku z powyższym wnosimy o rozważenia zmiany brzmienia propozycji przepisu.	Uwaga nieuwzględniona

149	Art. 1 pkt 33	art. 32j pkt 4	ZBP	Zamiast użytego określenia „po upływie 18 miesięcy” lepszym będzie „nie później niż po upływie 18 miesięcy” – będzie to pozwalało na wdrożenie usługi w trakcie trwania okresu vacatio legis, kiedy będzie już gotowe rozwiązanie. Sztywne określenie 18 miesięcy może sztucznie wydłużać, wstrzymywać proces dostosowania.	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
150	Art. 1 pkt 33	art. 32j ust. 4	BIK	sugerujemy dopisanie fragmentu, który jednoznacznie wskazywałby, iż dostawca zobowiązany będzie oferować usługi, o których mowa w art. 49a, 59s i 59t po upływie okresu 18 miesięcy od dnia wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez Komisję Europejską, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia 1093/2010;	Uwaga nieuwzględniona
151	Art. 1 pkt 33	art. 32j ust. 5	Kontomatik	<p>W art. 1 pkt. 33 Projektu (art. 32j ust. 5 nowelizacji UUP), ustawodawca zawarł przepisy dotyczące możliwości ustanowienia przez dostawców prowadzących rachunek zasad komunikacji, w których dane uwierzytelniające użytkownika nie są udostępniane dostawcom usług PIS i AIS.</p> <p>W projektowanym przepisie dostawca jest uprawniony do ustanowienia zasad komunikacji, w której nie udostępnia indywidualnych danych uwierzytelniających użytkownika dostawcom TPP (third party providers). Jednakże Dyrektywa wskazuje, iż dane te powinny być udostępniane dostawcom, gdyż równocześnie narzuca obowiązki, które podmioty muszą spełnić w przypadku wejścia w posiadanie tych danych. Obowiązki te uregulowano w art. 1 pkt. 54 Projektu (art. 59s ust. 3 pkt 2, art. 59t ust. 2 pkt. 2 nowelizacji UUP). Dyrektywa stanowi, że sposób komunikacji zostanie określony w regulacyjnych standardach technicznych, co zostało powtórzone również w Projekcie.</p> <p>Kontomatik pragnie zwrócić uwagę, iż przepis art. 32j ust. 5 nie może w obecnym brzmieniu pozostać w Projekcie, a to ze względu na to, iż sposób</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>komunikacji nie został jeszcze określony – nie weszło jeszcze w życie rozporządzenie Komisji. W obecnym projekcie regulacyjnych standardów technicznych wprost wskazano, iż dostawcy TPP (third party providers) mogą wchodzić w posiadanie indywidualnych danych uwierzytelniających. Pozostawienie przepisu w obecnym kształcie mogłoby spowodować rozbieżności pomiędzy brzmieniem przepisów projektowanej ustawy a rozporządzeniem Komisji, co w konsekwencji doprowadziłoby do poważnego problemu prawnego – w jaki sposób dostawcy mają stosować te przepisy. Dyrektywa w swoim brzmieniu nie przewiduje narzucenia przez dany podmiot innemu podmiotowi sposobu komunikacji, który nie został przewidziany w delegowanym rozporządzeniu Komisji, jednakże jednocześnie nie wyklucza stosowania sposobu komunikacji określonego w art. 32j ust. 5, jeśli żaden podmiot się temu nie sprzeciwi. Kontomatik pragnie zwrócić uwagę, iż konieczne jest albo całkowite usunięcie przepisu z Projektu, albo jego zmiana w taki sposób, aby nie rodził ryzyka sprzeczności z przyszłym delegowanym rozporządzeniem Komisji.</p> <p>W przypadku pozostawienia przepisu w Projekcie proponuje się następującą zmianę przepisu:</p> <p>5. Dostawca prowadzący rachunek może zapropionować mechanizmy porozumiewania się, o których mowa w art. 59s ust. 3 pkt 4 oraz art. 59t ust. 3, w których dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie są udostępniane dostawcom usług płatniczych wydających instrumenty płatnicze oparte na karcie, o których mowa w art. 49a, dostawcom świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, o których mowa w art. 59s, oraz dostawcom świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku, o których mowa w art. 59t., jeśli zaproponowane mechanizmy są zgodne z regulacyjnymi standardami technicznymi, o których mowa w art. 32j ust. 4.</p>	
--	--	--	---	--

152	Art. 1 pkt 33	art. 32j ust. 5	PONIP	<p>Art. 1 pkt 33 Projekt zawiera propozycję brzmienia art. 32j ust. 5 ustawy o usługach płatniczych („UUP”), zgodnie z którą dostawca prowadzący rachunek może ustanowić zasady komunikacji, w których dane uwierzytelniające użytkownika nie są udostępniane dostawcom, tzw. third party providers („dostawcy TPP”). Przepis nie wskazuje jednoznacznie, do czego się odnosi materia, którą reguluje. Z całokształtu wnioskuje się, że intencją stojącą za wprowadzeniem przepisu jest uregulowanie zagadnienia porozumienia się pomiędzy dostawcą prowadzącym rachunek oraz TPP, a dalej płatnikiem i odbiorcą, to jest materii uregulowanej w art. 59s ust. 3 pkt 4 oraz 59t ust. 2 pkt 3 UUP.</p> <p>Przepis uprawnia dostawcę prowadzącego rachunek do ustanowienia określonej metody komunikacji. W metodzie tej dostawca nie udostępnia indywidualnych danych uwierzytelniających użytkownika dostawcom TPP. Dyrektywa tymczasem przewiduje ujawnianie tych danych tym podmiotom, gdyż statuuje obowiązki ostrożnościowe, które podmioty te muszą dochować przy wejściu w posiadanie tych danych. Projekt wiernie zaimplementował te przepisy (art. 59s ust. 3 pkt 2, art. 59t ust. 2 pkt 2 UUP). Co więcej, kompetencja do określenia sposobu komunikacji (do którego należy tryb przekazywania indywidualnych danych uwierzytelniających) została przyznana przez Dyrektywę regulacyjnym standardom technicznym, a rozwiązanie to zostało implementowane w wiernie cytowanych powyżej przepisach Projektu. Sposób ten nie został jeszcze określony, gdyż nie weszło jeszcze w życie odpowiednie delegowane rozporządzenie Komisji. Projekt regulacyjnych standardów technicznych, wydany przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, wprost przewiduje wchodzenie przez dostawców TPP w posiadanie indywidualnych danych uwierzytelniających.</p> <p>W takim stanie rzeczy art. 32j ust. 5 UUP w proponowanym brzmieniu nie może się ostać. Wprowadzenie określonej metody komunikacji, zanim znane będzie ostateczne rozwiązanie przyjęte przez delegowane rozporządzenie Komisji, może doprowadzić do konfliktu pomiędzy ustawą a rozporządzeniem. Skutkować to będzie dramatyczną niepewnością prawną, jak dostawcy mają rozstrzygać taki konflikt, aby uniknąć działalności niezgodnej z prawem, za którą idą dolegliwe sankcje.</p> <p>Dyrektywa nie wyklucza w żadnym zakresie stosowania metody komunikacji określonej w zaproponowanym art. 32j ust. 5 UUP. Komunikacja w ten sposób</p>	Uwaga nieuwzględniona
-----	---------------	-----------------	-------	---	-----------------------

				<p>nie jest w żaden sposób dyskryminowana przez Dyrektywę, jeśli żaden interesariusz nie sprzeciwia się takiemu trybowi komunikacji. Jednocześnie Dyrektywa nie daje podstaw do narzucenia określonej metody komunikacji, nieprzewidzianej w delegowanym rozporządzeniu Komisji, przez jednego z interesariuszy innemu interesariuszowi.</p> <p>Z tego względu niezbędne są albo usunięcie przepisu z Projektu, albo zmiana jego treści w ten sposób, że nie ma ryzyka konfliktu z przyszłym delegowanym rozporządzeniem.</p> <p>Jeśli przepis miałby zostać utrzymany w Projekcie, proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 32j. 5. Dostawca prowadzący rachunek może zaproponować mechanizmy porozumiewania się, o których mowa w art. 59s ust. 3 pkt 4 oraz art. 59t ust. 2 pkt 3, w których dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie są udostępniane dostawcom usług płatniczych wydających instrumenty płatnicze oparte na karcie, o których mowa w art. 49a, dostawcom świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, o których mowa w art. 59s, oraz dostawcom świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku, o których mowa w art. 59t, jeśli zaproponowane mechanizmy są zgodne z regulacyjnymi standardami technicznymi, o których mowa w art. 32j ust. 4.</p>	
153	Art. 1 pkt 33	art. 32j ust. 5	SOFORT	<p><u>I. Nowo wprowadzony ust. 5 w art. 32j będzie przeszkodą dla działalności niezależnych od banków dostawców usług PIS i jest sprzeczny z dyrektywą PSD2</u></p> <p>SOFORT jest częścią szwedzkiej Grupy Klarna i jest jednym z największych europejskich dostawców usług inicjowania transakcji płatniczych ("PIS"), zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 4 d projektu Ustawy. Z powyższych względów, SOFORT jest żywotnie zainteresowany implementacją dyrektywy PSD2 w Polsce, w nadziei, że obecnie istniejące bariery dla świadczenia usług PIS przez niezależnych dostawców zostaną</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>usunięte. Dlatego cenimy starania Ministerstwa Finansów związane z tą implementacją, których rezultatem był projekt Ustawy z dnia 28 kwietnia 2017 r.</p> <p>Jednakże nowy projekt zmiany Ustawy, z dnia 17 sierpnia 2017 r., wzbudza nasze zaniepokojenie. Otóż do projektu tego wprowadzono w art. 32j nowy ust. 5, w brzmieniu następującym:</p> <p><i>„Dostawca prowadzący rachunek może ustanowić zasady komunikacji, w których dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie są udostępniane dostawcom usług płatniczych wydających instrumenty płatnicze oparte na karcie, o których mowa w art. 49a, dostawcom świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, o których mowa w art. 59s, oraz dostawcom świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku, o których mowa w art. 59t.”⁷</i></p> <p>Powyższy ust. 5 nie występował w projekcie Ustawy z dnia 28 kwietnia 2017 r. i, jak wynika z porównania w Tabeli Zbieżności, nie ma on odpowiednika w dyrektywie PSD2. Wprowadzenie tego ustępu zostało zaproponowane przez Krajową Izbę Rozliczeniową (KIR) oraz Związek Banków Polskich (ZBP) w ramach poprzedniej tury konsultacji społecznych⁸. Propozycje powyższe zostały niestety przyjęte i wprowadzone do projektu Ustawy z dnia 17 sierpnia 2017 r.</p> <p>Nowy ust. 5 stanowi poważne zagrożenie dla możliwości działania na rynku dostawców PIS oraz dostawców usług dostępu do informacji o rachunku („AIS”), którym przysługuje poziom ochrony prawnej określony w dyrektywie PSD2. Przedstawiając sens ust. 5 w prostych słowach, można</p>
--	--	--	---

⁷ Pogrubienia dodane.

⁸ Zob. odpowiednio, pkt 15 oraz pkt 354 Raportu z Konsultacji z dnia 17 sierpnia 2017 r.

<https://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/12298151/12432056/12432057/dokument304373.pdf>.

			<p>powiedzieć, co następuje: bank będzie miał możliwość wprowadzenia interfejsu blokującego transakcje wykonywane przez PISPs oraz AISPs (łącznie określanych jako „<i>Third Party Providers</i>” lub „<i>TPP</i>”), jeżeli użytkownik konta, korzystając z usług niezależnych od banków TPP, przekaze swoje dane (login oraz kody dotyczące transakcji) bankowi, w celu umożliwienia dostępu do jego rachunku i zainicjowaniu transakcji płatniczej. Wprowadzenie takiej blokady stanowiłoby naruszenie dyrektywy PSD2, ponieważ udziela ona ochrony przekazywaniu danych uwierzytelniających TPP i korzystaniu z oprogramowania TPP w celu przekazania tych danych, dostawcom prowadzącym rachunek („<i>Account Servicing Payment Service Providers</i>” lub „<i>ASPSP</i>”, tj. bankom).</p> <p>Zgodnie z art. 97 ust. 5 dyrektywy PSD2: <i>„Państwa członkowskie zapewniają, by dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek zezwalał dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności i dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku na poleganie na procedurach uwierzytelniania zapewnianych przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek (...)”</i>. Umożliwiając ASPSP posługiwanie się interfejsami, które uniemożliwiłoby dostawcom usług PIS i AIS wykorzystywanie danych uwierzytelniających użytkowników usług płatniczych, Ustawa stałaby w sprzeczności z dyrektywą PSD2. W konsekwencji, proponowany ust. 5 stanowiłby naruszenie prawa Unii Europejskiej i nie mógłby być w praktyce stosowany. W kontekście przedmiotowej sprawy chcielibyśmy zwrócić uwagę na konieczność zapewnienia zgodności dyrektywy PSD2 i polskiego prawa krajowego, zgodnie z art. 4 ust. 3 TfUE (zasada lojalności).</p> <p>Motyw 27 dyrektywy PSD2 przewiduje, że AIS oraz PIS mogą korzystać z: <i>„[...] interfejsu programowego między stroną internetową akceptanta a platformą bankowości internetowej dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek płatnika w celu inicjowania płatności realizowanych</i></p>	
--	--	--	---	--

			<p><i>przez internet na podstawie polecenia przelewu.” Motyw 30 dyrektywy PSD2 podkreśla, że: „indywidualne dane uwierzytelniające używane do bezpiecznego uwierzytelnienia klienta przez użytkownika usług płatniczych albo przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności są zwykle danymi wydanymi przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek [...]”, w celu stworzenia interfejsu będącego swoistego rodzaju „mostem” (bezpośrednim dostępem). TPP powinny mieć możliwość dzielenia się (<i>sharing</i>) danymi uwierzytelniającymi przekazywanymi przez ASPSP z użytkownikami usług płatniczych („<i>payment service users</i>” lub „<i>PSU</i>”). Ponadto, art. 66 ust. 3 b oraz art. 67 ust. 2 b dyrektywy PSD2 zapewnia, że indywidualne dane uwierzytelniające mogą być przekazywane przez PIS i AIS.</i></p> <p>W każdym przypadku, w którym bank tworzy interfejs programowy do komunikacji, powinien on umożliwiać PISPs oraz AISPs pozyskiwanie indywidualnych danych uwierzytelniających i przekazywanie ich w imieniu PSU. Motyw 32 dyrektywy PSD2, nakłada na ASPSPs obowiązek przekazywania danych uwierzytelniających niezależnym od banków TPP i stanowi, że: <i>„usługi inicjowania płatności opierają się na bezpośrednim lub pośrednim dostępie dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności do rachunku płatnika. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek, który zapewnia mechanizm pośredniego dostępu, powinien również umożliwiać bezpośredni dostęp dostawcom świadczącym usługę inicjowania płatności.”.</i></p> <p>Powyższe uregulowanie jest rozwinięte w motywie 93 dyrektywy PSD2, zgodnie z którym: <i>„należy ustanowić jasne ramy prawne określające warunki, których spełnienie pozwoli dostawcom świadczącym usługę inicjowania płatności i dostawcom świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku świadczyć usługi za zgodą posiadacza rachunku bez konieczności spełniania wymogów dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek co do stosowania konkretnego modelu biznesowego, na zasadzie bezpośredniego lub pośredniego dostępu, w celu świadczenia tego typu usług. [...] Aby zapewnić</i></p>	
--	--	--	---	--

			<p><i>bezpieczną komunikację między zainteresowanymi podmiotami w ramach tych usług, EUNB powinien również określić wymogi dotyczące wspólnych i otwartych standardów komunikacji, jakie powinni wdrożyć wszyscy dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek, którzy umożliwiają świadczenie usług płatniczych online. Oznacza to, że te otwarte standardy powinny zapewnić interoperacyjność różnych technologicznych rozwiązań komunikacyjnych. [...]”.</i></p> <p>Komisja Europejska i Europejski Bank Centralny wyjaśniły bez żadnych wątpliwości (m.in. podczas forum ERPB), że powyższe rozwiązania wykluczają narzucanie tzw. przekierowania, w ramach którego dane uwierzytelniające nie mogłyby być udostępnione TPP, lecz mogłyby być jedynie przekazane przez samego PSU bezpośrednio do jego banku. Jeżeli ASPSP korzysta z interfejsu, który również umożliwia przekierowanie, zgodnie z dyrektywą PSD2 nie wolno mu zakazać przekazywania tych samych danych uwierzytelniających do PISPs i AISPs.</p> <p>Proponowany art. 32j ust. 5 projektu Ustawy z dnia 17 sierpnia 2017 r., miałby następujący skutek: umożliwiałby „wyłączenie” przekazywania danych uwierzytelniających, a zatem narzucałby obowiązkowe przekierowanie. Rozwiązanie to skutecznie „uchyliłoby” całą nowelizację w odniesieniu do korzystania z usług nie-bankowych TPP. W Unii Europejskiej usługi inicjowania transakcji płatniczych oparte są na możliwości przekazywania danych uwierzytelniających bezpośrednio do banku. Jeżeli ust. 5 miałby stać się częścią Ustawy, to postanowienia jej działu III b „Świadczenie usług inicjowania transakcji płatniczych i usług dostępu do informacji o rachunku”, a także inne przepisy regulujące działalność PISPs i AISPs stanęłyby pod znakiem zapytania, w istocie zakazując modelu biznesowego opartego na bezpośrednim przekazywaniu danych uwierzytelniających, co jest wyraźnie dozwolone dyrektywą PSD2. Dyrektywa ta nie byłaby zatem poprawnie zaimplementowana do polskiego porządku prawnego. Natomiast dla banków,</p>	
--	--	--	---	--

			<p>ust. 5 mógłby stanowić łatwe narzędzie do zakazywania i zakłócania dostępu do konta przez nie-bankowe TPP, zamykając im dostęp do polskiego rynku ze skutkiem szkodliwym dla konkurencji i konsumentów.</p> <p>Co więcej, tzw. Regulacyjne Standardy Techniczne („<i>Regulatory Technical Standards</i>” lub „<i>RTS</i>”), które mają zostać przyjęte na podstawie art. 98 dyrektywy PSD2, również zakazują interfejsu, który zakładałby obowiązkowe przekierowanie, tj. interfejsu, który uniemożliwiałby przekazywanie danych uwierzytelniających przez TPP. Dlatego też, jeśli polski ASPSP chciałby wprowadzić interfejs oparty na obowiązkowym przekierowaniu, stanowiłoby to naruszenie RTS. Jeżeli ASPSP miałyby działać w oparciu o art. 32j ust. 5 w brzmieniu zgodnym z projektem Ustawy z dnia 17 sierpnia 2017 r., to postępowaliby one sprzecznie z regulacjami wynikającymi z dyrektywy PSD2 oraz RTS. Zgodnie z art. 115 ust. 6 dyrektywy PSD2, ASPSP nie mogą nadużywać „[...] <i>braku zgodności z tymi standardami w celu blokowania lub utrudniania korzystania z usług inicjowania płatności i usług dostępu do informacji o rachunku w odniesieniu do rachunków, które ci dostawcy prowadzą.</i>” W praktyce oznacza to, że ASPSP nie mogą blokować dostępu PISPs i AISPs do kont przez interfejsy uniemożliwiające przekazywanie danych uwierzytelniających. Zgodnie z art. 68 ust. 5 dyrektywy PSD2, zakazane jest blokowanie dostępu przez ASPSP z innych przyczyn, aniżeli z „<i>obiektywnie uzasadnionych i należycie udokumentowanych względów związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem</i>”. PISPs i AISPs nie mogą być ani zmuszani do korzystania z interfejsu w sposób określony w kwestionowanym ust. 5, ani też ASPSP nie mogą ograniczyć dostępu poprzez umożliwienie tylko dostępu bezpośredniego, tak jak ma to miejsce w myśl propozycji KIR i ZBP.⁹</p>	
--	--	--	--	--

⁹ Warto w tym miejscu odnieść się także do przedstawionej przez ZBP propozycji tzw. „polskiego API”. Z prezentacji ZBP na forum Europejskiej Rady ds. Płatności w maju 2017 r. wynika, że powyższy API byłby oparty wyłącznie na przekierowaniu i uniemożliwiałby przekazywanie danych uwierzytelniających. ZBP wyraźnie potwierdził,

			<p>Podsumowując, proponowany ust. 5 nie spełnia powyższych wymagań ustanowionych w dyrektywie PSD2 i jest antykonkurencyjny. Z tego też względu powinien zostać usunięty.</p> <p>Ponadto, jesteśmy zdziwieni sposobem w jaki KIR uzasadnił swoją propozycję odnośnie wprowadzenia ust. 5:</p> <p><i>„Pozwoli to na zachowanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa sektora bankowego dzięki zachowaniu maksymalnej możliwej poufności danych logowania oraz sposobu ich wprowadzania (w praktyce tylko w środowisku bankowym) oraz na zwiększenie poziomu konkurencyjności dzięki ułatwieniu działaniu nowych i małych podmiotów, często bardzo innowacyjnych, które miałyby relatywnie dużo większy problem w szerokim pozyskaniu danych logowania klientów w tzw. modelu credential sharing w porównaniu do znanych podmiotów (byłyby w dużo gorszej pozycji niż podmioty/marki jak np. Apple czy Facebook).”¹⁰</i></p> <p>Jeżeli celem powyższego rozwiązania miałyby być umożliwienie małym dostawcom korzystania z rozwiązań polegających na przekierowaniu, a w ten sposób wzmoczenie konkurencji pomiędzy rozwiązaniami alternatywnymi, dlaczego wyłączone zostało możliwość równoległego korzystania z danych uwierzytelniających poprzez przekazywanie ich przez TPP? Stworzenie możliwości dla przekierowania nie powinno oznaczać, że możliwość taką się narzuca. Racjonalnym rozwiązaniem byłoby dozwoleństwo stosowania obu form, tj. przekierowania i bezpośredniego przekazywania. W istocie, motyw 32</p>	
--	--	--	--	--

że będzie dążył do obowiązkowego przekierowywania. Tego rodzaju API byłoby zatem w niezgodzie z dyrektywą PSD2 i RTS. Aby działać zgodnie z obowiązkami wynikającymi z PSD2, polski ASPSP musi zezwalać na przekazywanie danych uwierzytelniających za pośrednictwem nie-bankowego TPP, tj. bez przekierowania.

¹⁰ Zobacz pkt 15 Raportu z Konsultacji z dnia 17 sierpnia 2017 r., pogrubienie dodane.

			<p>dyrektywy PSD2 obliuguje ASPSP (a także polskiego ustawodawcę) do zapewnienia tych dwóch możliwości: „[...] <i>Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek, który zapewnia mechanizm pośredniego dostępu, powinien również umożliwić bezpośredni dostęp dostawcom świadczącym usługę inicjowania płatności.</i>”.</p> <p>Zamiar zablokowania możliwości udostępniania danych uwierzytelniających został jasno sformułowany w uwagach KIR – pomimo, iż stanowi to bezpośrednio naruszenie dyrektywy PSD2. KIR wprost wskazał, że jego zamiarem jest niedostępność danych uwierzytelniających w celu uniemożliwienia świadczenia usług opartych na tym rozwiązaniu, co stanowi jawną dyskryminację – ponownie wbrew dyrektywie PSD2 (zob. np. art. 66 ust. 4c dyrektywy PSD2). KIR twierdzi, że dane logowania powinny być wykorzystywane jedynie „w praktyce tylko w środowisku bankowym”, naruszając tym samym art. 97 ust. 5 dyrektywy PSD2. Można stwierdzić, że intencją KIR i ZBP jest zamknięcie dostępu do rynku PISPs i AISPs działającym w oparciu o bezpośredni dostęp, powodując tym samym przekierowanie PSU do „środowiska bankowego”. W tym kontekście twierdzenie KIR, że proponowany przez nią ust. 5 wpłynie na “<i>zwiększenie poziomu konkurencyjności</i>” jest zupełnie pozbawione sensu, gdyż w rzeczywistości KIR proponuje, aby wyłączyć cały model biznesowy, który konkurowałby z rozwiązaniami opartymi na przekierowaniu.</p> <p><u>Reasumując, wnosimy aby Ministerstwo Finansów usunęło ustęp 5 z art. 32j projektu Ustawy. Wyrażamy nadzieję, że Ministerstwo umożliwi niezależnym PISPs i AISPs swobodne konkutowanie na polskim rynku, w pełnej zgodzie z pryncypiami dyrektywy PSD2.</u></p>	
--	--	--	--	--

154	Art. 1 pkt 33	art. 32j ust. 5	ZBP	<p>Proponujemy nadanie następującego brzmienia przepisu:</p> <p>„Dostawca prowadzący rachunek może ustanowić zasady komunikacji, w których indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie są udostępniane dostawcom usług płatniczych wydających instrumenty płatnicze oparte na karcie, o których mowa w art. 49a, dostawcom świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, o których mowa w art. 59s, oraz dostawcom świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku, o których mowa w art. 59t.”</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
155	Art.1 pkt 33	art. 37f ust.2	Lewiatan	<p>Art. 32f ust. 2 powinien zawierać odesłanie do art. 32f ust. 1 pkt 2 zamiast do art. 32 ust. 1 pkt 2.</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
156	Art. 1 pkt 34	art. 33	ZBP	<p>Jedną z opcji narodowych w PSD2 jest możliwość rozszerzenia niektórych uprawnień przysługujących konsumentom również na mikroprzedsiębiorców. O ile jak najbardziej zrozumiała jest ochrona konsumenta nabywającego usługi i produkty, o których nie musi posiadać pełnej wiedzy, o tyle w przypadku przedsiębiorcy – posiadana wiedza jest dużo wyższa. Biorąc pod uwagę powyższe zakres ochronny konsumenta i przedsiębiorcy nie muszą być</p>	Uwaga nieuwzględniona, w ramach opcji narodowych przyjęto rozwiązania korzystne dla mikroprzedsiębiorców

				<p>zrównane. Zgodnie z obowiązującym w Polsce prawem konsumenckim „za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową”. Nie ma uzasadnienia, aby traktować mikroprzedsiębiorców w inny sposób niż w pozostałych przypadkach akurat na polu ustawy PSD2. Również na gruncie prawodawstwa unijnego umowy, choćby pośrednio, związane z prowadzeniem działalności gospodarczej nie są nigdy umowami konsumenckimi. Kolejnym argumentem jest konieczność dostosowywania produktów i regulacji bankowych do zmian prawa np. uszczelniania kwestii podatkowych Split Payments. W żadnym innym aspekcie prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorca nie jest traktowany jak konsument, więc nie ma uzasadnienia, że w relacjach dla wybranych produktów (bankowych) miałby mieć taki status.</p>	
157	Art.1 pkt 34	art. 33 ust. 1	PONIP	<p>Art. 38 ust. 2 oraz art. 61 ust. 3 Dyrektywy zezwalają państwom członkowskim na zrównanie statusu mikroprzedsiębiorstwa ze statusem konsumenta w odniesieniu do przejrzystości warunków i wymogów informacyjnych dotyczących usług płatniczych oraz praw i obowiązków w odniesieniu do świadczenia usług płatniczych i korzystania z nich, z tym że decyzja w tym przedmiocie zależy od uznania danego państwa członkowskiego. Art. 1 pkt 15 Projektu i art. 1 pkt 34 Projektu wprowadzają odpowiednio do art. 16 UUP i art. 33 UUP w ust. 2 zmiany stanowiące implementację wyżej wymienionych przepisów Dyrektywy, a zarazem ograniczenie swobody umów poprzez pozbawienie mikroprzedsiębiorców</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, w ramach opcji narodowych przyjęto rozwiązania korzystne dla mikroprzedsiębiorców</p>

				<p>możliwości uzgodnienia z dostawcą niestosowania określonych przepisów ustawy. Charakter usług świadczonych na rynku usług płatniczych oferowanych na rynku polskim nie uzasadnia odrębnego traktowania mikroprzedsiębiorców wobec innych przedsiębiorców. Podejście Projektu w tym zakresie stanowi nieuzasadnione uprzywilejowanie mikroprzedsiębiorców wobec pozostałych kategorii przedsiębiorców. Mimo zaproponowania tak dalece idącej zmiany projektodawca nie wskazał, jakie okoliczności uzasadniają skorzystanie z opcji narodowych przewidzianych w art. 38 ust. 2 i art. 61 ust. 3 Dyrektywy.</p> <p>Projekt jednocześnie nie określa sposobu weryfikacji, czy podmiot podający się za mikroprzedsiębiorcę faktycznie jest takim podmiotem. Dostawcy usług płatniczych nie będą mieli żadnych prawnych możliwości ustalenia, czy kontrahent powołujący się na status mikroprzedsiębiorcy faktycznie spełnia warunki do uznania kontrahenta za mikroprzedsiębiorcę.</p> <p>Mając to na uwadze proponuje się utrzymanie aktualnego stanu rzeczy i niekorzystanie z opcji narodowej.</p> <p>Proponuje się następującą zmianę projektowanych przepisów:</p> <p>Art. 33. Dostawca i użytkownik niebędący konsumentem mogą uzgodnić, że przepisów art. 34, art. 35-37, art. 40 ust. 3 i 4, art. 45, art. 46 ust. 2-5, art. 47, art. 48, art. 51 niewykonanych lub nienależycie wykonanych transakcjach płatniczych. oraz art. 144-146 nie stosuje się w całości lub w części oraz mogą uzgodnić inny niż określony w art. 44 ust. 2 termin powiadomienia dostawcy o stwierdzonych nieautoryzowanych,</p>	
158	Art.1 pkt 34	art. 33 ust. 2	Lewiatan	<p>Postulujemy przywrócenie możliwości uzgodnienia wyłączenia przepisów działu II w całości lub w części dla mikroprzedsiębiorców czyli przywrócenie tzw. opcji <i>corporate opt-out</i>.</p> <p>Argumentacja analogiczna jak w przypadku art. 16 ust. 2 UUP.</p>	Uwaga nieuwzględniona, w ramach opcji narodowych przyjęto rozwiązania korzystne dla mikroprzedsiębiorców

159	Art. 1 pkt 35	art. 35 ust. 3	ZBP	<p>W związku z dodaniem ustępu 4 przewidującego wyjątek od ustępu 3, ust. 3 powinno zostać nadane brzmienie „Wypowiedzenie umowy ramowej nie może wiązać się z nałożeniem przez dostawcę na użytkownika opłat, z zastrzeżeniem ust. 4.”</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
160	Art.1 pkt 35	art. 35 ust. 4	PONIP	<p>Art. 1 pkt 35 Projektu reguluje opłaty za wypowiedzenie umowy ramowej poprzez wprowadzenie do art. 35 UUP ust. 4, którego zdanie drugie stanowi, że opłata pobrana od użytkownika z tego tytułu (wypowiedzenia umowy ramowej w przypadku, gdy wypowiedzenie nastąpiło przed upływem 6 miesięcy od daty jej zawarcia, a umowa ta przewiduje możliwość pobrania tej opłaty) nie może przekraczać kosztów poniesionych przez dostawcę w związku z zawarciem umowy ramowej. Art. 55 ust. 2 zd. 2 Dyrektywy stanowi zaś, że opłaty z tytułu wypowiedzenia muszą być adekwatne i zgodne z kosztami. Mając na celu ułatwienie mobilności klientów, należy stworzyć konsumentom możliwość wypowiedzenia umowy ramowej bez ponoszenia opłat, jednak w przypadku umów wypowiedzianych przez konsumenta przed upływem sześciu miesięcy po ich wejściu w życie dostawca usług płatniczych powinien mieć możliwość nałożenia opłat odpowiadających kosztom poniesionym w związku z wypowiedzeniem umowy ramowej przez konsumenta (motyw 62 Dyrektywy).</p> <p>Zaproponowane w Projekcie brzmienie art. 35 ust. 4 UUP nie odpowiada celowi stawianemu przez art. 45 ust. 2 i motyw 62 Dyrektywy, dlatego PONIP przedstawia swoją propozycję tego przepisu:</p> <p>Art. 35. 4. Dostawca może pobrać od użytkownika opłatę za wypowiedzenie umowy ramowej w przypadku gdy wypowiedzenie nastąpiło przed upływem 6 miesięcy od daty jej zawarcia, a umowa ta przewiduje możliwość pobrania tej opłaty. Wysokość opłaty w umowie musi być adekwatna i zgodna z kosztami.</p>	Uwaga nieuwzględniona, przyjęto bardziej proklienckie podejście przy tworzeniu brzmienia tego przepisu

161	Art.1 pkt 35	art. 35 ust. 4	Rzecznik Finansowy	<p>Wątpliwości budzi wprowadzenie uprawnienia dla dostawcy do pobierania opłaty za wypowiedzenie umowy ramowej (projektowany art. 35 ust. 4).</p> <p>Ponadto, wskazanie że: <i>„opłata z tego tytułu nie może przekraczać kosztów poniesionych przez dostawcę w związku z zawarciem umowy ramowej”</i> jest sformułowaniem niejasnym i nieweryfikowalnym z perspektywy użytkownika.</p> <p>Słuszne jest dążenie do tego, aby tego typu opłaty były ekwiwalentne wobec podejmowanych czynności. Jednak w praktyce użytkownik nigdy nie będzie w stanie wykazać, że opłata pobierana przez dostawcę jest wygórowana.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Art. 35 ust. 4 dokonuje wdrożenia przepisu zawartego w art. 55 ust. 2 PSD2. Projektodawca, po dyskusji przeprowadzonej podczas konferencji uzgodnieniowej zdecydował się nie korzystać z opcji narodowej zapisanej w art. 55 ust. 6 PSD2 i pozostawił dostawcom możliwość pobrania opłaty w związku z wypowiedzeniem umowy ramowej gdy dana umowa obowiązuje krócej niż sześć miesięcy. Zgodnie z dyrektywą koszty te muszą być one adekwatne i zgodne z kosztami poniesionymi przez dostawcę. Podzielając pogląd RF, że w praktyce użytkownik nigdy nie będzie w stanie wykazać, że opłata pobierana przez dostawcę jest wygórowana, dodano do art. 20a ust. 2 wymóg informowania użytkownika z góry o kwotach ewentualnych opłat za wypowiedzenie umowy ramowej.</p>
-----	--------------	----------------	--------------------	--	---

					Wprowadzając tę zmianę, korzystną dla użytkownika, projektodawca wyszedł z założenia, że umowy ramowe są w dużej mierze wystandaryzowane i dostawca z góry jest w stanie przewidzieć wysokość kosztów jakie poniesie w tym zakresie
162	Art.1 pkt 36	art. 37a ust. 1	Amex	<p>„Art. 37a. 1. For payment transactions provided within the Poland or in turnover with other member state other than Poland, where both the payer’s and the payee’s payment service providers are, or the sole payment service provider in the payment transaction is, located therein, the payee pays the charges levied by his payment service provider, and the payer pays the charges levied by his payment service provider.</p> <p>2. The payment service provider shall not prevent the payee from requesting from the payer a charge, offering a discount on the price of goods or services when or otherwise steering him towards the use of a given payment instrument. Any charges applied shall not exceed the direct costs borne by the payee for the use of the specific payment instrument.</p> <p>3. The payee shall not request charges from the payer for the use of payment instruments for which interchange fees are regulated under Chapter II of Regulation (EU) 2015/751 and for those payment services to which Regulation (EU) No 260/2012 applies.”</p> <p>„Art. 37a. 1. W przypadku transakcji płatniczych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w obrocie z państwami członkowskimi innymi niż Rzeczpospolita Polska płatnik i odbiorca ponoszą opłaty określone w umowie zawartej przez każdego z nich ze swoim dostawcą, jeżeli zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy albo, gdy jest to ten sam podmiot,</p>	Uwaga nieuwzględniona, przyjęto inne podejście do implementacji opcji narodowej, korzystniejsze dla przedsiębiorców handlowych

				<p>dostawca płatnika i odbiorcy w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium państwa członkowskiego.</p> <p>2. Dostawca nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania płatnikowi mu zniżki lub kierowania jego wyboru w inny sposób tak, aby skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne opłaty pobierane z tego tytułu nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.</p> <p>3. Odbiorca nie pobiera od płatnika opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751, ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającym wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz. Urz. UE L 94 z 30.03.2012, str. 22).²²</p>	
163	Art.1 pkt 36	art. 37a ust. 1	KNF	<p>Zaproponowane brzmienie art. 37a ust. 1 UUP jest nieczytelne i wymaga modyfikacji. Wydaje się, że w jego treści, w części zaczynającej się od wyrazów, „<i>jeżeli zarówno dostawca płatnika (...)</i>” pominięto lub wadliwie zredagowano dalszą część</p>	Uwaga przyjęta, zmieniono zgodnie z propozycją

164	Art.1 pkt 36	art.. 37a ust. 1	Prokuratoria Generalna	w dodawanym art. 37a ust. 1 zasadne byłoby dookreślenie czy wymóg znajdowania się na terytorium państwa członkowskiego oznacza jedno i to samo państwo członkowskie czy też wystarczające się znajdowanie na terytorium jakiegokolwiek państwa członkowskiego UE.	Uwaga przyjęta, zmieniono brzmienie art. 37a ust. 1 precyzując, że chodzi o sytuację gdy wskazane a przepisie podmioty znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego
165	Art. 1 pkt 36	art. 37a ust. 2	ZBP	Zgodnie z ustaleniami z konferencji uzgodnieniowej zwracamy się z prośbą o uwzględnienie postulatu wprowadzenia całkowitego zakazu pobierania przez punkty handlowo – usługowe od konsumentów opłat dodatkowych z tytułu płatności kartą.	Uwaga nieuwzględniona. Przyjęto argumenty POHID odnośnie pozostawienia punktom handlowo – usługowym swobody w tym zakresie z ograniczeniem zawartym w dyrektywie, że ewentualne opłaty pobierane z tego tytułu nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego

166	Art. 1 pkt 36	art. 37a ust. 3	VISA	<p>Visa pragnie podkreślić, że popiera zapis projektu, który dotyczy zakazu pobierania dodatkowych opłat w odniesieniu do transakcji kartami, dla których opłaty interchange są regulowane oraz ich wysokość jest ograniczona na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751 w sprawie opłat interchange.</p> <p>Visa wierzy, że ograniczenie zapisów odnośnie zakazu pobierania dodatkowych opłat dla kart, które podlegają regulacji jest niezbędne do zapewnienia równych warunków dla systemów trój- i czterostronnych.</p> <p>Ponieważ systemy trójstronne są wykluczone z zapisów rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751 w sprawie opłat interchange i nie podlegają maksymalnym stawkom opłaty interchange, zakaz pobierania dodatkowych opłat dla systemów trójstronnych prowadziłby do nierównej przewagi konkurencyjnej dla tych systemów. Visa uważa, że aby utrzymać równe warunki gry dla regulowanych i nieregulowanych systemów kartowych na bazie zasad określonych w dyrektywie PSD 2 i rozporządzeniu w sprawie opłat interchange, dodatkowe opłaty powinny być dozwolone dla transakcji systemów trójstronnych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przyjęto argumenty POHID odnośnie pozostawienia punktom handlowo – usługowym swobody w tym zakresie z ograniczeniem zawartym w dyrektywie, że ewentualne opłaty pobierane z tego tytułu nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego</p>
167	Art. 1 pkt 37	art. 38	MSZ	<p>Wyjaśnienia wymaga również kwestia wdrożenia art. 62 dyrektywy. Zgodnie z tabelą zgodności przepis ten jest wykonywany przez projektowane art. 38 ust. 1 i 2, tymczasem projekt ustawy nie tylko nie zawiera takich przepisów ale usuwa art. 38 ustawy o usługach płatniczych. Koniecznym jest zatem zapewnienie przepisów wdrażających art. 62 dyrektywy oraz skorygowanie tabeli zgodności w tym zakresie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona. Art. 62 dyrektywy został wdrożony w projekcie art. 37a ust. 1 i 2 uup (art. 1 pkt 36 projektu)</p>

168	Aart. 1 pkt 38 lit. a	art. 40 ust. 2	MSZ	Analogiczną uwagę należy uczynić w stosunku do sposobu wdrożenia art. 64 ust. 2 dyrektywy, który zgodnie z tabelą zgodności jest wykonywany przez projektowany art. 40 ust. 2. Przepis o takiej numeracji ani analogicznej do przepisu dyrektywy treści nie znalazł się jednak w projekcie ustawy.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona. Wdrożenie art. 64 ust. 2 nastąpiło w projekcie art. 40 ust. 2 poprzez dodanie drugiego zdania (art. 1 pkt 38 projektu)
169	Aart. 1 pkt 38 lit. a	art. 40 ust. 2	NBP	5. NBP poddaje pod rozagę uzupełnienie projektowanego art. 40 ust. 2 ustawy o usługach płatniczych o wskazanie, że transakcja może być również autoryzowana za pośrednictwem dostawcy odbiorcy, jak ma to miejsce w przypadku niektórych poleceń zapłaty. Brak takiego wyraźnego wskazania może wpłynąć na ograniczenie rozwoju innowacyjnych usług płatniczych opartych na modelu polecenia zapłaty.	Uwaga przyjęta. Zapisano, że zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy albo dostawcy lub dostawcy odbiorcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej
170	Art. 1 pkt 38 lit. a	art. 40 ust. 2	ZBP	Powtórzenie w art. 40 ust. 2 „za pośrednictwem odbiorcy” nie znajduje uzasadnienia, bowiem wynika to z istoty polecenia zapłaty, a w ten sposób niejako wprowadza się pewne zamieszanie, że zgoda nie mogłaby być udzielona np. tylko dostawcy odbiorcy, bo nie mówi o tym w proponowanej zmianie art. 40 ust. 2. Proponowany zapis: „Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji	Uwaga przyjęta kierunkowo. Wprowadzono zapis „Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy albo dostawcy lub dostawcy odbiorcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”

				płatniczej.”	
171	Art. 1 pkt 38 lit. a	art. 40 ust. 2	Lewiatan	<p>Obecne brzmienie tego przepisu jest następujące: „2. Zgoda powinna być udzielona przez płatnika przed wykonaniem transakcji płatniczej albo kolejnych transakcji płatniczych, chyba że płatnik i jego dostawca uzgodnili, że zgoda może zostać udzielona także po ich wykonaniu.”</p> <p>Projektodawca proponuje <u>dodać</u> kolejne zdanie w brzmieniu: „Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy lub dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”;</p> <p>Takie rzeczywiście jest brzmienie zdania drugiego art. 64 ust. 2 Dyrektywy. Jak się wydaje takie brzmienie było podyktowane poniżej zacytowanym motywem nr 76 dyrektywy:</p> <p>„Celem projektu SEPA jest dalszy rozwój wspólnych ogólnounijnych usług płatniczych, aby zastąpić nimi obecne usługi krajowe w odniesieniu do płatności denominowanych w euro. Z myślą o zapewnieniu pełnej migracji do ogólnounijnych poleceń przelewu i poleceń zapłaty rozporządzenie (UE) nr 260/2012 ustanawia wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro. <u>Co się tyczy poleceń zapłaty, rozporządzenie to przewiduje, że płatnik udziela zgody zarówno odbiorcy, jak i dostawcy usług płatniczych płatnika (bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem odbiorcy), a te upoważnienia, wraz z późniejszymi zmianami lub unieważnieniem, są przechowywane przez odbiorcę lub przez podmiot trzeci w imieniu odbiorcy.</u> Obecny i jak dotąd jedyny ogólnoeuropejski schemat poleceń zapłaty dla płatności dokonywanych</p>	Uwaga uwzględniona kierunkowo, zmieniono brzmienie przepisu zgodnie z uwagami NBP

			<p><i>przez konsumentów w euro, opracowany przez Europejską Radę ds. Płatności, opiera się na zasadzie, że upoważnienia do dokonania polecenia zapłaty udziela odbiorcy płatnik i że upoważnienie to, wraz z późniejszymi zmianami lub unieważnieniem, jest przechowywane przez odbiorcę. Upoważnienie może być również przechowywane przez podmiot trzeci w imieniu odbiorcy. Aby zapewnić szerokie poparcie społeczne dla SEPA oraz wysoki poziom ochrony konsumentów w ramach tego obszaru, istniejący ogólnoeuropejski schemat poleceń zapłaty przewiduje bezwarunkowe prawo zwrotu kwoty transakcji w odniesieniu do autoryzowanych płatności. Odzwierciedlając ten stan rzeczy, niniejsza dyrektywa ma na celu ustanowienie bezwarunkowego prawa zwrotu jako ogólnego wymogu dla wszystkich dokonywanych w Unii transakcji polecenia zapłaty denominowanych w euro.”</i></p> <p>Stąd zapewne wzięło się w treści dyrektywy pojęcie „za pośrednictwem odbiorcy”.</p> <p>Powstaje jednakże problem w tym, że zarówno Dyrektywa, jak i UPP, definiując polecenie zapłaty mówią już o tym, że zgoda może być udzielona odbiorcy, dostawcy odbiorcy lub dostawcy płatnika.</p> <p><u>Art. 3 ust. 2 UUP:</u> 2. <i>Polecenie zapłaty oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu określoną kwotą rachunku płatniczego płatnika na skutek transakcji płatniczej zainicjowanej przez odbiorcę, dokonywanej na podstawie zgody, której płatnik udzielił odbiorcy, dostawcy odbiorcy lub dostawcy płatnika.</i></p> <p>Mając na względzie powyższe, wskazać należy, że już teraz obowiązuje regulacja, zgodnie z którą zgoda na transakcję za pomocą polecenia zapłaty może być udzielone <u>któremukolwiek</u> z ww. podmiotów (odbiorca, dostawca odbiorcy, dostawca płatnika).</p>	
--	--	--	---	--

				<p>Z tych powodów uważamy, że powtarzanie w art. 40 ust. 2 „za pośrednictwem odbiorcy” nie ma sensu, bowiem wynika to i tak z istoty polecenia zapłaty, a w ten sposób niejako wprowadza się pewne zamieszanie, że zgoda nie mogłaby być udzielona np. tylko dostawcy odbiorcy, bo nie mówi o tym w proponowanej zmianie art. 40 ust. 2</p> <p>Z tych powodów (aczkolwiek mamy świadomość, że art. 40 ust. 2 w obecnym brzmieniu jest dosłownym powtórzeniem dyrektywy) uważamy, że sformułowanie „za pośrednictwem odbiorcy” jest niepotrzebnym superfluum, czyli to dodawane zdanie drugie do art. 40 ust. 2 mogłoby brzmieć po prostu (wykreślić „odbiorcy lub”):</p> <p>„Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy lub dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”;</p>	
172		Art. 40 ust. 4	MSZ	<p>W świetle art. 64 ust. 3 dyrektywy płatnik może cofnąć zgodę na dokonanie transakcji nie później niż do momentu w którym zlecenie stało się nieodwołalne. Zgoda na wykonanie kilku transakcji płatniczych może również zostać cofnięta, a w takim wypadku wszelkie przyszłe transakcje uznaje się za nieautoryzowane. Zgodnie z wdrażającym ten przepis art. 40 ust. 4 ustawy o usługach płatniczych jeżeli zgoda dotyczy kolejnych transakcji płatniczych płatnik wycofując zgodę może zastrzec iż wycofanie dotyczy wszystkich niewykonanych transakcji płatniczych. Przepis krajowy nie wdraża zatem dyspozycji dyrektywy. Wycofanie zgody na jedną z kilku transakcji płatniczych oznacza wycofanie jej również na transakcje przyszłe, a zatem nie jest wymagane zastrzeżenie płatnika, że czyni to również w stosunku do wszystkich niewykonanych transakcji płatniczych. Wymagana jest nowelizacja</p>	Uwaga uwzględniona, zmieniono brzmienie art. 40 ust. 4 uup. (art. 1 pkt 38 lit. b projektu)

				przepisu krajowego.	
173	Art. 1 pkt 38 lit. b	art. 40 ust. 5	NBP	<p>6. W odniesieniu do projektowanego art. 40 ust. 5 ustawy o usługach płatniczych, należy zauważyć, że dodawanie tego przepisu jest zbędne z uwagi na to, że jego sens oddaje obowiązujący już art. 40 ust. 1 tej ustawy. Procedura udzielania zgody na transakcję płatniczą uzgadniania jest między płatnikiem a jego dostawcą (każdym z osobna), natomiast powielenie tej normy, która zawiera dodatkowo wyrażenie w liczbie mnogiej „lub dostawcami płatnika”, budzi wątpliwości, czy przedmiotowe uzgodnienie powinno mieć charakter wielostronny (tj. czy musi nastąpić uzgodnienie pomiędzy płatnikiem a jego wszystkimi dostawcami). Umowa o świadczenie usług płatniczych jest co do zasady umową dwustronną. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w przypadku wielości umów tego rodzaju, przepis ten stosuje się do każdego stosunku cywilnoprawnego z osobna (tj. płatnik musi uzgodnić sposób wyrażania zgody z każdym dostawcą), a nie zbiorczo do wszystkich stosunków razem. Tym samym w omawianym przypadku może dojść do powstania wątpliwości, czy taka norma, w sytuacji korzystania z usług dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczych, będzie obligowała do wspólnego, trójstronnego uzgodnienia pomiędzy płatnikiem, dostawcą prowadzącym rachunek oraz dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji. W świetle powyższego NBP postuluje rezygnację z dodawania tego przepisu.</p>	Uwaga uwzględniona, zgodzono się, że art. powielił art. 40 ust. 1 i został pominięty przy wdrażaniu PSD. Wykreślono projektowany przepis.

174	Art. 1 pkt 38 lit. b	art. 40 ust. 5	ZBP	Ponownie zwracamy się o rozważenie zmiany brzmienia przepisu. W art. 40 ust. 5 mowa jest o procedurze udzielenia zgody uzgadnianej pomiędzy płatnikiem, a odpowiednim dostawcą lub dostawcami płatnika podczas gdy zgodnie z ust. 1 mowa jest o zgodzie na wykonanie transakcji płatniczej wyrażonej w sposób przewidziany w umowie między płatnikiem, a jego dostawcą.	Uwaga przyjęta, usunięto projektowany ust. 5
175	Art.1 pkt 38 lit.b	art. 40 ust. 5	Lewiatan	Ponownie zwracamy uwagę, iż niezrozumiałe jest dla nas <i>ratio legis</i> projektowanego przepisu art. 40 ust. 5, szczególnie w kontekście ust. 1 tego artykułu. W art. 40 ust. 5 mowa jest o procedurze udzielenia zgody uzgadnianej pomiędzy płatnikiem, a odpowiednim dostawcą lub dostawcami, podczas gdy zgodnie z ust. 1 mowa jest o zgodzie na wykonanie transakcji płatniczej, wyrażonej w sposób przewidziany w umowie między płatnikiem, a jego dostawcą.	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
176		Art. 41 ust. 3 i 4	MSZ	Zgodnie z tabelą zgodności art. 68 ust. 3 i 4 dyrektywy nie wymagają wdrożenia. Wskazane jest poprawienie tabeli zgodności, gdyż nie tylko przepisy te wymagają wdrożenia, ale w systemie istnieją przepisy zapewniające jego wykonanie, tj. art. 41 ust. 3 i 4 ustawy o usługach płatniczych.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona.

177	Art. 1 pkt 39	Art. 41 ust. 5	ZBP	Niejasne jest w jakim kontekście przepis posługuje się pojęciem „nielegalnym”. Ponadto wątpliwości budzi w szczególności zastosowanie ustawy do części transakcji płatniczych realizowanych w innych państwach członkowskich oraz do transakcji płatniczych realizowanych na terytorium państw członkowskich. W ocenie sektora bankowego jest to błędne sformułowanie zakresu zastosowania ustawy, bo polska ustawa może mieć zastosowanie wyłącznie do transakcji/części transakcji realizowanych na terytorium polskim (dotyczy to również transakcji one-leg) i w żadnym razie nie może się odnosić do transakcji płatniczych/części transakcji realizowanych poza terytorium Polski.	Uwaga nieuwzględniona
178	Art. 1 pkt 39	Art. 41 ust. 6	KNF	Art. 41 ust. 6 UUP Proponuje się zdaniu drugiemu w art. 41 ust. 6 UUP nadać następujące brzmienie: <i>„Informacje te obejmują istotne okoliczności zdarzenia oraz opis i przyczyny podjętych działań wraz z uzasadnieniem”.</i>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zaproponowany zapis
179	Art. 1 pkt 39	Art. 41 ust. 7	KNF	W art. 41 ust. 7 UUP proponuje się wykreślenie sformułowania „bez zbędnej zwłoki”.	Uwaga odrzucona. Powyższa propozycja uwzględnia stwierdzoną przez Polski Związek Instytucji Pożyczkowych potrzebę rozwinięcia i uściślenia reżimu prawnego odmowy dostępu do rachunku lub informacji do rachunku. Celem proponowanej zmiany jest możliwie jak największe skrócenie czasu, w którym dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji

					płatniczej nie ma dostępu do danego rachunku płatniczego.
180	Art. 1 pkt 39	Art. 41 ust. 7	ZBP	Przepis nakłada obowiązek wydania decyzji przez organ nadzoru państwa członkowskiego, co pozostaje poza zakresem regulacji.	Uwaga nieuwzględniona
181	Art. 1 pkt 40 lit. b	Art. 42 ust. 2	ZBP	Propozycja zmiany przepisu nie jest jasna. Proponujemy nadanie art. 42 ust. 2 następującego brzmienia: „1) korzystać z instrumentu płatniczego zgodnie z umową ramową, która powinna zawierać obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne warunki wydawania i użytkowania tego instrumentu płatniczego,”.	Uwaga nieuwzględniona. Obecne brzmienie zostało kompromisowo zaakceptowane podczas konferencji uzgodnieniowej
182	Art. 1 pkt 41	Art. 43 ust. 1	ZBP	W ocenie sektora bankowego dostawca nie będzie miał możliwości zapewnienia, że dane nie zostaną udostępnione osobom nieupoważnionym, a jedynie udostępnić takie możliwości techniczne. Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1) zapewnienia możliwości technicznych, że indywidualne dane uwierzytelniające nie są dostępne dla osób innych niż użytkownik uprawniony do korzystania z tego instrumentu,”	Uwaga nieuwzględniona. Zbyt daleka modyfikacja odpowiednio funkcjonującego obecnie przepisu

183	Art. 1 pkt 42	Art. 44 ust 3a	KNF	<p>W projekcie nie wskazano terminu dla realizacji obowiązku wynikającego z w/w przepisu.</p>	<p>Uwaga odrzucona. Termin przywrócenia obciążonego nieprawidłowo rachunku płatniczego do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza określa art. 46 ust. 1a</p>
184	Art. 1 pkt 42	Art. 44 ust 3a	ZBP	<p>Nie jest jasne co projektodawca ma na myśli wskazując „nieprawidłowe” transakcje płatnicze. W naszej opinii do nieprawidłowo wykonanych transakcji zastosowanie znajdują przepisy art. 144 ust. 2a- 2c. W związku z powyższym proponujemy nadanie następującego brzmienia przepisu:</p> <p>„3a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek przywraca rachunek do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zaproponowane w projekcie brzmienie zgodne z PSD2</p>

185	Art. 1 pkt 43 lit. a,b	Art. 45 ust 1	KNF	<p>„Na dostawcy spoczywa ciężar udowodnienia, że transakcja płatnicza została uwierzytelniona i prawidłowo zapisana w systemie i księgach dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą świadczoną przez tego dostawcę, w tym dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”</p> <p>Należy doprecyzować, o jakiego dostawcę chodzi, gdyż katalog dostawców wymienionych w art. 4 ust. 2 UUP obejmuje np. dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, który nie wykonuje transakcji płatniczych. Nie jest też jasne, czy księgi musi prowadzić każdy dostawca i o jakie konkretnie księgi chodzi.</p>	Uwaga przyjęta – uzupełniono, że chodzi o dostawcę użytkownika oraz zmieniono wyrażenie „zapisana w systemie i księgach dostawcy” na „zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy” zgodnie z propozycją przedstawioną przez ZBP
186	Art. 1 pkt 43 lit. a,b	Art. 45 ust 1 i 1a	NBP	<p>W odniesieniu do projektowanego art. 45 ustawy o usługach płatniczych oraz zważywszy na uwagi przekazane przez NBP w toku poprzednich konsultacji, które zgodnie z informacją w tabeli uwag powinny zostać uwzględnione (uwagi numer 200 i 201), NBP ponownie zwraca uwagę na nieprawidłowe zastąpienie/posługiwanie się pojęciem „uwierzytelniona transakcja”. Zgodnie z przyjętymi definicjami, uwierzytelnienie to weryfikacja tożsamości użytkownika albo instrumentu płatniczego, natomiast autoryzacja to zgoda na wykonanie transakcji płatniczej. Pojęć tych nie należy stosować zamiennie. NBP postuluje zatem dokonanie modyfikacji</p> <p>w ramach proponowanego brzmienia art. 45 ust. 1 i 1a ustawy o usługach płatniczych, tym bardziej, że pojęcie „autoryzowana transakcja płatnicza” jest stosowane zarówno na gruncie obecnie obowiązujących i niezmiennych nowelizacją przepisów (np. art. 40 ust. 1, art. 44 ust. 1), jak też przepisów nowo projektowanych (np. w ramach propozycji brzmienia art. 45 ust. 2, art. 46 ust. 1).</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją. Zastąpiono wyraz „uwierzytelniona” wyrazem „autoryzowana”.

187	Art. 1 pkt 43 lit. a,b	Art. 45 ust 1 i 1a	ZBP	<p>a. Nie jest jasne o jakie księgi chodzi. Czy np. o księgi rachunkowe? Analogiczna uwaga dotyczy systemu. Czy należy rozumieć go jako system służący do obsługi transakcji płatniczych używany przez danego dostawcę?</p> <p>b. Dodatkowo w naszej ocenie „uwierzytelnienie” transakcji nie jest tożsame z autoryzacją transakcji na podstawie art. 40 ust. 1 j. W art. 46 ustawodawca posługuje się już tylko pojęciem autoryzacji. Obawiamy się, że taka rozbieżność może rodzić wątpliwości interpretacyjne w postępowaniu sądowym. W naszej ocenie zapis „uwierzytelniona” powinien zostać zastąpiony wyrażeniem: „autoryzowana”, wyrażenie „księgi” powinno zostać usunięte, natomiast wyrażenie „system” doprecyzowane ze wskazaniem o jakiego rodzaju system chodzi.</p>	Uwaga przyjęta, dokonano stosownych zmian w treści przywołanych art.
188	Art. 1 pkt 43 lit. c	Art. 45 ust. 2	ZBP	<p>W ocenie sektora bankowego przepis nieprawidłowo implementuje postanowienia Dyrektywy. Dyrektywa wskazuje, że rejestracja użycia instrumentu „sama w sobie niekoniecznie jest wystarczająca do udowodnienia”, zatem, nie jest to jedyna przesłanka, na której można się oprzeć. Tymczasem brzmienie przepisu w projekcie ustawy kategorycznie przesądza, że nie jest to wystarczające. Przepis Dyrektywy należy tak interpretować, że jeżeli dostawca wykaże zarejestrowanie instrumentu płatniczego, ale pomimo tego użytkownik zaprzecza, że autoryzował transakcję, sąd powinien rozważyć też inne</p>	Uwaga nieuwzględniona

				<p>dowody. Zgodnie z brzmieniem polskiej ustawy ciężar dowodu, że „transakcja płatnicza została przez użytkownika autoryzowana albo że płatnik umyślnie doprowadził do nieautoryzowanej transakcji płatniczej, albo umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa dopuścił się naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42”. Jest to rozwiązanie sprzeczne z dyrektywą, ponieważ nakłada na dostawcę ciężar dowodu autoryzacji transakcji płatniczej, podczas gdy Dyrektywa wskazuje, że dostawca powinien udowodnić uwierzytelnienie a nie autoryzację. Dodatkowo Dyrektywa wskazuje na obowiązek dostarczenia dokumentacji w celu udowodnienia oszustwa lub rażącego zaniedbania ze strony użytkownika usług płatniczych (nie oznacza to jednak ciężaru dowodu autoryzacji transakcji).</p>	
189	Art.1 pkt 44 lit. a	art.46 ust.1	Rzecznik Finansowy	<p>Rzecznik Finansowy poddaje pod rozagę następującą treść projektowanego art. 46 ust. 1:</p> <p><i>„1. Z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca płatnika niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej transakcji, którą został obciążony rachunek płatnika, lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia zwraca płatnikowi kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku gdy dostawca płatnika ma uzasadnione i</i></p>	<p>Uwaga przyjęta, wprowadzono zmiany do art. 46 ust. 1 zgodnie z propozycją</p>

				<p><i>należycie udokumentowane podstawy, aby podejrzewać oszustwo i poinformuje o tym na piśmie odpowiedni organ krajowy. W przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego dostawca płatnika przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”</i></p> <p>Rzecznik Finansowy proponuje rozważyć uzupełnienie treści projektowanego art. 46 ust. 1, tak aby brak zwrotu płatnikowi kwoty nieautoryzowanej transakcji płatniczej, następował nie tylko gdy podstawy, aby podejrzewać oszustwo są uzasadnione (i po poinformowaniu na piśmie odpowiedni organ krajowy) ale dodatkowo aby podstawy te były przez dostawcę należycie udokumentowane. Zapewni to większą ochronę płatnika (użytkownika). Propozycja wzoruje się na projektowanym art. 41 ust. 5 (art. 1 pkt 39 projektu).</p>	
190	Art. 1 pkt 44 lit. a	Art. 46 ust. 1	ZBP	<p>Postulujemy dodanie zdania: „Obowiązek ten nie dotyczy sytuacji, gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać oszustwo” i wskutek tego następujące brzmienie zapisu:</p> <p>„Z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca płatnika jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej operacji, którą</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zdanie to jest zawarte w dotychczasowym brzmieniu ust. 2, projektodawca nie widzi potrzeby wprowadzenia zmiany</p>

				<p>został obciążony rachunek płatnika, zwrócić płatnikowi kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej, a w przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego – przywrócić obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą. Obowiązek ten nie dotyczy sytuacji, gdy „dostawca usług płatniczych płatnika ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać oszustwo.”</p>	
191	Art. 1 pkt 44 lit b	Art. 46 ust. 1a	ZBP	<p>Proponujemy zamiast słów: „w razie potrzeby” użyć sformułowania: „w stosownych przypadkach” (jak w art. 73 ust. 2 Dyrektywy). Dotychczasowe brzmienie może być interpretowane tak, że jeśli dostawca świadczący usługę inicjowania płatności nie będzie czuł potrzeby przywrócenia rachunku do stanu jaki istniał przed nieautoryzowaną transakcją płatniczą to nie będzie musiał tego robić.</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją
192	Art. 1 pkt 44 lit. b	Art. 46 ust. 1b	ZBP	<p>Proponujemy nadanie brzmienia analogicznie jak zmieniono w ust. 1 czyli „po stwierdzeniu” zamiast „po odnotowaniu”.</p>	Uwaga przyjęta, dokonano zmian zgodnie z propozycją

193	Art.1 pkt 44 lit.b	art.46 ust. 1b	Lewiatan	Zwracamy uwagę, że przepis ten powinien zostać zmieniony analogicznie do zmiany dokonanej w ust. 1 art. 46 UUP, czyli „ <i>po stwierdzeniu</i> ” zamiast „ <i>po odnotowaniu</i> ”.	Uwaga przyjęta, dokonano zmian zgodnie z propozycją
194	Art.1 pkt 44 lit.b	art.46 ust. 1b	PONIP	<p>Art. 1 pkt 44 lit. b) Projektu zakłada dodanie do art. 46 UUP ustępu 1b regulującego termin na dokonanie rekompensaty, do jakiej obowiązany jest dostawca świadczący usługę inicjowania płatności w razie odpowiedzialności za nieautoryzowaną transakcję płatniczą wobec dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek. Art. 73 ust. 2 akapit drugi Dyrektywy stanowi, że dostawca świadczący usługę inicjowania płatności odpowiedzialny za nieautoryzowaną transakcję płatniczą niezwłocznie rekompensuje dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, straty poniesione lub sumy zapłacone w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika, łącznie z kwotą nieautoryzowanej transakcji płatniczej. W przeciwieństwie do ust. 1 i akapitu pierwszego ust. 2, które zobowiązują do niezwłocznego zwrotu kwot nieautoryzowanej transakcji płatniczej na rzecz płatnika, a w każdym razie nie późniejszego niż do końca następnego dnia roboczego po odnotowaniu danej transakcji lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia, art. 73 ust. 2 akapit drugi Dyrektywy przewiduje jedynie obowiązek niezwłocznej rekompensaty, ponadto dotyczy terminu zwrotu w stosunkach pomiędzy dostawcami, a nie dostawcą a użytkownikiem, zatem brak jest uzasadnienia dla brzmienia art. 46 ust. 1b UUP zaproponowanego w art. 1 pkt 44 lit. b) Projektu.</p> <p>W związku z powyższym PONIP przedstawia własną propozycję art. 46 ust. 1b UUP, która uwzględnia wytyczne przewidziane w art. 73 ust. 2 akapit drugi Dyrektywy:</p> <p>Art. 46. 1b. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej odpowiada za dokonanie nieautoryzowanej transakcji płatniczej, na wniosek dostawcy prowadzącego rachunek, niezwłocznie rekompensuje mu poniesione szkody lub zwraca kwoty zapłacone w wyniku dokonania przez niego zwrotu na rzecz płatnika, w tym kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej. Przepis art. 45 ust. 1a stosuje się.</p>	Uwaga nieuwzględniona.

195	Art. 1 pkt 44 lit. d	Art. 46 ust. 2a	ZBP	<p>Proponujemy ujednoczenie terminologii i zastąpienie wyrażenia: „sprzeniewierzenia” wyrażeniem: „przywłaszczenie” oraz „ w złej wierze” wyrażeniem: „umyślnie”. Czy każde oświadczenie klienta, że nie miał możliwości stwierdzenia utraty karty, chroni klienta przed poniesieniem odpowiedzialności do 50,00 EUR? Czy jednak oświadczenie ma być poparte dowodem złożonym przez klienta, potwierdzającym, że istotnie klient nie miał możliwości stwierdzenia utraty karty bo np. przebywał w szpitalu i nie miał dostępu do karty?</p> <p>Proponowana zmiana zapisu: „Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku gdy: płatnik udokumentował brak możliwości stwierdzenia utraty, kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego przed płatnością, z wyjątkiem przypadku gdy płatnik działał umyślnie, lub (...)”</p>	Uwaga przyjęta, dokonano zmian zgodnie z propozycją
196	Art. 1 pkt 45	Art. 47b	MSZ	Wymaga wdrożenia art. 47 dyrektywy, który zgodnie z tabelą zgodności wdrażany jest w art. 23a ust. 2 projektu ustawy. Przepis o takim numerze ani inny o równoważnej treści nie znajduje się w projekcie ustawy.	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona. Treść art. 23a ust. 2 projektu ustawy została przeniesiona do art. 59r ust. 2 projektu uup (art. 1 pkt 54 projektu)

197	Art. 1 pkt 47	Art. 49b ust. 1	ZBP	<p>Ponownie zwracamy się o zmianę proponowanego brzmienia przepisu. Przepis ten jest odpowiednikiem art. 75 z PSD II. Wątpliwości w przypadku tego przepisu powstają w związku z transakcjami w innej walucie niż waluta rachunku. W takich przypadkach dokładna kwota transakcji w walucie rachunku nie jest znana. W momencie autoryzacji transakcji kurs waluty stosowany do przewalutowania kwoty transakcji na walutę rachunku może być inny od kursu zastosowanego do przewalutowania transakcji na walutę rachunku, po otrzymaniu transakcji przez bank od organizacji płatniczej. Przepis ten w PSD II miał jednak jak odnosić się do transakcji, w których faktyczna kwota transakcji (zarówno w walucie transakcji jak i walucie rachunku) nie jest znana. Uzasadnia to treść motywu 75 preambuły, który podaje przykłady, w których klient nie zna kwoty transakcji. Są to przykłady specyficznych usług, a nie przypadki przewalutowania. Z tego powodu należy doprecyzować ten przepis, aby nie dotyczył przypadków, w których nie jest znana jedynie kwota transakcji w walucie rachunku. W przeciwnym wypadku banki nie będą mogły blokować kwoty transakcji, w ramach których dochodzi do przewalutowania, narażając się na straty jeżeli między dniem zlecenia a dniem rozliczenia dojdzie do wypłaty środków z rachunku; albo musiałaby zostać wprowadzona przez organizacje kartowe i agentów rozliczeniowych dodatkowa zgoda w procesie płatności kartowych.</p>	Uwaga nieuwzględniona
-----	---------------	-----------------	-----	--	-----------------------

198	Art. 1 pkt 47	Art. 49a ust. 5	KNF	<p><i>Płatnik może zwrócić się do dostawcy prowadzącego rachunek o przekazanie mu danych identyfikujących dostawcę oraz udzielonej odpowiedzi, o której mowa w ust. 3.”</i></p> <p>Po wyrazie „dostawcę” należy dodać przecinek i wyrażenie „o którym mowa w ust. 2”.</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zaproponowany zapis
199	Art. 1 pkt 51 lit. a	Art. 53 ust. 2	ZBP	W art. 5 ust. 3 stosowanie art. 53 jest wyłączone, więc zapisy art. 5 i 53 się wykluczają.	Uwaga nieuwzględniona
200		Art. 59ic ust. 6	ZBP	W przepisie zostały wskazane przypadki, w których dostawca odmawia zawarcia umowy podstawowego rachunku płatniczego, zaś może odmówić w przypadkach wskazanych w ust. 7. Jest to katalog zamknięty. W ramach tych przypadków nie został uwzględniony brak złożenia oświadczenia FATCA/CRS.	Uwaga przyjęta, dodano pkt 8 w ust. 7 o treści: „8) konsument nie złożył oświadczenia FATCA/CRS.”

201	Art.1 pkt 54	Art. 59s ust. 4 pkt 1	ZBP	<p>Nie jest jasne, co w praktyce oznacza odesłanie do art. 32j ust. 4, który to odsyła do art. 32i, który dotyczy silnego uwierzytelnienia użytkownika. Powstaje przy tym wątpliwość, czy dostawca, w tym dostawca prowadzący rachunek, będzie zobowiązany do stosowania zasad komunikacji z PISP/AISP, silnego uwierzytelnienia oraz pozostałych obowiązków wynikających z RTS dot. po upływie 18 mc-y od dnia wejścia w życie RTS.</p>	Uwaga uwzględniona kierunkowo, zmieniono brzmienie art. 32j ust. 4
202	Art. 1 pkt 54	Art. 59 t ust. 1	KNF	<p>Zgodnie z art. 3 ust. 6 UUP, „<i>Usługą dostępu do informacji o rachunku jest usługa on-line polegająca na dostarczaniu skonsolidowanych informacji dotyczących co najmniej jednego rachunku płatniczego prowadzonego przez innego dostawcę albo u więcej niż jednego dostawcy.</i>”</p> <p>Natomiast stosownie do art. 59t ust. 1 UUP „<i>Użytkownik usług płatniczych może korzystać z usług umożliwiających dostęp do informacji o rachunku, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 8, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.</i>”</p> <p>Należy rozważyć, czy użyte w projekcie w zaproponowanym brzmieniu przywołanych przepisów określenie „on-line” (użyte bezpośrednio w PSD2 i jej polskim oficjalnym tłumaczeniu) jest w pełni precyzyjne, a tym samym czy jest właściwe w kontekście poprawności językowej.</p>	Uwaga przyjęta. Zmieniono definicję w art. 3 ust. 6 uup

203	Art. 1 pkt 54	Art. 59 t ust. 2 pkt 6	BIK	sugerujemy rozważenie dodania zapisu, który wyraźnie dopuści możliwość używania, uzyskiwania i przechowywania danych pozyskanych w wyniku świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku, za zgodą użytkownika;	Uwaga nieuwzględniona. Zmiana wykracza poza PSD2
204	Art. 1 pkt 55	art. 60 ust. 2	MSZ	W art. 5 ust. 1 dyrektywy określone zostały informacje, jakie powinien zawierać wniosek o udzielenie zezwolenia na działalność w charakterze instytucji płatniczej. We wdrażającym ten przepis art. 60 ust. 2 projektu ustawy nie znalazł się wymóg podania informacji, o których mowa w lit. g-1 wskazanego przepisu dyrektywy.	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 5 ust. 1 lit. g-1 dyrektywy został wdrożony przez następujące zmiany uwzględnione w projekcie: Art. 5 ust. 1 lit. g wdrożony przez art. 64a ust. 1 pkt 4 lit. d, Art. 5 ust. 1 lit. h wdrożony przez art. 64a ust. 1 pkt 4 lit. e, Art. 5 ust. 1 lit. i wdrożony przez art. 64a ust. 1 pkt 4 lit. f, Art. 5 ust. 1 lit. j wdrożony przez art. 64a ust. 1 pkt 4 lit. g, Art. 5 ust. 1 lit. l wdrożony przez art. 64a ust. 3.

					Uzupełniono projekt o wdrożenie art. 5 ust. 1 lit. k poprzez dodanie art. 64a ust. 1 pkt 4 lit. h (art. 1 pkt 59 lit. a projektu)
205	Art. 1 pkt 56 lit. a	Art. 61 ust. 1 pkt 8 1	MSZ	Ponadto, art. 60 ust. 1 pkt. 8 projektu ustawy niepoprawnie dokonuje wdrożenia art. 5 ust. 1 lit. n dyrektywy. Przepis dyrektywy stanowi, że do informacji o osobach zarządzających należy również załączyć dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają kwalifikacje, jakie prawo wymaga od osób świadczących usługi płatnicze oraz potwierdzenie, że osoby te cieszą się dobrą opinią. Należy zatem uzupełnić art. 60 ust. 1 projektu ustawy o wskazane wymagania wynikające z dyrektywy.	Uwaga uwzględniona warunkowo poprzez wprowadzenie zmian do art. 60 ust. 1 pkt. 8 uup (art. 1 pkt 56 projektu lit. a). Ostateczne zatwierdzenie zmiany nastąpi po konsultacjach z KNF odnośnie wykonalności właściwej oceny przez KNF reputacji osób zarządzających
206	Art. 1 pkt 56 lit. a	Art. 61b ust.1	MSZ	W art. 5 ust. 2 dyrektywy wskazano, że podmiot ubiegający się o zezwolenie powinien przedstawić ubezpieczenie obejmujące terytoria, na których świadczone są określone usługi. Dyspozycja ta nie znalazła odzwierciedlenia w projektowanym art. 61b ust. 1 ustawy, który w związku z powyższym należy doprecyzować w ten sposób, by jednoznacznie wynikało z niego, że ubezpieczenie powinno obejmować wszystkie terytoria na których wnioskujący świadczy określone usługi. Z analogicznych względów ujednocznienia wymaga projektowany art. 117b ust. 2 pkt 2, który dokonuje wdrożenia art. 5 ust. 3 dyrektywy.	Uwaga nieuwzględniona. PSD2 mówi: „ubezpieczenie odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, obejmujące terytoria, na których przedsiębiorstwa te oferują usługi”. Zaproponowane brzmienie art. 61b ust. 1 wydaje się tożsame: „Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej,

					<p>gwarancji bankowej, lub innego zabezpieczenia powinny pokrywać zobowiązania, jakie ciążą będą na wnioskodawcy w związku z przepisami ustawy oraz w związku z przepisami obowiązującymi na terytorium, na którym wnioskodawca ma zamiar oferować swoje usługi.”. Zarówno w przepisie PSD2 jak i w projekcie ustawy nie użyto słów „wszystkich terytoriów”, gdyż w obu przypadkach wydaje się to dorozumiane. Ponadto, użycie słów „wszystkich terytoriów” może stwarzać problemy interpretacyjne i sugerować analizę przepisów w skali mniejszych jednostek administracyjnych, np. na poziomie województw, co tym bardziej zwiększałoby obciążenia administracyjne podmiotów zamierzających świadczyć daną działalność gospodarczą.</p>
--	--	--	--	--	---

207	Art. 1 pkt 56 lit. a	Art. 61 ust. 1 pkt 8 lit. b; Art. 61 ust. 1 pkt 10 lit. b	KNF	Należy rozważyć, czy zasadne jest uwzględnianie w zakresie przekazywanych do KNF danych dotyczących podmiotów, o których mowa w tym przepisie głównego miejsca wykonywania działalności. Informacja taka nie będzie dotyczyła osób zarządzających (w zasadzie osób fizycznych) przedsiębiorstwem zamierzającym wykonywać usługi płatnicze. Natomiast w przypadku akcjonariuszy/udziałowców w/w przedsiębiorstwa nie wydaje się konieczne wskazywanie, oprócz adresu siedziby, dodatkowo adresu głównego miejsca wykonywania działalności. Analogiczna uwaga dotyczy uwzględniania we wniosku o zezwolenie na świadczenie usług w charakterze krajowej instytucji płatniczej adresu głównego miejsca wykonywania działalności biegłego rewidenta lub innego podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych.	Uwaga przyjęta, zmodyfikowano brzmienie art. 61 ust. 1 pkt 8 lit. b oraz pkt 10 lit. b UUP
208	Art. 1 pkt 57	art. 61 b ust. 1 i 2	KNF	Art. 61b. ust. 1 UUP <i>„Jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej, do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, dołącza ponadto dokument potwierdzający posiadanie przez niego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub gwarancji bankowej, lub innego zabezpieczenia roszczeń klienta. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej, lub innego zabezpieczenia powinny pokrywać zobowiązania, jakie ciążyc będą na wnioskodawcy w związku z przepisami ustawy oraz w związku z</i>	Uwaga odrzucona. Przyjęto podejście korzystne dla firm z sektora FinTech, które w wystarczającym stopniu wydaje się zabezpieczać ewentualne roszczenia klientów. Uzupełniono odpowiednio delegację ustawową zawartą w 61b ust.

				<p><i>przepisami obowiązującymi na terytorium, na którym wnioskodawca ma zamiar oferować swoje usługi.”.</i></p> <p>Art. 61b. ust. 2 UUP</p> <p><i>„Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”.</i></p> <p>Wątpliwości budzi użyte w art. 61b ust. 1 UUP określenie „<i>inne zabezpieczenie roszczeń klienta</i>”, którym nie posługują się przepisy PSD2 odnoszące się do „ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, obejmujące terytoria, na których przedsiębiorstwa te oferują usługi, lub innej porównywalnej gwarancji”. Podkreślić należy, że w art. 61b ust. 2 UUP zawierającym delegację do wydania przepisów wykonawczych wymieniono „<i>minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia</i>” oraz „<i>sumę gwarancji bankowej</i>”, a nie uwzględniono „<i>innego zabezpieczenia roszczeń klienta</i>”, o którym mowa w ust. 1.</p>	2 UUP
209	Art. 1 pkt 57	art. 61b	PONIP	<p>Projekt nie uwzględnia propozycji PONIP w zakresie wyłączenia obowiązku ubezpieczenia, o którym mowa w art. 61b, od transakcji zainicjowanych przez krajową instytucję płatniczą, które są podstawą naliczania funduszy własnych. W takim układzie transakcje, o których mowa w projektowanym art. 76 ust. 2a, stają się objęte zarówno obowiązkiem ubezpieczenia jak i obowiązkiem utrzymywania funduszy własnych. Sytuacja ta jest niezgodna z Dyrektywą i pogarsza pozycję polskich dostawców względem dostawców zagranicznych. PONIP podtrzymuje propozycję legislacyjną przedstawioną w wystąpieniu z 31 maja 2017 r., gdyż odpowiada ona najbardziej celowi Dyrektywy. W razie potrzeby dodatkowych wyjaśnień tej propozycji PONIP jest gotowy do dostarczenia wszelkich dodatkowych informacji.</p> <p>W aktualnej sytuacji, aby nie doprowadzić do sytuacji, gdzie zainicjowana transakcja płatnicza jest jednocześnie objęta obowiązkiem ubezpieczenia oraz</p>	Uwaga przyjęta, zmodyfikowano brzmienie przepisu

				<p>funduszy własnych, absolutnym minimum jest doprecyzowanie, iż przepisy o sumie zabezpieczenia (rozporządzenie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych) przewidywać będą, że suma i ilość transakcji płatniczych zainicjowanych przez krajową instytucję płatniczą, które na zasadzie art. 76 ust. 2a wchodzi do podstawy naliczania funduszy własnych, nie wchodzi do podstawy naliczania sumy zabezpieczenia.</p> <p>Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 61b.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB, z tym że przy wyliczaniu tej sumy nie uwzględnia się ilości i wartości transakcji płatniczych zainicjowanych przez krajową instytucję płatniczą, będących podstawą naliczania wymaganych funduszy własnych krajowej instytucji płatniczej.</p>	
210		art. 63	KNF	<p>Proponuje się aktualną treść art. 63 oznaczyć jako ust. 1 i dodać ustępy 2 i 3 w brzmieniu:</p> <p><i>„2. KNF może w zezwoleniu, o którym mowa w art. 60 ust. 1, wskazać określone wymagania wobec krajowej instytucji płatniczej.</i></p> <p><i>3. KNF może wskazać okres, w którym będą obowiązywać wymogi, o których mowa w ust. 2.”.</i></p>	<p>Uwaga odrzucona.</p> <p>Zaproponowana zmiana nie wynika bezpośrednio z dyrektywy PSD2.</p> <p>Wprowadzany zapis jest zbyt ogólny, rodzi niepewność prawną wśród wnioskodawców chcących uzyskać licencję</p>
211	Art. 1 pkt 58	art.64	KNF	<p>Propozycja zmiany art. 64 UUP poprzez dodanie nowego ustępu 2a</p> <p>Koniecznym wydaje się doprecyzowanie kwestii po jakim kursie należy dokonać przeliczenia wartości kapitału założycielskiego dla podmiotów wnioskujących o wydanie zezwolenia w charakterze działalności KIP. W świetle art. 64 ust. 2 UUP, do przeliczenia wartości kapitału</p>	<p>Uwaga przyjęta. Dodano do art. 64 UUP ust. 2a w zaproponowanym brzmieniu</p>

				<p>założycielskiego stosuje się średni kurs euro obowiązujący w dniu wydania zezwolenia dla danego podmiotu. Powyższe nie rozstrzyga jednak według jakiego kursu dokonuje się przeliczenia ww. kapitału na etapie weryfikacji wniosku o wydanie zezwolenia dla KIP. W ocenie UKNF w ww. przypadku należy przyjąć średni kurs euro ogłoszony przez NBP obowiązujący w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego moment weryfikacji danego dokumentu, stanowiącego część wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 UUP. Mając na względzie powyższe, UKNF proponuje dodanie do art. 64 UUP ust. 2a w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„Równowartość w walucie polskiej podanych w ust. 1 pkt 1 kwot w euro dla podmiotów wnoszących o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy ustala się przy zastosowaniu kursu średniego ogłoszonego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego moment weryfikacji dokumentacji, stanowiącej część wniosku o wydanie zezwolenia”.</i></p>	
212	Art. 1 pkt 58	art.64 ust. 1 pkt 1 lit. a	MSZ	<p>Analogiczną uwagę należy uczynić wobec art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy, który dokonuje wdrożenia art. 7 lit. c dyrektywy. Przepis dyrektywy przewiduje, że jeżeli instytucja płatnicza zamierza prowadzić dowolną z usług płatniczych, o których mowa w pkt 1-5 załącznika I do dyrektywy, a zatem co najmniej jedną usługę inną niż usługa inicjowania płatności lub usługi przekazu pieniężnego, wówczas posiada obowiązek utrzymywania kapitału założycielskiego w wysokości co najmniej 125 000 EUR. Przepis krajowy natomiast nakazuje utrzymywać kapitał zakładowy w wysokości 125 000 EUR w przypadku świadczenia wszystkich lub niektórych usług, o których mowa w art. 3 ustawy o usługach płatniczych. W art. 3 ustawy są natomiast wymienione wszystkie usługi płatnicze, wskazane w pkt 1-8 załącznika I do dyrektywy. Należy zatem ograniczyć zakres</p>	Uwaga przyjęta, ograniczono zakres zastosowania art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a jedynie do usług wskazanych w art. 3 ust. 1-5

				zastosowania art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a jedynie do usług wskazanych w pkt 1-5 załącznika I dyrektywy.	
213	Art. 1 pkt 58	art.64 ust. 1 pkt 1 lit. b	MSZ	Zgodnie z art. 7 lit. a dyrektywy jeżeli instytucja płatnicza świadczy usługę inicjowania płatności jest zobowiązana posiadać kapitał założycielski w wysokości co najmniej 50 000 EUR. Wdrażający ten przepis art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy wymaga natomiast kapitału w wysokości co najmniej 50 000 EUR w przypadku, gdy wnioskodawca zamierza świadczyć jedynie usługi inicjowania płatności. Przepis projektu ustawy ogranicza zatem zakres przedmiotowy w stosunku do wzorcowego przepisu dyrektywy. Z przepisu krajowego powinno zostać usunięte określenie „jedynie” gdyż w świetle art. 7 dyrektywy jeżeli podmiot świadczyłby usługi inicjowania płatności i usługi przekazu pieniężnego, wówczas również byłby zobowiązany do posiadania kapitału zakładowego w wysokości co najmniej 50 000 EUR.	Uwaga przyjęta, wykreślono wyraz „jedynie” z art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. b
214	Art. 1 pkt 58	art.64 ust.3	Rzecznik Finansowy	Wątpliwości budzi usunięcie z art. 64 UUP dotychczasowej treści ust. 3 o następującym brzmieniu: <i>„3. Środki finansowe na pokrycie kapitału założycielskiego instytucji płatniczej nie mogą pochodzić:</i> <i>1) z kredytu lub pożyczki ani być w inny sposób obciążone;</i> <i>2) z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł”.</i>	Uwaga uwzględniona, dotychczasową treść art. 64 ust. 3 przeniesiono do art. 64 ust. 1 pkt 5

215		art. 68 ust. 5	PONIP	<p>Art. 1 pkt 39 Projektowi stanowi, że dostawca prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostępu do danego rachunku płatniczego z określonych przyczyn. W przypadku takiej odmowy dostawca prowadzący rachunek poinformuje płatnika o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta powinna zostać przekazana płatnikowi przed odmową dostępu, nie później niż w dniu roboczym następującym po takiej odmowie. Dyrektywa w art. 68 ust. 5 zd. 3 wskazuje wprost, że „informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, a najpóźniej – bezwłocznie po takiej odmowie (...)”.</p> <p>Celem zachowania zgodności z Dyrektywą proponuje uzupełnienie przepisu o kryterium „niezwłocznie”.</p> <p>Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>5. Dostawca prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostępu do danego rachunku płatniczego z obiektywnie uzasadnionych i należycie udokumentowanych przyczyn związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez takiego dostawcę, w tym nieuprawnionym zainicjowaniem transakcji płatniczej. W takim przypadku dostawca prowadzący rachunek w uzgodniony sposób informuje płatnika o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, a najpóźniej niezwłocznie po takiej odmowie, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu takiej odmowy, chyba że jej przekazanie nie byłoby wskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest sprzeczne z odrębnymi przepisami. Dostawca prowadzący rachunek umożliwia tym dostawcom dostęp do rachunku płatniczego niezwłocznie po ustaniu przyczyn uzasadniających odmowę.</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zmiany zgodnie z propozycją
-----	--	----------------	-------	--	---

216	Art. 1 pkt 61 lit. a	art. 69 ust. 1 pkt 2	KNF	<p>Proponujemy usunięcie wyrazów: „w szczególności po uprzednim bezskutecznym wezwaniu instytucji płatniczej przez KNF do przedstawienia informacji o takich zmianach”.</p> <p>Powyższe doprecyzowanie nie jest konieczne przy wskazaniu przesłanek umożliwiających KNF wydanie decyzji dotyczącej cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 60 UUP. Przewidziany w UUP fakultatywny charakter takiej decyzji wskazuje, że KNF wszczynając/prowadząc postępowanie administracyjne dotyczące wydania decyzji w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej dokonuje kompleksowej analizy i oceny indywidualnego przypadku i z istoty rzeczy będzie brała pod uwagę fakt bezskutecznego wezwania KNF do przedłożenia przez instytucję płatniczą określonych informacji.</p>	Uwaga przyjęta, zmieniono zapis
217	Art.1 pkt 63	art.72a ust. 3	KNF	<p>Wydaje się celowe (dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości związanych z kwalifikacją statusu podmiotu unijnego) uwzględnienie wśród podmiotów wskazanych w art. 72a ust. 3 pkt 1 UUP nie wymienionych unijnych dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.</p>	Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis art. 72a ust. 3 pkt 1 UUP
218	Art.1 pkt 63	art.72a ust.5	Prokuratoria Generalna	<p>wydaje się, że należy usunąć próg 10% (tak jak został usunięty z dodawanego art. 72a ust. 1). Aktualność w tym zakresie zachowują uwagi PGRP zgłoszone w piśmie z dnia 29 maja 2017 r. (znak KR-51 -422/17/MSI) na s-. 4 - 5.</p> <p>PGRP podtrzymuje uwagi zawarte w przywołanym piśmie z dnia 29 maja 2017 r. dotyczące sankcji nieważności uchwał (art. 72c ust. 5 i art. 72d ust. 2).</p>	Uwaga przyjęta, wykreślono próg 10% z treści art. 72a ust. 5
219	Art. 1 pkt 63	Art 72a ust.5	MSZ	<p>W art. 6 ust. 1 zd. 2 dyrektywy uregulowana została procedura zgłaszania zamiaru zbycia znacznego pakietu akcji lub o zmniejszeniu swojego znacznego pakietu akcji, wskutek czego odsetek posiadanego kapitału lub posiadanych</p>	Uwaga uwzględniona, wykreślono nadmiarowy obowiązek administracyjny z

				<p>praw głosu spadłby poniżej 20%, 30% lub 50% lub wskutek czego dana instytucja płatnicza przestałaby być jednostką zależną danej osoby fizycznej lub prawnej. W projektowanym art. 72a ust. 5 ustawy przewidziano obowiązek zgłaszania zamiaru zbycia pakietów akcji lub udziału, jeżeli w wyniku tego nastąpiłby spadek poniżej 10%, 20%, 30% lub 50% jego udziału w ogólnej liczbie głosów lub w kapitale zakładowym. Należy zatem wyeliminować z przepisu obowiązek zgłaszania spadku udziału poniżej 10%, gdyż wymóg ten nie wynika z dyrektywy, podczas gdy ta, zgodnie z art. 107 dokonuje harmonizacji całkowitej.</p>	<p>przepisu art. 72a ust. 5</p>
220	Art. 1 pkt 63	Art. 72b ust. 1 pkt 1	GIODO	<p>Wbrew informacjom zawartym w raporcie z konsultacji z dnia 17 sierpnia br. w nowym tekście projektu nie dokonano zmian zgodnych z uwagami Generalnego Inspektora do art. 72b ust. 1 pkt 1 (wskazanie katalogu danych osobowych podmiot składającego zawiadomienie)</p>	<p>Uwaga przyjęta, uzupełniono brzmienie art. 72b ust. 1 pkt 1, precyzując zakres danych osobowych podmiotu składającego zawiadomienie oraz pozwalających na ustalenie tożsamości osób zarządzających jego działalnością</p>
221	Art. 1 pkt 63	Art 72c i ca	PONIP	<p>Projekt wprowadza ograniczenia dla obrotu akcjami lub udziałami krajowej instytucji płatniczej. Z uwagi na znaczący wpływ tej zmiany na rynek instytucji płatniczych przez podwyższenie kosztów i niepewność obrotu akcjami i udziałami, proponuje się, aby Projekt wprowadzał instytucję promesy braku sprzeciwu KNF. W obszarze rynku finansowego promesę przewidują przykładowo przepisy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.</p> <p>Na wzór art. 168 tej ustawy proponuje się dodanie do Projektu art. 72c i 72ca o następującej treści:</p> <p>„Art. 72c</p> <p>1. Na wniosek krajowej instytucji płatniczej lub podmiotu, który zamierza</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, zmiana wykracza poza implementację dyrektywy</p>

				<p>bezpośrednio lub pośrednio nabyć albo objąć akcje lub udziały w krajowej instytucji płatniczej, zgodnie z art. 72a ust. 1, KNF może wydać promesę braku sprzeciwu co do nabycia lub objęcia akcji lub udziałów.</p> <p>2. W promesie KNF określa okres jej ważności, który nie może być krótszy niż 6 miesięcy.</p> <p>3. W okresie ważności promesy KNF nie może zgłosić sprzeciwu, o którym mowa w art. 72c ust. 1, chyba że nastąpią zmiany danych zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 72a ust. 1, wymaganych dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 72b.</p> <p>4. Odmowa wydania promesy może nastąpić z przyczyn, o których mowa w art. 72c ust. 1 i 2.”</p> <p>Art. 72ca. Jeśli KNF nie wyda promesy w terminie 3 miesięcy od otrzymania wniosku o wydanie promesy, promesę uważa się za wydaną zgodnie z wnioskiem o wydanie promesy.”</p>	
222	Art. 1 pkt 63	Art 72c ust.5	Prokuratoria Generalna	<p>PGRP podtrzymuje uwagi zawarte w przywołanym piśmie z dnia 29 maja 2017 r. dotyczące sankcji nieważności uchwał (art. 72c ust. 5 i art. 72d ust. 2).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. art. 72c-72d uup dokonują wdrożenia art. 6 ust. 3 i 4 PSD2 zgodnie z którymi właściwe organy mogą stosować odpowiednie środki w celu zatrzymania działań podejmowanych przez nabywcę, mających niekorzystny wpływ z punktu widzenia ostrożnego i należytego zarządzania daną instytucją płatniczą. Środki te obejmują nakazy, sankcje nakładane na dyrektorów lub osoby odpowiedzialne za zarządzanie, lub zawieszenie</p>

					prawa wykonywania głosu z akcji posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców danej instytucji płatniczej. Zgodnie z ust. 4 PSD2, jeżeli pomimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, państwa członkowskie, niezależnie od innych sankcji, które mają być przyjęte, przewidują zawieszenie odnośnego prawa wykonywania głosu, nieważność głosów oddanych lub też możliwość unieważnienia tych głosów.
223	Art. 1 pkt 63	Art 72d ust.2	Prokuratoria Generalna	PGRP podtrzymuje uwagi zawarte w przywołanym piśmie z dnia 29 maja 2017 r. dotyczące sankcji nieważności uchwał (art. 72c ust. 5 i art. 72d ust. 2).	j.w
224	Art. 1 pkt 65	art. 76 ust. 1	KNF	„Krajowa instytucja płatnicza, z wyłączeniem krajowej instytucji płatniczej świadczącej wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej do których przepisy art. 64 stosuje się odpowiednio , jest obowiązana posiadać w każdym czasie fundusze własne dostosowane do rozmiaru prowadzonej działalności i rodzaju usług płatniczych (...).” Wskazanie w tym przepisie, że do krajowych instytucji płatniczych	Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis art. zgodnie z propozycją

				<p>świadczących wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej stosuje się odpowiednio przepis art. 64 UUP wymieniającego przesłanki wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 UUP nie wydaje się właściwym rozwiązaniem. Proponuje się usunięcie tego fragmentu. Przepis art. 64 UUP ma generalnie, odpowiednie zastosowanie do wszystkich krajowych instytucji płatniczych, a zatem także do krajowych instytucji płatniczych świadczących wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej.</p>	
225	Art. 66 lit. b	Art. 78 ust.9	MSZ	<p>Zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a dyrektywy, który przewiduje wymogi ochronne nakładane na instytucje płatnicze, jeżeli instytucja przyjęła środki płatnicze na poczet transakcji, wówczas środki te powinny być chronione zgodnie z prawem krajowym w interesie użytkowników usług płatniczych przed roszczeniami innych wierzycieli instytucji płatniczej, szczególnie w przypadku niewypłacalności. Przepis ten nie został wdrożony w transponującym art. 10 dyrektywy, art. 78 obowiązującej ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Wskazany jest zatem albo dokonanie wdrożenia, albo wskazanie w tabeli zbieżności jaka konstrukcja prawa krajowego zapewnia wykonanie wskazanej dyspozycji przepisu dyrektywy.</p>	Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została uzupełniona. Art. 10 ust. 1 lit. a dyrektywy jest wdrożony w art. 80 obowiązującej uup
226	Art. 1 pkt 66 lit. b	Art. 78 ust. 9	ZBP	<p>W celu uniknięcia wątpliwości proponujemy doprecyzować powołując się na postanowienia ust. 1 pkt. 1) i 2).</p>	Uwaga nieuwzględniona
227	Art. 1 pkt 68 lit. a	Art. 85 ust. 2 pkt 4	KNF	<p>„Krajowa instytucja płatnicza, z wyłączeniem krajowej instytucji płatniczej świadczącej wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej do których przepisy art. 64 stosuje się odpowiednio, jest obowiązana posiadać w każdym czasie fundusze własne dostosowane do rozmiaru prowadzonej działalności i rodzaju usług płatniczych (...).”.</p> <p>Wskazanie w tym przepisie, że do krajowych instytucji płatniczych</p>	Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis art. zgodnie z propozycją

				<p>świadczących wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej stosuje się odpowiednio przepis art. 64 UUP wymieniającego przesłanki wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 UUP nie wydaje się właściwym rozwiązaniem. Proponuje się usunięcie tego fragmentu. Przepis art. 64 UUP ma generalnie, odpowiednie zastosowanie do wszystkich krajowych instytucji płatniczych, a zatem także do krajowych instytucji płatniczych świadczących wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej.</p>	
228	Art. 1 pkt 68 lit. a	Art. 85 ust. 2 pkt 6	GIODO	<p>Wbrew informacjom zawartym w raporcie z konsultacji z dnia 17 sierpnia br. w nowym tekście projektu nie dokonano zmian zgodnych z uwagami Generalnego Inspektora do art. 72b ust. 1 pkt 1 (wskazanie katalogu danych osobowych podmiot składającego zawiadomienie) oraz art. 85 ust. 2 pkt 6 (brak doprecyzowania w uzasadnieniu).</p>	<p>Uwaga przyjęta, uzupełniono brzmienie art. 85 ust. 2 pkt 6 oraz art. 92 ust. 2 pkt 3 precyzując, że numer identyfikacyjny agenta podaje się w przypadku, gdy agent posiada taki numer.</p>
229		Art. 88 ust. 3	PIIT	<p>PIIT podtrzymuje stanowisko, że odpowiedzialność agentów oraz tzw. <i>insourcerów</i> płatniczych (tj. podmiotów, którym krajowe instytucje płatnicze powierzają wykonywanie czynności operacyjnych) powinna być poddana swobodnej decyzji stron a tym samym aktualny art. 88 ust. 3 u.u.p. powinien zostać usunięty z ustawy.</p> <p>Dyrektywa PSD2 wymaga wyłącznie pełnej odpowiedzialności instytucji płatniczych za agentów oraz <i>insourcerów</i> płatniczych, podczas gdy w jakikolwiek sposób nie reguluje odpowiedzialności tych podmiotów wobec samej instytucji płatniczej. Dyrektywa PSD2 jest przy tym dyrektywą tzw. maksymalnej harmonizacji, a więc Polska nie powinna wprowadzać bardziej rygorystycznych reguł w tym zakresie oraz doprowadzić do pełnej zgodności polskich przepisów z przepisami tej Dyrektywy.</p> <p>W ocenie PIIT powyższe zmiany powinny nastąpić w toku implementacji PSD2 do polskiego prawa a nie zostać wyłączone do odrębnych prac zespołu roboczego ds. FinTech przy UKNF. Uwzględnienie ich już teraz pozwoli ograniczyć liczbę nowelizacji polskich przepisów o usługach płatniczych a tym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

				<p>samym zwiększyć pewność prawa i ułatwić prowadzenie działalności na rynku płatniczym.</p> <p>Zwrócić należy również uwagę, że tak rygorystycznych przepisów co do odpowiedzialności partnera <i>outsourcingowego</i> nie ma w innych regulacjach państw członkowskich.</p>	
230	Art. 1 pkt 72	art. 93	MSZ	<p>W art. 28 ust. 2 dyrektywy przewidziano, że w przypadku złożenia wniosku o skorzystanie ze swobody przedsiębiorczości lub świadczenia usług organ państwa członkowskiego podejmuje określone czynności w terminie miesiąca. Wdrażający ten przepis projektowany art. 93 ustawy określa ten termin jako trzymiesięczny. Należy zatem dostosować termin ustawowy do wymogów dyrektywy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona, tabela zgodności została odpowiednio uzupełniona. Art. 28 ust. 2 dyrektywy został wdrożony w art. 92 ust. 4 obowiązującej uup. Przywołany przepis art. 93 ust. 1 uup dokonuje wdrożenia art. 28 ust. 3 dyrektywy</p>
231	Art. 1 pkt 81 lit. b	art. 102 ust. 3	KNF	<p><i>„KNF, w drodze decyzji, nakazuje unijnej instytucji płatniczej albo unijnemu dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wykonującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu zapewnienia odpowiedniej komunikacji w zakresie nadzoru sprawowanego przez KNF.”</i></p> <p>W zaproponowanym brzmieniu, powyższy przepis kreuje obowiązek podjęcia przez KNF określonych działań (wydania decyzji). W takim kształcie przepisu wynikająca z niego dyspozycja musiałaby być realizowana w każdym przypadku, gdy unijna instytucja płatnicza albo unijny dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonywać będzie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta.</p>	<p>Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis art. zgodnie z przedstawioną propozycją</p>

			<p>Zgodnie z art. 29 ust. 4 PSD2 państwa członkowskie mogą wymagać od instytucji płatniczych, które prowadzą działalność na ich terytorium za pośrednictwem agentów w ramach swobody przedsiębiorczości i których siedziba zarządu znajduje się w innym państwie członkowskim, by wyznaczyły centralny punkt kontaktowy na ich terytorium w celu zapewnienia odpowiedniej komunikacji i zgłaszania informacji dotyczących przestrzegania przepisów tytułów III i IV, bez uszczerbku dla wszelkich przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz w celu ułatwienia sprawowania nadzoru przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich, w tym poprzez dostarczanie właściwym organom, na wniosek, dokumentów i informacji.</p> <p>Proponuje się zatem ujęcie takich działań jako możliwość wydania przez KNF, „<i>decyzji dotyczącej nakazu wyznaczenia przez unijną instytucję płatniczą albo unijnego dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wykonującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu zapewnienia odpowiedniej komunikacji w zakresie nadzoru sprawowanego przez KNF, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy lub okoliczności, które utrudniałyby zapewnienie odpowiedniej komunikacji i zgłaszania informacji dotyczących przestrzegania przepisów w zakresie wymogów informacyjnych dotyczących usług płatniczych oraz praw i obowiązków w odniesieniu do świadczenia usług płatniczych i korzystania z tych usług lub utrudniałyby sprawowanie nadzoru.</i>”</p>	
--	--	--	---	--

232		art. 113 ust. 1	KNF	<p>6) W art. 113 ust. 1 UUP określającym wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru uiszczanych przez krajowe instytucje płatnicze nie uwzględniono sytuacji, w której krajowa instytucja płatnicza świadczy usługę dostępu do informacji o rachunku. Przewidziana w tym przepisie formuła nie obejmuje w/w fragmentu działalności, który nie stanowi wykonywania transakcji płatniczych. Konieczna jest zatem zmiana art. 113 ust. 1 UUP. Proponuje się by koszty nadzoru w tym przypadku określone zostały ryczałtowo jako 15 % liczone od liczby rachunków płatniczych, do których krajowa instytucja płatnicza zapewniła dostęp w okresie poprzedniego roku kalendarzowego.</p>	<p>Uwaga do uwzględnienia po przeprowadzeniu wewnętrznej analizy zasad pobierania tych opłat</p>
233	Art.1 pkt 82	art. 117d ust. 3	KNF	<p>W pkt. 55 Raportu z Konsultacji projektu (UC81), z uwzględnieniem zestawienia uwag, o którym mowa w § 50 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 2017 r. została zawarta prośba o przedstawienie uzasadnionej innej propozycji w zakresie terminu dotyczącego maksymalnego okresu, w którym małe instytucje płatnicze oraz biura usług płatniczych mogą świadczyć usługi płatnicze o wartościach wyższych niż przewidziane dla tych instytucji ustawowe limity.</p> <p>Opierając się na doświadczeniach nadzorczych, w miarę możliwości powinno się dążyć do skrócenia okresu, przez jaki MIP (jak również BUP) mogą wykazywać obroty wyższe, niż wskazuje przewidziany limit dla tych podmiotów. W innym przypadku faworyzuje się te podmioty i stawia się je w nierównowadze względem krajowych instytucji płatniczych, które mają nałożony szereg dodatkowych obowiązków.</p> <p>UKNF proponuje, aby ww. okres skrócić do 6 miesięcy. Zdaniem UKNF jest to wystarczający czas, w którym MIP są w stanie przewidzieć, czy wysokość wykonywanych transakcji będzie w przyszłości wykazywać</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Regulacja została stworzona na wzór funkcjonujących przepisów dla BUP. Zdaniem MF nie pojawiły się istotne przesłanki do zaostrzenia podejścia w tym zakresie w stosunku do BUP, w konsekwencji, zdaniem MF przepisy dla MIP również powinny pozostać w zaproponowanej formie</p>

				<p>tendencję wzrostową. Ponadto przedmiotowy okres czasu pozwala na wyeliminowanie z prognozy czynnika sezonowości.</p> <p>Mając na względzie powyższe, UKNF proponuje nadać art. 117d ust. 3 projektu następujące brzmienie:</p> <p><i>„Średnia całkowitej transakcji płatniczych z poprzednich 6 miesięcy wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym przez agentów, za pośrednictwem których świadczy ona usługi płatnicze, nie może przekroczyć kwoty 1 500 000 euro miesięcznie”.</i></p> <p>W ślad za powyższym należy zmienić brzmienie art. 117n ust. 1 pkt b) projektu, jak poniżej:</p> <p><i>„średniej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych za każdy okres ostatnich 3 miesięcy i ostatnich 6 miesięcy, w tym wykonywanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze;”</i></p> <p>Ponadto zasadnym wydaje się dokonanie zmian w brzmieniu analogicznych przepisów aktualnej ustawy o usługach płatniczych (dalej: „UUP”) odnoszących się do biur usług płatniczych (dalej: „BUP”), tj. art. 118 ust. 3 oraz art. 126 ust. 1 pkt b) UUP.</p>	
234	Art. 1 pkt 88	Art. 117b ust 2 pkt 1	KNF	<ul style="list-style-type: none"> • „Dział VIa” odnosi się tylko do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku proponuje się dodanie wyrażenia „wyłącznie” w przywoływaniu dostawcy. • Art. 117b ust. 2 pkt 1 UUP Wśród przepisów przywołanych w celu wskazania dokumentów dołączanych do wniosku o dokonanie wpisu do rejestru dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku 	Uwaga przyjęta. Usunięto zbędne odniesienie.

				wskazano błędnie art. 61b ust. 2 UUP, który stanowi delegację do wydania przepisów wykonawczych w zakresie określenia minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej mających zastosowanie do dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej. Jeżeli intencją było, aby minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydał odpowiednie rozporządzenie w zakresie określenia minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej mających zastosowanie do dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, to należy prawidłowo określić delegację w tym zakresie.	
235	Art. 1 pkt 88	Art. 117b ust 2 pkt 2	BIK	sugerujemy rozważenie rezygnacji z wymogu posiadania przez wnioskodawcę polisy OC na etapie składania wniosku o wpis do rejestru. Obecnie firmy ubezpieczeniowe nie posiadają w swojej ofercie tego typu ubezpieczenia. Brak przepisów wykonawczych w tym zakresie powoduje, iż nie jest znany wymagany zakres takiego ubezpieczenia oraz wymagana suma ubezpieczenia. Rekomendujemy wprowadzenie możliwości przedstawienia ubezpieczenia OC na dalszym etapie (np. na etapie działalności operacyjnej) bądź umożliwienia przedstawienia innego zabezpieczenia przez wnioskodawcę do czasu uzyskania takiego ubezpieczenia (np. gwarancja bankowa);	Uwaga nieuwzględniona
236	Art. 1 pkt 88	Art. 117b ust 2 pkt 2	KNF	W przepisie tym jest mowa o „ <i>innym zabezpieczeniu roszczeń klienta</i> ”, podobnie jak w art. 1 pkt 57 projektu (art. 61b ust. 1 UUP). Odpowiednie zastosowanie mają zatem uwagi zgłoszone do art. 1 pkt 57 projektu (art. 61b ust. 1 UUP).	Uwaga odrzucona [komentarz do uwagi KNF 29]. Przyjęto podejście korzystne dla firm z sektora FinTech, które w wystarczającym stopniu wydaje się zabezpieczać ewentualne roszczenia

					klientów
237	Art. 1 pkt 88	Art. 117b ust 2 pkt 2	MSZ	<p>W art. 5 ust. 2 dyrektywy wskazano, że podmiot ubiegający się o zezwolenie powinien przedstawić ubezpieczenie obejmujące terytoria, na których świadczone są określone usługi. Dyspozycja ta nie znalazła odzwierciedlenia w projektowanym art. 61b ust. 1 ustawy, który w związku z powyższym należy doprecyzować w ten sposób, by jednoznacznie wynikało z niego, że ubezpieczenie powinno obejmować wszystkie terytoria na których wnioskujący świadczy określone usługi. Z analogicznych względów ujednocznienia wymaga projektowany art. 117b ust. 2 pkt 2, który dokonuje wdrożenia art. 5 ust. 3 dyrektywy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. PSD2 mówi: „ubezpieczenie odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, obejmujące terytoria, na których przedsiębiorstwa te oferują usługi”. Zaproponowane brzmienie art. 61b ust. 1 wydaje się tożsame: „Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej, lub innego zabezpieczenia powinny pokrywać zobowiązania, jakie ciążą będą na wnioskodawcy w związku z przepisami ustawy oraz w związku z przepisami obowiązującymi na terytorium, na którym wnioskodawca ma zamiar oferować swoje usługi.”. Zarówno w przepisie PSD2 jak i w projekcie ustawy nie użyto słów „wszystkich terytoriów”, gdyż w obu przypadkach wydaje się to</p>

					dorozumiane. Ponadto, użycie słów „wszystkich terytoriów” może stwarzać problemy interpretacyjne i sugerować analizę przepisów w skali mniejszych jednostek administracyjnych, np. na poziomie województw, co tym bardziej zwiększałoby obciążenia administracyjne podmiotów zamierzających świadczyć daną działalność gospodarczą.
238	Art. 1 pkt 88	Art. 117b ust 2 pkt 3	Minister Sprawiedliwości	<p>W odpowiedzi na pismo z dnia 18 sierpnia 2017 r. Nr FN7.700.3.2017, przy którym przekazano zmienioną wersję projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 17 sierpnia 2017 r.), uprzejmie zwracam uwagę, że w treści projektowanego art. 117b ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (na str. 53) pojawił się błąd redakcyjny, polegający na błędnym sformułowaniu zdania, tj. „Składający oświadczenie jest zawiera w nim klauzulę o następującej treści:”. Powinno być: „Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści:”.</p> <p>Innych uwag do projektu nie zgłaszam.</p>	Uwaga przyjęta, uzupełniono brzmienie przepisu zgodnie z propozycją

239	Art. 1 pkt 88	Art. 117c	KNF	<p>Przepis wskazujący inne przepisy UUP mające zastosowanie i wyłączone spod stosowania w odniesieniu do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wymaga wnikliwej analizy pod względem poprawności wymienionych w nim odwołań.</p> <p>Wskazać należy przykładowo, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ art. 59t UUP został błędnie zakwalifikowany jak należący do działu II UUP, a poza tym przepis ten odnosi się wprost do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku; ✓ Dział IX rozdział I UUP został wskazany pomiędzy działami III i IV UUP; ✓ z zaproponowanego brzmienia wynika, że zastosowanie do tej kategorii dostawców będzie miał art. 60 UUP, który dotyczy zezwolenia wydawanego dla krajowej instytucji płatniczej, natomiast działalność dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku będzie działalnością regulowaną, nie wymagającą zezwolenia, a podlegająca procedurze rejestracji; ✓ art. 61 ust. 1 pkt 2, 4 i 8 zostały już (w art. 117b ust. 2 pkt 1 UUP) wskazane jako mające zastosowanie do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku; ✓ ponownie błędnie (jak w przypadku art. 117b ust. 2 pkt 1 UUP) wskazano, jako mający zastosowanie do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku przepis art. 61b ust. 2 UUP; ✓ w art. 10 UUP nie ma ustępu 2; ✓ w art. 5 ust. 1 UUP nie ma postanowienia oznaczonego lit. a; ✓ wszystkie przepisy wymienione po wyrażeniu „<i>a ponadto</i>” (począwszy od art. 4, a skończywszy na art. 15d UUP) poprzez to, że zostały wskazane na końcu, są umiejscowione niechronologicznie w stosunku do innych wcześniej wymienionych przepisów, a zaproponowane brzmienie rodzi wątpliwości interpretacyjne, czy przepisy te mają zastosowanie do dostawców świadczących wyłącznie 	<p>Uwagi przyjęte zgodnie z propozycją oprócz uwagi do art. 61. Zdecydowano się pozostawić obecny zapis z uwagi na zapewnienie przejrzystości przepisów.</p>
-----	---------------	-----------	-----	--	--

				<p>usługę dostępu do informacji o rachunku, czy też zastosowanie to jest wyłączone.</p> <p>Ponadto w przepisach dotyczących dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku brak jest uregulowania kwestii kosztów nadzoru (stawek należnych wpłat). Nadmienić należy, że poprzez odpowiednie stosowanie przepisu art. 113 UUP, zasady obliczania stawki kosztów nadzoru dotyczącej KIP nie mogą mieć tu zastosowania, gdyż odnoszą się do wykonanych transakcji płatniczych, a dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku nie wykonują transakcji płatniczych. Z tego względu należy uzupełnić przepisy dotyczące dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Szczegóły powinny zaś określać przepisy wykonawcze, do wydania których powinna być przewidziana w projekcie stosowna delegacja.</p> <p>UKNF zwraca także uwagę na konieczność wprowadzenia obowiązku informowania KNF przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku o liczbie wykonanych usług, tj. liczbie rachunków, do których dostawca zapewnił dostęp w okresie poprzedniego roku kalendarzowego</p>	
240	Art. 1 pkt 88	Art. 117f	KNF	<p>a) Aktualne brzmienie przepisu art. 117f ust. 3 UUP:</p> <p><i>„Mała instytucja płatnicza świadcząca usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, może przyjmować środki pieniężne na rachunki płatnicze użytkowników, przy czym łączna wysokość środków przyjętych dla jednego użytkownika nie może przekroczyć równowartości w walucie polskiej 2 000 euro.”</i></p> <p>W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych polegających na określeniu maksymalnej kwoty, jaką MIP może utrzymywać na rachunku płatniczym użytkownika, DBK proponuje nadać art. 117f ust. 3</p>	Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis art. zgodnie z przedstawioną propozycją

				<p>następujące brzmienie:</p> <p><i>„Mała instytucja płatnicza świadcząca usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, może przechowywać środki pieniężne użytkowników na rachunkach płatniczych użytkowników, przy czym łączna wysokość środków przyjętych dla jednego użytkownika w każdym czasie nie może przekroczyć równowartości w walucie polskiej 2000 euro.”</i></p> <p>Aktualne brzmienie ww. przepisu sugeruje maksymalną wartość środków, jakie MIP może przyjąć na rachunek płatniczy użytkownika (bez wskazania okresu jakiego dotyczy ww. limit oraz bez doprecyzowania, czy limit dotyczy jednorazowej czynności, która może być powtarzana w przyszłości).</p> <p>b) W celu wyeliminowania wątpliwości dotyczących określenia progu, o którym mowa w art. 117f ust. 3, UKNF proponuje po ust. 4 dodać ust. 5 w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„Do obliczania limitu, o którym mowa w ust. 3 przepis art. 117d ust. 4 stosuje się odpowiednio”.</i></p>	
241	Art. 1 pkt 88	art. 117h	ZBP	<p>Ponownie zwracamy się o zmianę – brak uwzględnienia uwagi nr 386 ZBP mimo komentarza MF potwierdzającego jej uwzględnienie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, w związku z wycofaniem się KNF ze swojej uwagi (KNF 40 poprzedniego raportu z konsultacji)</p>

242	Art. 1 pkt 88	art. 117r	KNF	<p>UKNF podkreśla konieczność wprowadzenia przepisu dotyczącego przesłanek wykreślenia z rejestru biura usług płatniczych oraz dostawcy świadczącego usługę dostępu do rachunku w analogicznym brzmieniu do przewidzianego w projekcie w art. 117r UUP w przypadku małych instytucji płatniczych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, przesłanki wykreślenia MIP i AISP znajdują się w art. 142 ust. 1 pkt 3a i 3b oraz ogólnie dla MIP w przepisach art. 117c. Wprowadzenie na tym etapie zmian o dużym zakresie szczegółowości w zakresie BUP i dalej konsekwentnie w zakresie MIP i AISP stwarza poważne ryzyko wydłużenia procesu legislacyjnego.</p>
243	Art. 1 pkt 91 lit. a	art. 133 ust. 3 pkt 8 i 9	KNF	<p><i>„Rejestr obejmuje informacje dotyczące:”,</i> 8) <i>rejestru podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a i b;</i> 9) <i>rejestru podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12.”.</i></p> <p>Proponuje się następujące brzmienie. art. 133 ust. 3 pkt 8 UUP <i>„rejestru podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a i b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, zawierającego informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6 c ust. 1, stanowiące opis oferowanych usług;”.</i> art. 133 ust. 3 pkt 9 UUP <i>„rejestru podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12, zawierającego informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6 c ust. 2, stanowiące opis oferowanych usług.”.</i></p>	<p>Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis art. zgodnie z przedstawioną propozycją</p>

244	Art. 1 pkt 92	art. 136c	KNF	<p>W przepisach regulujących zawartość rejestru dostawców usług płatniczych w odniesieniu do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku należy uwzględnić informacje dotyczące świadczenia usług w innym państwie członkowskim, analogicznie jak to ma miejsce w przypadku krajowych instytucji płatniczych (art. 134 pkt 6 UUP).</p>	<p>Uwaga przyjęta, uzupełniono zapis art. zgodnie z przedstawioną propozycją</p>
245		art. 136 e I 136f	KNF	<p>Propozycja dodania art. 136e i 136f UUP Projekt wymaga uzupełnienia w zakresie prowadzenia rejestru poprzez dodania dwóch nowych artykułów - art. 136e i 136f: <i>Art. 136e. Rejestr podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a i b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1 zawiera:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6c ust. 1, stanowiące opis oferowanych usług. <p><i>Art. 136f Rejestr podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12 zawiera:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji 	<p>Uwaga przyjęta, dodano art. 136e oraz 136f zgodnie z zaproponowanym brzmieniem</p>

				<p>podatkowej (NIP),</p> <p>c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,</p> <p>d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6c ust. 2, stanowiące opis oferowanych usług.</p>	
246	Art. 1 pkt 93	art. 137 ust. 2a	KNF	<p>„Wykreślenie dostawcy z rejestru jest dokonywane wraz z pozostawieniem w rejestrze informacji o dokonaniu takiego wykreślenia, przez zamieszczenie przy nazwie takiego podmiotu adnotacji „Wykreślony””.</p> <p>Proponuje się zastąpić wyraz „dostawcy” wyrazem „podmiotu”, gdyż nie wszyscy dostawcy zdefiniowani w art. 4 ust. 2 UUP są wpisywani do rejestru.</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zmianę zgodnie z propozycją
247		art. 138	KNF	<p>proponuje się dodać ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„Wpis do rejestru na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1 jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o dokonanie wpisu, z wyłączeniem przypadków, gdy przepisy ustawy przewidują odrębny termin dla dokonania wpisu.”, a dotychczasowy ustęp 2 oznaczyć jako ustęp 3.</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono zmianę zgodnie z propozycją
248	Art. 1 pkt 96	art. 142 a- c	KNF	<p>„KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o wszelkich informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o wszelkich przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.”</p> <p>Proponuje się usunięcie wyrazu „wszelkich” i uwzględnienie uwagi do art. 1 pkt 4 lit. c) projektu (art. 4 ust. 3a UUP).</p> <p>Zaproponowane brzmienie może sugerować, że chodzi o przekazywanie wszystkich informacji wpisanych do rejestru dostawców usług płatniczych prowadzonego przez KNF. Z projektu Regulacyjnych Standardów Technicznych, o których mowa w art. 15 ust. 4 PSD2, wynika, że zakres</p>	Uwaga przyjęta zgodnie z propozycją

				<p>przekazywanych informacji do rejestru prowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego będzie odmienny od zakresu informacji zawartych w prowadzonym przez KNF rejestrze, o którym mowa w art. 4 ust. 3 UUP, co powinno być uwzględnione w treści przepisu art. 142a UUP.</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 142bUUP W ust. 1 pkt 2 proponuje się dodać, zastrzeżenie w brzmieniu: „o ile istnieje”. • art. 142c UUP <i>„Dla dostawców usług płatniczych, których działalność ma charakter działalności regulowanej, wpisanych do rejestru, prowadzi się akta rejestrowe, obejmujące w szczególności dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu, jego zmian oraz wykreślenia wpisu.”</i> Należy rozważyć zasadność wprowadzania tego przepisu, z uwagi na uregulowanie tej kwestii w art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. 	
249	Art. 1 pkt 96	art. 142a ust. 2	MSZ	<p>Zgodnie z art. 15 ust. 3 dyrektywy właściwe organy krajowe odpowiadają za prawidłowość informacji utrzymywanych w rejestrze instytucji płatniczych i za aktualizowanie tych informacji na bieżąco. Zgodnie z tabelą zgodności przepis ten wymaga wdrożenia i jest transponowany przez projektowany art. 142a ust. 2. Taka jednostka redakcyjna ani przepis wdrażający art. 15 ust. 3 dyrektywy nie znajdują się w projekcie ustawy.</p>	Uwaga uwzględniona, przywrócono wykreślony w toku prac zapis art. 142a ust. 2 (art. 1 pkt 97 obecnej wersji projektu)

250	Art. 1 pkt 99	Art. 146 ust. 1	ZBP	Błąd redakcyjny. Winno być dla "odbiorcy" a nie „płatnika”.	Uwaga nieuwzględniona. Brzmienie art. 146 ust. 1 pkt 1 spójne z art. 89 ust. 1 akapit 7 dyrektywy. Brzmienie art. 146 ust. 1 pkt 2 spójne z art. 89 ust. 2 akapit 6 dyrektywy
251	Art. 5 pkt 2	art. 17 pkt 7	Rzecznik Finansowy	<p>Rzecznik Finansowy poddaje pod rozważenie wydłużenie okresu sprawozdawczego o którym mowa w projektowanym art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy o Rzeczniku Finansowym¹¹ z trzech miesięcy do 6 miesięcy. Dodatkowo poddajemy pod rozważenie wydłużenie terminu na przekazanie KNF informacji o liczbie i charakterze skarg do 2 miesięcy od okresu sprawozdawczego.</p> <p>W związku z tym proponujemy następującą treść projektowanego art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy o Rzeczniku Finansowym:</p> <p><i>„7) przekazywanie do KNF informacji o liczbie i charakterze skarg wskazujących na naruszenia ustawy o usługach płatniczych, na koniec każdego półrocza, w terminie 2 miesięcy po upływie danego półrocza.”</i></p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Proponowana miana ma na celu umożliwienie rzetelnego i precyzyjnego wykonania przez Rzecznika Finansowego obowiązku nakładanego na mocy</p>	Uwaga uwzględniona

¹¹ ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz.U. 2015 poz. 1348 ze zm.)

				projektowanego art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy o Rzeczniku Finansowym. W szczególności wydłużenie terminu na przekazanie informacji po danym okresie sprawozdawczym pozwoli na uwzględnienie i przynajmniej wstępną analizę wszystkich wpłyniętych w okresie sprawozdawczym wniosków.	
252	Art. 6		KNF	<p>Użyte w art. 6 ust. 3 pkt 1 i w art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu wyrażenie „spełnia wymogi” oraz w art. 6 ust. 3 pkt 2 i w art. 8 ust. 3 pkt 2 projektu wyrażenie „nie spełnia wymogów” powinny zostać doprecyzowane poprzez wskazanie, że chodzi o „wymogi określone w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą” – w przypadku instytucji płatniczych oraz „wymogi określone w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą” – w przypadku instytucji pieniądza elektronicznego oraz oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego.</p>	Uwaga przyjęta, doprecyzowano brzmienie przepisów
253	Art. 6		PONIP	<p>W ocenie PONIP art. 6 i 8 Projektu wprowadza znaczną niepewność prawną w zakresie prawa materialnego i procesowego co do poszczególnych kroków mechanizmu wprowadzanego przez te przepisy oraz ich skutków. Przepisy te nie określają, czy w sprawie weryfikacji spełnienia przez krajowe instytucje płatnicze nowych warunków pierwszeństwo ma:</p> <ul style="list-style-type: none"> • oświadczenie dostawcy, czy • weryfikacja spełniania nowych warunków przez KIP <p>przeprowadzona przez KNF.</p> <p>Przepis nie wyjaśnia jednocześnie, w jakim ze znanych prawu polskiemu trybów procesowych KNF potwierdza aktualność wpisu do rejestru lub ustala środki niezbędne do zapewnienia zgodności.</p> <p>Dalej absolutnie nieproporcjonalne jest, aby w razie niespełnienia jakichkolwiek wymogów sankcją było cofnięcie zezwolenia, dodatkowo jako sankcja obligatoryjna, jeśli KNF nie zdecyduje się na ustalenie środków</p>	Uwaga nieuwzględniona

			<p>niezbędnych do zapewnienia zgodności.</p> <p>Brak osadzenia powyższych mechanizmów w aktualnych trybach procesowych prawa polskiego powoduje, że niejasne i nieprzewidywalne będą skutki często występujących zdarzeń typu niedochowanie terminu, braki w oświadczeniu, wezwania do uzupełnienia braków.</p> <p>Proponuje się zmianę mechanizmu w ten sposób, że poszczególne kroki odbywają się z wykorzystaniem ugruntowanych mechanizmów polskiej procedury administracyjnej oraz środków nadzoru nad instytucjami płatniczymi.</p> <p>Proponuje się następującą zmianę projektowanych przepisów:</p> <p>Art. 6. 1. Krajowa instytucja płatnicza, która przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadziła działalność gospodarczą w zakresie usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowego zezwolenia.</p> <p>2. W terminie do 13 kwietnia 2018 r. podmioty, o których mowa w ust. 1, przedkładają KNF informacje i dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów określonych w działach IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>3. Jeżeli krajowa instytucja płatnicza spełnia wymogi określone w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie do 13 lipca 2018 r. stwierdza możliwość kontynuowania działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz aktualność wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>4. Jeżeli krajowa instytucja płatnicza nie spełnia wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie do 27 maja 2018 r. wydaje zalecenie wykonania wskazanych przez KNF środków niezbędnych do zapewnienia tej zgodności w terminie do 13 lipca 2018 r.</p>	
--	--	--	--	--

254	Art. 8		KNF	<p>Użyte w art. 6 ust. 3 pkt 1 i w art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu wyrażenie „<i>spełnia wymogi</i>” oraz w art. 6 ust. 3 pkt 2 i w art. 8 ust. 3 pkt 2 projektu wyrażenie „<i>nie spełnia wymogów</i>” powinny zostać doprecyzowane poprzez wskazanie, że chodzi o „<i>wymogi określone w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą</i>” – w przypadku instytucji płatniczych oraz „<i>wymogi określone w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą</i>” – w przypadku instytucji pieniądza elektronicznego oraz oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego.</p>	Uwaga przyjęta, doprecyzowano brzmienie przepisów
255	Art. 8		PONIP	<p>Art. 8. 1. Krajowa instytucja pieniądza elektronicznego oraz oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadziły działalność gospodarczą w zakresie pieniądza elektronicznego i usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 mogą prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowych zezwoleń.</p> <p>W terminie do dnia 13 lipca 2018 r. KNF dokona weryfikacji spełniania przez podmioty, o których mowa w ust. 1, wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>3. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego spełnia wymogi określone w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie do 13 lipca 2018 r. stwierdza możliwość kontynuowania działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 132a ust. 1 lub w art. 132zh ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 oraz aktualność wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>4. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego nie spełnia wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie do 27 maja 2018 r. wydaje zalecenie wykonania wskazanych przez KNF środków niezbędnych do</p>	Uwaga nieuwzględniona

				zapewnienia tej zgodności w terminie do 13 lipca 2018 r.	
256	Art.10		BIK	Sugerujemy usunięcie z Projektu art. 10 w obecnym brzmieniu, jako dyskryminującego podmioty, które przed wejściem w życie ustawy nie świadczyły usługi dostępu do informacji o rachunku. Podmioty, które dopiero będą wnioskowały o wpis do rejestru podmiotów świadczących wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku, nie będą mogły świadczyć usług do momentu jego uzyskania. Sam proces dotyczący wpisu do rejestru będzie trwał co najmniej 3 miesiące. Dodatkowo biorąc pod uwagę fakt, iż na chwilę obecną nie są jeszcze w pełni znane wymogi technicznej jakie będą musiały spełnić podmioty chcące świadczyć usługi PISP i AISP oraz kwestie związane z uzyskaniem ubezpieczenia OC, proces ubiegania się o wpis do rejestru może się znacznie przedłużyć. Proponowany zapis stawia podmioty świadczące takie usługi wcześniej w pozycji uprzywilejowanej ponieważ umożliwia świadczenia w/wym. usług w zasadzie z dniem wejścia w życie UUP.	Uwaga nieuwzględniona
257	Art. 10		KNF	UKNF podtrzymuje stanowisko co do zasadności usunięcia z przepisów przejściowych projektu art. 10 i 11, wskazując jako uzasadnienie brak na polskim rynku usług płatniczych dostawców, których przepisy te dotyczą (PIS i AIS).	Uwaga odrzucona z uwagi na konieczność pełnego wdrożenia przepisów dyrektywy, co jest podnoszone przez RCL i MSZ.

258	Art. 10 ust.2		PONIP	<p>Art. 10 ust. 2 Projektu wprowadza możliwość prowadzenia działalności w zakresie dostępu do informacji o rachunku przez podmioty, które prowadziły ją do czasu wejścia w życie ustawy nowelizującej, pod warunkiem złożenia w terminie 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 Projektu (rejestru dostawców świadczących usługi dostępu do informacji o rachunku). Proponowane brzmienie art. 10 ust. 2 Projektu częściowo stanowi prawidłową implementację art. 115 ust. 5 Dyrektywy, bowiem umożliwia prowadzenie działalności w zakresie dostępu do informacji o rachunku przez podmioty, które zdecydują się wyłącznie na złożenie wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117 ust. 1 Projektu, a więc podmioty chcące świadczyć wyłącznie tę usługę, pozbawiając jednocześnie takiej możliwości podmioty, które poza świadczeniem tej usługi, chcą świadczyć również inne usługi płatnicze. W związku z powyższym PONIP proponuje modyfikację art. 10 ust. 2 Projektu w ten sposób, że podmiotami uprawnionymi do świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku są nie tylko te podmioty, które chcą świadczyć wyłącznie tę usługę (wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1), lecz również podmioty, które chcą poza świadczeniem tej usługi świadczyć inne usługi lub już takie usługi świadczą jako krajowa instytucja płatnicza. Proponuje się następującą zmianę projektowanego przepisu:</p> <p>Art. 10. 2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub wniosek o wydanie zezwolenia, w tym rozszerzenie istniejącego zezwolenia, na działalność w zakresie dostępu do informacji o rachunku, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia rozpatrzenia tego wniosku.</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono odpowiednie zmiany
259	Art. 10 ust. 3		PONIP	Art. 10 ust. 3 Projektu dotyczący usługi dostępu do informacji o rachunku, transponujący do polskiego porządku prawnego art. 115 ust. 5 Dyrektywy, stanowi wyraźnie o możliwości świadczenia usług dostępu do informacji o rachunku w sposób, w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie.	Uwaga przyjęta, wprowadzono odpowiednie zmiany

			<p>W Projekcie brak tożsamego przepisu dotyczącego usługi inicjowania płatności, co stoi w sprzeczności Projektu z art. 115 ust. 5 Dyrektywy i świadczy o nierównym traktowaniu dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku w rozumieniu Dyrektywy.</p> <p>Proponuje się zrównanie sytuacji obu kategorii dostawców zgodnie z Dyrektywą.</p> <p>Proponuje się dodanie następującego ustępu w projektowanym art. 11: „3. W okresie, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1 może świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej w sposób, w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 32j ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”</p>	
260	Art. 10	PONIP	<p>PONIP wskazuje, iż Projekt w okresie przejściowym po złożeniu wniosku o wpis do rejestru AIS lub o uzyskanie lub rozszerzenie zezwolenia w celu świadczenia usług PIS, nie przewiduje uprawnienia dla tych dostawców do korzystania z mechanizmów porozumiewania się udostępnionych przez dostawców prowadzących rachunek, o których mowa w art. 59s ust. 4 oraz 59t ust. 3 nowelizowanej ustawy. Biorąc pod uwagę, iż procedura rejestracji bądź uzyskania zezwolenia może trwać kilka bądź nawet kilkanaście miesięcy od dnia złożenia wniosku przez dostawcę, należy zapewnić dostawcom możliwość korzystania z mechanizmów porozumiewania się także w okresie przejściowym.</p> <p>PONIP proponuje wprowadzenie przepisu w poniższym brzmieniu: „Art. X. Pomioty, prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie usługi inicjowania transakcji płatniczej lub usługi dostępu do informacji o rachunku, jeśli złożą odpowiednie wnioski o których mowa w art. 10 ust. 2 lub art. 11 ust. 2 z zachowaniem odpowiednich terminów określonych w tych artykułach, są uprawnione do korzystania z mechanizmów porozumiewania się udostępnionych przez dostawców prowadzących rachunek, o których mowa w art. 59s ust. 4 pkt 1 oraz art. 59t ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.”</p> <p>Ponadto PONIP podtrzymuje swój postulat z wystąpienia z dnia 31 maja 2017</p>	Uwaga nieuwzględniona

				r., dotyczący wprowadzenia stosownych ogólnych okresów przejściowych dla dostawców usług płatniczych na dostosowanie się do przepisów w całym zakresie wymaganym i udostępnianym przez Dyrektywę.	
261	Art. 11		KNF	UKNF podtrzymuje stanowisko co do zasadności usunięcia z przepisów przejściowych projektu art. 10 i 11, wskazując jako uzasadnienie brak na polskim rynku usług płatniczych dostawców, których przepisy te dotyczą (PIS i AIS).	Uwaga odrzucona z uwagi na konieczność pełnego wdrożenia przepisów dyrektywy, co jest podnoszone przez RCL i MSZ.
262	Art. 11 ust.2		ZBP	Analogicznie do zapisu art. 10 ust. 1 i 2, powinno być użyte sformułowanie „3 miesiące” lub termin w art.11 ust.1 powinien zostać odpowiednio wydłużony.	Uwaga przyjęta, wydłużono termin w obecnym art. 11 ust.2 do 6 miesięcy
263	Art. 13		Lewiatan	Uwagi do art. 13 projektu – <i>vacatio legis</i> Mając na względzie uwagi zgłaszane w zakresie <i>vacatio legis</i> w czasie pierwszej tury konsultacji projektu ustawy, postulujemy minimum 6-miesięczne <i>vacatio legis</i> .	Uwaga przyjęta, wprowadzono stosowny zapis

264	Art.13		ZBP	<p>Brak uwzględnienia uzgodnionego na konferencji uzgodnieniowej vacatio legis w wymiarze 6 miesięcy. W związku z dużą złożonością zmian jakie muszą zostać wdrożone po stronie dostawców usług płatniczych w związku z przedmiotową ustawą oraz faktem, iż w 2018 roku wchodzi w życie także inne akty prawne (poniżej) mające znaczny wpływ na prace wdrożeniowe w bankach konieczne jest wprowadzenie okresu dostosowawczego dla dostawców usług płatniczych.</p>	Uwaga przyjęta, wprowadzono stosowny zapis
INNE UWAGI					
265		Art. 102 ust 3	Kancelaria Grabowski i Wspólnicy	<p>Dodany „ust. 3” przyznaje KNF dodatkową kompetencję, która może w sposób istotny zniechęcać unijne instytucje płatnicze albo unijnych dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku do prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności polegającej na świadczeniu usług płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z uwagi na konieczność podniesienia dodatkowych wydatków związanych z prowadzeniem przedmiotowego centralnego punktu kontaktowego, w szczególności, w wypadku gdy działalność przedmiotowych instytucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieznaczna.</p> <p>W naszej ocenie, dotychczasowe brzmienie ustawy umożliwia KNF sprawowanie kontroli w zakresie działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez agentów instytucji unijnych w wystarczającym zakresie. Nakładanie możliwości dodatkowych obowiązków na unijne Instytucje płatnicze, może negatywnie wpłynąć na rozwój rynku</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Doprecyzowano jednak zapis w projekcie podając przesłanki wydania decyzji KNF w tym zakresie: „jeżeli zachodzą okoliczności utrudniające zapewnienie prawidłowej komunikacji, w tym zgłaszanie informacji dotyczących przestrzegania przepisów działu II i III, lub sprawowanie nadzoru”.</p>

				<p>usług płatniczych w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Proponujemy usunięcie przedmiotowego ustępu albo modyfikację, w taki sposób aby decyzja o ewentualnym utworzeniu centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej została pozostawiona w gestii unijnej instytucji płatniczej albo unijnego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.</p> <p>Ewentualnie, proponujemy ograniczenie możliwości nałożenia przedmiotowego nakazu, w taki sposób aby dotyczył on jedynie podmiotów prowadzących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej działalność za pośrednictwem kilku (powyżej 3) agentów.</p>	
--	--	--	--	---	--

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W odpowiedzi na pismo zawierające wniosek o wydanie przez EBC opinii dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych. EBC zauważył, że celem projektu ustawy jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego art. 88 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE¹. Po dokonaniu szczegółowej analizy EBC postanowił nie wydawać opinii w sprawie projektu ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji Rady 98/415/EC² obowiązek zasięgnięcia opinii EBC nie dotyczy projektów przepisów prawnych, których wyłącznym celem jest przeniesienie dyrektyw unijnych do prawa państw członkowskich.

(W przypadku braku konieczności zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym należy wpisać „nie dotyczy”.)

3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

1) Grabowski i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych sp. k.; data zgłoszenia: 31.05.2017 r.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisu w wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 (1)	Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, zgodnie z którymi państwa członkowskie rozróżniają następujące kategorie dostawców usług płatniczych: a) instytucje kredytowe zgodnie z definicją w art. 4	T	Art. 4 ust. 2 pkt 3, 4 oraz 7;	w art. 4: a) w ust. 2: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo	

	<p>ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (28), w tym ich oddziały w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 tego rozporządzenia, gdy takie oddziały znajdują się w Unii, bez względu na to, czy siedziby zarządu tych oddziałów znajdują się w Unii, czy – zgodnie z art. 47 dyrektywy 2013/36/UE i prawem krajowym – poza Unią;</p> <p>b) instytucje pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/110/WE, w tym – zgodnie z art. 8 tej dyrektywy i prawem krajowym – ich oddziały, gdy takie oddziały znajdują się w Unii, a ich siedziby zarządu znajdują się poza Unią, o ile usługi płatnicze świadczone przez te oddziały są związane z emisją pieniądza elektronicznego;</p> <p>c) instytucje świadczące żyro pocztowe, które są na mocy prawa krajowego uprawnione do świadczenia usług płatniczych;</p> <p>d) instytucje płatnicze;</p> <p>e) EBC i krajowe banki centralne, gdy nie działają one w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną lub innych organów publicznych;</p> <p>f) państwa członkowskie lub ich władze regionalne lub lokalne, gdy nie działają one w charakterze organów publicznych.</p>			<p>bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 i 2361), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”;;</p> <p>– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust.1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe i odpowiednio oddział instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 tej ustawy;</p> <p>4) instytucja pieniądza elektronicznego i odpowiednio oddział instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku gdy oddział znajduje się w państwie członkowskim, a siedziba takiej instytucji pieniądza elektronicznego znajduje się poza państwem członkowskim, o ile usługi płatnicze świadczone przez oddział są związane z wydawaniem pieniądza elektronicznego;”,</p> <p>– pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) Europejski Bank Centralny, zwany dalej „EBC”, Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, oraz bank centralny państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska – w przypadku gdy nie działają w charakterze władz monetarnych lub organów administracji publicznej;”</p>	
Art. 1 (2)	<p>2. Niniejsza dyrektywa ustanawia również przepisy dotyczące:</p> <p>a) przejrzystości warunków i wymogów informacyjnych dotyczących usług płatniczych; oraz</p> <p>b) odpowiednich praw i obowiązków użytkowników</p>	T	Art. 1 pkt 3	<p>w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) zasady prowadzenia działalności przez instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, biura usług płatniczych, instytucje pieniądza elektronicznego i oddziały zagranicznych instytucji</p>	

	usług płatniczych oraz dostawców usług płatniczych w odniesieniu do świadczenia usług płatniczych jako stałego zajęcia lub działalności gospodarczej.			pieniądza elektronicznego, w tym za pośrednictwem agentów, oraz zasady sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami;”	
Art. 2 (1)	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do usług płatniczych świadczonych na terytorium Unii.	N		Art. 5 uup	
Art. 2 (2)	2. Tytuły III i IV mają zastosowanie do transakcji płatniczych w walucie państwa członkowskiego, gdy na terytorium Unii znajduje się zarówno dostawca usług płatniczych płatnika, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy lub jedyny dostawca usług płatniczych w danej transakcji płatniczej.	T	Art. 5 ust. 2	w art. 5: 2. Przepisy działu II, działu IIa, działu III, z wyłączeniem art. 59ia–59ih, oraz działu IX stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w euro, w walucie polskiej lub w walucie państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.	
Art. 2 (3)	3. Tytuł III, z wyjątkiem art. 45 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 2 lit. e) i art. 56 lit. a), oraz tytuł IV, z wyjątkiem art. 81–86, mają zastosowanie do transakcji płatniczych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego, gdy na terytorium Unii znajduje się zarówno dostawca usług płatniczych płatnika, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy lub jedyny dostawca usług płatniczych w danej transakcji płatniczej, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane w Unii.	T	Art. 5 ust. 3	w art. 5: 3. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i art. 30 pkt 1, działu IIa, oraz działu III, z wyłączeniem art. 52–58 i art. 59ia–59ih, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, w odniesieniu do tych części danej transakcji, które są realizowane w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim.	

Art. 2 (4)	4. Tytuł III, z wyjątkiem art. 45 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 2 lit. e), art. 52 ust. 5 lit. g) i art. 56 lit. a), oraz tytuł IV, z wyjątkiem art. 62 ust. 2 i 4, art. 76, 77, 81, art. 83 ust. 1, art. 89 i 92, mają zastosowanie do transakcji płatniczych we wszystkich walutach, gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium Unii, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane w Unii.	T	Art. 5 ust. 3a	w art. 5: 3a. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i pkt 5 lit. f oraz art. 30 pkt 1, działu IIa, działu III, z wyłączeniem art. 37a ust. 1 i 3, 38a ust. 3, art. 47, art. 48, art. 52, art. 54 i art. 59ia–59ih, oraz działu IX, z wyłączeniem art. 144, art. 145, art. 146 i art. 148, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych we wszystkich walutach w przypadku gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego a drugi dostawca znajduje się na terytorium innego państwa, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.	
Art. 2 (5)	5. Państwa członkowskie mogą zwolnić instytucje, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 4–23 dyrektywy 2013/36/UE, ze stosowania całości lub części przepisów niniejszej dyrektywy.	N		Art. 5 uup	
Art. 3	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: b) transakcji płatniczych od płatnika do odbiorcy za pośrednictwem agenta handlowego upoważnionego – na podstawie umowy – do prowadzenia negocjacji lub zawierania transakcji sprzedaży lub zakupu towarów lub usług w imieniu wyłącznie płatnika lub wyłącznie odbiorcy; c) wykonywanego zawodowo fizycznego transportu banknotów i monet, łącznie z ich odbieraniem, przetwarzaniem i dostarczaniem; d) transakcji płatniczych obejmujących wykonywane niezawodowo gromadzenie i dostarczanie	T	Art. 6 pkt 2, 10, 11, 12, 14, 15; Art. 6b	w art. 6: a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 6a” zastępuje się wyrazami „art. 6a–6d”, b) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) transakcji płatniczych między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem umocowanej osoby wykonującej czynności zmierzające do zawarcia przez płatnika i odbiorcę oznaczonej umowy lub zawierającej taką umowę, w imieniu lub na rzecz wyłącznie płatnika albo wyłącznie odbiorcy;”, c) pkt 10–12 otrzymują brzmienie: „10) usług świadczonych przez dostawców usług	

<p>gotówki w ramach działalności nienastawionej na zysk (non-profit) lub charytatywnej;</p> <p>e) usług, w ramach których gotówka dostarczana jest płatnikowi przez odbiorcę jako część transakcji płatniczej na wyraźne żądanie użytkownika usług płatniczych tuż przed wykonaniem transakcji płatniczej poprzez dokonanie płatności za zakup towarów lub usług;</p> <p>f) operacji gotówkowej wymiany walut, w przypadku których środki pieniężne nie są przechowywane na rachunku płatniczym;</p> <p>g) transakcji płatniczych opartych na dowolnym z następujących dokumentów wystawionych na dostawcę usług płatniczych w celu oddania środków pieniężnych do dyspozycji odbiorcy:</p> <p>(i) czeki papierowe regulowane konwencją genewską z dnia 19 marca 1931 r. w sprawie jednolitej ustawy o czekach;</p> <p>(ii) czeki papierowe podobne do tych, o których mowa w ppkt (i), regulowane przepisami prawa państw członkowskich niebędących stroną konwencji genewskiej z dnia 19 marca 1931 r. w sprawie jednolitej ustawy o czekach;</p> <p>(iii) weksle trasowane w postaci papierowej zgodne z konwencją genewską z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych;</p> <p>(iv) weksle trasowane w postaci papierowej podobne do tych, o których mowa w ppkt (iii), regulowane przepisami prawa państw członkowskich niebędących stroną konwencji genewskiej z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych;</p> <p>(v) vouchery w postaci papierowej;</p> <p>(vi) czeki podróżne w postaci papierowej;</p> <p>(vii) przekazy pocztowe w postaci papierowej określone przez Światowy Związek Pocztowy;</p>		<p>technicznych, wspierających świadczenie usług płatniczych, jeżeli nie wchodzi ono w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem transakcji płatniczej, w szczególności usług przetwarzania i przechowywania danych, usług powierniczych i ochrony prywatności, usług przekazywania między płatnikiem a odbiorcą informacji o transakcji płatniczej, uwierzytelniania danych i podmiotów, dostarczania technologii informatycznych (IT) i sieci komunikacyjnych, dostarczania i utrzymania terminali i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania transakcji płatniczej i usług dostępu do informacji o rachunku;</p> <p>11) usług opartych na instrumentach płatniczych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób i które spełniają co najmniej jeden z poniższych warunków:</p> <p>a) pozwalają posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w placówkach wydawców tych instrumentów lub w ramach ograniczonej sieci podmiotów związanych umową handlową bezpośrednio z zawodowym wydawcą tych instrumentów,</p> <p>b) służą wyłącznie do nabywania bardzo ograniczonego zakresu towarów lub usług,</p> <p>c) mogą być używane wyłącznie w jednym państwie członkowskim, jeżeli instrumenty takie są dostarczane na wniosek przedsiębiorcy lub jednostki</p>	
---	--	---	--

<p>h) transakcji płatniczych dokonywanych w ramach systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych między agentami rozrachunkowymi, kontrahentami centralnymi, izbami rozliczeniowymi lub bankami centralnymi a innymi uczestnikami systemu i dostawcami usług płatniczych, bez uszczerbku dla art. 35;</p> <p>i) transakcji płatniczych związanych z obsługą aktywów wynikających z papierów wartościowych, łącznie z dywidendami, podziałem dochodu lub podziałem innych zysków, lub wykupem lub sprzedażą, dokonywanych przez osoby, o których mowa w lit. h), lub przez firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub spółki zarządzania aktywami świadczące usługi inwestycyjne oraz wszelkie inne podmioty, którym wolno przechowywać instrumenty finansowe;</p> <p>j) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, którzy wspierają świadczenie usług płatniczych, nie wchodząc jednak na żadnym etapie w posiadanie transferowanych środków pieniężnych; usługi te obejmują m.in. przetwarzanie i przechowywanie danych, usługi powiernicze i ochrony prywatności, uwierzytelnianie danych i podmiotów, dostarczanie sieci informatycznych i komunikacyjnych, dostarczanie i konserwacja terminali i urządzeń wykorzystywanych na potrzeby usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania płatności i usług dostępu do informacji o rachunku;</p> <p>k) usług opartych na określonych instrumentach płatniczych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób i które spełniają jeden z następujących warunków:</p> <p>(i) instrumenty pozwalające posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w pomieszczeniach</p>		<p>sektora finansów publicznych, są regulowane ze względu na określone cele społeczne lub podatkowe przez krajowy lub samorządowy organ administracji publicznej i służą do nabycia określonych towarów lub usług od dostawców związanych z wydawcą umową handlową;</p> <p>12) transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczonych – obok usług telekomunikacyjnych – na rzecz użytkownika końcowego, doliczanych do należności za usługi telekomunikacyjne:</p> <p>a) w celu nabycia treści cyfrowych lub usług głosowych, niezależnie od urządzenia stosowanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych lub</p> <p>b) wykonywanych urządzeniem elektronicznym lub z jego użyciem, jeżeli transakcja jest przeprowadzana w ramach zbiorów publicznych lub w celu zakupu biletów, w szczególności komunikacyjnych, parkingowych oraz biletów wstępu na imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe</p> <p>– jeżeli wartość pojedynczej transakcji płatniczej, o której mowa w lit. a lub b, nie przekracza równowartości w walucie polskiej 50 euro, obliczonej przy zastosowaniu na dany rok kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, oraz:</p> <p>– łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego</p>	
---	--	---	--

<p>wydawcy lub w ramach ograniczonej sieci dostawców usług na podstawie umowy handlowej zawartej bezpośrednio z profesjonalnym wydawcą;</p> <p>(ii) instrumenty, których można używać wyłącznie w celu nabycia bardzo ograniczonego asortymentu towarów lub usług;</p> <p>(iii) instrumenty ważne wyłącznie w jednym państwie członkowskim, dostarczane na wniosek przedsiębiorstwa lub na wniosek podmiotu sektora publicznego, regulowane ze względu na określone cele społeczne lub podatkowe przez krajowy lub regionalny organ publiczny i służące do nabycia określonych towarów lub usług od dostawców, którzy zawarli umowę handlową z wydawcą;</p> <p>l) transakcji płatniczych przeprowadzanych przez dostawcę sieci lub usług łączności elektronicznej świadczonych – obok usług łączności elektronicznej – na rzecz abonenta sieci lub usługi:</p> <p>(i) w celu zakupu treści cyfrowych i usług głosowych, niezależnie od urządzenia wykorzystywanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych, które obciążają stosowny rachunek; lub</p> <p>(ii) dokonywanych z urządzenia elektronicznego lub za jego pośrednictwem, które obciążają stosowny rachunek prowadzony w ramach działalności charytatywnej lub w celu zakupu biletów; pod warunkiem że wartość pojedynczej transakcji płatniczej, o której mowa w ppkt (i) oraz (ii), nie przekracza 50 EUR oraz:</p> <p>— łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego abonenta nie przekracza 300 EUR miesięcznie, lub</p> <p>— w przypadku gdy abonent z góry zasila środkami pieniężnymi swoje konto u dostawcy sieci lub usługi łączności elektronicznej – łączna wartość transakcji płatniczych nie przekracza 300 EUR miesięcznie;</p>		<p>nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu w danym roku kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, lub</p> <p>– łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu na dany rok kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, w przypadku gdy należność za usługi telekomunikacyjne są opłacane z góry;”;</p> <p>d) w pkt 14 po wyrazach „transakcji płatniczych” dodaje się wyrazy „i ściśle powiązanych ze świadczeniem usług dodatkowych, o których mowa w art. 74 ust.1 pkt 1”;</p> <p>e) pkt 15 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„15) usług wypłat gotówki przy użyciu bankomatów, świadczonych przez podmioty działające na rzecz co najmniej jednego wydawcy instrumentów płatniczych i niebędących stroną umowy ramowej z osobą wypłacającą gotówkę z rachunku płatniczego przy użyciu bankomatu, jeżeli podmioty te nie świadczą innych usług płatniczych;”;</p> <p>Art. 6b. W przypadku transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 15, podmiot świadczący usługę wypłaty gotówki przy użyciu bankomatu udostępnia osobie wypłacającej gotówkę informacje o opłatach za wypłatę gotówki, o których mowa w art. 20c, art. 23, art. 24 i art. 25, przed dokonaniem wypłaty gotówki oraz na</p>	
--	--	--	--

	<p>m) transakcji płatniczych między dostawcami usług płatniczych, ich agentami lub oddziałami, przeprowadzanych na ich własny rachunek;</p> <p>n) transakcji płatniczych i powiązanych usług między jednostką dominującą a jej jednostką zależną lub między jednostkami zależnymi tej samej jednostki dominującej, przeprowadzanych bez pośrednictwa dostawcy usług płatniczych innego niż jednostka należąca do tej samej grupy;</p> <p>o) usług wypłacania gotówki oferowanych za pomocą bankomatów przez dostawców, którzy działają w imieniu co najmniej jednego wydawcy kart i którzy nie są stroną umowy ramowej z klientem wypłacającym gotówkę z rachunku płatniczego, pod warunkiem że dostawcy ci nie świadczą innych usług płatniczych, o których mowa w załączniku I. Jednakże klient otrzymuje informacje dotyczące ewentualnych opłat pobieranych za wypłacenie gotówki, o których mowa w art. 45, 48, 49 i 59, przed dokonaniem wypłaty, a także w momencie otrzymania gotówki na koniec transakcji po dokonaniu wypłaty.</p>			<p>zakończenie wypłaty gotówki; na wniosek użytkownika informacje te przekazuje się w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji.</p>	
Art. 4	<p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1 „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza:</p> <p>) państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba) statutowa dostawcy usług płatniczych; albo</p> <p>b) jeżeli dostawca usług płatniczych nie ma zgodnie z) prawem krajowym siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba zarządu tego dostawcy;</p> <p>2 „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo) członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym dostawca usług płatniczych ma</p>	T	<p>Art. 2 pkt 1, 3, 3a, 4c, 4d, 4e, 4f, 9aa, 9b, 9c, 9d, 17b, 17c, 20, 24a, 26¹, 26aa, 27¹, 29a, 33b</p> <p>Art. 3 ust. 1 pkt 5, 7, 8, ust. 4-6;</p> <p>Art. 4 ust. 2 pkt 11 i 12</p>	<p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) agent – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, działającą w imieniu i na rzecz instytucji płatniczej, dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, małej instytucji płatniczej, biura usług płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego albo oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego wyłącznie w zakresie świadczenia usług płatniczych, a w odniesieniu do pieniądza elektronicznego – w zakresie jego wykupu;”</p> <p>b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p>	

<p>swojego agenta lub oddział lub w którym świadczy usługi płatnicze;</p> <p>3 „usługa płatnicza” oznacza co najmniej jeden z rodzajów działalności gospodarczej wymienionych w załączniku I;</p> <p>4 „instytucja płatnicza” oznacza osobę prawną, której zgodnie z art. 11 udzielono zezwolenia na świadczenie i wykonywanie usług płatniczych w całej Unii;</p> <p>5 „transakcja płatnicza” oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub w imieniu płatnika lub przez odbiorcę, polegające na złożeniu, transferze lub wypłacie środków pieniężnych, niezależnie od leżących u jego podstawy zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;</p> <p>6 „zdalna transakcja płatnicza” oznacza transakcję płatniczą zainicjowaną za pośrednictwem internetu lub urządzenia, które może być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość;</p> <p>7 „system płatności” oznacza system transferu środków pieniężnych oparty na formalnych i znormalizowanych regułach i wspólnych przepisach dotyczących przetwarzania, rozliczania lub rozrachunku transakcji płatniczych;</p> <p>8 „płatnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest posiadaczem rachunku płatniczego i zezwala na wykonanie zlecenia płatniczego z tego rachunku</p>		<p>„3) bliskie powiązania – bliskie powiązania, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾);”</p> <p>c) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) co-badging – umieszczanie co najmniej dwóch marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym;”</p> <p>d) po pkt 4b dodaje się pkt 4c–4f w brzmieniu: „4c) dostawca prowadzący rachunek – dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy dla płatnika; 4d) dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi inicjowania transakcji płatniczej; 4e) dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku – dostawcę usług płatniczych, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku; 4f) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną</p>	
---	--	---	--

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14 oraz Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1.

<p>płatniczego, lub w przypadku gdy rachunek płatniczy nie istnieje – osobę fizyczną lub prawną, która składa zlecenie płatnicze;</p> <p>9 „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą) zamierzonym odbiorcą środków pieniężnych, które są przedmiotem transakcji płatniczej;</p> <p>1 „użytkownik usług płatniczych” oznacza osobę 0) fizyczną lub prawną korzystającą z usługi płatniczej w charakterze płatnika, odbiorcy lub płatnika i odbiorcy;</p> <p>1 „dostawca usług płatniczych” oznacza podmiot, o 1) którym mowa w art. 1 ust. 1, lub osobę fizyczną lub prawną korzystającą ze zwolnienia na podstawie art. 32 lub 33;</p> <p>1 „rachunek płatniczy” oznacza rachunek prowadzony w 2) imieniu co najmniej jednego użytkownika usług płatniczych, wykorzystywany do wykonywania transakcji płatniczych;</p> <p>1 „zlecenie płatnicze” oznacza dyspozycję płatnika lub 3) odbiorcy dla jego dostawcy usług płatniczych z żądaniem wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>1 „instrument płatniczy” oznacza zindywidualizowane 4) urządzenie lub urządzenia lub każdy zindywidualizowany i uzgodniony przez użytkownika usług płatniczych i dostawcę usług płatniczych zbiór procedur wykorzystywany w celu zainicjowania zlecenia płatniczego;</p> <p>1 „usługa inicjowania płatności” oznacza usługę 5) polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego na wniosek użytkownika usług płatniczych w odniesieniu do rachunku płatniczego posiadanego u innego</p>		<p>niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku, z wyłączeniem pozostałych usług płatniczych;”;</p> <p>„9c) incydent – niespodziewane zdarzenie lub seria takich zdarzeń, które mają niekorzystny wpływ na integralność, dostępność, poufność, autentyczność lub ciągłość świadczenia usług płatniczych albo stwarzają znaczne prawdopodobieństwo, że taki wpływ będą miały;</p> <p>9d) indywidualne dane uwierzytelniające – indywidualne dane zapewniane użytkownikowi przez dostawcę do celów uwierzytelnienia;”;</p> <p>i) w pkt 17a wyrazy „dostawcę usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcę”;</p> <p>j) po pkt 17a dodaje się pkt 17b i 17c w brzmieniu: „17b) marka płatnicza – markę płatniczą, o której mowa w art. 2 pkt 30 rozporządzenia nr 2015/751;</p> <p>17c) mała instytucja płatnicza – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3, prowadzącą działalność w zakresie którejkolwiek z usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6, nieprowadzącą działalności w zakresie usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 lub 8;”;</p> <p>k) pkt 20 otrzymuje brzmienie: „20) osoba zarządzająca – członek zarządu,</p>	
---	--	--	--

<p>dostawcy usług płatniczych;</p> <p>1 „usługa dostępu do informacji o rachunku” oznacza 6) usługę online polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji na temat co najmniej jednego rachunku płatniczego posiadanego przez danego użytkownika usług płatniczych u innego dostawcy usług płatniczych albo u więcej niż jednego dostawcy usług płatniczych;</p> <p>1 „dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek” 7) oznacza dostawcę usług płatniczych zapewniającego i utrzymującego rachunek płatniczy dla płatnika;</p> <p>1 „dostawca świadczący usługę inicjowania płatności” 8) oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 7 załącznika I;</p> <p>1 „dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku” oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 8 załącznika I;</p> <p>2 „konsument” oznacza osobę fizyczną, która w ramach 0) umów o usługę płatniczą objętych niniejszą dyrektywą działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza lub zawodowa;</p> <p>2 „umowa ramowa” oznacza umowę o usługę płatniczą, 1) która reguluje wykonywanie w przyszłości pojedynczych i następujących po sobie transakcji płatniczych i która może zawierać obowiązek i warunki otwarcia rachunku płatniczego;</p> <p>2 „usługa przekazu pieniężnego” oznacza usługę płatniczą, która umożliwia, bez konieczności tworzenia</p>		<p>a w przypadku podmiotu nieposiadającego zarządu – osobę odpowiedzialną za zarządzanie tym podmiotem niepodlegającą służbowo innej osobie, przy czym w przypadku hybrydowej instytucji płatniczej lub hybrydowej instytucji pieniądza elektronicznego – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej instytucji w zakresie usług płatniczych lub wydawania pieniądza elektronicznego, a w przypadku hybrydowej małej instytucji płatniczej lub hybrydowego biura usług płatniczych – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej małej instytucji płatniczej lub takiego biura usług płatniczych w zakresie usług płatniczych;”</p> <p>1) pkt 24a otrzymuje brzmienie: „24a) przetwarzanie transakcji płatniczych – czynności o charakterze technicznym i operacyjnym, dokonywane w celu przeprowadzenia transakcji płatniczej, w szczególności obejmujące: a) inicjację transakcji, w tym uwierzytelnienie instrumentu płatniczego lub użytkownika tego instrumentu, b) sprawdzenie danych umożliwiających przeprowadzenie transakcji, w tym dostępności środków, możliwości dokonania transakcji z wykorzystaniem instrumentu płatniczego oraz dostępności systemu łączności między dostawcami usług płatniczych, c) obsługę przesyłanych komunikatów w celu transferu środków pieniężnych;”</p>	
--	--	---	--

<p>2) rachunków płatniczych w imieniu płatnika lub odbiorcy, odbiór środków pieniężnych od płatnika wyłącznie w celu transferu odpowiedniej kwoty do odbiorcy lub innego dostawcy usług płatniczych działającego w imieniu odbiorcy lub odbiór takich środków pieniężnych w imieniu odbiorcy i ich udostępnienie odbiorcy;</p> <p>2 „polecenie zapłaty” oznacza usługę płatniczą</p> <p>3) polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika na rzecz odbiorcy, dostawcy usług płatniczych odbiorcy lub dostawcy usług płatniczych samego płatnika;</p> <p>2 „polecenie przelewu” oznacza usługę płatniczą</p> <p>4) polegającą na uznaniu rachunku płatniczego odbiorcy transakcją płatniczą lub serią transakcji płatniczych z rachunku płatniczego płatnika przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy płatnika, na podstawie dyspozycji udzielonych przez płatnika;</p> <p>2 „środki pieniężne” oznaczają banknoty i monety,</p> <p>5) zapisy księgowe lub pieniądź elektroniczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE;</p> <p>2 „data waluty” oznacza czas odniesienia stosowany</p> <p>6) przez dostawcę usług płatniczych na potrzeby obliczenia odsetek od kwoty środków pieniężnych, którą obciążono lub uznano rachunek płatniczy;</p> <p>2 „referencyjny kurs walutowy” oznacza kurs walutowy,</p> <p>7) który służy za podstawę do przeliczeń przy każdej wymianie waluty i który jest udostępniany przez dostawcę usług płatniczych lub pochodzi z publicznie</p>		<p>m) po pkt 26 dodaje się pkt 26¹ w brzmieniu: „26¹) reklamacja – wystąpienie skierowane do dostawcy usług płatniczych przez użytkownika lub posiadacza pieniądza elektronicznego, w którym użytkownik lub posiadacz pieniądza elektronicznego zgłasza zastrzeżenia dotyczące usług świadczonych przez dostawcę usług płatniczych;”;</p> <p>n) pkt 26a otrzymuje brzmienie: „26a) schemat płatniczy - zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych, wydawania instrumentów płatniczych, akceptowania instrumentów płatniczych i przetwarzania transakcji płatniczych wykonywanych przy użyciu instrumentów płatniczych oraz system kart płatniczych;”;</p> <p>o) po pkt 26a dodaje się pkt 26aa w brzmieniu: „26aa) silne uwierzytelnianie użytkownika – zapewniające ochronę poufności danych uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do różnych kategorii:</p> <p>a) wiedza o czymś co wie wyłącznie użytkownik,</p> <p>b) posiadanie czegoś co posiada wyłącznie użytkownik,</p> <p>c) cechy charakterystyczne użytkownika – będących integralną częścią tego uwierzytelnienia oraz niezależnych w ten sposób, że naruszenie jednego z tych elementów nie osłabia wiarygodności pozostałych;”;</p> <p>p) po pkt 27 dodaje się pkt 27¹ w brzmieniu: „27¹) szczególnie chronione dane dotyczące płatności – dane, w tym indywidualne dane</p>	
--	--	--	--

	<p>dostępnego źródła;</p> <p>2 „referencyjna stopa procentowa” oznacza stopę 8) procentową służącą za podstawę do obliczania wszelkich stosowanych odsetek i pochodzącą z publicznie dostępnego źródła, które może być zweryfikowane przez obydwie strony umowy o usługę płatniczą;</p> <p>2 „uwierzytelnianie” oznacza procedurę umożliwiającą 9) dostawcy usług płatniczych weryfikację tożsamości użytkownika usług płatniczych lub ważności stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych danych uwierzytelniających tego użytkownika;</p> <p>3 „silne uwierzytelnianie klienta” oznacza 0) uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii: wiedza (coś, co wie wyłącznie użytkownik), posiadanie (coś, co posiada wyłącznie użytkownik) i cechy klienta (coś, czym jest użytkownik), niezależnych w tym sensie, że naruszenie jednego z nich nie osłabia wiarygodności pozostałych, które to uwierzytelnianie jest zaprojektowane w sposób zapewniający ochronę poufności danych uwierzytelniających;</p> <p>3 „indywidualne dane uwierzytelniające” oznaczają 1) indywidualne cechy zapewniane przez dostawcę usług płatniczych użytkownikowi usług płatniczych do celów uwierzytelnienia;</p> <p>3 „szczególnie chronione dane dotyczące płatności” 2) oznaczają dane, w tym indywidualne dane uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw. W odniesieniu do działalności</p>		<p>uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw, z wyłączeniem nazwiska i imienia lub nazwy właściciela rachunku i numeru rachunku w przypadku działalności prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku;”;</p> <p>q) po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu: „29a) treści cyfrowe – towary lub usługi wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego, z wyłączeniem użycia i konsumpcji fizycznych towarów lub usług;”;</p> <p>r) po pkt 33a dodaje się pkt 33b w brzmieniu: „33b) uwierzytelnianie – procedurę umożliwiającą dostawcy weryfikację tożsamości użytkownika lub ważności stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych danych uwierzytelniających tego użytkownika;”;</p> <p>w art. 3:</p> <p>a) w ust. 1: – pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) świadczeniu usługi acquiringu transakcji płatniczej;”;</p> <p>– pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) świadczeniu usługi inicjowania transakcji płatniczej;”;</p> <p>– dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) świadczeniu usługi dostępu do informacji o rachunku.”;</p> <p>b) w ust. 4 wyrazy „dostawcę usług płatniczych”</p>	
--	---	--	---	--

<p>prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku nazwisko i imię/nazwa właściciela rachunku i numer rachunku nie stanowią szczególnie chronionych danych dotyczących płatności;</p> <p>3 „unikatowy identyfikator” oznacza kombinację liter, cyfr lub symboli wskazaną użytkownikowi usług płatniczych przez dostawcę usług płatniczych, którą użytkownik usług płatniczych podaje w celu jednoznacznego zidentyfikowania drugiego użytkownika usług płatniczych lub rachunku płatniczego tego drugiego użytkownika usług płatniczych na potrzeby danej transakcji płatniczej;</p> <p>3 „środek porozumiewania się na odległość” oznacza metodę, która może być wykorzystana do zawarcia umowy o usługę płatniczą i która nie wymaga jednoczesnej fizycznej obecności dostawcy usług płatniczych i użytkownika usług płatniczych;</p> <p>3 „trwały nośnik informacji” oznacza instrument umożliwiający użytkownikowi usług płatniczych przechowywanie informacji osobiście do niego adresowanych w sposób umożliwiający dostęp do tych informacji w przyszłości przez okres właściwy do celów tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;</p> <p>3 „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo, które w momencie zawarcia umowy o usługę płatniczą jest przedsiębiorstwem zgodnie z definicją w art. 1 i art. 2 ust. 1 i 3 załącznika do zalecenia 2003/361/WE;</p> <p>3 „dzień roboczy” oznacza dzień, w którym stosowny</p>		<p>zastępuje się wyrazem „dostawcę”,</p> <p>c) dodaje się ust. 5 - 7 w brzmieniu:</p> <p>„5. Usługa acquiringu transakcji płatniczej oznacza usługę świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, polegającą na umożliwianiu akceptowania instrumentów płatniczych oraz wykonywania transakcji płatniczych, zainicjowanych instrumentem płatniczym płatnika przez akceptanta lub za jego pośrednictwem, polegających w szczególności na obsłudze autoryzacji, przesyłaniu do wydawcy instrumentu płatniczego lub systemów płatności zleceń płatniczych płatnika lub akceptanta, mających na celu przekazanie akceptantowi należnych mu środków, z wyłączeniem czynności polegających na rozliczaniu i rozrachunku tych transakcji w ramach systemu płatności w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku.</p> <p>6. Usługa inicjowania transakcji płatniczej oznacza usługę polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej na wniosek użytkownika z rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego przez innego dostawcę.</p> <p>7. Usługa dostępu do informacji o rachunku oznacza usługę on-line polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji dotyczących co najmniej jednego rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego przez innego dostawcę albo u więcej niż jednego dostawcy.”;</p> <p>4) w art. 4:</p> <p>a) w ust. 2:</p> <p>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 i 2361),</p>	
--	--	--	--

<p>7) dostawca usług płatniczych płatnika lub dostawca usług płatniczych odbiorcy, uczestniczący w wykonaniu transakcji płatniczej, prowadzi działalność wymaganą do wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>3 „agent” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą</p> <p>8) w imieniu instytucji płatniczej w zakresie świadczenia usług płatniczych;</p> <p>3 „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności</p> <p>9) inne niż siedziba zarządu, które jest częścią instytucji płatniczej, które nie ma osobowości prawnej i które bezpośrednio przeprowadza niektóre lub wszystkie transakcje typowe dla działalności instytucji płatniczej; wszystkie miejsca prowadzenia działalności razem, utworzone w tym samym państwie członkowskim przez instytucję płatniczą posiadającą siedzibę zarządu w innym państwie członkowskim, uznaje się za jeden oddział;</p> <p>4 „grupa” oznacza grupę przedsiębiorstw, które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 22 ust. 1, 2 lub 7 dyrektywy 2013/34/UE, lub przedsiębiorstw zdefiniowanych w art. 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 241/2014 (29), które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 10 ust. 1 lub art. 113 ust. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>4 „sieć łączności elektronicznej” oznacza sieć</p> <p>1) zdefiniowaną w art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (30); Prawo telekomunikacyjne</p> <p>4 „usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę</p>		<p>zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”;;</p> <ul style="list-style-type: none"> – pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „3) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe i odpowiednio oddział instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 tej ustawy; 4) instytucja pieniądza elektronicznego i odpowiednio oddział instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku gdy oddział znajduje się w państwie członkowskim, a siedziba takiej instytucji pieniądza elektronicznego znajduje się poza państwem członkowskim, o ile usługi płatnicze świadczone przez oddział są związane z wydawaniem pieniądza elektronicznego;”, – pkt 7 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „7) Europejski Bank Centralny, zwany dalej „EBC”, Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, oraz bank centralny państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska – w przypadku gdy nie działają w charakterze władz monetarnych lub organów administracji publicznej;”, – w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „11) mała instytucja płatnicza; 12) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.”, 	
---	--	--	--

<p>2)zdefiniowaną w art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE; (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002)</p> <p>4 „treści cyfrowe” oznaczają towary lub usługi</p> <p>3)wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego i które w żaden sposób nie obejmują użycia ani konsumpcji fizycznych towarów lub usług; <i>Ustawa o prawach konsumenta</i> w art. 2 pkt 5</p> <p>4 „usługa acquiringu transakcji płatniczych” oznacza</p> <p>4)usługę płatniczą świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę o akceptowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych, co skutkuje transferem środków pieniężnych do odbiorcy;Art. 3.1.5 Ust o usł pł</p> <p>4 „wydawanie instrumentów płatniczych” oznacza</p> <p>5)usługę płatniczą, świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę, na podstawie której dostarcza płatnikowi instrument płatniczy służący inicjowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych płatnika;</p> <p>4 „fundusze własne” oznaczają fundusze zdefiniowane w</p> <p>6)art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy czym co najmniej 75 % kapitału Tier I ma formę kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 50 tego rozporządzenia, a kapitał Tier II nie przekracza jednej trzeciej kapitału Tier I;Prawo Bankowe</p> <p>4 „marka płatnicza” oznacza dowolną materialną lub</p> <p>7)cyfrową nazwę, termin, znak, symbol, lub kombinację tych elementów, które są w stanie wskazać system kart płatniczych, w ramach którego przeprowadzane są</p>				
---	--	--	--	--

	transakcje płatnicze realizowane w oparciu o kartę; 4 „co-badging” oznacza umieszczanie co najmniej dwóch 8) marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym.				
Art. 5 (1)	<p>Wniosek o udzielenie zezwolenia</p> <p>1. W celu uzyskania zezwolenia na działalność w charakterze instytucji płatniczej należy złożyć wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, załączając:</p> <p>a) program działalności określający w szczególności) rodzaj planowanych usług płatniczych;</p> <p>b) biznesplan zawierający prognozę budżetu na pierwsze) trzy lata obrachunkowe, z którego wynika, że wnioskodawca jest w stanie zastosować odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury niezbędne do prawidłowego prowadzenia działalności;</p> <p>c) dokumentację potwierdzającą, że dana instytucja) płatnicza posiada kapitał założycielski przewidziany w art. 7;</p> <p>d) w przypadku instytucji płatniczych, o których mowa w) art. 10 ust. 1 – opis środków przedsięwziętych zgodnie z art. 10 w celu ochrony środków pieniężnych użytkowników usług płatniczych;</p> <p>e) opis stosowanych przez wnioskodawcę zasad) zarządzania i mechanizmów kontroli wewnętrznej, w tym procedur administracyjnych, procedur zarządzania ryzykiem i procedur księgowych, z którego to opisu wynika, że przedmiotowe zasady zarządzania,</p>	T	Art. 61 ust. 1, art 64 ust. 1 pkt 2-10, art 64a ust. 1 pkt 4 lit. b-h, ust. 3, 3a, 3b	w art. 61:	<p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) adres siedziby;”, – pkt 4 – 6 otrzymują brzmienie: „4) program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni, z których wynika, że wnioskodawca jest w stanie zastosować odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury niezbędne do prawidłowego prowadzenia działalności; 5) dokumenty potwierdzające posiadanie funduszy własnych w wymaganej wysokości; 6) opis bliskich powiązań między wnioskodawcą a innymi podmiotami, jeżeli takie powiązania istnieją;”, <p>– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) opis systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w tym zatwierdzone regulacje wewnętrzne w tym zakresie;”,</p> <p>– pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) dane pozwalające na ustalenie tożsamości osób zarządzających oraz osób, które bezpośrednio lub pośrednio posiadają znaczny pakiet akcji lub udziałów w spółce lub spółdzielni zamierzającej wykonywać usługi płatnicze, ze wskazaniem wielkości</p>

	<p>mechanizmy kontroli i procedury są proporcjonalne, właściwe, rzetelne i adekwatne;</p> <p>f opis procedury wprowadzonej w celu monitorowania) incydentów związanych z bezpieczeństwem i skarg klientów dotyczących bezpieczeństwa oraz postępowania i działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, łącznie z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania ustanowione w art. 96;</p> <p>g opis procedury wprowadzonej w celu włączania do) dokumentacji, monitorowania i śledzenia szczególnie chronionych danych dotyczących płatności oraz ograniczenia dostępu do tych danych;</p> <p>h opis rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w) tym jasne określenie krytycznych operacji, skutecznych planów awaryjnych oraz procedury na potrzeby regularnego weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów;</p> <p>i opis zasad i definicji stosowanych do gromadzenia) danych statystycznych dotyczących wyników, transakcji i oszustw;</p> <p>j dokument dotyczący strategii w zakresie) bezpieczeństwa, łącznie ze szczegółową oceną ryzyka w odniesieniu do świadczonych przez wnioskodawcę usług płatniczych oraz opisem środków kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka podjętych w celu odpowiedniej ochrony użytkowników usług płatniczych przed zidentyfikowanymi ryzykami, w tym oszustwami i nielegalnym wykorzystywaniem danych szczególnie chronionych i danych osobowych;</p>		<p>należącego do nich pakietu akcji lub udziałów, obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę), b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres;”; <p>– pkt 10 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10) dane pozwalające na ustalenie tożsamości biegłych rewidentów oraz identyfikację firm audytorskich obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko biegłego rewidenta albo nazwę firmy audytorskiej, b) adres biegłego rewidenta albo adres firmy audytorskiej, c) numer wpisu do rejestru biegłych rewidentów albo numer wpisu na listę firm audytorskich.”; <p>w art. 64</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) posiada fundusze własne w wymaganej wysokości; 3) zapewnia ostrożne i stabilne zarządzanie działalnością objętą wnioskiem o wydanie zezwolenia w szczególności przez posiadanie systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej odpowiedniego do rodzaju, skali i stopnia złożoności świadczonych usług płatniczych, zapewniającego należyte wypełnianie między innymi obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz obejmującego rozwiązania organizacyjne mające służyć ochronie środków pieniężnych użytkowników zgodnie z art. 78; 4) jest zarządzany przez osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 8, dające rękojmię ostrożnego i stabilnego zarządzania jego działalnością; 	
--	---	--	---	--

<p>kw przypadku instytucji płatniczych podlegających) obowiązkowi związanym z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (31) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 (32) – opis mechanizmów kontroli wewnętrznej ustanowionych przez wnioskodawcę w celu dopełnienia tych obowiązków;</p> <p>l opis struktury organizacyjnej wnioskodawcy, w tym w) stosownych przypadkach opis planowanego korzystania z usług agentów i oddziałów, a także kontroli zdalnych i kontroli na miejscu, które wnioskodawca zobowiązuje się przeprowadzać w stosunku do tych agentów i oddziałów co najmniej raz w roku, oraz opis rozwiązań w zakresie outsourcingu i opis dotyczący udziału wnioskodawcy w krajowym lub międzynarodowym systemie płatności;</p> <p>mdane dotyczące tożsamości osób posiadających we) wnioskującym podmiocie – bezpośrednio lub pośrednio – znaczne pakiety akcji w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dane dotyczące wielkości należących do nich pakietów akcji, a także dokumentację potwierdzającą, że osoby te są odpowiednie, zważywszy na konieczność zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją płatniczą;</p> <p>ndane dotyczące tożsamości dyrektorów i osób) odpowiedzialnych za zarządzanie instytucją płatniczą oraz, w stosownych przypadkach, osób odpowiedzialnych za zarządzanie działalnością instytucji płatniczej w zakresie usług płatniczych, jak również dokumentację potwierdzającą, że osoby te</p>		<p>5) posiada środki finansowe na pokrycie kapitału założycielskiego nie pochodzące z kredytu, pożyczki albo w inny sposób nie obciążone oraz nie pochodzące z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;</p> <p>6) posiada plan finansowy lub program działalności zapewniający zdolność krajowej instytucji płatniczej do wykonywania zobowiązań wynikających z działalności objętej wnioskiem o wydanie zezwolenia;</p> <p>7) nie posiada bliskich powiązań z podmiotami trzecimi, które stanowią przeszkodę w skutecznym wykonywaniu funkcji nadzorczych;</p> <p>8) nie posiada bliskich powiązań z podmiotami trzecimi, w przypadku których przepisy prawa państwa innego niż państwo członkowskie mające zastosowanie do co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej, z którą wnioskodawca ma bliskie powiązania, lub trudności związane z egzekwowaniem tych przepisów uniemożliwiałyby skuteczne wykonywanie nadzoru nad krajową instytucją płatniczą;</p> <p>9) zapewnia spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 32i;</p> <p>10) posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika – w przypadku, o którym mowa w art. 61b ust. 1”;</p> <p>b) uchyla się ust. 3;</p> <p>w art. 64a:</p>	
--	--	--	--

	<p>cieszą się dobrą opinią oraz posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie, by świadczyć usługi płatnicze, zgodnie z przepisami określonymi przez państwo członkowskie pochodzenia instytucji płatniczej;</p> <p>ow stosownych przypadkach, dane dotyczące tożsamości) biegłych rewidentów i firm audytorskich zgodnie z definicją w dyrektywie 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (33);</p> <p>p informacje o statusie prawnym wnioskodawcy i jego) akt założycielski;</p> <p>q) adres siedziby zarządu wnioskodawcy.</p> <p>Na potrzeby akapitu pierwszego lit. d), e), f) i l) wnioskodawca przedkłada opis rozwiązań w zakresie badania sprawozdań finansowych oraz rozwiązań organizacyjnych, które przyjął z myślą o podjęciu wszelkich racjonalnych kroków dla ochrony interesów swoich użytkowników oraz dla zapewnienia ciągłości świadczenia usług płatniczych i ich wiarygodności.</p> <p>Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w akapicie pierwszym lit. j), wskazują sposób zapewniania wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub przedsiębiorstwa, którym zleca on w ramach outsourcingu całość lub część swoich operacji. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa określone w art. 95 ust. 1. Środki te uwzględniają wytyczne EUNB dotyczące środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 95 ust. 3, kiedy zostaną one przyjęte.</p>		<p>a) w ust. 1 w pkt 4: – lit. b otrzymuje brzmienie: „b) procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz monitorowania i rozpatrywania skarg użytkowników, w tym skarg związanych z bezpieczeństwem, a także działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, wraz z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania, o których mowa w art. 32g i art. 32h,”, – w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. d-g w brzmieniu: „d) procedury wprowadzonej w celu włączania do dokumentacji, monitorowania i śledzenia danych szczególnie chronionych dotyczących płatności oraz ograniczenia dostępu do tych danych, e) rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym wyczerpujące i dokładne określenie krytycznych operacji, oraz określenie skutecznych planów awaryjnych i procedury na potrzeby regularnego weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów, f) zasad i definicji stosowanych do gromadzenia danych statystycznych dotyczących wyników, transakcji i oszustw, g) strategii w zakresie bezpieczeństwa, wraz ze szczegółową oceną ryzyka w odniesieniu do świadczonych przez wnioskodawcę usług płatniczych oraz środków kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka</p>	
--	--	--	--	--

				<p>podjętych w celu odpowiedniej ochrony użytkowników przed zidentyfikowanym ryzykiem, w tym oszustwami i nielegalnym wykorzystywaniem danych szczególnie chronionych i danych osobowych,</p> <p>h) mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Kontrola wewnętrzna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje w szczególności procedury kontroli wykonywania transakcji płatniczych, podmiotów, którym powierzono wykonywanie niektórych czynności operacyjnych, oraz kontroli, które wnioskodawca zobowiązuje się przeprowadzać w stosunku do agentów i oddziałów krajowej instytucji płatniczej co najmniej raz w roku, w tym kontroli przeprowadzanych bezpośrednio u agenta oraz w oddziale.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. g, wskazują sposób zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości lub części czynności operacyjnych. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w dziale IIa. 3b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wytyczne dotyczące środków, o których mowa w ust. 3a, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie</p>	
--	--	--	--	--	--

				świadczenia usług płatniczych, a także uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”;	
Art. 5 (2)	2. Państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorstwa składające wniosek o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w pkt 7 załącznika I, posiadały – jako warunek uzyskania zezwolenia – ubezpieczenie odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, obejmujące terytoria, na których przedsiębiorstwa te oferują usługi, lub inną porównywalną gwarancję na wypadek odpowiedzialności w celu zapewnienia możliwości pokrycia przez nie ich zobowiązań zgodnie z art. 73, 89, 90 i 92.	T	Art. 61b ust. 1-3	po art. 61a dodaje się art. 61b w brzmieniu: Art. 61b. 1. Jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z wykonywaną przez niego działalnością lub posiadać gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika. 2. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, pokrywają kwoty zobowiązań, jakie ciążyć będą na wnioskodawcy, wynikających z wykonywania działalności na podstawie ustawy oraz przepisów obowiązujących na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, na którym wnioskodawca ma zamiar wykonywać działalność. 3. Dokument potwierdzający posiadanie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, wnioskodawca, dołącza do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1.	
Art. 5 (3)	3. Państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorstwa składające wniosek o zarejestrowanie w celu świadczenia usług płatniczych, o których mowa w pkt 8 załącznika I, posiadały – jako warunek rejestracji – ubezpieczenie odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, obejmujące terytoria, na których przedsiębiorstwa te oferują usługi, lub inną porównywalną gwarancję na wypadek odpowiedzialności	T	Art. 117a ust. 3-4	Art. 117a. 3. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z wykonywaną przez niego działalnością lub posiadać gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika.	

	wobec dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek lub użytkownika usług płatniczych wynikającej z nieautoryzowanego lub nielegalnego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieautoryzowanego lub nielegalnego użycia takich informacji.			4. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 3, powinny być dostosowane do odpowiedzialności, jaką ponosi dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w przypadku nieuprawnionego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieuprawnionego użycia takich informacji oraz do terytorium, na którym ten dostawca wykonuje usługi.	
Art. 5 (4)	<p>4. Do dnia 13 stycznia 2017 r. EUNB – po przeprowadzeniu konsultacji z wszystkimi stosownymi zainteresowanymi podmiotami, w tym podmiotami na rynku usług płatniczych, biorąc pod uwagę wszystkie stosowne interesy – wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne skierowane do właściwych organów dotyczące kryteriów określania minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji, o których mowa w ust. 2 i 3.</p> <p>Opracowując wytyczne, o których mowa w akapicie pierwszym, EUNB bierze pod uwagę:</p> <p>a) profil ryzyka danego przedsiębiorstwa;</p> <p>b) fakt, czy dane przedsiębiorstwo świadczy inne usługi płatnicze, o których mowa w załączniku I, lub prowadzi inną działalność gospodarczą;</p> <p>c) wielkość działalności:</p> <p>) (i w przypadku przedsiębiorstw składających wnioski o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w pkt 7 załącznika I –</p>	T	Art. 61b ust. 4; Art. 117a ust. 5	Art. 61b	<p>4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB, z tym że przy wyliczaniu tej sumy nie uwzględnia się liczby i wartości transakcji płatniczych zainicjowanych przez krajową instytucję płatniczą, będących podstawą naliczania wymaganych funduszy własnych krajowej instytucji płatniczej.”;</p> <p>Art. 117a. ust. 5</p> <p>5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 3, mając na uwadze konieczność zapewnienia interesów użytkowników oraz uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.</p>

	<p>wartość zainicjowanych transakcji;</p> <p>(i w przypadku przedsiębiorstw składających wnioski o i) zarejestrowanie w celu świadczenia usług płatniczych, o których mowa w pkt 8 załącznika I – liczbę klientów korzystających z usług dostępu do informacji o rachunku;</p> <p>d szczególne cechy porównywalnych gwarancji i kryteria) ich wykonania.</p> <p>EUNB regularnie dokonuje przeglądu tych wytycznych.</p>				
Art. 5 (5)-(7)	<p>5. Do dnia 13 lutego 2017 r. EUNB – po przeprowadzeniu konsultacji z wszystkimi stosownymi zainteresowanymi podmiotami, w tym podmiotami na rynku usług płatniczych, biorąc pod uwagę wszystkie stosowne interesy – wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne dotyczące informacji, jakie należy przedstawić właściwym organom we wniosku instytucji płatniczych o udzielenie zezwolenia, łącznie z wymogami ustanowionymi w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b), c), e) i g)–j) niniejszego artykułu.</p> <p>EUNB dokonuje przeglądu tych wytycznych regularnie, a w każdym razie nie rzadziej niż co trzy lata.</p> <p>6. Mając na uwadze, w stosownych przypadkach, doświadczenia zdobyte w stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 5, EUNB może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, jakie należy przedstawić właściwym organom we wniosku instytucji płatniczych o udzielenie zezwolenia, łącznie z wymogami ustanowionymi w ust. 1</p>	N			

	lit. a), b), c), e) i g)–j). Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. 7. O informacjach, o których mowa w ust. 4, powiadamia się właściwe organy zgodnie z ust. 1.				
Art. 6 (1-4)	1. Każda osoba fizyczna lub prawna, która podjęła decyzję o nabyciu lub dalszym zwiększeniu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w instytucji płatniczej, wskutek czego odsetek posiadanego kapitału lub posiadanych praw głosu osiągnąłby lub przekroczył 20 %, 30 % lub 50 % lub wskutek czego dana instytucja płatnicza stałaby się jednostką zależną danej osoby fizycznej lub prawnej, z wyprzedzeniem informuje na piśmie właściwe organy tej instytucji płatniczej o swoim zamiarze. To samo dotyczy każdej osoby fizycznej lub prawnej, która podjęła decyzję o zbyciu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji lub o zmniejszeniu swojego znacznego pakietu akcji, wskutek czego odsetek posiadanego kapitału lub posiadanych praw głosu spadłby poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub wskutek czego dana instytucja płatnicza przestałaby być jednostką zależną danej osoby fizycznej lub prawnej. 2. Zainteresowany nabywca znacznego pakietu akcji przedstawia właściwemu organowi informacje o wielkości pakietu, który zamierza nabyć, oraz stosowne informacje, o których mowa w art. 23 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE.	T	Art. 72a-72d	61)	po art. 72 dodaje się art. 72a–72d w brzmieniu: Art. 72a. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio nabyć albo objąć akcje lub udziały krajowej instytucji płatniczej w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio 20%, 30% lub 50% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, lub jeżeli na skutek nabycia albo objęcia akcji lub udziałów instytucja taka stałaby się jednostką zależną lub współzależną względem tego podmiotu, zawiadamia KNF o takim zamiarze. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7–9, art. 25a ust. 1 i 2, art. 25c–25e i art. 25g ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio, z tym że przepisy dotyczące podmiotu dominującego, zależnego lub współzależnego, o których mowa w tych przepisach, stosuje się do jednostki dominującej, zależnej lub współzależnej. 3. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jest: 1) unijną instytucją pieniądza elektronicznego, unijną instytucją płatniczą, dostawcą, o którym mowa w art. 96 ust. 2, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego innego niż

<p>3. Państwa członkowskie wymagają, by w przypadku gdy wpływ wywierany przez zainteresowanego nabywcę, o którym mowa w ust. 2, może okazać się niekorzystny z punktu widzenia ostrożnego i należytego zarządzania daną instytucją płatniczą, właściwe organy wyrażają sprzeciw lub podejmują inne odpowiednie środki, aby położyć kres takiemu stanowi. Środki takie mogą obejmować nakazy, sankcje nakładane na dyrektorów lub osoby odpowiedzialne za zarządzanie, lub zawieszenie prawa wykonywania głosu z akcji posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców danej instytucji płatniczej.</p> <p>Podobne środki mają zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełnią określonego w niniejszym artykule obowiązku przekazania informacji wstępnych.</p> <p>4. Jeżeli pomimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, państwa członkowskie, niezależnie od innych sankcji, które mają być przyjęte, przewidują zawieszenie odnośnego prawa wykonywania głosu, nieważność głosów oddanych lub też możliwość unieważnienia tych głosów.</p>		<p>Rzeczpospolita Polska lub</p> <p>2) jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku wobec unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, unijnej instytucji płatniczej, dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska</p> <p>– przedstawia w zawiadomieniu odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności nazwę i siedzibę podmiotów, o których mowa w pkt 2, w stosunku do których jest jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku.</p> <p>4. Jeżeli nie zachodzą okoliczności określone w ust. 3, zawiadomienie zawiera stosowne oświadczenie w tym zakresie.</p> <p>5. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć znaczny pakiet akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej lub zbyć pakiet akcji lub udziałów, w wyniku czego nastąpiłby spadek poniżej 20%, 30% lub 50% jego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, zawiadamia o tym zamiarze KNF. W przypadku gdy statut lub umowa spółki krajowej instytucji płatniczej przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji lub udziałów co do prawa głosu, zawiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń; przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 72b. 1. Podmiot składający zawiadomienie,</p>	
---	--	--	--

				<p>o którym mowa w art. 72a ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pozwalające na identyfikację podmiotu składającego zawiadomienie oraz ustalenie tożsamości osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji osób zarządzających krajowej instytucji płatniczej, o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) imiona i nazwiska tych osób, c) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile składający zawiadomienie taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności; 2) określone w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c dotyczące podmiotu składającego zawiadomienie oraz osób, o których mowa w pkt 1; 3) pozwalające na identyfikację krajowej instytucji płatniczej, o której mowa w art. 72a ust. 1; 4) dotyczące działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osób, o których mowa w pkt 1; 5) dotyczące grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, 	
--	--	--	--	---	--

				<p>finansowych i osobowych z innymi podmiotami;</p> <p>6) dotyczące sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;</p> <p>7) dotyczące działań zmierzających do nabycia albo objęcia akcji lub udziałów w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 72a ust. 1 albo uzyskanie pozycji jednostki dominującej wobec krajowej instytucji płatniczej, w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym krajowej instytucji płatniczej, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia albo objęcia akcji lub udziałów, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;</p> <p>8) dotyczące zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności krajowej instytucji płatniczej, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania;</p> <p>9) dotyczące ewentualnych zobowiązań podmiotu składającego zawiadomienie w zakresie ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą.</p> <p>2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego oraz informacje, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot ten jest bankiem krajowym, instytucją kredytową, instytucją płatniczą, instytucją pieniądza elektronicznego, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, domem maklerskim, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, o ile okoliczność ta zostanie</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>wykazana w zawiadomieniu.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie proporcjonalności wymaganych informacji w zależności od zamierzonego wpływu podmiotu składającego zawiadomienie na zarządzanie krajową instytucją płatniczą.</p> <p>Art. 72c. 1. KNF zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia lub objęcia akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej, wskazanego w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 72a ust. 1, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub dokumentów i informacji załączanych do zawiadomienia, 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez KNF, 3) jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na możliwy niekorzystny wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na tę instytucję lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie <p>– przy czym przepisy art. 25h ust. 2 i 4–6 oraz art. 25i–25k ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF uwzględnia również podjęte zobowiązania podmiotu składającego zawiadomienie, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9.</p> <p>3. W przypadku nabycia lub objęcia akcji lub udziałów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z naruszeniem art. 72a ust. 1 albo 	
--	--	--	--	---	--

			<p>2) mimo zgłoszenia przez KNF sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo</p> <p>3) przed upływem terminu uprawniającego KNF do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo</p> <p>4) po wyznaczonym przez KNF terminie, o którym mowa w art. 25h ust. 5 ustawy – Prawo bankowe, na nabycie akcji lub udziałów w zakresie określonym w art. 72a ust. 1</p> <p>– nie może być wykonywane prawo głosu z tych akcji lub udziałów.</p> <p>4. Jeżeli skutkiem nabycia lub objęcia akcji w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jest wykonywanie uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, osoby zarządzające krajową instytucją płatniczą powołane przez jednostkę dominującą lub będące członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w jednostce dominującej nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji krajowej instytucji płatniczej. W przypadku gdy nie można ustalić, które osoby zarządzające zostały powołane przez jednostkę dominującą, powołanie organu odpowiedzialnego za zarządzanie krajową instytucją płatniczą jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej.</p> <p>5. Uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej podjęte z naruszeniem ust. 3 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej przysługuje również KNF. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) stosuje</p>	
--	--	--	--	--

				<p>się odpowiednio.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 lub 4, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.</p> <p>7. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.</p> <p>8. W przypadku gdy wymagają tego interesy użytkowników, a wnioskodawca wykaże, że nie zachodzi przesłanka, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, uchylić zakazy, o których mowa w ust. 3 lub 4. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje, o których mowa w art. 72b ust. 1.</p> <p>Art. 72d. 1. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu w jej organie stanowiącym na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 albo, wskutek nabycia lub objęcia akcji lub udziałów, stał się bezpośrednio lub pośrednio jednostką dominującą krajowej instytucji płatniczej, lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na tę instytucję, a w szczególności w przypadku stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje podjętych zobowiązań, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9, KNF może, w drodze decyzji, zakazać wykonywania prawa głosu z akcji lub udziałów krajowej</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>instytucji płatniczej posiadanych przez ten podmiot lub wykonywania uprawnień jednostki dominującej przysługujących temu podmiotowi. Przy dokonywaniu oceny przesłanki wydania tego zakazu przepis art. 72e ust. 2 ustawy i art. 25h ust. 2 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Uchwała organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji lub udziałów, w stosunku do których KNF wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że uchwała spełnia wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również KNF. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Jeżeli KNF na podstawie ust. 1 wydała decyzję o zakazie wykonywania uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, przepis art. 72c ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.</p> <p>5. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. Na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej KNF uchyla decyzję wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.</p>	
--	--	--	--	---	--

				7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy dwa lub więcej podmiotów działa w porozumieniu, którego przedmiotem jest wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 lub wykonywanie uprawnień jednostki dominującej.	
Art. 7	<p>Państwa członkowskie wymagają od instytucji płatniczych posiadania, w momencie udzielania zezwolenia, kapitału założycielskiego złożonego z co najmniej jednego z elementów, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w następującej wysokości:</p> <p>a) jeżeli instytucja płatnicza świadczy jedynie usługę) płatniczą, o której mowa w pkt 6 załącznika I, jej kapitał nie może być w żadnym momencie niższy niż 20 000 EUR;</p> <p>b) jeżeli instytucja płatnicza świadczy usługę płatniczą, o) której mowa w pkt 7 załącznika I, jej kapitał nie może być w żadnym momencie niższy niż 50 000 EUR;</p> <p>c) jeżeli instytucja płatnicza świadczy dowolną z usług) płatniczych, o których mowa w pkt 1–5 załącznika I, jej kapitał nie może być w żadnym momencie niższy niż 125 000 EUR.</p>	T	Art. 64 ust. 1 pkt 1	<p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1, może być udzielone jeżeli podmiot:</p> <p>1) posiada kapitał założycielski co najmniej w wysokości równoważności w walucie polskiej:</p> <p>a) kwoty 125 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć wszystkie lub niektóre z usług płatniczych wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1-5,</p> <p>b) kwoty 50 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7,</p> <p>c) kwoty 20 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć jedynie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6;</p>	
Art. 8 (1)-(3)	<p>1. Fundusze własne instytucji płatniczej nie mogą obniżyć się poniżej kwoty kapitału założycielskiego, o którym mowa w art. 7, lub kwoty funduszy własnych, obliczonej zgodnie z art. 9 niniejszej dyrektywy, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.</p> <p>2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapobiec wielokrotnemu uwzględnianiu tych samych</p>	N		Art. 76 uup	

	<p>elementów kwalifikujących się do funduszy własnych, w przypadku gdy instytucja płatnicza należy do tej samej grupy co inna instytucja płatnicza, instytucja kredytowa, firma inwestycyjna, spółka zarządzania aktywami lub zakład ubezpieczeń. Niniejszy ustęp stosuje się również w przypadku, gdy instytucja płatnicza ma charakter mieszany i prowadzi również działalność o innym charakterze niż świadczenie usług płatniczych.</p> <p>3. Jeżeli spełnione są warunki ustanowione w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą postanowić o niestosowaniu art. 9 niniejszej dyrektywy do instytucji płatniczych, które są objęte nadzorem skonsolidowanym nad dominującą instytucją kredytową na mocy dyrektywy 2013/36/UE.</p>				
Art. 9 (1)	<p>1. Niezależnie od wymogów dotyczących kapitału założycielskiego określonych w art. 7, państwa członkowskie wymagają od instytucji płatniczych, z wyjątkiem instytucji oferujących wyłącznie usługi, o których mowa w pkt 7 lub 8 załącznika I, posiadania w każdym momencie funduszy własnych obliczonych zgodnie z jedną z trzech następujących metod, określaną przez właściwe organy zgodnie z ustawodawstwem krajowym:</p> <p>Metoda A</p> <p>Kwota funduszy własnych instytucji płatniczej wynosi co najmniej 10 % jej stałych kosztów pośrednich z poprzedniego roku. Właściwe organy mogą skorygować ten wymóg, jeżeli od poprzedniego roku w działalności instytucji płatniczej zaszła istotna zmiana. Jeżeli w dniu dokonywania obliczenia instytucja płatnicza nie ukończyła jeszcze pełnego roku działalności, wymagana</p>	T	Art. 76 ust. 1	<p>w art. 76:</p> <p>a) a) w ust. 1 po wyrazach „Krajowa instytucja płatnicza” dodaje się przecinek i wyrazy „z wyłączeniem krajowej instytucji płatniczej świadczącej wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej.”,</p> <p>Niewielkie zmiany w obrębie tego artykułu PSD 2 wprowadza do metody C. O ile jednak w Polsce używana jest jedynie metoda B- nie ma potrzeby wprowadzania zmian do ustawy, bądź rozporządzenia.</p> <p>PSD1 oraz niezmieniona w tym zakresie PSD2 przewiduje trzy alternatywne względem siebie metody wyliczania funduszy własnych. Na etapie wdrażania PSD1 oraz obecnie, brak jest merytorycznych przesłanek do zróżnicowania metod przy użyciu możliwych kryteriów przedmiotowo-podmiotowych –</p>	

<p>kwota jej funduszy własnych wynosi co najmniej 10 % odnośnych stałych kosztów pośrednich prognozowanych w biznesplanie, chyba że właściwe organy zażądają skorygowania tego biznesplanu.</p> <p>Metoda B</p> <p>Kwota funduszy własnych instytucji płatniczej jest równa co najmniej sumie następujących elementów pomnożonych przez współczynnik korygujący k, określony w ust. 2, gdzie wolumen płatności (WP) stanowi jedną dwunastą całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez daną instytucję płatniczą w poprzednim roku:</p> <p>a) 4,0 % części WP do 5 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>b) 2,5 % części WP powyżej 5 mln EUR do 10 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>c) 1 % części WP powyżej 10 mln EUR do 100 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>d) 0,5 % części WP powyżej 100 mln EUR do 250 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>e) 0,25 % części WP powyżej 250 mln EUR.</p> <p>Metoda C</p> <p>Kwota funduszy własnych instytucji płatniczej jest</p>		<p>odwołujących się do zakresu działalności, wielkości obrotu, formy prawnej etc. Przyjęcie na poziomie powszechnie obowiązujących przepisów prawa jednej metody zapewnia jednolitość wymogów kapitałowych wobec wszystkich objętych tymi wymogami uczestników rynku i uchyla zarzuty o nieuzasadnione różnicowanie uczestników rynku. Optymalna dla polskiego rynku usług płatniczych jest metoda B. Odwołuje się ona do kwot transakcji i w tym sensie dobrze realizuje funkcję ochronną. Nie bez znaczenia jest też łatwość wyliczania funduszy własnych w oparciu o te metodę (liczba przeprowadzonych transakcji i ich wartość), jest to korzystne zarówno z punktu widzenia instytucji płatniczej, jak i organu nadzoru</p>	
--	--	---	--

<p>równa co najmniej stosownemu wskaźnikowi, określone w lit. a), pomnożone przez współczynnik mnożenia, określony w lit. b), i przez współczynnik korygujący k, określony w ust. 2.</p> <p>a) Stosowny wskaźnik jest sumą następujących elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) dochodów z odsetek; (ii) kosztów odsetek; (iii) otrzymanych prowizji i opłat; oraz (iv) innych dochodów operacyjnych. <p>Każdy element sumy uwzględnia się z jego znakiem dodatnim lub ujemnym. Przy obliczaniu stosownego wskaźnika nie uwzględnia się dochodów z tytułu zdarzeń nadzwyczajnych lub występujących nieregularnie. Wydatki na usługi świadczone w ramach outsourcingu przez osoby trzecie mogą obniżyć stosowny wskaźnik, jeżeli wydatki te ponoszone są przez przedsiębiorstwo podlegające nadzorowi na mocy niniejszej dyrektywy. Stosowny wskaźnik obliczany jest na podstawie obserwacji z dwunastu miesięcy na koniec poprzedniego roku obrachunkowego. Stosowny wskaźnik obliczany jest w odniesieniu do poprzedniego roku obrachunkowego. Niemniej jednak fundusze własne obliczone według metody C nie mogą być niższe niż 80 % średniej z ostatnich trzech lat obrachunkowych dla stosownego wskaźnika. Jeżeli dane zweryfikowane przez biegłego rewidenta nie są dostępne, można wykorzystać dane szacunkowe przedsiębiorstwa.</p>				
--	--	--	--	--

	<p>b Współczynnik mnożenia wynosi:</p> <p>)</p> <p>(i) 10 % części stosownego wskaźnika do 2,5 mln EUR;</p> <p>(ii) 8 % części stosownego wskaźnika od 2,5 mln EUR do 5 mln EUR;</p> <p>(iii) 6 % części stosownego wskaźnika od 5 mln EUR do 25 mln EUR;</p> <p>(iv) 3 % części stosownego wskaźnika od 25 mln EUR do 50 mln EUR;</p> <p>(v) 1,5 % powyżej 50 mln EUR.</p>				
Art. 9 (2) (3)	<p>2. Współczynnik korygujący stosowany w metodach B i C wynosi:</p> <p>a) 0,5, jeżeli instytucja płatnicza świadczy jedynie usługę płatniczą, o której mowa w pkt 6 załącznika I;</p> <p>b) 1, jeżeli instytucja płatnicza świadczy dowolną z usług płatniczych, o których mowa w jednym z następujących punktów: pkt 1–5 załącznika I.</p> <p>3. Właściwe organy mogą, na podstawie oceny procesów zarządzania ryzykiem, bazy danych związanych z ryzykiem strat i mechanizmów kontroli wewnętrznej instytucji płatniczej, zażądać od instytucji płatniczej posiadania kwoty funduszy własnych do 20 % wyższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania metody wybranej zgodnie z ust. 1, lub zezwolić instytucji płatniczej na posiadanie kwoty funduszy własnych do 20 % niższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania metody wybranej zgodnie z ust. 1.</p>	N		j.w	

<p>Art. 10 (1)</p>	<p>1. Państwa członkowskie lub właściwe organy wymagają od instytucji płatniczej świadczącej usługi płatnicze, o których mowa w pkt 1–6 załącznika I, by chroniła wszystkie środki pieniężne otrzymane od użytkowników usług płatniczych lub za pośrednictwem innego dostawcy usług płatniczych w celu wykonania transakcji płatniczych, w jeden z następujących sposobów:</p> <p>a) środki pieniężne nie są w żadnym momencie łączone ze środkami pieniężnymi osoby fizycznej lub prawnej niebędącej użytkownikiem usług płatniczych, w którego imieniu te środki pieniężne są przechowywane, oraz, jeżeli na koniec dnia roboczego następującego po dniu otrzymania tych środków pieniężnych nadal znajdują się w posiadaniu instytucji płatniczej i nie zostały jeszcze dostarczone odbiorcy lub transferowane do innego dostawcy usług płatniczych, zostają zdeponowane na odrębnym rachunku w instytucji kredytowej lub zainwestowane w bezpieczne, płynne aktywa o niskim ryzyku, określone przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia; przedmiotowe środki pieniężne są chronione zgodnie z prawem krajowym w interesie użytkowników usług płatniczych przed roszczeniami innych wierzycieli instytucji płatniczej, szczególnie w przypadku niewypłacalności;</p> <p>b) środki pieniężne objęte są polisą ubezpieczeniową lub inną porównywalną gwarancją wydaną przez zakład ubezpieczeń lub instytucję kredytową, która nie należy do tej samej grupy co dana instytucja płatnicza, na kwotę równoważną tej, która byłaby wydzielona w przypadku braku polisy ubezpieczeniowej lub innej porównywalnej gwarancji, płatną w przypadku niemożności wywiązania się przez instytucję płatniczą</p>	<p>N</p>		<p>Art. 80 uup</p>	
------------------------	---	----------	--	--------------------	--

	ze swoich zobowiązań finansowych.				
Art. 10 (2)	2. Jeżeli instytucja płatnicza ma obowiązek chronić środki pieniężne zgodnie z ust. 1 i część tych środków ma być wykorzystywana do celów przyszłych transakcji płatniczych, a pozostała kwota – do celów usług innych niż usługi płatnicze, ta część środków pieniężnych, która ma być wykorzystana do celów przyszłych transakcji płatniczych, również podlega wymogom ust. 1. W przypadku gdy taka część jest zmienna lub nieznana z wyprzedzeniem, państwa członkowskie zezwalają instytucjom płatniczym na stosowanie przepisów niniejszego ustępu na podstawie reprezentatywnej części uznawanej za wykorzystywaną do celów usług płatniczych, pod warunkiem że taką reprezentatywną część można rozsądnie oszacować na podstawie danych historycznych w sposób zadowalający właściwe organy.	T	art. 78 ust. 7	w art. 78: a) w ust. 7 wyrazy „może wyrazić” zastępuje się wyrazami „wyraża”,	
Art. 11 (1) (2)	1. Państwa członkowskie zobowiązują przedsiębiorstwa inne niż te, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b), c), e) i f), i inne niż osoby fizyczne lub prawne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 32 lub 33, które zamierzają świadczyć usługi płatnicze, do uzyskania zezwolenia na działalność w charakterze instytucji płatniczej przed rozpoczęciem świadczenia usług płatniczych. Zezwolenia takiego udziela się wyłącznie osobom prawnym mającym siedzibę w państwie członkowskim. 2. Właściwe organy udzielają zezwolenia, jeżeli informacje i dokumentacja dołączone do wniosku są zgodne z wszystkimi wymogami określonymi w art. 5 i jeżeli ogólna ocena dokonana przez właściwe organy, po starannym rozpatrzeniu wniosku, jest pozytywna. Przed udzieleniem zezwolenia właściwe organy mogą, w stosownych przypadkach, przeprowadzić konsultacje z	N		Art. 60 uup	

	krajowym bankiem centralnym lub innymi odpowiednimi organami publicznymi.				
Art. 11 (3)	3. Instytucja płatnicza, która zgodnie z prawem krajowym swojego państwa członkowskiego pochodzenia jest zobowiązana do posiadania siedziby statutowej, musi posiadać siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba statutowa, i musi prowadzić przynajmniej część swojej działalności związanej z usługami płatniczymi w tym państwie członkowskim.	T	Art. 60 ust. 2	w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zezwolenie może być wydane osobie prawnej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierzającej wykonywać na tym terytorium przynajmniej część swojej działalności z zakresu usług płatniczych, na jej wniosek.”;	
Art. 11 (4)	4. Właściwe organy udzielają zezwolenia jedynie wtedy, N gdy mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją płatniczą, instytucja płatnicza posiada solidne zasady zarządzania swoją działalnością związaną z usługami płatniczymi, w tym jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności, skuteczne procedury identyfikowania ryzyk, na które instytucja jest lub może być narażona, zarządzania tymi ryzykami, monitorowania ich oraz ich zgłaszania, a także odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej, w tym należyte procedury administracyjne i księgowość; te zasady, procedury i mechanizmy są wszechstronne i proporcjonalne do charakteru, skali i stopnia złożoności usług płatniczych świadczonych przez daną instytucję płatniczą.			Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup (art. 60-art. 71)	

Art. 11 (5)	5. W przypadku gdy instytucja płatnicza świadczy dowolną z usług płatniczych, o których mowa w pkt 1–7 załącznika I i jednocześnie prowadzi inny rodzaj działalności, właściwe organy mogą zażądać utworzenia odrębnego podmiotu zajmującego się działalnością w zakresie usług płatniczych, jeżeli działalność instytucji płatniczej inna niż świadczenie usług płatniczych osłabia lub może osłabić dobrą kondycję finansową instytucji płatniczej albo zdolność właściwych organów do monitorowania wypełniania przez instytucję płatniczą wszystkich obowiązków ustanowionych niniejszą dyrektywą.	T	Art. 2 pkt 8 i 9	2) w art. 2: d) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie: „8) hybrydowa instytucja pieniądza elektronicznego – instytucję pieniądza elektronicznego wykonującą oprócz wydawania pieniądza elektronicznego, usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub działalności, o której mowa w art. 132j ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą; 9) hybrydowa instytucja płatnicza – instytucję płatniczą wykonującą oprócz usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1, wydawania pieniądza elektronicznego lub działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą;”	
Art. 11 (6)-(9)	6. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia, jeżeli mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją płatniczą, nie są przekonane co do odpowiedniego charakteru akcjonariuszy lub udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji. 7. W przypadku bliskich powiązań zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 między instytucją płatniczą a inną osobą fizyczną lub prawną właściwe organy udzielają zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie stanowią przeszkody w skutecznym wykonywaniu przez nie funkcji nadzorczych. 8. Właściwe organy udzielają zezwolenia tylko wówczas, gdy przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego mające zastosowanie do co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej, z	T	Art. 65	Art. 11 ust. 7 dyrektywy wdrożony został w projekcie art. 65 uup. Zawiera on warunek wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, od spełnienia wymogów określonych w art. 64 ust. 1. Uzupełniono te wymogi poprzez dodanie pkt. 5 i 6 do art. 64 ust. 1. Wymogi dotyczące podmiotów powiązanych, do których odnosi się art. 11 ust. 7 dyrektywy, znajdują się w art. 64 ust. 1 pkt. 7 i 8 uup, w projekcie. Wprowadzono również modyfikację art. 2 pkt 3 uup, dostosowując definicję bliskich powiązań do brzmienia dyrektywy. „Art. 65. KNF odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, jeżeli podmiot wnioskujący nie spełnia wymogów określonych w art. 64 ust. 1.”;	

	<p>którą dana instytucja płatnicza ma bliskie powiązania, lub trudności związane z egzekwowaniem tych przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania przez nie funkcji nadzorczych.</p> <p>9. Zezwolenie jest ważne we wszystkich państwach członkowskich i pozwala danej instytucji płatniczej na świadczenie usług płatniczych, które są objęte zezwoleniem, w całej Unii w ramach swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości.</p>				
Art. 12	<p>W terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku lub – w przypadku gdy wniosek jest niekompletny – od daty otrzymania wszystkich informacji wymaganych do podjęcia decyzji właściwe organy powiadamiają wnioskodawcę o udzieleniu zezwolenia lub o odmowie jego udzielenia. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia właściwy organ podaje uzasadnienie.</p>	N		Art. 62 ust. 2 uup	
Art. 13 (1)	<p>Cofnięcie zezwolenia</p> <p>1. Właściwe organy mogą cofnąć zezwolenie wydane instytucji płatniczej jedynie wówczas, gdy dana instytucja:</p> <p>a) nie skorzysta z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, wyraźnie zrzeknie się zezwolenia lub nie prowadzi działalności od ponad sześciu miesięcy, o ile zainteresowane państwo członkowskie nie wprowadziło przepisu przewidującego, że w takich przypadkach zezwolenie wygasa;</p> <p>b) uzyskała zezwolenie wskutek przedłożenia nieprawdziwych informacji lub w inny niezgodny z prawem sposób;</p>	T	Art. 69 ust. 1 pkt 2 i 4;	<p>art. 67 ust. 1 oraz art. 70 ust.1 obowiązującej uup oraz</p> <p>w art. 69 w ust. 1:</p> <p>a) w pkt 2 po wyrazach „wydanie zezwolenia” dodaje się wyrazy „lub nie powiadomiła KNF o istotnych okolicznościach, które wskazują na zaprzestanie spełniania tych wymogów;”,</p> <p>b) w pkt 4 wyrazy „stabilności systemu płatności” zastępuje się wyrazami „stabilności systemu płatniczego lub dla zaufania do tego systemu”;</p>	

	<p>c)) przestała spełniać warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia, lub nie powiadomiła właściwego organu o istotnych zmianach w tym zakresie;</p> <p>d) kontynuując swoją działalność w zakresie usług płatniczych, stanowiłaby zagrożenie dla stabilności systemu płatności lub dla zaufania do tego systemu; lub</p> <p>e) spełnia jeden z pozostałych warunków cofnięcia zezwolenia przewidzianych prawem krajowym.</p>				
Art. 13 (2)	2. W przypadku cofnięcia zezwolenia właściwy organ podaje uzasadnienie i powiadamia o nim zainteresowanych.	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	
Art. 13 (3)	3. Cofnięcie zezwolenia podawane jest przez właściwy organ do wiadomości publicznej, w tym w rejestrach, o których mowa w art. 14 i 15.	T	Art. 142a ust. 1	Art. 142a. 1. KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.	
Art. 14 (1) (2)	<p>Rejestracja w państwie członkowskim pochodzenia</p> <p>1. Państwa członkowskie tworzą publiczny rejestr, do którego wpisuje się:</p> <p>a) posiadające zezwolenie instytucje płatnicze oraz ich agentów;</p> <p>b) osoby fizyczne i prawne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 32 lub 33 oraz ich agentów; oraz</p> <p>c) instytucje, o których mowa w art. 2 ust. 5, które na mocy prawa krajowego są uprawnione do świadczenia usług płatniczych.</p>	T	Art. 4 ust. 3; Art. 133 ust. 3 pkt 6-9, Art. 136 pkt 2, art. 136c-136f, 142b	<p>w art. 4:</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. Krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego oraz ich oddziały i agenci tych podmiotów wykonujący działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, oddziały krajowych instytucji płatniczych, jeżeli świadczą one swoje usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste, dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, ich oddziały oraz agenci wykonujący działalność</p>	

	<p>Oddziały instytucji płatniczych są wpisywane do rejestru państwa członkowskiego pochodzenia, jeżeli oddziały te świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie pochodzenia.</p> <p>2. W publicznym rejestrze wyszczególnione są usługi płatnicze, na świadczenie których instytucja płatnicza uzyskała zezwolenie lub do świadczenia których osoba fizyczna lub prawna została zarejestrowana. W ramach rejestru oddzielnie prowadzony jest wykaz posiadających zezwolenie instytucji płatniczych, a oddzielnie – wykaz osób fizycznych i prawnych, które korzystają ze zwolnienia zgodnie z art. 32 lub 33. Rejestr jest publicznie udostępniany do wglądu, dostępny online i bezzwłocznie aktualizowany.</p>		<p>agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz ich oddziały, podmioty wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1 oraz podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 12, do których ma zastosowanie art. 6d ust. 1, podlegają wpisowi do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego, zwanego dalej „rejestrem”.</p> <p>w art. 133: w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–9 w brzmieniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> „6) rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmującego również ich agentów i oddziały, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste; 7) rejestru małych instytucji płatniczych, obejmującego również ich agentów; 8) rejestru podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, zawierającego informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6c ust. 1, stanowiące opis oferowanych usług; 9) rejestru podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12, zawierającego informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6d ust. 1, stanowiące opis oferowanych usług. <p>w art. 136 w pkt 2 dodaje się lit. d w brzmieniu:</p>	
--	---	--	--	--

				<p>„d) wskazanie świadczonej usługi płatniczej.”;</p> <p>po art. 136b dodaje się art. 136c - 136f w brzmieniu:</p> <p>„Art. 136c. Rejestr dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, d) wskazanie świadczonej usługi płatniczej; 3) dane dotyczące agentów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujących działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta; 4) dane dotyczące oddziałów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę) oddziału, b) adres oddziału; 5) dane dotyczące świadczenia przez dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do
--	--	--	--	---

				<p>informacji o rachunku usług płatniczych w innym państwie członkowskim, obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) wykaz państw, w których dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy usługi płatnicze, b) wskazane w pkt 3 lub 4 dane dotyczące podmiotu, za pośrednictwem którego dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy usługi płatnicze w innym państwie członkowskim, c) wskazanie świadczonej usługi płatniczej. <p>Art. 136d. Rejestr małych instytucji płatniczych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące małej instytucji płatniczej, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile mała instytucja płatnicza taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, d) wykaz świadczonych usług płatniczych; 3) dane dotyczące agentów małej instytucji płatniczej, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta; 4) dane dotyczące oddziałów małej instytucji płatniczej, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę) oddziału, b) adres oddziału. <p>Art. 136e. Rejestr podmiotów wykonujących</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1 zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6c ust. 1, obejmujące opis oferowanych usług oraz wskazanie wyłączenia określonego w art. 6 pkt 11 lit. a lub b. <p>Art. 136f. Rejestr podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12 zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6d ust. 1, obejmujące opis oferowanych usług oraz wskazanie wyłączenia określonego w art. 6 pkt 12.”; <p>Art. 142b. 1. KNF udostępnia na swojej stronie</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>internetowej aktualną informację o unijnych instytucjach płatniczych oraz unijnych instytucjach pieniądza elektronicznego, które zgłosiły zamiar świadczenia usług płatniczych lub prowadzenia działalności związanej z wydawaniem pieniądza elektronicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obejmujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane dotyczące unijnej instytucji płatniczej lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) siedzibę i adres; 2) numer albo inne oznaczenie udzielonego unijnej instytucji płatniczej lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego przez właściwy organ nadzorczy państwa macierzystego zezwolenia, o ile taki numer lub takie oznaczenie zostało nadane; 3) wykaz usług płatniczych, jakie ta instytucja zamierza wykonywać w ramach działalności transgranicznej lub informację o zamiarze prowadzenia działalności związanej z wydawaniem pieniądza elektronicznego; 4) dane dotyczące oddziału, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę) oddziału, b) adres oddziału; 5) dane dotyczące agentów danej instytucji, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta. <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są na bieżąco aktualizowane.”;</p>	
Art. 14 (3) (4)	<p>3. Właściwe organy wpisują do przedmiotowego publicznego rejestru wszelkie przypadki cofnięcia zezwolenia i wszelkie przypadki cofnięcia zwolnienia przyznanego zgodnie z art. 32 lub 33.</p> <p>4. Właściwe organy powiadamiają EUNB o</p>	T	Art. 142a ust. 1	<p>„Art. 142a. 1. KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o wszelkich informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o wszelkich przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.</p>	

	przyczynach cofnięcia zezwolenia i cofnięcia zwolnienia przyznanego zgodnie z art. 32 lub 33.				
Art. 15 (1)	<p>Rejestr EUNB</p> <p>1. EUNB opracowuje, obsługuje i prowadzi elektroniczny centralny rejestr, który zawiera informacje przekazywane przez właściwe organy zgodnie z ust. 2. EUNB odpowiada za prawidłowe przedstawienie tych informacji.</p> <p>EUNB udostępnia rejestr publicznie na swojej stronie internetowej oraz bezpłatnie umożliwia łatwy dostęp i łatwe przeszukiwanie wymienionych informacji.</p>	T	Art. 142a	<p>„Art. 142a. 1. KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.</p> <p>2. KNF zapewnia prawidłowość oraz bieżącą aktualizację informacji przekazywanych EUNB.</p>	
Art. 15 (2)	<p>2. Właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają EUNB o informacjach wpisanych do ich rejestrów publicznych, o których mowa w art. 14, w języku zwyczajowo używanym w dziedzinie finansów. [czyli angielskim http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX%3A32010R1031</p>	T	Art. 142a ust. 1	<p>„Art. 142a. 1. KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o wszelkich informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o wszelkich przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.</p>	
Art. 15 (3)	<p>3. Właściwe organy odpowiadają za prawidłowość informacji określonych w ust. 2 i za aktualizowanie tych informacji na bieżąco.</p>	T	Art. 142a ust. 2	<p>2. KNF zapewnia prawidłowość oraz bieżącą aktualizację informacji przekazywanych EUNB.</p>	
Art. 15 (4) (5)	<p>4. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających techniczne wymogi w zakresie opracowania, obsługi i prowadzenia przedmiotowego elektronicznego centralnego rejestru i w zakresie dostępu do informacji w nim zawartych. Te techniczne wymogi zapewniają, by wyłącznie właściwy organ i EUNB miały możliwość wprowadzania zmian w</p>	N			

	<p>odnośnych informacjach.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 13 stycznia 2018 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/25. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących szczegółów i struktury informacji przekazywanych zgodnie z ust. 1, w tym wspólnego formatu i wzoru używanych do przedstawiania tych informacji.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 13 lipca 2017 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.010.</p>				
Art. 16	<p>Utrzymanie zezwolenia</p> <p>Institucja płatnicza powiadamia bez zbędnej zwłoki właściwe organy swojego państwa członkowskiego pochodzenia o każdej zmianie mającej wpływ na prawidłowość informacji i dokumentacji złożonej zgodnie z art. 5.</p>	N			
Art. 17 (1)-(4)	<p>Rachunkowość i badanie ustawowe</p> <p>1. Do instytucji płatniczych stosuje się odpowiednio dyrektywy 86/635/EWG i 2013/34/UE oraz rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu</p>	N		Art. 81 i 83 obowiązującej uup oraz w przepisach przejściowych w art. 154 uup, w którym wprowadzono zmiany do art. 82 pkt 5 ustawy o rachunkowości	

	<p>Europejskiego i Rady (34).</p> <p>2. O ile nie przewidziano zwolnienia na podstawie dyrektywy 2013/34/UE i, w stosownych przypadkach, dyrektywy 86/635/EWG, roczne sprawozdania finansowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe instytucji płatniczych badane są przez biegłych rewidentów lub firmy audytorskie w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE.</p> <p>3. Do celów nadzorczych państwa członkowskie wymagają od instytucji płatniczych przedstawiania oddzielnych informacji dotyczących rachunkowości w odniesieniu do usług płatniczych oraz w odniesieniu do rodzajów działalności, o których mowa w art. 18 ust. 1, które to informacje są przedmiotem sprawozdania z badania. Sprawozdanie to przygotowują, w stosownych przypadkach, biegli rewidenci lub firma audytorska.</p> <p>4. Obowiązki ustanowione w art. 63 dyrektywy 2013/36/UE stosuje się odpowiednio do biegłych rewidentów lub firm audytorskich instytucji płatniczych w odniesieniu do działalności w zakresie usług płatniczych.</p>				
Art. 18 (1)-(3)	<p>1. Oprócz świadczenia usług płatniczych instytucje płatnicze są uprawnione do prowadzenia następujących rodzajów działalności:</p> <p>a) świadczenia usług operacyjnych i ściśle powiązanych usług pomocniczych, takich jak: zapewnianie wykonania transakcji płatniczych, usługi wymiany walut, działalność związana z przechowywaniem, a także przechowywanie i przetwarzanie danych;</p> <p>b) obsługi systemów płatności, z zastrzeżeniem art. 35;</p>	N		Art. 74 ust. 1 uup	

	<p>cdziałalności gospodarczej innej niż świadczenie usług) płatniczych, z uwzględnieniem mających zastosowanie przepisów prawa Unii i prawa krajowego.</p> <p>2. Jeżeli instytucje płatnicze zajmują się świadczeniem co najmniej jednej z usług płatniczych, mogą one prowadzić tylko rachunki płatnicze wykorzystywane wyłącznie do transakcji płatniczych.</p> <p>3. Wszelkie środki pieniężne otrzymywane przez instytucje płatnicze od użytkowników usług płatniczych w celu świadczenia usług płatniczych nie stanowią depozytu ani innych środków podlegających zwrotowi w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2013/36/UE, ani też pieniądza elektronicznego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE.</p>				
Art. 18 (4)	<p>4. Instytucje płatnicze mogą udzielać kredytów związanych z usługami płatniczymi, o których mowa w pkt 4 lub 5 załącznika I, jedynie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:</p> <p>a) kredyt ma charakter pomocniczy i udzielany jest wyłącznie w związku z wykonaniem transakcji płatniczej;</p> <p>b) niezależnie od krajowych przepisów dotyczących udzielania kredytów za pośrednictwem kart kredytowych, kredyt udzielony w związku z płatnością i zrealizowany zgodnie z art. 11 ust. 9 i art. 28 jest spłacany w krótkim terminie, który w żadnym przypadku nie przekracza 12 miesięcy;</p> <p>c) kredyt taki nie jest udzielany ze środków pieniężnych otrzymanych lub posiadanych w celu wykonania transakcji płatniczej;</p>	T	Art. 74 ust. 3	w art. 74 w ust. 3 skreśla się wyrazy „i 7”;	

	dfundusze własne instytucji płatniczej są w każdym) momencie i w sposób zadowalający organy nadzorcze adekwatne do całkowitej kwoty udzielonych kredytów.				
Art. 18 (5) (6)	5. Instytucje płatnicze nie mogą prowadzić działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2013/36/UE. 6. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2008/48/WE, innych odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego odnośnie do warunków udzielania kredytów konsumentom, które to warunki nie zostały zharmonizowane niniejszą dyrektywą i są zgodne z prawem Unii.	N			
Art. 19 (1)	Korzystanie z usług agentów, oddziałów lub podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu 1. W przypadku gdy instytucja płatnicza zamierza świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, przekazuje ona właściwym organom swojego państwa członkowskiego pochodzenia następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres agenta; b) opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, z których) będzie korzystał agent w celu dopełnienia obowiązków związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849; opis ten należy bezzwłocznie aktualizować w przypadku każdej istotnej zmiany danych przekazanych w ramach pierwotnego powiadomienia; c) tożsamość dyrektorów i osób odpowiedzialnych za	T	Art. 85 ust. 2-3	w art. 85: w ust. 2: – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) imiona i nazwiska oraz funkcje osób odpowiedzialnych za zarządzanie agentem, a także – w przypadku agentów innych niż dostawcy podlegający nadzorowi w rozumieniu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym lub ich jednostki zależne – dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają właściwe kompetencje oraz, że nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego,	

	<p>) zarządzanie agentem, którego usługi mają być wykorzystywane w ramach świadczenia usług płatniczych, a także – w przypadku agentów innych niż dostawcy usług płatniczych – dokumentację potwierdzającą, że posiadają oni właściwe kompetencje i reputację;</p> <p>dużugi płatnicze instytucji płatniczej, do świadczenia) których dany agent jest upoważniony; oraz</p> <p>e w stosownych przypadkach, unikatowy kod lub numer) identyfikacyjny agenta.</p>			<p>przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, lub przestępstwo skarbowe;”;</p> <p>– dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p> <p>„5) wykaz usług płatniczych instytucji płatniczej, do świadczenia których agent jest upoważniony, oraz</p> <p>6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) agenta, jeżeli taki posiada.”;</p> <p>3. Opis, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, podlega niezwłocznej aktualizacji w przypadku każdej istotnej okoliczności objętej pierwotnym powiadomieniem.</p>	
Art. 19 (2)	<p>2. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia daną instytucję płatniczą o tym, czy dany agent został wpisany do rejestru przewidzianego w art. 14. Po wpisaniu do rejestru agent może rozpocząć świadczenie usług płatniczych.</p>	T	<p>Art. 84 ust. 3; Art. 85 ust. 4-5</p>	<p>w art. 84 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Agent może rozpocząć świadczenie usług płatniczych po wpisaniu do rejestru.”;</p> <p>w art. 85:</p> <p>4. W terminie 2 miesięcy od otrzymania zawiadomienia wraz z wnioskiem, o których mowa w ust. 1, KNF wpisuje albo odmawia wpisu agenta do rejestru, o czym niezwłocznie powiadamia krajową instytucję płatniczą.</p> <p>5. Dokumentacją potwierdzającą posiadanie właściwych kompetencji przez osobę odpowiedzialną za zarządzanie agentem może być w szczególności oświadczenie krajowej instytucji płatniczej lub osoby zarządzającej agentem potwierdzające posiadanie właściwych kompetencji przez tę osobę.”;</p>	

Art. 19 (3)	3. Jeżeli właściwe organy uznają, że dostarczone im informacje są nieprawidłowe, podejmują one dalsze działania w celu sprawdzenia tych informacji przed wpisaniem agenta do rejestru.	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	
Art. 19 (4)	4. Jeżeli po przeprowadzeniu działań w celu sprawdzenia tych informacji właściwe organy nie są przekonane o prawidłowości informacji dostarczonych im zgodnie z ust. 1, odmawiają wpisania agenta do rejestru przewidzianego w art. 14 i bez zbędnej zwłoki informują o tym instytucję płatniczą.	N		Art. 141 uup	
Art. 19 (5)-(7)	<p>5. Jeżeli instytucja płatnicza zamierza świadczyć usługi płatnicze w innym państwie członkowskim poprzez zaangażowanie agenta lub utworzenie oddziału, postępuje zgodnie z procedurami określonymi w art. 28.</p> <p>6. Jeżeli instytucja płatnicza zamierza zlecić wykonywanie funkcji operacyjnych usług płatniczych w ramach outsourcingu, powiadamia o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.</p> <p>Zlecenie w ramach outsourcingu ważnych funkcji operacyjnych, łącznie z systemami informatycznymi, nie może odbywać się w sposób istotnie obniżający jakość kontroli wewnętrznej instytucji płatniczej oraz zdolność właściwych organów do monitorowania i odtworzenia przestrzegania przez instytucję płatniczą wszystkich obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.</p> <p>Na potrzeby akapitu drugiego funkcję operacyjną uznaje się za ważną, jeżeli jej niepoprawne wykonanie lub brak jej wykonania miałyby znaczący niekorzystny wpływ na ciągłość przestrzegania przez instytucję płatniczą wymogów udzielenia zezwolenia na podstawie niniejszego tytułu, inne obowiązki tej instytucji na</p>	T	Art. 92	<p>w art. 92:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamiają KNF, w formie pisemnej, o zamiarze świadczenia usług płatniczych na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, zamierzający świadczyć usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta, wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, składają wniosek o dokonanie wpisu oddziału, informacji o świadczeniu usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta do rejestru.”,</p> <p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p>	

<p>podstawie niniejszej dyrektywy, wyniki finansowe danej instytucji, lub rzetelność, lub ciągłość świadczonych przez nią usług płatniczych. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy instytucje płatnicze zlecają w ramach outsourcingu ważne funkcje operacyjne, instytucje te spełniały następujące warunki:</p> <p>a) outsourcing nie może prowadzić do delegowania przez) kadrę kierowniczą wyższego szczebla swoich obowiązków;</p> <p>b) stosunek i obowiązki instytucji płatniczej wobec jej) użytkowników usług płatniczych na podstawie niniejszej dyrektywy nie mogą ulec zmianie;</p> <p>c) warunki, jakie musi spełnić instytucja płatnicza, aby) uzyskać i zachować zezwolenie zgodnie z niniejszym tytułem, pozostają nienaruszone;</p> <p>d) w przypadku niezgodności z pozostałymi warunkami, na podstawie których) udzielono zezwolenia instytucji płatniczej, nie może przestać obowiązywać ani ulec zmianie.</p> <p>7. Instytucje płatnicze zapewniają, aby agenci lub oddziały działające w ich imieniu informowali o tym fakcie użytkowników usług płatniczych.</p>		<p>„2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę państwa członkowskiego, na którego terytorium krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta; 2) nazwę (firmę) i siedzibę i adres krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku; 3) nazwę (firmę) i adres oddziału lub imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, numer identyfikacji podatkowej (NIP) agenta, jeżeli taki posiada, oraz siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności; 4) opis struktury organizacyjnej oddziału, program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni, a także opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w odniesieniu do oddziału - w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział; 5) opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3 w zakresie związanym z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu - w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę 	
--	--	--	--

				<p>dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta;</p> <p>6) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub działalnością agenta, a w przypadku agentów innych niż dostawcy podlegający nadzorowi w rozumieniu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym lub ich jednostki zależne – także dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają właściwe kompetencje oraz że nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwa wymienione w art. 85 ust. 2 pkt 4;</p> <p>7) wykaz usług płatniczych, które krajowa instytucja płatnicza zamierza świadczyć na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, odpowiednio przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta;</p> <p>8) informację o dacie planowanego rozpoczęcia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego - w przypadku krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierzających świadczyć usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w ramach działalności transgranicznej.”,</p> <p>d) w ust. 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w pkt 2 po wyrazach „oddziału krajowej instytucji płatniczej” dodaje się przecinek i wyrazy „albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”, – w pkt 4 po wyrazach „krajowa instytucja
--	--	--	--	---

				<p>płatnicza” dodaje się wyrazy „albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”,</p> <p>e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Dokumentacją potwierdzającą posiadanie właściwych kompetencji przez osobę odpowiedzialną za zarządzanie agentem może być w szczególności oświadczenie krajowej instytucji płatniczej lub osoby zarządzającej agentem potwierdzające posiadanie właściwych kompetencji przez tę osobę.”;</p>	
Art. 19 (8)	8. Instytucje płatnicze bez zbędnej zwłoki informują właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o wszelkich zmianach dotyczących korzystania z podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu oraz, zgodnie z procedurą określoną w ust. 2, 3 i 4, z agentów, w tym dodatkowych agentów.	T	art. 87 ust. 1a	w art. 87 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: 1a. Instytucje płatnicze powiadamiają KNF niezwłocznie o wszelkich zmianach dotyczących korzystania z usług innych przedsiębiorców, którym powierzono wykonywanie czynności operacyjnych oraz agentów.”;	
Art. 20 (1)(2)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje płatnicze powierzające wykonywanie funkcji operacyjnych osobom trzecim podejmowały stosowne kroki w celu zapewnienia spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. Państwa członkowskie nakładają na instytucje płatnicze wymóg, zgodnie z którym instytucje te ponoszą pełną odpowiedzialność za wszelkie działania ich pracowników lub agentów, oddziałów lub podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu.</p>	N		<p>Art. 84 uup</p> <p>Art. 87 uup</p> <p>Art. 88 uup</p> <p>Art. 90 uup</p>	

Art. 21	Państwa członkowskie nakładają na instytucje płatnicze wymóg przechowywania całej stosownej dokumentacji do celów niniejszego tytułu przez co najmniej pięć lat, z zastrzeżeniem dyrektywy (UE) 2015/849 lub innych właściwych przepisów prawa Unii.	N		Art. 75 uup	
Art. 22 (1)	<p>1. Państwa członkowskie wyznaczają jako właściwe organy, które są odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń instytucjom płatniczym i za sprawowanie nadzoru ostrożnościowego nad nimi i które mają wykonywać obowiązki przewidziane w niniejszym tytule, organy publiczne albo podmioty uznane przez prawo krajowe lub przez organy publiczne wyraźnie upoważnione do tego celu przez prawo krajowe, w tym krajowe banki centralne.</p> <p>Wyznacza się takie właściwe organy, które gwarantują niezależność od podmiotów gospodarczych i unikają konfliktów interesów. Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego nie wyznacza się jako właściwych organów instytucji płatniczych, instytucji kredytowych, instytucji pieniądza elektronicznego ani instytucji świadczących żyro pocztowe.</p> <p>Państwa członkowskie powiadamiają o tym stosownie Komisję.</p>	T	Art. 14 ust. 1 pkt 2	w art. 14 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10” zastępuje się wyrazami „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10–12”	
Art. 22 (2)-(5)	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 posiadały wszystkie uprawnienia niezbędne do wykonywania ich obowiązków.</p> <p>3. Państwa członkowskie, na których terytorium istnieje więcej niż jeden organ właściwy do spraw objętych przepisami niniejszego tytułu, zapewniają, aby organy te ściśle ze sobą współpracowały w sposób umożliwiający</p>	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	

	<p>im skuteczne wykonywanie ich obowiązków. Przepis ten ma również zastosowanie w przypadkach, gdy organy właściwe do spraw objętych przepisami niniejszego tytułu nie są właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad instytucjami kredytowymi.</p> <p>4. Za wykonanie zadań właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1 odpowiadają właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.</p> <p>5. Przepisy ust. 1 nie oznaczają, że właściwe organy mają obowiązek nadzorować działalność gospodarczą instytucji płatniczych inną niż świadczenie usług płatniczych oraz rodzaje działalności, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a).</p>				
Art. 23 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przeprowadzane przez właściwe organy kontrole mające na celu sprawdzanie ciągłości przestrzegania przepisów niniejszego tytułu były proporcjonalne, adekwatne i odpowiednie do ryzyk, na które narażone są instytucje płatnicze.</p> <p>W celu sprawdzenia przestrzegania przepisów niniejszego tytułu właściwe organy są uprawnione w szczególności do podjęcia następujących kroków:</p> <p>a) zażądania od instytucji płatniczej dostarczenia</p> <p>) wszelkich informacji niezbędnych do monitorowania przestrzegania przepisów, wraz z określeniem celu takiego żądania, stosownie do sytuacji, i terminu, w którym informacje te należy przedstawić;</p> <p>) przeprowadzenia inspekcji w pomieszczeniach instytucji płatniczej, każdego agenta lub oddziału świadczącego usługi płatnicze, za których działania</p>	T	art. 102 ust. 1 pkt 1	w art. 102:	<p>a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „art. 99 ust. 2” dodaje się wyrazy „wraz z określeniem celu takiego wezwania”;</p>

	<p>odpowiedzialność ponosi dana instytucja płatnicza, lub każdego podmiotu świadczącego usługi w ramach outsourcingu;</p> <p>c) wydania zaleceń, wytycznych, a w stosownych przypadkach – wiążących przepisów administracyjnych;</p> <p>d) zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 13.</p>				
Art. 23 (2) (3)	<p>2. Bez uszczerbku dla postępowania dotyczącego cofnięcia zezwolenia oraz przepisów prawa karnego państwa członkowskie zapewniają, by ich odpowiednie właściwe organy mogły przyjmować lub nakładać sankcje lub środki w stosunku do instytucji płatniczych lub osób sprawujących faktyczną kontrolę nad działalnością instytucji płatniczych, które naruszają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne dotyczące nadzoru nad ich działalnością w zakresie usług płatniczych lub prowadzenia tej działalności, przy czym celem takich sankcji lub środków jest w szczególności położenie kresu stwierdzonym naruszeniom lub usunięcie ich przyczyn.</p> <p>3. Niezależnie od wymogów art. 7, art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 9, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy były uprawnione do podejmowania kroków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu w celu zapewnienia kapitału wystarczającego dla świadczenia usług płatniczych, szczególnie w przypadkach gdy działalność instytucji płatniczej inna niż świadczenie usług płatniczych osłabia lub mogłaby osłabić dobrą kondycję finansową instytucji płatniczej.</p>	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	
Art. 24 (1)-(3)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie osoby pracujące obecnie lub w przeszłości dla właściwych organów, łącznie z ekspertami działającymi w imieniu właściwych organów, były zobowiązane do</p>	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	

	<p>dochowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, chyba że chodzi o sprawy wchodzące w zakres prawa karnego.</p> <p>2. Przy wymianie informacji zgodnie z art. 26 tajemnica zawodowa lub służbowa jest bezwzględnie dochowywana w celu zapewnienia ochrony praw osób fizycznych i przedsiębiorstw.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą stosować przepisy niniejszego artykułu z uwzględnieniem, odpowiednio, art. 53–61 dyrektywy 2013/36/UE.</p>				
Art. 25 (1) (2)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość odwołania się do sądu od decyzji podjętych przez właściwe organy zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą.</p> <p>2. Ust. 1 stosuje się także w przypadku zaniechania działania.</p>	N		<p>Prawo odwołania się do sądu jest zagwarantowane z uwagi na to, że do decyzji KNF stosuje się kpa. Artykuł 11 ust 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym stanowi, że do postępowania Komisji i przed Komisją stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.11)), chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Ponadto, art. 12 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym stanowi, że Komisja może upoważnić Przewodniczącego Komisji, Zastępców Przewodniczącego oraz pracowników Urzędu Komisji do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji, w tym do wydawania postanowień i decyzji administracyjnych.</p>	
Art. 26 (1) (2)	<p>1. Właściwe organy poszczególnych państw członkowskich współpracują ze sobą i, w stosownych przypadkach, z EBC i krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, EUNB oraz z innymi odpowiednimi właściwymi organami wyznaczonymi na mocy przepisów prawa Unii lub prawa krajowego</p>	T	Art. 108 ust. 1 pkt 4	<p>W art. 108 w ust.1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) EUNB.”;</p>	

	<p>mających zastosowanie do dostawców usług płatniczych.</p> <p>2. Państwa członkowskie umożliwiają ponadto wymianę informacji między swoimi właściwymi organami a:</p> <p>a) właściwymi organami innych państw członkowskich) odpowiedzialnymi za udzielanie zezwoleń instytucjom płatniczym i nadzór nad nimi;</p> <p>b) EBC i krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich działającymi w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną i odpowiedzialnych za nadzór oraz, w stosownych przypadkach, innymi organami publicznymi odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatności i rozrachunku;</p> <p>c) innymi odpowiednimi organami wyznaczonymi zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą (UE) 2015/849 i innymi przepisami prawa Unii mającymi zastosowanie do dostawców usług płatniczych, takimi jak przepisy prawa mające zastosowanie do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;</p> <p>d) EUNB, działającym w charakterze organu przyczyniającego się do konsekwentnego i spójnego funkcjonowania mechanizmów nadzorczych, zgodnie z art. 1 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>				
Art. 27 (1) (2)	<p>Rozstrzygnięcie sporów między właściwymi organami poszczególnych państw członkowskich</p> <p>1. W przypadku gdy właściwy organ jednego państwa członkowskiego stwierdzi, że w konkretnej sprawie współpraca transgraniczna z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, o której mowa w art. 26, 28, 29, 30 lub 31 niniejszej dyrektywy, nie przebiega zgodnie z tymi przepisami, może skierować sprawę do</p>	T	art. 14e ust. 3	W art. 14e ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy wniosek KNF o podjęcie współpracy w celu wykonania zadań wynikających z art. 14f–14h i art. 32e, z przepisów działu III rozdziałów 7 i 8, z przepisów działu V i VI, w szczególności wniosek dotyczący wymiany informacji, został odrzucony przez organ, o którym mowa w ust. 1, lub organ ten nie podjął działań w rozsądnym terminie, KNF może przekazać	

	<p>EUNB oraz zwrócić się do niego o udzielenie pomocy zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>2. W przypadku gdy – zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu – EUNB otrzymało wniosek o udzielenie pomocy, podejmuje on bez zbędnej zwłoki decyzję na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB może też z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, udzielić pomocy właściwym organom w osiągnięciu porozumienia. W każdym przypadku zainteresowane właściwe organy wstrzymują się z podjęciem decyzji do czasu rozstrzygnięcia na podstawie art. 19 tego rozporządzenia.</p>			<p>sprawę do EUNB i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.4)), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”. KNF zawiesza postępowanie do czasu wydania przez EUNB rozstrzygnięcia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010 i wydaje decyzję po wydaniu rozstrzygnięcia przez EUNB.”;</p>	
Art. 28 (1)-(4)	<p>1. Każda posiadająca zezwolenie instytucja płatnicza, która korzystając ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług, zamierza po raz pierwszy świadczyć usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż jej państwo członkowskie pochodzenia, przekazuje właściwym organom w swoim państwie członkowskim pochodzenia następujące informacje:</p> <p>a nazwę, adres i, o ile ma to zastosowanie, numer) zezwolenia danej instytucji płatniczej;</p> <p>b państwo lub państwa członkowskie, w których zamierza) prowadzić działalność;</p> <p>c rodzaj lub rodzaje usług płatniczych, które mają być) świadczone;</p> <p>d w przypadku gdy dana instytucja płatnicza zamierza) korzystać z usług agenta – informacje wymienione w art. 19 ust. 1;</p>	T	Art. 91-98b	<p>w art. 91 dotychczasową treść art. oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może wykonywać usługę dostępu do informacji o rachunku na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;</p> <p>w art. 92:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamiają KNF, w formie pisemnej, o zamiarze świadczenia usług płatniczych na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do</p>	

<p>e w przypadku gdy dana instytucja płatnicza zamierza) korzystać z usług oddziału – informacje wymienione w art. 5 ust. 1 lit. b) i e) w odniesieniu do działalności w zakresie usług płatniczych w przyjmującym państwie członkowskim, opis struktury organizacyjnej oddziału oraz tożsamość osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem.</p> <p>W przypadku gdy instytucja płatnicza zamierza w ramach outsourcingu zlecić wykonywanie funkcji operacyjnych usług płatniczych innym podmiotom w przyjmującym państwie członkowskim, powiadamia o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.</p> <p>2. W terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują je właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.</p> <p>W terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego dokonują oceny tych informacji i przekazują właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia stosowne informacje w związku z zamierzonym świadczeniem usług płatniczych przez daną instytucję płatniczą w ramach korzystania ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego informują właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w szczególności o wszelkich uzasadnionych powodach do obaw w związku z zamierzonym zaangażowaniem agenta lub utworzeniem oddziału, w odniesieniu do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu dyrektywy (UE)</p>		<p>informacji o rachunku, zamierzający świadczyć usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta, wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, składają wniosek o dokonanie wpisu oddziału, informacji o świadczeniu usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta do rejestru.”,</p> <p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę państwa członkowskiego, na którego terytorium krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta; 2) nazwę (firmę) i siedzibę i adres krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku; 3) nazwę (firmę) i adres oddziału lub imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, numer identyfikacji podatkowej (NIP) agenta, jeżeli taki posiada, oraz siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności; 4) opis struktury organizacyjnej oddziału, program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni, a także opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w odniesieniu do oddziału - w przypadku gdy krajowa instytucja 	
--	--	--	--

<p>2015/849.</p> <p>W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie zgadzają się z oceną właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przekazują tym ostatnim organom uzasadnienie swojej decyzji.</p> <p>Jeżeli ocena właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, w szczególności w świetle informacji otrzymanych od właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, nie jest pozytywna, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia odmawiają zarejestrowania agenta lub oddziału lub cofają rejestrację, jeżeli została już ona dokonana.</p> <p>3. W terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują swoją decyzję właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego oraz danej instytucji płatniczej.</p> <p>Po wpisaniu do rejestru, o którym mowa w art. 14, agent lub oddział mogą rozpocząć działalność w danym przyjmującym państwie członkowskim.</p> <p>Instytucja płatnicza powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o dacie rozpoczęcia swojej działalności za pośrednictwem agenta lub oddziału w danym przyjmującym państwie członkowskim. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują o tym właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.</p> <p>4. Instytucja płatnicza bez zbędnej zwłoki informuje właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o</p>		<p>płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział;</p> <p>5) opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3 w zakresie związanym z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu - w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta;</p> <p>6) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub działalnością agenta, a w przypadku agentów innych niż dostawcy podlegający nadzorowi w rozumieniu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym lub ich jednostki zależne – także dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają właściwe kompetencje oraz że nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwa wymienione w art. 85 ust. 2 pkt 4;</p> <p>7) wykaz usług płatniczych, które krajowa instytucja płatnicza zamierza świadczyć na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, odpowiednio przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta;</p> <p>8) informację o dacie planowanego rozpoczęcia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego - w przypadku krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierzających</p>	
---	--	---	--

	<p>wszelkich istotnych zmianach dotyczących informacji przekazanych zgodnie z ust. 1, łącznie z dodatkowymi agentami, oddziałami lub podmiotami świadczącymi usługi w ramach outsourcingu w przyjmujących państwach członkowskich, w których prowadzi ona działalność. Zastosowanie ma procedura określona w ust. 2 i 3.</p>		<p>świadczą usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w ramach działalności transgranicznej.”,</p> <p>d) w ust. 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w pkt 2 po wyrazach „oddziału krajowej instytucji płatniczej” dodaje się przecinek i wyrazy „albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”, – w pkt 4 po wyrazach „krajowa instytucja płatnicza” dodaje się wyrazy „albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”, <p>e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>„6. Dokumentacją potwierdzającą posiadanie właściwych kompetencji przez osobę odpowiedzialną za zarządzanie agentem może być w szczególności oświadczenie krajowej instytucji płatniczej lub osoby zarządzającej agentem potwierdzające posiadanie właściwych kompetencji przez tę osobę.”;</p> <p>art. 93 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 93. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 92 ust. 1, po zapoznaniu się z oceną dotyczącą informacji zawartych w tym zawiadomieniu oraz zastrzeżeniami przekazanymi przez właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego, w szczególności informacjami, o których mowa w art. 92 ust. 5 pkt 4, KNF:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekazuje swoje stanowisko dotyczące zawiadomienia właściwemu organowi nadzorcemu goszczącego państwa członkowskiego; 2) dokonuje wpisu do rejestru odpowiednio oddziału, informacji o świadczenia usług w ramach 	
--	--	--	--	--

				<p>działalności transgranicznej lub agenta, albo wydaje decyzję o odmowie dokonania takiego wpisu, albo o wykreśleniu z rejestru, jeżeli wpis ten został uprzednio dokonany.</p> <p>2. W przypadku gdy KNF nie zgadza się z oceną oraz zastrzeżeniami, o których mowa w ust. 1, stanowisko o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera uzasadnienie.</p> <p>3. Stanowisko lub decyzję, o których mowa w ust. 1, KNF przekazuje instytucji płatniczej, która złożyła do KNF zawiadomienie, o którym mowa w art. 92 ust. 1, albo dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.</p> <p>4. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF o dacie rozpoczęcia działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych na terytorium goszczącego państwa członkowskiego przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta. KNF przekazuje taką informację niezwłocznie właściwemu organowi goszczącego państwa członkowskiego.</p> <p>5. Data, o której mowa w ust. 4, nie może być wcześniejsza niż data wpisu do rejestru oddziału, informacji o świadczenia usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta.”;</p> <p>art. 94 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 94. O zamiarze dokonania zmiany danych, o których mowa w art. 92 ust. 2, w tym o każdym nowym agencie i oddziale, krajowa instytucja płatnicza zawiadamia, w formie pisemnej, KNF; przepisy art. 92 ust. 3–6 i art. 93 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 94a. Krajowa instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze powierzenia przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego niż Rzeczpospolita Polska</p>
--	--	--	--	---

			<p>wykonywania czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych.”;</p> <p>uchyla się art. 95;</p> <p>w art. 96 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Dostawca świadczący wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku na terytorium innego państwa członkowskiego niż Rzeczpospolita Polska może wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi dostępu do informacji o rachunku przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;</p> <p>art. 97 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 97. 1. W terminie miesiąca od dnia otrzymania przez KNF od właściwych organów nadzorczych macierzystego państwa członkowskiego informacji wskazanych w art. 92 ust. 2, KNF przekazuje tym organom ocenę oraz zastrzeżenia w związku z zamierzonym świadczeniem usług płatniczych przez daną unijną instytucję płatniczą albo dostawcę, o którym mowa w art. 96 ust. 2. Zastrzeżenia mogą obejmować w szczególności okoliczności dotyczących stwierdzenia przez KNF wystąpienia uzasadnionych podstawy do podejrzeń, że w związku z zamierzonym świadczeniem usług przez unijną instytucję płatniczą albo dostawcę, o którym mowa w art. 96 ust. 2, świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta jest popełniane albo zostało popełnione przestępstwo, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego, usiłowano popełnić takie przestępstwo lub popełnienie takiego przestępstwa jest zamierzone, lub świadczenie usług przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta mogłoby zwiększyć ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p>	
--	--	--	--	--

				<p>2. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca , o którym mowa w art. 96 ust. 2, może rozpocząć wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług płatniczych w dniu wskazanym właściwemu organowi państwa macierzystego jako data planowanego rozpoczęcia takiej działalności.”;</p> <p>uchyla się art. 98;</p> <p>po art. 98a dodaje się art. 98b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 98b. 1. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, przekazuje KNF roczne sprawozdanie dotyczące działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, przekazuje KNF roczne sprawozdania obejmujące informację o wykonanych transakcjach płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym dane o ich wartości, liczbie oraz strukturze walutowej.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, formę i sposób sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność zapewnienia KNF dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2.”;</p>	
--	--	--	--	--	--

Art. 28 (5)	<p>5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających ramy współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego, zgodnie z niniejszym artykułem. W tych projektach regulacyjnych standardów technicznych określa się metody, środki i szczegóły dotyczące współpracy w zakresie powiadamiania o instytucjach płatniczych prowadzących działalność transgraniczną, a w szczególności zakres i sposób postępowania z przedkładanymi informacjami, w tym wspólną terminologię i standardowe wzory powiadomień, tak by zapewnić spójną i skuteczną procedurę powiadamiania.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 13 stycznia 2018 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienie do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 29 (1) (2)	<p>1. W celu przeprowadzenia kontroli i podjęcia niezbędnych kroków przewidzianych w niniejszym tytule i w przepisach prawa krajowego transponujących tytuły III i IV, zgodnie z art. 100 ust. 4, w odniesieniu do agenta lub oddziału instytucji płatniczej znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia współpracują z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.</p> <p>W ramach współpracy zgodnie z akapitem pierwszym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia powiadamiają właściwe organy przyjmującego państwa</p>	N		Art. 104 i 105 uup	

	<p>członkowskiego o tym, że zamierzają przeprowadzić inspekcję w pomieszczeniach podmiotu znajdujących się na terytorium tego ostatniego.</p> <p>Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą jednak przekazać właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego zadanie przeprowadzenia inspekcji w pomieszczeniach danej instytucji.</p> <p>2. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą wymagać, aby instytucje płatnicze posiadające agentów lub oddziały na ich terytorium przekazywały im okresowo sprawozdania dotyczące działalności prowadzonej na ich terytorium.</p> <p>Sprawozdania takie są wymagane do celów informacyjnych lub statystycznych oraz, o ile agenci i oddziały prowadzą działalność w zakresie usług płatniczych w ramach swobody przedsiębiorczości, w celu monitorowania przestrzegania przepisów prawa krajowego transponujących tytuły III i IV. Tacy agenci oraz takie oddziały podlegają wymogom tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 24.</p>				
Art. 29 (3)	<p>3. Właściwe organy przekazują sobie wzajemnie wszelkie istotne i stosowne informacje, w szczególności w przypadku naruszeń lub podejrzenia naruszeń popełnionych przez agenta lub oddział oraz w przypadku gdy naruszenia te pojawiły się w kontekście korzystania ze swobody świadczenia usług. W tym względzie właściwe organy przekazują, na wniosek, wszystkie stosowne informacje i, z własnej inicjatywy, wszystkie istotne informacje, w tym dotyczące spełniania przez daną instytucję płatniczą warunków przewidzianych w</p>	T	Art. 109; Art. 110	<p>w art. 109 wyrazy „z udziałem podmiotu wykonującego czynności operacyjne na podstawie umowy, o której mowa w art. 86 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ramach działalności transgranicznej”;</p> <p>art. 110 otrzymuje brzmienie: Art. 110. KNF przekazuje właściwemu organowi nadzorcemu goszczącego państwa członkowskiego z własnej inicjatywy istotne informacje, a na jego żądanie –informacje niezbędne do celów współpracy, o której</p>	

	art. 11 ust. 3.			mowa w art. 109, w szczególności w przypadkach stwierdzenia lub podejrzenia naruszenia prawa przez agenta, oddział lub w ramach działalności transgranicznej.	
Art. 29 (4)-(7)	<p>4. Państwa członkowskie mogą wymagać od instytucji płatniczych, które prowadzą działalność na ich terytorium za pośrednictwem agentów w ramach swobody przedsiębiorczości i których siedziba zarządu znajduje się w innym państwie członkowskim, by wyznaczyły centralny punkt kontaktowy na ich terytorium w celu zapewnienia odpowiedniej komunikacji i zgłaszania informacji dotyczących przestrzegania przepisów tytułów III i IV, bez uszczerbku dla wszelkich przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz w celu ułatwienia sprawowania nadzoru przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich, w tym poprzez dostarczanie właściwym organom, na wniosek, dokumentów i informacji.</p> <p>5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych precyzujących kryteria, które mają być stosowane podczas określania, zgodnie z zasadą proporcjonalności, okoliczności, w jakich wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego jest właściwe, oraz funkcji tych punktów kontaktowych, na podstawie ust. 4.</p> <p>Te projekty regulacyjnych standardów technicznych uwzględniają w szczególności:</p> <p>całkowity wolumen i wartość transakcji) przeprowadzonych przez daną instytucję płatniczą w przyjmujących państwach członkowskich;</p>	T	Art. 102 ust. 3	<p>Art. 102.</p> <p>3. KNF, w drodze decyzji, może nakazać unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zachodzą okoliczności utrudniające zapewnienie prawidłowej komunikacji, w tym zgłaszanie informacji dotyczących przestrzegania przepisów działu II i III, lub sprawowanie nadzoru</p>	opcja narodowa

<p>b) rodzaj świadczonych usług płatniczych; oraz</p> <p>c całkowitą liczbę agentów mających siedzibę w) przyjmującym państwie członkowskim.</p> <p>EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 13 stycznia 2017 r.</p> <p>6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających ramy współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym tytułem i w celu monitorowania przestrzegania przepisów prawa krajowego transponujących tytuły III i IV. W projektach regulacyjnych standardów technicznych określa się metodę, środki i szczegóły współpracy w dziedzinie nadzoru nad instytucjami płatniczymi prowadzącymi działalność transgraniczną, a w szczególności zakres i sposób postępowania z informacjami będącymi przedmiotem wymiany, aby zapewnić spójny i skuteczny nadzór nad instytucjami płatniczymi świadczącymi usługi płatnicze w wymiarze transgranicznym.</p> <p>W tych projektach regulacyjnych standardów technicznych określa się również środki i szczegóły wszelkich sprawozdań wymaganych przez przyjmujące państwa członkowskie od instytucji płatniczych dotyczących działalności w zakresie usług płatniczych prowadzonej na ich terytoriach zgodnie z ust. 2, w tym częstotliwość takich sprawozdań.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 13 stycznia 2018 r.</p> <p>7. Komisji powierza się uprawnienie do przyjmowania</p>				
---	--	--	--	--

	regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.			
Art. 30 (1)-(4)	<p>1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, w przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ustali, że instytucja płatnicza posiadająca agentów lub oddziały na jego terytorium nie przestrzega niniejszego tytułu lub przepisów prawa krajowego transponujących tytuły III lub IV, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia.</p> <p>Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, po przeprowadzeniu oceny informacji otrzymanych na podstawie akapitu pierwszego, bez zbędnej zwłoki podejmuje wszystkie stosowne środki w celu zapewnienia, by dana instytucja płatnicza położyła kres takiej nieprawidłowości. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie powiadamia o tych środkach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego oraz właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego.</p> <p>2. W sytuacjach nadzwyczajnych, gdy niezbędne jest niezwłoczne działanie, aby zaradzić poważnemu zagrożeniu dla zbiorowych interesów użytkowników usług płatniczych w przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą – równoległe z transgraniczną współpracą między właściwymi organami i w oczekiwaniu na podjęcie środków przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 29 –</p>	T	Art. 105a; Art. 107 ust. 1, 6, 6a, 6b	<p>po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu :</p> <p>„Art. 105a. KNF, po przeprowadzeniu oceny otrzymanych od właściwego organu nadzorczego goszczącego państwa członkowskiego informacji o nieprzestrzeganiu przez krajową instytucję płatniczą prowadzącą działalność za pośrednictwem oddziału albo agenta na terytorium goszczącego państwa członkowskiego obowiązujących przepisów prawa państwa goszczącego odpowiadającym przepisom ustawy, niezwłocznie podejmie działania mające na celu przywrócenie stanu zgodnego z przepisami tego państwa regulującymi obowiązki informacyjne w zakresie świadczenia usług płatniczych oraz prawa i obowiązki w zakresie dostarczania usług płatniczych i korzystania z nich. KNF niezwłocznie powiadamia o podjętych środkach właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwe organy innego zainteresowanego państwa członkowskiego.”;</p> <p>w art. 107:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego w wezwaniu, o którym mowa w pkt 1,” zastępuje się wyrazem „niezwłocznie”,</p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, KNF niezwłocznie powiadamia właściwe organy nadzorcze macierzystego państwa członkowskiego, właściwe organy innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję Europejską oraz EUNB o zastosowanych środkach nadzorczych, a także uzasadnia ich zastosowanie.”,</p>

	<p>podjąć środki zapobiegawcze.</p> <p>3. Wszelkie środki zapobiegawcze na podstawie ust. 2 są odpowiednie i proporcjonalne do zamierzonego celu, czyli zapewnienia ochrony przed poważnym zagrożeniem dla zbiorowych interesów użytkowników usług płatniczych w przyjmującym państwie członkowskim. Środki te nie mogą skutkować preferencyjnym traktowaniem użytkowników usług płatniczych danej instytucji płatniczej w przyjmującym państwie członkowskim w stosunku do użytkowników usług płatniczych danej instytucji płatniczej w innych państwach członkowskich.</p> <p>Środki zapobiegawcze mają charakter tymczasowy i zaprzestaje się ich stosowania, gdy zaradzi się stwierdzonym poważnym zagrożeniom, w tym z pomocą właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia lub we współpracy z tymi organami lub z EUNB zgodnie z art. 27 ust. 1.</p> <p>4. Jeżeli jest to możliwe w sytuacji nadzwyczajnej właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego informują z wyprzedzeniem, a w każdym razie bez zbędnej zwłoki, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję i EUNB – o środkach zapobiegawczych podjętych na podstawie ust. 2 oraz o uzasadnieniu podjęcia tych środków.</p>			<p>c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:</p> <p>„6a. Środki, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, stosowane przez KNF są odpowiednie i proporcjonalne do zapewnienia ochrony przed poważnym zagrożeniem dla zbiorowych interesów użytkowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie powodują preferencyjnego traktowania użytkowników danej instytucji płatniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do użytkowników danej instytucji płatniczej w innych państwach członkowskich.</p> <p>6b. KNF stosuje środki, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, do czasu usunięcia stwierdzonych poważnych zagrożeń, w szczególności przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego albo we współpracy z tymi organami lub z EUNB.</p>	
Art. 31 (1)	1. Wszelkie środki podjęte przez właściwe organy na podstawie art. 23, 28, 29 lub 30 obejmujące sankcje lub ograniczenia w korzystaniu ze swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości są odpowiednio uzasadniane i przekazywane zainteresowanej instytucji	T	Art. 107 ust. 6	<p>w art. 107:</p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>6. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, KNF niezwłocznie powiadamia właściwe organy nadzorcze macierzystego państwa</p>	

	płatniczej.			członkowskiego, właściwe organy innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję Europejską oraz EUNB o zastosowanych środkach nadzorczych, a także uzasadnia ich zastosowanie.	
Art. 31 (2)	2. Art. 28, 29 i 30 pozostają bez uszczerbku dla obowiązku spoczywającego na właściwych organach na podstawie dyrektywy (UE) 2015/849 i rozporządzenia (UE) 2015/847, w szczególności na podstawie art. 48 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/847, dotyczącego nadzorowania lub monitorowania spełnienia wymogów ustanowionych w tych instrumentach prawnych.	N			
Art. 32 (1)-(6)	1. Państwa członkowskie mogą zwolnić ze stosowania lub zezwolić swoim właściwym organom na zwolnienie osób fizycznych lub prawnych świadczących usługi płatnicze, o których mowa w pkt 1–6 załącznika I, ze stosowania całości lub części procedury i warunków określonych w sekcjach 1, 2 i 3, z wyjątkiem art. 14, 15, 22, 24, 25 i 26, w przypadku gdy: a) średnia miesięczna całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich 12 miesięcy przez zainteresowaną osobę, w tym wszelkich agentów, za działania których ponosi ona pełną odpowiedzialność, nie przekracza limitu ustalonego przez dane państwo członkowskie, który jednak w żadnym razie nie przekracza 3 mln EUR. Wymóg ten oceniany jest na podstawie całkowitej kwoty transakcji płatniczych prognozowanej w biznesplanie danej osoby, chyba że właściwe organy zażądają skorygowania tego biznesplanu; oraz b) zadna z osób fizycznych odpowiedzialnych za	T	Art. 2 pkt 9aa; Art. 2 pkt 17c; Art. 117f – 117w (Dział VIb); Wprowadzenie do UoUP "małych instytucji płatniczych", a także związane z tym zmiany w tekście ustawy oparte są na implementacji art. 32.	Art. 2 pkt 9aa; Art. 2 pkt 17c; Art. 117f – 117w (Dział VIb);	

<p>) zarządzanie przedsiębiorstwem lub za jego prowadzenie nie została skazana za przestępstwa związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu lub za inne przestępstwa finansowe.</p> <p>2. Siedziba zarządu lub miejsce zamieszkania osoby fizycznej lub prawnej, zarejestrowanych zgodnie z ust. 1, muszą znajdować się w państwie członkowskim, w którym faktycznie dana osoba prowadzi swoją działalność.</p> <p>3. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, traktuje się jako instytucje płatnicze; nie stosuje się jednak do nich art. 11 ust. 9 oraz art. 28, 29 i 30.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą również ustanowić przepis, zgodnie z którym każda osoba fizyczna lub prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może prowadzić tylko niektóre rodzaje działalności spośród wymienionych w art. 18.</p> <p>5. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgłaszają właściwym organom każdą zmianę swojej sytuacji wpływającą na warunki określone w tym ustępie. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, by w przypadkach gdy przestają być spełniane warunki określone w ust. 1, 2 lub 4 niniejszego artykułu, zainteresowane osoby miały obowiązek wystąpienia w terminie 30 dni kalendarzowych z wnioskiem o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 11.</p> <p>6. Ust. 1–5 niniejszego artykułu nie stosuje się do dyrektywy (UE) 2015/849 ani krajowych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy.</p>				
--	--	--	--	--

<p>Art. 33 (1)(2)</p>	<p>Dostawcy świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku</p> <p>1. Osoby fizyczne lub prawne świadczące wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w pkt 8 załącznika I, są zwolnione ze stosowania procedury i warunków określonych w sekcjach 1 i 2, z wyjątkiem art. 5 ust. 1 lit. a), b), e)–h), j), l), n), p) i q), art. 5 ust. 3 oraz art. 14 i 15. Przepisy sekcji 3 mają zastosowanie, z wyjątkiem art. 23 ust. 3.</p> <p>2. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, traktuje się jako instytucje płatnicze; nie stosuje się jednak do nich przepisów tytułów III i IV, z wyjątkiem art. 41, 45 i 52 oraz, w stosownych przypadkach, art. 67, 69 i art. 95–98.</p>	<p>T</p>	<p>art. 117a – 117e (Dział VIa)</p> <p>Ponadto część zmian w tekście ustawy związana z wprowadzeniem przez PSD 2 kategorii dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku oparta jest na implementacji art. 33.</p>	<p style="text-align: center;">DZIAŁ VIa</p> <p>Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku</p> <p>Art. 117a. 1. Działalność w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>2. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych.</p> <p>3. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z wykonywaną przez niego działalnością lub posiadać gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika.</p> <p>4. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 3, powinny być dostosowane do odpowiedzialności, jaką ponosi dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w przypadku nieuprawnionego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieuprawnionego użycia takich informacji oraz do terytorium, na którym ten dostawca wykonuje usługi.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 3, mając na uwadze konieczność zapewnienia interesów użytkowników oraz uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.</p> <p>Art. 117b. 1. Działalność w zakresie świadczenia</p>	
---------------------------	---	----------	---	--	--

				<p>wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru dostawców świadczących te usługi.</p> <p>2. Wniosek o dokonanie wpisu do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje i dokumenty, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2, 4, 6 i 8; 2) opis: <ol style="list-style-type: none"> a) struktury organizacyjnej, o której mowa w art. 64a ust. 1 pkt 1 lit. a, b) zasad zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 64a ust. 1 pkt 2, c) zasad przeprowadzania audytu wewnętrznego, o którym w art. 64a ust. 1 pkt 3 lit. a, d) o którym mowa w art. 64a ust. 1 pkt 4 lit a-e i g; 3) dokument potwierdzający posiadanie przez niego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub gwarancji bankowej, lub innego zabezpieczenia roszczeń klienta; 4) oświadczenie wnioskodawcy o treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 i ...).”; składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do
--	--	--	--	--

				<p>odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Wpis do rejestru dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku następuje w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia.</p> <p>4. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wskazując datę zakończenia działalności.</p> <p>5. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest obowiązany do informowania KNF o liczbie użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku oraz liczbie rachunków, do których dany dostawca zapewnił dostęp w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w terminie do 31 stycznia roku następnego.</p> <p>6. W sprawach nieuregulowanych w ustawie, dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku, w tym w sprawach odmowy wpisu do rejestru, wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności i wykreślenia wpisu w rejestrze, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>Art. 117c. 1. Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku są obowiązany do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki nieprzekraczającej 15%.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>2. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1, 2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1 <p>– uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru, oraz mając na uwadze, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.</p> <p>Art. 117d. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych prowadzona przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku podlega nadzorowi sprawowanemu przez KNF w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie oraz w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.</p> <p>2. Celem nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest zapewnienie zgodności ich działalności z przepisami ustawy, a także ochrona interesów użytkowników.</p> <p>3. Do nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku przepisy art. 100, art. 101, art. 102 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, art. 103, art. 106 ust. 1 i art. 112 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W ramach nadzoru KNF może wydawać dostawcom świadczącym wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zalecenia w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia zgodności ich działalności z przepisami ustawy; 2) podjęcia środków koniecznych do zapobieżenia naruszeniom interesów użytkowników. 	
--	--	--	--	--	--

			<p>5. W razie stwierdzenia, że dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku nie wykonuje obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 1, albo wykonuje ten obowiązek nieprawidłowo, nie wykonał w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 4, utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 103, a także gdy działalność dostawcy jest wykonywana z naruszeniem prawa albo stwarza zagrożenie dla interesów użytkowników, KNF może zastosować środki określone w art. 105 ust. 1 pkt 1–3.</p> <p>6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, KNF może także:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nałożyć na osobę zarządzającą bezpośrednio odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości karę pieniężną do wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto tej osoby, wyliczonego na podstawie średniego wynagrodzenia brutto za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary; 2) nałożyć na dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł. <p>7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 6, KNF może nałożyć także w przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1.</p> <p>8. Do nakładania kar, o których mowa w ust. 6 i 7, przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 117e. Do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku stosuje się odpowiednio art. 18, art. 23, art. 27, art. 42, art. 59t, art. 64a ust. 2, 3 i 3a, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 64a ust. 3b, art. 94, art. 98a, art. 98b, art. 99, art. 104, art. 105 ust. 1 pkt 1-4 i 6, art. 106 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 107-111, art. 116 i art. 117.</p>	
--	--	--	--	--

Art. 34	Jeżeli państwo członkowskie korzysta ze zwolnienia zgodnie z art. 32, powiadamia ono o swojej decyzji Komisję do dnia 13 stycznia 2018 r.; niezwłocznie powiadamia ono też Komisję o wszelkich późniejszych zmianach. Ponadto państwo członkowskie informuje Komisję o liczbie osób fizycznych i prawnych objętych zwolnieniem, oraz – co roku – o całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego, zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a).	T	Art. 117p	Art. 117p. 1. Mała instytucja płatnicza zgłasza KNF: 1) każde przekroczenie poziomu 1 500 000 euro: a) całkowitej kwoty transakcji płatniczych w danym miesiącu, w tym wykonanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze, b) średniej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych za każdy okres ostatnich 3 miesięcy i ostatnich 12 miesięcy, w tym wykonywanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze	
Art. 35 (1)	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy dotyczące dostępu posiadających zezwolenie lub zarejestrowanych dostawców usług płatniczych będących osobami prawnymi do systemów płatności były obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne oraz aby przepisy te nie ograniczały dostępu do tych systemów bardziej niż jest to konieczne dla ochrony przed szczególnymi ryzykami, takimi jak ryzyko rozliczenia, ryzyko operacyjne i ryzyko biznesowe, oraz dla ochrony stabilności finansowej i operacyjnej systemu płatności. Systemy płatności nie mogą nakładać na dostawców usług płatniczych, użytkowników usług płatniczych ani na inne systemy płatności żadnego z następujących wymogów: a) ograniczeń dotyczących skutecznego uczestnictwa w	N		Art. 9 uup	

	<p>) innych systemach płatności;</p> <p>b) zasad, które wprowadzają odmienny sposób traktowania pomiędzy posiadającymi zezwolenie dostawcami usług płatniczych lub pomiędzy zarejestrowanymi dostawcami usług płatniczych w odniesieniu do ich praw, obowiązków i uprawnień jako uczestników systemu płatności;</p> <p>c) ograniczeń ze względu na status instytucjonalny.</p>				
Art. 35 (2)	<p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania do:</p> <p>a) systemów płatności wyznaczonych na podstawie dyrektywy 98/26/WE;</p> <p>b) systemów płatności, w których skład wchodzi wyłącznie dostawcy usług płatniczych należący do grupy.</p> <p>Na potrzeby lit. a) akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy uczestnik w wyznaczonym systemie zezwala posiadającemu zezwolenie lub zarejestrowanemu dostawcy usług płatniczych, który nie jest uczestnikiem tego systemu, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem systemu, uczestnik ten – gdy otrzyma taki wniosek – zapewnia taką samą możliwość w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący innym posiadającym zezwolenie lub zarejestrowanym dostawcom usług płatniczych zgodnie z ust. 1.</p> <p>W przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy usług płatniczych, który zwrócił się do niego ze stosownym wnioskiem, pełne uzasadnienie takiej odmowy.</p>	T	Art. 9 ust. 3; 4a	w art. 9:	
				<p>a) w ust. 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) systemów płatności obejmujących wyłącznie dostawców należących do grupy;”, – uchyla się pkt 3, <p>b) uchyla się ust. 4,</p> <p>c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W przypadku gdy w systemie płatności, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o ostateczności rozrachunku, uczestnik zezwala dostawcy posiadającemu zezwolenie lub wpisanemu do rejestru, niebędącemu uczestnikiem tego systemu, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem systemu, uczestnik ten, w razie otrzymania takiego wniosku, zapewnia taką samą możliwość innym dostawcom posiadającym zezwolenie lub wpisanym do rejestru zgodnie z ust. 1 i 2, w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący. W przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy występującemu z wnioskiem uzasadnienie takiej odmowy.</p>	

Art. 36	<p>Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje płatnicze miały dostęp do świadczonych przez instytucje kredytowe usług w zakresie rachunków płatniczych w oparciu o obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne zasady. Taki dostęp powinien być wystarczająco szeroki, aby umożliwić instytucjom płatniczym świadczenie usług płatniczych w sposób wolny od przeszkód i efektywny.</p> <p>Instytucja kredytowa przekazuje właściwemu organowi należycie umotywowane uzasadnienie każdej odmowy.</p>	T	Art. 4 ust. 8	<p>W art. 4:</p> <p>8. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zapewnia instytucjom płatniczym, instytucjom pieniądza elektronicznego, małym instytucjom płatniczym oraz biurom usług płatniczych, na ich żądanie, dostęp do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych, niedyskryminujących i proporcjonalnych zasadach. Dostęp ten umożliwia świadczenie usług płatniczych przez te podmioty w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zawiadamia KNF o każdym przypadku odmowy dostępu tym podmiotom do świadczonych przez siebie usług w terminie 7 dni od dnia odmowy dostępu z podaniem przyczyn takiej odmowy.</p>	
Art. 37 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zakazują świadczenia usług płatniczych przez osoby fizyczne lub prawne, które nie są dostawcami usług płatniczych ani nie są wyraźnie wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy.</p>	N			

<p>Art. 37 (2)-(5)</p>	<p>2. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący jeden z rodzajów działalności określonych w art. 3 lit. k) ppkt (i) lub (ii) lub oba rodzaje działalności, w przypadku których całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy przekracza 1 mln EUR, przesyłali właściwym organom powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, precyzując na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 3 lit. k) ppkt (i) oraz (ii) uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany.</p> <p>Na podstawie tego powiadomienia właściwy organ podejmuje należycie umotywowaną decyzję w oparciu o kryteria, o których mowa w art. 3 lit. k), w przypadku gdy dany rodzaj działalności nie kwalifikuje się jako działalność w ramach ograniczonej sieci, i informuje o tym dostawcę usług.</p> <p>3. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący rodzaj działalności określonej w art. 3 lit. l) przesyłali właściwym organom powiadomienie oraz by przedstawiali właściwym organom roczną opinię pokontrolną, poświadczającą, że dany rodzaj działalności jest zgodny z limitami określonymi w art. 3 lit. l).</p> <p>4. Niezależnie od ust. 1 właściwe organy informują EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z ust. 2 i 3, podając przy tym informację o wyłączeniu, na mocy którego prowadzona jest danego rodzaju działalność.</p> <p>5. Opis działalności będącej przedmiotem powiadomień na mocy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu jest podawany do wiadomości publicznej w rejestrach, o których mowa w</p>	<p>T</p>	<p>Art. 6c ust. 1-3; Art. 127 ust. 1 i 2; Art. 128 ust. 1 pkt 3; Art. 142 ust. 1 pkt 3a</p>	<p>Art. 6c. 1. W przypadku gdy całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy kalendarzowych przekracza 1 000 000 euro, podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, przekazuje KNF w terminie 14 dni od końca miesiąca, w którym nastąpiło przekroczenie, powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, ze wskazaniem, na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 6 pkt 11 lit. a i b uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany. Równowartość w walucie polskiej kwoty, o której mowa w zdaniu pierwszym, ustala się przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego na ostatni roboczy dzień miesiąca, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty.</p> <p>2. W przypadku braku możliwości weryfikacji przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie otrzymanego powiadomienia, KNF wzywa podmiot do jego uzupełnienia.</p> <p>3. W przypadku przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, KNF dokonuje, w terminie 30 dni od daty złożenia powiadomienia lub otrzymania uzupełnienia, o którym mowa w ust. 2, wpisu tego podmiotu do rejestru. Jeżeli działalność podmiotu nie spełnia kryteriów, o których mowa w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, KNF wydaje decyzję o odmowie wpisu podmiotu do rejestru.</p> <p>Art. 127. 1. W przypadku przekroczenia średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych, o której mowa w art. 118 ust. 3, biuro usług płatniczych, niezależnie od obowiązku dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. b:</p> <p>1) dostosowuje rozmiar prowadzonej działalności</p>	
------------------------	---	----------	---	--	--

	art. 14 i 15.			<p>w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 118 ust. 3,</p> <p>2) składa wniosek o dokonanie wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, o którym mowa w art. 117j ust. 1, lub</p> <p>3) składa wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1</p> <p>– w terminie 30 dni od końca okresu, w którym nastąpiło przekroczenie.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, do czasu rozpoznania wniosku przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się. W przypadku odmowy wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, odmowy wydania zezwolenia albo umorzenia postępowania termin ten biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.</p> <p>w art. 128 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „art. 127 ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1”</p> <p>w art. 142 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>3a) zakończenia przez małą instytucję płatniczą działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117l, nie wcześniej jednak niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu.</p>	
Art. 38 (1)-(3)	<p>1. Niniejszy tytuł stosuje się do pojedynczych transakcji płatniczych, do umów ramowych i transakcji płatniczych objętych tymi umowami. Strony mogą uzgodnić, że przepisów tych nie stosuje się w całości lub części, jeżeli użytkownik usług płatniczych nie jest konsumentem.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą stosować przepisy niniejszego tytułu do mikroprzedsiębiorstw w taki sam</p>	N			<p>Opcja narodowa</p>

	<p>sposób jak do konsumentów.</p> <p>3. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2008/48/WE, innych odpowiednich przepisów prawa Unii lub środków krajowych dotyczących niezharmonizowanych niniejszą dyrektywą warunków udzielania kredytów konsumentom, które są zgodne z prawem Unii.</p>				
Art. 39	<p>Przepisy niniejszego tytułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów prawa Unii zawierających dodatkowe wymogi w zakresie informacji wstępnych.</p> <p>W zakresie, w jakim stosuje się dyrektywę 2002/65/WE, wymogi informacyjne określone w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy – z wyjątkiem pkt 2 lit. c)–g), pkt 3 lit. a), d) i e) oraz pkt 4 lit. b) tego ustępu – zastępuje się art. 44, 45, 51 i 52 niniejszej dyrektywy.</p>	N			
Art. 40 (1)	<p>1. Dostawca usług płatniczych nie może pobierać od użytkownika usług płatniczych opłat za udostępnianie informacji na podstawie niniejszego tytułu.</p>	T	Art. 17 ust. 1	w art. 17:	a) w ust. 1 po wyrazach „opłat za dostarczanie” dodaje się wyrazy „lub udostępnienie”;
Art. 40 (2)	<p>2. Dostawca usług płatniczych i użytkownik usług płatniczych mogą uzgodnić opłaty za informacje dodatkowe lub informacje przekazywane z większą częstotliwością lub za ich przekazywanie za pomocą środków porozumiewania się innych niż określone w umowie ramowej, jeżeli informacje te są przekazywane na wniosek użytkownika usług płatniczych.</p>	T	Art. 17 ust. 2	w art. 17:	<p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Dostawca i użytkownik mogą uzgodnić opłaty za przekazywanie, na wniosek użytkownika, informacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) innych niż wymagane na podstawie przepisów niniejszego działu; 2) z większą częstotliwością niż jest wymagana na podstawie przepisów niniejszego działu; 3) wymaganych na podstawie przepisów niniejszego działu za pomocą środków porozumiewania się innych niż określone

				w umowie ramowej	
Art. 40 (3)	3. Jeżeli dostawca usług płatniczych może nakładać opłaty za udostępnianie informacji zgodnie z ust. 2, opłaty te muszą być rozsądne i zgodne z faktycznie poniesionymi przez dostawcę usług płatniczych kosztami.	T	Art. 17 ust. 3	c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: 3. Jeżeli dostawca jest uprawniony do pobierania opłat za przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 2, opłaty te nie mogą przekraczać bezpośrednich kosztów ponoszonych przez dostawcę, w tym kosztów ponoszonych w związku z ich przekazywaniem	
Art. 41	Państwa członkowskie ustanawiają przepis, zgodnie z którym na dostawcy usług płatniczych spoczywa obowiązek udowodnienia, że spełnił on wymogi informacyjne określone w niniejszym tytule.	N		Art. 18 uup	
Art. 42 (1)	Odstępstwo od wymogów informacyjnych w przypadku instrumentów przeznaczonych do dokonywania płatności niskokwotowych i pieniądza elektronicznego 1. W przypadku instrumentów płatniczych, które zgodnie z odpowiednią umową ramową dotyczą wyłącznie indywidualnych transakcji płatniczych na kwotę nieprzekraczającą 30 EUR lub które mają limit wydatków w wysokości 150 EUR albo służą do przechowywania środków pieniężnych w kwocie nieprzekraczającej w żadnym momencie 150 EUR: ana zasadzie odstępstwa od art. 51, 52 i 56, dostawca) usług płatniczych przekazuje płatnikowi jedynie informacje o najważniejszych cechach usługi płatniczej, w tym o możliwych sposobach korzystania z instrumentu płatniczego, odpowiedzialności i pobieranych opłatach, oraz inne istotne informacje niezbędne do podjęcia świadomej decyzji; wskazuje on również, gdzie można w łatwy sposób uzyskać dostęp do wszelkich innych informacji i warunków	T	Art. 19 ust. 1	W art. 19 w ust. 1: a) po wyrazach „pozwalają na dokonywanie” dodaje się wyraz „wyłącznie”, b) w pkt 3: – w lit. a po wyrazie „dostawca” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”, – w lit. b po wyrazach „dostawca nie ma obowiązku” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”;	

	<p>określonych w art. 52;</p> <p>b) można uzgodnić, że – na zasadzie odstępstwa od art. 54) – dostawca usług płatniczych nie ma obowiązku proponowania zmian warunków umowy ramowej w taki sam sposób, jak przewidziano w art. 51 ust. 1;</p> <p>c) można uzgodnić, że – na zasadzie odstępstwa od art. 57 i 58 – po wykonaniu transakcji płatniczej:</p> <p>(i) dostawca usług płatniczych dostarcza lub udostępnia jedyne numer identyfikacyjny umożliwiający użytkownikowi usług płatniczych zidentyfikowanie transakcji płatniczej, jej kwotę, ewentualne opłaty lub – w przypadku kilku transakcji płatniczych tego samego rodzaju i na rzecz tego samego odbiorcy – informacje o całkowitej kwocie tych transakcji płatniczych i opłatach pobranych z ich tytułu;</p> <p>(ii) dostawca usług płatniczych nie ma obowiązku dostarczania lub udostępniania informacji, o których mowa w ppkt (i), jeżeli instrument płatniczy używany jest anonimowo lub jeżeli z innych względów dostawca usług płatniczych nie ma technicznej możliwości ich dostarczenia. Dostawca usług płatniczych zapewnia jednak płatnikowi możliwość sprawdzenia kwoty przechowywanych środków pieniężnych.</p>				
Art. 42 (2)	<p>2. W przypadku krajowych transakcji płatniczych państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zmniejszyć lub podwoić kwoty, o których mowa w ust. 1. W przypadku przedpłaconych instrumentów płatniczych państwa członkowskie mogą zwiększyć te kwoty do wysokości 500 EUR.</p>	N			Opcja narodowa

Art. 43 (1)(2)	<p>1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do pojedynczych transakcji płatniczych nieobjętych umową ramową.</p> <p>2. W przypadku gdy zlecenie płatnicze dotyczące pojedynczej transakcji płatniczej jest przekazywane przez instrument płatniczy objęty umową ramową, dostawca usług płatniczych nie jest zobowiązany do dostarczania ani udostępniania informacji, którą użytkownik usług płatniczych już otrzymał na podstawie umowy ramowej z innym dostawcą usług płatniczych lub którą otrzyma na podstawie tej umowy ramowej.</p>	N		Art. 20 uup	
Art. 44 (1)	<p>1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym zanim użytkownik usług płatniczych zwiąże się umową lub ofertą dotyczącą pojedynczej usługi płatniczej, dostawca usług płatniczych ma obowiązek udostępnić użytkownikowi usług płatniczych, w łatwo dostępny sposób, informacje i warunki określone w art. 45 dotyczące świadczonych przez niego usług. Na wniosek użytkownika usług płatniczych dostawca usług płatniczych dostarcza informacje i warunki w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje i warunki muszą być sformułowane w sposób łatwo zrozumiały oraz w przejrzystej i czytelnej formie, w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym usługa płatnicza jest oferowana, lub w innym języku uzgodnionym przez strony.</p>	T	Art. 22 ust. 1	<p>W art. 22:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dostawca zapewnia użytkownikowi łatwy dostęp do informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lub 1a, art. 24 i art. 25, a na wniosek użytkownika dostarcza je użytkownikowi w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje te formułuje się w sposób łatwo zrozumiały, w przejrzystej i czytelnej formie</p>	
Art. 44 (2)(3)	<p>2. Jeżeli umowa o pojedynczą usługę płatniczą została zawarta na wniosek użytkownika usług płatniczych przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które nie pozwalają dostawcy usług płatniczych na spełnienie wymogów ust. 1, dostawca usług płatniczych wypełnia swoje obowiązki wynikające z tego ustępu niezwłocznie po wykonaniu danej transakcji płatniczej.</p>	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	

	3. Obowiązki wynikające z ust. 1 niniejszego artykułu można również wypełnić, dostarczając kopię projektu umowy o pojedynczą usługę płatniczą lub kopię projektu zlecenia płatniczego zawierających informacje i warunki określone w art. 45.				
Art. 45 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają dostarczanie lub udostępnianie przez dostawcę usług płatniczych następujących informacji i warunków użytkownikowi usług płatniczych:</p> <p>a) wyszczególnienie informacji lub wskazanie unikatowego identyfikatora, które mają być podane przez użytkownika usług płatniczych, aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo zainicjowane lub wykonane;</p> <p>b) maksymalny czas wykonania świadczonej usługi płatniczej;</p> <p>c) wszelkie opłaty należne dostawcy usług płatniczych od użytkownika usług płatniczych i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie tych opłat;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, faktyczny lub referencyjny kurs walutowy, który ma zostać zastosowany do transakcji płatniczej.</p>	T	Art. 23 ust. 1 i 1a	w art. 23:	<p>a) w ust. 1 pkt 1 po wyrazie „prawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowane lub”;</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi oprócz informacji, o których mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę (firmę) dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, jego siedzibę i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, a w przypadku korzystania z usług agenta lub wykonywania działalności przez oddział w państwie członkowskim, w którym usługa jest oferowana, także adres tego agenta lub oddziału oraz inne dane kontaktowe mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, w tym adres poczty elektronicznej; 2) dane kontaktowe właściwego organu nadzoru;
Art. 45 (2)	2. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy świadczący usługę inicjowania płatności – przed zainicjowaniem płatności – dostarczali lub udostępniali płatnikowi następujące jasne i wyczerpujące informacje:	T	Art. 22 ust. 2a; Art. 23 ust. 1a	W art. 22:	<p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: 2a. Informacje określone w art. 23 ust. 1a dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.”</p>

	<p>anazwę dostawcy świadczącego usługę inicjowania) płatności, adres geograficzny siedziby jego zarządu oraz, w stosownych przypadkach, adres geograficzny jego agenta lub oddziału z siedzibą w państwie członkowskim, w którym usługa płatnicza jest oferowana, oraz inne dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej, mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania płatności; oraz</p> <p>b) dane kontaktowe właściwego organu</p>			<p>w art. 23:</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi ponadto:</p> <p>1) nazwę (firmę) dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, jego siedzibę i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, a w przypadku korzystania z usług agenta lub wykonywania działalności przez oddział w państwie członkowskim, w którym usługa jest oferowana, także adres tego agenta lub oddziału oraz inne dane kontaktowe mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, w tym adres poczty elektronicznej;</p> <p>2) dane kontaktowe właściwego organu nadzorującego;”;</p>	
Art. 45 (3)	3. W stosownych przypadkach wszelkie inne mające znaczenie informacje i warunki określone w art. 52 są udostępniane użytkownikowi usług płatniczych w łatwo dostępny sposób.	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	
Art. 46	<p>Informacje dla płatnika i odbiorcy po zainicjowaniu zlecenia płatniczego</p> <p>Oprócz informacji i warunków określonych w art. 45, w przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca ten – bezzwłocznie po zainicjowaniu – dostarcza lub udostępnia płatnikowi i, w</p>	T	Art. 59r ust. 1	<p>Art. 59r. 1. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, niezwłocznie po jego złożeniu dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia płatnikowi, a w razie potrzeby odbiorcy:</p> <p>1) potwierdzenie prawidłowego złożenia zlecenia płatniczego u dostawcy prowadzącego rachunek;</p>	

	<p>stosownych przypadkach, odbiorcy wszystkie następujące dane:</p> <p>a) potwierdzenie pomyślnego zainicjowania zlecenia płatniczego u dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek dla płatnika;</p> <p>b) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi i odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej, a, w stosownych przypadkach, odbiorcy zidentyfikowanie płatnika oraz wszelkie inne informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą;</p> <p>c) kwotę transakcji płatniczej;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, kwotę wszelkich opłat należnych z tytułu transakcji na rzecz dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie kwot takich opłat.</p>			<p>2) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi i odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej, a w razie potrzeby umożliwiający odbiorcy zidentyfikowanie płatnika, oraz inne informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą;</p> <p>3) informację o:</p> <p>a) kwocie transakcji płatniczej,</p> <p>b) łącznej kwocie opłat należnych z tytułu transakcji na rzecz dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, a w stosownych przypadkach wraz z wyszczególnieniem kwot tych opłat.</p>	
Art. 47	<p>Informacje dla dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek dla płatnika w przypadku usługi inicjowania płatności</p> <p>Jeżeli zlecenie płatnicze jest inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca ten udostępnia dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek dla płatnika numer identyfikacyjny transakcji płatniczej.</p>	T	Art. 59r. ust. 2	Art. 59r. 2. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca ten udostępnia dostawcy prowadzącemu rachunek numer identyfikacyjny tej transakcji.	
Art. 48	<p>Bezpośrednio po otrzymaniu zlecenia płatniczego dostawca usług płatniczych płatnika dostarcza lub udostępnia płatnikowi, w ten sam sposób jak określony w art. 44 ust. 1, wszystkie następujące dane dotyczące świadczonych przez niego usług:</p>	T	Art. 24	W art. 24 po wyrazach „dostawca płatnika” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”	

	<p>a numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi) zidentyfikowanie transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące odbiorcy;</p> <p>b kwotę transakcji płatniczej w walucie użytej w zleceniu) płatniczym;</p> <p>ckwotę wszelkich opłat należnych od płatnika z tytułu) transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie kwot takich opłat;</p> <p>dw stosownych przypadkach, kurs walutowy) zastosowany w danej transakcji płatniczej przez dostawcę usług płatniczych płatnika lub odniesienie do tego kursu, o ile różni się on od kursu podawanego zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. d), oraz kwotę transakcji płatniczej po przeliczeniu walut;</p> <p>e) datę otrzymania zlecenia płatniczego.</p>				
Art. 49	<p>Bezpośrednio po wykonaniu transakcji płatniczej dostawca usług płatniczych odbiorcy dostarcza lub udostępnia odbiorcy, w ten sam sposób jak określony w art. 44 ust. 1, wszystkie następujące dane dotyczące świadczonych przez niego usług:</p> <p>a numer identyfikacyjny umożliwiający odbiorcy) zidentyfikowanie transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, płatnika, oraz wszelkie informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą;</p> <p>b kwotę transakcji płatniczej w walucie, w której środki) pieniężne są udostępniane odbiorcy;</p> <p>ckwotę wszelkich opłat należnych od odbiorcy z tytułu) transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach,</p>	T	Art. 25	w art. 25:	<p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”,</p> <p>b) w pkt 3 wyraz „odbiorcy” zastępuje się wyrazami „od odbiorcy”;</p>

	<p>wyszczególnienie kwot takich opłat;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, kurs walutowy zastosowany w danej transakcji płatniczej przez dostawcę usług płatniczych odbiorcy oraz kwotę transakcji płatniczej przed przeliczeniem walut;</p> <p>e) datę waluty zastosowaną przy uznaniu rachunku.</p>				
Art. 50	Niniejszy rozdział ma zastosowanie do transakcji płatniczych objętych umową ramową.	N			
Art. 51 (1)-(3)	<p>1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym w odpowiednim czasie, zanim umowa ramowa lub oferta staną się dla użytkownika usług płatniczych wiążące, dostawca usług płatniczych dostarcza użytkownikowi usług płatniczych – w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku – informacje i warunki określone w art. 52. Informacje i warunki muszą być sformułowane w sposób łatwo zrozumiały oraz w przejrzystej i czytelnej formie, w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym usługa płatnicza jest oferowana, lub w innym języku uzgodnionym przez strony.</p> <p>2. Jeżeli umowa ramowa została zawarta na wniosek użytkownika usług płatniczych przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które nie pozwalają dostawcy usług płatniczych na spełnienie wymogów ust. 1, dostawca usług płatniczych wypełnia swoje obowiązki wynikające z tego ustępu niezwłocznie po zawarciu umowy ramowej.</p> <p>3. Obowiązki wynikające z ust. 1 można również wypełnić, dostarczając kopię projektu umowy ramowej zawierającego informacje i warunki określone w art. 52.</p>	N	Art. 26 ust. 1	w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	<p>1. Dostawca dostarcza użytkownikowi informacje określone w art. 27, art. 29 ust. 1 i 5, art. 31 ust. 1 i art. 32 ust. 1 w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje sporządza się w języku polskim lub innym języku uzgodnionym przez dostawcę i użytkownika. Informacje formułuje się w sposób łatwo zrozumiały w przejrzystej i czytelnej formie.</p>

Art. 52	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownik usług płatniczych otrzymywał następujące informacje i warunki:</p> <p>1 dotyczące dostawcy usług płatniczych:</p> <p>) nazwę dostawcy usług płatniczych, adres geograficzny siedziby jego zarządu oraz, w stosownych przypadkach, adres geograficzny jego agenta lub oddziału prowadzącego działalność w państwie członkowskim, w którym usługa płatnicza jest oferowana, a także wszelkie inne adresy, w tym adres poczty elektronicznej, mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą usług płatniczych;</p> <p>bszczególne informacje na temat stosownych organów nadzoru i rejestru, o którym mowa w art. 14, lub innego stosownego publicznego rejestru, do którego dostawca usług płatniczych wpisany jest jako posiadający zezwolenie, oraz numer wpisu lub równoważne środki identyfikacji w tym rejestrze;</p> <p>2 dotyczące korzystania z usługi płatniczej:</p> <p>) a) opis najważniejszych cech świadczonej usługi płatniczej;</p> <p>b) wskazanie informacji lub unikatowego identyfikatora, które muszą być podane przez użytkownika usług płatniczych, aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo zainicjowane lub wykonane;</p> <p>c) informacje na temat formy i procedury udzielania zgody na zainicjowanie zlecenia płatniczego lub wykonanie transakcji płatniczej oraz cofnięcia takiej zgody zgodnie z art. 64 i 80;</p>	Art. 27 pkt 2 lit. b, c, e-g, 3a, 4 lit. a-b, 5 lit. aa, d, e	<p>w art. 27:</p> <p>a) w pkt 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w lit. b po wyrazach „aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowane lub”, - lit. c otrzymuje brzmienie: „c) określenie formy i procedury udzielania zgody na złożenie zlecenia płatniczego lub wykonanie transakcji płatniczej oraz cofnięcia takiej zgody, a także odwołania zlecenia płatniczego na podstawie art. 40 i art. 51,”, - w lit. e wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, - w lit. f po wyrazach „w art. 41 ust. 1” dodaje się wyraz „oraz” oraz skreśla się średnik i dodaje się lit. g w brzmieniu: „g) w przypadku instrumentów płatniczych, w których zastosowano co-badging - dodatkowo informacje na temat praw przysługujących użytkownikowi usług płatniczych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751;”, <p>b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) informację o wszelkich opłatach należnych na rzecz dostawcy od użytkownika, w tym opłatach związanych ze sposobem i częstotliwością dostarczania lub udostępniania informacji, w tym wyszczególnienie kwot tych opłat,”,</p> <p>c) w pkt 4:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w lit. a wyrazy „po stronie” zastępuje się wyrazami „dotyczących sprzętu i oprogramowania”, - w lit. b po wyrazie „częstotliwości” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”, 	
---------	--	---	---	--

<p>dinformacje na temat momentu otrzymania zlecenia) płatniczego zgodnie z art. 78 oraz nieprzekraczalny termin, o ile taki jest, ustanowiony przez dostawcę usług płatniczych;</p> <p>einformacje na temat maksymalnego czasu wykonania) usługi płatniczej, która ma być świadczona;</p> <p>fustalenie możliwości uzgodnienia limitów wydatków) przewidzianych dla korzystania z instrumentu płatniczego zgodnie z art. 68 ust. 1;</p> <p>gw przypadku opartych na karcie instrumentów) płatniczych wspólnych marek (co-badged) – informacje na temat praw przysługujących użytkownikowi usług płatniczych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751;</p> <p>3dotyczące opłat, stóp procentowych i kursów) walutowych:</p> <p>a wszelkie opłaty należne na rzecz dostawcy usług) płatniczych od użytkownika usług płatniczych, w tym opłaty związane ze sposobem i częstotliwością dostarczania lub udostępniania informacji na podstawie niniejszej dyrektywy, i – w stosownych przypadkach – wyszczególnienie kwot takich opłat;</p> <p>bw stosownych przypadkach, stopy procentowe i kursy) walutowe, które zostaną zastosowane, lub, jeżeli mają być zastosowane referencyjne stopy procentowe i referencyjne kursy walutowe – sposób obliczania rzeczywistej wysokości odsetek oraz stosowna data i wskaźnik lub podstawa stosowana do ustalenia takiej referencyjnej stopy procentowej lub referencyjnego kursu walutowego;</p>		<p>d) w pkt 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> – po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu: „aa) opis bezpiecznej procedury powiadamiania użytkownika przez dostawcę w przypadku podejrzenia lub faktycznego wystąpienia oszustwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa,” – w lit. d po wyrazach „lub nieprawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowanych lub”, – w lit. e po wyrazach „dostawcy za” dodaje się wyrazy „zainicjowanie lub” 	
---	--	---	--

<p>co ile zostało to uzgodnione, natychmiastowe) zastosowanie zmian referencyjnej stopy procentowej lub referencyjnego kursu walutowego oraz wymogi w zakresie informowania o zmianach zgodnie z art. 54 ust. 2;</p> <p>4dotyczące porozumiewania się:) a w stosownych przypadkach, środki porozumiewania się, w tym wymogi techniczne dla sprzętu i oprogramowania użytkownika usług płatniczych, uzgodnione przez strony do przekazywania informacji lub dokonywania powiadomień lub zgłoszeń zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>b sposób i częstotliwość dostarczania lub udostępniania informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>c język lub języki, w jakich zawarta zostanie umowa ramowa oraz w jakich strony porozumiewają się w trakcie tego stosunku umownego;</p> <p>d prawo użytkownika usług płatniczych do otrzymania warunków umownych regulujących daną umowę ramową oraz informacji i warunków zgodnie z art. 53;</p> <p>5dotyczące środków ochronnych i naprawczych:) a w stosownych przypadkach, opis środków, jakie musi przedsięwziąć użytkownik usług płatniczych w celu bezpiecznego przechowywania instrumentu płatniczego, oraz informacje dotyczące sposobu dokonania dostawcy usług płatniczych zgłoszenia na potrzeby art. 69 ust. 1 lit. b);</p> <p>b opis bezpiecznej procedury powiadamiania użytkownika usług płatniczych przez dostawcę usług</p>				
--	--	--	--	--

	<p>) płatniczych w przypadku podejrzenia lub faktycznego wystąpienia oszustwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa;</p> <p>co ile zostało to uzgodnione, warunki, na jakich</p> <p>) dostawca usług płatniczych zastrzega sobie prawo zablokowania instrumentu płatniczego zgodnie z art. 68;</p> <p>odpowiedzialność płatnika zgodnie z art. 74, w tym</p> <p>) informacje dotyczące stosownej kwoty;</p> <p>esposób, w jaki użytkownik usług płatniczych ma</p> <p>) obowiązek zgłosić dostawcy usług płatniczych wszelkie przypadki nieautoryzowanych lub nieprawidłowo zainicjowanych lub wykonanych transakcji płatniczych zgodnie z art. 71, oraz termin takiego zgłoszenia, jak również odpowiedzialność dostawcy usług płatniczych za nieautoryzowane transakcje płatnicze zgodnie z art. 73;</p> <p>fodpowiedzialność dostawcy usług płatniczych za</p> <p>) zainicjowanie lub wykonanie transakcji płatniczych zgodnie z art. 89;</p> <p>g) warunki uzyskania zwrotu zgodnie z art. 76 i 77;</p> <p>6dotyczące zmian i wypowiedzenia umowy ramowej:</p> <p>)</p> <p>ao ile zostało to uzgodnione, informację o tym, że jeżeli</p> <p>) przed proponowanym dniem wejścia w życie zmian warunków użytkownik usług płatniczych nie zgłosi dostawcy usług płatniczych sprzeciwu wobec takich zmian, to uznaje się, że użytkownik wyraził na nie zgodę zgodnie z art. 54;</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>b) okres obowiązywania umowy ramowej;</p> <p>c) prawo użytkownika usług płatniczych do</p> <p>) wypowiedzenia umowy ramowej i wszelkie inne uzgodnienia dotyczące wypowiedzenia umowy zgodnie z art. 54 ust. 1 i art. 55;</p> <p>7) dotyczące dochodzenia roszczeń:</p> <p>) a) wszelkie klauzule umowne dotyczące prawa mającego</p> <p>) zastosowanie do umowy ramowej lub właściwego sądu;</p> <p>b) procedury alternatywnego rozstrzygnięcia sporów</p> <p>) dostępne dla użytkownika usług płatniczych zgodnie z art. 99–102.</p>				
Art. 53	<p>W każdym momencie trwania stosunku umownego użytkownik usług płatniczych ma prawo otrzymać, na wniosek, warunki umowne dotyczące umowy ramowej, a także informacje i warunki określone w art. 52, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji.</p>	N		Art. 28 uup	
Art. 54 (1)	<p>1. Wszelkie zmiany umowy ramowej lub informacji i warunków określonych w art. 52 są proponowane przez dostawcę usług płatniczych w taki sam sposób jak przewidziany w art. 51 ust. 1, i nie później niż dwa miesiące przed proponowaną datą rozpoczęcia ich stosowania. Użytkownik usług płatniczych może zaakceptować albo odrzucić zmiany przed terminem ich proponowanej daty wejścia w życie.</p> <p>W stosownych przypadkach, zgodnie z art. 52 ust. 6 lit. a), dostawca usług płatniczych informuje użytkownika usług płatniczych, że jeżeli przed proponowaną datą wejścia w życie tych zmian użytkownik usług</p>	T	Art. 29 ust. 2 pkt 2	<p>w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2) użytkownik ma prawo, przed datą proponowanego wejścia w życie zmian, wypowiedzieć umowę ramową bez ponoszenia opłat ze skutkiem od dowolnej daty aż do dnia, w którym dane zmiany zostałyby zastosowane</p>	

	<p>płatniczych nie zgłosi dostawcy sprzeciwu wobec tych zmian, to uznaje się, że wyraził na nie zgodę. Dostawca usług płatniczych informuje także użytkownika usług płatniczych, że jeżeli użytkownik usług płatniczych odrzuci te zmiany, to użytkownik ten ma prawo wypowiedzieć umowę ramową bezpłatnie i ze skutkiem od dowolnej daty aż do dnia, w którym dane zmiany zostałyby zastosowane.</p>				
Art. 54 (2) (3)	<p>2. Zmiany stóp procentowych lub kursów walutowych mogą być stosowane natychmiastowo i bez wcześniejszego powiadomienia, pod warunkiem że takie prawo zostało uzgodnione w umowie ramowej oraz że podstawą zmian stóp procentowych lub kursów walutowych są referencyjne stopy procentowe lub referencyjne kursy walutowe uzgodnione zgodnie z art. 52 ust. 3 lit. b) i c). Użytkownik usług płatniczych otrzymuje tak szybko jak to możliwe informacje na temat wszelkich zmian stopy procentowej w taki sam sposób jak przewidziany w art. 51 ust. 1, chyba że strony uzgodniły określoną częstotliwość lub sposób dostarczania lub udostępniania informacji. Zmiany stóp procentowych lub kursów walutowych na korzystniejsze dla użytkowników usług płatniczych mogą być jednak dokonywane bez wcześniejszego powiadomienia.</p> <p>3. Zmiany stóp procentowych lub kursów walutowych stosowanych w transakcjach płatniczych są wprowadzane i obliczane w sposób neutralny, który nie dyskryminuje użytkowników usług płatniczych.</p>	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	

Art. 55 (1)	1. Użytkownik usług płatniczych może wypowiedzieć umowę ramową w dowolnym momencie, chyba że strony uzgodniły okres wypowiedzenia. Okres ten nie przekracza jednego miesiąca.	N		Art. 35 uup.	
Art. 55 (2)	2. Wypowiedzenie umowy ramowej jest dla użytkownika usług płatniczych bezpłatne, z wyjątkiem przypadków gdy dana umowa obowiązuje krócej niż sześć miesięcy. Jeżeli przewidziane są opłaty z tytułu wypowiedzenia umowy ramowej, muszą być one adekwatne i zgodne z kosztami.	T	Art. 35 ust. 3 i 4	Art. 35 3. Wypowiedzenie umowy ramowej nie może wiązać się z nałożeniem przez dostawcę na użytkownika opłat, z zastrzeżeniem ust. 4. 4. Dostawca może pobrać od użytkownika opłatę za wypowiedzenie umowy ramowej w przypadku gdy wypowiedzenie nastąpiło przed upływem 6 miesięcy od daty jej zawarcia, a umowa ta przewiduje możliwość pobrania tej opłaty. Opłata pobrana od użytkownika z tego tytułu nie może przekraczać kosztów poniesionych przez dostawcę w związku z zawarciem umowy ramowej	
Art. 55 (3)-(6)	3. Jeżeli tak uzgodniono w umowie ramowej, dostawca usług płatniczych może wypowiedzieć umowę ramową zawartą na czas nieoznaczony z co najmniej dwumiesięcznym wypowiedzeniem w taki sam sposób, jak przewidziany w art. 51 ust. 1. 4. Pobierane regularnie opłaty z tytułu usług płatniczych są uiszczane przez użytkownika usług płatniczych wyłącznie w sposób proporcjonalny aż do wygaśnięcia umowy. Jeżeli tego rodzaju opłaty uiszczono z góry, podlegają one proporcjonalnemu zwrotowi. 5. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich regulujących prawa stron do uznania umowy ramowej za niewykonalną lub nieważną. 6. Państwa członkowskie mogą przewidzieć	N		Nie zmieniony w stosunku do PSD – wdrożony w uup	

	korzystniejsze przepisy dla użytkowników usług płatniczych.				
Art. 56	<p>W przypadku indywidualnej transakcji płatniczej dokonywanej na podstawie umowy ramowej i zainicjowanej przez płatnika dostawca usług płatniczych dostarcza, na wniosek płatnika, w odniesieniu do tej konkretnej transakcji płatniczej jednoznacznych informacji dotyczących wszystkich następujących kwestii:</p> <p>a) maksymalnego terminu wykonania transakcji;</p> <p>b) opłat należnych od płatnika;</p> <p>c w stosownych przypadkach – wyszczególnienia kwot) ewentualnych opłat.</p>	T	Art. 30	<p>art. 30 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 30. W przypadku indywidualnej transakcji płatniczej dokonywanej na podstawie umowy ramowej i zainicjowanej przez płatnika dostawca dostarcza przed wykonaniem indywidualnej transakcji płatniczej na wniosek płatnika i w odniesieniu do tej konkretnej transakcji płatniczej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokładne informacje dotyczące maksymalnego terminu jej wykonania oraz 2) opłat należnych od płatnika, w tym wyszczególnienie kwot wszelkich opłat 	
Art. 57 (1)	<p>1. Po obciążeniu rachunku płatnika kwotą indywidualnej transakcji płatniczej lub – w przypadku gdy płatnik nie korzysta z rachunku płatniczego – po otrzymaniu zlecenia płatniczego dostawca usług płatniczych płatnika bez zbędnej zwłoki dostarcza płatnikowi, w taki sam sposób, jak określony w art. 51 ust. 1, wszystkich następujących informacji:</p> <p>a) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi) zidentyfikowanie każdej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące odbiorcy;</p> <p>b) kwotę transakcji płatniczej w walucie, w jakiej) obciążono rachunek płatniczy płatnika, lub w walucie</p>	N	Art. 26 ust. 1;		

	<p>wykorzystanej do zlecenia płatniczego;</p> <p>kwotę wszelkich opłat z tytułu transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie kwot takich opłat, lub odsetki należne od płatnika;</p> <p>dw stosownych przypadkach, kurs walutowy zastosowany w danej transakcji płatniczej przez dostawcę usług płatniczych płatnika oraz kwotę transakcji płatniczej po przeliczeniu walut;</p> <p>datę waluty zastosowaną przy obciążeniu rachunku lub datę otrzymania zlecenia płatniczego.</p>				
Art. 57 (2)	2. Umowa ramowa musi zawierać warunek, zgodnie z którym płatnik może wymagać, by informacje, o których mowa w ust. 1, były dostarczane lub udostępniane okresowo co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie i w uzgodniony sposób umożliwiający płatnikowi przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.	T	Art. 31 ust. 2	W art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowa ramowa zawiera postanowienie, zgodnie z którym płatnik może wymagać, aby informacje, o których mowa w ust.1, były dostarczane lub udostępniane okresowo, co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie, w sposób określony w umowie, umożliwiający płatnikowi przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.”;	
Art. 57 (3)	3. Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić wymóg, zgodnie z którym dostawcy usług płatniczych co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie, dostarczają informacje w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji	N			Opcja narodowa
Art. 58 (1)	1. Po wykonaniu indywidualnej transakcji płatniczej dostawca usług płatniczych odbiorcy bez zbędnej zwłoki dostarcza odbiorcy w taki sam sposób jak określony w art. 51 ust. 1, wszystkich następujących informacji: anumer identyfikacyjny umożliwiający odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej i płatnika oraz wszelkie informacje przekazane wraz z transakcją	N		Art. 32 uup	

	<p>płatniczą;</p> <p>b) kwotę transakcji płatniczej w walucie, w której) uznawany jest rachunek płatniczy odbiorcy;</p> <p>c) kwotę wszelkich opłat z tytułu transakcji płatniczej i, w) stosownych przypadkach, wyszczególnienie kwot takich opłat, lub odsetki należne od odbiorcy;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, kurs walutowy) zastosowany w danej transakcji płatniczej przez dostawcę usług płatniczych odbiorcy oraz kwotę transakcji płatniczej przed przeliczeniem walut;</p> <p>e) datę waluty zastosowaną przy uznaniu rachunku.</p>				
Art. 58 (2)	2. Umowa ramowa może zawierać warunek, zgodnie z którym informacje określone w ust. 1 należy dostarczać lub udostępniać okresowo co najmniej raz w miesiącu i w uzgodniony sposób umożliwiający odbiorcy przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.	T	Art. 32 ust. 2	W art. 32 w ust. 2 po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;	
Art. 58 (3)	3. Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić wymóg, zgodnie z którym dostawcy usług płatniczych co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie, dostarczają informacje w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji.	N			Opcja narodowa
Art. 59 (1)	1. Płatności dokonywane są w walucie uzgodnionej przez strony.	N		Art. 34. uup	
Art. 59 (2)	2. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty oferowana jest przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i gdy usługa ta jest oferowana w bankomacie, punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, strona oferująca płatnikowi	T	Art. 5 ust. 3b; Art. 20c	W art. 5: 3b. Przepisy art. 59ia–59ih stosuje się wyłącznie do usług płatniczych wykonywanych	

	<p>usługę przeliczenia waluty ujawnia płatnikowi informacje dotyczące wszelkich opłat, jak również kurs walutowy, który ma być zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej.</p> <p>Na tej podstawie płatnik wyraża zgodę na usługę przeliczenia waluty.</p>			<p>w walucie polskiej.”;</p> <p>Art. 20c. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty jest oferowana bezpośrednio przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i świadczona za pośrednictwem bankomatu, w punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, podmiot oferujący płatnikowi usługę przeliczenia waluty przekazuje płatnikowi przed wykonaniem transakcji płatniczej informacje dotyczące wszelkich opłat jak również kurs walutowy, który zostanie zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej.”;</p>	
Art. 60 (1)	1. W przypadku gdy za korzystanie z danego instrumentu płatniczego odbiorca żąda opłaty lub oferuje zniżkę, odbiorca informuje o tym płatnika przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.	T	Art. 20 ust. 1	W art. 20: a) w ust. 1 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”,	
Art. 60 (2)	2. W przypadku gdy za korzystanie z danego instrumentu płatniczego dostawca usług płatniczych lub inna strona biorąca udział w transakcji żądają opłaty, dostawca usług płatniczych lub ta inna strona informują o tym użytkownika usług płatniczych przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.	T	Art. 20 ust. 2	W art. 20: b) w ust. 2 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”,	
Art. 60 (3)	3. Płatnik jest zobowiązany do uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, tylko wtedy, gdy całkowita kwota tych opłat została podana do wiadomości przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.	T	Art. 20 ust. 3	w art. 20: c) w ust. 3 wyraz „opłacie” zastępuje się wyrazami „całkowitej kwocie opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 przed zainicjowaniem transakcji płatniczej”;	
Art. 61 (1)-(4)	1. W przypadku gdy użytkownik usług płatniczych nie jest konsumentem, użytkownik usług płatniczych i dostawca usług płatniczych mogą uzgodnić, że nie stosuje się art. 62 ust. 1, art. 64 ust. 3 oraz art. 72, 74, 76, 77, 80 i 89 w całości lub w części. Użytkownik usług płatniczych i dostawca usług płatniczych mogą także uzgodnić inne terminy niż określone w art. 71.	N		Art. 33. uup	

	<p>2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy użytkownik usług płatniczych nie jest konsumentem, nie stosuje się art. 102.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że przepisy niniejszego tytułu mają zastosowanie do mikroprzedsiębiorstw w taki sam sposób jak do konsumentów.</p> <p>4. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy 2008/48/WE, innych odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego dotyczących warunków udzielania kredytów konsumentom, niezharmonizowanych niniejszą dyrektywą, które są zgodne z prawem Unii.</p>				
Art. 62 (1)	<p>1. Dostawca usług płatniczych nie może pobierać od użytkownika usług płatniczych opłat za wypełnienie swoich obowiązków informacyjnych lub za środki naprawcze i zapobiegawcze na podstawie niniejszego tytułu, chyba że w art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 5 i art. 88 ust. 2 określono inaczej. Opłaty te są uzgadniane pomiędzy użytkownikiem usług płatniczych a dostawcą usług płatniczych i muszą być adekwatne i zgodne z kosztami faktycznie poniesionymi przez dostawcę usług płatniczych.</p>	N		<p>Art. 36. uup</p> <p>Art. 38. uup.</p> <p>Art. 38a. uup</p> <p>Art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy o rachunkowości.</p> <p>4. Organizacja kartowa, wydawca karty płatniczej oraz agent rozliczeniowy udostępniają na swoich stronach internetowych informację o aktualnych stawkach opłaty interchange.</p> <p>5. Organizacja kartowa udostępnia na swojej stronie internetowej informację o stawkach opłaty systemowej.</p> <p>6. Organizacja kartowa przekazuje do KNF oraz agentów rozliczeniowych informację o zmianie stawek opłaty systemowej, nie później niż 3 miesiące przed dniem jej wejścia w życie, wraz z uzasadnieniem zmiany.</p> <p>7. Organizacja kartowa nie może pobierać opłat z tytułu</p>	

				krajowej transakcji płatniczej przy użyciu karty płatniczej wydanej w ramach umowy z inną organizacją kartową.	
Art. 62 (2)	2. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym w przypadku transakcji płatniczych realizowanych na terytorium Unii, gdy zarówno dostawca usług płatniczych płatnika, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy, bądź też jedyny dostawca usług płatniczych w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Unii, odbiorca uiszcza opłaty nałożone przez swojego dostawcę usług płatniczych, a płatnik – opłaty nałożone przez swojego dostawcę usług płatniczych.	T	Art. 37a ust. 1 (uchyla się art. 38)	„Art. 37a. 1. W przypadku transakcji płatniczych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w obrocie z państwami członkowskimi innymi niż Rzeczpospolita Polska płatnik i odbiorca ponoszą opłaty określone w umowie zawartej przez każdego z nich ze swoim dostawcą, jeżeli zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca danej transakcji płatniczej wykonują działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.	
Art. 62 (3)	3. Dostawca usług płatniczych nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierowania jego wyboru w inny sposób tak, by skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne zastosowane opłaty nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.	T	Art. 37a ust. 2	Art. 37a. 2. Dostawca nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierowania jego wyboru w inny sposób tak, aby skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne opłaty pobierane z tego tytułu nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.	
Art. 62 (4) (5)	4. W każdym razie państwa członkowskie zapewniają, by odbiorca nie żądał opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751, ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie (UE) nr 260/2012. 5. Państwa członkowskie mogą zakazać żądania opłat lub ograniczyć prawo odbiorcy do żądania opłat, mając na uwadze potrzebę pobudzania konkurencji i promowania korzystania z wydajnych instrumentów	T	Art. 37a ust. 3	3. Odbiorca nie pobiera opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751 ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009	

	płatniczych.				
Art. 63 (1)-(3)	<p>Odstępstwo dotyczące instrumentów płatniczych przeznaczonych do dokonywania płatności niskokwotowych i pieniądza elektronicznego</p> <p>1. W przypadku instrumentów płatniczych, które zgodnie z umową ramową dotyczą wyłącznie indywidualnych transakcji płatniczych na kwotę nieprzekraczającą 30 EUR lub które mają limit wydatków w wysokości 150 EUR albo służą do przechowywania środków pieniężnych w kwocie nieprzekraczającej w żadnym momencie 150 EUR, dostawcy usług płatniczych mogą uzgodnić ze swoimi użytkownikami usług płatniczych, że:</p> <p>a) art. 69 ust. 1 lit. b), art. 70 ust. 1 lit. c) i d) i art. 74 ust. 3) nie mają zastosowania, jeżeli instrument płatniczy nie pozwala na jego zablokowanie lub uniemożliwienie jego dalszego używania;</p> <p>b) art. 72 i 73 oraz art. 74 ust. 1 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli instrument płatniczy jest używany anonimowo lub dostawca usług płatniczych z innych przyczyn nieodłącznie związanych z instrumentem płatniczym nie jest w stanie udowodnić, że transakcja płatnicza była autoryzowana;</p> <p>c) na zasadzie odstępstwa od art. 79 ust. 1 dostawca usług płatniczych nie ma obowiązku powiadomienia użytkownika usług płatniczych o odmowie wykonania zlecenia płatniczego, jeżeli niewykonanie zlecenia jasno wynika z kontekstu;</p>	N		Art. 39. uup Art. 39a. uup	

	<p>dną zasadzie odstępstwa od art. 80 płatnik nie może) odwołać zlecenia płatniczego po przekazaniu zlecenia płatniczego lub udzieleniu zgody na wykonanie transakcji płatniczej na rzecz odbiorcy;</p> <p>e na zasadzie odstępstwa od art. 83 i 84 stosuje się inne) terminy wykonania.</p> <p>2. W przypadku krajowych transakcji płatniczych państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zmniejszyć lub podwoić kwoty, o których mowa w ust. 1. W przypadku przedpłaconych instrumentów płatniczych mogą one zwiększyć te kwoty do wysokości 500 EUR.</p> <p>3. Art. 73 i 74 niniejszej dyrektywy mają zastosowanie także do pieniądza elektronicznego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE, z wyjątkiem przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika nie ma możliwości zamrożenia rachunku płatniczego, na którym pieniądz elektroniczny jest przechowywany, lub zablokowania instrumentu płatniczego. Państwa członkowskie mogą ograniczyć to odstępstwo do rachunków płatniczych, na których pieniądz elektroniczny jest przechowywany, lub do instrumentów płatniczych o określonej wartości.</p>				
Art. 64 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby transakcję płatniczą uznawano za autoryzowaną tylko pod warunkiem udzielenia przez płatnika zgody na wykonanie transakcji płatniczej. Transakcja płatnicza może być autoryzowana przez płatnika przed wykonaniem transakcji płatniczej lub, jeżeli płatnik i dostawca usług płatniczych tak uzgodnili, po jej wykonaniu.</p>	N		Art. 40 ust. 1 uup	

Art. 64 (2)	2. Udzielenie zgody na wykonanie jednej transakcji płatniczej lub kilku transakcji płatniczych odbywa się w sposób uzgodniony pomiędzy płatnikiem a dostawcą usług płatniczych. Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy lub dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności. W przypadku braku zgody transakcję płatniczą uznaje się za nieautoryzowaną.	T	Art. 40 ust. 2	w art. 40: a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy, dostawcy odbiorcy albo dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”,	
Art. 64 (3)	3. Płatnik może cofnąć zgodę w każdej chwili, ale nie później niż do momentu, w którym zlecenie płatnicze stało się nieodwołalne zgodnie z art. 80. Zgoda na wykonanie kilku transakcji płatniczych może również zostać cofnięta; w takim przypadku wszelkie przyszłe transakcje płatnicze uznaje się za nieautoryzowane.	N			
Art. 64 (4)	4. Procedura udzielania zgody jest uzgadniana pomiędzy płatnikiem a odpowiednim dostawcą lub odpowiednimi dostawcami usług płatniczych.	N		Art. 40 ust. 1 uup	
Art. 65 (1)-(6)	1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek – na wniosek dostawcy usług płatniczych wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie – bezzwłocznie potwierdzał dostępność na rachunku płatniczym płatnika kwoty niezbędnej do wykonania transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki: a) rachunek płatniczy płatnika jest dostępny za pośrednictwem internetu w momencie występowania z wnioskiem; b) płatnik udzielił dostawcy usług płatniczych	T	Art. 49a	Art. 49a. 1. Dostawca prowadzący rachunek, na wniosek dostawcy wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej, niezwłocznie potwierdza dostępność na rachunku płatniczym płatnika kwoty niezbędnej do wykonania transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o tę kartę, jeżeli: 1) rachunek płatniczy płatnika jest dostępny on-line w momencie występowania z wnioskiem, 2) płatnik udzielił dostawcy prowadzącemu rachunek zgody na udzielanie odpowiedzi na wnioski dostawcy wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej dotyczące potwierdzenia, że kwota odpowiadająca określonej transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o tę kartę jest	

<p>) prowadzącemu rachunek wyrażnej zgody na odpowiadanie na wnioski od określonego dostawcy usług płatniczych w celu potwierdzenia, że kwota odpowiadająca określonej transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę jest dostępna na rachunku płatniczym płatnika;</p> <p>c) zgoda, o której mowa w lit. b), została udzielona przed wystąpieniem z pierwszym wnioskiem o potwierdzenie.</p> <p>2. Dostawca usług płatniczych może wystąpić z wnioskiem o potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) płatnik udzielił dostawcy usług płatniczych wyrażnej zgody na występowanie z wnioskiem o potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1;</p> <p>b) płatnik zainicjował transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę na daną kwotę przy użyciu instrumentu płatniczego opartego na karcie wydanej przez danego dostawcę usług płatniczych;</p> <p>c) dostawca usług płatniczych uwierzytelnia samego siebie wobec dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek przed każdym wnioskiem o potwierdzenie oraz w sposób bezpieczny porozumiewa się z dostawcą usług płatniczych prowadzącym rachunek zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d).</p> <p>3. Zgodnie z dyrektywą 95/46/WE potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, polega na udzieleniu prostej odpowiedzi „tak” lub „nie”, nie zaś na podaniu salda rachunku. Odpowiedzi tej nie przechowuje się ani nie wykorzystuje do celów innych niż wykonanie transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę.</p>		<p>dostępna na rachunku płatniczym płatnika oraz</p> <p>3) zgoda, o której mowa w pkt 2, została udzielona przed wystąpieniem z pierwszym wnioskiem dotyczącym potwierdzenia.</p> <p>2. Dostawca wydający instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:</p> <p>1) płatnik udzielił temu dostawcy zgody na występowanie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1,</p> <p>2) płatnik zainicjował transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę płatniczą na daną kwotę przy użyciu instrumentu płatniczego opartego na tej karcie wydanej przez danego dostawcę oraz</p> <p>3) dostawca uwierzytelnia siebie wobec dostawcy prowadzącego rachunek przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz w sposób bezpieczny porozumiewa się z tym dostawcą zgodnie z art. 32i.</p> <p>3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, polega na udzieleniu odpowiedzi „tak” albo „nie” i nie obejmuje podania salda rachunku. Odpowiedzi nie przechowuje się ani nie wykorzystuje do celów innych niż wykonanie transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę płatniczą.</p> <p>4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie umożliwia dostawcy prowadzącemu rachunek dokonania blokady środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika.</p> <p>5. Płatnik może zwrócić się do dostawcy prowadzącego rachunek o przekazanie mu danych identyfikujących dostawcę, o którym mowa w ust. 2, oraz udzielonej odpowiedzi, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się do transakcji płatniczych zainicjowanych za pośrednictwem instrumentów płatniczych opartych na karcie płatniczej, na</p>	
---	--	---	--

	<p>4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie umożliwia dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek zablokowania środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika.</p> <p>5. Płatnik może zwrócić się do dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek o przekazanie mu danych identyfikujących dostawcę usług płatniczych oraz udzielonej odpowiedzi.</p> <p>6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do transakcji płatniczych zainicjowanych za pośrednictwem instrumentów płatniczych opartych na karcie, na których przechowywany jest pieniądz elektroniczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE.</p>			których jest przechowywany pieniądz elektroniczny	
Art. 66 (1)-(5)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by płatnik miał prawo do korzystania z dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności w celu otrzymania usług płatniczych, o których mowa w pkt 7 załącznika I. Prawo do korzystania z dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności nie ma zastosowania, gdy rachunek płatniczy nie jest dostępny online.</p> <p>2. W przypadku gdy płatnik udziela wyraźnej zgody na wykonanie płatności zgodnie z art. 64, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek wykonuje czynności określone w ust. 4 niniejszego artykułu, aby zapewnić prawo płatnika do korzystania z usługi inicjowania płatności.</p> <p>3. Dostawca świadczący usługę inicjowania płatności:</p> <p>nie posiada w żadnym momencie środków pieniężnych) płatnika w związku ze świadczeniem usługi inicjowania płatności;</p>	T	art. 59s	<p>Art. 59s. 1. Płatnik może korzystać z usługi inicjowania transakcji płatniczej, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.</p> <p>2. W przypadku gdy płatnik udziela zgody na wykonanie płatności zgodnie z art. 40, dostawca prowadzący rachunek wykonuje czynności określone w ust. 4, w celu zapewnienia płatnikowi korzystania z usługi inicjowania transakcji płatniczej.</p> <p>3. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wchodzi w posiadanie w żadnym momencie środków pieniężnych płatnika w związku ze świadczeniem usługi inicjowania transakcji płatniczej; 2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika nie były dostępne dla innych podmiotów niż użytkownik i dostawca prowadzący rachunek oraz aby były one przekazywane za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów; 3) zapewnia, aby informacje o użytkowniku, inne niż 	

<p>bzapewnia, by indywidualne dane uwierzytelniające) użytkownika usług płatniczych nie były – z wyjątkiem użytkownika i wydawcy takich indywidualnych danych uwierzytelniających – dostępne dla innych stron oraz by były przekazywane przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;</p> <p>czapewnia, by wszelkie inne informacje o użytkowniku) usług płatniczych, uzyskane w trakcie świadczenia usług inicjowania płatności, były dostarczane tylko odbiorcy i wyłącznie za wyraźną zgodą użytkownika usług płatniczych;</p> <p>dkażdrazowo, gdy inicjowana jest płatność –) identyfikuje samego siebie wobec dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek na rzecz płatnika i porozumiewa się z dostawcą usług płatniczych prowadzącym rachunek, płatnikiem i odbiorcą w sposób bezpieczny, zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d);</p> <p>enie przechowuje szczególnie chronionych danych) dotyczących płatności użytkownika usług płatniczych;</p> <p>fnie żąda od użytkownika usług płatniczych żadnych) danych innych niż dane niezbędne do wykonania usługi inicjowania płatności;</p> <p>gnie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych) danych do celów innych niż do wykonania usługi inicjowania płatności wyraźnie zleconej przez płatnika;</p> <p>h nie zmienia kwoty, odbiorcy ani żadnych innych cech) transakcji.</p> <p>4. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek:</p>		<p>określone w pkt 2, uzyskane w trakcie świadczenia usług inicjowania transakcji płatniczej, były dostarczane tylko odbiorcy i wyłącznie za zgodą użytkownika;</p> <p>4) w każdym przypadku inicjowania płatności identyfikuje siebie wobec dostawcy prowadzącego rachunek i porozumiewa się z dostawcą prowadzącym rachunek, płatnikiem i odbiorcą w sposób bezpieczny, zgodnie z art. 32i;</p> <p>5) nie przechowuje szczególnie chronionych danych dotyczących płatności użytkownika;</p> <p>6) nie żąda od użytkownika innych danych niż niezbędne do wykonania usługi inicjowania transakcji płatniczej;</p> <p>7) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi inicjowania transakcji płatniczej świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika;</p> <p>8) nie zmienia kwoty, odbiorcy ani żadnych innych danych transakcji.</p> <p>4. Dostawca prowadzący rachunek:</p> <p>1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę inicjowania transakcji płatniczej zgodnie z art. 32i;</p> <p>2) niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego od dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej przekazuje lub udostępnia temu dostawcy informacje o zainicjowaniu transakcji płatniczej oraz dostępne mu informacje dotyczące wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>3) stosuje wobec zleceń płatniczych przekazanych za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej niedyskryminujące zasady w stosunku do zleceń płatniczych</p>	
---	--	---	--

	<p>a porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami) świadczącymi usługę inicjowania płatności zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d);</p> <p>b bezzwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego od) dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności przekazuje lub udostępnia dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności wszystkie informacje o zainicjowaniu transakcji płatniczej oraz wszystkie informacje dostępne dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek w odniesieniu do wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>c traktuje zlecenia płatnicze przekazane za pośrednictwem) dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności w sposób niedyskryminujący – chyba że postępowanie dyskryminujące jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami – w szczególności pod względem czasu wykonania, priorytetowego charakteru lub opłat, w stosunku do zleceń płatniczych przekazanych bezpośrednio przez samego płatnika.</p> <p>5. Świadczenia usług inicjowania płatności nie można uzależniać od istnienia stosunku umownego pomiędzy dostawcami świadczącymi usługę inicjowania płatności a dostawcami usług płatniczych prowadzącymi rachunek do tego celu.</p>			<p>przekazanych bezpośrednio przez samego płatnika, chyba że odstępnie od stosowania tych zasad jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami, w szczególności czasem wykonania, priorytetowym charakterem transakcji lub wysokością opłat.</p> <p>5. Korzystanie przez użytkownika z usług inicjowania transakcji płatniczej nie może być uzależnione od istnienia stosunku umownego między dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej a dostawcą prowadzącym rachunek</p>	
Art. 67 (1)-(4)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by użytkownik usług płatniczych miał prawo do korzystania z usług umożliwiających dostęp do informacji o rachunku, o których to usługach mowa w pkt 8 załącznika I. Prawo takie nie ma zastosowania, gdy rachunek płatniczy nie jest dostępny online.</p> <p>2. Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o</p>	T	Art. 59t	<p>Art. 59t. 1. Użytkownik może korzystać z usługi dostępu do informacji o rachunku, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.</p> <p>2. Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku:</p> <p>1) świadczy usługi wyłącznie na podstawie zgody użytkownika wyrażonej w sposób niebudzący wątpliwości;</p>	

<p> rachunku:</p> <p>a) świadczy usługi wyłącznie na podstawie wyraźnej zgody użytkownika usług płatniczych;</p> <p>b) zapewnia, by indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie były – z wyjątkiem użytkownika i wydawcy indywidualnych danych uwierzytelniających – dostępne dla innych stron oraz by, w przypadku gdy są one przekazywane przez dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku, odbywało się to za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;</p> <p>c) dla każdej sesji komunikacyjnej – identyfikuje samego siebie wobec dostawcy lub dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek na rzecz użytkownika usług płatniczych oraz porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcą usług płatniczych prowadzącym rachunek i użytkownikiem usług płatniczych, zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d);</p> <p>d) uzyskuje dostęp wyłącznie do informacji dotyczących wyznaczonych rachunków płatniczych i związanych z nimi transakcji płatniczych;</p> <p>e) nie żąda szczególnie chronionych danych dotyczących płatności związanych z rachunkami płatniczymi;</p> <p>f) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż do wykonania usługi dostępu do informacji o rachunku wyraźnie zleconej przez użytkownika usług płatniczych, zgodnie z przepisami o ochronie danych.</p> <p>3. W odniesieniu do rachunków płatniczych dostawca</p>		<p>2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika nie były dostępne dla innych podmiotów niż użytkownik i dostawca prowadzący rachunek oraz aby były one przekazywane za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;</p> <p>3) dla każdej sesji komunikacyjnej identyfikuje siebie wobec dostawcy lub dostawców prowadzących rachunek na rzecz użytkownika oraz porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcą prowadzącym rachunek i użytkownikiem, zgodnie z art. 32i;</p> <p>4) uzyskuje dostęp wyłącznie do informacji dotyczących wskazanych przez użytkownika rachunków płatniczych i związanych z nimi transakcji płatniczych;</p> <p>5) nie żąda szczególnie chronionych danych dotyczących płatności związanych z rachunkami płatniczymi;</p> <p>6) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi dostępu do informacji o rachunku świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika.,</p> <p>3. Dostawca prowadzący rachunek:</p> <p>1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku, zgodnie z art. 32i, oraz</p> <p>2) stosuje wobec wniosków o udostępnienie danych przekazanych za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku niedyskryminujące zasady w stosunku do innych wniosków, chyba że odstępienie od stosowania tych zasad jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami.</p> <p>4. Korzystanie przez użytkownika z usług dostępu do informacji o rachunku nie może być uzależnione od</p>	
---	--	--	--

	<p>usług płatniczych prowadzący rachunek:</p> <p>a) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku, zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d); oraz</p> <p>b) traktuje wnioski o udostępnienie danych przekazane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w sposób niedyskryminujący, chyba że postępowanie dyskryminujące jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami.</p> <p>4. Świadczenia usług dostępu do informacji o rachunku nie można uzależniać od istnienia stosunku umownego pomiędzy dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku a dostawcami usług płatniczych prowadzącymi rachunek do tego celu.</p>			<p>istnienia stosunku umownego między dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku a dostawcą prowadzącym rachunek.</p>	
Art. 68 (1)	<p>1. W przypadku gdy do celów udzielania zgody używany jest określony instrument płatniczy, płatnik i jego dostawca usług płatniczych mogą uzgodnić limity wydatków dla transakcji płatniczych wykonywanych za pomocą tego instrumentu płatniczego.</p>	N			
Art. 68 (2)	<p>2. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie ramowej, dostawca usług płatniczych może zastrzec sobie prawo blokowania instrumentu płatniczego z obiektywnie uzasadnionych względów związanych z bezpieczeństwem instrumentu płatniczego, podejrzeniem nieuprawnionego lub nielegalnego użycia instrumentu płatniczego, lub, w przypadku instrumentu płatniczego z linią kredytową, ze znacznym zwiększeniem ryzyka, że płatnik może nie być w stanie wywiązać się ze zobowiązania do zapłaty.</p>	N			

Art. 68 (3)(4)	<p>3. W takich przypadkach dostawca usług płatniczych w uzgodniony sposób informuje płatnika o zablokowaniu instrumentu płatniczego i jego przyczynach, o ile jest to możliwe przed zablokowaniem instrumentu płatniczego, a najpóźniej – bezzwłocznie po jego zablokowaniu, chyba że przekazanie takiej informacji byłoby niewskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest zabronione na mocy innych odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego.</p> <p>4. Dostawca usług płatniczych odblokowuje instrument płatniczy lub zastępuje go nowym instrumentem płatniczym, gdy tylko przestaną istnieć przyczyny takiej blokady.</p>	N		Art. 41 ust. 3 i 4 uup	
Art. 68 (5)	<p>5. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności dostępu do danego rachunku płatniczego z obiektywnie uzasadnionych i należycie udokumentowanych względów związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez tego dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku lub tego dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności, łącznie z nieuprawnionym lub nielegalnym zainicjowaniem transakcji płatniczej. W takich przypadkach dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek w uzgodniony sposób informuje płatnika o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, a najpóźniej – bezzwłocznie po takiej odmowie, chyba że przekazanie takiej informacji byłoby niewskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest zabronione na mocy innych</p>	T	Art. 41 ust. 5	<p>W art. 41</p> <p>5. Dostawca prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostępu do danego rachunku płatniczego z obiektywnie uzasadnionych i należycie udokumentowanych przyczyn związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez takiego dostawcę, w tym nieuprawnionym zainicjowaniem transakcji płatniczej. W takim przypadku dostawca prowadzący rachunek w uzgodniony sposób informuje płatnika o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, a najpóźniej bezzwłocznie po takiej odmowie, nie później jednak niż w dniu roboczym następującym po dniu takiej odmowy, chyba że jej przekazanie nie byłoby wskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest sprzeczne z odrębnymi przepisami. Dostawca prowadzący</p>	

	<p>odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego.</p> <p>Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek umożliwia dostęp do rachunku płatniczego, gdy tylko ustaną przyczyny uzasadniające odmowę dostępu.</p>			<p>rachunek umożliwia tym dostawcom dostęp do rachunku płatniczego niezwłocznie po ustaniu przyczyn uzasadniających odmowę.</p>	
Art. 68 (6)	<p>6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek bezzwłocznie zgłasza właściwemu organowi incydent związany z dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcą świadczącym usługę inicjowania płatności. Informacje te obejmują istotne szczegóły sprawy i powody podjęcia działań. Właściwy organ analizuje sprawę i – w razie potrzeby – podejmuje odpowiednie środki.</p>	T	Art. 41 ust. 6	<p>W art. 41</p> <p>6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, dostawca prowadzący rachunek niezwłocznie zgłasza do KNF lub innego właściwego organu nadzoru incydent związany z dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej. Informacje te obejmują istotne okoliczności zdarzenia oraz opis i przyczyny podjętych działań wraz z uzasadnieniem.</p>	
Art. 69 (1)	<p>Obowiązki użytkownika usług płatniczych związane z instrumentami płatniczymi oraz indywidualne dane uwierzytelniające</p> <p>1. Użytkownik usług płatniczych uprawniony do korzystania z instrumentu płatniczego:</p> <p>a) korzysta z instrumentu płatniczego zgodnie z warunkami wydawania i użytkowania tego instrumentu płatniczego, które muszą być obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne;</p> <p>b) w przypadku stwierdzenia utraty, kradzieży, przywłaszczenia lub nieuprawnionego użycia instrumentu płatniczego – zgłasza to bez zbędnej zwłoki dostawcy usług płatniczych lub podmiotowi wskazanemu przez tego dostawcę.</p>	T	Art. 42 ust. 1	<p>w art. 42:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „ramową” dodaje się przecinek i wyrazy „która zawiera obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne postanowienia, dotyczące wydawania i użytkowania tego instrumentu</p>	

Art. 69 (2)	2. Na potrzeby ust. 1 lit. a) użytkownik usług płatniczych w szczególności, z chwilą otrzymania instrumentu płatniczego, podejmuje wszelkie racjonalne kroki, by chronić swoje indywidualne dane uwierzytelniające.	T	Art. 42 ust. 2	w art. 42: b) w ust. 2 wyrazy „zabezpieczeń tego instrumentu” zastępuje się wyrazami „danych uwierzytelniających”;	
Art. 70 (1)	<p>Obowiązki dostawcy usług płatniczych związane z instrumentami płatniczymi</p> <p>1. Dostawca usług płatniczych wydający instrument płatniczy:</p> <p>a) zapewnia się, że indywidualne dane uwierzytelniające nie są dostępne dla stron innych niż użytkownik usług płatniczych, który jest uprawniony do używania tego instrumentu płatniczego, bez uszczerbku dla obowiązków użytkownika usług płatniczych określonych w art. 69;</p> <p>b) powstrzymuje się od wysyłania niezamówionego instrumentu płatniczego, z wyjątkiem sytuacji, w których instrument płatniczy przekazany już użytkownikowi usług płatniczych podlega wymianie;</p> <p>c) zapewnia stałą dostępność odpowiednich środków umożliwiających użytkownikowi usług płatniczych dokonanie zgłoszenia zgodnie z art. 69 ust. 1 lit. b) lub wystąpienie z wnioskiem o odblokowanie instrumentu płatniczego zgodnie z art. 68 ust. 4; na wniosek użytkownika usług płatniczych dostawca usług płatniczych zapewnia mu możliwość udowodnienia dokonania takiego zgłoszenia w ciągu 18 miesięcy od tego zgłoszenia;</p> <p>d) zapewnia użytkownikowi usług płatniczych możliwość bezpłatnego dokonania zgłoszenia zgodnie z art. 69 ust.</p>	T	Art. 43 ust. 1	w art. 43: a) w ust. 1: – w pkt 1 wyrazy „zabezpieczenia instrumentu płatniczego” zastępuje się wyrazami „dane uwierzytelniające”, – po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) zapewnienia użytkownikowi możliwości bezpłatnego dokonania zgłoszenia, zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 2, oraz nienakładania opłat w wysokości przekraczającej koszty bezpośrednio związane z wydaniem nowego instrumentu płatniczego w miejsce instrumentu, którego zgłoszenie dotyczy oraz	

	<p>1 lit. b) oraz nakłada opłatę, o ile w ogóle, jedynie z tytułu kosztów zastąpienia bezpośrednio związanych z instrumentem płatniczym;</p> <p>e uniemożliwia wszelkie korzystanie z instrumentu) płatniczego po dokonaniu zgłoszenia zgodnie z art. 69 ust. 1 lit. b).</p>				
Art. 70 (2)	<p>2. Dostawca usług płatniczych ponosi ryzyko związane z przesłaniem płatnikowi instrumentu płatniczego lub wszelkich indywidualnych danych uwierzytelniających odnoszących się do użytkownika usług płatniczych.</p>	T	Art. 43 ust. 2	<p>W art. 43:</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dostawca ponosi ryzyko związane z wysłaniem płatnikowi instrumentu płatniczego lub indywidualnych danych uwierzytelniających użytkownika.</p>	
Art. 71 (1)	<p>1. Użytkownik usług płatniczych uzyskuje od dostawcy usług płatniczych korektę nieautoryzowanej lub nieprawidłowo wykonanej transakcji płatniczej wyłącznie, jeżeli dokona dostawcy usług płatniczych zgłoszenia bez zbędnej zwłoki, gdy tylko stwierdzi taką transakcję płatniczą uprawniającą do wystąpienia z roszczeniem, w tym na podstawie art. 89, i nie później niż w ciągu 13 miesięcy od daty obciążenia rachunku.</p> <p>Terminów na dokonanie zgłoszenia określonych w akapicie pierwszym nie stosuje się, jeżeli dostawca usług płatniczych nie dostarczył lub nie udostępnił informacji o danej transakcji płatniczej zgodnie z tytułem III.</p>	N		Art. 44. uup	

art. 71 (2)	2. W przypadku gdy zaangażowany jest dostawca świadczący usługę inicjowania płatności, użytkownik usług płatniczych uzyskuje korektę od dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, bez uszczerbku dla art. 73 ust. 2 i art. 89 ust. 1.	T	Art. 44 ust. 3a	W art. 44 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: 3a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek dokonuje przywrócenia stanu rachunku sprzed wystąpienia nieautoryzowanych lub nieprawidłowo wykonanych transakcji płatniczych.	
Art. 72 (1)	1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym w przypadku gdy użytkownik usług płatniczych zaprzecza, że autoryzował wykonaną transakcję płatniczą, lub twierdzi, że transakcja płatnicza została wykonana nieprawidłowo, do dostawcy usług płatniczych należy udowodnienie, że transakcja ta została uwierzytelniona, dokładnie zapisana, ujęta w księgach i że na transakcję nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą świadczoną przez danego dostawcę usług płatniczych. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, to na dostawcy świadczącym usługę inicjowania płatności spoczywa ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, dokładnie zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.	T	Art. 45 ust. 1-1a	w art. 45: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na dostawcy użytkownika spoczywa ciężar udowodnienia, że transakcja płatnicza została autoryzowana i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą świadczoną przez tego dostawcę, w tym dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, na dostawcy tym spoczywa ciężar udowodnienia, że w zakresie jego właściwości transakcja płatnicza została autoryzowana i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.”,	
Art. 72 (2)	2. W przypadku gdy użytkownik usług płatniczych zaprzecza, że autoryzował wykonaną transakcję płatniczą, użycie instrumentu płatniczego zarejestrowane przez dostawcę usług płatniczych, w tym dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności, stosownie do sytuacji, samo w sobie niekoniecznie jest wystarczające	T	Art. 45 ust. 2	W art. 45: c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Wykazanie przez dostawcę zarejestrowanego użycia instrumentu nie jest wystarczające do udowodnienia, że transakcja płatnicza została przez użytkownika autoryzowana	

	do udowodnienia, że dana transakcja płatnicza została przez płatnika autoryzowana albo że płatnik działał w nieuczciwych zamiarach lub dopuścił się celowego lub rażącego zaniedbania co najmniej jednego z obowiązków przewidzianych w art. 69. Dostawca usług płatniczych, w tym, stosownie do sytuacji, dostawca świadczący usługę inicjowania płatności, stosownie do sytuacji, przekazuje dokumentację w celu udowodnienia oszustwa lub rażącego zaniedbania ze strony użytkownika usług płatniczych.			albo że płatnik umyślnie albo wskutek rażącego niedbalstwa doprowadził do nieautoryzowanej transakcji płatniczej, albo umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa dopuścił się naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42. Ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa na dostawcy.”;	
Art. 73 (1)-(3)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – bez uszczerbku dla art. 71 – w przypadku nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca usług płatniczych płatnika dokonywał na rzecz płatnika zwrotu kwoty nieautoryzowanej transakcji płatniczej, bezzwłocznie, a w każdym razie nie później niż do końca następnego dnia roboczego, po odnotowaniu danej transakcji lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia, z wyjątkiem sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać oszustwo, i poinformuje na piśmie o tych podstawach odpowiedni organ krajowy. W stosownych przypadkach dostawca usług płatniczych płatnika przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Obejmuje to również zapewnienie, by data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie była późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.</p> <p>2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek zwraca, bezzwłocznie, a w każdym razie nie później niż do końca następnego dnia roboczego, kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej</p>	T	Art. 46 ust. 1, ust. 1a-1c	<p>W art. 46:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca płatnika niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej transakcji, którą został obciążony rachunek płatnika lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia zwraca płatnikowi kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku gdy dostawca płatnika ma uzasadnione i należycie udokumentowane podstawy, aby podejrzewać oszustwo i poinformuje o tym na piśmie organy powołane do ścigania przestępstw. W przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego dostawca płatnika przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest</p>	

	<p>i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza.</p> <p>Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania płatności jest odpowiedzialny za nieautoryzowaną transakcję płatniczą, niezwłocznie rekompensuje dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, straty poniesione lub sumy zapłacone w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika, łącznie z kwotą nieautoryzowanej transakcji płatniczej. Zgodnie z art. 72 na dostawcy świadczącym usługę inicjowania płatności spoczywa ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, dokładnie zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.</p> <p>3. Dalsze rekompensaty finansowe mogą zostać ustalone zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą usług płatniczych lub, w stosownym przypadku, do umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą świadczącym usługę inicjowania płatności.</p>			<p>inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej transakcji, którą został obciążony rachunek płatnika lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia, kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej oraz, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza.</p> <p>1b. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej odpowiada za dokonanie nieautoryzowanej transakcji płatniczej, na wniosek dostawcy prowadzącego rachunek, niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu danej transakcji lub doręczenia wniosku, rekompensuje mu poniesione straty lub zwraca kwoty zapłacone w wyniku dokonania przez niego zwrotu na rzecz płatnika, w tym kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej. Przepis art. 45 ust. 1a stosuje się.</p> <p>1c. Roszczenia, o których mowa w ust. 1b, nie wyłączają roszczeń wynikających z umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą prowadzącym rachunek lub umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej oraz z przepisów prawa właściwego dla tych umów.”</p>	
Art. 74 (1)	1. Na zasadzie odstępstwa od art. 73 płatnik może być zobowiązany do poniesienia strat związanych z wszelkimi nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi, do maksymalnej wysokości 50 EUR, będących skutkiem posłużenia się utraconym lub skradzionym instrumentem	T	Art. 46 ust. 2 i 2a	w art. 46: c) w ust. 2: – w zdaniu wprowadzającym wyrazy „150 euro” zastępuje się wyrazami „50 euro”, – pkt 2 otrzymuje brzmienie:	

<p>płatniczym lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego.</p> <p>Akapit pierwszy nie ma zastosowania, gdy:</p> <p>a) płatnik nie miał możliwości stwierdzenia utraty,) kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego przed płatnością, z wyjątkiem sytuacji gdy płatnik działał w nieuczciwych zamiarach; lub</p> <p>b) utrata została spowodowana działaniami lub brakiem) działań ze strony pracownika, agenta lub oddziału dostawcy usług płatniczych lub podmiotu świadczącego na jego rzecz usługi w ramach outsourcingu.</p> <p>Płatnik ponosi wszelkie straty związane z nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi, jeżeli płatnik poniósł je, działając w nieuczciwych zamiarach lub dopuszczając się celowego lub rażącego zaniedbania co najmniej jednego z obowiązków określonych w art. 69. W takich przypadkach nie ma zastosowania maksymalna kwota, o której mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>W przypadku gdy płatnik nie działał w nieuczciwych zamiarach ani nie zaniedbał celowo swoich obowiązków, o których mowa w art. 69, państwa członkowskie mogą ograniczyć odpowiedzialność, o której mowa w niniejszym ustępie, biorąc pod uwagę w szczególności charakter indywidualnych danych uwierzytelniających oraz konkretne okoliczności, w których dany instrument płatniczy został utracony, skradziony lub przywłaszczony.[opcja narodowa]</p>		<p>„2) przywłaszczenia instrumentu płatniczego.”,</p> <p>d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) płatnik nie miał możliwości stwierdzenia utraty, kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego przed wykonaniem transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku gdy płatnik działał umyślnie, lub 2) utrata została spowodowana działaniem lub zaniechaniem ze strony pracownika, agenta lub oddziału dostawcy płatnika lub podmiotu świadczącego na jego rzecz usługi, o których mowa w art. 6 pkt 10.”, 	
---	--	---	--

Art. 74 (2)	2. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika nie wymaga silnego uwierzytelnienia klienta, płatnik nie ponosi żadnych szkód finansowych, chyba że płatnik działał w złej wierze. W przypadku gdy odbiorca lub dostawca usług płatniczych odbiorcy nie akceptują silnego uwierzytelnienia klienta, zwracają szkody finansowe wyrządzone dostawcy usług płatniczych płatnika.	T	Art. 46 ust. 4a	W art. 46: po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W przypadku gdy dostawca płatnika nie wymaga silnego uwierzytelnienia użytkownika, płatnik nie ponosi odpowiedzialności za nieautoryzowane transakcje płatnicze, chyba że działał umyślnie. W przypadku gdy odbiorca lub dostawca odbiorcy nie akceptują silnego uwierzytelnienia, odpowiadają oni za szkody poniesione przez dostawcę płatnika.”;	
Art. 74 (3)	3. Po dokonaniu zgłoszenia zgodnie z art. 69 ust. 1 lit. b) płatnik nie ponosi żadnych konsekwencji finansowych będących skutkiem posłużenia się utraconym, skradzionym lub przywłaszczonym instrumentem płatniczym, chyba że działał w nieuczciwych zamiarach. Jeżeli dostawca usług płatniczych nie zapewnia odpowiednich środków umożliwiających w dowolnym momencie dokonanie zgłoszenia utraty, kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego, zgodnie z wymogami art. 70 ust. 1 lit. c), płatnik nie ponosi odpowiedzialności za konsekwencje finansowe będące skutkiem posłużenia się takim instrumentem płatniczym, chyba że działał w nieuczciwych zamiarach.	N			

<p>Art. 75 (1)(2)</p>	<p>1. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem w związku z transakcją płatniczą realizowaną w oparciu o kartę, a jej dokładna kwota nie jest znana w momencie, gdy płatnik wyraża zgodę na wykonanie transakcji płatniczej, dostawca usług płatniczych płatnika może zablokować środki pieniężne na rachunku płatniczym płatnika wyłącznie wtedy, gdy płatnik wyraził zgodę na zablokowanie dokładnej kwoty środków pieniężnych.</p> <p>2. Dostawca usług płatniczych płatnika uwalnia środki pieniężne zablokowane na rachunku płatniczym płatnika zgodnie z ust. 1 bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu informacji o dokładnej kwocie transakcji płatniczej, najpóźniej niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 49b ust. 1-2</p>	<p>Art. 49b. 1. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem w związku z transakcją płatniczą realizowaną w oparciu o kartę płatniczą, a jej dokładna kwota nie jest znana w momencie, gdy płatnik wyraża zgodę na wykonanie transakcji płatniczej, dostawca płatnika może dokonać blokady środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika wyłącznie w przypadku gdy płatnik wyraził zgodę na blokadę dokładnie określonej kwoty środków pieniężnych.</p> <p>2. Dostawca płatnika, niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego, uwalnia środki pieniężne zablokowane na rachunku płatniczym płatnika zgodnie z ust. 1, po otrzymaniu informacji o dokładnie określonej kwocie transakcji płatniczej.”;</p>	
<p>Art. 76 (1)</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby płatnik był uprawniony do otrzymania od dostawcy usług płatniczych zwrotu kwoty autoryzowanej transakcji płatniczej, która została zainicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem i która została już wykonana, jeżeli spełnione są obydwa następujące warunki:</p> <p>a) autoryzacja nie określała dokładnej kwoty transakcji) płatniczej w momencie, gdy była udzielana;</p> <p>b) kwota transakcji płatniczej była wyższa od kwoty, jakiej) płatnik racjonalnie mógł się spodziewać, uwzględniając wcześniejszy schemat wydatków, warunki zawarte w umowie ramowej i istotne dla danej sprawy okoliczności.</p> <p>Na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnik ponosi ciężar udowodnienia, że warunki te zostały spełnione.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 47 ust. 3-4</p>	<p>w art. 47:</p> <p>a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W odniesieniu do poleceń zapłaty płatnik posiada bezwarunkowe prawo do otrzymania zwrotu w terminach określonych w art. 48.”,</p>	

	<p>Zwrot obejmuje pełną kwotę wykonanej transakcji płatniczej. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie jest późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.</p> <p>Bez uszczerbku dla ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by oprócz prawa, o którym mowa w niniejszym ustępie, w odniesieniu do poleceń zapłaty, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 260/2012, płatnik posiadał bezwarunkowe prawo do otrzymania zwrotu w terminach określonych w art. 77 niniejszej dyrektywy.</p>				
Art. 76 (2)	<p>2. Jednak na potrzeby ust. 1 akapit pierwszy lit. b) płatnik nie może powoływać się na przyczyny związane z wymianą waluty, jeżeli zastosowany został referencyjny kurs walutowy uzgodniony z jego dostawcą usług płatniczych zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. d) i art. 52 ust. 3 lit. b).</p>	N			
Art. 76 (3)	<p>3. W umowie ramowej między płatnikiem a dostawcą usług płatniczych można uzgodnić, że płatnik nie ma prawa do zwrotu, w przypadku gdy:</p> <p>a) płatnik udzielił zgody na wykonanie transakcji) płatniczej bezpośrednio dostawcy usług płatniczych; i</p> <p>b) w stosownych przypadkach, informacja o przyszłej) transakcji płatniczej została dostarczona lub udostępniona płatnikowi w uzgodniony sposób przez dostawcę usług płatniczych lub przez odbiorcę co najmniej cztery tygodnie przed terminem wykonania zlecenia.</p>	T	Art. 47 ust. 6	w art. 47: c) w ust. 6 w pkt 1 wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „oraz”;	

Art. 76 (4)	4. W odniesieniu do poleceń zapłaty w walutach innych niż euro państwa członkowskie mogą wymagać od swoich dostawców usług płatniczych, by oferowali korzystniejsze warunki zwrotu zgodnie ze swoimi systemami polecenia zapłaty, o ile są one bardziej korzystne dla płatnika.[opcja narodowa]	N			
Art. 77 (1) (2)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby płatnik mógł występować o zwrot, o którym mowa w art. 76, z tytułu autoryzowanej transakcji płatniczej zainicjowanej przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem przez okres ośmiu tygodni od daty obciążenia rachunku.</p> <p>2. W terminie 10 dni roboczych od daty otrzymania wniosku o zwrot dostawca usług płatniczych dokonuje zwrotu pełnej kwoty transakcji płatniczej albo przekazuje płatnikowi uzasadnienie odmowy dokonania zwrotu i wskazuje organy, do których płatnik może skierować sprawę zgodnie z art. 99–102, jeżeli płatnik nie zgadza się z przedstawionym uzasadnieniem.</p> <p>Określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu prawo dostawcy usług płatniczych do odmowy zwrotu nie ma zastosowania w przypadku określonym w art. 76 ust. 1 akapit czwarty.</p>	N		Art. 48. uup	
Art. 78 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by za moment otrzymania zlecenia uznawano otrzymanie zlecenia płatniczego przez dostawcę usług płatniczych płatnika.</p> <p>Nie obciąża się rachunku płatnika przed otrzymaniem zlecenia płatniczego. Jeżeli moment otrzymania zlecenia płatniczego nie przypada na dzień roboczy dostawcy usług płatniczych płatnika, uznaje się, że zlecenie płatnicze zostało otrzymane następnego dnia roboczego. Dostawca usług płatniczych może ustalić</p>	T	Art. 49 ust. 1	<p>W art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Momentem otrzymania zlecenia płatniczego jest moment, w którym zlecenie zostało otrzymane przez dostawcę płatnika. W przypadku gdy dostawca płatnika otrzymuje zlecenie płatnicze w dniu niebędącym dla tego dostawcy dniem roboczym uznaje się, że zlecenie zostało otrzymane pierwszego dnia roboczego po tym dniu. Nie obciąża się rachunku płatnika przed otrzymaniem zlecenia płatniczego.”;</p>	

	nieprzekraczalny termin pod koniec dnia roboczego, po którego upływie wszelkie otrzymane zlecenia płatnicze uznaje się za otrzymane następnego dnia roboczego.				
art. 78 (2)	2. Jeżeli użytkownik usług płatniczych inicjujący zlecenie płatnicze i dostawca usług płatniczych uzgodnią, że wykonanie zlecenia płatniczego rozpocznie się określonego dnia lub pod koniec wskazanego okresu lub w dniu, w którym płatnik przekazał do dyspozycji dostawcy usług płatniczych środki pieniężne, taki uzgodniony dzień uznaje się za moment otrzymania zlecenia na potrzeby art. 83. Jeżeli uzgodniony dzień nie jest dniem roboczym dla dostawcy usług płatniczych, uznaje się, że otrzymane zlecenie płatnicze zostało otrzymane następnego dnia roboczego.	N			
Art. 79 (1) (2)	1. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odmawia wykonania zlecenia płatniczego lub zainicjowania transakcji płatniczej, powiadomienie o odmowie i, w miarę możliwości, o jej przyczynach oraz o procedurze korekty ewentualnych błędów rzeczowych, które spowodowały odmowę, jest przekazywane użytkownikowi usług płatniczych, chyba że zakazują tego inne właściwe przepisy prawa Unii lub prawa krajowego. Dostawca usług płatniczych dostarcza lub udostępnia takie powiadomienie w uzgodniony sposób niezwłocznie, a w każdym przypadku, w terminach określonych w art. 83. Umowa ramowa może zawierać warunek, zgodnie z którym dostawca usług płatniczych może pobierać rozsądną opłatę za taką odmowę, jeżeli odmowa ta jest obiektywnie uzasadniona.	T	Art. 50 ust. 1 i 3	w art. 50: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. Dostawca prowadzący rachunek płatnika nie może odmówić wykonania autoryzowanego zlecenia płatniczego inicjowanego przez płatnika, w tym za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, albo odbiorcę lub za jego pośrednictwem, chyba że nie zostały spełnione przez płatnika postanowienia umowy między dostawcą prowadzącym rachunek a płatnikiem, lub możliwość albo obowiązek takiej odmowy wynika z odrębnych przepisów.” b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Strony mogą zastrzec w umowie, że w przypadku, o którym mowa w ust. 2, dostawca ma prawo pobierać opłaty nieprzekraczające uzasadnionych kosztów ponoszonych przez dostawcę w przypadku gdy odmowa wykonania zlecenia płatniczego była obiektywnie uzasadniona.”;	

	2. W przypadku gdy wszystkie warunki określone w umowie ramowej płatnika zostały spełnione, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek dla płatnika nie może odmówić wykonania autoryzowanego zlecenia płatniczego, niezależnie od tego, czy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika, w tym za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, chyba że zakazują tego inne właściwe przepisy prawa Unii lub prawa krajowego.				
Art. 79 (3)	3. Na potrzeby art. 83 i 89 zlecenie płatnicze, którego wykonania odmówiono, uznaje się za nieotrzymane.	N			
Art. 80 (1)	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownik usług płatniczych nie odwołał zlecenia płatniczego od momentu jego otrzymania przez dostawcę usług płatniczych płatnika, chyba że w niniejszym artykule określono inaczej.	N		Art. 51. uup	
Art. 80 (2)	2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, płatnik nie może odwołać zlecenia płatniczego po udzieleniu dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności zgody na zainicjowanie transakcji płatniczej bądź też po udzieleniu zgody na wykonanie transakcji płatniczej na rzecz odbiorcy.	T	Art. 51 ust. 2	W art. 51: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem płatnik nie może odwołać zlecenia płatniczego po udzieleniu dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej zgody na zainicjowanie transakcji płatniczej albo po udzieleniu zgody odbiorcy na wykonanie transakcji płatniczej.”,	

Art. 80 (3) (4)	<p>3. W przypadku polecenia zapłaty i bez uszczerbku dla praw do zwrotu płatnik może jednak odwołać zlecenie płatnicze nie później niż do końca dnia roboczego poprzedzającego uzgodniony dzień obciążenia rachunku.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w art. 78 ust. 2, użytkownik usług płatniczych może odwołać zlecenie płatnicze nie później niż do końca dnia roboczego poprzedzającego uzgodniony dzień.</p>	N			
Art. 80 (5)	<p>5. Po upływie terminów określonych w ust. 1–4 zlecenie płatnicze można odwołać wyłącznie, jeżeli zostało to uzgodnione między użytkownikiem usług płatniczych a odpowiednimi dostawcami usług płatniczych. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, wymagana jest również zgoda odbiorcy. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie ramowej, odpowiedni dostawca usług płatniczych może pobierać opłatę za odwołanie zlecenia płatniczego.</p>	T	Art. 51 ust. 5-6	<p>w art. 51:</p> <ul style="list-style-type: none"> b) w ust. 5 wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „odpowiedni”, c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie ramowej, odpowiedni dostawca może pobierać opłatę za odwołanie zlecenia płatniczego.”; 	
Art. 81 (1)	<p>1. Państwa członkowskie nakładają na dostawcę lub dostawców usług płatniczych płatnika, dostawcę lub dostawców usług płatniczych odbiorcy i wszelkich pośredników dostawców usług płatniczych wymóg transferowania pełnej kwoty transakcji płatniczej i powstrzymania się od potrącania opłat od transferowanej kwoty.</p>	T	Art. 52 ust. 1	<p>W art. 52:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w ust. 1 po wyrazach „dostawca” dodaje się wyrazy „lub dostawcy”, 	
Art. 81 (2)	<p>2. Odbiorca i dostawca usług płatniczych mogą jednak uzgodnić, że dany dostawca usług płatniczych potrąca z transferowanej kwoty pobierane przez siebie opłaty, zanim uzna rachunek odbiorcy kwotą transakcji. W takim przypadku pełna kwota transakcji płatniczej i opłaty są przedstawiane oddzielnie w informacji podawanej odbiorcy.</p>	N			

Art. 81 (3)	3. Jeżeli od transferowanej kwoty potrącane są inne opłaty niż te, o których mowa w ust. 2, dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by odbiorca otrzymał pełną kwotę transakcji płatniczej zainicjowanej przez płatnika. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia, by odbiorca otrzymał pełną kwotę transakcji płatniczej.	T	Art. 52 ust. 2	W art. 52: b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowa między odbiorcą i dostawcą odbiorcy może przewidywać, że dostawca udostępnia odbiorcy kwotę transakcji płatniczej pomniejszoną o pobrane opłaty. W takim przypadku dostawca podaje w informacji o transakcji płatniczej pełną kwotę transakcji płatniczej oraz pobranych opłat.”;	
Art. 82 (1)	1. Niniejszą sekcję stosuje się do: a) transakcji płatniczych w euro; b) krajowych transakcji płatniczych w walucie państwa członkowskiego spoza strefy euro; c) transakcji płatniczych obejmujących tylko jedno d) przeliczenie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego spoza strefy euro, pod warunkiem że wymagane przeliczenie waluty jest dokonane w danym państwie członkowskim spoza strefy euro, a w przypadku transgranicznych transakcji płatniczych – że transfer transgraniczny jest dokonywany w euro.	N		Art. 53. uup	
Art. 82 (2)	2. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do transakcji płatniczych innych niż wymienione w ust. 1, chyba że użytkownik usług płatniczych i dostawca usług płatniczych uzgodnili inaczej, z wyjątkiem art. 87, którego strony nie mogą zmienić. Jeżeli jednak użytkownik usług płatniczych i dostawca usług płatniczych uzgodnią okres dłuższy niż ten, który określono w art. 83, ten dłuższy okres nie może przekraczać, w przypadku wewnątrzunijnych transakcji płatniczych, czterech dni roboczych od momentu	T	Art. 53 ust. 3	W art. 53: b) w ust. 3 po wyrazach „w art. 5 ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”;	

	otrzymania zlecenia, o którym mowa w art. 78.				
Art. 83 (1) (2)	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by po momencie otrzymania zlecenia, o którym mowa w art. 78, rachunek dostawcy usług płatniczych odbiorcy został uznany kwotą transakcji płatniczej do końca następnego dnia roboczego. Termin ten może zostać przedłużony o kolejny dzień roboczy w odniesieniu do transakcji płatniczych inicjowanych na papierze.</p> <p>2. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym dostawca usług płatniczych odbiorcy udostępnia kwotę transakcji płatniczej na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty po otrzymaniu środków pieniężnych przez dostawcę usług płatniczych zgodnie z art. 87.</p>	N		<p>Art. 54 uup</p> <p>Art. 56 uup</p>	
Art. 83 (3)	<p>3. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym dostawca usług płatniczych odbiorcy przekazuje zlecenie płatnicze zainicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem dostawcy usług płatniczych płatnika w terminie uzgodnionym między odbiorcą a dostawcą usług płatniczych, umożliwiając rozrachunek, w odniesieniu do polecenia zapłaty, w uzgodnionym terminie płatności.</p>	N		Art. 56 uup	
Art. 84	<p>W przypadku gdy odbiorca nie posiada rachunku płatniczego u dostawcy usług płatniczych, środki pieniężne są udostępniane odbiorcy przez dostawcę usług płatniczych, który otrzymuje środki pieniężne dla odbiorcy w terminie określonym w art. 83.</p>	N		Art. 57. uup	

Art. 85	W przypadku gdy konsument składa gotówkę na rachunku płatniczym u dostawcy usług płatniczych w walucie tego rachunku płatniczego, dostawca usług płatniczych zapewnia, aby kwota ta została udostępniona z datą waluty przypadającą natychmiast po momencie otrzymania środków pieniężnych. Jeżeli użytkownik usług płatniczych nie jest konsumentem, kwota ta zostaje udostępniona z datą waluty przypadającą nie później niż następnego dnia roboczego po otrzymaniu środków pieniężnych.	N		Art. 58. uup	
Art. 86	Dla krajowych transakcji płatniczych państwa członkowskie mogą ustanowić krótsze maksymalne terminy wykonania niż przewidziano to w niniejszej sekcji.	N			
Art. 87 (1)	1. Państwa członkowskie zapewniają, by data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza niż dzień roboczy, w którym rachunek dostawcy usług płatniczych odbiorcy został uznany kwotą transakcji płatniczej.	N		Art. 59 uup	
art. 87 (2)	2. Dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia, by kwota transakcji płatniczej była do dyspozycji odbiorcy natychmiast po uznaniu tą kwotą rachunku dostawcy usług płatniczych odbiorcy, w przypadku gdy po stronie dostawcy usług płatniczych odbiorcy: a) nie następuje przeliczenie waluty; lub b) następuje przeliczenie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego lub między dwiema walutami państw członkowskich. Obowiązek ustanowiony w niniejszym ustępie ma zastosowanie również do płatności w ramach jednego	T	Art. 59 ust. 2-2a	w art. 59: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dostawca odbiorcy udostępnia odbiorcy kwotę transakcji płatniczej natychmiast po uznaniu tą kwotą rachunku dostawcy odbiorcy w przypadku gdy po stronie dostawcy odbiorcy: 1) nie następuje przeliczenie waluty lub 2) następuje przeliczenie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego lub między dwiema walutami państw członkowskich.”, b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Obowiązek określony w ust. 2 ma zastosowanie również do płatności w ramach jednego dostawcy.”;	

	dostawcy usług płatniczych.				
Art. 87 (3)	3. Państwa członkowskie zapewniają, by przy obciążeniu rachunku płatniczego płatnika data waluty nie była wcześniejsza niż moment, w którym rachunek ten został obciążony kwotą transakcji płatniczej	N			
Art. 88 (1) (2)	1. Jeżeli zlecenie płatnicze jest wykonywane zgodnie z unikatowym identyfikatorem, zlecenie płatnicze uznaje się za wykonane prawidłowo w odniesieniu do odbiorcy określonego za pomocą danego unikatowego identyfikatora. 2. Jeżeli unikatowy identyfikator podany przez użytkownika usług płatniczych jest nieprawidłowy, dostawca usług płatniczych nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 89 za niewykonanie lub nienależyte wykonanie transakcji płatniczej.	N		Art. 143. uup	
Art. 88 (3)	3. Dostawca usług płatniczych płatnika podejmuje jednak rozsądne działania, aby odzyskać środki pieniężne będące przedmiotem transakcji płatniczej. Dostawca usług płatniczych odbiorcy współpracuje w podejmowaniu tych działań, również w drodze przekazywania dostawcy usług płatniczych płatnika wszystkich stosownych informacji na potrzeby pobrania środków pieniężnych. W przypadku gdy pobranie środków pieniężnych zgodnie z akapitem pierwszym nie jest możliwe, dostawca usług płatniczych płatnika dostarcza płatnikowi, na pisemny wniosek, wszystkie informacje dostępne dla dostawcy usług płatniczych płatnika i istotne dla płatnika, aby mógł on zgłosić roszczenie prawne w celu odzyskania środków	N			

	pieniężnych.				
Art. 88 (3) (4)	<p>4. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie ramowej, dostawca usług płatniczych może pobrać od użytkownika usług płatniczych opłatę z tytułu odzyskania środków.</p> <p>5. Jeżeli użytkownik usług płatniczych dostarcza dodatkowe informacje oprócz informacji określonych w art. 45 ust. 1 lit. a) lub art. 52 ust. 2 lit. b), dostawca usług płatniczych ponosi odpowiedzialność jedynie za wykonanie transakcji płatniczych zgodnie z unikatowym identyfikatorem podanym przez użytkownika usług płatniczych.</p>	N			
Art. 89 (1)	<p>1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane bezpośrednio przez płatnika, dostawca usług płatniczych płatnika, bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93, ponosi wobec płatnika odpowiedzialność za prawidłowe wykonanie transakcji płatniczej, chyba że może udowodnić płatnikowi oraz, w stosownych przypadkach, dostawcy usług płatniczych odbiorcy, że dostawca usług płatniczych odbiorcy otrzymał kwotę transakcji płatniczej zgodnie z art. 83 ust. 1. W takim przypadku odpowiedzialność wobec odbiorcy za prawidłowe wykonanie transakcji płatniczej ponosi dostawca usług płatniczych odbiorcy.</p> <p>W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika ponosi odpowiedzialność zgodnie z akapitem pierwszym, bez zbędnej zwłoki zwraca on płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależycie wykonanie transakcji płatniczej.</p>	T	Art. 144 ust. 1, 2, 4, 5; Art. 146 ust. 1 pkt 1	w art. 144:	<p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie „1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane bezpośrednio przez płatnika, dostawca ponosi wobec płatnika odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależycie wykonanie transakcji płatniczej, z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, art. 143 ust. 2 oraz art. 149, chyba że udowodni, że rachunek dostawcy odbiorcy został uznany zgodnie z art. 54.”,</p> <p>b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika data waluty nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane przez płatnika do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, a w razie potrzeby przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie</p>

	<p>Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.</p> <p>W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z akapitem pierwszym, niezwłocznie oddaje on do dyspozycji odbiorcy kwotę transakcji płatniczej oraz, w stosownych przypadkach, uznaje rachunek płatniczy odbiorcy odpowiednią kwotą.</p> <p>Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo, zgodnie z art. 87.</p> <p>W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika – by data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, jeżeli zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika, dostawca usług płatniczych płatnika, bez względu na odpowiedzialność ponoszoną zgodnie z niniejszym ustępem, podejmuje, na wniosek, natychmiastowe działania w celu prześledzenia transakcji płatniczej i powiadamia płatnika o wyniku tych działań. Czynności te są dla płatnika bezpłatne.</p>		<p>miało miejsca jej nienależyte wykonanie.</p> <p>2b. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 49 oraz że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji, jej nienależytym wykonaniem lub wykonaniem z opóźnieniem.</p> <p>2c. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej, jej nienależyte wykonanie lub wykonanie z opóźnieniem, niezwłocznie rekompensuje dostawcy prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, poniesioną szkodę lub zwraca kwotę zapłaconą w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika.”,</p> <p>d) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy data waluty nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana zgodnie z art. 59.”,</p> <p>e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika – aby data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;</p>	
--	--	--	--	--

				W art. 146: a) w ust. 1: – w pkt 1 po średniku dodaje się wyrazy: „czynności te są dla płatnika bezpłatne;”	
Art. 89 (2)	<p>2. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy – bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93 – ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za prawidłowe przekazanie zlecenia płatniczego dostawcy usług płatniczych płatnika zgodnie z art. 83 ust. 3. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z niniejszym akapitem, niezwłocznie przekazuje on ponownie dane zlecenie płatnicze dostawcy usług płatniczych płatnika.</p> <p>W przypadku opóźnionego przekazania zlecenia płatniczego kwota zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.</p> <p>Ponadto dostawca usług płatniczych odbiorcy – bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93 – ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za obsługę transakcji płatniczej zgodnie z jego obowiązkami, o których mowa w art. 87. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z niniejszym akapitem, zapewnia on, by kwota transakcji płatniczej była do dyspozycji odbiorcy niezwłocznie po uznaniu nią rachunku dostawcy usług płatniczych odbiorcy. Kwota zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja</p>	T	Art. 144 ust. 2; Art. 145 2a, 4a, 6; Art. 146 ust. 1 pkt 2	<p>w art. 144:</p> <p>b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika data waluty nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”</p> <p>w art. 145:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku przekazania zlecenia płatniczego z opóźnieniem kwota zlecenia zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo. Dostawca płatnika przekazuje dostawcy odbiorcy informację o opóźnieniu w przekazaniu zlecenia płatniczego.”</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Kwota, o której mowa w ust. 4, zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”</p> <p>c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 5, nie ma zastosowania do dostawcy płatnika, jeżeli dostawca płatnika udowodni, że dostawca odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca</p>	

<p>została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, za którą dostawca usług płatniczych odbiorcy nie ponosi odpowiedzialności zgodnie z akapitami pierwszym i drugim, odpowiedzialność wobec płatnika ponosi dostawca usług płatniczych płatnika. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika ponosi w ten sposób odpowiedzialność, stosownie do sytuacji i bez zbędnej zwłoki zwraca on płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależyte wykonanie transakcji płatniczej. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.</p> <p>Obowiązek, o którym mowa w akapicie czwartym, nie ma zastosowania do dostawcy usług płatniczych płatnika, jeżeli dostawca usług płatniczych płatnika udowodni, że dostawca usług płatniczych odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca usług płatniczych odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, jeżeli zlecenie płatnicze jest inicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy, bez względu na odpowiedzialność ponoszoną zgodnie z niniejszym ustępem, podejmuje, na wniosek, natychmiastowe działania w celu przesłania transakcji płatniczej i</p>		<p>odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.”;</p> <p>W art. 146:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy: „czynności te są dla odbiorcy bezpłatne.”, 	
--	--	--	--

	powiadamia odbiorcę o wyniku tych działań. Czynności te są dla odbiorcy bezpłatne.				
Art. 89 (3)	3. Ponadto dostawcy usług płatniczych ponoszą odpowiedzialność wobec swoich użytkowników usług płatniczych za wszelkie opłaty, za które są odpowiedzialni, oraz za wszelkie odsetki, którymi użytkownik usług płatniczych został obciążony w rezultacie niewykonania transakcji płatniczej lub nienależytego, w tym opóźnionego, jej wykonania.	T	Art. 146 ust. 2	W art. 146: b) w ust. 2 po wyrazie „nienależytego” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym opóźnionego,”;	
Art. 90 (1)	1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek – bez uszczerbku dla art. 71 i art. 88 ust. 2 i 3 – zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależyte wykonanie transakcji płatniczej. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania płatności spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 78 i że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji lub nienależytym lub opóźnionym jej wykonaniem.	T	Art. 144 ust. 2a	W art. 144: c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane przez płatnika do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, a w razie potrzeby przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miało miejsca jej nienależyte wykonanie.	

art. 90 (2)	2. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania płatności jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej lub za nienależyte lub opóźnione jej wykonanie, niezwłocznie rekompensuje dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, straty poniesione lub sumy zapłacone w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika.	T	Art. 144 ust. 2b i 2c	w art. 144: 2b. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 49 oraz że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji, jej nienależytym wykonaniem lub wykonaniem z opóźnieniem. 2c. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej, jej nienależyte wykonanie lub wykonanie z opóźnieniem, niezwłocznie rekompensuje dostawcy prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, poniesioną szkodę lub zwraca kwotę zapłaconą w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika.	
Art. 91	Wszelkie rekompensaty finansowe dodatkowe względem rekompensat przewidzianych w niniejszej sekcji mogą być ustalane zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do umowy zawartej między użytkownikiem usług płatniczych a dostawcą usług płatniczych.	N		Art. 147. uup	
Art. 92 (1)	1. Jeżeli odpowiedzialność dostawcy usług płatniczych zgodnie z art. 73 i 89 można przypisać innemu dostawcy usług płatniczych lub pośrednikowi, ten dostawca usług płatniczych lub pośrednik rekompensują pierwszemu dostawcy usług płatniczych wszelkie straty poniesione lub sumy zapłacone zgodnie z art. 73 i 89. Obejmuje to rekompensatę w przypadku, gdy którykolwiek z dostawców usług płatniczych nie zastosuje silnego	T	Art. 148	W art. 148 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Obejmuje to rekompensatę w przypadku, gdy którykolwiek z dostawców usług płatniczych nie zastosuje silnego uwierzytelnienia użytkownika.”;	

	uwierzytelnienia klienta.				
Art. 92 (2)	2. Dalsze rekompensaty finansowe można ustalić zgodnie z umowami między dostawcami usług płatniczych lub pośrednikami oraz z prawem mającym zastosowanie do umów zawartych między nimi.	N			
Art. 93	Odpowiedzialność, o której mowa w rozdziałach 2 lub 3, nie powstaje w przypadkach wystąpienia nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych okoliczności będących poza kontrolą strony powołującej się na takie okoliczności, których skutki byłyby nieuniknione mimo wszelkich starań w celu zapobieżenia im, lub gdy dostawcę usług płatniczych wiążą inne zobowiązania prawne podlegające prawu Unii lub prawu krajowemu.	N		Art. 149. uup	
Art. 94 (1)	1. Państwa członkowskie zezwalają na przetwarzanie danych osobowych przez systemy płatności i dostawców usług płatniczych, jeżeli jest to niezbędne, aby zagwarantować zapobieganie oszustwom płatniczym, prowadzenie dochodzeń w ich sprawie i wykrywanie ich. Do przekazywania osobom fizycznym informacji na temat przetwarzania danych osobowych oraz do przetwarzania takich danych osobowych i do wszelkiego innego przetwarzania danych osobowych na potrzeby niniejszej dyrektywy zastosowanie mają przepisy dyrektywy 95/46/WE, przepisy krajowe transponujące dyrektywę 95/46/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001.	T		Wdrożone w przepisach implementujących RODO	
Art. 94 (2)	2. Dostawcy usług płatniczych uzyskują dostęp jedynie do danych osobowych niezbędnych do świadczenia swoich usług płatniczych, przetwarzają te dane i zatrzymują je za wyraźną zgodą użytkownika usług płatniczych.	T		Wdrożone w przepisach implementujących RODO	

Art. 95 (1)(2)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych ustanawiali ramy obejmujące odpowiednie środki ograniczające ryzyko i mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykami operacyjnymi oraz ryzykami dla bezpieczeństwa, związanymi z usługami płatniczymi, które świadczą. Jako część tych ram dostawcy usług płatniczych ustanawiają i utrzymują skuteczne procedury zarządzania incydentami, w tym na potrzeby wykrywania i klasyfikacji poważnych incydentów operacyjnych i incydentów związanych z bezpieczeństwem.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych przekazywali właściwemu organowi co roku – lub w krótszych odstępach określonych przez właściwy organ – zaktualizowaną i kompleksową ocenę dotyczącą ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa, związanych z usługami płatniczymi, które świadczą, oraz dotyczącą adekwatności środków ograniczających ryzyko i mechanizmów kontroli wprowadzonych w odpowiedzi na te ryzyka.</p>	T	Art. 32f	<p>Art. 32f. 1. Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) utrzymywanie skutecznej procedury zarządzania incydentami, w tym na potrzeby wykrywania i klasyfikacji poważnych incydentów operacyjnych i incydentów związanych z bezpieczeństwem, w tym o charakterze teleinformatycznym; 2) bieżącą ocenę i aktualizację procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa teleinformatycznego, a także bieżącą ocenę środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli. <p>2. Dostawca w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru roczną informację o ocenie i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 2</p>	
Art. 95 (3)-(5)	<p>3. Do dnia 13 lipca 2017 r. EUNB, w ścisłej współpracy z EBC i po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi stosownymi zainteresowanymi podmiotami, w tym podmiotami na rynku usług płatniczych, biorąc pod uwagę wszystkie stosowne interesy, wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne w odniesieniu do ustanowienia, wdrożenia i monitorowania środków bezpieczeństwa, w tym w stosownych przypadkach procedur certyfikacyjnych.</p> <p>EUNB, w ścisłej współpracy z EBC, dokonuje przeglądu wytycznych, o których mowa w akapicie pierwszym,</p>	T	Art. 18 uzmUUP	<p>Art. 18. 1. Dostawca usług płatniczych jest obowiązany spełniać wymogi, o których mowa w art. 32i ustawy zmienianej w art. 1, po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) wydanego na podstawie art. 98 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).</p> <p>2. Przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1,</p>	

	<p>regularnie, a w żadnym razie nie rzadziej niż co dwa lata.</p> <p>4. Biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte przy stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 3, EUNB – gdy zostanie poproszony o to przez Komisję, stosownie do sytuacji – opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów i warunków ustanawiania i monitorowania środków bezpieczeństwa.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>5. EUNB wspiera współpracę, w tym wymianę informacji, w dziedzinie ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa związanych z usługami płatniczymi, między właściwymi organami oraz między właściwymi organami i EBC i, w stosownych przypadkach, Agencją Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji.</p>			<p>dostawcy prowadzący rachunki płatnicze stosują dotychczasowe regulacje w zakresie bezpieczeństwa płatności.</p>	
Art. 96 (1)	<p>1. W przypadku poważnego incydentu operacyjnego lub incydentu związanego z bezpieczeństwem dostawcy usług płatniczych, bez zbędnej zwłoki, powiadamiają właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia dostawcy usług płatniczych.</p> <p>W przypadku gdy incydent ma lub może mieć wpływ na interesy finansowe użytkowników usług płatniczych danego dostawcy usług płatniczych, dostawca ten bez zbędnej zwłoki powiadamia swoich użytkowników usług płatniczych o incydencie oraz informuje ich o wszystkich dostępnych środkach, które mogą oni podjąć w celu ograniczenia negatywnych skutków incydentu.</p>	T	Art. 32g ust. 1-2	<p>Art. 32g. 1. Dostawca przekazuje niezwłocznie KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru informację o poważnym incydencie operacyjnym lub incydencie związanym z bezpieczeństwem dostawcy, w tym o charakterze teleinformatycznym.</p> <p>2. Jeżeli incydent, o którym mowa w ust. 1, ma lub może mieć wpływ na interesy finansowe użytkowników usług płatniczych dostawca bez zbędnej zwłoki powiadamia o incydencie użytkowników korzystających z usług tego dostawcy oraz informuje ich o dostępnych środkach, które mogą podjąć w celu ograniczenia negatywnych skutków incydentu.</p>	

Art. 96 (2)	<p>2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia bez zbędnej zwłoki przekazuje EUNB i EBC stosowne szczegóły dotyczące incydentu. Dany właściwy organ, po dokonaniu oceny, czy dany incydent ma znaczenie dla odpowiednich organów tego państwa członkowskiego, stosownie powiadamia te organy.</p> <p>EUNB i EBC, we współpracy z właściwym organem w państwie członkowskim pochodzenia, oceniają, czy dany incydent ma znaczenie dla innych odpowiednich organów unijnych i krajowych, oraz stosownie je o tym powiadamiają. EBC powiadamia członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych o kwestiach mających znaczenie dla systemu płatności.</p> <p>Na podstawie tego powiadomienia właściwe organy podejmują w stosownych przypadkach wszelkie niezbędne środki w celu ochrony bieżącego bezpieczeństwa systemu finansowego.</p>	T	Art. 32g ust. 3-4	<p>Art. 32g.</p> <p>3. Informację, o której mowa w ust. 1, KNF lub inny właściwy organ nadzoru przekazują niezwłocznie EUNB i EBC, a jeżeli incydent ma znaczenie dla organu nadzoru innego państwa członkowskiego – także temu organowi.</p> <p>4. Jeżeli KNF lub inny właściwy organ nadzoru otrzyma od EUNB lub EBC informację o incydencie, który ma znaczenie dla krajowego rynku finansowego, niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu ochrony bezpieczeństwa systemu finansowego.</p>	
Art. 96 (3)-(5)	<p>3. Do dnia 13 stycznia 2018 r. EUNB, w ścisłej współpracy z EBC i po przeprowadzeniu konsultacji z wszystkimi stosownymi zainteresowanymi podmiotami, w tym podmiotami na rynku usług płatniczych, biorąc pod uwagę wszystkie stosowne interesy, wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 skierowane do następujących adresatów:</p> <p>a) dostawców usług płatniczych – w sprawie klasyfikacji poważnych incydentów, o których mowa w ust. 1, oraz w sprawie treści, formatu – w tym standardowych wzorów zgłoszeń – i procedur do celów zgłaszania takich incydentów;</p> <p>b) właściwych organów – w sprawie kryteriów</p>	T			

	<p>) dotyczących oceny, czy dany incydent ma znaczenie, oraz szczegółów sprawozdań dotyczących incydentów udostępnianych innym organom krajowym.</p> <p>4. EUNB, w ścisłej współpracy z EBC, dokonuje przeglądu wytycznych, o których mowa w ust. 3, regularnie, a w każdym razie nie rzadziej niż co dwa lata.</p> <p>5. Przy wydawaniu i dokonywaniu przeglądu wytycznych, o których mowa w ust. 3, EUNB bierze pod uwagę standardy lub specyfikacje opracowane i opublikowane przez Agencję Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji dla sektorów prowadzących działalność inną niż świadczenie usług płatniczych.</p>				
Art. 96 (6)	<p>6. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych co najmniej raz w roku przedstawiali swoim właściwym organom dane statystyczne dotyczące oszustw związanych z różnymi sposobami płatności. Te właściwe organy przekazują takie dane EUNB i EBC w zagregowanej formie.</p>	T	Art. 32h	<p>Art. 32h. 1. Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru, roczne dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.</p> <p>2. Na podstawie otrzymanych danych zgodnie z ust. 1, KNF oraz inny właściwy organ nadzoru w terminie do dnia 30 czerwca danego roku przekazują EUNB i EBC zbiorcze dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.</p>	
Art. 97 (1)-(5)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawca usług płatniczych stosował silne uwierzytelnianie klienta, w przypadku gdy płatnik:</p> <p>a) uzyskuje dostęp do swojego rachunku płatniczego w trybie online;</p>	T	Art. 32i	<p>Art. 32i. 1. Dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika w przypadku gdy płatnik:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzyskuje dostęp do swojego rachunku w trybie online; 2) inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą; 3) przeprowadza czynność za pomocą kanału zdalnego, która może wiązać się z ryzykiem oszustwa 	

<p>b) inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą; przeprowadza czynność za pomocą kanału zdalnego,) która może wiązać się z ryzykiem oszustwa płatniczego lub innych nadużyć.</p> <p>2. W odniesieniu do inicjowania elektronicznych transakcji płatniczych, o którym mowa w ust. 1 lit. b), państwa członkowskie zapewniają, by – w przypadku elektronicznych zdalnych transakcji płatniczych – dostawcy usług płatniczych stosowali silne uwierzytelnianie klienta obejmujące elementy, które dynamicznie łączą transakcję z określoną kwotą i określonym odbiorcą.</p> <p>3. W odniesieniu do ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych wprowadzili adekwatne środki bezpieczeństwa w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających użytkowników usług płatniczych.</p> <p>4. Ust. 2 i 3 mają również zastosowanie, w przypadku gdy płatności są inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności. Ust. 1 i 3 mają również zastosowanie, w przypadku gdy występuje się o podanie informacji za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku.</p> <p>5. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek zezwalał dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności i dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku na poleganie na procedurach uwierzytelniania zapewnianych przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek użytkownikowi usług płatniczych zgodnie z ust. 1 i 3, a w przypadku gdy</p>		<p>związanego z wykonywanymi usługami płatniczymi lub innych nadużyć.</p> <p>2. Jeżeli płatnik inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą z wykorzystaniem połączenia z siecią Internet lub za pośrednictwem środków, które mogą być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika obejmujące elementy, które dynamicznie łączą transakcję płatniczą z określoną kwotą transakcji oraz określonym odbiorcą.</p> <p>3. Dostawca stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających użytkowników.</p> <p>4. Przepisy ust. 2 i 3 mają również zastosowanie w przypadku gdy płatności są inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej. Przepisy ust. 1 i 3 mają również zastosowanie w przypadku gdy dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku występuje do dostawcy prowadzącego rachunek o podanie informacji o tym rachunku.</p> <p>5. Dostawca prowadzący rachunek umożliwia dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej i dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku świadczenie usług w oparciu o uwierzytelnienie użytkownika stosowane w relacji między użytkownikiem a dostawcą prowadzącym rachunek, zgodnie z ust. 1 i 3, a w przypadku gdy jest zaangażowany dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – zgodnie z ust. 1–3.</p>	
--	--	--	--

	zaangażowany jest dostawca świadczący usługę inicjowania płatności – zgodnie z ust. 1, 2 i 3.				
Art. 98 (1)-(5)	<p>1. EUNB, w ścisłej współpracy z EBC i po przeprowadzeniu konsultacji z wszystkimi stosownymi zainteresowanymi podmiotami, w tym podmiotami na rynku usług płatniczych, biorąc pod uwagę wszystkie stosowne interesy, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych skierowanych do dostawców usług płatniczych określonych w art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, określających:</p> <p>a) wymogi dotyczące silnego uwierzytelniania klienta, o którym mowa w art. 97 ust. 1 i 2;</p> <p>b) wyłączenia ze stosowania art. 97 ust. 1, 2 i 3, na podstawie kryteriów ustanowionych w ust. 3 niniejszego artykułu;</p> <p>c) wymogi, jakie muszą spełniać środki bezpieczeństwa zgodnie z art. 97 ust. 3, w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających użytkowników usług płatniczych; oraz</p> <p>d) wymogi w zakresie wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji do celów identyfikowania, uwierzytelniania, powiadamiania i informowania, jak również na potrzeby wdrożenia środków bezpieczeństwa, między dostawcami usług płatniczych prowadzącymi rachunek, dostawcami świadczącymi usługę inicjowania płatności, dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku, płatnikami, odbiorcami i innymi dostawcami usług</p>	T	Art. 18 uzmUUP	<p>Art. 18. 1. Dostawca usług płatniczych jest obowiązany spełniać wymogi, o których mowa w art. 32i ustawy zmienianej w art. 1, po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) wydanego na podstawie art. 98 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).</p> <p>2. Przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawcy prowadzący rachunki płatnicze stosują dotychczasowe regulacje w zakresie bezpieczeństwa płatności.</p>	

<p>płatniczych.</p> <p>2. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych, o którym mowa w ust. 1, w celu:</p> <p>a) zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa dla użytkowników usług płatniczych i dostawców usług płatniczych poprzez przyjęcie skutecznych i opartych na analizie ryzyka wymogów;</p> <p>b) zapewnienia bezpieczeństwa środków pieniężnych i danych osobowych użytkowników usług płatniczych;</p> <p>c) zagwarantowania i zachowania uczciwej konkurencji między wszystkimi dostawcami usług płatniczych;</p> <p>d) zapewnienia neutralności technologii i modelu biznesowego;</p> <p>e) umożliwienia rozwoju przyjaznych dla użytkownika, dostępnych i innowacyjnych sposobów płatności.</p> <p>3. Wyłączenia, o których mowa w ust. 1 lit. b), są oparte na następujących kryteriach:</p> <p>a) poziom ryzyka związanego ze świadczoną usługą;</p> <p>b) kwota lub powtarzalny charakter transakcji lub oba te elementy;</p> <p>c) kanał płatności używany do wykonania transakcji.</p> <p>4. EUNB przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, do dnia 13 stycznia 2017 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienie do przyjęcia tych regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art.</p>				
--	--	--	--	--

	<p>10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>5. EUNB, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dokonuje regularnego przeglądu i, w stosownych przypadkach, aktualizuje regulacyjne standardy techniczne w celu, między innymi, uwzględnienia innowacji i postępu technologicznego.</p>				
Art. 99 (1)(2)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie procedur umożliwiających użytkownikom usług płatniczych i innym zainteresowanym stronom, w tym organizacjom konsumenckim, składanie do właściwych organów skarg w odniesieniu do domniemych naruszeń przez dostawców usług płatniczych przepisów niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. W stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla prawa do wszczęcia postępowania przed sądem zgodnie z krajowym prawem procesowym, odpowiedź właściwych organów zawiera informację dla skarżącego o istnieniu procedur alternatywnego rozstrzygnięcia sporów ustanowionych zgodnie z art. 102.</p>	N		Art. 15. uup	
Art. 100 (1)-(3)	<p>1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy w celu zapewnienia i monitorowania skutecznego przestrzegania niniejszej dyrektywy. Przedmiotowe właściwe organy podejmują wszelkie stosowne działania, aby zapewnić takie przestrzeganie.</p> <p>Organami tymi są:</p> <p>a) właściwe organy w rozumieniu art. 4 ust. 2) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010; albo</p> <p>b) podmioty uznane na mocy prawa krajowego lub przez) organy publiczne wyraźnie upoważnione do tego celu</p>	N			

	<p>na mocy prawa krajowego.</p> <p>Nie mogą być nimi dostawcy usług płatniczych, z wyjątkiem krajowych banków centralnych.</p> <p>2. Organy, o których mowa w ust. 1, posiadają wszystkie uprawnienia i adekwatne zasoby niezbędne do wykonywania swoich obowiązków. W przypadku gdy do zapewnienia i monitorowania skutecznego przestrzegania niniejszej dyrektywy upoważniony jest więcej niż jeden właściwy organ, państwa członkowskie zapewniają ścisłą współpracę pomiędzy tymi organami, tak aby mogły one skutecznie wykonywać swoje odnośne obowiązki.</p> <p>3. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia zgodnie z prawem krajowym:</p> <p>a) bezpośrednio na mocy własnych uprawnień lub pod nadzorem organów wymiaru sprawiedliwości; albo</p> <p>b) przez wniesienie powództwa do sądów właściwych do wydania niezbędnej decyzji, w tym, w stosownych przypadkach, przez wniesienie środka odwoławczego, jeżeli wniosek o wydanie niezbędnej decyzji został oddalony.</p>				
Art. 100 (4)	<p>4. W przypadku naruszenia lub podejrzenia naruszenia przepisów prawa krajowego transponujących tytuły III i IV, właściwymi organami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia dostawcy usług płatniczych, z wyjątkiem agentów i oddziałów prowadzonych na podstawie swobody przedsiębiorczości, w odniesieniu do których właściwymi organami są organy przyjmującego państwa członkowskiego.</p>	T	Art. 15 ust. 1a, 2, 3	<p>w art. 15:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Użytkownik może wnieść do organu nadzoru skargę na działanie agenta lub oddziału dostawcy, świadczących usługi płatnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa goszczącego.”,</p> <p>b) w ust. 2: – wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”,</p>	

				c) w ust. 3 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępują się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”;	
Art. 100 (5) (6)	<p>5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wyznaczonych właściwych organach, o których mowa w ust. 1, jak najszybciej, a w każdym razie do dnia 13 stycznia 2018 r. Państwa członkowskie informują Komisję o podziale obowiązków między tymi organami. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o każdej późniejszej zmianie dotyczącej wyznaczenia i odnośnych kompetencji tych organów.</p> <p>6. EUNB, po konsultacji z EBC, wydaje wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w zakresie procedur dotyczących skarg, które należy uwzględniać w celu zapewnienia przestrzegania ust. 1 niniejszego artykułu. Wytyczne te wydaje się do dnia 13 stycznia 2018 r. i regularnie aktualizuje, stosownie do sytuacji.</p>	N			
Art. 101 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych wprowadzili i stosowali adekwatne i skuteczne procedury rozpatrywania skarg użytkowników usług płatniczych związanych z prawami i obowiązkami wynikającymi z przepisów tytułów III i IV niniejszej dyrektywy, oraz monitorują wyniki działań dostawców usług płatniczych w tym zakresie.</p> <p>Procedury te są stosowane w każdym państwie członkowskim, w którym dostawca usług płatniczych oferuje usługi płatnicze, i są dostępne w języku urzędowym danego państwa członkowskiego lub w innym języku, jeżeli zostało to uzgodnione między</p>	T	Art. 15a	<p>„Art. 15a. 1. Dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania reklamacji użytkowników dotyczących praw i obowiązków wynikających z ustawy.</p> <p>2. Dostawca udziela odpowiedzi na reklamację w terminie do 15 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji. Odpowiedzi udziela się w postaci papierowej lub, po uzgodnieniu z użytkownikiem, na innym trwałym nośniku informacji.</p> <p>3. W szczególnie skomplikowanych przypadkach uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 2, dostawca:</p> <p>1) wyjaśnia przyczynę opóźnienia;</p>	

	dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych.			<p>2) wskazuje okoliczności, które muszą zostać ustalone dla rozpatrzenia sprawy;</p> <p>3) określa przewidywany termin rozpatrzenia reklamacji i udzielenia odpowiedzi, który nie może przekroczyć 35 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji.</p> <p>4. Do zachowania terminów, o których mowa w ust. 2 lub 3, jest wystarczające wysłanie odpowiedzi przed ich upływem, a w przypadku odpowiedzi udzielonych na piśmie, w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481).</p> <p>5. Procedury, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez dostawcę w odniesieniu do użytkowników z każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje usługi, chyba że prawo właściwe dla stosunku prawnego, w ramach którego użytkownik złożył reklamację, stanowi inaczej.</p> <p>6. Procedury, o których mowa w ust. 1, są dostępne w języku urzędowym każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje daną usługę płatniczą, chyba że dostawca i użytkownik uzgodnili inny język dla świadczenia usługi płatniczej przy zawieraniu umowy o taką usługę.</p> <p>7. KNF kontroluje stosowanie przez nadzorowanych dostawców obowiązków wynikających z ust. 1-6.</p>	
Art. 101 (2)	2. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług płatniczych dokładali wszelkich starań w celu udzielania – w formie papierowej lub, jeżeli zostało to uzgodnione między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych, na innym trwałym nośniku informacji – odpowiedzi na skargi użytkowników usług płatniczych. W odpowiedzi takiej trzeba ustosunkować się do wszystkich podniesionych	T	Art. 15b	<p>Art. 15b. Do rozpatrywania reklamacji składanych przez użytkownika będącego osobą fizyczną stosuje się przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i ...), z zastrzeżeniem art. 15a ust. 2–4.</p> <p>2. W zakresie, w jakim do rozstrzygania reklamacji użytkownika będącego osobą fizyczną nie stosuje się</p>	

	<p>kwestii, w odpowiednim terminie i nie później niż w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania skargi. W wyjątkowych sytuacjach, jeżeli odpowiedź nie może zostać udzielona w terminie 15 dni roboczych ze względów będących poza kontrolą dostawcy usług płatniczych, dostawca ten jest zobowiązany do przesłania wstępnej odpowiedzi, w której wyraźnie podaje się powód opóźnienia w udzieleniu odpowiedzi na skargę oraz termin, w którym użytkownik usług płatniczych otrzyma ostateczną odpowiedź. W żadnym razie termin otrzymania ostatecznej odpowiedzi nie może przekroczyć 35 dni roboczych.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ustanowić lub utrzymać przepisy dotyczące procedur rozstrzygania sporów, które są bardziej korzystne dla użytkownika usług płatniczych niż przepis, o którym mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli tak uczynią, zastosowanie mają te przepisy.</p>			<p>przepisów ustawy wymienionej w ust. 1 dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania reklamacji określone niniejszą ustawą.</p>	
Art. 101 (3) (4)	<p>3. Dostawca usług płatniczych informuje użytkownika usług płatniczych o co najmniej jednym podmiocie alternatywnego rozstrzygania sporów, który jest właściwy do rozstrzygania sporów dotyczących praw i obowiązków wynikających z przepisów tytułów III i IV.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 3, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy usług płatniczych, jeżeli strona taka istnieje, w oddziale i w ogólnych warunkach umowy między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych. Określa się w nich również, w jaki sposób można uzyskać dostęp do bardziej szczegółowych informacji na temat danego podmiotu alternatywnego rozstrzygania sporów oraz warunków korzystania z niego.</p>	T	Art. 15c	<p>Art. 15c. 1. Dostawca informuje użytkownika o podmiotach uprawnionych do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823).</p> <p>2. W informacji, o której mowa w ust. 1, dostawca wskazuje również sposób i tryb uzyskania przez użytkownika szczegółowych informacji o zasadach rozwiązania sporu przez dany podmiot uprawniony do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy, jeżeli strona taka istnieje, oraz w jego oddziale, a także w ogólnych warunkach umowy między dostawcą a użytkownikiem.</p>	

Art. 102 (1) (2)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie – zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego i prawa Unii oraz zgodnie z dyrektywą 2013/11/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (35) – adekwatnych, niezależnych, bezstronnych, przejrzystych i skutecznych procedur alternatywnego rozstrzygnięcia sporów między użytkownikami usług płatniczych a dostawcami usług płatniczych dotyczących praw i obowiązków wynikających z przepisów tytułów III i IV niniejszej dyrektywy, w stosownych przypadkach, z wykorzystaniem istniejących właściwych podmiotów. Państwa członkowskie zapewniają, by procedury alternatywnego rozstrzygnięcia sporów miały zastosowanie do dostawców usług płatniczych oraz by obejmowały one również działalność ustanowionych przedstawicieli.</p> <p>2. Państwa członkowskie wymagają, by podmioty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, skutecznie współpracowały w celu rozstrzygnięcia transgranicznych sporów dotyczących praw i obowiązków wynikających z przepisów tytułów III i IV.</p>	N		Art. 147. uup	
Art. 103 (1)	<p>1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów prawa krajowego transponujących niniejszą dyrektywę i podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić, by przepisy te były stosowane. Sankcje takie są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	N		<p>Wdrożone w:</p> <p>Art. 20 ust. 3. W razie niepoinformowania o opłacie, odpowiednio płatnik albo użytkownik nie są zobowiązani do jej uiszczenia. W razie niepoinformowania płatnika o oferowanej zniżce uznaje się, że umowa jest zawarta z uwzględnieniem zniżki oferowanej przez odbiorcę.</p> <p>Art. 22 ust. 4. 4. W przypadku niewywiązania się przez dostawcę z obowiązku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, użytkownik jest zwolniony z obowiązku uiszczenia opłat; przepis art. 52 ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 26 ust. 5 i 6. 5. Użytkownik może odstąpić od umowy</p>	

				ramowej zawartej z naruszeniem przepisów ust. 1-3 lub 4 w każdym czasie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji określonych w art. 27, w sposób, o którym mowa w ust. 1.	
				6. Do indywidualnych transakcji płatniczych dokonywanych na podstawie umowy ramowej przed dopełnieniem przez dostawcę obowiązku określonego w ust. 1-3 lub 4, stosuje się przepis art. 22 ust. 4.	
Art. 103 (2)	2. Państwa członkowskie zezwalają swoim właściwym organom na podanie do publicznej wiadomości każdej sankcji administracyjnej nałożonej za naruszenie środków przyjętych w ramach transpozycji niniejszej dyrektywy, chyba że ujawnienie takich informacji poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub w niewspółmierny sposób zaszkodziło zainteresowanym stronom.	T	Art. 15d	Art. 15d. KNF może podać do publicznej wiadomości informację o zastosowaniu wobec dostawcy sankcji administracyjnej w związku z naruszeniem przepisów ustawy dotyczących świadczenia usług płatniczych, chyba że ujawnienie takiej informacji mogłoby zagrozić stabilności rynku finansowego lub w sposób niewspółmierny zaszkodzić interesowi prawnemu zainteresowanych stronom.”;	
Art. 104	Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 105 aktów delegowanych dotyczących: a) dostosowania odesłania do zalecenia 2003/361/WE zawartego w art. 4 pkt 36 niniejszej dyrektywy, w przypadku zmiany tego zalecenia; b) aktualizacji kwot określonych w art. 32 ust. 1 i art. 74 ust. 1 w celu uwzględnienia inflacji.				
Art. 105	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 104, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 12 stycznia 2016 r.				

	<p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 104, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 104 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.</p>				
Art. 106	<p>1. Do dnia 13 stycznia 2018 r. Komisja opracowuje przyjazną dla użytkownika elektroniczną broszurę, w której wymienione zostaną, w sposób jasny i łatwo zrozumiały, prawa konsumentów wynikające z niniejszej dyrektywy oraz powiązanego prawa Unii.</p> <p>2. Komisja informuje państwa członkowskie, europejskie stowarzyszenia dostawców usług płatniczych i europejskie organizacje konsumenckie o publikacji broszury, o której mowa w ust. 1.</p> <p>Komisja, EUNB i właściwe organy zapewniają</p>				

	<p>udostępnienie broszury – w łatwo dostępny sposób – na swoich odpowiednich stronach internetowych.</p> <p>3. Dostawcy usług płatniczych zapewniają udostępnienie broszury – w łatwo dostępny sposób – na swoich stronach internetowych, o ile takowe istnieją, oraz w wersji papierowej w swoich oddziałach, u swoich agentów i podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu.</p> <p>4. Dostawcy usług płatniczych nie pobierają od klientów opłat za udostępnianie informacji na podstawie niniejszego artykułu.</p> <p>5. W odniesieniu do osób niepełnosprawnych przepisy niniejszego artykułu stosuje się z wykorzystaniem alternatywnych sposobów umożliwiających udostępnienie informacji w przystępnym formacie.</p>				
Art. 107	<p>1. Z zastrzeżeniem art. 2, art. 8 ust. 3, art. 32, art. 38 ust. 2, art. 42 ust. 2, art. 55 ust. 6, art. 57 ust. 3, art. 58 ust. 3, art. 61 ust. 2 i 3, art. 62 ust. 5, art. 63 ust. 2 i 3 oraz art. 74 ust. 1 akapit drugi i art. 86 państwa członkowskie nie utrzymują ani nie ustanawiają – w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa zawiera zharmonizowane przepisy – przepisów innych niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie.</p> <p>2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z dowolnej z możliwości, o których mowa w ust. 1, informuje Komisję o tym fakcie, jak również o wszelkich późniejszych zmianach. Komisja podaje tę informację do wiadomości publicznej na stronie internetowej lub w inny łatwo dostępny sposób.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy</p>				

	<p>usług płatniczych nie stosowali, ze szkodą dla użytkowników usług płatniczych, odstępstw od przepisów prawa krajowego transponujących niniejszą dyrektywę, chyba że taka możliwość została wyraźnie przewidziana w dyrektywie.</p> <p>Dostawcy usług płatniczych mogą jednak podjąć decyzję o przyznaniu użytkownikom usług płatniczych bardziej korzystnych warunków.</p>				
Art. 108	<p>Do dnia 13 stycznia 2021 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, EBC i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania i wpływu niniejszej dyrektywy, w szczególności na:</p> <p>a) adekwatność i wpływ przepisów dotyczących opłat określonych w art. 62 ust. 3, 4 i 5;</p> <p>b) stosowanie art. 2 ust. 3 i 4, łącznie z oceną tego, czy przepisy tytułów III i IV mogą – o ile to technicznie wykonalne – być w pełni stosowane do transakcji płatniczych, o których mowa w tych ustępach;</p> <p>c) dostęp do systemów płatności, z uwzględnieniem w szczególności poziomu konkurencji;</p> <p>d) adekwatność i wpływ progów w odniesieniu do transakcji płatniczych, o których mowa w art. 3 lit. l);</p> <p>e) adekwatność i wpływ progów w odniesieniu do zwolnienia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a);</p> <p>f) to, czy, mając na uwadze rozwój wydarzeń, pożądane byłoby – w ramach uzupełnienia przepisów w art. 75 dotyczących transakcji płatniczych, w których kwota transakcji nie jest znana z wyprzedzeniem, a środki</p>				

	<p>pieniężne są zablokowane – wprowadzenie maksymalnych limitów kwot do zablokowania na rachunku płatniczym płatnika w takich przypadkach.</p> <p>W stosownych przypadkach, Komisja przedstawia wraz ze sprawozdaniem wnioski ustawodawczy.</p>				
Art.109	<p>1. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom płatniczym, które do dnia 13 stycznia 2018 r. podjęły działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę 2007/64/WE, na kontynuowanie tej działalności do dnia 13 lipca 2018 r. zgodnie z wymogami przewidzianymi w dyrektywie 2007/64/WE, bez wymogu ubiegania się o zezwolenie zgodnie z art. 5 niniejszej dyrektywy ani przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy.</p> <p>Państwa członkowskie wymagają, by takie instytucje płatnicze przekazały właściwym organom wszystkie stosowne informacje w celu umożliwienia właściwym organom – do dnia 13 lipca 2018 r. – przeprowadzenia oceny tego, czy te instytucje płatnicze spełniają wymogi określone w tytule II, a jeżeli nie, jakie środki trzeba podjąć w celu zapewnienia zgodności, lub czy odpowiednim środkiem jest cofnięcie zezwolenia.</p> <p>Jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej przez właściwe organy stwierdzone zostanie, że instytucje płatnicze spełniają wymogi określone w tytule II, udziela się im zezwolenia i wpisuje do rejestrów, o których mowa w art. 14 i 15. W przypadku gdy te instytucje płatnicze nie spełniają wymogów określonych w tytule II do dnia 13 lipca 2018 r., zakazuje się im – zgodnie z art. 37 – świadczenia usług płatniczych.</p>				

<p>2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, by instytucje płatnicze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, automatycznie otrzymywały zezwolenie i były wpisywane do rejestrów, o których mowa w art. 14 i 15, jeżeli właściwe organy posiadają już dokumentację potwierdzającą, że spełniono wymogi ustanowione w art. 5 i 11. Przed udzieleniem zezwolenia właściwe organy informują dane instytucje płatnicze.</p> <p>3. Niniejszy ustęp stosuje się do osób fizycznych lub prawnych, które korzystały przed dniem 13 stycznia 2018 r. z art. 26 dyrektywy 2007/64/WE, i prowadziły działalność w zakresie usług płatniczych w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE.</p> <p>Państwa członkowskie zezwalają tym osobom na kontynuowanie tej działalności w danym państwie członkowskim, zgodnie z dyrektywą 2007/64/WE, do dnia 13 stycznia 2019 r., bez wymogu ubiegania się o zezwolenie zgodnie z art. 5 niniejszej dyrektywy lub uzyskania zwolnienia zgodnie z art. 32 niniejszej dyrektywy, ani przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy.</p> <p>Osobie, o której mowa w akapicie pierwszym, której nie udzielono zezwolenia lub zwolnienia na podstawie niniejszej dyrektywy do dnia 13 stycznia 2019 r., zakazuje się świadczenia usług płatniczych zgodnie z art. 37 niniejszej dyrektywy.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą zezwolić, by osoby fizyczne i prawne korzystające ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, uznawano za korzystające ze zwolnienia i automatycznie wpisywano do rejestrów, o których mowa w art. 14 i 15, jeżeli</p>				
---	--	--	--	--

	<p>właściwe organy posiadają już dokumentację potwierdzającą, że spełniono wymogi ustanowione w art. 32. Właściwe organy informują dane instytucje płatnicze.</p> <p>5. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu instytucje płatnicze, którym udzielono zezwolenia na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w pkt 7 załącznika do dyrektywy 2007/64/WE, zachowują zezwolenie na świadczenie tych usług płatniczych, które uznaje się za usługi płatnicze, o których mowa w pkt 3 załącznika I do niniejszej dyrektywy, jeżeli, do dnia 13 stycznia 2020 r., właściwe organy posiadają dokumentację potwierdzającą, że spełniono wymogi ustanowione w art. 7 lit. c) i art. 9 niniejszej dyrektywy.</p>				
Art. 110	<p>Art. 4 ust. 5 dyrektywy 2002/65/WE otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. W przypadku gdy zastosowanie ma również dyrektywa (UE) 2015/2366 Parlamentu Europejskiego i Rady (36), przepisy dotyczące informacji zgodnie z art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem pkt 2 lit. c)–g), pkt 3 lit. a), d) i e) oraz pkt 4 lit. b), zastępuje się art. 44, 45, 51 i 52 dyrektywy (UE) 2015/2366.</p>				
Art.111	<p>Zmiany do dyrektywy 2009/110/WE</p> <p>W dyrektywie 2009/110/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1 w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>) aust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>) „1. Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, art. 5, art. 11–17, art. 19 ust. 5 i 6 oraz art. 20–31 dyrektywy (UE) 2015/2366 Parlamentu Europejskiego i</p>				

<p>Rady (37), łącznie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 15 ust. 4, art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 7 tej dyrektywy, stosują się odpowiednio do instytucji pieniądza elektronicznego.</p> <p>(37) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).";"</p> <p>bust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>)</p> <p>„4. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego na dystrybucję i wykup pieniądza elektronicznego za pośrednictwem osób fizycznych lub prawnych działających w ich imieniu. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi dystrybucję pieniądza elektronicznego w innym państwie członkowskim przy udziale takiej osoby fizycznej lub prawnej, do takiej instytucji pieniądza elektronicznego stosuje się odpowiednio art. 27–31, z wyjątkiem art. 29 ust. 4 i 5 dyrektywy (UE) 2015/2366, łącznie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 7 tej dyrektywy.</p> <p>5. Niezależnie od ust. 4 niniejszego artykułu, instytucje pieniądza elektronicznego nie mogą emitować pieniądza elektronicznego za pośrednictwem agentów. Instytucjom pieniądza elektronicznego zezwala się na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, za pośrednictwem agentów na warunkach</p>			
---	--	--	--

	<p>określonych w art. 19 dyrektywy (UE) 2015/2366.”;</p> <p>2w art. 18 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>)</p> <p>„4. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które przed dniem 13 stycznia 2018 r. podjęły działalność zgodnie z niniejszą dyrektywą i dyrektywą 2007/64/WE w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba ich zarządu, na kontynuowanie tej działalności w tym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim do dnia 13 lipca 2018 r., bez wymogu ubiegania się o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy ani przestrzegania pozostałych wymogów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy.</p> <p>Państwa członkowskie wymagają, by instytucje pieniądza elektronicznego, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazały właściwym organom wszystkie stosowne informacje w celu umożliwienia właściwym organom, do dnia 13 lipca 2018 r., przeprowadzenie oceny tego, czy te instytucje pieniądza elektronicznego spełniają wymogi określone w tytule II niniejszej dyrektywy, a jeżeli nie, jakie środki trzeba podjąć w celu zapewnienia zgodności, lub czy odpowiednim środkiem jest cofnięcie zezwolenia.</p> <p>Jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej przez właściwe organy stwierdzone zostanie, że instytucje pieniądza elektronicznego, o których mowa w akapicie pierwszym, spełniają wymogi określone w tytule II, udziela się im zezwolenia i wpisuje do rejestru. W przypadku gdy te instytucje pieniądza elektronicznego nie spełniają wymogów określonych w tytule II do dnia 13 lipca 2018 r., zakazuje się im emisji pieniądza</p>				
--	---	--	--	--	--

	elektronicznego.”.				
Art. 112	<p>Zmiany do rozporządzenia (UE) nr 1093/2010</p> <p>W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>I w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>)</p> <p>„2. Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem i zgodnie z zakresem dyrektywy 2002/87/WE, dyrektywy 2009/110/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (38), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (39), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE (40), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 (41), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 (42) oraz, w stopniu, w jakim akty te mają zastosowanie do instytucji kredytowych i finansowych oraz właściwych organów, które je nadzorują, zgodnie z zakresem stosownych części dyrektywy 2002/65/WE i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (43), w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych na podstawie tych aktów, oraz wszelkich kolejnych prawnie wiążących aktów unijnych powierzających zadania Urzędowi. Urząd działa również zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (44).</p> <p>(38) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych</p>				

<p>i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1)."</p> <p>(39) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338)."</p> <p>(40) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149)."</p> <p>(41) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1)."</p> <p>(42) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35)."</p> <p>(43) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i</p>			
--	--	--	--

	<p>Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73)."</p> <p>(44) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).";"</p> <p>2w art. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>)</p> <p>„1. »instytucje finansowe« oznaczają instytucje kredytowe zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, firmy inwestycyjne zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, konglomeraty finansowe zgodnie z definicją w art. 2 pkt 14 dyrektywy 2002/87/WE, dostawców usług płatniczych zgodnie z definicją w art. 4 pkt 11 dyrektywy (UE) 2015/2366 i instytucje pieniądza elektronicznego zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/110/WE, jednak w odniesieniu do dyrektywy (UE) 2015/849 »instytucje finansowe« oznaczają instytucje kredytowe i instytucje finansowe zgodnie z definicją w art. 3 pkt 1 i 2 dyrektywy (UE) 2015/849;”.</p>				
Art. 113	<p>Zmiany do dyrektywy 2013/36/UE</p> <p>Punkt 4 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE otrzymuje brzmienie:</p> <p>„ Usługi płatnicze zgodnie z definicją w art. 4 pkt 3 4.dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)</p>				

	2015/2366 (45) .				
Art. 114	<p>Dyrektywa 2007/64/WE zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 13 stycznia 2018 r.</p> <p>Odesłania do uchylonej dyrektywy należy interpretować jako odesłania do niniejszej dyrektywy i należy je odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku II do niniejszej dyrektywy.</p>				
Art. 115	<p>1. Do dnia 13 stycznia 2018 r. państwa członkowskie przyjmują i opublikują środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie informują o tym Komisję.</p> <p>2. Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 13 stycznia 2018 r.</p> <p>Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych środków prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p> <p>4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie zapewniają stosowanie środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 65, 66, 67 i 97, począwszy od dnia, w którym upłynie 18 miesięcy od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów</p>				

	<p>technicznych, o których mowa w art. 98.</p> <p>5. Państwa członkowskie nie mogą zakazać osobom prawnym, które przed dniem 12 stycznia 2016 r. prowadziły na ich terytorium działalność dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku w rozumieniu niniejszej dyrektywy, na kontynuowanie tej samej działalności na ich terytorium w okresie przejściowym, o którym mowa w ust. 2 i 4, zgodnie z aktualnie mającymi zastosowanie ramami regulacyjnymi.</p> <p>6. Państwa członkowskie zapewniają, by dopóki poszczególni dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek nie spełnią regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 4, dostawcy ci nie nadużywali braku zgodności z tymi standardami w celu blokowania lub utrudniania korzystania z usług inicjowania płatności i usług dostępu do informacji o rachunku w odniesieniu do rachunków, które ci dostawcy prowadzą.</p>				
Art. 116	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.				
Art.117	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.				

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (UC81)		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE		
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ				
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu (*)	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red (*)	Treść przepisu UE
Art. 1	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) zasady prowadzenia działalności przez instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, dostawców świadczących usługę dostępu do informacji o rachunku, biura usług płatniczych, instytucje pieniądza elektronicznego i oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, w tym za pośrednictwem agentów, oraz zasady sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami;”;</p>		Art. 1 (2)	<p>2. Niniejsza dyrektywa ustanawia również przepisy dotyczące:</p> <p>a) przejrzystości warunków i wymogów informacyjnych dotyczących usług płatniczych; oraz</p> <p>b) odpowiednich praw i obowiązków użytkowników usług płatniczych oraz dostawców usług płatniczych w odniesieniu do świadczenia usług płatniczych jako stałego zajęcia lub działalności gospodarczej.</p>
Art. 2 pkt 1, 3, 3a, 4c-4f, 8, 9, 9b-9d, 17b, 20, 24a, 26 ¹ 26a, 26aa, 27 ¹ , 29a, 33b,	<p>2) w art. 2:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) agent – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, działającą w imieniu i na rzecz instytucji płatniczej, dostawcy świadczącego wyłącznie usługę</p>		Art. 4	<p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza:</p> <p>a) państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba statutowa dostawcy usług płatniczych; albo</p>

	<p>dostępu do informacji o rachunku, małej instytucji płatniczej, biura usług płatniczych, instytucji pieniądza elektronicznego albo oddziału zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego wyłącznie w zakresie świadczenia usług płatniczych, a w odniesieniu do pieniądza elektronicznego – w zakresie jego wykupu;”</p> <p>b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) bliskie powiązania – bliskie powiązania, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾);”</p> <p>c) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) co-badging – umieszczanie co najmniej dwóch marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym;”</p> <p>d) po pkt 4b dodaje się pkt 4c–4f w brzmieniu: „4c) dostawca prowadzący rachunek – dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy</p>			<p>b) jeżeli dostawca usług płatniczych nie ma zgodnie z prawem krajowym siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba zarządu tego dostawcy;</p> <p>2) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym dostawca usług płatniczych ma swojego agenta lub oddział lub w którym świadczy usługi płatnicze;</p> <p>3) „usługa płatnicza” oznacza co najmniej jeden z rodzajów działalności gospodarczej wymienionych w załączniku I;</p> <p>4) „instytucja płatnicza” oznacza osobę prawną, której zgodnie z art. 11 udzielono zezwolenia na świadczenie i wykonywanie usług płatniczych w całej Unii;</p> <p>5) „transakcja płatnicza” oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub w imieniu płatnika lub przez odbiorcę, polegające na złożeniu, transferze lub wypłacie środków pieniężnych, niezależnie od leżących u jego podstawy zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;</p> <p>6) „zdalna transakcja płatnicza” oznacza transakcję płatniczą zainicjowaną za pośrednictwem internetu lub urządzenia, które może być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość;[2/35d]</p>
--	--	--	--	--

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 07.12.2017, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27.

	<p>dla płatnika;</p> <p>4d) dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi inicjowania transakcji płatniczej;</p> <p>4e) dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku – dostawcę usług płatniczych, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku;</p> <p>4f) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3, prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usługi dostępu do informacji o rachunku, z wyłączeniem pozostałych usług płatniczych;”</p> <p>e) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:</p> <p>„8) hybrydowa instytucja pieniądza elektronicznego – instytucję pieniądza elektronicznego wykonującą oprócz wydawania pieniądza elektronicznego, usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub działalności, o której mowa w art. 132j ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą;</p> <p>9) hybrydowa instytucja płatnicza –</p>			<p>7) „system płatności” oznacza system transferu środków pieniężnych oparty na formalnych i znormalizowanych regulach i wspólnych przepisach dotyczących przetwarzania, rozliczania lub rozrachunku transakcji płatniczych;</p> <p>8) „płatnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest posiadaczem rachunku płatniczego i zezwala na wykonanie zlecenia płatniczego z tego rachunku płatniczego, lub w przypadku gdy rachunek płatniczy nie istnieje – osobę fizyczną lub prawną, która składa zlecenie płatnicze;</p> <p>9) „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą zamierzonym odbiorcą środków pieniężnych, które są przedmiotem transakcji płatniczej;</p> <p>10) „użytkownik usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną korzystającą z usługi płatniczej w charakterze płatnika, odbiorcy lub płatnika i odbiorcy;</p> <p>11) „dostawca usług płatniczych” oznacza podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1, lub osobę fizyczną lub prawną korzystającą ze zwolnienia na podstawie art. 32 lub 33;</p> <p>12) „rachunek płatniczy” oznacza rachunek prowadzony w imieniu co najmniej jednego użytkownika usług płatniczych, wykorzystywany do wykonywania transakcji płatniczych;</p>
--	--	--	--	--

	<p>instytucję płatniczą wykonującą oprócz usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1, wydawania pieniądza elektronicznego lub działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, inną działalność gospodarczą;”</p> <p>g) w pkt 9b wyrazy „dostawcy usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcy”;</p> <p>h) po pkt 9b dodaje się pkt 9c i 9d w brzmieniu: „9c) incydent – niespodziewane zdarzenie lub seria takich zdarzeń, które mają niekorzystny wpływ na integralność, dostępność, poufność, autentyczność lub ciągłość świadczenia usług płatniczych albo stwarzają znaczne prawdopodobieństwo, że taki wpływ będą miały;</p> <p>9d) indywidualne dane uwierzytelniające – indywidualne dane zapewniane użytkownikowi przez dostawcę do celów uwierzytelnienia;”</p> <p>i) w pkt 17a wyrazy „dostawcę usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcę”;</p> <p>j) po pkt 17a dodaje się pkt 17b i 17c w brzmieniu: „17b) marka płatnicza – markę płatniczą, o której mowa w art. 2 pkt 30 rozporządzenia nr 2015/751;</p> <p>k) pkt 20 otrzymuje brzmienie: „20) osoba zarządzająca – członka zarządu, a w przypadku podmiotu nieposiadającego zarządu – osobę odpowiedzialną za zarządzanie tym podmiotem niepodlegającą służbowo</p>		<p>13) „zlecenie płatnicze” oznacza dyspozycję płatnika lub odbiorcy dla jego dostawcy usług płatniczych z żądaniem wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>14) „instrument płatniczy” oznacza zindywidualizowane urządzenie lub urządzenia lub każdy zindywidualizowany i uzgodniony przez użytkownika usług płatniczych i dostawcę usług płatniczych zbiór procedur wykorzystywany w celu zainicjowania zlecenia płatniczego;</p> <p>15) „usługa inicjowania płatności” oznacza usługę polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego na wniosek użytkownika usług płatniczych w odniesieniu do rachunku płatniczego posiadanego u innego dostawcy usług płatniczych; [3/4]</p> <p>16) „usługa dostępu do informacji o rachunku” oznacza usługę online polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji na temat co najmniej jednego rachunku płatniczego posiadanego przez danego użytkownika usług płatniczych u innego dostawcy usług płatniczych albo u więcej niż jednego dostawcy usług płatniczych; [3/5]</p> <p>17) „dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek” oznacza dostawcę usług płatniczych zapewniającego i utrzymującego rachunek płatniczy dla płatnika; [2/4a]</p> <p>18) „dostawca świadczący usługę inicjowania płatności” oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 7 załącznika I; [2/4b]</p>
--	---	--	---

	<p>innej osobie, przy czym w przypadku hybrydowej instytucji płatniczej lub hybrydowej instytucji pieniądza elektronicznego – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej instytucji w zakresie usług płatniczych lub wydawania pieniądza elektronicznego, a w przypadku hybrydowej małej instytucji płatniczej lub hybrydowego biura usług płatniczych – odpowiednio właściwego członka zarządu lub osobę odpowiedzialną za zarządzanie działalnością takiej małej instytucji płatniczej lub takiego biura usług płatniczych w zakresie usług płatniczych;”</p> <p>l) pkt 24a otrzymuje brzmienie: „24a) przetwarzanie transakcji płatniczych – czynności o charakterze technicznym i operacyjnym, dokonywane w celu przeprowadzenia transakcji płatniczej, w szczególności obejmujące:</p> <p>a) inicjację transakcji, w tym uwierzytelnienie instrumentu płatniczego lub użytkownika tego instrumentu,</p> <p>b) sprawdzenie danych umożliwiających przeprowadzenie transakcji, w tym dostępności środków, możliwości dokonania transakcji z wykorzystaniem instrumentu płatniczego oraz</p>			<p>19) „dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku” oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 8 załącznika I; [2/4c]</p> <p>20) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która w ramach umów o usługę płatniczą objętych niniejszą dyrektywą działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza lub zawodowa;</p> <p>21) „umowa ramowa” oznacza umowę o usługę płatniczą, która reguluje wykonywanie w przyszłości pojedynczych i następujących po sobie transakcji płatniczych i która może zawierać obowiązek i warunki otwarcia rachunku płatniczego;</p> <p>22) „usługa przekazu pieniężnego” oznacza usługę płatniczą, która umożliwia, bez konieczności tworzenia rachunków płatniczych w imieniu płatnika lub odbiorcy, odbiór środków pieniężnych od płatnika wyłącznie w celu transferu odpowiedniej kwoty do odbiorcy lub innego dostawcy usług płatniczych działającego w imieniu odbiorcy lub odbiór takich środków pieniężnych w imieniu odbiorcy i ich udostępnienie odbiorcy;</p> <p>23) „polecenie zapłaty” oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika na rzecz odbiorcy, dostawcy usług płatniczych odbiorcy lub dostawcy usług płatniczych samego płatnika;</p>
--	--	--	--	---

	<p>dostępności systemu łączności między dostawcami usług płatniczych,</p> <p>c) obsługę przesyłanych komunikatów w celu transferu środków pieniężnych;”</p> <p>m) po pkt 26 dodaje się pkt 26¹ w brzmieniu: „26¹) reklamacja – wystąpienie skierowane do dostawcy usług płatniczych przez użytkownika lub posiadacza pieniądza elektronicznego, w którym użytkownik lub posiadacz pieniądza elektronicznego zgłasza zastrzeżenia dotyczące usług świadczonych przez dostawcę usług płatniczych;”</p> <p>n) pkt 26a otrzymuje brzmienie: „26a) schemat płatniczy - zbiór zasad przeprowadzania transakcji płatniczych, wydawania instrumentów płatniczych, akceptowania instrumentów płatniczych i przetwarzania transakcji płatniczych wykonywanych przy użyciu instrumentów płatniczych oraz system kart płatniczych;”</p> <p>o) po pkt 26a dodaje się pkt 26aa w brzmieniu: „26aa) silne uwierzytelnianie użytkownika – zapewniające ochronę poufności danych uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do różnych kategorii: a) wiedza o czymś co wie wyłącznie użytkownik, b) posiadanie czegoś co posiada wyłącznie użytkownik,</p>			<p>24) „polecenie przelewu” oznacza usługę płatniczą polegającą na uznaniu rachunku płatniczego odbiorcy transakcją płatniczą lub serią transakcji płatniczych z rachunku płatniczego płatnika przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy płatnika, na podstawie dyspozycji udzielonych przez płatnika;[3/2a]</p> <p>25) „środki pieniężne” oznaczają banknoty i monety, zapisy księgowo lub pieniądz elektroniczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE;</p> <p>26) „data waluty” oznacza czas odniesienia stosowany przez dostawcę usług płatniczych na potrzeby obliczenia odsetek od kwoty środków pieniężnych, którą obciążono lub uznano rachunek płatniczy;</p> <p>27) „referencyjny kurs walutowy” oznacza kurs walutowy, który służy za podstawę do przeliczeń przy każdej wymianie waluty i który jest udostępniany przez dostawcę usług płatniczych lub pochodzi z publicznie dostępnego źródła;</p> <p>28) „referencyjna stopa procentowa” oznacza stopę procentową służącą za podstawę do obliczania wszelkich stosowanych odsetek i pochodzącą z publicznie dostępnego źródła, które może być zweryfikowane przez obydwie strony umowy o usługę płatniczą;</p> <p>29) „uwierzytelnianie” oznacza procedurę umożliwiającą dostawcy usług płatniczych weryfikację tożsamości użytkownika usług płatniczych lub ważności</p>
--	--	--	--	---

	<p>c) cechy charakterystyczne użytkownika – będących integralną częścią tego uwierzytelnienia oraz niezależnych w ten sposób, że naruszenie jednego z tych elementów nie osłabia wiarygodności pozostałych;”</p> <p>p) po pkt 27 dodaje się pkt 27¹ w brzmieniu: „27¹) szczególnie chronione dane dotyczące płatności – dane, w tym indywidualne dane uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw, z wyłączeniem nazwiska i imienia lub nazwy właściciela rachunku i numeru rachunku w przypadku działalności prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku;”</p> <p>q) po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu: „29a) treści cyfrowe – towary lub usługi wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego, z wyłączeniem użycia i konsumpcji fizycznych towarów lub usług;”</p> <p>r) po pkt 33a dodaje się pkt 33b w brzmieniu: „33b)uwierzytelnianie – procedurę umożliwiającą dostawcy weryfikację tożsamości użytkownika lub ważności stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych</p>			<p>stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych danych uwierzytelniających tego użytkownika;</p> <p>30)„silne uwierzytelnianie klienta” oznacza uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii: wiedza (coś, co wie wyłącznie użytkownik), posiadanie (coś, co posiada wyłącznie użytkownik) i cechy klienta (coś, czym jest użytkownik), niezależnych w tym sensie, że naruszenie jednego z nich nie osłabia wiarygodności pozostałych, które to uwierzytelnianie jest zaprojektowane w sposób zapewniający ochronę poufności danych uwierzytelniających; [2/26a]</p> <p>31)„indywidualne dane uwierzytelniające” oznaczają indywidualne cechy zapewniane przez dostawcę usług płatniczych użytkownikowi usług płatniczych do celów uwierzytelnienia;[2/9aa]</p> <p>32)„szczególnie chronione dane dotyczące płatności” oznaczają dane, w tym indywidualne dane uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw. W odniesieniu do działalności prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku nazwisko i imię/nazwa właściciela rachunku i numer rachunku nie stanowią szczególnie chronionych danych dotyczących płatności; [2/27’]</p> <p>33)„unikatowy identyfikator” oznacza kombinację liter, cyfr lub symboli wskazaną użytkownikowi usług płatniczych przez dostawcę usług płatniczych, którą</p>
--	--	--	--	---

	<p>danych uwierzytelniających tego użytkownika;”;</p>		<p>użytkownik usług płatniczych podaje w celu jednoznacznego zidentyfikowania drugiego użytkownika usług płatniczych lub rachunku płatniczego tego drugiego użytkownika usług płatniczych na potrzeby danej transakcji płatniczej;</p> <p>34) „środek porozumiewania się na odległość” oznacza metodę, która może być wykorzystana do zawarcia umowy o usługę płatniczą i która nie wymaga jednoczesnej fizycznej obecności dostawcy usług płatniczych i użytkownika usług płatniczych;</p> <p>35) „trwały nośnik informacji” oznacza instrument umożliwiający użytkownikowi usług płatniczych przechowywanie informacji osobiście do niego adresowanych w sposób umożliwiający dostęp do tych informacji w przyszłości przez okres właściwy do celów tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;</p> <p>36) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo, które w momencie zawarcia umowy o usługę płatniczą jest przedsiębiorstwem zgodnie z definicją w art. 1 i art. 2 ust. 1 i 3 załącznika do zalecenia 2003/361/WE;</p> <p>37) „dzień roboczy” oznacza dzień, w którym stosowny dostawca usług płatniczych płatnika lub dostawca usług płatniczych odbiorcy, uczestniczący w wykonaniu transakcji płatniczej, prowadzi działalność wymaganą do wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>38) „agent” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą w imieniu instytucji płatniczej w zakresie świadczenia</p>
--	---	--	--

				<p>usług płatniczych;</p> <p>39) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba zarządu, które jest częścią instytucji płatniczej, które nie ma osobowości prawnej i które bezpośrednio przeprowadza niektóre lub wszystkie transakcje typowe dla działalności instytucji płatniczej; wszystkie miejsca prowadzenia działalności razem, utworzone w tym samym państwie członkowskim przez instytucję płatniczą posiadającą siedzibę zarządu w innym państwie członkowskim, uznaje się za jeden oddział;</p> <p>40) „grupa” oznacza grupę przedsiębiorstw, które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 22 ust. 1, 2 lub 7 dyrektywy 2013/34/UE, lub przedsiębiorstw zdefiniowanych w art. 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 241/2014 (29), które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 10 ust. 1 lub art. 113 ust. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>41) „sieć łączności elektronicznej” oznacza sieć zdefiniowaną w art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (30); Prawo telekomunikacyjne</p> <p>42) „usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę zdefiniowaną w art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE; (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002)</p> <p>43) „treści cyfrowe” oznaczają towary lub usługi wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które</p>
--	--	--	--	--

				<p>mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego i które w żaden sposób nie obejmują użycia ani konsumpcji fizycznych towarów lub usług; <i>Ustawa o prawach konsumenta</i> w art. 2 pkt 5</p> <p>44) „usługa acquiringu transakcji płatniczych” oznacza usługę płatniczą świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę o akceptowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych, co skutkuje transferem środków pieniężnych do odbiorcy; Art. 3.1.5 Ust o usł pł</p> <p>45) „wydawanie instrumentów płatniczych” oznacza usługę płatniczą, świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę, na podstawie której dostarcza płatnikowi instrument płatniczy służący inicjowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych płatnika; [2/35aa]</p> <p>46) „fundusze własne” oznaczają fundusze zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy czym co najmniej 75 % kapitału Tier I ma formę kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 50 tego rozporządzenia, a kapitał Tier II nie przekracza jednej trzeciej kapitału Tier I; Prawo Bankowe</p> <p>47) „marka płatnicza” oznacza dowolną materialną lub cyfrową nazwę, termin, znak, symbol, lub kombinację tych elementów, które są w stanie wskazać system kart płatniczych, w ramach którego przeprowadzane są transakcje płatnicze realizowane w oparciu o kartę; [2/17a]</p>
--	--	--	--	--

				<p>48) „co-branding” oznacza umieszczanie co najmniej dwóch marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym.[2/3a]</p> <p>5. W przypadku gdy instytucja płatnicza świadczy dowolną z usług płatniczych, o których mowa w pkt 1–7 załącznika I i jednocześnie prowadzi inny rodzaj działalności, właściwe organy mogą zażądać utworzenia odrębnego podmiotu zajmującego się działalnością w zakresie usług płatniczych, jeżeli działalność instytucji płatniczej inna niż świadczenie usług płatniczych osłabia lub może osłabić dobrą kondycję finansową instytucji płatniczej albo zdolność właściwych organów do monitorowania wypełniania przez instytucję płatniczą wszystkich obowiązków ustanowionych niniejszą dyrektywą.</p>
--	--	--	--	--

			Art. 11 (5)	
Art. 2 pkt 9aa; Art. 2 pkt 17c;	<p>f) po pkt 9a dodaje się pkt 9aa w brzmieniu: „9aa) hybrydowa mała instytucja płatnicza – małą instytucję płatniczą wykonującą oprócz którejkolwiek z usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6, lub działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, inną działalność gospodarczą;”</p> <p>17c) mała instytucja płatnicza – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisaną do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3, prowadzącą działalność w zakresie którejkolwiek z usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-6, nieprowadzącą działalności w zakresie usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 lub 8;”</p>		Art. 32 (1)-(6)	<p>1. Państwa członkowskie mogą zwolnić ze stosowania lub zezwolić swoim właściwym organom na zwolnienie osób fizycznych lub prawnych świadczących usługi płatnicze, o których mowa w pkt 1–6 załącznika I, ze stosowania całości lub części procedury i warunków określonych w sekcjach 1, 2 i 3, z wyjątkiem art. 14, 15, 22, 24, 25 i 26, w przypadku gdy:</p> <p>a) średnia miesięczna całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich 12 miesięcy przez zainteresowaną osobę, w tym wszelkich agentów, za działania których ponosi ona pełną odpowiedzialność, nie przekracza limitu ustalonego przez dane państwo członkowskie, który jednak w żadnym razie nie przekracza 3 mln EUR. Wymóg ten oceniany jest na podstawie całkowitej kwoty transakcji płatniczych prognozowanej w biznesplanie danej osoby, chyba że właściwe organy zażądają skorygowania tego biznesplanu; oraz</p> <p>b) żadna z osób fizycznych odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem lub za jego prowadzenie nie została skazana za przestępstwa związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu lub za inne przestępstwa finansowe.</p> <p>2. Siedziba zarządu lub miejsce zamieszkania osoby fizycznej lub prawnej, zarejestrowanych zgodnie z ust. 1,</p>

				<p>muszą znajdować się w państwie członkowskim, w którym faktycznie dana osoba prowadzi swoją działalność.</p> <p>3. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, traktuje się jako instytucje płatnicze; nie stosuje się jednak do nich art. 11 ust. 9 oraz art. 28, 29 i 30.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą również ustanowić przepis, zgodnie z którym każda osoba fizyczna lub prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może prowadzić tylko niektóre rodzaje działalności spośród wymienionych w art. 18.</p> <p>5. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgłaszają właściwym organom każdą zmianę swojej sytuacji wpływającą na warunki określone w tym ustępie. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, by w przypadkach gdy przestają być spełniane warunki określone w ust. 1, 2 lub 4 niniejszego artykułu, zainteresowane osoby miały obowiązek wystąpienia w terminie 30 dni kalendarzowych z wnioskiem o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 11.</p> <p>6. Ust. 1–5 niniejszego artykułu nie stosuje się do dyrektywy (UE) 2015/849 ani krajowych przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy.</p>
Art. 3 ust. 1 pkt 5-8, ust. 5, 6, 7;	<p>3) w art. 3:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) świadczeniu usługi acquiringu transakcji płatniczej;”, – pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) świadczeniu usługi inicjowania transakcji płatniczej;”, – dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) świadczeniu usługi dostępu do informacji o rachunku.”, <p>b) w ust. 4 wyrazy „dostawcę usług płatniczych” zastępuje się wyrazem „dostawcę”;</p>		Art. 4	<p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba statutowa dostawcy usług płatniczych; albo b) jeżeli dostawca usług płatniczych nie ma zgodnie z prawem krajowym siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba zarządu tego dostawcy;

	<p>c) dodaje się ust. 5 - 7 w brzmieniu:</p> <p>„5. Usługa acquiringu transakcji płatniczej oznacza usługę świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, polegającą na umożliwianiu akceptowania instrumentów płatniczych oraz wykonywania transakcji płatniczych, zainicjowanych instrumentem płatniczym płatnika przez akceptanta lub za jego pośrednictwem, polegających w szczególności na obsłudze autoryzacji, przesyłaniu do wydawcy instrumentu płatniczego lub systemów płatności zleceń płatniczych płatnika lub akceptanta, mających na celu przekazanie akceptantowi należnych mu środków, z wyłączeniem czynności polegających na rozliczaniu i rozrachunku tych transakcji w ramach systemu płatności w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku.</p> <p>6. Usługa inicjowania transakcji płatniczej oznacza usługę polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej na wniosek użytkownika z rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego przez innego dostawcę.</p> <p>7. Usługa dostępu do informacji o rachunku oznacza usługę on-line polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji dotyczących co najmniej jednego rachunku płatniczego użytkownika prowadzonego przez innego dostawcę albo u więcej niż jednego dostawcy.”;</p>		<p>2) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym dostawca usług płatniczych ma swojego agenta lub oddział lub w którym świadczy usługi płatnicze;</p> <p>3) „usługa płatnicza” oznacza co najmniej jeden z rodzajów działalności gospodarczej wymienionych w załączniku I;</p> <p>4) „instytucja płatnicza” oznacza osobę prawną, której zgodnie z art. 11 udzielono zezwolenia na świadczenie i wykonywanie usług płatniczych w całej Unii;</p> <p>5) „transakcja płatnicza” oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub w imieniu płatnika lub przez odbiorcę, polegające na złożeniu, transferze lub wypłacie środków pieniężnych, niezależnie od leżących u jego podstawy zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;</p> <p>6) „zdalna transakcja płatnicza” oznacza transakcję płatniczą zainicjowaną za pośrednictwem internetu lub urządzenia, które może być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość;[2/35d]</p> <p>7) „system płatności” oznacza system transferu środków pieniężnych oparty na formalnych i znormalizowanych regułach i wspólnych przepisach dotyczących przetwarzania, rozliczania lub rozrachunku transakcji płatniczych;</p> <p>8) „płatnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest posiadaczem rachunku płatniczego i zezwala na wykonanie zlecenia płatniczego z tego rachunku</p>
--	---	--	---

			<p>płatniczego, lub w przypadku gdy rachunek płatniczy nie istnieje – osobę fizyczną lub prawną, która składa zlecenie płatnicze;</p> <p>9) „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą zamierzonym odbiorcą środków pieniężnych, które są przedmiotem transakcji płatniczej;</p> <p>10) „użytkownik usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną korzystającą z usługi płatniczej w charakterze płatnika, odbiorcy lub płatnika i odbiorcy;</p> <p>11) „dostawca usług płatniczych” oznacza podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1, lub osobę fizyczną lub prawną korzystającą ze zwolnienia na podstawie art. 32 lub 33;</p> <p>12) „rachunek płatniczy” oznacza rachunek prowadzony w imieniu co najmniej jednego użytkownika usług płatniczych, wykorzystywany do wykonywania transakcji płatniczych;</p> <p>13) „zlecenie płatnicze” oznacza dyspozycję płatnika lub odbiorcy dla jego dostawcy usług płatniczych z żądaniem wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>14) „instrument płatniczy” oznacza zindywidualizowane urządzenie lub urządzenia lub każdy zindywidualizowany i uzgodniony przez użytkownika usług płatniczych i dostawcę usług płatniczych zbiór procedur wykorzystywany w celu zainicjowania zlecenia płatniczego;</p>
--	--	--	---

				<p>15) „usługa inicjowania płatności” oznacza usługę polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego na wniosek użytkownika usług płatniczych w odniesieniu do rachunku płatniczego posiadanego u innego dostawcy usług płatniczych; [3/4]</p> <p>16) „usługa dostępu do informacji o rachunku” oznacza usługę online polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji na temat co najmniej jednego rachunku płatniczego posiadanego przez danego użytkownika usług płatniczych u innego dostawcy usług płatniczych albo u więcej niż jednego dostawcy usług płatniczych; [3/5]</p> <p>17) „dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek” oznacza dostawcę usług płatniczych zapewniającego i utrzymującego rachunek płatniczy dla płatnika; [2/4a]</p> <p>18) „dostawca świadczący usługę inicjowania płatności” oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 7 załącznika I; [2/4b]</p> <p>19) „dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku” oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 8 załącznika I; [2/4c]</p> <p>20) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która w ramach umów o usługę płatniczą objętych niniejszą dyrektywą działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza lub zawodowa;</p>
--	--	--	--	---

				<p>21) „umowa ramowa” oznacza umowę o usługę płatniczą, która reguluje wykonywanie w przyszłości pojedynczych i następujących po sobie transakcji płatniczych i która może zawierać obowiązek i warunki otwarcia rachunku płatniczego;</p> <p>22) „usługa przekazu pieniężnego” oznacza usługę płatniczą, która umożliwia, bez konieczności tworzenia rachunków płatniczych w imieniu płatnika lub odbiorcy, odbiór środków pieniężnych od płatnika wyłącznie w celu transferu odpowiedniej kwoty do odbiorcy lub innego dostawcy usług płatniczych działającego w imieniu odbiorcy lub odbiór takich środków pieniężnych w imieniu odbiorcy i ich udostępnienie odbiorcy;</p> <p>23) „polecenie zapłaty” oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika na rzecz odbiorcy, dostawcy usług płatniczych odbiorcy lub dostawcy usług płatniczych samego płatnika;</p> <p>24) „polecenie przelewu” oznacza usługę płatniczą polegającą na uznaniu rachunku płatniczego odbiorcy transakcją płatniczą lub serią transakcji płatniczych z rachunku płatniczego płatnika przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy płatnika, na podstawie dyspozycji udzielonych przez płatnika;[3/2a]</p> <p>25) „środki pieniężne” oznaczają banknoty i monety, zapisy</p>
--	--	--	--	---

				<p>księgowe lub pieniądz elektroniczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE;</p> <p>26) „data waluty” oznacza czas odniesienia stosowany przez dostawcę usług płatniczych na potrzeby obliczenia odsetek od kwoty środków pieniężnych, którą obciążono lub uznano rachunek płatniczy;</p> <p>27) „referencyjny kurs walutowy” oznacza kurs walutowy, który służy za podstawę do przeliczeń przy każdej wymianie waluty i który jest udostępniany przez dostawcę usług płatniczych lub pochodzi z publicznie dostępnego źródła;</p> <p>28) „referencyjna stopa procentowa” oznacza stopę procentową służącą za podstawę do obliczania wszelkich stosowanych odsetek i pochodzącą z publicznie dostępnego źródła, które może być zweryfikowane przez obydwie strony umowy o usługę płatniczą;</p> <p>29) „uwierzytelnianie” oznacza procedurę umożliwiającą dostawcy usług płatniczych weryfikację tożsamości użytkownika usług płatniczych lub ważności stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych danych uwierzytelniających tego użytkownika;</p> <p>30) „silne uwierzytelnianie klienta” oznacza uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii: wiedza (coś, co wie wyłącznie użytkownik), posiadanie (coś, co posiada wyłącznie użytkownik) i cechy klienta (coś, czym jest użytkownik), niezależnych w tym sensie, że</p>
--	--	--	--	--

			<p>naruszenie jednego z nich nie osłabia wiarygodności pozostałych, które to uwierzytelnianie jest zaprojektowane w sposób zapewniający ochronę poufności danych uwierzytelniających; [2/26a]</p> <p>31) „indywidualne dane uwierzytelniające” oznaczają indywidualne cechy zapewniane przez dostawcę usług płatniczych użytkownikowi usług płatniczych do celów uwierzytelnienia; [2/9aa]</p> <p>32) „szczególnie chronione dane dotyczące płatności” oznaczają dane, w tym indywidualne dane uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw. W odniesieniu do działalności prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku nazwisko i imię/nazwa właściciela rachunku i numer rachunku nie stanowią szczególnie chronionych danych dotyczących płatności; [2/27’]</p> <p>33) „unikatowy identyfikator” oznacza kombinację liter, cyfr lub symboli wskazaną użytkownikowi usług płatniczych przez dostawcę usług płatniczych, którą użytkownik usług płatniczych podaje w celu jednoznacznego zidentyfikowania drugiego użytkownika usług płatniczych lub rachunku płatniczego tego drugiego użytkownika usług płatniczych na potrzeby danej transakcji płatniczej;</p> <p>34) „środek porozumiewania się na odległość” oznacza metodę, która może być wykorzystana do zawarcia umowy o usługę płatniczą i która nie wymaga jednoczesnej fizycznej obecności dostawcy usług</p>
--	--	--	--

				<p>płatniczych i użytkownika usług płatniczych;</p> <p>35) „trwały nośnik informacji” oznacza instrument umożliwiający użytkownikowi usług płatniczych przechowywanie informacji osobiście do niego adresowanych w sposób umożliwiający dostęp do tych informacji w przyszłości przez okres właściwy do celów tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;</p> <p>36) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo, które w momencie zawarcia umowy o usługę płatniczą jest przedsiębiorstwem zgodnie z definicją w art. 1 i art. 2 ust. 1 i 3 załącznika do zalecenia 2003/361/WE;</p> <p>37) „dzień roboczy” oznacza dzień, w którym stosowny dostawca usług płatniczych płatnika lub dostawca usług płatniczych odbiorcy, uczestniczący w wykonaniu transakcji płatniczej, prowadzi działalność wymaganą do wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>38) „agent” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą w imieniu instytucji płatniczej w zakresie świadczenia usług płatniczych;</p> <p>39) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba zarządu, które jest częścią instytucji płatniczej, które nie ma osobowości prawnej i które bezpośrednio przeprowadza niektóre lub wszystkie transakcje typowe dla działalności instytucji płatniczej; wszystkie miejsca prowadzenia działalności razem, utworzone w tym samym państwie członkowskim przez instytucję płatniczą posiadającą siedzibę zarządu w innym państwie członkowskim, uznaje się za jeden</p>
--	--	--	--	--

				<p>oddział;</p> <p>40) „grupa” oznacza grupę przedsiębiorstw, które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 22 ust. 1, 2 lub 7 dyrektywy 2013/34/UE, lub przedsiębiorstw zdefiniowanych w art. 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 241/2014 (29), które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 10 ust. 1 lub art. 113 ust. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>41) „sieć łączności elektronicznej” oznacza sieć zdefiniowaną w art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (30); Prawo telekomunikacyjne</p> <p>42) „usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę zdefiniowaną w art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE; (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002)</p> <p>43) „treści cyfrowe” oznaczają towary lub usługi wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego i które w żaden sposób nie obejmują użycia ani konsumpcji fizycznych towarów lub usług; <i>Ustawa o prawach konsumenta</i> w art. 2 pkt 5</p> <p>44) „usługa acquiringu transakcji płatniczych” oznacza usługę płatniczą świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę o akceptowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych, co skutkuje transferem środków pieniężnych do</p>
--	--	--	--	---

				<p>odbiorcy;Art. 3.1.5 Ust o usł pł</p> <p>45)„wydawanie instrumentów płatniczych” oznacza usługę płatniczą, świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę, na podstawie której dostarcza płatnikowi instrument płatniczy służący inicjowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych płatnika;[2/35aa]</p> <p>46)„fundusze własne” oznaczają fundusze zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy czym co najmniej 75 % kapitału Tier I ma formę kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 50 tego rozporządzenia, a kapitał Tier II nie przekracza jednej trzeciej kapitału Tier I;Prawo Bankowe</p> <p>47)„marka płatnicza” oznacza dowolną materialną lub cyfrową nazwę, termin, znak, symbol, lub kombinację tych elementów, które są w stanie wskazać system kart płatniczych, w ramach którego przeprowadzane są transakcje płatnicze realizowane w oparciu o kartę;[2/17a]</p> <p>48)„co-badging” oznacza umieszczanie co najmniej dwóch marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym.[2/3a]</p>
Art. 4 ust. 2 pkt 3 i 4	<p>4) w art. 4:</p> <p>a) w ust. 2:</p> <p>– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3) instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe i odpowiednio oddział instytucji</p>		Art. 1 (1)	<p>Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, zgodnie z którymi państwa członkowskie rozróżniają następujące kategorie dostawców usług płatniczych:</p> <p>a))instytucje kredytowe zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady</p>

	<p>kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 tej ustawy, bez względu na to, czy siedziba zarządu takiego oddziału znajduje się w państwie członkowskim czy poza nim;</p> <p>4) instytucja pieniądza elektronicznego i odpowiednio oddział instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku gdy oddział znajduje się w państwie członkowskim, a siedziba takiej instytucji pieniądza elektronicznego znajduje się poza państwem członkowskim, o ile usługi płatnicze świadczone przez oddział są związane z wydawaniem pieniądza elektronicznego;”</p> <p>– pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) Europejski Bank Centralny, zwany dalej „EBC”, Narodowy Bank Polski, zwany dalej „NBP”, oraz bank centralny państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska – w przypadku gdy nie działają w charakterze władz monetarnych lub organów administracji publicznej;”</p>			<p>(UE) nr 575/2013 (28), w tym ich oddziały w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 tego rozporządzenia, gdy takie oddziały znajdują się w Unii, bez względu na to, czy siedziby zarządu tych oddziałów znajdują się w Unii, czy – zgodnie z art. 47 dyrektywy 2013/36/UE i prawem krajowym – poza Unią;</p> <p>b))instytucje pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/110/WE, w tym – zgodnie z art. 8 tej dyrektywy i prawem krajowym – ich oddziały, gdy takie oddziały znajdują się w Unii, a ich siedziby zarządu znajdują się poza Unią, o ile usługi płatnicze świadczone przez te oddziały są związane z emisją pieniądza elektronicznego;</p> <p>c))instytucje świadczące zyro pocztowe, które są na mocy prawa krajowego uprawnione do świadczenia usług płatniczych;</p> <p>d) instytucje płatnicze;</p> <p>e)EBC i krajowe banki centralne, gdy nie działają one w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną lub innych organów publicznych;</p> <p>f)państwa członkowskie lub ich władze regionalne lub lokalne, gdy nie działają one w charakterze organów publicznych.</p>
--	--	--	--	--

<p>Art. 4 ust. 2 pkt 11 i 12</p>	<p>4) w art. 4: a) w ust. 2: – w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: „11) mała instytucja płatnicza; 12) dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.”,</p>		<p>Art. 4</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza:</p> <p>a) państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba statutowa dostawcy usług płatniczych; albo</p> <p>b) jeżeli dostawca usług płatniczych nie ma zgodnie z prawem krajowym siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba zarządu tego dostawcy;</p> <p>2) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym dostawca usług płatniczych ma swojego agenta lub oddział lub w którym świadczy usługi płatnicze;</p> <p>3) „usługa płatnicza” oznacza co najmniej jeden z rodzajów działalności gospodarczej wymienionych w załączniku I;</p> <p>4) „instytucja płatnicza” oznacza osobę prawną, której zgodnie z art. 11 udzielono zezwolenia na świadczenie i wykonywanie usług płatniczych w całej Unii;</p> <p>5) „transakcja płatnicza” oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub w imieniu płatnika lub przez odbiorcę, polegające na złożeniu, transferze lub wypłacie środków pieniężnych, niezależnie od leżących u jego podstawy zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;</p> <p>6) „zdalna transakcja płatnicza” oznacza transakcję płatniczą zainicjowaną za pośrednictwem internetu lub</p>
----------------------------------	--	--	--

			<p>urządzenia, które może być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość;[2/35d]</p> <p>7) „system płatności” oznacza system transferu środków pieniężnych oparty na formalnych i znormalizowanych regułach i wspólnych przepisach dotyczących przetwarzania, rozliczania lub rozrachunku transakcji płatniczych;</p> <p>8) „płatnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest posiadaczem rachunku płatniczego i zezwala na wykonanie zlecenia płatniczego z tego rachunku płatniczego, lub w przypadku gdy rachunek płatniczy nie istnieje – osobę fizyczną lub prawną, która składa zlecenie płatnicze;</p> <p>9) „odbiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną będącą zamierzonym odbiorcą środków pieniężnych, które są przedmiotem transakcji płatniczej;</p> <p>10) „użytkownik usług płatniczych” oznacza osobę fizyczną lub prawną korzystającą z usługi płatniczej w charakterze płatnika, odbiorcy lub płatnika i odbiorcy;</p> <p>11) „dostawca usług płatniczych” oznacza podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1, lub osobę fizyczną lub prawną korzystającą ze zwolnienia na podstawie art. 32 lub 33;</p> <p>12) „rachunek płatniczy” oznacza rachunek prowadzony w imieniu co najmniej jednego użytkownika usług płatniczych, wykorzystywany do wykonywania</p>
--	--	--	--

				<p>transakcji płatniczych;</p> <p>13) „zlecenie płatnicze” oznacza dyspozycję płatnika lub odbiorcy dla jego dostawcy usług płatniczych z żądaniem wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>14) „instrument płatniczy” oznacza zindywidualizowane urządzenie lub urządzenia lub każdy zindywidualizowany i uzgodniony przez użytkownika usług płatniczych i dostawcę usług płatniczych zbiór procedur wykorzystywany w celu zainicjowania zlecenia płatniczego;</p> <p>15) „usługa inicjowania płatności” oznacza usługę polegającą na zainicjowaniu zlecenia płatniczego na wniosek użytkownika usług płatniczych w odniesieniu do rachunku płatniczego posiadanego u innego dostawcy usług płatniczych; [3/4]</p> <p>16) „usługa dostępu do informacji o rachunku” oznacza usługę online polegającą na dostarczaniu skonsolidowanych informacji na temat co najmniej jednego rachunku płatniczego posiadanego przez danego użytkownika usług płatniczych u innego dostawcy usług płatniczych albo u więcej niż jednego dostawcy usług płatniczych; [3/5]</p> <p>17) „dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek” oznacza dostawcę usług płatniczych zapewniającego i utrzymującego rachunek płatniczy dla płatnika; [2/4a]</p> <p>18) „dostawca świadczący usługę inicjowania płatności” oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego</p>
--	--	--	--	---

			<p>działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 7 załącznika I; [2/4b]</p> <p>19) „dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku” oznacza dostawcę usług płatniczych prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w pkt 8 załącznika I; [2/4c]</p> <p>20) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która w ramach umów o usługę płatniczą objętych niniejszą dyrektywą działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza lub zawodowa;</p> <p>21) „umowa ramowa” oznacza umowę o usługę płatniczą, która reguluje wykonywanie w przyszłości pojedynczych i następujących po sobie transakcji płatniczych i która może zawierać obowiązek i warunki otwarcia rachunku płatniczego;</p> <p>22) „usługa przekazu pieniężnego” oznacza usługę płatniczą, która umożliwia, bez konieczności tworzenia rachunków płatniczych w imieniu płatnika lub odbiorcy, odbiór środków pieniężnych od płatnika wyłącznie w celu transferu odpowiedniej kwoty do odbiorcy lub innego dostawcy usług płatniczych działającego w imieniu odbiorcy lub odbiór takich środków pieniężnych w imieniu odbiorcy i ich udostępnienie odbiorcy;</p> <p>23) „polecenie zapłaty” oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu rachunku płatniczego płatnika, w przypadku gdy transakcja płatnicza została zainicjowana przez odbiorcę na podstawie zgody udzielonej przez płatnika na rzecz odbiorcy, dostawcy</p>
--	--	--	--

				<p>usług płatniczych odbiorcy lub dostawcy usług płatniczych samego płatnika;</p> <p>24) „polecenie przelewu” oznacza usługę płatniczą polegającą na uznaniu rachunku płatniczego odbiorcy transakcją płatniczą lub serią transakcji płatniczych z rachunku płatniczego płatnika przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek płatniczy płatnika, na podstawie dyspozycji udzielonych przez płatnika; [3/2a]</p> <p>25) „środki pieniężne” oznaczają banknoty i monety, zapisy księgowo lub pieniądź elektroniczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE;</p> <p>26) „data waluty” oznacza czas odniesienia stosowany przez dostawcę usług płatniczych na potrzeby obliczenia odsetek od kwoty środków pieniężnych, którą obciążono lub uznano rachunek płatniczy;</p> <p>27) „referencyjny kurs walutowy” oznacza kurs walutowy, który służy za podstawę do przeliczeń przy każdej wymianie waluty i który jest udostępniany przez dostawcę usług płatniczych lub pochodzi z publicznie dostępnego źródła;</p> <p>28) „referencyjna stopa procentowa” oznacza stopę procentową służącą za podstawę do obliczania wszelkich stosowanych odsetek i pochodzącą z publicznie dostępnego źródła, które może być zweryfikowane przez obydwie strony umowy o usługę płatniczą;</p>
--	--	--	--	---

				<p>29) „uwierzytelnianie” oznacza procedurę umożliwiającą dostawcy usług płatniczych weryfikację tożsamości użytkownika usług płatniczych lub ważności stosowania konkretnego instrumentu płatniczego, łącznie ze stosowaniem indywidualnych danych uwierzytelniających tego użytkownika;</p> <p>30) „silne uwierzytelnianie klienta” oznacza uwierzytelnianie w oparciu o zastosowanie co najmniej dwóch elementów należących do kategorii: wiedza (coś, co wie wyłącznie użytkownik), posiadanie (coś, co posiada wyłącznie użytkownik) i cechy klienta (coś, czym jest użytkownik), niezależnych w tym sensie, że naruszenie jednego z nich nie osłabia wiarygodności pozostałych, które to uwierzytelnianie jest zaprojektowane w sposób zapewniający ochronę poufności danych uwierzytelniających; [2/26a]</p> <p>31) „indywidualne dane uwierzytelniające” oznaczają indywidualne cechy zapewniane przez dostawcę usług płatniczych użytkownikowi usług płatniczych do celów uwierzytelnienia; [2/9aa]</p> <p>32) „szczególnie chronione dane dotyczące płatności” oznaczają dane, w tym indywidualne dane uwierzytelniające, które mogą być wykorzystywane do dokonywania oszustw. W odniesieniu do działalności prowadzonej przez dostawców świadczących usługę inicjowania płatności i dostawców usług zapewniających dostęp do informacji o rachunku nazwisko i imię/nazwa właściciela rachunku i numer rachunku nie stanowią szczególnie chronionych danych dotyczących płatności; [2/27’]</p>
--	--	--	--	---

			<p>33) „unikatowy identyfikator” oznacza kombinację liter, cyfr lub symboli wskazaną użytkownikowi usług płatniczych przez dostawcę usług płatniczych, którą użytkownik usług płatniczych podaje w celu jednoznacznego zidentyfikowania drugiego użytkownika usług płatniczych lub rachunku płatniczego tego drugiego użytkownika usług płatniczych na potrzeby danej transakcji płatniczej;</p> <p>34) „środek porozumiewania się na odległość” oznacza metodę, która może być wykorzystana do zawarcia umowy o usługę płatniczą i która nie wymaga jednoczesnej fizycznej obecności dostawcy usług płatniczych i użytkownika usług płatniczych;</p> <p>35) „trwały nośnik informacji” oznacza instrument umożliwiający użytkownikowi usług płatniczych przechowywanie informacji osobiście do niego adresowanych w sposób umożliwiający dostęp do tych informacji w przyszłości przez okres właściwy do celów tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;</p> <p>36) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwo, które w momencie zawarcia umowy o usługę płatniczą jest przedsiębiorstwem zgodnie z definicją w art. 1 i art. 2 ust. 1 i 3 załącznika do zalecenia 2003/361/WE;</p> <p>37) „dzień roboczy” oznacza dzień, w którym stosowny dostawca usług płatniczych płatnika lub dostawca usług płatniczych odbiorcy, uczestniczący w wykonaniu transakcji płatniczej, prowadzi działalność wymaganą do wykonania transakcji płatniczej;</p>
--	--	--	---

			<p>38) „agent” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą w imieniu instytucji płatniczej w zakresie świadczenia usług płatniczych;</p> <p>39) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba zarządu, które jest częścią instytucji płatniczej, które nie ma osobowości prawnej i które bezpośrednio przeprowadza niektóre lub wszystkie transakcje typowe dla działalności instytucji płatniczej; wszystkie miejsca prowadzenia działalności razem, utworzone w tym samym państwie członkowskim przez instytucję płatniczą posiadającą siedzibę zarządu w innym państwie członkowskim, uznaje się za jeden oddział;</p> <p>40) „grupa” oznacza grupę przedsiębiorstw, które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 22 ust. 1, 2 lub 7 dyrektywy 2013/34/UE, lub przedsiębiorstw zdefiniowanych w art. 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 241/2014 (29), które są ze sobą powiązane jednym z rodzajów stosunków, o których mowa w art. 10 ust. 1 lub art. 113 ust. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>41) „sieć łączności elektronicznej” oznacza sieć zdefiniowaną w art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (30); Prawo telekomunikacyjne</p> <p>42) „usługa łączności elektronicznej” oznacza usługę zdefiniowaną w art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE; (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002)</p>
--	--	--	--

			<p>43) „treści cyfrowe” oznaczają towary lub usługi wytwarzane i dostarczane w formie cyfrowej, które mogą zostać użyte lub z których można skorzystać wyłącznie za pomocą urządzenia technicznego i które w żaden sposób nie obejmują użycia ani konsumpcji fizycznych towarów lub usług; <i>Ustawa o prawach konsumenta</i> w art. 2 pkt 5</p> <p>44) „usługa acquiringu transakcji płatniczych” oznacza usługę płatniczą świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę o akceptowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych, co skutkuje transferem środków pieniężnych do odbiorcy; Art. 3.1.5 <i>Ust o usł pł</i></p> <p>45) „wydawanie instrumentów płatniczych” oznacza usługę płatniczą, świadczoną przez dostawcę usług płatniczych, który zawiera z odbiorcą umowę, na podstawie której dostarcza płatnikowi instrument płatniczy służący inicjowaniu i przetwarzaniu transakcji płatniczych płatnika; [2/35aa]</p> <p>46) „fundusze własne” oznaczają fundusze zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy czym co najmniej 75 % kapitału Tier I ma formę kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 50 tego rozporządzenia, a kapitał Tier II nie przekracza jednej trzeciej kapitału Tier I; <i>Prawo Bankowe</i></p> <p>47) „marka płatnicza” oznacza dowolną materialną lub cyfrową nazwę, termin, znak, symbol, lub kombinację tych elementów, które są w stanie wskazać system kart płatniczych, w ramach którego przeprowadzane są transakcje płatnicze realizowane w oparciu o</p>
--	--	--	--

				<p>kartę;[2/17a]</p> <p>48) „co-badging” oznacza umieszczanie co najmniej dwóch marek płatniczych lub aplikacji płatniczych tej samej marki płatniczej na tym samym instrumencie płatniczym.[2/3a]</p>
Art. 4 ust. 3;	<p>4) w art. 4:</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego oraz ich oddziały i agenci tych podmiotów wykonujący działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, oddziały krajowych instytucji płatniczych, jeżeli świadczą one swoje usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste, dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku ich oddziały oraz agenci wykonujący działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, jeżeli świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo macierzyste, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz ich oddziały, podmioty wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a) i b), do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1 oraz podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 12 podlegają wpisowi do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego, zwanego dalej „rejestrem”.”</p>		<p>Art. 14 (1) (2)</p> <p>Rejestracja w państwie członkowskim pochodzenia</p> <p>1. Państwa członkowskie tworzą publiczny rejestr, do którego wpisuje się:</p> <p>a) posiadające zezwolenie instytucje płatnicze oraz ich agentów;</p> <p>b) osoby fizyczne i prawne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 32 lub 33 oraz ich agentów; oraz</p> <p>c) instytucje, o których mowa w art. 2 ust. 5, które na mocy prawa krajowego są uprawnione do świadczenia usług płatniczych.</p> <p>Oddziały instytucji płatniczych są wpisywane do rejestru państwa członkowskiego pochodzenia, jeżeli oddziały te świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie pochodzenia.</p> <p>2. W publicznym rejestrze wyszczególnione są usługi płatnicze, na świadczenie których instytucja płatnicza uzyskała zezwolenie lub do świadczenia których osoba fizyczna lub prawna została zarejestrowana. W ramach rejestru oddzielnie prowadzony jest wykaz posiadających zezwolenie instytucji płatniczych, a oddzielnie – wykaz osób fizycznych i prawnych, które korzystają ze zwolnienia zgodnie z art. 32 lub 33. Rejestr jest publicznie udostępniany do wglądu, dostępny online i bezzwłocznie aktualizowany.</p>	

Art. 4 ust. 5	<p>d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Wyłącznie uprawnionymi do używania w nazwie (firmie) określenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) „instytucja płatnicza” – są instytucje płatnicze; 2) „biuro usług płatniczych” – są biura usług płatniczych; 3) „mała instytucja płatnicza” – są małe instytucje płatnicze.”, 			
Art. 4 ust. 8	<p>W art. 4:</p> <p>e) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>„8. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zapewnia instytucjom płatniczym, instytucjom pieniądza elektronicznego, małym instytucjom płatniczym oraz biurom usług płatniczych, na ich żądanie dostęp do świadczonych przez siebie usług w zakresie rachunków płatniczych na obiektywnych, równych i proporcjonalnych zasadach. Dostęp ten umożliwia świadczenie usług płatniczych przez te podmioty w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Dostawca, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–3, zawiadamia KNF o każdym przypadku odmowy dostępu tym podmiotom do świadczonych przez siebie usług w terminie 7 dni od dnia odmowy dostępu z podaniem przyczyn takiej odmowy.”;</p>		Art. 36	<p>Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje płatnicze miały dostęp do świadczonych przez instytucje kredytowe usług w zakresie rachunków płatniczych w oparciu o obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne zasady. Taki dostęp powinien być wystarczająco szeroki, aby umożliwić instytucjom płatniczym świadczenie usług płatniczych w sposób wolny od przeszkód i efektywny. Instytucja kredytowa przekazuje właściwemu organowi należycie umotywowane uzasadnienie każdej odmowy.[4/11]</p>

Art. 5 ust. 2	<p>5) w art. 5:</p> <p>a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Przepisy działu II, działu IIa, działu III, z wyłączeniem art. 59ia–59ih, oraz działu IX stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w euro, w walucie polskiej lub w walucie państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.</p>		Art. 2 (2)	<p>2. Tytuły III i IV mają zastosowanie do transakcji płatniczych w walucie państwa członkowskiego, gdy na terytorium Unii znajduje się zarówno dostawca usług płatniczych płatnika, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy lub jedyny dostawca usług płatniczych w danej transakcji płatniczej.</p>
Art. 5 ust. 3	<p>3. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i art. 30 pkt 1, działu IIa, oraz działu III, z wyłączeniem art. 52–58 i art. 59ia–59ih, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego w przypadku gdy zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca w danej transakcji płatniczej znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, w odniesieniu do tych części danej transakcji, które są realizowane w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim.”</p>		Art. 2 (3)	<p>3. Tytuł III, z wyjątkiem art. 45 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 2 lit. e) i art. 56 lit. a), oraz tytuł IV, z wyjątkiem art. 81–86, mają zastosowanie do transakcji płatniczych w walucie, która nie jest walutą państwa członkowskiego, gdy na terytorium Unii znajduje się zarówno dostawca usług płatniczych płatnika, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy lub jedyny dostawca usług płatniczych w danej transakcji płatniczej, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane w Unii.</p>

Art. 5 ust. 3a	<p>b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Przepisy działu II, z wyłączeniem art. 23 ust. 1 pkt 2, art. 27 pkt 2 lit. e i pkt 5 lit. f oraz art. 30 pkt 1, działu IIa, działu III, z wyłączeniem art. 37a ust. 1 i 3, 38a ust. 3, art. 47, art. 48, art. 52, art. 54 i art. 59ia–59ih, oraz działu IX, z wyłączeniem art. 144, art. 145, art. 146 i art. 148, stosuje się do transakcji płatniczych wykonywanych we wszystkich walutach w przypadku gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego a drugi dostawca znajduje się na terytorium innego państwa, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.</p>		Art. 2 (4)	4. Tytuł III, z wyjątkiem art. 45 ust. 1 lit. b), art. 52 ust. 2 lit. e), art. 52 ust. 5 lit. g) i art. 56 lit. a), oraz tytuł IV, z wyjątkiem art. 62 ust. 2 i 4, art. 76, 77, 81, art. 83 ust. 1, art. 89 i 92, mają zastosowanie do transakcji płatniczych we wszystkich walutach, gdy tylko jeden z dostawców usług płatniczych znajduje się na terytorium Unii, w odniesieniu do tych części danej transakcji płatniczej, które są realizowane w Unii.
Art. 5 ust. 3b;	<p>W art. 5:</p> <p>3b. Przepisy art. 59ia–59ih stosuje się wyłącznie do usług płatniczych wykonywanych w walucie polskiej.”;</p>		Art. 59 (2)	2. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty oferowana jest przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i gdy usługa ta jest oferowana w bankomacie, punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, strona oferująca płatnikowi usługę przeliczenia waluty ujawnia płatnikowi informacje dotyczące wszelkich opłat, jak również kurs walutowy, który ma być zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej. Na tej podstawie płatnik wyraża zgodę na usługę przeliczenia waluty.
Art. 6 pkt 2, 10, 11, 12, 14, 15;	<p>6) w art. 6:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 6a” zastępuje się wyrazami „art. 6a–6d”,</p> <p>b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p>		Art. 3	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: a) transakcji płatniczych dokonywanych wyłącznie gotówką bezpośrednio od płatnika do odbiorcy, bez udziału pośredników;

	<p>„2) transakcji płatniczych między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem umocowanej osoby wykonującej czynności zmierzające do zawarcia przez płatnika i odbiorcę oznaczonej umowy lub zawierającej taką umowę, w imieniu lub na rzecz wyłącznie płatnika albo wyłącznie odbiorcy;”</p> <p>c) pkt 10–12 otrzymują brzmienie:</p> <p>„10) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, wspierających świadczenie usług płatniczych, jeżeli nie wchodzi w posiadanie środków pieniężnych będących przedmiotem transakcji płatniczej, w szczególności usług przetwarzania i przechowywania danych, usług powierniczych i ochrony prywatności, usług przekazywania między płatnikiem a odbiorcą informacji o transakcji płatniczej, uwierzytelniania danych i podmiotów, dostarczania technologii informatycznych (IT) i sieci komunikacyjnych, dostarczania i utrzymania terminali i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania transakcji płatniczej i usług dostępu do informacji o rachunku;</p> <p>11) usług opartych na instrumentach płatniczych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób i które spełniają co najmniej jeden</p>		<p>b)transakcji płatniczych od płatnika do odbiorcy za pośrednictwem agenta handlowego upoważnionego – na podstawie umowy – do prowadzenia negocjacji lub zawierania transakcji sprzedaży lub zakupu towarów lub usług w imieniu wyłącznie płatnika lub wyłącznie odbiorcy;</p> <p>c)wykonywanego zawodowo fizycznego transportu banknotów i monet, łącznie z ich odbieraniem, przetwarzaniem i dostarczaniem;</p> <p>d)transakcji płatniczych obejmujących wykonywane niezawodowo gromadzenie i dostarczanie gotówki w ramach działalności nienastawionej na zysk (non-profit) lub charytatywnej;</p> <p>e)usług, w ramach których gotówka dostarczana jest płatnikowi przez odbiorcę jako część transakcji płatniczej na wyraźne żądanie użytkownika usług płatniczych tuż przed wykonaniem transakcji płatniczej poprzez dokonanie płatności za zakup towarów lub usług;</p> <p>f)operacji gotówkowej wymiany walut, w przypadku których środki pieniężne nie są przechowywane na rachunku płatniczym;</p> <p>g)transakcji płatniczych opartych na dowolnym z następujących dokumentów wystawionych na dostawcę usług płatniczych w celu oddania środków pieniężnych do dyspozycji odbiorcy:</p> <p>(i)czeki papierowe regulowane konwencją genewską z dnia 19 marca 1931 r. w sprawie jednolitej ustawy o</p>
--	---	--	---

	<p>z poniższych warunków:</p> <p>a) pozwalają posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w placówkach wydawców tych instrumentów lub w ramach ograniczonej sieci podmiotów związanych umową handlową bezpośrednio z zawodowym wydawcą tych instrumentów,</p> <p>b) służą wyłącznie do nabywania bardzo ograniczonego zakresu towarów lub usług,</p> <p>c) mogą być używane wyłącznie w jednym państwie członkowskim, jeżeli instrumenty takie są dostarczane na wniosek przedsiębiorcy lub jednostki sektora finansów publicznych, są regulowane ze względu na określone cele społeczne lub podatkowe przez krajowy lub samorządowy organ administracji publicznej i służą do nabycia określonych towarów lub usług od dostawców związanych z wydawcą umową handlową;</p> <p>12) transakcji płatniczych przeprowadzanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego świadczonych – obok usług telekomunikacyjnych – na rzecz użytkownika końcowego, doliczanych do należności za usługi telekomunikacyjne:</p> <p>a) w celu nabycia treści</p>			<p>czekach;</p> <p>(ii)czeki papierowe podobne do tych, o których mowa w ppkt (i), regulowane przepisami prawa państw członkowskich niebędących stroną konwencji genewskiej z dnia 19 marca 1931 r. w sprawie jednolitej ustawy o czekach;</p> <p>(iii)weksle trasowane w postaci papierowej zgodne z konwencją genewską z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych;</p> <p>(iv)weksle trasowane w postaci papierowej podobne do tych, o których mowa w ppkt (iii), regulowane przepisami prawa państw członkowskich niebędących stroną konwencji genewskiej z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych;</p> <p>(v) vouchery w postaci papierowej;</p> <p>(vi) czeki podróżne w postaci papierowej;</p> <p>(vii)przekazy pocztowe w postaci papierowej określone przez Światowy Związek Pocztowy;</p> <p>h)transakcji płatniczych dokonywanych w ramach systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych między agentami rozrachunkowymi, kontrahentami centralnymi, izbami rozliczeniowymi lub bankami centralnymi a innymi uczestnikami systemu i</p>
--	--	--	--	---

	<p>cyfrowych lub usług głosowych, niezależnie od urządzenia stosowanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych lub</p> <p>b) wykonywanych urządzeniem elektronicznym lub z jego użyciem, jeżeli transakcja jest przeprowadzana w ramach zbiorów publicznych lub w celu zakupu biletów, w szczególności komunikacyjnych, parkingowych oraz biletów wstępu na imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe</p> <p>– jeżeli wartość pojedynczej transakcji płatniczej, o której mowa w lit. a lub b, nie przekracza równowartości w walucie polskiej 50 euro, obliczonej przy zastosowaniu na dany rok kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, oraz:</p> <p>– łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego użytkownika końcowego nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu w danym roku kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, lub</p> <p>– łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego</p>			<p>dostawcami usług płatniczych, bez uszczerbku dla art. 35;</p> <p>i) transakcji płatniczych związanych z obsługą aktywów wynikających z papierów wartościowych, łącznie z dywidendami, podziałem dochodu lub podziałem innych zysków, lub wykupem lub sprzedażą, dokonywanych przez osoby, o których mowa w lit. h), lub przez firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub spółki zarządzania aktywami świadczące usługi inwestycyjne oraz wszelkie inne podmioty, którym wolno przechowywać instrumenty finansowe;</p> <p>j) usług świadczonych przez dostawców usług technicznych, którzy wspierają świadczenie usług płatniczych, nie wchodząc jednak na żadnym etapie w posiadanie transferowanych środków pieniężnych; usługi te obejmują m.in. przetwarzanie i przechowywanie danych, usługi powiernicze i ochrony prywatności, uwierzytelnianie danych i podmiotów, dostarczanie sieci informatycznych i komunikacyjnych, dostarczanie i konserwacja terminali i urządzeń wykorzystywanych na potrzeby usług płatniczych, z wyjątkiem usług inicjowania płatności i usług dostępu do informacji o rachunku;</p> <p>k) usług opartych na określonych instrumentach płatniczych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób i które spełniają jeden z następujących warunków:</p> <p>(i) instrumenty pozwalające posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w pomieszczeniach wydawcy lub w ramach ograniczonej sieci dostawców</p>
--	--	--	--	---

	<p>użytkownika końcowego nie przekracza równowartości w walucie polskiej 300 euro miesięcznie, obliczonej przy zastosowaniu na dany rok kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w dniu 31 października poprzedniego roku, w przypadku gdy należność za usługi telekomunikacyjne są opłacane z góry;”</p> <p>d) w pkt 14 po wyrazach „transakcji płatniczych” dodaje się wyrazy „i ściśle powiązanych ze świadczeniem usług dodatkowych, o których mowa w art. 74 ust.1 pkt 1”;</p> <p>e) pkt 15 otrzymuje brzmienie: „15) usług wypłat gotówki przy użyciu bankomatów, świadczonych przez podmioty działające na rzecz co najmniej jednego wydawcy instrumentów płatniczych i niebędących stroną umowy ramowej z osobą wypłacającą gotówkę z rachunku płatniczego przy użyciu bankomatu, jeżeli podmioty te nie świadczą innych usług płatniczych;”;</p>		<p>usług na podstawie umowy handlowej zawartej bezpośrednio z profesjonalnym wydawcą;</p> <p>(ii) instrumenty, których można używać wyłącznie w celu nabycia bardzo ograniczonego asortymentu towarów lub usług;</p> <p>(iii) instrumenty ważne wyłącznie w jednym państwie członkowskim, dostarczane na wniosek przedsiębiorstwa lub na wniosek podmiotu sektora publicznego, regulowane ze względu na określone cele społeczne lub podatkowe przez krajowy lub regionalny organ publiczny i służące do nabycia określonych towarów lub usług od dostawców, którzy zawarli umowę handlową z wydawcą;</p> <p>l) transakcje płatniczych przeprowadzanych przez dostawcę sieci lub usług łączności elektronicznej świadczonych – obok usług łączności elektronicznej – na rzecz abonenta sieci lub usługi:</p> <p>(i) w celu zakupu treści cyfrowych i usług głosowych, niezależnie od urządzenia wykorzystywanego do nabycia lub wykorzystania treści cyfrowych, które obciążają stosowny rachunek; lub</p> <p>(ii) dokonywanych z urządzenia elektronicznego lub za jego pośrednictwem, które obciążają stosowny rachunek prowadzony w ramach działalności charytatywnej lub w celu zakupu biletów;</p> <p>pod warunkiem że wartość pojedynczej transakcji płatniczej, o której mowa w ppkt (i) oraz (ii), nie przekracza 50 EUR oraz:</p>
--	---	--	--

				<p>—łączna wartość transakcji płatniczych dotyczących jednego abonenta nie przekracza 300 EUR miesięcznie, lub</p> <p>—w przypadku gdy abonent z góry zasila środkami pieniężnymi swoje konto u dostawcy sieci lub usługi łączności elektronicznej – łączna wartość transakcji płatniczych nie przekracza 300 EUR miesięcznie;</p> <p>m)transakcji płatniczych między dostawcami usług płatniczych, ich agentami lub oddziałami, przeprowadzanych na ich własny rachunek;</p> <p>n)transakcji płatniczych i powiązanych usług między jednostką dominującą a jej jednostką zależną lub między jednostkami zależnymi tej samej jednostki dominującej, przeprowadzanych bez pośrednictwa dostawcy usług płatniczych innego niż jednostka należąca do tej samej grupy;</p> <p>o)usług wypłacania gotówki oferowanych za pomocą bankomatów przez dostawców, którzy działają w imieniu co najmniej jednego wydawcy kart i którzy nie są stroną umowy ramowej z klientem wypłacającym gotówkę z rachunku płatniczego, pod warunkiem że dostawcy ci nie świadczą innych usług płatniczych, o których mowa w załączniku I. Jednakże klient otrzymuje informacje dotyczące ewentualnych opłat pobieranych za wypłacenie gotówki, o których mowa w art. 45, 48, 49 i 59, przed dokonaniem wypłaty, a także w momencie otrzymania gotówki na koniec transakcji po dokonaniu wypłaty.</p>
--	--	--	--	--

<p>Art. 6b-6e;</p>	<p>7) po art. 6a dodaje się art. 6b–6e w brzmieniu:</p> <p>„Art. 6b. W przypadku transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 15, podmiot świadczący usługę wypłaty gotówki przy użyciu bankomatu udostępnia osobie wypłacającej gotówkę informacje o opłatach za wypłatę gotówki, o których mowa w art. 20c, art. 23, art. 24 i art. 25, przed dokonaniem wypłaty gotówki oraz na zakończenie wypłaty gotówki; na wniosek użytkownika informacje te przekazuje się w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji.</p> <p>Art. 6c. 1. W przypadku gdy całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy kalendarzowych przekracza 1 000 000 euro, podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, przekazuje KNF w terminie 14 dni od końca miesiąca, w którym nastąpiło przekroczenie, powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, ze wskazaniem, na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 6 pkt 11 lit. a i b uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany. Równowartość w walucie polskiej kwoty, o której mowa w zdaniu pierwszym, ustala się przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego na ostatni roboczy dzień miesiąca, w którym nastąpiło przekroczenie tej kwoty.</p> <p>2. W przypadku braku możliwości weryfikacji przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, na podstawie otrzymanego powiadomienia, KNF wzywa podmiot do jego uzupełnienia.</p> <p>3. W przypadku przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, KNF dokonuje, w terminie 30 dni od daty złożenia powiadomienia lub</p>		<p>Art. 37 (2)-(5)</p>	<p>2. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący jeden z rodzajów działalności określonych w art. 3 lit. k) ppkt (i) lub (ii) lub oba rodzaje działalności, w przypadku których całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy przekracza 1 mln EUR, przesyłali właściwym organom powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, precyzując na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 3 lit. k) ppkt (i) oraz (ii) uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany. Na podstawie tego powiadomienia właściwy organ podejmuje należycie umotywowaną decyzję w oparciu o kryteria, o których mowa w art. 3 lit. k), w przypadku gdy dany rodzaj działalności nie kwalifikuje się jako działalność w ramach ograniczonej sieci, i informuje o tym dostawcę usług. [4/8]</p> <p>3. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący rodzaj działalności określonej w art. 3 lit. l) przesyłali właściwym organom powiadomienie oraz by przedstawiali właściwym organom roczną opinię pokontrolną, poświadczającą, że dany rodzaj działalności jest zgodny z limitami określonymi w art. 3 lit. l). [4/9]</p> <p>4. Niezależnie od ust. 1 właściwe organy informują EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z ust. 2 i 3, podając przy tym informację o wyłączeniu, na mocy którego prowadzona jest danego rodzaju działalność. [4/10]</p> <p>5. Opis działalności będącej przedmiotem powiadomień na mocy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu jest podawany do wiadomości publicznej w rejestrach, o których mowa w art. 14 i 15.</p>
--------------------	--	--	------------------------	---

otrzymania uzupełnienia, o którym mowa w ust. 2, wpisu tego podmiotu do rejestru. Jeżeli działalność podmiotu nie spełnia kryteriów, o których mowa w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, KNF wydaje decyzję o odmowie wpisu podmiotu do rejestru.

4. W przypadku wydania decyzji o odmowie wpisu do rejestru podmiot jest obowiązany dostosować rozmiar prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia tej decyzji albo w tym terminie złożyć wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, albo wniosek, o którym mowa w art. 117j.

5. Do czasu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4, podmiot może kontynuować swoją działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymogu uzyskania zezwolenia albo wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g.

6. W przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, oraz odmowy dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g, albo umorzenia postępowania, termin, o którym mowa w ust. 4, biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

7. Podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, wpisany do rejestru zgodnie z ust. 3, zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, wskazując datę zakończenia działalności.

Art. 6d. 1. Podmiot prowadzący działalność określoną w art. 6 pkt 12 przekazuje KNF, w terminie do dnia 31 marca roku

następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, powiadomienie zawierające opis oferowanych usług oraz dotyczącą poprzedniego roku obrotowego opinię z audytu finansowego poświadczającą, że działalność jest zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12.

2. W przypadku braku możliwości stwierdzenia, że działalność podmiotu jest zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12 KNF na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wzywa podmiot do jego uzupełnienia.

3. W przypadku gdy zgłoszona działalność jest zgodna z limitami określonymi w art. 6 pkt 12 KNF, w terminie 30 dni od daty złożenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, lub otrzymania uzupełnienia o którym mowa w ust. 2, dokonuje wpisu do rejestru. Jeżeli działalność podmiotu nie spełnia limitów określonych w art. 6 pkt 12, KNF wydaje decyzję o odmowie wpisu podmiotu do rejestru.

4. W przypadku wydania decyzji o odmowie wpisu do rejestru podmiot jest obowiązany w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia tej decyzji dostosować prowadzoną działalność do warunków, o których mowa w art. 6 pkt 12, albo w tym terminie złożyć wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, albo wniosek, o którym mowa w art. 117j.

5. Do czasu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4, podmiot może kontynuować swoją działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymogu uzyskania zezwolenia albo wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g.

6. W przypadku odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1,

	<p>oraz odmowy dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117g albo umorzenia postępowania, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.</p> <p>7. Podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 12, wpisany do rejestru zgodnie z ust. 3, zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 12, wskazując datę zakończenia działalności.</p> <p>Art. 6e. KNF informuje EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z art. 6c ust. 1 i art. 6d ust. 1, ze wskazaniem wyłączenia, na podstawie którego jest prowadzona działalność danego rodzaju.”;</p>			
<p>Art. 7 ust. 1 i ust. 2</p>	<p>8) w art. 7:</p> <p>a) w ust. 1 po wyrazach „instytucje płatnicze” dodaje się przecinek i wyrazy „małe instytucje płatnicze,”</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, instytucje pieniądza elektronicznego oraz oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego nie mogą prowadzić działalności polegającej na przyjmowaniu środków pod tytułem zwrotnym w celu obciążenia ich ryzykiem innym niż wynikającym z wykonywania usług płatniczych.”;</p>			<p>Uzupełnienie przepisów o „małe instytucje płatnicze”</p>

Art. 9 ust. 3-4a	<p>9) w art. 9:</p> <p>a) w ust. 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) systemów płatności obejmujących wyłącznie dostawców należących do grupy,” - uchyla się pkt 3, <p>b) uchyla się ust. 4,</p> <p>c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. W przypadku gdy w systemie płatności, o którym mowa w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o ostateczności rozrachunku, uczestnik zezwala dostawcy posiadającemu zezwolenie lub wpisanemu do rejestru, niebędącemu uczestnikiem tego systemu, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem systemu, uczestnik ten, w razie otrzymania takiego wniosku, zapewnia taką samą możliwość innym dostawcom posiadającym zezwolenie lub wpisanym do rejestru zgodnie z ust. 1 i 2, w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący. W przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy występującemu z wnioskiem uzasadnienie takiej odmowy.”;</p>		Art. 35 (2)	<p>2. Ust. 1 nie ma zastosowania do:</p> <p>a) systemów płatności wyznaczonych na podstawie dyrektywy 98/26/WE;</p> <p>b) systemów płatności, w których skład wchodzi wyłącznie dostawcy usług płatniczych należący do grupy.</p> <p>Na potrzeby lit. a) akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy uczestnik w wyznaczonym systemie zezwala posiadającemu zezwolenie lub zarejestrowanemu dostawcy usług płatniczych, który nie jest uczestnikiem tego systemu, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem systemu, uczestnik ten – gdy otrzyma taki wniosek – zapewnia taką samą możliwość w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący innym posiadającym zezwolenie lub zarejestrowanym dostawcom usług płatniczych zgodnie z ust. 1.</p> <p>W przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy usług płatniczych, który zwrócił się do niego ze stosownym wnioskiem, pełne uzasadnienie takiej odmowy.</p>
Art. 14 ust. 1 pkt 2	10) w art. 14 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10” zastępuje się wyrazami „art. 4 ust. 2 pkt 4, 6 i 10-12”;	T	Art. 22 (1)	<p>1. Państwa członkowskie wyznaczają jako właściwe organy, które są odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń instytucjom płatniczym i za sprawowanie nadzoru ostrożnościowego nad nimi i które mają wykonywać obowiązki przewidziane w niniejszym tytule, organy publiczne albo podmioty uznane przez prawo krajowe lub przez organy publiczne wyraźnie upoważnione do tego celu przez prawo krajowe, w tym krajowe banki centralne. Wyznacza się takie właściwe organy, które gwarantują niezależność od podmiotów gospodarczych i unikają konfliktów interesów. Bez uszczerbku dla akapitu</p>

				<p>pierwszego nie wyznacza się jako właściwych organów instytucji płatniczych, instytucji kredytowych, instytucji pieniądza elektronicznego ani instytucji świadczących żyro pocztowe.</p> <p>Państwa członkowskie powiadamiają o tym stosownie Komisję.</p>
art. 14e ust. 3	<p>11) w art. 14e ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W przypadku gdy wniosek KNF o podjęcie współpracy w celu wykonania zadań wynikających z art. 14f–14h i art. 32e, z przepisów działu III rozdziałów 7 i 8, z przepisów działu V i VI, w szczególności wniosek dotyczący wymiany informacji, został odrzucony przez organ, o którym mowa w ust. 1, lub organ ten nie podjął działań w rozsądnym terminie, KNF może przekazać sprawę do EUNB i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”. KNF zawiesza postępowanie do czasu wydania przez EUNB rozstrzygnięcia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010 i wydaje decyzję po wydaniu rozstrzygnięcia przez EUNB.”;</p>		<p>Art. 27 (1) (2)</p> <p>Rozstrzyganie sporów między właściwymi organami poszczególnych państw członkowskich</p> <p>1. W przypadku gdy właściwy organ jednego państwa członkowskiego stwierdzi, że w konkretnej sprawie współpraca transgraniczna z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, o której mowa w art. 26, 28, 29, 30 lub 31 niniejszej dyrektywy, nie przebiega zgodnie z tymi przepisami, może skierować sprawę do EUNB oraz zwrócić się do niego o udzielenie pomocy zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.[107/9]</p> <p>2. W przypadku gdy – zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu – EUNB otrzymało wniosek o udzielenie pomocy, podejmuje on bez zbędnej zwłoki decyzję na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB może też z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, udzielić pomocy właściwym organom w osiągnięciu porozumienia. W każdym przypadku zainteresowane właściwe organy wstrzymują się z podjęciem decyzji do czasu rozstrzygnięcia na podstawie art. 19 tego rozporządzenia.[107/10]</p>	

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 5, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 73 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35.

Art. 14g i 14h	<p>12) art. 14g i 14h otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 14g. 1. Podmiot prowadzący stronę internetową porównującą opłaty pobierane przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawiera informacje dotyczące rachunków płatniczych obejmujących powyżej 50% ofert występujących na rynku usług płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 2) porównuje opłaty pobierane przez dostawców przynajmniej za świadczenie usług zawartych w wykazie usług reprezentatywnych oraz posługuje się pojęciami i definicjami zawartymi w tym wykazie, 3) zawiera informację o podmiocie prowadzącym stronę, 4) określa jednoznaczne i obiektywne kryteria porównywania, 5) zawiera informacje sformułowane w sposób prosty i jednoznaczny, 6) zawiera aktualne informacje, z podaniem daty ostatniej aktualizacji, 7) wykorzystuje procedurę umożliwiającą zgłaszanie błędów w zamieszczonych informacjach, 8) jest prowadzona przez podmiot niezależny od dostawców <p>– może zamieścić na tej stronie internetowej oświadczenie, że jest podmiotem porównującym opłaty pobierane przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze, a prowadzona przez niego strona internetowa spełnia wymogi określone w pkt 1–8.</p> <p>2. W spełnianiu wymogu określonego w ust. 1 pkt 1 uwzględnia się dostawców posiadających przynajmniej jedną placówkę na</p>			<p>Uzupełnienie przepisów ustawy o przepisy dotyczące prowadzenia stron internetowych porównujących opłaty pobierane przez dostawców prowadzących rachunki płatnicze</p>
----------------	---	--	--	--

terytorium każdego województwa.

3. Podmiot, który zamieścił oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, informuje KNF o prowadzeniu tej strony, przekazując opis prowadzonej działalności.

4. Na stronie internetowej, o której mowa w art. 14h ust. 1, można dodatkowo umieszczać inne informacje dotyczące usług płatniczych umożliwiające konsumentom porównanie ofert dostawców, w tym informacje o liczbie bankomatów lub placówek znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z których konsument może dokonywać wypłaty gotówki bez opłat.

5. Podmiotem niezależnym w rozumieniu ust. 1 pkt 8 jest podmiot, który nie jest jednostką dominującą, zależną ani współzależną wobec jakiegokolwiek dostawcy prowadzącego rachunki płatnicze dla konsumentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ani nie uczestniczy w jakimkolwiek zakresie w prowadzeniu działalności polegającej na prowadzeniu rachunków płatniczych.

6. Jeżeli strona internetowa przestała spełniać którykolwiek z wymogów określonych w ust. 1 lub podmiot, o którym mowa w ust. 3, zrezygnował z publikacji oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot ten niezwłocznie informuje o tym KNF.

Art. 14h. 1. KNF zamieszcza na swojej stronie internetowej wykaz podmiotów prowadzących stronę internetową, o których mowa w art. 14g ust. 3.

2. KNF wykreśla z wykazu podmiotów, o którym mowa w ust. 1, podmiot, który poinformował KNF o niespełnieniu któregoś z wymogów określonych w art. 14g ust. 1, lub o rezygnacji z publikacji

	<p>oświadczenia, o którym mowa w art. 14g ust. 1, zgodnie art. 14g ust. 6, lub gdy KNF niespełnienie przez podmiot któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 14g ust. 1 stwierdzi w inny sposób.</p> <p>3. KNF może prowadzić stronę internetową spełniającą wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1, niezależnie od liczby zarejestrowanych podmiotów, o których mowa w art. 14g ust. 3.</p> <p>4. W przypadku gdy żaden podmiot nie prowadzi strony internetowej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1 i 3, stronę taką prowadzi KNF.</p> <p>5. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunki płatnicze ma obowiązek przekazać KNF dane o opłatach pobieranych z tytułu usług świadczonych w związku z prowadzeniem rachunku płatniczego, w szczególności zawartych w wykazie usług reprezentatywnych, oraz każdorazowej zmianie tych opłat, na potrzeby prowadzenia przez KNF strony internetowej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1.</p> <p>6. KNF co 2 lata informuje Komisję Europejską o liczbie podmiotów prowadzących stronę internetową, o których mowa w art. 14g ust. 3.”;</p>			
Art. 15 ust. 1a-3	<p>13) w art. 15:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Użytkownik może wnieść do organu nadzoru skargę na działanie agenta lub oddziału dostawcy, świadczących usługi płatnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa goszczącego.”,</p>		Art. 100 (4)	<p>4. W przypadku naruszenia lub podejrzenia naruszenia przepisów prawa krajowego transponujących tytuły III i IV, właściwymi organami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia dostawcy usług płatniczych, z wyjątkiem agentów i oddziałów prowadzonych na podstawie swobody przedsiębiorczości, w odniesieniu do których właściwymi organami są organy przyjmującego</p>

	<p>b) w ust. 2 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”,</p> <p>c) w ust. 3 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 i 1a”;</p>			państwa członkowskiego.
Art. 15a	<p>14) po art. 15 dodaje się art. 15a–15d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 15a. 1. Dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania reklamacji użytkowników dotyczących praw i obowiązków wynikających z ustawy.</p> <p>2. Dostawca udziela odpowiedzi na reklamację w terminie do 15 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji. Odpowiedzi udziela się w postaci papierowej lub, po uzgodnieniu z użytkownikiem, na innym trwałym nośniku informacji.</p> <p>3. W szczególnie skomplikowanych przypadkach uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 2, dostawca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyjaśnia przyczynę opóźnienia; 2) wskazuje okoliczności, które muszą zostać ustalone dla rozpatrzenia sprawy; 3) określa przewidywany termin rozpatrzenia reklamacji i udzielenia odpowiedzi, który nie może przekroczyć 35 dni roboczych od dnia otrzymania reklamacji. <p>4. Do zachowania terminów, o których mowa w ust. 2 lub 3, jest wystarczające wysłanie odpowiedzi przed ich upływem, a w przypadku odpowiedzi udzielonych na piśmie, w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481).</p>		Art. 101 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych wprowadzili i stosowali adekwatne i skuteczne procedury rozpatrywania skarg użytkowników usług płatniczych związanych z prawami i obowiązkami wynikającymi z przepisów tytułów III i IV niniejszej dyrektywy, oraz monitorują wyniki działań dostawców usług płatniczych w tym zakresie.</p> <p>Procedury te są stosowane w każdym państwie członkowskim, w którym dostawca usług płatniczych oferuje usługi płatnicze, i są dostępne w języku urzędowym danego państwa członkowskiego lub w innym języku, jeżeli zostało to uzgodnione między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych.</p>

	<p>5. Procedury, o których mowa w ust. 1, są stosowane przez dostawcę w odniesieniu do użytkowników z każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje usługi, chyba że prawo właściwe dla stosunku prawnego, w ramach którego użytkownik złożył reklamację, stanowi inaczej.</p> <p>6. Procedury, o których mowa w ust. 1, są dostępne w języku urzędowym każdego z państw członkowskich, w których dostawca oferuje daną usługę płatniczą, chyba że dostawca i użytkownik uzgodnili inny język dla świadczenia usługi płatniczej przy zawieraniu umowy o taką usługę.</p> <p>7. KNF kontroluje stosowanie przez nadzorowanych dostawców obowiązków wynikających z ust. 1-6.</p>			
Art. 15b-15c	<p>Art. 15b. 1. Do rozpatrywania reklamacji składanych przez użytkownika będącego osobą fizyczną stosuje się przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i ...), z zastrzeżeniem art. 15a ust. 2–4.</p> <p>2. W zakresie, w jakim do rozstrzygnięcia reklamacji użytkownika będącego osobą fizyczną nie stosuje się przepisów ustawy wymienionej w ust. 1 dostawca wprowadza i stosuje procedury rozpatrywania reklamacji określone niniejszą ustawą.</p> <p>Art. 15c. 1. Dostawca informuje użytkownika o podmiotach uprawnionych do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U.</p>		Art. 101 (2) Art. 101 (3) (4)	2. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług płatniczych dokładali wszelkich starań w celu udzielania – w formie papierowej lub, jeżeli zostało to uzgodnione między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych, na innym trwałym nośniku informacji – odpowiedzi na skargi użytkowników usług płatniczych. W odpowiedzi takiej trzeba ustosunkować się do wszystkich podniesionych kwestii, w odpowiednim terminie i nie później niż w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania skargi. W wyjątkowych sytuacjach, jeżeli odpowiedź nie może zostać udzielona w terminie 15 dni roboczych ze względów będących poza kontrolą dostawcy usług płatniczych, dostawca ten jest zobowiązany do przesłania wstępnej odpowiedzi, w której wyraźnie podaje się powód opóźnienia w udzieleniu odpowiedzi na skargę oraz termin, w którym użytkownik usług płatniczych otrzyma ostateczną odpowiedź. W żadnym razie termin otrzymania ostatecznej odpowiedzi nie może przekroczyć 35 dni roboczych.

	<p>poz. 1823).</p> <p>2. W informacji, o której mowa w ust. 1, dostawca wskazuje również sposób i tryb uzyskania przez użytkownika szczegółowych informacji o zasadach rozwiązania sporu przez dany podmiot uprawniony do pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.</p> <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy, jeżeli strona taka istnieje, oraz w jego oddziale, a także w ogólnych warunkach umowy między dostawcą a użytkownikiem.</p>			<p>Państwa członkowskie mogą ustanowić lub utrzymać przepisy dotyczące procedur rozstrzygnięcia sporów, które są bardziej korzystne dla użytkownika usług płatniczych niż przepis, o którym mowa w akapicie pierwszym. Jeżeli tak uczynią, zastosowanie 3. Dostawca usług płatniczych informuje użytkownika usług płatniczych o co najmniej jednym podmiocie alternatywnego rozstrzygnięcia sporów, który jest właściwy do rozstrzygnięcia sporów dotyczących praw i obowiązków wynikających z przepisów tytułów III i IV.</p> <p>4. Informacje, o których mowa w ust. 3, są udostępniane w sposób jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny na stronie internetowej dostawcy usług płatniczych, jeżeli strona taka istnieje, w oddziale i w ogólnych warunkach umowy między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych. Określa się w nich również, w jaki sposób można uzyskać dostęp do bardziej szczegółowych informacji na temat danego podmiotu alternatywnego rozstrzygnięcia sporów oraz warunków korzystania z niego.mają te przepisy.</p>
Art. 15d	<p>Art. 15d. KNF może podać do publicznej wiadomości informację o zastosowaniu wobec dostawcy sankcji administracyjnej w związku z naruszeniem przepisów ustawy dotyczących świadczenia usług płatniczych, chyba że ujawnienie takiej informacji mogłoby zagrozić stabilności rynku finansowego lub w sposób niewspółmierny zaszkodzić interesowi prawnemu zainteresowanych stron.”;</p>		Art. 103 (2)	<p>2. Państwa członkowskie zezwalają swoim właściwym organom na podanie do publicznej wiadomości każdej sankcji administracyjnej nałożonej za naruszenie środków przyjętych w ramach transpozycji niniejszej dyrektywy, chyba że ujawnienie takich informacji poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub w niewspółmierny sposób zaszkodziło zainteresowanym stronom.</p>
Art. 17 ust. 1	<p>15) w art. 17:</p> <p>a) w ust. 1 po wyrazach „opłat za dostarczanie” dodaje się wyrazy „lub udostępnienie”,</p>	T	Art. 40 (1)	<p>1. Dostawca usług płatniczych nie może pobierać od użytkownika usług płatniczych opłat za udostępnianie informacji na podstawie niniejszego tytułu.</p>

Art. 17 ust. 2	<p>w art. 17:</p> <p>b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Dostawca i użytkownik mogą uzgodnić opłaty za przekazywanie, na wniosek użytkownika, informacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) innych niż wymagane na podstawie przepisów niniejszego działu; 2) z większą częstotliwością niż jest wymagana na podstawie przepisów niniejszego działu; 3) wymaganych na podstawie przepisów niniejszego działu za pomocą środków porozumiewania się innych niż określone w umowie ramowej. 		Art. 40 (2)	<p>2. Dostawca usług płatniczych i użytkownik usług płatniczych mogą uzgodnić opłaty za informacje dodatkowe lub informacje przekazywane z większą częstotliwością lub za ich przekazywanie za pomocą środków porozumiewania się innych niż określone w umowie ramowej, jeżeli informacje te są przekazywane na wniosek użytkownika usług płatniczych.</p>
Art. 17 ust. 3	<p>3. Jeżeli dostawca jest uprawniony do pobierania opłat za przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 2, opłaty te nie mogą przekraczać bezpośrednich kosztów ponoszonych przez dostawcę, w tym kosztów ponoszonych w związku z ich przekazywaniem.”;</p>	T	Art. 40 (3)	<p>3. Jeżeli dostawca usług płatniczych może nakładać opłaty za udostępnianie informacji zgodnie z ust. 2, opłaty te muszą być rozsądne i zgodne z faktycznie poniesionymi przez dostawcę usług płatniczych kosztami.</p>
Art. 19 ust. 1	<p>16) w art. 19 w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) po wyrazach „pozwalają na dokonywanie” dodaje się wyraz „wyłącznie”; b) w pkt 3: <ol style="list-style-type: none"> – w lit. a po wyrazie „dostawca” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”; – w lit. b po wyrazach „dostawca nie ma obowiązku” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”; 		Art. 42 (1)	<p>Odstępstwo od wymogów informacyjnych w przypadku instrumentów przeznaczonych do dokonywania płatności niskokwotowych i pieniądza elektronicznego</p> <p>1. W przypadku instrumentów płatniczych, które zgodnie z odpowiednią umową ramową dotyczą wyłącznie indywidualnych transakcji płatniczych na kwotę nieprzekraczającą 30 EUR lub które mają limit wydatków w wysokości 150 EUR albo służą do przechowywania środków pieniężnych w kwocie nieprzekraczającej w żadnym momencie 150 EUR:</p> <p>a) na zasadzie odstępstwa od art. 51, 52 i 56, dostawca usług płatniczych przekazuje płatnikowi jedynie</p>

			<p>informacje o najważniejszych cechach usługi płatniczej, w tym o możliwych sposobach korzystania z instrumentu płatniczego, odpowiedzialności i pobieranych opłatach, oraz inne istotne informacje niezbędne do podjęcia świadomej decyzji; wskazuje on również, gdzie można w łatwy sposób uzyskać dostęp do wszelkich innych informacji i warunków określonych w art. 52;</p> <p>b) można uzgodnić, że – na zasadzie odstępstwa od art. 54 – dostawca usług płatniczych nie ma obowiązku proponowania zmian warunków umowy ramowej w taki sam sposób, jak przewidziano w art. 51 ust. 1;</p> <p>c) można uzgodnić, że – na zasadzie odstępstwa od art. 57 i 58 – po wykonaniu transakcji płatniczej:</p> <p>(i) dostawca usług płatniczych dostarcza lub udostępnia jedynie numer identyfikacyjny umożliwiający użytkownikowi usług płatniczych zidentyfikowanie transakcji płatniczej, jej kwotę, ewentualne opłaty lub – w przypadku kilku transakcji płatniczych tego samego rodzaju i na rzecz tego samego odbiorcy – informacje o całkowitej kwocie tych transakcji płatniczych i opłatach pobranych z ich tytułu;</p> <p>(ii) dostawca usług płatniczych nie ma obowiązku dostarczania lub udostępniania informacji, o których mowa w ppkt (i), jeżeli instrument płatniczy używany jest anonimowo lub jeżeli z innych względów dostawca usług płatniczych nie ma technicznej możliwości ich dostarczenia. Dostawca usług płatniczych zapewnia jednak płatnikowi możliwość sprawdzenia kwoty przechowywanych środków pieniężnych.</p>
--	--	--	---

Art. 20 ust. 1	17) W art. 20: a) w ust. 1 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”;		Art. 60 (1)	1. W przypadku gdy za korzystanie z danego instrumentu płatniczego odbiorca żąda opłaty lub oferuje zniżkę, odbiorca informuje o tym płatnika przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.
Art. 20 ust. 2	W art. 20: b) w ust. 2 wyraz „rozpoczęciem” zastępuje się wyrazem „zainicjowaniem”;		Art. 60 (2)	2. W przypadku gdy za korzystanie z danego instrumentu płatniczego dostawca usług płatniczych lub inna strona biorąca udział w transakcji żąda opłaty, dostawca usług płatniczych lub ta inna strona informują o tym użytkownika usług płatniczych przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.
Art. 20 ust. 3	w art. 20: c) w ust. 3 wyraz „opłacie” zastępuje się wyrazami „całkowitej kwocie opłat, o których mowa w ust. 1 i 2 przed zainicjowaniem transakcji płatniczej”;		Art. 60 (3)	3. Płatnik jest zobowiązany do uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, tylko wtedy, gdy całkowita kwota tych opłat została podana do wiadomości przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.[20/3]
Art. 20 a i 20b	18) w art. 20a: a) w ust. 1 skreśla się wyraz „płatnicze”, b) w ust. 2 na końcu zdania dodaje się wyrazy „oraz ewentualnych opłat za wypowiedzenie umowy ramowej, o których mowa w art. 35 ust. 4.”; 19) w art. 20b w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „konsument zażądał” zastępuje się wyrazami „dostawca i konsument uzgodnili”;			
Art. 20c	20) „Art. 20c. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty jest oferowana bezpośrednio przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i świadczona za pośrednictwem bankomatu, w punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, podmiot oferujący płatnikowi usługę przeliczenia waluty przekazuje płatnikowi przed wykonaniem transakcji płatniczej informacje dotyczące wszelkich opłat jak również kurs walutowy, który zostanie zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej.”;		Art. 59 (2)	2. W przypadku gdy usługa przeliczenia waluty oferowana jest przed zainicjowaniem transakcji płatniczej i gdy usługa ta jest oferowana w bankomacie, punkcie sprzedaży lub przez odbiorcę, strona oferująca płatnikowi usługę przeliczenia waluty ujawnia płatnikowi informacje dotyczące wszelkich opłat, jak również kurs walutowy, który ma być zastosowany przy przeliczaniu waluty transakcji płatniczej. Na tej podstawie płatnik wyraża zgodę na usługę przeliczenia waluty.

Art. 22 ust. 1	<p>21) W art. 22:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dostawca zapewnia użytkownikowi łatwy dostęp do informacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 lub 1a, art. 24 i art. 25, a na wniosek użytkownika dostarcza je użytkownikowi w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje te formułuje się w sposób łatwo zrozumiały, w przejrzystej i czytelnej formie.”,</p>		Art. 44 (1)	<p>1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym zanim użytkownik usług płatniczych zwiąże się umową lub ofertą dotyczącą pojedynczej usługi płatniczej, dostawca usług płatniczych ma obowiązek udostępnić użytkownikowi usług płatniczych, w łatwo dostępny sposób, informacje i warunki określone w art. 45 dotyczące świadczonych przez niego usług. Na wniosek użytkownika usług płatniczych dostawca usług płatniczych dostarcza informacje i warunki w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje i warunki muszą być sformułowane w sposób łatwo zrozumiały oraz w przejrzystej i czytelnej formie, w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym usługa płatnicza jest oferowana, lub w innym języku uzgodnionym przez strony.</p>
Art. 22 ust. 2a;	<p>W art. 22:</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Informacje określone w art. 23 ust. 1a dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi przed zainicjowaniem transakcji płatniczej.”,</p> <p>c) w ust. 3 po wyrazach „w art. 23 ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 1a”,</p> <p>d) w ust. 4 wyrazy „1 lub 2” zastępuje się wyrazami „1, 2 lub 2a”;</p>		Art. 45 (2)	<p>2. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy świadczący usługę inicjowania płatności – przed zainicjowaniem płatności – dostarczali lub udostępniali płatnikowi następujące jasne i wyczerpujące informacje:</p> <p>a) nazwę dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, adres geograficzny siedziby jego zarządu oraz, w stosownych przypadkach, adres geograficzny jego agenta lub oddziału z siedzibą w państwie członkowskim, w którym usługa płatnicza jest oferowana, oraz inne dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej, mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania płatności; oraz</p> <p>b) dane kontaktowe właściwego organu.[23a]</p>

Art. 23 ust. 1	<p>22) w art. 23:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 1 po wyrazie „prawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowane lub”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi ponadto:</p> <p>1) nazwę (firmę) dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, siedzibę i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, a w przypadku korzystania z usług agenta lub poprzez oddział w państwie członkowskim, w którym usługa jest oferowana, także adres tego agenta lub oddziału oraz wszelkie inne dane kontaktowe mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, w tym adres poczty elektronicznej;</p> <p>2) dane kontaktowe właściwego organu nadzorującego;”;</p>		Art. 45 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają dostarczanie lub udostępnianie przez dostawcę usług płatniczych następujących informacji i warunków użytkownikowi usług płatniczych:</p> <p>a) wyszczególnienie informacji lub wskazanie unikatowego identyfikatora, które mają być podane przez użytkownika usług płatniczych, aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo zainicjowane lub wykonane;</p> <p>b) maksymalny czas wykonania świadczonej usługi płatniczej;</p> <p>c) wszelkie opłaty należne dostawcy usług płatniczych od użytkownika usług płatniczych i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie tych opłat;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, faktyczny lub referencyjny kurs walutowy, który ma zostać zastosowany do transakcji płatniczej.</p>
Art. 23 ust. 1a	<p>23) w art. 23:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 1 po wyrazie „prawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowane lub”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia użytkownikowi ponadto:</p> <p>1) nazwę (firmę) dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, siedzibę i adres oraz adres głównego miejsca</p>		Art. 45 (2)	<p>2. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy świadczący usługę inicjowania płatności – przed zainicjowaniem płatności – dostarczali lub udostępniali płatnikowi następujące jasne i wyczerpujące informacje:</p> <p>a) nazwę dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, adres geograficzny siedziby jego zarządu oraz, w stosownych przypadkach, adres geograficzny jego agenta lub oddziału z siedzibą w państwie członkowskim, w którym usługa płatnicza jest oferowana, oraz inne dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej, mające znaczenie do celów</p>

	<p>wykonywania działalności, a w przypadku korzystania z usług agenta lub poprzez oddział w państwie członkowskim, w którym usługa jest oferowana, także adres tego agenta lub oddziału oraz wszelkie inne dane kontaktowe mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej, w tym adres poczty elektronicznej;</p> <p>2) dane kontaktowe właściwego organu nadzorującego;”;</p>		<p>Art. 46</p>	<p>porozumiewania się z dostawcą świadczącym usługę inicjowania płatności; oraz</p> <p>b) dane kontaktowe właściwego organu.[23a]</p> <p>Art. 46</p> <p>Informacje dla płatnika i odbiorcy po zainicjowaniu zlecenia płatniczego</p> <p>Oprócz informacji i warunków określonych w art. 45, w przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca ten – bezzwłocznie po zainicjowaniu – dostarcza lub udostępnia płatnikowi i, w stosownych przypadkach, odbiorcy wszystkie następujące dane:</p> <p>a) potwierdzenie pomyślnego zainicjowania zlecenia płatniczego u dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek dla płatnika;</p> <p>b) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi i odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej, a, w stosownych przypadkach, odbiorcy zidentyfikowanie płatnika oraz wszelkie inne informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą;</p> <p>c) kwotę transakcji płatniczej;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, kwotę wszelkich opłat należnych z tytułu transakcji na rzecz dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie kwot</p>
--	--	--	----------------	---

				takich opłat.[25a]
Art. 24	23) W art. 24 po wyrazach „dostawca płatnika” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;		Art. 48	<p>Bezpośrednio po otrzymaniu zlecenia płatniczego dostawca usług płatniczych płatnika dostarcza lub udostępnia płatnikowi, w ten sam sposób jak określony w art. 44 ust. 1, wszystkie następujące dane dotyczące świadczonych przez niego usług:</p> <p>a) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi zidentyfikowanie transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące odbiorcy;</p> <p>b) kwotę transakcji płatniczej w walucie użytej w zleceniu płatniczym;</p> <p>c) kwotę wszelkich opłat należnych od płatnika z tytułu transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie kwot takich opłat;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, kurs walutowy zastosowany w danej transakcji płatniczej przez dostawcę usług płatniczych płatnika lub odniesienie do tego kursu, o ile różni się on od kursu podawanego zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. d), oraz kwotę transakcji płatniczej po przeliczeniu walut;</p> <p>e) datę otrzymania zlecenia płatniczego.</p>

Art. 25	<p>24) w art. 25:</p> <p>a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”,</p> <p>b) w pkt 3 wyraz „odbiorcy” zastępuje się wyrazami „od odbiorcy”;</p>		Art. 49	<p>Bezpośrednio po wykonaniu transakcji płatniczej dostawca usług płatniczych odbiorcy dostarcza lub udostępnia odbiorcy, w ten sam sposób jak określony w art. 44 ust. 1, wszystkie następujące dane dotyczące świadczonych przez niego usług:</p> <p>a) numer identyfikacyjny umożliwiający odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, płatnika, oraz wszelkie informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą;</p> <p>b) kwotę transakcji płatniczej w walucie, w której środki pieniężne są udostępniane odbiorcy;</p> <p>c) kwotę wszelkich opłat należnych od odbiorcy z tytułu transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, wyszczególnienie kwot takich opłat;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, kurs walutowy zastosowany w danej transakcji płatniczej przez dostawcę usług płatniczych odbiorcy oraz kwotę transakcji płatniczej przed przeliczeniem walut;</p> <p>e) datę waluty zastosowaną przy uznaniu rachunku.</p>
Art. 26 ust. 1	<p>25) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Dostawca dostarcza użytkownikowi informacje określone w art. 27, art. 29 ust. 1 i 5, art. 31 ust. 1 i art. 32 ust. 1 w postaci papierowej lub na innym trwałym nośniku informacji. Informacje sporządza się w języku polskim lub innym języku uzgodnionym przez dostawcę i użytkownika. Informacje formułuje się w sposób łatwo zrozumiały w przejrzystej i czytelnej formie.”;</p>			Doprecyzowanie trwałego nośnika informacji

<p>Art. 27 pkt 2b, 2c, 2g, 3a, 4a, 4b, 5aa, 5e, 5d</p>	<p>26) w art. 27:</p> <p>a) w pkt 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w lit. b po wyrazach „aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowane lub”, - lit. c otrzymuje brzmienie: „c) określenie formy i procedury udzielania zgody na złożenie zlecenia płatniczego lub wykonanie transakcji płatniczej oraz cofnięcia takiej zgody, a także odwołania zlecenia płatniczego na podstawie art. 40 i art. 51,”, - w lit. e wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, - w lit. f po wyrazach „w art. 41 ust. 1” dodaje się wyraz „oraz” oraz skreśla się średnik i dodaje się lit. g w brzmieniu: „g) w przypadku instrumentów płatniczych, w których zastosowano co-badging - dodatkowo informacje na temat praw przysługujących użytkownikowi usług płatniczych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751;”, <p>b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) informację o wszelkich opłatach należnych na rzecz dostawcy od użytkownika, w tym opłatach związanych ze sposobem i częstotliwością dostarczania lub udostępniania informacji, w tym wyszczególnienie kwot tych opłat,”</p> <p>c) w pkt 4:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w lit. a wyrazy „po stronie” zastępuje się wyrazami „dotyczących sprzętu i oprogramowania”, 		<p>Art. 52</p>	<p>Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownik usług płatniczych otrzymywał następujące informacje i warunki:</p> <p>1)dotyczące dostawcy usług płatniczych:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nazwę dostawcy usług płatniczych, adres geograficzny siedziby jego zarządu oraz, w stosownych przypadkach, adres geograficzny jego agenta lub oddziału prowadzącego działalność w państwie członkowskim, w którym usługa płatnicza jest oferowana, a także wszelkie inne adresy, w tym adres poczty elektronicznej, mające znaczenie do celów porozumiewania się z dostawcą usług płatniczych; b)szczegółowe informacje na temat stosownych organów nadzoru i rejestru, o którym mowa w art. 14, lub innego stosownego publicznego rejestru, do którego dostawca usług płatniczych wpisany jest jako posiadający zezwolenie, oraz numer wpisu lub równoważne środki identyfikacji w tym rejestrze; <p>2)dotyczące korzystania z usługi płatniczej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) opis najważniejszych cech świadczonej usługi płatniczej; b)wskazanie informacji lub unikatowego identyfikatora, które muszą być podane przez użytkownika usług płatniczych, aby zlecenie płatnicze mogło zostać prawidłowo zainicjowane lub wykonane; c)informacje na temat formy i procedury udzielania zgody na zainicjowanie zlecenia płatniczego lub wykonanie transakcji płatniczej oraz cofnięcia takiej zgody zgodnie z art. 64 i 80;
--	--	--	----------------	---

	<ul style="list-style-type: none"> - w lit. b po wyrazie „częstotliwości” dodaje się wyrazy „dostarczania lub”, <p>d) w pkt 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> - po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „aa) opis bezpiecznej procedury powiadamiania użytkownika przez dostawcę w przypadku podejrzenia lub faktycznego wystąpienia oszustwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa,”, - w lit. d po wyrazach „lub nieprawidłowo” dodaje się wyrazy „zainicjowanych lub”, - w lit. e po wyrazach „dostawcy za” dodaje się wyrazy „zainicjowanie lub”; 		<p>d) informacje na temat momentu otrzymania zlecenia płatniczego zgodnie z art. 78 oraz nieprzekraczalny termin, o ile taki jest, ustanowiony przez dostawcę usług płatniczych;</p> <p>e) informacje na temat maksymalnego czasu wykonania usługi płatniczej, która ma być świadczona;</p> <p>f) ustalenie możliwości uzgodnienia limitów wydatków przewidzianych dla korzystania z instrumentu płatniczego zgodnie z art. 68 ust. 1;</p> <p>g) w przypadku opartych na karcie instrumentów płatniczych wspólnych marek (co-badged) – informacje na temat praw przysługujących użytkownikowi usług płatniczych na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/751;</p> <p>3) dotyczące opłat, stóp procentowych i kursów walutowych:</p> <p>a) wszelkie opłaty należne na rzecz dostawcy usług płatniczych od użytkownika usług płatniczych, w tym opłaty związane ze sposobem i częstotliwością dostarczania lub udostępniania informacji na podstawie niniejszej dyrektywy, i – w stosownych przypadkach – wyszczególnienie kwot takich opłat;</p> <p>b) w stosownych przypadkach, stopy procentowe i kursy walutowe, które zostaną zastosowane, lub, jeżeli mają być zastosowane referencyjne stopy procentowe i referencyjne kursy walutowe – sposób obliczania rzeczywistej wysokości odsetek oraz stosowna data i</p>
--	--	--	--

				<p>wskaźnik lub podstawa stosowana do ustalenia takiej referencyjnej stopy procentowej lub referencyjnego kursu walutowego;</p> <p>c) o ile zostało to uzgodnione, natychmiastowe zastosowanie zmian referencyjnej stopy procentowej lub referencyjnego kursu walutowego oraz wymogi w zakresie informowania o zmianach zgodnie z art. 54 ust. 2;</p> <p>4) dotyczące porozumiewania się:</p> <p>a) w stosownych przypadkach, środki porozumiewania się, w tym wymogi techniczne dla sprzętu i oprogramowania użytkownika usług płatniczych, uzgodnione przez strony do przekazywania informacji lub dokonywania powiadomień lub zgłoszeń zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>b) sposób i częstotliwość dostarczania lub udostępniania informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą;</p> <p>c) język lub języki, w jakich zawarta zostanie umowa ramowa oraz w jakich strony porozumiewają się w trakcie tego stosunku umownego;</p> <p>d) prawo użytkownika usług płatniczych do otrzymania warunków umownych regulujących daną umowę ramową oraz informacji i warunków zgodnie z art. 53;</p> <p>5) dotyczące środków ochronnych i naprawczych:</p>
--	--	--	--	---

				<p>a) w stosownych przypadkach, opis środków, jakie musi przedsięwziąć użytkownik usług płatniczych w celu bezpiecznego przechowywania instrumentu płatniczego, oraz informacje dotyczące sposobu dokonania dostawcy usług płatniczych zgłoszenia na potrzeby art. 69 ust. 1 lit. b);</p> <p>b) opis bezpiecznej procedury powiadamiania użytkownika usług płatniczych przez dostawcę usług płatniczych w przypadku podejrzenia lub faktycznego wystąpienia oszustwa lub zagrożeń dla bezpieczeństwa;</p> <p>c) o ile zostało to uzgodnione, warunki, na jakich dostawca usług płatniczych zastrzega sobie prawo zablokowania instrumentu płatniczego zgodnie z art. 68;</p> <p>d) odpowiedzialność płatnika zgodnie z art. 74, w tym informacje dotyczące stosownej kwoty;</p> <p>e) sposób, w jaki użytkownik usług płatniczych ma obowiązek zgłosić dostawcy usług płatniczych wszelkie przypadki nieautoryzowanych lub nieprawidłowo zainicjowanych lub wykonanych transakcji płatniczych zgodnie z art. 71, oraz termin takiego zgłoszenia, jak również odpowiedzialność dostawcy usług płatniczych za nieautoryzowane transakcje płatnicze zgodnie z art. 73;</p> <p>f) odpowiedzialność dostawcy usług płatniczych za zainicjowanie lub wykonanie transakcji płatniczych zgodnie z art. 89;</p>
--	--	--	--	--

				<p>g) warunki uzyskania zwrotu zgodnie z art. 76 i 77;</p> <p>6)dotyczące zmian i wypowiedzenia umowy ramowej:</p> <p>a)o ile zostało to uzgodnione, informację o tym, że jeżeli przed proponowanym dniem wejścia w życie zmian warunków użytkownik usług płatniczych nie zgłosi dostawcy usług płatniczych sprzeciwu wobec takich zmian, to uznaje się, że użytkownik wyraził na nie zgodę zgodnie z art. 54;</p> <p>b) okres obowiązywania umowy ramowej;</p> <p>c)prawo użytkownika usług płatniczych do wypowiedzenia umowy ramowej i wszelkie inne uzgodnienia dotyczące wypowiedzenia umowy zgodnie z art. 54 ust. 1 i art. 55;</p> <p>7)dotyczące dochodzenia roszczeń:</p> <p>a)wszelkie klauzule umowne dotyczące prawa mającego zastosowanie do umowy ramowej lub właściwego sądu;</p> <p>b)procedury alternatywnego rozstrzygania sporów dostępne dla użytkownika usług płatniczych zgodnie z art. 99–102.</p>
Art. 28 ust. 1	27) w art. 28 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepis art. 26 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;			Doprecyzowanie trwałego nośnika

Art. 29 ust. 2 pkt 2	28) w art. 29 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) użytkownik ma prawo, przed datą proponowanego wejścia w życie zmian, wypowiedzieć umowę ramową bez ponoszenia opłat ze skutkiem od dowolnej daty aż do dnia, w którym dane zmiany zostałyby zastosowane;”;		Art. 54 (1)	1. Wszelkie zmiany umowy ramowej lub informacji i warunków określonych w art. 52 są proponowane przez dostawcę usług płatniczych w taki sam sposób jak przewidziany w art. 51 ust. 1, i nie później niż dwa miesiące przed proponowaną datą rozpoczęcia ich stosowania. Użytkownik usług płatniczych może zaakceptować albo odrzucić zmiany przed terminem ich proponowanej daty wejścia w życie. W stosownych przypadkach, zgodnie z art. 52 ust. 6 lit. a), dostawca usług płatniczych informuje użytkownika usług płatniczych, że jeżeli przed proponowaną datą wejścia w życie tych zmian użytkownik usług płatniczych nie zgłosi dostawcy sprzeciwu wobec tych zmian, to uznaje się, że wyraził na nie zgodę. Dostawca usług płatniczych informuje także użytkownika usług płatniczych, że jeżeli użytkownik usług płatniczych odrzuci te zmiany, to użytkownik ten ma prawo wypowiedzieć umowę ramową bezpłatnie i ze skutkiem od dowolnej daty aż do dnia, w którym dane zmiany zostałyby zastosowane.
Art. 30	29) art. 30 otrzymuje brzmienie: „Art. 30. W przypadku indywidualnej transakcji płatniczej dokonywanej na podstawie umowy ramowej i zainicjowanej przez płatnika dostawca dostarcza przed wykonaniem indywidualnej transakcji płatniczej na wniosek płatnika i w odniesieniu do tej konkretnej transakcji płatniczej: 1) dokładne informacje dotyczące maksymalnego terminu jej wykonania oraz 2) opłat należnych od płatnika, w tym wyszczególnienie kwot wszelkich opłat.”;		Art. 56	W przypadku indywidualnej transakcji płatniczej dokonywanej na podstawie umowy ramowej i zainicjowanej przez płatnika dostawca usług płatniczych dostarcza, na wniosek płatnika, w odniesieniu do tej konkretnej transakcji płatniczej jednoznacznych informacji dotyczących wszystkich następujących kwestii: a) maksymalnego terminu wykonania transakcji; b) opłat należnych od płatnika; c) w stosownych przypadkach – wyszczególnienia kwot ewentualnych opłat.

Art. 31 ust. 2	30) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowa ramowa zawiera postanowienie, zgodnie z którym płatnik może wymagać, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były dostarczane lub udostępniane okresowo, co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie, w sposób określony w umowie, umożliwiające płatnikowi przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.”;		Art. 57 (2)	2. Umowa ramowa musi zawierać warunek, zgodnie z którym płatnik może wymagać, by informacje, o których mowa w ust. 1, były dostarczane lub udostępniane okresowo co najmniej raz w miesiącu, bezpłatnie i w uzgodniony sposób umożliwiający płatnikowi przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.
Art. 32 ust.2	31) w art. 32 w ust. 2 po wyrazach „dostawca odbiorcy” dodaje się wyrazy „dostarcza lub”;		Art. 58 (2)	2. Umowa ramowa może zawierać warunek, zgodnie z którym informacje określone w ust. 1 należy dostarczać lub udostępniać okresowo co najmniej raz w miesiącu i w uzgodniony sposób umożliwiający odbiorcy przechowywanie i odtwarzanie tych informacji w niezmienionej postaci.
Art. 32f	32) po dziale II dodaje się dział IIa w brzmieniu: „Dział IIa Bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych Art. 32f. 1. Dostawca, w ramach systemu zarządzania ryzykiem, podejmuje środki ograniczające ryzyko oraz wprowadza mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, w szczególności przez: 1) utrzymywanie skutecznej procedury zarządzania incydentami, w tym na potrzeby wykrywania i klasyfikacji poważnych incydentów operacyjnych i incydentów związanych z bezpieczeństwem, w tym o charakterze teleinformatycznym;		Art. 95 (1)(2)	1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych ustanawiali ramy obejmujące odpowiednie środki ograniczające ryzyko i mechanizmy kontroli służące zarządzaniu ryzykami operacyjnymi oraz ryzykami dla bezpieczeństwa, związanymi z usługami płatniczymi, które świadczą. Jako część tych ram dostawcy usług płatniczych ustanawiają i utrzymują skuteczne procedury zarządzania incydentami, w tym na potrzeby wykrywania i klasyfikacji poważnych incydentów operacyjnych i incydentów związanych z bezpieczeństwem. 2. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych przekazywali właściwemu organowi co roku – lub w krótszych odstępach określonych przez właściwy organ – zaktualizowaną i kompleksową ocenę dotyczącą ryzyk operacyjnych i ryzyk dla bezpieczeństwa, związanych z usługami płatniczymi, które świadczą, oraz dotyczącą adekwatności środków ograniczających ryzyko i mechanizmów kontroli wprowadzonych w odpowiedzi na te ryzyka.

	<p>2) bieżącą ocenę i aktualizację procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa teleinformatycznego, a także bieżącą ocenę środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli.</p> <p>2. Dostawca w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi do sprawowania nadzoru roczną informację o ocenie i aktualizacji procedur w zakresie zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa, a także ocenie środków ograniczających ryzyko oraz mechanizmów kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 2.</p>			
Art. 32g ust. 1-2	<p>Art. 32g. 1. Dostawca przekazuje niezwłocznie KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru informację o poważnym incydencie operacyjnym lub incydencie związanym z bezpieczeństwem dostawcy, w tym o charakterze teleinformatycznym.</p> <p>2. Jeżeli incydent, o którym mowa w ust. 1, ma lub może mieć wpływ na interesy finansowe użytkowników usług płatniczych dostawca bez zbędnej zwłoki powiadamia o incydencie użytkowników korzystających z usług tego dostawcy oraz informuje ich o dostępnych środkach, które mogą podjąć w celu ograniczenia negatywnych skutków incydentu.</p>		Art. 96 (1)	<p>1. W przypadku poważnego incydentu operacyjnego lub incydentu związanego z bezpieczeństwem dostawcy usług płatniczych, bez zbędnej zwłoki, powiadamiają właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia dostawcy usług płatniczych.</p> <p>W przypadku gdy incydent ma lub może mieć wpływ na interesy finansowe użytkowników usług płatniczych danego dostawcy usług płatniczych, dostawca ten bez zbędnej zwłoki powiadamia swoich użytkowników usług płatniczych o incydencie oraz informuje ich o wszystkich dostępnych środkach, które mogą oni podjąć w celu ograniczenia negatywnych skutków incydentu.</p>
Art. 32g ust. 3-4	<p>Art. 32g.</p> <p>3. Informację, o której mowa w ust. 1, KNF lub inny właściwy organ nadzoru przekazują niezwłocznie EUNB i EBC, a jeżeli</p>		Art. 96 (2)	<p>2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia bez zbędnej zwłoki przekazuje EUNB i EBC stosowne szczegóły dotyczące incydentu. Dany właściwy organ, po</p>

	<p>incydent ma znaczenie dla organu nadzoru innego państwa członkowskiego – także temu organowi.</p> <p>4. Jeżeli KNF lub inny właściwy organ nadzoru otrzyma od EUNB lub EBC informację o incydencie, który ma znaczenie dla krajowego rynku finansowego, niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu ochrony bezpieczeństwa systemu finansowego.</p>			<p>dokonaniu oceny, czy dany incydent ma znaczenie dla odpowiednich organów tego państwa członkowskiego, stosownie powiadamia te organy.</p> <p>EUNB i EBC, we współpracy z właściwym organem w państwie członkowskim pochodzenia, oceniają, czy dany incydent ma znaczenie dla innych odpowiednich organów unijnych i krajowych, oraz stosownie je o tym powiadamiają. EBC powiadamia członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych o kwestiach mających znaczenie dla systemu płatności.</p> <p>Na podstawie tego powiadomienia właściwe organy podejmują w stosownych przypadkach wszelkie niezbędne środki w celu ochrony bieżącego bezpieczeństwa systemu finansowego.</p>
Art. 32h	<p>Art. 32h. 1. Dostawca, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazuje KNF lub innemu właściwemu organowi nadzoru, roczne dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.</p> <p>2. Na podstawie otrzymanych danych zgodnie z ust. 1, KNF oraz inny właściwy organ nadzoru w terminie do dnia 30 czerwca danego roku przekazują EUNB i EBC zbiorcze dane dotyczące oszustw związanych z wykonywanymi usługami płatniczymi, uwzględniając różne sposoby świadczenia usług płatniczych.</p>		Art. 96 (6)	<p>6. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych co najmniej raz w roku przedstawiali swoim właściwym organom dane statystyczne dotyczące oszustw związanych z różnymi sposobami płatności. Te właściwe organy przekazują takie dane EUNB i EBC w zagregowanej formie.</p>
Art. 32i	<p>Art. 32i. 1. Dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika w przypadku gdy płatnik:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzyskuje dostęp do swojego rachunku w trybie on-line; 2) inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą; 3) przeprowadza czynność za pomocą kanału 		Art. 97 (1)-(5)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawca usług płatniczych stosował silne uwierzytelnianie klienta, w przypadku gdy płatnik:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) uzyskuje dostęp do swojego rachunku płatniczego w trybie online;

	<p>zdalnego, która może wiązać się z ryzykiem oszustwa związanego z wykonywanymi usługami płatniczymi lub innych nadużyć.</p> <p>2. Jeżeli płatnik inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą z wykorzystaniem połączenia z siecią Internet lub za pośrednictwem środków, które mogą być wykorzystywane do porozumiewania się na odległość dostawca stosuje silne uwierzytelnianie użytkownika obejmujące elementy, które dynamicznie łączą transakcję płatniczą z określoną kwotą transakcji oraz określonym odbiorcą.</p> <p>3. Dostawca stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających użytkowników.</p> <p>4. Przepisy ust. 2 i 3 mają również zastosowanie w przypadku gdy płatności są inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej. Przepisy ust. 1 i 3 mają również zastosowanie w przypadku gdy dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku występuje do dostawcy prowadzącego rachunek o podanie informacji o tym rachunku.</p> <p>5. Dostawca prowadzący rachunek umożliwia dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej i dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku świadczenie usług w oparciu o uwierzytelnienie użytkownika stosowane w relacji między użytkownikiem a dostawcą prowadzącym rachunek, zgodnie z ust. 1 i 3, a w przypadku gdy jest zaangażowany dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej – zgodnie z ust. 1–3.</p>		<p>b) inicjuje elektroniczną transakcję płatniczą;</p> <p>c) przeprowadza czynność za pomocą kanału zdalnego, która może wiązać się z ryzykiem oszustwa płatniczego lub innych nadużyć.</p> <p>2. W odniesieniu do inicjowania elektronicznych transakcji płatniczych, o którym mowa w ust. 1 lit. b), państwa członkowskie zapewniają, by – w przypadku elektronicznych zdalnych transakcji płatniczych – dostawcy usług płatniczych stosowali silne uwierzytelnianie klienta obejmujące elementy, które dynamicznie łączą transakcję z określoną kwotą i określonym odbiorcą.</p> <p>3. W odniesieniu do ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych wprowadzili adekwatne środki bezpieczeństwa w celu ochrony poufności i integralności indywidualnych danych uwierzytelniających użytkowników usług płatniczych.</p> <p>4. Ust. 2 i 3 mają również zastosowanie, w przypadku gdy płatności są inicjowane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności. Ust. 1 i 3 mają również zastosowanie, w przypadku gdy występuje się o podanie informacji za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku.</p> <p>5. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek zezwalał dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności i dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku na poleganie na procedurach uwierzytelniania zapewnianych przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego rachunek użytkownikowi usług płatniczych zgodnie z ust. 1 i 3, a w przypadku gdy zaangażowany jest dostawca świadczący usługę inicjowania płatności – zgodnie z ust. 1, 2 i 3.</p>
--	--	--	---

Art. 35 ust. 3 i 4	<p>33) w art. 35 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p>„3. Wypowiedzenie umowy ramowej nie może wiązać się z nałożeniem przez dostawcę na użytkownika opłat, z zastrzeżeniem ust. 4.</p> <p>4. Dostawca może pobrać od użytkownika opłatę za wypowiedzenie umowy ramowej w przypadku gdy wypowiedzenie nastąpiło przed upływem 6 miesięcy od daty jej zawarcia, a umowa ta przewiduje możliwość pobrania tej opłaty. Opłata pobrana od użytkownika z tego tytułu nie może przekraczać kosztów poniesionych przez dostawcę w związku z zawarciem umowy ramowej.”;</p>		Art. 55 (2)	2. Wypowiedzenie umowy ramowej jest dla użytkownika usług płatniczych bezpłatne, z wyjątkiem przypadków gdy dana umowa obowiązuje krócej niż sześć miesięcy. Jeżeli przewidziane są opłaty z tytułu wypowiedzenia umowy ramowej, muszą być one adekwatne i zgodne z kosztami.
Art. 37	<p>34) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 37a. 1. W przypadku transakcji płatniczych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w obrocie z państwami członkowskimi innymi niż Rzeczpospolita Polska płatnik i odbiorca ponoszą opłaty określone w umowie zawartej przez każdego z nich ze swoim dostawcą, jeżeli zarówno dostawca płatnika, jak i dostawca odbiorcy lub jedyny dostawca danej transakcji płatniczej wykonują działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego.</p> <p>2. Dostawca nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierowania jego wyboru w inny sposób tak, aby skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne opłaty pobierane z tego tytułu nie mogą przekraczać</p>		Art. 62 (3)	3. Dostawca usług płatniczych nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierowania jego wyboru w inny sposób tak, by skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne zastosowane opłaty nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.

	<p>kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.</p> <p>3. Odbiorca nie pobiera opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751 ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009.”;</p> <p>35) uchyla się art. 38;</p>			
Art. 40 ust. 2 i 4	<p>36) w art. 40:</p> <p>a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy, dostawcy odbiorcy albo dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”;</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli zgoda dotyczy kolejnych transakcji płatniczych, wycofanie dotyczy wszystkich niewykonanych transakcji płatniczych chyba, że płatnik zastrzegł inaczej.”;</p>		Art. 64 (2)	<p>2. Udzielenie zgody na wykonanie jednej transakcji płatniczej lub kilku transakcji płatniczych odbywa się w sposób uzgodniony pomiędzy płatnikiem a dostawcą usług płatniczych. Zgody na wykonanie transakcji płatniczej można również udzielić za pośrednictwem odbiorcy lub dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności. W przypadku braku zgody transakcję płatniczą uznaje się za nieautoryzowaną.</p>
Art. 41 ust. 5	<p>37) W art. 41 dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu: „5. Dostawca prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji</p>		Art. 68 (5)	<p>5. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek może odmówić dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności dostępu do danego rachunku płatniczego z obiektywnie uzasadnionych i należyście</p>

	<p>płatniczej dostępu do danego rachunku płatniczego z obiektywnie uzasadnionych i należycie udokumentowanych przyczyn związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez takiego dostawcę, w tym nieuprawnionym zainicjowaniem transakcji płatniczej. W takim przypadku dostawca prowadzący rachunek w uzgodniony sposób informuje płatnika o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, a najpóźniej bezzwłocznie po takiej odmowie, nie później jednak niż w dniu roboczym następującym po dniu takiej odmowy, chyba że jej przekazanie nie byłoby wskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest sprzeczne z odrębnymi przepisami. Dostawca prowadzący rachunek umożliwia tym dostawcom dostęp do rachunku płatniczego niezwłocznie po ustaniu przyczyn uzasadniających odmowę.</p>			<p>udokumentowanych względów związanych z nieuprawnionym lub nielegalnym dostępem do rachunku płatniczego przez tego dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku lub tego dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności, łącznie z nieuprawnionym lub nielegalnym zainicjowaniem transakcji płatniczej. W takich przypadkach dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek w uzgodniony sposób informuje płatnika o odmowie dostępu do rachunku płatniczego i jej przyczynach. Informacja ta, o ile jest to możliwe, jest przekazywana płatnikowi przed odmową dostępu, a najpóźniej – bezzwłocznie po takiej odmowie, chyba że przekazanie takiej informacji byłoby niewskazane z obiektywnie uzasadnionych względów bezpieczeństwa lub jest zabronione na mocy innych odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek umożliwia dostęp do rachunku płatniczego, gdy tylko ustaną przyczyny uzasadniające odmowę dostępu.[41/5]</p>
Art. 41 ust. 6 i 7	<p>Art. 41</p> <p>6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, dostawca prowadzący rachunek niezwłocznie zgłasza do KNF lub innego właściwego organu nadzoru incydent związany z dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej. Informacje te obejmują istotne okoliczności zdarzenia oraz opis i przyczyny podjętych działań wraz z uzasadnieniem.</p> <p>7. Jeżeli odmowa dostępu jest niezgodna z ust. 5, KNF lub inny właściwy organ nadzoru, w drodze decyzji nakazuje, aby dostawca</p>		Art. 68 (6)	<p>6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek bezzwłocznie zgłasza właściwemu organowi incydent związany z dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcą świadczącym usługę inicjowania płatności. Informacje te obejmują istotne szczegóły sprawy i powody podjęcia działań. Właściwy organ analizuje sprawę i – w razie potrzeby – podejmuje odpowiednie środki.[41/6]</p>

	<p>prowadzący rachunek bez zbędnej zwłoki przyznał dostawcy świadczącemu usługę dostępu do informacji o rachunku lub dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej dostęp do danego rachunku płatniczego.”;</p>			
Art. 42 ust. 1	<p>38) w art. 42:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „ramową” dodaje się przecinek i wyrazy „która zawiera obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne postanowienia, dotyczące wydawania i użytkowania tego instrumentu,”;</p>		Art. 69 (1)	<p>Obowiązki użytkownika usług płatniczych związane z instrumentami płatniczymi oraz indywidualne dane uwierzytelniające</p> <p>1. Użytkownik usług płatniczych uprawniony do korzystania z instrumentu płatniczego:</p> <p>a)korzysta z instrumentu płatniczego zgodnie z warunkami wydawania i użytkowania tego instrumentu płatniczego, które muszą być obiektywne, niedyskryminujące i proporcjonalne;</p> <p>b)po stwierdzeniu utraty, kradzieży, przywłaszczenia lub nieuprawnionego użycia instrumentu płatniczego – zgłasza to bez zbędnej zwłoki dostawcy usług płatniczych lub podmiotowi wskazanemu przez tego dostawcę.</p>
Art. 42 ust. 2	<p>w art. 42:</p> <p>b) w ust. 2 wyrazy „zabezpieczeń tego instrumentu” zastępuje się wyrazami „danych uwierzytelniających”;</p>		Art. 69 (2)	<p>2. Na potrzeby ust. 1 lit. a) użytkownik usług płatniczych w szczególności, z chwilą otrzymania instrumentu płatniczego, podejmuje wszelkie racjonalne kroki, by chronić swoje indywidualne dane uwierzytelniające.[42/3]</p>
Art. 43 ust. 1pkt 1 i 4a	<p>39) w art. 43:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w pkt 1 wyrazy „zabezpieczenia instrumentu płatniczego” zastępuje się wyrazami „dane uwierzytelniające”; – po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) zapewnienia użytkownikowi możliwości bezpłatnego dokonania zgłoszenia, zgodnie z art. 42 ust. 1 		Art. 70 (1)	<p>Obowiązki dostawcy usług płatniczych związane z instrumentami płatniczymi</p> <p>1. Dostawca usług płatniczych wydający instrument płatniczy:</p> <p>a)upewnia się, że indywidualne dane uwierzytelniające nie są dostępne dla stron innych niż użytkownik usług płatniczych, który jest uprawniony do używania tego instrumentu płatniczego, bez uszczerbku dla obowiązków użytkownika usług płatniczych określonych</p>

	<p>pkt 2, oraz nienakładania opłat w wysokości przekraczającej koszty bezpośrednio związane z wydaniem nowego instrumentu płatniczego w miejsce instrumentu, którego zgłoszenie dotyczy;”,</p>		<p>w art. 69;</p> <p>b)powstrzymuje się od wysyłania niezamówionego instrumentu płatniczego, z wyjątkiem sytuacji, w których instrument płatniczy przekazany już użytkownikowi usług płatniczych podlega wymianie;</p> <p>c)zapewnia stałą dostępność odpowiednich środków umożliwiających użytkownikowi usług płatniczych dokonanie zgłoszenia zgodnie z art. 69 ust. 1 lit. b) lub wystąpienie z wnioskiem o odblokowanie instrumentu płatniczego zgodnie z art. 68 ust. 4; na wniosek użytkownika usług płatniczych dostawca usług płatniczych zapewnia mu możliwość udowodnienia dokonania takiego zgłoszenia w ciągu 18 miesięcy od tego zgłoszenia;</p> <p>d)zapewnia użytkownikowi usług płatniczych możliwość bezpłatnego dokonania zgłoszenia zgodnie z art. 69 ust. 1 lit. b) oraz nakłada opłatę, o ile w ogóle, jedynie z tytułu kosztów zastąpienia bezpośrednio związanych z instrumentem płatniczym;[43/1/6]</p> <p>e)uniemożliwia wszelkie korzystanie z instrumentu płatniczego po dokonaniu zgłoszenia zgodnie z art. 69 ust. 1 lit. b).</p>
Art. 43 ust. 2	<p>W art. 43:</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Dostawca ponosi ryzyko związane z wysłaniem płatnikowi instrumentu płatniczego lub indywidualnych danych uwierzytelniających użytkownika.”;</p>		<p>Art. 70 (2)</p> <p>2. Dostawca usług płatniczych ponosi ryzyko związane z przesłaniem płatnikowi instrumentu płatniczego lub wszelkich indywidualnych danych uwierzytelniających odnoszących się do użytkownika usług płatniczych.</p>

Art. 44 ust. 3a	40) w art. 44 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: 3a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek dokonuje przywrócenia stanu rachunku sprzed wystąpienia nieautoryzowanych lub nieprawidłowo wykonanych transakcji płatniczych.”;		art. 71 (2)	2. W przypadku gdy zaangażowany jest dostawca świadczący usługę inicjowania płatności, użytkownik usług płatniczych uzyskuje korektę od dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, bez uszczerbku dla art. 73 ust. 2 i art. 89 ust. 1.[44/3a]
Art. 45 ust. 1-1a	41) w art. 45: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na dostawcy użytkownika spoczywa ciężar udowodnienia, że transakcja płatnicza została autoryzowana i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą świadczoną przez tego dostawcę, w tym dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, na dostawcy tym spoczywa ciężar udowodnienia, że w zakresie jego właściwości transakcja płatnicza została autoryzowana i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu		Art. 72 (1)	1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym w przypadku gdy użytkownik usług płatniczych zaprzecza, że autoryzował wykonaną transakcję płatniczą, lub twierdzi, że transakcja płatnicza została wykonana nieprawidłowo, do dostawcy usług płatniczych należy udowodnienie, że transakcja ta została uwierzytelniona, dokładnie zapisana, ujęta w księgach i że na transakcję nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą świadczoną przez danego dostawcę usług płatniczych. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, to na dostawcy świadczącym usługę inicjowania płatności spoczywa ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, dokładnie zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.[45/1a]

	awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.”,			
Art. 45 ust. 2	<p>W art. 45:</p> <p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Wykazanie przez dostawcę zarejestrowanego użycia instrumentu nie jest wystarczające do udowodnienia, że transakcja płatnicza została przez użytkownika autoryzowana albo że płatnik umyślnie albo wskutek rażącego niedbalstwa doprowadził do nieautoryzowanej transakcji płatniczej, albo umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa dopuścił się naruszenia co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w art. 42. Ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa na dostawcy.”;</p>		Art. 72 (2)	2. W przypadku gdy użytkownik usług płatniczych zaprzecza, że autoryzował wykonaną transakcję płatniczą, użycie instrumentu płatniczego zarejestrowane przez dostawcę usług płatniczych, w tym dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności, stosownie do sytuacji, samo w sobie niekoniecznie jest wystarczające do udowodnienia, że dana transakcja płatnicza została przez płatnika autoryzowana albo że płatnik działał w nieuczciwych zamiarach lub dopuścił się celowego lub rażącego zaniedbania co najmniej jednego z obowiązków przewidzianych w art. 69. Dostawca usług płatniczych, w tym, stosownie do sytuacji, dostawca świadczący usługę inicjowania płatności, stosownie do sytuacji, przekazuje dokumentację w celu udowodnienia oszustwa lub rażącego zaniedbania ze strony użytkownika usług płatniczych.[45/1b]
Art. 46 ust. 1-1c	<p>42) W art. 46:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, w przypadku wystąpienia nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca płatnika niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej transakcji, którą został obciążony rachunek płatnika lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia zwraca płatnikowi kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku gdy dostawca płatnika ma uzasadnione i należyte udokumentowane podstawy, aby podejrzewać oszustwo i poinformuje o tym na piśmie organy</p>		Art. 73 (1)-(3)	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – bez uszczerbku dla art. 71 – w przypadku nieautoryzowanej transakcji płatniczej dostawca usług płatniczych płatnika dokonywał na rzecz płatnika zwrotu kwoty nieautoryzowanej transakcji płatniczej, bezzwłocznie, a w każdym razie nie później niż do końca następnego dnia roboczego, po odnotowaniu danej transakcji lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia, z wyjątkiem sytuacji gdy dostawca usług płatniczych płatnika ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać oszustwo, i poinformuje na piśmie o tych podstawach odpowiedni organ krajowy. W stosownych przypadkach dostawca usług płatniczych płatnika przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Obejmuje to również zapewnienie, by data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie była późniejsza od daty obciążenia

	<p>powołane do ścigania przestępstw. W przypadku gdy płatnik korzysta z rachunku płatniczego dostawca płatnika przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu nieautoryzowanej transakcji, którą został obciążony rachunek płatnika lub po otrzymaniu stosownego zgłoszenia, kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej oraz, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza.</p> <p>1b. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej odpowiada za dokonanie nieautoryzowanej transakcji płatniczej, na wniosek dostawcy prowadzącego rachunek, niezwłocznie, nie później jednak niż do końca następnego dnia roboczego po stwierdzeniu danej transakcji lub doręczenia wniosku, rekompensuje mu poniesione straty lub</p>		<p>tą kwotą.[46/1]</p> <p>2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek zwraca, bezzwłocznie, a w każdym razie nie później niż do końca następnego dnia roboczego, kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miała miejsca nieautoryzowana transakcja płatnicza.</p> <p>Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania płatności jest odpowiedzialny za nieautoryzowaną transakcję płatniczą, niezwłocznie rekompensuje dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, straty poniesione lub sumy zapłacone w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika, łącznie z kwotą nieautoryzowanej transakcji płatniczej. Zgodnie z art. 72 na dostawcy świadczącym usługę inicjowania płatności spoczywa ciężar udowodnienia, że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, dokładnie zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.[46/1a i 1b]</p> <p>3. Dalsze rekompensaty finansowe mogą zostać ustalone zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą usług płatniczych lub, w stosownym przypadku, do umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą świadczącym usługę inicjowania płatności.</p> <p>[46/1c]</p>
--	---	--	---

	<p>zwraca kwoty zapłacone w wyniku dokonania przez niego zwrotu na rzecz płatnika, w tym kwotę nieautoryzowanej transakcji płatniczej. Przepis art. 45 ust. 1a stosuje się.</p> <p>1c. Roszczenia, o których mowa w ust. 1b, nie wyłączają roszczeń wynikających z umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą prowadzącym rachunek lub umowy zawartej między płatnikiem a dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej oraz z przepisów prawa właściwego dla tych umów.”,</p>			
<p>Art. 46 ust. 2 i 2a</p>	<p>w art. 46:</p> <p>c) w ust. 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> – we prowadzeniu do wyliczenia wyrazy „150 euro” zastępuje się wyrazami „50 euro”, – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przywłaszczenia instrumentu płatniczego.”, <p>d)po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) płatnik nie miał możliwości stwierdzenia utraty, kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego przed wykonaniem transakcji płatniczej, z wyjątkiem przypadku gdy płatnik działał umyślnie, lub 2) utrata została spowodowana działaniem lub zaniechaniem ze strony pracownika, agenta lub 		<p>Art. 74 (1)</p>	<p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 73 płatnik może być zobowiązany do poniesienia strat związanych z wszelkimi nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi, do maksymalnej wysokości 50 EUR, [46/2] będących skutkiem posłużenia się utraconym lub skradzionym instrumentem płatniczym lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego.</p> <p>Akapit pierwszy nie ma zastosowania, gdy:</p> <p>a)płatnik nie miał możliwości stwierdzenia utraty, kradzieży lub przywłaszczenia instrumentu płatniczego przed płatnością, z wyjątkiem sytuacji gdy płatnik działał w nieuczciwych zamiarach; lub</p> <p>b)utrata została spowodowana działaniami lub brakiem działań ze strony pracownika, agenta lub oddziału dostawcy usług płatniczych lub podmiotu świadczącego na jego rzecz usługi w ramach outsourcingu.[46/2a]</p> <p>Płatnik ponosi wszelkie straty związane z nieautoryzowanymi transakcjami płatniczymi, jeżeli płatnik poniósł je, działając w nieuczciwych zamiarach lub</p>

	oddziału dostawcy płatnika lub podmiotu świadczącego na jego rzecz usługi, o których mowa w art. 6 pkt 10.”,			dopuszczając się celowego lub rażącego zaniedbania co najmniej jednego z obowiązków określonych w art. 69. W takich przypadkach nie ma zastosowania maksymalna kwota, o której mowa w akapicie pierwszym. W przypadku gdy płatnik nie działał w nieuczciwych zamiarach ani nie zaniedbał celowo swoich obowiązków, o których mowa w art. 69, państwa członkowskie mogą ograniczyć odpowiedzialność, o której mowa w niniejszym ustępie, biorąc pod uwagę w szczególności charakter indywidualnych danych uwierzytelniających oraz konkretne okoliczności, w których dany instrument płatniczy został utracony, skradziony lub przywłaszczony.[opcja narodowa]
Art. 46 ust. 4a	e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W przypadku gdy dostawca płatnika nie wymaga silnego uwierzytelniania użytkownika, płatnik nie ponosi odpowiedzialności za nieautoryzowane transakcje płatnicze, chyba że działał umyślnie. W przypadku gdy odbiorca lub dostawca odbiorcy nie akceptują silnego uwierzytelniania, odpowiadają oni za szkody poniesione przez dostawcę płatnika.”;		Art. 74 (2)	2. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika nie wymaga silnego uwierzytelnienia klienta, płatnik nie ponosi żadnych szkód finansowych, chyba że płatnik działał w złej wierze. W przypadku gdy odbiorca lub dostawca usług płatniczych odbiorcy nie akceptują silnego uwierzytelnienia klienta, zwracają szkody finansowe wyrządzone dostawcy usług płatniczych płatnika.[46/4a]
Art. 47 ust. 3-4	43) w art. 47: w art. 47: a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W odniesieniu do poleceń zapłaty płatnik posiada bezwarunkowe prawo do otrzymania zwrotu w terminach określonych w art. 48.”,		Art. 76 (1)	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby płatnik był uprawniony do otrzymania od dostawcy usług płatniczych zwrotu kwoty autoryzowanej transakcji płatniczej, która została zainicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem i która została już wykonana, jeżeli spełnione są obydwa następujące warunki: a) autoryzacja nie określała dokładnej kwoty transakcji płatniczej w momencie, gdy była udzielana; b) kwota transakcji płatniczej była wyższa od kwoty, jakiej płatnik racjonalnie mógł się spodziewać, uwzględniając wcześniejszy schemat wydatków, warunki zawarte w

				<p>umowie ramowej i istotne dla danej sprawy okoliczności.</p> <p>Na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnik ponosi ciężar udowodnienia, że warunki te zostały spełnione.[47/2]</p> <p>Zwrot obejmuje pełną kwotę wykonanej transakcji płatniczej. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie jest późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.[47/3]</p> <p>Bez uszczerbku dla ust. 3 państwa członkowskie zapewniają, by oprócz prawa, o którym mowa w niniejszym ustępie, w odniesieniu do poleceń zapłaty, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 260/2012, płatnik posiadał bezwarunkowe prawo do otrzymania zwrotu w terminach określonych w art. 77 niniejszej dyrektywy.</p>
Art. 47 ust. 6	<p>w art. 47:</p> <p>c) w ust. 6 w pkt 1 wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „oraz”;</p>		Art. 76 (3)	<p>3. W umowie ramowej między płatnikiem a dostawcą usług płatniczych można uzgodnić, że płatnik nie ma prawa do zwrotu, w przypadku gdy:</p> <p>a) płatnik udzielił zgody na wykonanie transakcji płatniczej bezpośrednio dostawcy usług płatniczych; i</p> <p>b) w stosownych przypadkach, informacja o przyszłej transakcji płatniczej została dostarczona lub udostępniona płatnikowi w uzgodniony sposób przez dostawcę usług płatniczych lub przez odbiorcę co najmniej cztery tygodnie przed terminem wykonania zlecenia.</p>
Art. 49 ust. 1	<p>44) art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Momentem otrzymania zlecenia płatniczego jest moment, w którym zlecenie zostało otrzymane przez dostawcę płatnika. W przypadku gdy dostawca płatnika otrzymuje zlecenie płatnicze w dniu niebędącym dla tego dostawcy dniem roboczym uznaje się, że zlecenie zostało otrzymane pierwszego dnia</p>		Art. 78 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by za moment otrzymania zlecenia uznawano otrzymanie zlecenia płatniczego przez dostawcę usług płatniczych płatnika.[49/1]</p> <p>Nie obciąża się rachunku płatnika przed otrzymaniem zlecenia płatniczego. Jeżeli moment otrzymania zlecenia płatniczego nie przypada na dzień roboczy dostawcy usług płatniczych płatnika, uznaje się, że zlecenie płatnicze</p>

	<p>roboczego po tym dniu. Nie obciąża się rachunku płatnika przed otrzymaniem zlecenia płatniczego.”;</p>			<p>zostało otrzymane następnego dnia roboczego. Dostawca usług płatniczych może ustalić nieprzekraczalny termin pod koniec dnia roboczego, po którego upływie wszelkie otrzymane zlecenia płatnicze uznaje się za otrzymane następnego dnia roboczego.</p>
Art. 49a	<p>45) po art. 49 dodaje się art. 49a i art. 49b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 49a. 1. Dostawca prowadzący rachunek, na wniosek dostawcy wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej, niezwłocznie potwierdza dostępność na rachunku płatniczym płatnika kwoty niezbędnej do wykonania transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o tę kartę, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rachunek płatniczy płatnika jest dostępny on-line w momencie występowania z wnioskiem, 2) płatnik udzielił dostawcy prowadzącemu rachunek zgody na udzielanie odpowiedzi na wnioski dostawcy wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej dotyczące potwierdzenia, że kwota odpowiadająca określonej transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o tę kartę jest dostępna na rachunku płatniczym płatnika oraz 3) zgoda, o której mowa w pkt 2, została udzielona przed wystąpieniem z pierwszym wnioskiem dotyczącym potwierdzenia. <p>2. Dostawca wydający instrumenty płatnicze oparte na karcie płatniczej może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) płatnik udzielił temu dostawcy zgody na występowanie z wnioskiem, o którym 		Art. 65 (1)-(6)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek – na wniosek dostawcy usług płatniczych wydającego instrumenty płatnicze oparte na karcie – bezzwłocznie potwierdzał dostępność na rachunku płatniczym płatnika kwoty niezbędnej do wykonania transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki: [49a]</p> <ol style="list-style-type: none"> a) rachunek płatniczy płatnika jest dostępny za pośrednictwem internetu w momencie występowania z wnioskiem; b) płatnik udzielił dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek wyraźnej zgody na odpowiadanie na wnioski od określonego dostawcy usług płatniczych w celu potwierdzenia, że kwota odpowiadająca określonej transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę jest dostępna na rachunku płatniczym płatnika; c) zgoda, o której mowa w lit. b), została udzielona przed wystąpieniem z pierwszym wnioskiem o potwierdzenie. <p>2. Dostawca usług płatniczych może wystąpić z wnioskiem o potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) płatnik udzielił dostawcy usług płatniczych wyraźnej zgody na występowanie z wnioskiem o potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1;

	<p>mowa w ust. 1,</p> <p>2) płatnik zainicjował transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę płatniczą na daną kwotę przy użyciu instrumentu płatniczego opartego na tej karcie wydanej przez danego dostawcę oraz</p> <p>3) dostawca uwierzytelnia siebie wobec dostawcy prowadzącego rachunek przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz w sposób bezpieczny porozumiewa się z tym dostawcą zgodnie z art. 32i.</p> <p>3. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, polega na udzieleniu odpowiedzi „tak” albo „nie” i nie obejmuje podania salda rachunku. Odpowiedzi nie przechowuje się ani nie wykorzystuje do celów innych niż wykonanie transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę płatniczą.</p> <p>4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie umożliwia dostawcy prowadzącemu rachunek dokonania blokady środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika.</p> <p>5. Płatnik może zwrócić się do dostawcy prowadzącego rachunek o przekazanie mu danych identyfikujących dostawcę, o którym mowa w ust. 2, oraz udzielonej odpowiedzi, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. Przepisów ust. 1-5 nie stosuje się do transakcji płatniczych zainicjowanych za pośrednictwem instrumentów płatniczych opartych na karcie płatniczej, na których jest przechowywany pieniądz elektroniczny.</p>		<p>b) płatnik zainicjował transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę na daną kwotę przy użyciu instrumentu płatniczego opartego na karcie wydanej przez danego dostawcę usług płatniczych;</p> <p>c) dostawca usług płatniczych uwierzytelnia samego siebie wobec dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek przed każdym wnioskiem o potwierdzenie oraz w sposób bezpieczny porozumiewa się z dostawcą usług płatniczych prowadzącym rachunek zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d).</p> <p>3. Zgodnie z dyrektywą 95/46/WE potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, polega na udzieleniu prostej odpowiedzi „tak” lub „nie”, nie zaś na podaniu salda rachunku. Odpowiedzi tej nie przechowuje się ani nie wykorzystuje do celów innych niż wykonanie transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę.</p> <p>4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, nie umożliwia dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek zablokowania środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika.</p> <p>5. Płatnik może zwrócić się do dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek o przekazanie mu danych identyfikujących dostawcę usług płatniczych oraz udzielonej odpowiedzi.</p> <p>6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do transakcji płatniczych zainicjowanych za pośrednictwem instrumentów płatniczych opartych na karcie, na których przechowywany jest pieniądz elektroniczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE.</p>
--	---	--	---

Art. 49b ust. 1-2	<p>Art. 49b. 1. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem w związku z transakcją płatniczą realizowaną w oparciu o kartę płatniczą, a jej dokładna kwota nie jest znana w momencie, gdy płatnik wyraża zgodę na wykonanie transakcji płatniczej, dostawca płatnika może dokonać blokady środków pieniężnych na rachunku płatniczym płatnika wyłącznie w przypadku gdy płatnik wyraził zgodę na blokadę dokładnie określonej kwoty środków pieniężnych.</p> <p>2. Dostawca płatnika, niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego, uwalnia środki pieniężne zablokowane na rachunku płatniczym płatnika zgodnie z ust. 1, po otrzymaniu informacji o dokładnie określonej kwocie transakcji płatniczej.”;</p>		Art. 75 (1)(2)	<p>1. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem w związku z transakcją płatniczą realizowaną w oparciu o kartę, a jej dokładna kwota nie jest znana w momencie, gdy płatnik wyraża zgodę na wykonanie transakcji płatniczej, dostawca usług płatniczych płatnika może zablokować środki pieniężne na rachunku płatniczym płatnika wyłącznie wtedy, gdy płatnik wyraził zgodę na zablokowanie dokładnej kwoty środków pieniężnych.[49b/1]</p> <p>2. Dostawca usług płatniczych płatnika uwalnia środki pieniężne zablokowane na rachunku płatniczym płatnika zgodnie z ust. 1 bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu informacji o dokładnej kwocie transakcji płatniczej, najpóźniej niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego.[49b/2]</p>
Art. 50 ust. 1 i 3	<p>46) w art. 50:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Dostawca prowadzący rachunek płatnika nie może odmówić wykonania autoryzowanego zlecenia płatniczego inicjowanego przez płatnika, w tym za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, albo odbiorcę lub za jego pośrednictwem, chyba że nie zostały spełnione przez płatnika postanowienia umowy między dostawcą prowadzącym rachunek a płatnikiem, lub możliwość albo obowiązek takiej odmowy wynika z odrębnych przepisów.”;</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Strony mogą zastrzec w umowie, że w przypadku, o którym mowa w ust. 2,</p>		Art. 79 (1) (2)	<p>1. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odmawia wykonania zlecenia płatniczego lub zainicjowania transakcji płatniczej, powiadomienie o odmowie i, w miarę możliwości, o jej przyczynach oraz o procedurze korekty ewentualnych błędów rzeczowych, które spowodowały odmowę, jest przekazywane użytkownikowi usług płatniczych, chyba że zakazują tego inne właściwe przepisy prawa Unii lub prawa krajowego. Dostawca usług płatniczych dostarcza lub udostępnia takie powiadomienie w uzgodniony sposób niezwłocznie, a w każdym przypadku, w terminach określonych w art. 83. Umowa ramowa może zawierać warunek, zgodnie z którym dostawca usług płatniczych może pobierać rozsądną opłatę za taką odmowę, jeżeli odmowa ta jest obiektywnie uzasadniona.</p> <p>2. W przypadku gdy wszystkie warunki określone w umowie ramowej płatnika zostały spełnione, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek dla płatnika nie</p>

	dostawca ma prawo pobierać opłaty nieprzekraczające uzasadnionych kosztów ponoszonych przez dostawcę w przypadku gdy odmowa wykonania zlecenia płatniczego była obiektywnie uzasadniona.”;			może odmówić wykonania autoryzowanego zlecenia płatniczego, niezależnie od tego, czy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika, w tym za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, chyba że zakazują tego inne właściwe przepisy prawa Unii lub prawa krajowego.
Art. 51 ust. 2	47) w art. 51: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem płatnik nie może odwołać zlecenia płatniczego po udzieleniu dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej zgody na zainicjowanie transakcji płatniczej albo po udzieleniu zgody odbiorcy na wykonanie transakcji płatniczej.”;		Art. 80 (2)	2. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest inicjowana przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności lub przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, płatnik nie może odwołać zlecenia płatniczego po udzieleniu dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności zgody na zainicjowanie transakcji płatniczej bądź też po udzieleniu zgody na wykonanie transakcji płatniczej na rzecz odbiorcy.[51/2]
Art. 51 ust. 5-6	47) w art. 51: b) w ust. 5 w zdaniu pierwszym wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „odpowiedni”, c) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie ramowej, odpowiedni dostawca może pobierać opłatę za odwołanie zlecenia płatniczego.”;		Art. 80 (5)	5. Po upływie terminów określonych w ust. 1–4 zlecenie płatnicze można odwołać wyłącznie, jeżeli zostało to uzgodnione między użytkownikiem usług płatniczych a odpowiednimi dostawcami usług płatniczych. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, wymagana jest również zgoda odbiorcy. Jeżeli zostało to uzgodnione w umowie ramowej, odpowiedni dostawca usług płatniczych może pobierać opłatę za odwołanie zlecenia płatniczego.
Art. 52 ust. 1	W art. 52: a) w ust. 1 po wyrazach „dostawca” dodaje się wyrazy „lub dostawcy”,		Art. 81 (1)	1. Państwa członkowskie nakładają na dostawcę lub dostawców usług płatniczych płatnika, dostawcę lub dostawców usług płatniczych odbiorcy i wszelkich pośredników dostawców usług płatniczych wymóg transferowania pełnej kwoty transakcji płatniczej i powstrzymania się od potrącania opłat od transferowanej kwoty.

Art. 52 ust. 2	48) W art. 52: <p>„2. Umowa między odbiorcą i dostawcą odbiorcy może przewidywać, że dostawca udostępnia odbiorcy kwotę transakcji płatniczej pomniejszoną o pobrane opłaty. W takim przypadku dostawca podaje w informacji o transakcji płatniczej pełną kwotę transakcji płatniczej oraz pobranych opłat.”;</p>		Art. 81 (3)	3. Jeżeli od transferowanej kwoty potrącane są inne opłaty niż te, o których mowa w ust. 2, dostawca usług płatniczych płatnika zapewnia, by odbiorca otrzymał pełną kwotę transakcji płatniczej zainicjowanej przez płatnika. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia, by odbiorca otrzymał pełną kwotę transakcji płatniczej.
Art. 53 ust.2 i 3	49) w art. 53: a) w ust. 2 po wyrazach „w art. 5 ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”; b) w ust. 3 po wyrazach „w art. 5 ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”;		Art. 82 (2)	2. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do transakcji płatniczych innych niż wymienione w ust. 1, chyba że użytkownik usług płatniczych i dostawca usług płatniczych uzgodnili inaczej, z wyjątkiem art. 87, którego strony nie mogą zmienić. Jeżeli jednak użytkownik usług płatniczych i dostawca usług płatniczych uzgodnią okres dłuższy niż ten, który określono w art. 83, ten dłuższy okres nie może przekraczać, w przypadku wewnętrznych transakcji płatniczych, czterech dni roboczych od momentu otrzymania zlecenia, o którym mowa w art. 78.
Art. 59 ust. 2-2a	50) w art. 59: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dostawca odbiorcy udostępnia odbiorcy kwotę transakcji płatniczej natychmiast po uznaniu tą kwotą rachunku dostawcy odbiorcy w przypadku gdy po stronie dostawcy odbiorcy: 1) nie następuje przeliczenie waluty lub 2) następuje przeliczenie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego lub między dwiema walutami państw członkowskich.”; b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:		art. 87 (2)	2. Dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia, by kwota transakcji płatniczej była do dyspozycji odbiorcy natychmiast po uznaniu tą kwotą rachunku dostawcy usług płatniczych odbiorcy, w przypadku gdy po stronie dostawcy usług płatniczych odbiorcy: a) nie następuje przeliczenie waluty; lub b) następuje przeliczenie waluty między euro a walutą państwa członkowskiego lub między dwiema walutami państw członkowskich. Obowiązek ustanowiony w niniejszym ustępie ma

	„2a. Obowiązek określony w ust. 2 ma zastosowanie również do płatności w ramach jednego dostawcy.”;			zastosowanie również do płatności w ramach jednego dostawcy usług płatniczych.
Art. 59 ia	51) w art. 59ia w ust. 3 w zdaniu wprowadzającym wyraz „wyłącznie” zastępuje się wyrazami „co najmniej”;			Zmiana umożliwiająca rozszerzenie funkcjonalności rachunku podstawowego z korzyścią dla klientów.
Art. 59r -59t	52) po dziale IIIa dodaje się dział IIIb w brzmieniu: <p style="text-align: center;">„Dział IIIb Świadczenie usług inicjowania transakcji płatniczych i usług dostępu do informacji o rachunku</p> <p>„Art. 59r. 1. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, niezwłocznie po jego złożeniu dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej dostarcza lub udostępnia płatnikowi, a w razie potrzeby odbiorcy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potwierdzenie prawidłowego złożenia zlecenia płatniczego u dostawcy prowadzącego rachunek; 2) numer identyfikacyjny umożliwiający płatnikowi i odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej, a w razie potrzeby umożliwiający odbiorcy zidentyfikowanie płatnika, oraz inne informacje przekazane wraz z transakcją płatniczą; 3) informację o: <ol style="list-style-type: none"> a) kwocie transakcji płatniczej, b) łącznej kwocie opłat należnych z tytułu transakcji na rzecz dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, a w stosownych przypadkach wraz z wyszczególnieniem kwot tych opłat. 		Art. 66 (1)-(5)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Państwa członkowskie zapewniają, by płatnik miał prawo do korzystania z dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności w celu otrzymania usług płatniczych, o których mowa w pkt 7 załącznika I. Prawo do korzystania z dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności nie ma zastosowania, gdy rachunek płatniczy nie jest dostępny online.[23c] 2. W przypadku gdy płatnik udziela wyraźnej zgody na wykonanie płatności zgodnie z art. 64, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek wykonuje czynności określone w ust. 4 niniejszego artykułu, aby zapewnić prawo płatnika do korzystania z usługi inicjowania płatności. 3. Dostawca świadczący usługę inicjowania płatności: <ol style="list-style-type: none"> a)nie posiada w żadnym momencie środków pieniężnych płatnika w związku ze świadczeniem usługi inicjowania płatności; b)zapewnia, by indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika usług płatniczych nie były – z wyjątkiem użytkownika i wydawcy takich indywidualnych danych uwierzytelniających – dostępne dla innych stron oraz by były przekazywane przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;

	<p>2. Jeżeli zlecenie płatnicze jest składane dostawcy świadczącemu usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca ten udostępnia dostawcy prowadzącemu rachunek numer identyfikacyjny tej transakcji.</p> <p>Art. 59s. 1. Płatnik może korzystać z usługi inicjowania transakcji płatniczej, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.</p> <p>2. W przypadku gdy płatnik udziela zgody na wykonanie płatności zgodnie z art. 40, dostawca prowadzący rachunek wykonuje czynności określone w ust. 4, w celu zapewnienia płatnikowi korzystania z usługi inicjowania transakcji płatniczej.</p> <p>3. Dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie wchodzi w posiadanie w żadnym momencie środków pieniężnych płatnika w związku ze świadczeniem usługi inicjowania transakcji płatniczej; 2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika nie były dostępne dla innych podmiotów niż użytkownik i dostawca prowadzący rachunek oraz aby były one przekazywane za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów; 3) zapewnia, aby informacje o użytkowniku, inne niż określone w pkt 2, uzyskane w trakcie świadczenia usług inicjowania transakcji płatniczej, były dostarczane tylko odbiorcy i wyłącznie za zgodą użytkownika; 4) w każdym przypadku inicjowania płatności identyfikuje siebie wobec dostawcy prowadzącego rachunek i porozumiewa się z dostawcą prowadzącym rachunek, płatnikiem 		<p>c)zapewnia, by wszelkie inne informacje o użytkowniku usług płatniczych, uzyskane w trakcie świadczenia usług inicjowania płatności, były dostarczane tylko odbiorcy i wyłącznie za wyraźną zgodą użytkownika usług płatniczych;</p> <p>d)każdorazowo, gdy inicjowana jest płatność – identyfikuje samego siebie wobec dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek na rzecz płatnika i porozumiewa się z dostawcą usług płatniczych prowadzącym rachunek, płatnikiem i odbiorcą w sposób bezpieczny, zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d);</p> <p>e)nie przechowuje szczególnie chronionych danych dotyczących płatności użytkownika usług płatniczych;</p> <p>f)nie żąda od użytkownika usług płatniczych żadnych danych innych niż dane niezbędne do wykonania usługi inicjowania płatności;</p> <p>g)nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż do wykonania usługi inicjowania płatności wyraźnie zleconej przez płatnika;</p> <p>h) nie zmienia kwoty, odbiorcy ani żadnych innych cech transakcji.</p> <p>4. Dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek:</p> <p>a)porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę inicjowania płatności zgodnie z art. 98 ust. 1 lit. d);</p>
--	--	--	--

	<p>i odbiorcą w sposób bezpieczny, zgodnie z art. 32i;</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) nie przechowuje szczególnie chronionych danych dotyczących płatności użytkownika; 6) nie żąda od użytkownika innych danych niż niezbędne do wykonania usługi inicjowania transakcji płatniczej; 7) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi inicjowania transakcji płatniczej świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika; 8) nie zmienia kwoty, odbiorcy ani żadnych innych danych transakcji. <p>4. Dostawca prowadzący rachunek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę inicjowania transakcji płatniczej zgodnie z art. 32i; 2) niezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego od dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej przekazuje lub udostępnia temu dostawcy informacje o zainicjowaniu transakcji płatniczej oraz dostępne mu informacje dotyczące wykonania transakcji płatniczej; 3) stosuje wobec zleceń płatniczych przekazanych za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej niedyskryminujące zasady w stosunku do zleceń płatniczych przekazanych bezpośrednio przez samego płatnika, chyba że odstępnie od stosowania tych zasad jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami, w szczególności czasem wykonania, 		<p>b)bezwłocznie po otrzymaniu zlecenia płatniczego od dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności przekazuje lub udostępnia dostawcy świadczącemu usługę inicjowania płatności wszystkie informacje o zainicjowaniu transakcji płatniczej oraz wszystkie informacje dostępne dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek w odniesieniu do wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>c)traktuje zlecenia płatnicze przekazane za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności w sposób niedyskryminujący – chyba że postępowanie dyskryminujące jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami – w szczególności pod względem czasu wykonania, priorytetowego charakteru lub opłat, w stosunku do zleceń płatniczych przekazanych bezpośrednio przez samego płatnika.</p> <p>5. Świadczenia usług inicjowania płatności nie można uzależniać od istnienia stosunku umownego pomiędzy dostawcami świadczącymi usługę inicjowania płatności a dostawcami usług płatniczych prowadzącymi rachunek do tego celu.</p>
--	--	--	---

	<p>priorytetowym charakterem transakcji lub wysokością opłat.</p> <p>5. Korzystanie przez użytkownika z usług inicjowania transakcji płatniczej nie może być uzależnione od istnienia stosunku umownego między dostawcą świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej a dostawcą prowadzącym rachunek.</p> <p>Art. 59t. 1. Użytkownik może korzystać z usługi dostępu do informacji o rachunku, chyba że rachunek płatniczy nie jest dostępny on-line.</p> <p>2. Dostawca świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) świadczy usługi wyłącznie na podstawie zgody użytkownika wyrażonej w sposób niebudzący wątpliwości;2) zapewnia, aby indywidualne dane uwierzytelniające użytkownika nie były dostępne dla innych podmiotów niż użytkownik i dostawca prowadzący rachunek oraz aby były one przekazywane za pośrednictwem bezpiecznych i wydajnych kanałów;3) dla każdej sesji komunikacyjnej identyfikuje siebie wobec dostawcy lub dostawców prowadzących rachunek na rzecz użytkownika oraz porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcą prowadzącym rachunek i użytkownikiem, zgodnie z art. 32i;4) uzyskuje dostęp wyłącznie do informacji dotyczących wskazanych przez użytkownika rachunków płatniczych i związanych z nimi transakcji płatniczych;5) nie żąda szczególnie chronionych danych dotyczących płatności związanych			
--	--	--	--	--

	<p>z rachunkami płatniczymi;</p> <p>6) nie używa, nie uzyskuje ani nie przechowuje żadnych danych do celów innych niż wykonanie usługi dostępu do informacji o rachunku świadczonej na podstawie umowy z użytkownikiem lub zgody użytkownika.,</p> <p>3. Dostawca prowadzący rachunek:</p> <p>1) porozumiewa się w sposób bezpieczny z dostawcami świadczącymi usługę dostępu do informacji o rachunku, zgodnie z art. 32i, oraz</p> <p>2) stosuje wobec wniosków o udostępnienie danych przekazanych za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku niedyskryminujące zasady w stosunku do innych wniosków, chyba że odstępianie od stosowania tych zasad jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami.</p> <p>4. Korzystanie przez użytkownika z usług dostępu do informacji o rachunku nie może być uzależnione od istnienia stosunku umownego między dostawcą świadczącym usługę dostępu do informacji o rachunku a dostawcą prowadzącym rachunek.</p>			
Art. 59u	<p>Art. 59u. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do rachunków, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 – 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 1373).”;</p>		Preambuła dyrektywy	<p>Dokonano wyłączenia banku centralnego z obowiązku zapewnienia posiadaczom rachunków możliwości korzystania z usług świadczonych przez dostawcę niezależnego, co jest uzasadnione uzasadniając wprowadzanych typów usług, które nie są dostosowane do potrzeb i specyfiki obsługiwanych przez NBP rachunków dla sektora finansów publicznych, w tym obowiązujących przepisów prawa określających zarówno zasady bankowej obsługi budżetu państwa przez NBP, jak i prawa i obowiązki jednostek budżetu państwa w obszarze obsługi</p>

				bankowej. Podkreślaliśmy, że kierując się wykładnią celowościową przepisów preambuły do dyrektywy PSD2, z pkt 27 i 28 wynika, że wprowadzane dwa nowe typy usług mają zastosowanie dla konsumentów i sprzedawców w handlu elektronicznym, a tego typu klientów NBP nie obsługuje.
Art. 60 ust. 2	53) w art. 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zezwolenie może być wydane osobie prawnej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierzającej wykonywać na tym terytorium przynajmniej część swojej działalności z zakresu usług płatniczych, na jej wniosek.”;		Art. 11 (3)	3. Instytucja płatnicza, która zgodnie z prawem krajowym swojego państwa członkowskiego pochodzenia jest zobowiązana do posiadania siedziby statutowej, musi posiadać siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba statutowa, i musi prowadzić przynajmniej część swojej działalności związanej z usługami płatniczymi w tym państwie członkowskim.
Art. 61	54) w art. 61: a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) adres siedziby;”, – pkt 4 – 6 otrzymują brzmienie: „4) program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni, z których wynika, że wnioskodawca jest w stanie zastosować odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury niezbędne do prawidłowego prowadzenia działalności; 5) dokumenty potwierdzające posiadanie funduszy własnych w wymaganej wysokości; 6) opis bliskich powiązań między wnioskodawcą a innymi podmiotami, jeżeli takie powiązania istnieją;”, – po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) opis systemu zarządzania			

	<p>ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w tym zatwierdzone regulacje wewnętrzne w tym zakresie;”,</p> <p>– pkt 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„8) dane pozwalające na ustalenie tożsamości osób zarządzających oraz osób, które bezpośrednio lub pośrednio posiadają znaczny pakiet akcji lub udziałów w spółce lub spółdzielni zamierzającej wykonywać usługi płatnicze, ze wskazaniem wielkości należącego do nich pakietu akcji lub udziałów, obejmujące:</p> <p>a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę),</p> <p>b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres;”,</p> <p>– pkt 10 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10) dane pozwalające na ustalenie tożsamości biegłych rewidentów oraz identyfikację firm audytorskich obejmujące:</p> <p>a) imię i nazwisko biegłego rewidenta albo nazwę firmy audytorskiej,</p> <p>b) adres biegłego rewidenta albo adres firmy audytorskiej,</p> <p>c) numer wpisu do rejestru biegłych rewidentów albo numer wpisu na listę firm audytorskich.”,</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p>			
--	---	--	--	--

	<p>„2. Wnioskodawca oraz instytucja płatnicza, po uzyskaniu zezwolenia, niezwłocznie powiadamia KNF o każdej zmianie mającej istotny wpływ na dokładność informacji i dokumentów dołączonych do wniosku zgodnie z ust. 1. Jeżeli powiadomienie zawiera informacje mające wpływ na sposób świadczenia usługi acquiringu transakcji płatniczej, KNF niezwłocznie przekazuje te informacje Prezesowi NBP.”,</p> <p>c) w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”;</p>			
Art. 61b ust. 1-4	<p>55) po art. 61a dodaje się art. 61b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 61b. 1. Jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z wykonywaną przez niego działalnością lub posiadać gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika.</p> <p>2. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, pokrywają kwoty zobowiązań, jakie ciążyć będą na wnioskodawcy, wynikających z wykonywania działalności na podstawie ustawy oraz przepisów obowiązujących na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, na którym wnioskodawca ma zamiar wykonywać działalność.</p> <p>3. Dokument potwierdzający posiadanie</p>		Art. 5 (2)(4)	<p>2. Państwa członkowskie wymagają, by przedsiębiorstwa składające wniosek o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w pkt 7 załącznika I, posiadały – jako warunek uzyskania zezwolenia – ubezpieczenie odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, obejmujące terytoria, na których przedsiębiorstwa te oferują usługi, lub inną porównywalną gwarancję na wypadek odpowiedzialności w celu zapewnienia możliwości pokrycia przez nie ich zobowiązań zgodnie z art. 73, 89, 90 i 92. [DZIAŁ VIIa]</p> <p>4. Do dnia 13 stycznia 2017 r. EUNB – po przeprowadzeniu konsultacji z wszystkimi stosownymi zainteresowanymi podmiotami, w tym podmiotami na rynku usług płatniczych, biorąc pod uwagę wszystkie stosowne interesy – wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne skierowane do właściwych organów dotyczące kryteriów określania minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności</p>

	<p>ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 1, wnioskodawca, dołącza do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB, z tym że przy wyliczaniu tej sumy nie uwzględnia się liczby i wartości transakcji płatniczych zainicjowanych przez krajową instytucję płatniczą, będących podstawą naliczania wymaganych funduszy własnych krajowej instytucji płatniczej.”;</p>		<p>zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji, o których mowa w ust. 2 i 3.[DZIAŁ VIIa]</p> <p>Opracowując wytyczne, o których mowa w akapicie pierwszym, EUNB bierze pod uwagę:</p> <p>a) profil ryzyka danego przedsiębiorstwa;</p> <p>b) fakt, czy dane przedsiębiorstwo świadczy inne usługi płatnicze, o których mowa w załączniku I, lub prowadzi inną działalność gospodarczą;</p> <p>c) wielkość działalności:</p> <p>(i) w przypadku przedsiębiorstw składających wniosek o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w pkt 7 załącznika I – wartość zainicjowanych transakcji;</p> <p>(ii) w przypadku przedsiębiorstw składających wniosek o zarejestrowanie w celu świadczenia usług płatniczych, o których mowa w pkt 8 załącznika I – liczbę klientów korzystających z usług dostępu do informacji o rachunku;</p> <p>d) szczególne cechy porównywalnych gwarancji i kryteria ich wykonania.</p> <p>EUNB regularnie dokonuje przeglądu tych wytycznych.</p>
Art. 64	<p>56) art. 64 otrzymuje brzmienie:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1, może być udzielone jeżeli podmiot:</p> <p>1) posiada kapitał założycielski co najmniej w wysokości równoważności w walucie polskiej:</p>		<p>Art. 7</p> <p>Państwa członkowskie wymagają od instytucji płatniczych posiadania, w momencie udzielania zezwolenia, kapitału założycielskiego złożonego z co najmniej jednego z elementów, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w następującej wysokości:</p> <p>a) jeżeli instytucja płatnicza świadczy jedynie usługę płatniczą, o której mowa w pkt 6 załącznika I, jej kapitał</p>

	<p>a) kwoty 125 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć wszystkie lub niektóre z usług płatniczych wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1-5,</p> <p>b) kwoty 50 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7,</p> <p>c) kwoty 20 000 euro – jeżeli wnioskodawca zamierza świadczyć jedynie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6;</p> <p>2) posiada fundusze własne w wymaganej wysokości;</p> <p>3) zapewnia ostrożne i stabilne zarządzanie działalnością objętą wnioskiem o wydanie zezwolenia w szczególności przez posiadanie systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej odpowiedniego do rodzaju, skali i stopnia złożoności świadczonych usług płatniczych, zapewniającego należyte wypełnianie między innymi obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz obejmującego rozwiązania organizacyjne mające służyć ochronie środków pieniężnych użytkowników zgodnie z art. 78;</p> <p>4) jest zarządzany przez osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 8, dające rękojmię ostrożnego i</p>			<p>nie może być w żadnym momencie niższy niż 20 000 EUR;</p> <p>b) jeżeli instytucja płatnicza świadczy usługę płatniczą, o której mowa w pkt 7 załącznika I, jej kapitał nie może być w żadnym momencie niższy niż 50 000 EUR;</p> <p>c) jeżeli instytucja płatnicza świadczy dowolną z usług płatniczych, o których mowa w pkt 1–5 załącznika I, jej kapitał nie może być w żadnym momencie niższy niż 125 000 EUR.</p>
--	---	--	--	---

	<p>stabilnego zarządzania jego działalnością;</p> <ol style="list-style-type: none">5) posiada środki finansowe na pokrycie kapitału założycielskiego nie pochodzące z kredytu, pożyczki albo w inny sposób nieobciążone oraz nie pochodzące z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;6) posiada plan finansowy lub program działalności zapewniający zdolność krajowej instytucji płatniczej do wykonywania zobowiązań wynikających z działalności objętej wnioskiem o wydanie zezwolenia;7) nie posiada bliskich powiązań z podmiotami trzecimi, które stanowią przeszkodę w skutecznym wykonywaniu funkcji nadzorczych;8) nie posiada bliskich powiązań z podmiotami trzecimi, w przypadku których przepisy prawa państwa innego niż państwo członkowskie mające zastosowanie do co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej, z którą wnioskodawca ma bliskie powiązania, lub trudności związane z egzekwowaniem tych przepisów uniemożliwiałyby skuteczne wykonywanie nadzoru nad krajową instytucją płatniczą;9) zapewnia spełnienie obowiązków, o których mowa w art. 32i;10) posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika – w przypadku, o którym mowa w art. 61b ust. 1”;			
--	---	--	--	--

	b) uchyla się ust. 3;			
Art. 64a ust. 1 pkt 4 lit.b i d-h, ust. 3, 3a i 3b Art. 65	57) w art. 64a: a) w ust. 1 w pkt 4: – lit. b otrzymuje brzmienie: „b) procedur monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem oraz monitorowania i rozpatrywania skarg użytkowników, w tym skarg związanych z bezpieczeństwem, a także działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, wraz z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania, o których mowa w art. 32g i art. 32h,„ – w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. d-g w brzmieniu: „d) procedury wprowadzonej w celu włączania do dokumentacji, monitorowania i śledzenia danych szczególnie chronionych dotyczących płatności oraz ograniczenia dostępu do tych danych, e) rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym wyczerpujące i dokładne określenie krytycznych operacji, oraz określenie skutecznych planów awaryjnych i procedury na potrzeby regularnego		Art. 5 (1)	Wniosek o udzielenie zezwolenia 1. W celu uzyskania zezwolenia na działalność w charakterze instytucji płatniczej należy złożyć wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, załączając: a) program działalności określający w szczególności rodzaj planowanych usług płatniczych; b) biznesplan zawierający prognozę budżetu na pierwsze trzy lata obrachunkowe, z którego wynika, że wnioskodawca jest w stanie zastosować odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury niezbędne do prawidłowego prowadzenia działalności; c) dokumentację potwierdzającą, że dana instytucja płatnicza posiada kapitał założycielski przewidziany w art. 7; d) w przypadku instytucji płatniczych, o których mowa w art. 10 ust. 1 – opis środków przewidzianych zgodnie z art. 10 w celu ochrony środków pieniężnych użytkowników usług płatniczych; e) opis stosowanych przez wnioskodawcę zasad zarządzania i mechanizmów kontroli wewnętrznej, w tym procedur administracyjnych, procedur zarządzania ryzykiem i procedur księgowych, z którego to opisu wynika, że przedmiotowe zasady zarządzania, mechanizmy kontroli i procedury są proporcjonalne,

	<p>weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów,</p> <p>f) zasad i definicji stosowanych do gromadzenia danych statystycznych dotyczących wyników, transakcji i oszustw,</p> <p>g) strategii w zakresie bezpieczeństwa, wraz ze szczegółową oceną ryzyka w odniesieniu do świadczonych przez wnioskodawcę usług płatniczych oraz środków kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka podjętych w celu odpowiedniej ochrony użytkowników przed zidentyfikowanym ryzykiem, w tym oszustwami i nielegalnym wykorzystywaniem danych szczególnie chronionych i danych osobowych,</p> <p>h) mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Kontrola wewnętrzna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, obejmuje w szczególności procedury kontroli wykonywania transakcji płatniczych, podmiotów, którym powierzono wykonywanie niektórych czynności operacyjnych, oraz kontroli, które wnioskodawca zobowiązuje się przeprowadzać w stosunku do agentów i oddziałów krajowej instytucji płatniczej co najmniej raz w roku, w tym kontroli przeprowadzanych bezpośrednio u agenta</p>		<p>właściwe, rzetelne i adekwatne;</p> <p>f) opis procedury wprowadzonej w celu monitorowania incydentów związanych z bezpieczeństwem i skarg klientów dotyczących bezpieczeństwa oraz postępowania i działań następczych w przypadku wystąpienia takich incydentów i skarg, łącznie z mechanizmem zgłaszania incydentów uwzględniającym obowiązki instytucji płatniczej w zakresie zgłaszania ustanowione w art. 96;</p> <p>g) opis procedury wprowadzonej w celu włączania do dokumentacji, monitorowania i śledzenia szczególnie chronionych danych dotyczących płatności oraz ograniczenia dostępu do tych danych;</p> <p>h) opis rozwiązań zapewniających ciągłość działania, w tym jasne określenie krytycznych operacji, skutecznych planów awaryjnych oraz procedury na potrzeby regularnego weryfikowania i przeglądu adekwatności i skuteczności takich planów;</p> <p>i) opis zasad i definicji stosowanych do gromadzenia danych statystycznych dotyczących wyników, transakcji i oszustw;</p> <p>j) dokument dotyczący strategii w zakresie bezpieczeństwa, łącznie ze szczegółową oceną ryzyka w odniesieniu do świadczonych przez wnioskodawcę usług płatniczych oraz opisem środków kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka podjętych w celu odpowiedniej ochrony użytkowników usług płatniczych przed zidentyfikowanymi ryzykami, w tym oszustwami i nielegalnym wykorzystywaniem danych szczególnie</p>
--	---	--	---

	<p>oraz w oddziale.”,</p> <p>c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a. Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. g, wskazują sposób zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub podmiot, któremu wnioskodawca powierzył wykonywanie całości lub części czynności operacyjnych. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa, o których mowa w dziale IIa.</p> <p>3b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wytyczne dotyczące środków, o których mowa w ust. 3a, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, a także uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.”;</p> <p>60) „Art. 65. KNF odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, jeżeli podmiot wnioskujący nie spełnia wymogów określonych w art. 64 ust. 1.”;</p>			<p>chronionych i danych osobowych;</p> <p>k)w przypadku instytucji płatniczych podlegających obowiązkowi związanym z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (31) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 (32) – opis mechanizmów kontroli wewnętrznej ustanowionych przez wnioskodawcę w celu dopełnienia tych obowiązków;</p> <p>l)opis struktury organizacyjnej wnioskodawcy, w tym w stosownych przypadkach opis planowanego korzystania z usług agentów i oddziałów, a także kontroli zdalnych i kontroli na miejscu, które wnioskodawca zobowiązuje się przeprowadzać w stosunku do tych agentów i oddziałów co najmniej raz w roku, oraz opis rozwiązań w zakresie outsourcingu i opis dotyczący udziału wnioskodawcy w krajowym lub międzynarodowym systemie płatności;</p> <p>m)dane dotyczące tożsamości osób posiadających we wnioskującym podmiocie – bezpośrednio lub pośrednio – znaczne pakiety akcji w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dane dotyczące wielkości należących do nich pakietów akcji, a także dokumentację potwierdzającą, że osoby te są odpowiednie, zważywszy na konieczność zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją płatniczą;</p> <p>n)dane dotyczące tożsamości dyrektorów i osób odpowiedzialnych za zarządzanie instytucją płatniczą oraz, w stosownych przypadkach, osób</p>
--	--	--	--	---

			<p>odpowiedzialnych za zarządzanie działalnością instytucji płatniczej w zakresie usług płatniczych, jak również dokumentację potwierdzającą, że osoby te cieszą się dobrą opinią oraz posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie, by świadczyć usługi płatnicze, zgodnie z przepisami określonymi przez państwo członkowskie pochodzenia instytucji płatniczej;</p> <p>o) w stosownych przypadkach, dane dotyczące tożsamości biegłych rewidentów i firm audytorskich zgodnie z definicją w dyrektywie 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (33);</p> <p>p) informacje o statusie prawnym wnioskodawcy i jego akt założycielski;</p> <p>q) adres siedziby zarządu wnioskodawcy.</p> <p>Na potrzeby akapitu pierwszego lit. d), e), f) i l) wnioskodawca przedkłada opis rozwiązań w zakresie badania sprawozdań finansowych oraz rozwiązań organizacyjnych, które przyjął z myślą o podjęciu wszelkich racjonalnych kroków dla ochrony interesów swoich użytkowników oraz dla zapewnienia ciągłości świadczenia usług płatniczych i ich wiarygodności. Środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w akapicie pierwszym lit. j), wskazują sposób zapewniania wysokiego poziomu bezpieczeństwa technicznego i ochrony danych, w tym w odniesieniu do oprogramowania i systemów informatycznych stosowanych przez wnioskodawcę lub przedsiębiorstwa, którym zleca on w ramach outsourcingu całość lub część swoich operacji. Środki te obejmują również środki bezpieczeństwa określone w art. 95 ust. 1. Środki te uwzględniają wytyczne EUNB dotyczące środków</p>
--	--	--	--

				bezpieczeństwa, o których mowa w art. 95 ust. 3, kiedy zostaną one przyjęte.
Art. 69 ust. 1 pkt 2 i 4	61) w art. 69 w ust. 1: a) w pkt 2 po wyrazach „wydanie zezwolenia” dodaje się wyrazy „lub nie powiadomiła KNF o istotnych okolicznościach, które wskazują na zaprzestanie spełniania tych wymogów;”, b) w pkt 4 wyrazy „stabilności systemu płatności” zastępuje się wyrazami „stabilności systemu płatniczego lub dla zaufania do tego systemu”;		Art. 13 (1)	Cofnięcie zezwolenia 1. Właściwe organy mogą cofnąć zezwolenie wydane instytucji płatniczej jedynie wówczas, gdy dana instytucja: a)nie skorzysta z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, wyraźnie zrzeknie się zezwolenia lub nie prowadzi działalności od ponad sześciu miesięcy, o ile zainteresowane państwo członkowskie nie wprowadziło przepisu przewidującego, że w takich przypadkach zezwolenie wygasa; b)uzyskała zezwolenie wskutek przedłożenia nieprawdziwych informacji lub w inny niezgodny z prawem sposób; c))przestała spełniać warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia, lub nie powiadomiła właściwego organu o istotnych zmianach w tym zakresie; d)kontynuując swoją działalność w zakresie usług płatniczych, stanowiłaby zagrożenie dla stabilności systemu płatności lub dla zaufania do tego systemu; lub e)spełnia jeden z pozostałych warunków cofnięcia zezwolenia przewidzianych prawem krajowym.
Art. 72a-72d	60) uchyla się art. 71; 61) po art. 72 dodaje się art. 72a–72d w brzmieniu: „Art. 72a. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio nabyć albo objąć akcje lub udziały krajowej instytucji płatniczej		Art. 6 (1-4)	1. Każda osoba fizyczna lub prawna, która podjęła decyzję o nabyciu lub dalszym zwiększeniu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w instytucji płatniczej, wskutek czego odsetek posiadanego

	<p>w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie odpowiednio 20%, 30% lub 50% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, lub jeżeli na skutek nabycia albo objęcia akcji lub udziałów instytucja taka stałaby się jednostką zależną lub współzależną względem tego podmiotu, zawiadamia KNF o takim zamiarze.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7–9, art. 25a ust. 1 i 2, art. 25c–25e i art. 25g ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio, z tym że przepisy dotyczące podmiotu dominującego, zależnego lub współzależnego, o których mowa w tych przepisach, stosuje się do jednostki dominującej, zależnej lub współzależnej.</p> <p>3. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) unijną instytucją pieniądza elektronicznego, unijną instytucją płatniczą, dostawcą, o którym mowa w art. 96 ust. 2, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub 2) jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku wobec unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, unijnej instytucji płatniczej, dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności 		<p>kapitału lub posiadanych praw głosu osiągnąłby lub przekroczył 20 %, 30 % lub 50 % lub wskutek czego dana instytucja płatnicza stałaby się jednostką zależną danej osoby fizycznej lub prawnej, z wyprzedzeniem informuje na piśmie właściwe organy tej instytucji płatniczej o swoim zamiarze. To samo dotyczy każdej osoby fizycznej lub prawnej, która podjęła decyzję o zbyciu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji lub o zmniejszeniu swojego znacznego pakietu akcji, wskutek czego odsetek posiadanego kapitału lub posiadanych praw głosu spadłby poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub wskutek czego dana instytucja płatnicza przestałaby być jednostką zależną danej osoby fizycznej lub prawnej. [72a/1]</p> <p>2. Zainteresowany nabywca znacznego pakietu akcji przedstawia właściwemu organowi informacje o wielkości pakietu, który zamierza nabyć, oraz stosowne informacje, o których mowa w art. 23 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE. [72a/2]</p> <p>3. Państwa członkowskie wymagają, by w przypadku gdy wpływ wywierany przez zainteresowanego nabywcę, o którym mowa w ust. 2, może okazać się niekorzystny z punktu widzenia ostrożnego i należytego zarządzania daną instytucją płatniczą, właściwe organy wyrażają sprzeciw lub podejmują inne odpowiednie środki, aby położyć kres takiemu stanowi. Środki takie mogą obejmować nakazy, sankcje nakładane na dyrektorów lub osoby odpowiedzialne za zarządzanie, lub zawieszenie prawa wykonywania głosu z akcji posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców danej instytucji płatniczej. Podobne środki mają zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełnią określonego w niniejszym artykule obowiązku przekazania informacji wstępnych. [72a/3]</p> <p>4. Jeżeli pomimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, państwa członkowskie, niezależnie od innych sankcji, które mają być przyjęte, przewidują zawieszenie odnośnego prawa wykonywania głosu, nieważność głosów oddanych lub też możliwość</p>
--	---	--	--

	<p>na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska</p> <p>– przedstawia w zawiadomieniu odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności nazwę i siedzibę podmiotów, o których mowa w pkt 2, w stosunku do których jest jednostką dominującą lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku.</p> <p>4. Jeżeli nie zachodzą okoliczności określone w ust. 3, zawiadomienie zawiera stosowne oświadczenie w tym zakresie.</p> <p>5. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć znaczny pakiet akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej lub zbyć pakiet akcji lub udziałów, w wyniku czego nastąpiłby spadek poniżej 20%, 30% lub 50% jego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym, zawiadamia o tym zamiarze KNF. W przypadku gdy statut lub umowa spółki krajowej instytucji płatniczej przewiduje przywilejowanie lub ograniczenie akcji lub udziałów co do prawa głosu, zawiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń; przepisy art. 25 ust. 2, 3 i 7 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 72b. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 72a ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje:</p> <p>1) pozwalające na identyfikację podmiotu składającego zawiadomienie oraz ustalenie tożsamości osób zarządzających jego działalnością oraz osób</p>			unieważnienia tych głosów. [72a/4]
--	---	--	--	------------------------------------

	<p>przewidzianych do objęcia funkcji osób zarządzających krajowej instytucji płatniczej, o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie, obejmujące:</p> <ul style="list-style-type: none">a) nazwę (firmę),b) imiona i nazwiska tych osób,c) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile składający zawiadomienie taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności; <ul style="list-style-type: none">2) określone w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c dotyczące podmiotu składającego zawiadomienie oraz osób, o których mowa w pkt 1;3) pozwalające na identyfikację krajowej instytucji płatniczej, o której mowa w art. 72a ust. 1;4) dotyczące działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osób, o których mowa w pkt 1;5) dotyczące grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych,			
--	--	--	--	--

	<p>finansowych i osobowych z innymi podmiotami;</p> <p>6) dotyczące sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;</p> <p>7) dotyczące działań zmierzających do nabycia albo objęcia akcji lub udziałów w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 72a ust. 1 albo uzyskanie pozycji jednostki dominującej wobec krajowej instytucji płatniczej, w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów w organie stanowiącym krajowej instytucji płatniczej, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia albo objęcia akcji lub udziałów, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;</p> <p>8) dotyczące zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności krajowej instytucji płatniczej, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania;</p> <p>9) dotyczące ewentualnych zobowiązań podmiotu składającego zawiadomienie w zakresie ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą.</p> <p>2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego oraz informacje, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 9 lit. b i c, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli</p>			
--	---	--	--	--

podmiot ten jest bankiem krajowym, instytucją kredytową, instytucją płatniczą, instytucją pieniądza elektronicznego, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, domem maklerskim, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie proporcjonalności wymaganych informacji w zależności od zamierzonego wpływu podmiotu składającego zawiadomienie na zarządzanie krajową instytucją płatniczą.

Art. 72c. 1. KNF zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia lub objęcia akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej, wskazanego w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 72a ust. 1, jeżeli:

- 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub dokumentów i informacji załączanych do zawiadomienia,
- 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez KNF,
- 3) jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na możliwy niekorzystny wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na tę

	<p>instytucję lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie</p> <p>– przy czym przepisy art. 25h ust. 2 i 4–6 oraz art. 25i–25k ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF uwzględnia również podjęte zobowiązania podmiotu składającego zawiadomienie, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9.</p> <p>3. W przypadku nabycia lub objęcia akcji lub udziałów:</p> <ol style="list-style-type: none">1) z naruszeniem art. 72a ust. 1 albo2) mimo zgłoszenia przez KNF sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo3) przed upływem terminu uprawniającego KNF do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, albo4) po wyznaczonym przez KNF terminie, o którym mowa w art. 25h ust. 5 ustawy – Prawo bankowe, na nabycie akcji lub udziałów w zakresie określonym w art. 72a ust. 1 <p>– nie może być wykonywane prawo głosu z tych akcji lub udziałów.</p> <p>4. Jeżeli skutkiem nabycia lub objęcia akcji w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jest wykonywanie uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, osoby zarządzające krajową instytucją płatniczą powołane przez jednostkę dominującą lub będące członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w jednostce dominującej nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji krajowej instytucji płatniczej. W przypadku gdy nie można ustalić, które osoby zarządzające zostały</p>			
--	---	--	--	--

powołane przez jednostkę dominującą, powołanie organu odpowiedzialnego za zarządzanie krajową instytucją płatniczą jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej.

5. Uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej podjęte z naruszeniem ust. 3 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej przysługuje również KNF. Przepisy art. 252 i art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 lub 4, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku gdy wymagają tego interesy użytkowników, a wnioskodawca wykaże, że nie zachodzi przesłanka, o której mowa w ust. 1 pkt 3, KNF może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji

płatniczej, uchylić zakazy, o których mowa w ust. 3 lub 4. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje, o których mowa w art. 72b ust. 1.

Art. 72d. 1. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania krajową instytucją płatniczą, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu w jej organie stanowiącym na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 albo, wskutek nabycia lub objęcia akcji lub udziałów, stał się bezpośrednio lub pośrednio jednostką dominującą krajowej instytucji płatniczej, lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na tę instytucję, a w szczególności w przypadku stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje podjętych zobowiązań, o których mowa w art. 72b ust. 1 pkt 9, KNF może, w drodze decyzji, zakazać wykonywania prawa głosu z akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej posiadanych przez ten podmiot lub wykonywania uprawnień jednostki dominującej przysługujących temu podmiotowi. Przy dokonywaniu oceny przesłanki wydania tego zakazu przepis art. 72e ust. 2 ustawy i art. 25h ust. 2 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

2. Uchwała organu stanowiącego krajowej instytucji płatniczej jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji lub udziałów, w stosunku do których KNF wydał decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że uchwała spełnia wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również KNF. Przepisy art. 252 i

	<p>art. 425 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Jeżeli KNF na podstawie ust. 1 wydała decyzję o zakazie wykonywania uprawnień jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej, przepis art. 72c ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji lub udziałów krajowej instytucji płatniczej w wyznaczonym terminie.</p> <p>5. Jeżeli akcje lub udziały nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, KNF może nałożyć na akcjonariusza lub udziałowca krajowej instytucji płatniczej karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1. Do nakładania kar przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. Na wniosek akcjonariusza, udziałowca lub jednostki dominującej krajowej instytucji płatniczej KNF uchyla decyzję wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.</p> <p>7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy dwa lub więcej podmiotów działa w porozumieniu, którego przedmiotem jest wykonywanie prawa głosu z akcji lub udziałów na poziomach określonych w art. 72a ust. 1 lub wykonywanie uprawnień jednostki dominującej.”;</p>			
Art. 74 ust. 3	62) w art. 74 w ust. 3 skreśla się wyrazy „i 7”;		Art. 18 (4)	4. Instytucje płatnicze mogą udzielać kredytów związanych z usługami płatniczymi, o których mowa w pkt 4 lub 5 załącznika I, jedynie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

				<p>a) kredyt ma charakter pomocniczy i udzielany jest wyłącznie w związku z wykonaniem transakcji płatniczej;</p> <p>b) niezależnie od krajowych przepisów dotyczących udzielania kredytów za pośrednictwem kart kredytowych, kredyt udzielony w związku z płatnością i zrealizowany zgodnie z art. 11 ust. 9 i art. 28 jest spłacany w krótkim terminie, który w żadnym przypadku nie przekracza 12 miesięcy;</p> <p>c) kredyt taki nie jest udzielany ze środków pieniężnych otrzymanych lub posiadanych w celu wykonania transakcji płatniczej;</p> <p>d) fundusze własne instytucji płatniczej są w każdym momencie i w sposób zadowalający organy nadzorcze adekwatne do całkowitej kwoty udzielonych kredytów.</p>
Art. 76 ust. 1	<p>63) w art. 76:</p> <p>a) w ust. 1 po wyrazach „Krajowa instytucja płatnicza” dodaje się przecinek i wyrazy „z wyłączeniem krajowej instytucji płatniczej świadczącej wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej,”,</p>		Art. 9 (1)	<p>1. Niezależnie od wymogów dotyczących kapitału założycielskiego określonych w art. 7, państwa członkowskie wymagają od instytucji płatniczych, z wyjątkiem instytucji oferujących wyłącznie usługi, o których mowa w pkt 7 lub 8 załącznika I, posiadania w każdym momencie funduszy własnych obliczonych zgodnie z jedną z trzech następujących metod, określaną przez właściwe organy zgodnie z ustawodawstwem krajowym:</p> <p>Metoda A</p> <p>Kwota funduszy własnych instytucji płatniczej wynosi co najmniej 10 % jej stałych kosztów pośrednich z poprzedniego roku. Właściwe organy mogą skorygować ten wymóg, jeżeli od poprzedniego roku w działalności instytucji płatniczej zaszła istotna zmiana. Jeżeli w dniu dokonywania obliczenia instytucja płatnicza nie ukończyła</p>

			<p>jeszcze pełnego roku działalności, wymagana kwota jej funduszy własnych wynosi co najmniej 10 % odnośnych stałych kosztów pośrednich prognozowanych w biznesplanie, chyba że właściwe organy zażądają skorygowania tego biznesplanu.</p> <p>Metoda B</p> <p>Kwota funduszy własnych instytucji płatniczej jest równa co najmniej sumie następujących elementów pomnożonych przez współczynnik korygujący k, określony w ust. 2, gdzie wolumen płatności (WP) stanowi jedną dwunastą całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez daną instytucję płatniczą w poprzednim roku:</p> <p>a) 4,0 % części WP do 5 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>b) 2,5 % części WP powyżej 5 mln EUR do 10 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>c) 1 % części WP powyżej 10 mln EUR do 100 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>d) 0,5 % części WP powyżej 100 mln EUR do 250 mln EUR;</p> <p>plus</p> <p>e) 0,25 % części WP powyżej 250 mln EUR.</p>
--	--	--	--

			<p>Metoda C</p> <p>Kwota funduszy własnych instytucji płatniczej jest równa co najmniej stosownemu wskaźnikowi, określone w lit. a), pomnożonemu przez współczynnik mnożenia, określony w lit. b), i przez współczynnik korygujący k, określony w ust. 2.</p> <p>a) Stosowny wskaźnik jest sumą następujących elementów:</p> <ul style="list-style-type: none">(i) dochodów z odsetek;(ii) kosztów odsetek;(iii) otrzymanych prowizji i opłat; oraz(iv) innych dochodów operacyjnych. <p>Każdy element sumy uwzględnia się z jego znakiem dodatnim lub ujemnym. Przy obliczaniu stosownego wskaźnika nie uwzględnia się dochodów z tytułu zdarzeń nadzwyczajnych lub występujących nieregularnie. Wydatki na usługi świadczone w ramach outsourcingu przez osoby trzecie mogą obniżyć stosowny wskaźnik, jeżeli wydatki te ponoszone są przez przedsiębiorstwo podlegające nadzorowi na mocy niniejszej dyrektywy. Stosowny wskaźnik obliczany jest na podstawie obserwacji z dwunastu miesięcy na koniec poprzedniego roku obrachunkowego. Stosowny wskaźnik obliczany jest w odniesieniu do poprzedniego roku obrachunkowego. Niemniej jednak fundusze własne obliczone według metody C nie mogą być niższe niż 80 % średniej z ostatnich trzech lat obrachunkowych dla stosownego wskaźnika. Jeżeli dane zweryfikowane przez biegłego rewidenta nie są dostępne, można</p>
--	--	--	--

				<p>wykorzystać dane szacunkowe przedsiębiorstwa.</p> <p>b) Współczynnik mnożenia wynosi:</p> <p>(i) 10 % części stosownego wskaźnika do 2,5 mln EUR;</p> <p>(ii) 8 % części stosownego wskaźnika od 2,5 mln EUR do 5 mln EUR;</p> <p>(iii) 6 % części stosownego wskaźnika od 5 mln EUR do 25 mln EUR;</p> <p>(iv) 3 % części stosownego wskaźnika od 25 mln EUR do 50 mln EUR;</p> <p>(v) 1,5 % powyżej 50 mln EUR.</p>
Art. 76 ust.2 i 3a	<p>b) w ust. 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu: „5) kapitał zapasowy; 6) pozostałe kapitały rezerwowe.”;</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy usługi inicjowania transakcji płatniczej w celu dokonania zapłaty odbiorcy, któremu ten dostawca świadczy usługę rachunku płatniczego lub usługę acquiringu, a ten sposób zapłaty jest oferowany płatnikowi przez odbiorcę we współpracy z tym dostawcą usługi inicjowania transakcji</p>			

	<p>płatniczej, zainicjowana transakcja płatnicza wlicza się do transakcji płatniczych będących podstawą naliczania wymaganych funduszy własnych tego dostawcy usługi inicjowania transakcji płatniczej.”,</p> <p>d) uchyla się ust. 3a,</p> <p>e) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W przypadku gdy instytucja płatnicza udziela kredytów płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3, wymóg, o którym mowa w ust. 4, zwiększa się o 5% średniej stanów należności na koniec każdego miesiąca z tytułu kredytów płatniczych udzielonych w ciągu ostatniego roku obrotowego.”;</p>			
art. 78 ust. 7	<p>64) w art. 78:</p> <p>a) w ust. 7 wyrazy „może wyrazić” zastępuje się wyrazami „wyraża”,</p> <p>b) dodaje się ust. 9 i 10 brzmieniu: „9. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy usługi inicjowania transakcji płatniczej w celu dokonania zapłaty temu dostawcy, środki otrzymane przez dostawcę nie podlegają ochronie. 10. Przepisy ust. 1–3 mają odpowiednio zastosowanie do transakcji, o której mowa w art. 76 ust. 2a.”;</p>		Art. 10 (2)	2. Jeżeli instytucja płatnicza ma obowiązek chronić środki pieniężne zgodnie z ust. 1 i część tych środków ma być wykorzystywana do celów przyszłych transakcji płatniczych, a pozostała kwota – do celów usług innych niż usługi płatnicze, ta część środków pieniężnych, która ma być wykorzystana do celów przyszłych transakcji płatniczych, również podlega wymogom ust. 1. W przypadku gdy taka część jest zmienna lub nieznaną z wyprzedzeniem, państwa członkowskie zezwalają instytucjom płatniczym na stosowanie przepisów niniejszego ustępu na podstawie reprezentatywnej części uznawanej za wykorzystywaną do celów usług płatniczych, pod warunkiem że taką reprezentatywną część można rozsądnie oszacować na podstawie danych historycznych w sposób zadowalający właściwe organy.
Art. 84 ust. 3;	<p>65) w art. 84 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Agent może rozpocząć świadczenie usług płatniczych po wpisaniu do rejestru.”;</p>		Art. 19 (2)	2. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia daną instytucję płatniczą o tym, czy dany agent został wpisany do rejestru przewidzianego w art. 14. Po wpisaniu do rejestru agent

				może rozpocząć świadczenie usług płatniczych.
Art. 85 ust. 2	<p>66) w art. 85:</p> <p>a) w ust. 2:</p> <p>– pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) imiona i nazwiska oraz funkcje osób odpowiedzialnych za zarządzanie agentem, a także – w przypadku agentów innych niż dostawcy podlegający nadzorowi w rozumieniu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym lub ich jednostki zależne – dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają właściwe kompetencje oraz, że nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, lub przestępstwo skarbowe;”</p> <p>– dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p> <p>„5) wykaz usług płatniczych instytucji płatniczej, do świadczenia których agent jest upoważniony, oraz</p> <p>6) numer identyfikacji podatkowej (NIP) agenta, jeżeli taki posiada.”</p>		Art. 19 (1)	<p>Korzystanie z usług agentów, oddziałów lub podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu</p> <p>1. W przypadku gdy instytucja płatnicza zamierza świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, przekazuje ona właściwym organom swojego państwa członkowskiego pochodzenia następujące informacje:</p> <p>a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres agenta;</p> <p>b) opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, z których będzie korzystał agent w celu dopełnienia obowiązków związanych z zapobieganiem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849; opis ten należy bezzwłocznie aktualizować w przypadku każdej istotnej zmiany danych przekazanych w ramach pierwotnego powiadomienia;</p> <p>c) tożsamość dyrektorów i osób odpowiedzialnych za zarządzanie agentem, którego usługi mają być wykorzystywane w ramach świadczenia usług płatniczych, a także – w przypadku agentów innych niż dostawcy usług płatniczych – dokumentację potwierdzającą, że posiadają oni właściwe kompetencje i reputację;</p> <p>d) usługi płatnicze instytucji płatniczej, do świadczenia których dany agent jest upoważniony; oraz</p> <p>e) w stosownych przypadkach, unikatowy kod lub numer identyfikacyjny agenta.</p>

Art. 85 ust. 3	w art. 85: b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu: „3. Opis, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, podlega niezwłocznej aktualizacji w przypadku każdej istotnej okoliczności objętej pierwotnym powiadomieniem.		Art. 19 (2)	2. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia daną instytucję płatniczą o tym, czy dany agent został wpisany do rejestru przewidzianego w art. 14. Po wpisaniu do rejestru agent może rozpocząć świadczenie usług płatniczych.
Art. 85 ust. 4-5	w art. 85: 4. W terminie 2 miesięcy od otrzymania zawiadomienia wraz z wnioskiem, o których mowa w ust. 1, KNF wpisuje albo odmawia wpisu agenta do rejestru, o czym niezwłocznie powiadamia krajową instytucję płatniczą. 5. Dokumentacją potwierdzającą posiadanie właściwych kompetencji przez osobę odpowiedzialną za zarządzanie agentem może być w szczególności oświadczenie krajowej instytucji płatniczej lub osoby zarządzającej agentem potwierdzające posiadanie właściwych kompetencji przez tę osobę.”;		Art. 19 (4)	4. Jeżeli po przeprowadzeniu działań w celu sprawdzenia tych informacji właściwe organy nie są przekonane o prawidłowości informacji dostarczonych im zgodnie z ust. 1, odmawiają wpisania agenta do rejestru przewidzianego w art. 14 i bez zbędnej zwłoki informują o tym instytucję płatniczą.
art. 87 ust. 1a	67) w art. 87 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Instytucje płatnicze powiadamiają KNF niezwłocznie o wszelkich zmianach dotyczących korzystania z usług innych przedsiębiorców, którym powierzono wykonywanie czynności operacyjnych oraz agentów.”;		Art. 19 (8)	8. Instytucje płatnicze bez zbędnej zwłoki informują właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o wszelkich zmianach dotyczących korzystania z podmiotów świadczących usługi w ramach outsourcingu oraz, zgodnie z procedurą określoną w ust. 2, 3 i 4, z agentów, w tym dodatkowych agentów.[87/1a]

<p>Art. 91-98</p>	<p>68) tytuł działu V otrzymuje brzmienie: „Podejmowanie i prowadzenie przez instytucje płatnicze oraz przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku działalności na terytorium państwa goszczącego”;</p> <p>69) w art. 91 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może wykonywać usługę dostępu do informacji o rachunku na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;</p> <p>70) w art. 92: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamiają KNF, w formie pisemnej, o zamiarze świadczenia usług płatniczych na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, zamierzający świadczyć usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta, wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, składają wniosek</p>		<p>Art. 28 (1)-(4)</p>	<p>1. Każda posiadająca zezwolenie instytucja płatnicza, która korzystając ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług, zamierza po raz pierwszy świadczyć usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż jej państwo członkowskie pochodzenia, przekazuje właściwym organom w swoim państwie członkowskim pochodzenia następujące informacje:</p> <p>a) nazwę, adres i, o ile ma to zastosowanie, numer zezwolenia danej instytucji płatniczej;</p> <p>b) państwo lub państwa członkowskie, w których zamierza prowadzić działalność;</p> <p>c) rodzaj lub rodzaje usług płatniczych, które mają być świadczone;</p> <p>d) w przypadku gdy dana instytucja płatnicza zamierza korzystać z usług agenta – informacje wymienione w art. 19 ust. 1;</p> <p>e) w przypadku gdy dana instytucja płatnicza zamierza korzystać z usług oddziału – informacje wymienione w art. 5 ust. 1 lit. b) i e) w odniesieniu do działalności w zakresie usług płatniczych w przyjmującym państwie członkowskim, opis struktury organizacyjnej oddziału oraz tożsamość osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem.</p> <p>W przypadku gdy instytucja płatnicza zamierza w ramach outsourcingu zlecić wykonywanie funkcji operacyjnych usług płatniczych innym podmiotom w przyjmującym państwie członkowskim, powiadamia o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.</p> <p>2. W terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1, właściwe organy</p>
-------------------	---	--	----------------------------	---

	<p>o dokonanie wpisu oddziału, informacji o świadczeniu usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta do rejestru.”,</p> <p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę państwa członkowskiego, na którego terytorium krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta; 2) nazwę (firmę) i siedzibę i adres krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku; 3) nazwę (firmę) i adres oddziału lub imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, numer identyfikacji podatkowej (NIP) agenta, jeżeli taki posiada, oraz siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności; 4) opis struktury organizacyjnej oddziału, program działalności i plan finansowy na okres co najmniej trzyletni, a także opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3, w odniesieniu do oddziału - w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie 		<p>państwa członkowskiego pochodzenia przekazują je właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.</p> <p>W terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji od właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego dokonują oceny tych informacji i przekazują właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia stosowne informacje w związku z zamierzonym świadczeniem usług płatniczych przez daną instytucję płatniczą w ramach korzystania ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług.</p> <p>Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego informują właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w szczególności o wszelkich uzasadnionych powodach do obaw w związku z zamierzonym zaangażowaniem agenta lub utworzeniem oddziału, w odniesieniu do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/849.</p> <p>W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie zgadzają się z oceną właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przekazują tym ostatnim organom uzasadnienie swojej decyzji.</p> <p>Jeżeli ocena właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, w szczególności w świetle informacji otrzymanych od właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, nie jest pozytywna, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia odmawiają zarejestrowania agenta lub oddziału lub cofają rejestrację, jeżeli została już ona dokonana. [92]</p> <p>3. W terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują swoją decyzję właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego oraz danej instytucji płatniczej. [92]</p> <p>Po wpisaniu do rejestru, o którym mowa w art. 14, agent lub oddział mogą rozpocząć działalność w danym</p>
--	--	--	---

	<p>usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze przez oddział;</p> <p>5) opis mechanizmów kontroli wewnętrznej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 3 w zakresie związanym z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu - w przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierza świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta;</p> <p>6) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem lub działalnością agenta, a w przypadku agentów innych niż dostawcy podlegający nadzorowi w rozumieniu ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym lub ich jednostki zależne – także dokumentację potwierdzającą, że osoby te posiadają właściwe kompetencje oraz że nie zostały prawomocnie skazane za przestępstwa wymienione w art. 85 ust. 2 pkt 4;</p> <p>7) wykaz usług płatniczych, które krajowa instytucja płatnicza zamierza świadczyć na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 1, odpowiednio przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta;</p> <p>8) informację o dacie planowanego</p>			<p>przyjmującym państwie członkowskim. Instytucja płatnicza powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o dacie rozpoczęcia swojej działalności za pośrednictwem agenta lub oddziału w danym przyjmującym państwie członkowskim. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują o tym właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego. [92]</p> <p>4. Instytucja płatnicza bez zbędnej zwłoki informuje właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o wszelkich istotnych zmianach dotyczących informacji przekazanych zgodnie z ust. 1, łącznie z dodatkowymi agentami, oddziałami lub podmiotami świadczącymi usługi w ramach outsourcingu w przyjmujących państwach członkowskich, w których prowadzi ona działalność. Zastosowanie ma procedura określona w ust. 2 i 3. [92]</p>
--	---	--	--	--

	<p>rozpoczęcia działalności na terytorium goszczącego państwa członkowskiego - w przypadku krajowej instytucji płatniczej albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zamierzających świadczyć usługi płatnicze na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w ramach działalności transgranicznej.”,</p> <p>d) w ust. 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w pkt 2 po wyrazach „oddziału krajowej instytucji płatniczej” dodaje się przecinek i wyrazy „albo dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”, - w pkt 4 po wyrazach „krajowa instytucja płatnicza” dodaje się wyrazy „albo dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku”, <p>e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>„6. Dokumentacją potwierdzającą posiadanie właściwych kompetencji przez osobę odpowiedzialną za zarządzanie agentem może być w szczególności oświadczenie krajowej instytucji płatniczej lub osoby zarządzającej agentem potwierdzające posiadanie właściwych kompetencji przez tę osobę.”;</p> <p>71) art. 93 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 93. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 92 ust. 1, po zapoznaniu się z oceną dotyczącą informacji zawartych w tym zawiadomieniu oraz zastrzeżeniami</p>			
--	--	--	--	--

przekazanymi przez właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego, w szczególności informacjami, o których mowa w art. 92 ust. 5 pkt 4, KNF:

- 1) przekazuje swoje stanowisko dotyczące zawiadomienia właściwemu organowi nadzorcemu goszczącego państwa członkowskiego;
- 2) dokonuje wpisu do rejestru odpowiednio oddziału, informacji o świadczenia usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta, albo wydaje decyzję o odmowie dokonania takiego wpisu, albo o wykreśleniu z rejestru, jeżeli wpis ten został uprzednio dokonany.

2. W przypadku gdy KNF nie zgadza się z oceną oraz zastrzeżeniami, o których mowa w ust. 1, stanowisko o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera uzasadnienie.

3. Stanowisko lub decyzję, o których mowa w ust. 1, KNF przekazuje instytucji płatniczej, która złożyła do KNF zawiadomienie, o którym mowa w art. 92 ust. 1, albo dostawcy świadczącemu wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

4. Krajowa instytucja płatnicza oraz dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF o dacie rozpoczęcia działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych na terytorium goszczącego państwa członkowskiego przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta. KNF przekazuje taką informację niezwłocznie właściwemu organowi goszczącego państwa członkowskiego.

5. Data, o której mowa w ust. 4, nie może być wcześniejsza niż data wpisu do

	<p>rejestrze oddziału, informacji o świadczenia usług w ramach działalności transgranicznej lub agenta.”;</p> <p>art. 94 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 94. O zamiarze dokonania zmiany danych, o których mowa w art. 92 ust. 2, w tym o każdym nowym agencie i oddziale, krajowa instytucja płatnicza zawiadamia, w formie pisemnej, KNF; przepisy art. 92 ust. 3–6 i art. 93 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>72) po art. 94 dodaje się art. 94a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 94a. Krajowa instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze powierzenia przedsiębiorcy z innego państwa członkowskiego niż Rzeczpospolita Polska wykonywania czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych.”;</p> <p>73) uchyla się art. 95;</p> <p>74) w art. 96 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Dostawca świadczący wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku na terytorium innego państwa członkowskiego niż Rzeczpospolita Polska może wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi dostępu do informacji o rachunku przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta.”;</p> <p>75) art. 97 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 97. 1. W terminie miesiąca od dnia otrzymania przez KNF od właściwych organów nadzorczych macierzystego państwa członkowskiego informacji wskazanych w art. 92 ust. 2, KNF przekazuje tym organom ocenę oraz zastrzeżenia w związku z zamierzonym świadczeniem usług płatniczych przez daną unijną instytucję płatniczą albo</p>			
--	---	--	--	--

dostawcę, o którym mowa w art. 96 ust. 2. Zastrzeżenia mogą obejmować w szczególności okoliczności dotyczących stwierdzenia przez KNF wystąpienia uzasadnionych podstawy do podejrzeń, że w związku z zamierzonym świadczeniem usług przez unijną instytucję płatniczą albo dostawcę, o którym mowa w art. 96 ust. 2, świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta jest popełniane albo zostało popełnione przestępstwo, o którym mowa w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego, usiłowano popełnić takie przestępstwo lub popełnienie takiego przestępstwa jest zamierzone, lub świadczenie usług przez oddział, w ramach działalności transgranicznej lub za pośrednictwem agenta mogłoby zwiększyć ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

2. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, może rozpocząć wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług płatniczych w dniu wskazanym właściwemu organowi państwa macierzystego jako data planowanego rozpoczęcia takiej działalności.”;

76) uchyla się art. 98;

77) po art. 98a dodaje się art. 98b w brzmieniu:

„Art. 98b. 1. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, przekazuje KNF roczne sprawozdanie dotyczące działalności na terytorium Rzeczypospolitej

	<p>Polskiej.</p> <p>2. Unijna instytucja płatnicza albo dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu poprzedniego roku obrotowego, przekazuje KNF roczne sprawozdania obejmujące informację o wykonanych transakcjach płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym dane o ich wartości, liczbie oraz strukturze walutowej.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, formę i sposób sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność zapewnienia KNF dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2.”;</p>			
art. 102 ust. 1 pkt 1	<p>78) tytuł działu VI otrzymuje brzmienie: „Nadzór nad krajowymi instytucjami płatniczymi oraz działalnością unijnych instytucji płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;</p> <p>79) w art. 102: a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „art. 99 ust. 2” dodaje się wyrazy „wraz z określeniem celu takiego wezwania”,</p>	T	Art. 23 (1)	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przeprowadzane przez właściwe organy kontrole mające na celu sprawdzanie ciągłości przestrzegania przepisów niniejszego tytułu były proporcjonalne, adekwatne i odpowiednie do ryzyk, na które narażone są instytucje płatnicze.</p> <p>W celu sprawdzenia przestrzegania przepisów niniejszego tytułu właściwe organy są uprawnione w szczególności do podjęcia następujących kroków:</p> <p>a)zażądania od instytucji płatniczej dostarczenia wszelkich informacji niezbędnych do monitorowania przestrzegania przepisów, wraz z określeniem celu takiego żądania, stosownie do sytuacji, i terminu, w którym informacje te należy przedstawić;</p>

				<p>b)przeprowadzenia inspekcji w pomieszczeniach instytucji płatniczej, każdego agenta lub oddziału świadczącego usługi płatnicze, za których działania odpowiedzialność ponosi dana instytucja płatnicza, lub każdego podmiotu świadczącego usługi w ramach outsourcingu;</p> <p>c)wydania zaleceń, wytycznych, a w stosownych przypadkach – wiążących przepisów administracyjnych;</p> <p>d) zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 13.</p>
Art. 102 ust. 3	<p>b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. KNF, w drodze decyzji, może nakazać unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2, wykonującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze za pośrednictwem agenta, wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zachodzą okoliczności utrudniające zapewnienie prawidłowej komunikacji, w tym zgłaszanie informacji dotyczących przestrzegania przepisów działu II i III, lub sprawowanie nadzoru.”;</p>		Art. 29 (4)-(7)	<p>4. Państwa członkowskie mogą wymagać od instytucji płatniczych, które prowadzą działalność na ich terytorium za pośrednictwem agentów w ramach swobody przedsiębiorczości i których siedziba zarządu znajduje się w innym państwie członkowskim, by wyznaczyły centralny punkt kontaktowy na ich terytorium w celu zapewnienia odpowiedniej komunikacji i zgłaszania informacji dotyczących przestrzegania przepisów tytułów III i IV, bez uszczerbku dla wszelkich przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, oraz w celu ułatwienia sprawowania nadzoru przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich, w tym poprzez dostarczanie właściwym organom, na wniosek, dokumentów i informacji.</p> <p>5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych precyzujących kryteria, które mają być stosowane podczas określania, zgodnie z zasadą proporcjonalności, okoliczności, w jakich wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego jest właściwe, oraz funkcji tych punktów kontaktowych, na podstawie ust. 4. Te projekty regulacyjnych standardów technicznych uwzględniają w szczególności:</p>

			<p>a) całkowity wolumen i wartość transakcji przeprowadzonych przez daną instytucję płatniczą w przyjmujących państwach członkowskich;</p> <p>b) rodzaj świadczonych usług płatniczych; oraz</p> <p>c) całkowitą liczbę agentów mających siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim.</p> <p>EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 13 stycznia 2017 r.</p> <p>6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających ramy współpracy i wymiany informacji między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym tytułem i w celu monitorowania przestrzegania przepisów prawa krajowego transponujących tytuły III i IV. W projektach regulacyjnych standardów technicznych określa się metodę, środki i szczegóły współpracy w dziedzinie nadzoru nad instytucjami płatniczymi prowadzącymi działalność transgraniczną, a w szczególności zakres i sposób postępowania z informacjami będącymi przedmiotem wymiany, aby zapewnić spójny i skuteczny nadzór nad instytucjami płatniczymi świadczącymi usługi płatnicze w wymiarze transgranicznym.</p> <p>W tych projektach regulacyjnych standardów technicznych określa się również środki i szczegóły wszelkich sprawozdań wymaganych przez przyjmujące państwa członkowskie od instytucji płatniczych dotyczących działalności w zakresie usług płatniczych prowadzonej na ich terytoriach zgodnie z ust. 2, w tym częstotliwość takich sprawozdań.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 13 stycznia 2018 r.</p>
--	--	--	--

				7. Komisji powierza się uprawnienie do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
Art. 103 ust.6	80) w art. 103 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii KNF, szczegółowy tryb wykonywania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych, uwzględniając konieczność skutecznego sprawowania nadzoru.”;			Dodane w celu określenia jasnych zasad przeprowadzania kontroli w krajowych instytucjach płatniczych
Art. 105a	81) po art. 105 dodaje się art. 105a w brzmieniu : „Art. 105a. KNF, po przeprowadzeniu oceny otrzymanych od właściwego organu nadzorczego goszczącego państwa członkowskiego informacji o nieprzestrzeganiu przez krajową instytucję płatniczą prowadzącą działalność za pośrednictwem oddziału albo agenta na terytorium goszczącego państwa członkowskiego obowiązujących przepisów prawa państwa goszczącego odpowiadającym przepisom ustawy, niezwłocznie podejmie działania mające na celu przywrócenie stanu zgodnego z przepisami tego państwa regulującymi obowiązki informacyjne w zakresie świadczenia usług płatniczych oraz prawa i obowiązki w zakresie dostarczania usług płatniczych i korzystania z nich. KNF niezwłocznie powiadamia o podjętych środkach właściwe organy nadzorcze goszczącego państwa członkowskiego oraz właściwe organy innego zainteresowanego państwa członkowskiego.”;	T	Art. 30 (1)-(4)	1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, w przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ustali, że instytucja płatnicza posiadająca agentów lub oddziały na jego terytorium nie przestrzega niniejszego tytułu lub przepisów prawa krajowego transponujących tytuły III lub IV, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, po przeprowadzeniu oceny informacji otrzymanych na podstawie akapitu pierwszego, bez zbędnej zwłoki podejmuje wszystkie stosowne środki w celu zapewnienia, by dana instytucja płatnicza położyła kres takiej nieprawidłowości. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie powiadamia o tych środkach właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego oraz właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego. [92/12] 2. W sytuacjach nadzwyczajnych, gdy niezbędne jest niezwłoczne działanie, aby zaradzić poważnemu zagrożeniu dla zbiorowych interesów użytkowników usług płatniczych w przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego

				<p>mogą – równolegle z transgraniczną współpracą między właściwymi organami i w oczekiwaniu na podjęcie środków przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z art. 29 – podjąć środki zapobiegawcze. [92/13]</p> <p>3. Wszelkie środki zapobiegawcze na podstawie ust. 2 są odpowiednie i proporcjonalne do zamierzonego celu, czyli zapewnienia ochrony przed poważnym zagrożeniem dla zbiorowych interesów użytkowników usług płatniczych w przyjmującym państwie członkowskim. Środki te nie mogą skutkować preferencyjnym traktowaniem użytkowników usług płatniczych danej instytucji płatniczej w przyjmującym państwie członkowskim w stosunku do użytkowników usług płatniczych danej instytucji płatniczej w innych państwach członkowskich. [92/14]</p> <p>Środki zapobiegawcze mają charakter tymczasowy i zaprzestaje się ich stosowania, gdy zaradzi się stwierdzonym poważnym zagrożeniom, w tym z pomocą właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia lub we współpracy z tymi organami lub z EUNB zgodnie z art. 27 ust. 1.</p> <p>4. Jeżeli jest to możliwe w sytuacji nadzwyczajnej właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego informują z wyprzedzeniem, a w każdym razie bez zbędnej zwłoki, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i właściwe organy każdego innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję i EUNB – o środkach zapobiegawczych podjętych na podstawie ust. 2 oraz o uzasadnieniu podjęcia tych środków. [92/15]</p>
Art. 107 ust. 1, 6, 6a, 6b	<p>w art. 107:</p> <p>83) w art. 107:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego w wezwaniu, o którym mowa w pkt 1,” zastępuje się wyrazem „niezwłocznie”;</p>		Art. 31 (1)	<p>1. Wszelkie środki podjęte przez właściwe organy na podstawie art. 23, 28, 29 lub 30 obejmujące sankcje lub ograniczenia w korzystaniu ze swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości są odpowiednio uzasadniane i przekazywane zainteresowanej instytucji płatniczej. [92/16]</p>

	<p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, KNF niezwłocznie powiadamia właściwe organy nadzorcze macierzystego państwa członkowskiego, właściwe organy innego zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisję Europejską oraz EUNB o zastosowanych środkach nadzorczych, a także uzasadnia ich zastosowanie.”;</p> <p>c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu: „6a. Środki, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, stosowane przez KNF są odpowiednie i proporcjonalne do zapewnienia ochrony przed poważnym zagrożeniem dla zbiorowych interesów użytkowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie powodują preferencyjnego traktowania użytkowników danej instytucji płatniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do użytkowników danej instytucji płatniczej w innych państwach członkowskich.</p> <p>6b. KNF stosuje środki, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, do czasu usunięcia stwierdzonych poważnych zagrożeń, w szczególności przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego albo we współpracy z tymi organami lub z EUNB.”;</p>			
--	--	--	--	--

<p>Art. 108 ust. 1 pkt 4</p>	<p>84) W art. 108 w ust.1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) EUNB.”;</p>		<p>Art. 26 (1) (2)</p>	<p>1. Właściwe organy poszczególnych państw członkowskich współpracują ze sobą i, w stosownych przypadkach, z EBC i krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, EUNB oraz z innymi odpowiednimi właściwymi organami wyznaczonymi na mocy przepisów prawa Unii lub prawa krajowego mających zastosowanie do dostawców usług płatniczych.</p> <p>2. Państwa członkowskie umożliwiają ponadto wymianę informacji między swoimi właściwymi organami a:</p> <p>a)właściwymi organami innych państw członkowskich odpowiedzialnymi za udzielanie zezwoleń instytucjom płatniczym i nadzór nad nimi;</p> <p>b)EBC i krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich działającymi w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną i odpowiedzialnych za nadzór oraz, w stosownych przypadkach, innymi organami publicznymi odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatności i rozrachunku;</p> <p>c)innymi odpowiednimi organami wyznaczonymi zgodnie z niniejszą dyrektywą, dyrektywą (UE) 2015/849 i innymi przepisami prawa Unii mającymi zastosowanie do dostawców usług płatniczych, takimi jak przepisy prawa mające zastosowanie do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;</p> <p>d)EUNB, działającym w charakterze organu przyczyniającego się do konsekwentnego i spójnego funkcjonowania mechanizmów nadzorczych, zgodnie z art. 1 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>
------------------------------	---	--	------------------------	--

Art. 109 i 110;	<p>85) w art. 109 wyrazy „z udziałem podmiotu wykonującego czynności operacyjne na podstawie umowy, o której mowa w art. 86 ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ramach działalności transgranicznej”;</p> <p>86) art. 110 otrzymuje brzmienie: „Art. 110. KNF przekazuje właściwemu organowi nadzorcemu goszczącego państwa członkowskiego z własnej inicjatywy istotne informacje, a na jego żądanie –informacje niezbędne do celów współpracy, o której mowa w art. 109, w szczególności w przypadkach stwierdzenia lub podejrzenia naruszenia prawa przez agenta, oddział lub w ramach działalności transgranicznej.”;</p>		Art. 29 (3)	<p>3. Właściwe organy przekazują sobie wzajemnie wszelkie istotne i stosowne informacje, w szczególności w przypadku naruszeń lub podejrzenia naruszeń popełnionych przez agenta lub oddział oraz w przypadku gdy naruszenia te pojawiły się w kontekście korzystania ze swobody świadczenia usług. W tym względzie właściwe organy przekazują, na wniosek, wszystkie stosowne informacje i, z własnej inicjatywy, wszystkie istotne informacje, w tym dotyczące spełniania przez daną instytucję płatniczą warunków przewidzianych w art. 11 ust. 3.</p>
art. 117a – 117e	<p>87) po dziale VI dodaje się działły VIa i VIb w brzmieniu:</p> <p style="text-align: center;">„DZIAŁ VIa Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku</p> <p>Art. 117a. 1. Działalność w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>2. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych.</p> <p>3. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z wykonywaną przez niego działalnością lub posiadać gwarancję bankową lub inne zabezpieczenie roszczeń użytkownika.</p>		Art. 33 (1)(2)	<p>Dostawcy świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku</p> <p>1. Osoby fizyczne lub prawne świadczące wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w pkt 8 załącznika I, są zwolnione ze stosowania procedury i warunków określonych w sekcjach 1 i 2, z wyjątkiem art. 5 ust. 1 lit. a), b), e)–h), j), l), n), p) i q), art. 5 ust. 3 oraz art. 14 i 15. Przepisy sekcji 3 mają zastosowanie, z wyjątkiem art. 23 ust. 3.[DZIAŁ VIIa]</p> <p>2. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, traktuje się jako instytucje płatnicze; nie stosuje się jednak do nich przepisów tytułów III i IV, z wyjątkiem art. 41, 45 i 52 oraz, w stosownych przypadkach, art. 67, 69 i art. 95–98. [DZIAŁ VIIa]</p>

4. Zakres oraz wysokość ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej lub innego zabezpieczenia, o których mowa w ust. 3, powinny być dostosowane do odpowiedzialności, jaką ponosi dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w przypadku nieuprawnionego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieuprawnionego użycia takich informacji oraz do terytorium, na którym ten dostawca wykonuje usługi.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w ust. 3, mając na uwadze konieczność zapewnienia interesów użytkowników oraz uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB.

Art. 117b. 1. Działalność w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru dostawców świadczących te usługi.

2. Wniosek o dokonanie wpisu do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera:

- 1) informacje i dokumenty, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2, 4, 6 i 8;
- 2) opis:
 - a) struktury organizacyjnej, o której mowa w art. 64a ust. 1 pkt 1 lit. a,
 - b) zasad zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 64a ust. 1 pkt 2,
 - c) zasad przeprowadzania audytu wewnętrznego, o którym w art.

	<p>64a ust. 1 pkt 3 lit. a, d) o którym mowa w art. 64a ust. 1 pkt 4 lit a-e i g;</p> <p>3) dokument potwierdzający posiadanie przez niego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia odpowiedniej działalności gospodarczej lub gwarancji bankowej, lub innego zabezpieczenia roszczeń klienta;</p> <p>4) oświadczenie wnioskodawcy o treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 i ...).”; składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>3. Wpis do rejestru dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku następuje w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku lub jego uzupełnienia.</p> <p>4. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wskazując</p>			
--	--	--	--	--

datę zakończenia działalności.

5. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest obowiązany do informowania KNF o liczbie użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku oraz liczbie rachunków, do których dany dostawca zapewnił dostęp w okresie poprzedniego roku kalendarzowego w terminie do 31 stycznia roku następnego.

6. W sprawach nieuregulowanych w ustawie, dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w zakresie świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku, w tym w sprawach odmowy wpisu do rejestru, wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności i wykreślenia wpisu w rejestrze, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 117c. 1. Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku są obowiązani do wnoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki nieprzekraczającej 15%.

2. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1,

2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1
– uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru, oraz mając na uwadze, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.

Art. 117d. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych prowadzona przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku podlega nadzorowi sprawowanemu przez KNF w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie oraz w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.

2. Celem nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku jest zapewnienie zgodności ich działalności z przepisami ustawy, a także ochrona interesów użytkowników.

3. Do nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku przepisy art. 100, art. 101, art. 102 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, art. 103, art. 106 ust. 1 i art. 112 stosuje się odpowiednio.

4. W ramach nadzoru KNF może wydawać dostawcom świadczącym wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zalecenia w zakresie:

- 1) zapewnienia zgodności ich działalności z przepisami ustawy;
- 2) podjęcia środków koniecznych do zapobieżenia naruszeniom interesów użytkowników.

5. W razie stwierdzenia, że dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku nie wykonuje obowiązku

udzielenia informacji, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 1, albo wykonuje ten obowiązek nieprawidłowo, nie wykonał w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 4, utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 103, a także gdy działalność dostawcy jest wykonywana z naruszeniem prawa albo stwarza zagrożenie dla interesów użytkowników, KNF może zastosować środki określone w art. 105 ust. 1 pkt 1–3.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, KNF może także:

- 1) nałożyć na osobę zarządzającą bezpośrednio odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości karę pieniężną do wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto tej osoby, wyliczonego na podstawie średniego wynagrodzenia brutto za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary;
- 2) nałożyć na dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 6, KNF może nałożyć także w przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1.

8. Do nakładania kar, o których mowa w ust. 6 i 7, przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

Art.117e. Do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku stosuje się odpowiednio art. 18, art. 23, art. 27, art. 42, art. 59t, art. 64a ust. 2, 3 i 3a, przepisy wykonawcze wydane na podstawie

	art. 64a ust. 3b, art. 94, art. 98a, art. 98b, art. 99, art. 104, art. 105 ust. 1 pkt 1-4 i 6, art. 106 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 107-111, art. 116 i art. 117.			
Art. 117f- 117w	<p style="text-align: center;">DZIAŁ VIb Małe instytucje płatnicze</p> <p>Art. 117f. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.</p> <p>2. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być wykonywana wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>3. Średnia całkowitej kwoty transakcji płatniczych z poprzednich 12 miesięcy wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym przez agentów, za pośrednictwem których świadczy ono usługi płatnicze, nie może przekraczać kwoty 1 500 000 euro miesięcznie.</p> <p>4. Przy ustalaniu średniej, o której mowa w ust. 3, całkowitą kwotę transakcji płatniczych za dany miesiąc oblicza się przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez NBP, obowiązującego w ostatnim dniu miesiąca poprzedzającego ten miesiąc.</p> <p>5. Mała instytucja płatnicza może prowadzić działalność gospodarczą inną niż świadczenie usług płatniczych oraz działalność, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 1 i ust. 3. Do świadczenia przez małą instytucję płatniczą usługi przeliczenia waluty w ramach wykonania transakcji płatniczej przepis art. 74 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 117g. Działalność w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji</p>		Art. 34	Jeżeli państwo członkowskie korzysta ze zwolnienia zgodnie z art. 32, powiadamia ono o swojej decyzji Komisję do dnia 13 stycznia 2018 r.; niezwłocznie powiadamia ono też Komisję o wszelkich późniejszych zmianach. Ponadto państwo członkowskie informuje Komisję o liczbie osób fizycznych i prawnych objętych zwolnieniem, oraz – co roku – o całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego, zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a).

płatniczej może być wykonywana po uzyskaniu wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych.

Art. 117h. 1. Działalność w charakterze małej instytucji płatniczej może być wykonywana, jeżeli:

- 1) mała instytucja płatnicza posiada rozwiązania organizacyjne pozwalające na:
 - a) wyliczenie całkowitej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych,
 - b) wykonanie obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy;

- 2) osoba zarządzająca małą instytucją płatniczą nie została prawomocnie skazana za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, lub przestępstwo skarbowe.

2. Mała instytucja płatnicza jest obowiązana posiadać:

- 1) program działalności i plan finansowy na okres pierwszych 12 miesięcy działalności, uwzględniający wymóg określony w art. 117f ust. 3;
- 2) aktualną procedurę zarządzania ryzykiem, na które może być narażona.

3. Mała instytucja płatnicza świadcząca usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, może przechowywać środki pieniężne użytkowników

na rachunkach płatniczych użytkowników, przy czym łączna wysokość środków przyjętych dla jednego użytkownika w każdym czasie nie może przekroczyć równowartości w walucie polskiej 2 000 euro.

4. Do małych instytucji płatniczych przepis art. 73 stosuje się odpowiednio.

5. Do obliczania limitu, o którym mowa w ust. 3, przepis art. 117f ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 117i. Mała instytucja płatnicza może świadczyć usługi płatnicze za pośrednictwem agenta oraz powierzyć innemu przedsiębiorcy wykonywanie określonych czynności operacyjnych związanych ze świadczeniem usług płatniczych; przepisy art. 84–90 stosuje się odpowiednio.

Art. 117j. 1. Wniosek o dokonanie wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru zawiera odpowiednio dane:

- 1) wnioskodawcy, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności;
- 2) agentów wnioskodawcy, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę),
 - b) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta;
- 3) oddziałów wnioskodawcy, obejmujące:

	<p>a) nazwę (firmę) oddziału, b) adres oddziału.</p> <p>2. Do wniosku o dokonanie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:</p> <p>1) wykaz usług płatniczych, które mała instytucja płatnicza zamierza świadczyć, wraz z przedstawieniem tych usług w formie schematu graficznego z opisem tych usług oraz wskazaniem, do którego z rodzajów usług określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1-6 należą te usługi;</p> <p>2) oświadczenie wnioskodawcy o treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze małej instytucji płatniczej, określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 i ...).”; składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.</p> <p>Art. 117k. Mała instytucja płatnicza przechowuje dokumenty niezbędne do wykazania spełniania warunków wymaganych do wykonywania działalności przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich wytworzenia lub otrzymania.</p>			
--	--	--	--	--

Art. 117l. Mała instytucja płatnicza zawiadamia KNF o zamiarze zakończenia działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, wskazując datę zakończenia działalności.

Art. 117m. KNF wykreśla wpis małej instytucji płatniczej w rejestrze w przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 117l, a także po uzyskaniu informacji o zgonie przedsiębiorcy. Wykreślenie następuje także po uzyskaniu informacji z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego o wykreśleniu przedsiębiorcy.

Art. 117n. W sprawach nieuregulowanych w ustawie dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w zakresie usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej, w tym w sprawach odmowy wpisu do rejestru, wydania decyzji o zakazie prowadzenia działalności i wykreślenia wpisu w rejestrze, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 117o. Mała instytucja płatnicza chroni środki pieniężne otrzymane od użytkowników, w tym za pośrednictwem agentów lub innego dostawcy w celu wykonania transakcji płatniczych; przepisy art. 78–80 stosuje się odpowiednio.

Art. 117p. 1. Mała instytucja płatnicza zgłasza KNF:

- 1) każde przekroczenie poziomu 1 500 000 euro:
 - a) całkowitej kwoty transakcji płatniczych w danym miesiącu, w tym wykonanych przez agentów, za pośrednictwem których mała

	<p>instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze,</p> <p>b) średniej miesięcznej kwoty transakcji płatniczych za każdy okres ostatnich 3 miesięcy i ostatnich 12 miesięcy, w tym wykonywanych przez agentów, za pośrednictwem których mała instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze;</p> <p>2) wszczęcie postępowania karnego w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 117h ust. 1 pkt 2, lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe przeciwko osobie zarządzającej.</p> <p>2. Do obliczania kwoty transakcji płatniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przepis art. 117f ust. 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie 14 dni od dnia:</p> <p>1) upływu okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 1;</p> <p>2) powzięcia przez małą instytucję płatniczą wiadomości o wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.</p> <p>4. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, KNF może, w drodze decyzji, nałożyć na małą instytucję płatniczą karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 1 000 zł za każdy dzień opóźnienia, nie większej jednak niż 250 000 zł; przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 117r. 1. W przypadku przekroczenia średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych, o której mowa w art. 117f ust. 3, mała instytucja płatnicza, niezależnie od obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 117p ust. 1 pkt 1 lit. b:</p> <p>1) dostosowuje rozmiar prowadzonej</p>			
--	---	--	--	--

	<p>działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 117f ust. 3, albo</p> <p>2) składa wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1</p> <p>– w terminie 30 dni od końca okresu, w którym nastąpiło przekroczenie.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, do czasu rozpoznania wniosku przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się. W przypadku odmowy wydania zezwolenia albo umorzenia postępowania termin określony w tym przepisie biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.</p> <p>Art. 117s 1. Mała instytucja płatnicza przekazuje KNF:</p> <p>1) informacje o łącznej wartości i liczbie transakcji płatniczych wykonanych, w tym przez jej agentów:</p> <p>a) w danym kwartale – w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu kończącym dany kwartał,</p> <p>b) w danym roku – w terminie do dnia 31 stycznia następującego po danym roku,</p> <p>c) w danym miesiącu w okresie, o którym mowa w art. 117r ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 zdanie drugie – w terminie do piętnastego dnia miesiąca następującego po danym miesiącu;</p> <p>2) roczne sprawozdanie finansowe wraz z odpisem uchwały albo postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego – w terminie nie dłuższym niż 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania</p>			
--	---	--	--	--

	<p>finansowego przez organ zatwierdzający, jeżeli takie sprawozdanie sporządza.</p> <p>2. KNF informuje Komisję Europejską o liczbie małych instytucji płatniczych oraz całkowitej kwocie transakcji płatniczych wykonanych w danym roku przez małe instytucje płatnicze, w tym także przez ich agentów.</p> <p>Art. 117t. 1. Działalność w zakresie usług płatniczych prowadzona przez małe instytucje płatnicze podlega nadzorowi sprawowanemu przez KNF w zakresie i na zasadach określonych w ustawie oraz w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.</p> <p>2. Celem nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi jest zapewnienie zgodności działalności małych instytucji płatniczych z przepisami ustawy i rozporządzenia (UE) 2015/751, a także ochrona interesów użytkowników.</p> <p>3. Do nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi przepisy art. 100, art. 101, art. 102 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 2, art. 103, art. 106 ust. 1 i art. 112 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. W ramach nadzoru KNF może wydawać małym instytucjom płatniczym zalecenia w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zapewnienia zgodności działalności małej instytucji płatniczej z przepisami ustawy, rozporządzenia (UE) 2015/751 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009;2) podjęcia środków koniecznych do			
--	--	--	--	--

zapobieżenia naruszeniom interesów użytkowników.

5. W razie stwierdzenia, że mała instytucja płatnicza nie wykonuje obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 1, lub obowiązku przekazywania danych, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 2, albo wykonuje je nieprawidłowo, nie wykonała w wyznaczonym terminie zaleceń, o których mowa w ust. 4, lub nakazu, o którym mowa w art. 102 ust. 1 pkt 5, utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 103, a także gdy działalność małej instytucji płatniczej jest wykonywana z naruszeniem prawa albo stwarza zagrożenie dla interesów użytkowników, KNF może zastosować środki określone w art. 105 ust. 1 pkt 1–3.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, KNF może także:

- 1) nałożyć na osobę zarządzającą bezpośrednio odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości karę pieniężną do wysokości trzykrotnego miesięcznego wynagrodzenia brutto tej osoby, wyliczonego na podstawie średniego wynagrodzenia brutto za ostatnie 3 miesiące przed nałożeniem kary;
- 2) nałożyć na małą instytucję płatniczą karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 6, KNF może nałożyć także w przypadku niewykonania zalecenia lub nakazu, o których mowa w art. 106 ust. 1.

8. Do nakładania kar, o których mowa w ust. 6 i 7, przepisy art. 105 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 116 stosuje się odpowiednio.

Art. 117u. Jeżeli działalność hybrydowej małej instytucji płatniczej w zakresie niepolegającym na świadczeniu usług płatniczych narusza lub może naruszać stabilność finansową tej instytucji lub mogłaby ograniczać możliwość sprawowania nadzoru, KNF może, w drodze decyzji, nakazać hybrydowej małej instytucji płatniczej prawne i organizacyjne wyodrębnienie działalności w zakresie usług płatniczych przez utworzenie nowego podmiotu, który będzie prowadził tą działalność; przepis art. 68 stosuje się odpowiednio.

Art. 117w. 1. Mała instytucja płatnicza wnosi wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru w kwocie stanowiącej iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, i stawki nieprzekraczającej 0,025%.

2. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy uiszczenia, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1,
 - 2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1
- uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru, oraz mając na uwadze, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.”;

<p>Art. 120 i art. 122</p>	<p>88) w art. 120 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) osoba zarządzająca biurem nie jest osobą prawomocnie skazaną za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwo przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, lub przestępstwo skarbowe.”;</p> <p>89) w art. 122 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Do wniosku o dokonanie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, dołącza się oświadczenie wnioskodawcy o następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą. Znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w charakterze biura usług płatniczych określone w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 i ...).”. Składający oświadczenie zawiera w nim klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;</p>			<p>Zmiany mające na celu ujednoczenie przepisów dla MIP i BUP</p>
<p>Art. 127 ust. 1 i 2</p>	<p>90) art. 127 otrzymuje brzmienie: „Art. 127. 1. W przypadku przekroczenia średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych, o której mowa w art. 118 ust. 3, biuro usług płatniczych, niezależnie od obowiązku dokonania zgłoszenia, o którym</p>	<p>T</p>	<p>Art. 37 (2)-(5)</p>	<p>2. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący jeden z rodzajów działalności określonych w art. 3 lit. k) ppkt (i) lub (ii) lub oba rodzaje działalności, w przypadku których całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy przekracza 1 mln EUR, przesyłali</p>

	<p>mowa w art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. b:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostosowuje rozmiar prowadzonej działalności w zakresie usług płatniczych do wymogu, o którym mowa w art. 118 ust. 3, 2) składa wniosek o dokonanie wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, o którym mowa w art. 117j ust. 1, lub 3) składa wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 <p>– w terminie 30 dni od końca okresu, w którym nastąpiło przekroczenie.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, do czasu rozpoznania wniosku przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się. W przypadku odmowy wpisu do rejestru małych instytucji płatniczych, odmowy wydania zezwolenia albo umorzenia postępowania termin ten biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna”;</p>			<p>właściwym organom powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, precyzując na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 3 lit. k) ppkt (i) oraz (ii) uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany. Na podstawie tego powiadomienia właściwy organ podejmuje należycie umotywowaną decyzję w oparciu o kryteria, o których mowa w art. 3 lit. k), w przypadku gdy dany rodzaj działalności nie kwalifikuje się jako działalność w ramach ograniczonej sieci, i informuje o tym dostawcę usług. [4/8]</p> <p>3. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący rodzaj działalności określonej w art. 3 lit. l) przesyłali właściwym organom powiadomienie oraz by przedstawiali właściwym organom roczną opinię pokontrolną, poświadczającą, że dany rodzaj działalności jest zgodny z limitami określonymi w art. 3 lit. l). [4/9]</p> <p>4. Niezależnie od ust. 1 właściwe organy informują EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z ust. 2 i 3, podając przy tym informację o wyłączeniu, na mocy którego prowadzona jest danego rodzaju działalność. [4/10]</p> <p>5. Opis działalności będącej przedmiotem powiadomień na mocy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu jest podawany do wiadomości publicznej w rejestrach, o których mowa w art. 14 i 15.</p>
<p>Art. 128 ust. 1 pkt 3;</p>	<p>91) w art. 128 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „art. 127 ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1”;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 37 (2)-(5)</p>	<p>2. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący jeden z rodzajów działalności określonych w art. 3 lit. k) ppkt (i) lub (ii) lub oba rodzaje działalności, w przypadku których całkowita wartość transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich dwunastu miesięcy przekracza 1 mln EUR, przesyłali właściwym organom powiadomienie zawierające opis oferowanych usług, precyzując na podstawie którego wyłączenia określonego w art. 3 lit. k) ppkt (i) oraz (ii) uznaje się, że dany rodzaj działalności jest wykonywany. Na podstawie tego powiadomienia właściwy organ podejmuje należycie umotywowaną decyzję w oparciu o</p>

			<p>kryteria, o których mowa w art. 3 lit. k), w przypadku gdy dany rodzaj działalności nie kwalifikuje się jako działalność w ramach ograniczonej sieci, i informuje o tym dostawcę usług. [4/8]</p> <p>3. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący rodzaj działalności określonej w art. 3 lit. l) przesyłali właściwym organom powiadomienie oraz by przedstawiali właściwym organom roczną opinię pokontrolną, poświadczającą, że dany rodzaj działalności jest zgodny z limitami określonymi w art. 3 lit. l). [4/9]</p> <p>4. Niezależnie od ust. 1 właściwe organy informują EUNB o usługach będących przedmiotem powiadomień zgodnie z ust. 2 i 3, podając przy tym informację o wyłączeniu, na mocy którego prowadzona jest danego rodzaju działalność. [4/10]</p> <p>5. Opis działalności będącej przedmiotem powiadomień na mocy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu jest podawany do wiadomości publicznej w rejestrach, o których mowa w art. 14 i 15.</p>
<p>Art. 131, 132m, 132x, 132y</p>	<p>92) w art. 131 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy zakończenie działalności jest następstwem podjęcia decyzji, o której mowa w art. 74c ust. 3 lub 4 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych lub ogłoszenia upadłości.”;</p> <p>93) w art. 132m ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W przypadku gdy krajowa instytucja pieniądza elektronicznego udziela kredytów płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3, wymóg określony w ust. 2 zwiększa się o 5% średniej stanów należności na koniec każdego miesiąca z tytułu kredytów płatniczych udzielonych w ciągu ostatniego roku obrotowego.”;</p> <p>94) w art. 132x w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p>		<p>w art. 131 dodaje się ust. 3 wyłączający stosowanie ust. 2 tego art. Zgodnie z przepisem art. 131 kasa oszczędnościowo-kredytową w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych zawiadamia KNF o rozpoczęciu tej działalności, wskazując: 1) nazwę (firmę) i siedzibę i adres; 2) numer w rejestrze przedsiębiorców; 3) wykaz świadczonych usług płatniczych; 4) nazwy i adresy posiadanych oddziałów (ust. 1). Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa zawiadamia KNF o zakończeniu działalności przez kasę oszczędnościowo-kredytową w terminie 14 dni od dnia uzyskania takiej informacji ze wskazaniem daty zakończenia działalności przez kasę oszczędnościowo-kredytową (ust. 2). Zgodnie zaś z art. 142 tej ustawy Komisja Nadzoru Finansowego z urzędu dokonuje wykreślenia wpisu z rejestru w przypadku m.in. zakończenia działalności przez kasę oszczędnościowo-kredytową, na podstawie zawiadomienia,</p>

	<p>„Przepisy art. 92 ust. 2-6 oraz art. 93-94a stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>95) w art. 132y w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Przepisy art. 97 stosuje się odpowiednio.”;</p>		<p>o którym mowa w art. 131 ust. 2. W sytuacji przejęcia kasy przez inną spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub bank (art. 74c ust. 3 i 4) oraz ogłoszenia upadłości spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej (art. 74k ustawy o skok) to nie Kasa Krajowa jest instytucją, która jako pierwsza posiada informacje na temat ww. zdarzeń. Instytucją tą jest natomiast sama Komisja Nadzoru Finansowego, stąd zastosowane w projekcie wyłączenie. Przejęcie kasy przez inną kasę lub bank następuje bowiem na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja - w przeciwieństwie do Kasy Krajowej - bierze również czynny udział w postępowaniu upadłościowym, które może być wszczęte wyłącznie na wniosek samej Komisji lub Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.</p> <p>W pkt 94 wprowadza się zmianę w art. 132m, w sposób analogiczny do zmiany w art. 76 ust. 5, wprowadzanej w pkt 66, modyfikując dotychczasowy sposób obliczania wymaganych funduszy własnych dla instytucji pieniądza elektronicznego udzielających kredytów płatniczych</p> <p>W pkt 95 i 96 wprowadza się zmiany redakcyjne dot. odniesień w art. 132x i art. 132y w związku ze zmianami w art. 92 i 97.</p>
Art. 132zu ust. 3	<p>w art. 132zu dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 132zn ust. 3 i 4, art. 132zo ust. 2 zdanie drugie, art. 132zq ust. 4 i 5, oraz dokumenty i informacje dołączane w przypadku, o którym mowa w art. 132zo ust. 3, mogą być przekazane w języku angielskim. W takim przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60) mogą być dokonywane w języku polskim lub angielskim.”;</p>		<p>Zmiana polega na przesądzeniu o możliwości posługiwania się w postępowaniach przed Prezesem NBP dokumentami w języku angielskim. Mając na względzie międzynarodowy aspekt funkcjonowania podmiotów prowadzących schematy płatnicze, konieczność tłumaczenia wszelkich dokumentów wydaje się zbędna. Dodany na wniosek NBP do ustawy o usługach płatniczych przepis określający możliwość przekazywania dokumentów i informacji w języku angielskim (dodanie ust. 3 do art. 132zu), będzie stanowić <i>przepis szczególny stanowiący inaczej</i> w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku</p>

				<p>polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224, z późn. zm.). Wprowadzono również analogiczny przepis do ustawy o ostateczności rozrachunku, w ramach propozycji dodania ust. 2 do art. 19a.</p>
<p>Art. 134 ust. 3 pkt 5 i 6, ust. 4</p> <p>Art. 136 pkt 3, art. 136c, 136d</p>	<p>98) w art. 134:</p> <p>a) w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „dane dotyczące oddziałów krajowej instytucji płatniczej utworzonych w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, obejmujące.”;</p> <p>b) w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) wskazane w pkt 4 lub 5 dane dotyczące podmiotu, za pośrednictwem którego krajowa instytucja płatnicza świadczy usługi płatnicze w innym państwie członkowskim lub informację o świadczeniu takich usług transgranicznie.”;</p> <p>100) w art. 136 w pkt 2 dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) wskazanie świadczonej usługi płatniczej.”;</p> <p>101) po art. 136b dodaje się art. 136c - 136f w brzmieniu: „Art. 136c. Rejestr dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku zawiera: 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące: a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym,</p>		<p>Art. 14 (1) (2)</p>	<p>Rejestracja w państwie członkowskim pochodzenia</p> <p>1. Państwa członkowskie tworzą publiczny rejestr, do którego wpisuje się:</p> <p>a) posiadające zezwolenie instytucje płatnicze oraz ich agentów;</p> <p>b) osoby fizyczne i prawne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 32 lub 33 oraz ich agentów; oraz</p> <p>c) instytucje, o których mowa w art. 2 ust. 5, które na mocy prawa krajowego są uprawnione do świadczenia usług płatniczych.</p> <p>Oddziały instytucji płatniczych są wpisywane do rejestru państwa członkowskiego pochodzenia, jeżeli oddziały te świadczą usługi płatnicze w państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie pochodzenia.</p> <p>2. W publicznym rejestrze wyszczególnione są usługi płatnicze, na świadczenie których instytucja płatnicza uzyskała zezwolenie lub do świadczenia których osoba fizyczna lub prawna została zarejestrowana. W ramach rejestru oddzielnie prowadzony jest wykaz posiadających zezwolenie instytucji płatniczych, a oddzielnie – wykaz osób fizycznych i prawnych, które korzystają ze zwolnienia zgodnie z art. 32 lub 33. Rejestr jest publicznie udostępniany do wglądu, dostępny online i bezzwłocznie aktualizowany.</p>

	<p>o ile dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),</p> <p>c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,</p> <p>d) wskazanie świadczonej usługi płatniczej;</p> <p>3) dane dotyczące agentów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wykonujących działalność agencyjną w zakresie świadczenia usług płatniczych, obejmujące:</p> <p>a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta,</p> <p>b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta;</p> <p>4) dane dotyczące oddziałów dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, obejmujące:</p> <p>a) nazwę (firmę) oddziału,</p> <p>b) adres oddziału;</p> <p>5) dane dotyczące świadczenia przez dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku usług płatniczych w innym państwie członkowskim, obejmujące:</p> <p>a) wykaz państw, w których dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy usługi płatnicze,</p> <p>b) wskazane w pkt 3 lub 4 dane dotyczące podmiotu, za</p>			
--	--	--	--	--

	<p>pośrednictwem którego dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku świadczy usługi płatnicze w innym państwie członkowskim,</p> <p>c) wskazanie świadczonej usługi płatniczej.</p> <p>Art. 136d. Rejestr małych instytucji płatniczych zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer wpisu do rejestru; 2) dane dotyczące małej instytucji płatniczej, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile mała instytucja płatnicza taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności, d) wykaz świadczonych usług płatniczych; 3) dane dotyczące agentów małej instytucji płatniczej, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) agenta, b) siedzibę i adres albo adres głównego miejsca wykonywania działalności agenta; 4) dane dotyczące oddziałów małej instytucji płatniczej, obejmujące: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę) oddziału, b) adres oddziału. <p>Art. 136e. Rejestr podmiotów wykonujących działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art.</p>			
--	--	--	--	--

6c ust. 1 zawiera:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,
 - d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6c ust. 1, obejmujące opis oferowanych usług oraz wskazanie wyłączenia określonego w art. 6 pkt 11 lit. a lub b.

Art. 136f. Rejestr podmiotów prowadzących działalność określoną w art. 6 pkt 12 zawiera:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane dotyczące podmiotu, obejmujące:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - c) siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz adres głównego miejsca wykonywania działalności,
 - d) informacje przekazane w powiadomieniu, o którym mowa w art. 6d ust. 1, obejmujące opis oferowanych usług oraz wskazanie

	<p>wyłączenia określonego w art. 6 pkt 12.”;</p> <p>101) w art. 137 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Wykreślenie podmiotu z rejestru jest dokonywane wraz z pozostawieniem w rejestrze informacji o dokonaniu takiego wykreślenia, przez zamieszczenie przy nazwie takiego podmiotu adnotacji „Wykreślony”.”;</p> <p>102) w art. 138 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Wpis do rejestru na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1, jest dokonywany w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku o dokonanie wpisu, z wyłączeniem przypadków, gdy przepisy ustawy przewidują odrębny termin dla dokonania wpisu.”;</p>			
Art. 139	<p>103) w art. 139 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, biura usług płatniczych, kasy oszczędnościowo-kredytowe, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, podmioty wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, oraz podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 12, są obowiązane zapewnić zgodność danych wpisanych do rejestru ze stanem faktycznym.”;</p> <p>104) w art. 139 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, dostawcy świadczący</p>			

	<p>wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, biura usług płatniczych, kasy oszczędnościowo-kredytowe, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, podmioty wykonujące działalność określoną w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, do których ma zastosowanie art. 6c ust. 1, oraz podmioty prowadzące działalność określoną w art. 6 pkt 12, są obowiązane zapewnić zgodność danych wpisanych do rejestru ze stanem faktycznym.”;</p> <p>105) w art. 142 w ust. 1:</p> <p>a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a) zakończenia przez małą instytucję płatniczą działalności gospodarczej lub działalności w charakterze małej instytucji płatniczej, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117l, nie wcześniej jednak niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu;</p> <p>3b) zakończenia przez dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku działalności gospodarczej lub działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 117b ust. 4, nie wcześniej niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu;”</p> <p>b) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:</p> <p>„5) zakończenia przez podmiot wykonujący działalność określoną w</p>			
--	---	--	--	--

	<p>art. 6 pkt 11 lit. a lub b działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 11 lit. a lub b, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 6c ust. 7, nie wcześniej jednak niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu;</p> <p>6) zakończenia przez podmiot wykonujący działalność określoną w art. 6 pkt 12 działalności gospodarczej lub działalności określonej w art. 6 pkt 12, na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 6d ust. 7, nie wcześniej jednak niż z datą wskazaną w tym zawiadomieniu.”;</p>			
Art. 142a ust. 1	<p>„Art. 142a. 1. KNF niezwłocznie powiadamia EUNB o informacjach wpisywanych do rejestru, w tym o przypadkach wykreślenia z rejestru, wraz z podaniem przyczyn.</p> <p>2. KNF zapewnia prawidłowość oraz bieżącą aktualizację informacji przekazywanych EUNB.</p> <p>Art. 142b. 1. KNF udostępnia na swojej stronie internetowej aktualną informację o unijnych instytucjach płatniczych oraz unijnych instytucjach pieniądza elektronicznego, które zgłosiły zamiar świadczenia usług płatniczych lub prowadzenia działalności związanej z wydawaniem pieniądza elektronicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obejmujące:</p> <p>1) dane dotyczące unijnej instytucji płatniczej lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, obejmujące:</p>	T	<p>Art. 13 (3)</p> <p>Art. 14 (3) (4)</p> <p>Art. 15 (2)</p>	<p>3. Cofnięcie zezwolenia podawane jest przez właściwy organ do wiadomości publicznej, w tym w rejestrach, o których mowa w art. 14 i 15.</p> <p>3. Właściwe organy wpisują do przedmiotowego publicznego rejestru wszelkie przypadki cofnięcia zezwolenia i wszelkie przypadki cofnięcia zwolnienia przyznanego zgodnie z art. 32 lub 33.[142/a1]</p> <p>4. Właściwe organy powiadamiają EUNB o przyczynach cofnięcia zezwolenia i cofnięcia zwolnienia przyznanego zgodnie z art. 32 lub 33.[142/a2]</p> <p>2. Właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają EUNB o informacjach wpisanych do ich rejestrów publicznych, o których mowa w art. 14, w języku zwyczajowo używanym w dziedzinie finansów. [czyli angielskim http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX%3A32010R1031[[Q142a/3]]]</p> <p>2. Państwa członkowskie nakładają wymóg, by dostawcy usług prowadzący jeden z rodzajów działalności</p>

<p>Art. 144 ust. 1, 2, 4, 5</p>	<p>106) w art. 144:</p> <p>a) w ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane bezpośrednio przez płatnika, dostawca ponosi wobec płatnika odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie transakcji płatniczej z zastrzeżeniem art. 44 ust. 2, art. 143 ust. 2 oraz art. 149, chyba że udowodni, że rachunek dostawcy, odbiorcy został”,</p> <p>b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika data waluty nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.”,</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane przez płatnika do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, a w razie potrzeby przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miało miejsca jej nienależyte wykonanie. 2b. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 49 oraz że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana</p>		<p>Art. 89 (1)</p>	<p>1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane bezpośrednio przez płatnika, dostawca usług płatniczych płatnika, bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93, ponosi wobec płatnika odpowiedzialność za prawidłowe wykonanie transakcji płatniczej, chyba że może udowodnić płatnikowi oraz, w stosownych przypadkach, dostawcy usług płatniczych odbiorcy, że dostawca usług płatniczych odbiorcy otrzymał kwotę transakcji płatniczej zgodnie z art. 83 ust. 1. W takim przypadku odpowiedzialność wobec odbiorcy za prawidłowe wykonanie transakcji płatniczej ponosi dostawca usług płatniczych odbiorcy. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika ponosi odpowiedzialność zgodnie z akapitem pierwszym, bez zbędnej zwłoki zwraca on płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależyte wykonanie transakcji płatniczej. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z akapitem pierwszym, niezwłocznie oddaje on do dyspozycji odbiorcy kwotę transakcji płatniczej oraz, w stosownych przypadkach, uznaje rachunek płatniczy odbiorcy odpowiednią kwotą. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota została uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo, zgodnie z art. 87. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika – by data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby</p>
---------------------------------	--	--	--------------------	---

	<p>i nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji, jej nienależytym wykonaniem lub wykonaniem z opóźnieniem.</p> <p>2c. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej, jej nienależyte wykonanie lub wykonanie z opóźnieniem, niezwłocznie rekompensuje dostawcy prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, poniesioną szkodę lub zwraca kwotę zapłaconą w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika.”,</p> <p>d) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy data waluty nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana zgodnie z art. 59.”,</p> <p>e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika – aby data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;</p> <p>wykonana prawidłowo.”;</p>		<p>Art. 89 (2)</p>	<p>uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo. W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, jeżeli zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika, dostawca usług płatniczych płatnika, bez względu na odpowiedzialność ponoszoną zgodnie z niniejszym ustępem, podejmuje, na wniosek, natychmiastowe działania w celu przesłania transakcji płatniczej i powiadamia płatnika o wyniku tych działań. Czynności te są dla płatnika bezpłatne.</p> <p>2. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy – bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93 – ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za prawidłowe przekazanie zlecenia płatniczego dostawcy usług płatniczych płatnika zgodnie z art. 83 ust. 3. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z niniejszym akapitem, niezwłocznie przekazuje on ponownie dane zlecenie płatnicze dostawcy usług płatniczych płatnika. W przypadku opóźnionego przekazania zlecenia płatniczego kwota zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo. Ponadto dostawca usług płatniczych odbiorcy – bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93 – ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za obsługę transakcji płatniczej zgodnie z jego obowiązkami, o których mowa w art. 87. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z niniejszym akapitem, zapewnia on, by kwota transakcji płatniczej była do dyspozycji odbiorcy niezwłocznie po uznaniu nią rachunku dostawcy usług płatniczych odbiorcy. Kwota zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z</p>
--	--	--	------------------------	--

			<p>którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, za którą dostawca usług płatniczych odbiorcy nie ponosi odpowiedzialności zgodnie z akapitami pierwszym i drugim, odpowiedzialność wobec płatnika ponosi dostawca usług płatniczych płatnika. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika ponosi w ten sposób odpowiedzialność, stosownie do sytuacji i bez zbędnej zwłoki zwraca on płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależyte wykonanie transakcji płatniczej. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.</p> <p>Obowiązek, o którym mowa w akapicie czwartym, nie ma zastosowania do dostawcy usług płatniczych płatnika, jeżeli dostawca usług płatniczych płatnika udowodni, że dostawca usług płatniczych odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca usług płatniczych odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, jeżeli zlecenie płatnicze jest inicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy, bez względu na odpowiedzialność ponoszoną zgodnie z niniejszym ustępem, podejmuje, na wniosek, natychmiastowe działania w celu prześledzenia transakcji płatniczej i powiadamia odbiorcę o wyniku tych działań. Czynności te są dla odbiorcy bezpłatne.</p>
--	--	--	---

Art. 144 ust. 2a	<p>W art. 144:</p> <p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest składane przez płatnika do dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, dostawca prowadzący rachunek zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, a w razie potrzeby przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby gdyby nie miało miejsca jej nienależyte wykonanie.</p>		Art. 90 (1)	<p>1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania płatności, dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek – bez uszczerbku dla art. 71 i art. 88 ust. 2 i 3 – zwraca płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależyte wykonanie transakcji płatniczej. [144/1a]</p> <p>Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania płatności spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca usług płatniczych prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 78 i że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i że na transakcję płatniczą nie miała wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji lub nienależytym lub opóźnionym jej wykonaniem. [144/1b]</p>
Art. 144 ust. 2b i 2c	<p>w art. 144:</p> <p>2b. Na dostawcy świadczącym usługę inicjowania transakcji płatniczej spoczywa ciężar udowodnienia, że dostawca prowadzący rachunek dla płatnika otrzymał zlecenie płatnicze zgodnie z art. 49 oraz że – w zakresie jego właściwości – transakcja płatnicza została uwierzytelniona, prawidłowo zapisana i nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z niewykonaniem transakcji, jej nienależytym wykonaniem lub wykonaniem z opóźnieniem.</p> <p>2c. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania transakcji płatniczej jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej, jej nienależyte wykonanie lub wykonanie z opóźnieniem,</p>		art. 90 (2)	<p>2. Jeżeli dostawca świadczący usługę inicjowania płatności jest odpowiedzialny za niewykonanie transakcji płatniczej lub za nienależyte lub opóźnione jej wykonanie, niezwłocznie rekompensuje dostawcy usług płatniczych prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, straty poniesione lub sumy zapłacone w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika. [144/2a]</p>

	<p>niezwłocznie rekompensuje dostawcy prowadzącemu rachunek, na jego wniosek, poniesioną szkodę lub zwraca kwotę zapłaconą w wyniku dokonania zwrotu na rzecz płatnika.”,</p> <p>d) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy data waluty nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana zgodnie z art. 59.”,</p> <p>e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika – aby data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;</p> <p>107) w art. 145:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku przekazania zlecenia płatniczego z opóźnieniem kwota zlecenia zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo. Dostawca płatnika przekazuje dostawcy odbiorcy informację o opóźnieniu w przekazaniu zlecenia płatniczego.”,</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Kwota, o której mowa w ust. 4,</p>			
--	---	--	--	--

	<p>zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;</p> <p>c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu</p>			
Art. 145 ust. 1, 2a, 4a, 6	<p>107) w art. 145:</p> <p>a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku przekazania zlecenia płatniczego z opóźnieniem kwota zlecenia zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo. Dostawca płatnika przekazuje dostawcy odbiorcy informację o opóźnieniu w przekazaniu zlecenia płatniczego.”;</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Kwota, o której mowa w ust. 4, zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.”;</p> <p>c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 5, nie ma zastosowania do dostawcy płatnika, jeżeli dostawca płatnika udowodni, że dostawca odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data</p>		Art. 89 (2)	<p>2. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy – bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93 – ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za prawidłowe przekazanie zlecenia płatniczego dostawcy usług płatniczych płatnika zgodnie z art. 83 ust. 3. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z niniejszym akapitem, niezwłocznie przekazuje on ponownie dane zlecenie płatnicze dostawcy usług płatniczych płatnika. W przypadku opóźnionego przekazania zlecenia płatniczego kwota zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.</p> <p>Ponadto dostawca usług płatniczych odbiorcy – bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93 – ponosi wobec odbiorcy odpowiedzialność za obsługę transakcji płatniczej zgodnie z jego obowiązkami, o których mowa w art. 87. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z niniejszym akapitem, zapewnia on, by kwota transakcji płatniczej była do dyspozycji odbiorcy niezwłocznie po uznaniu nią rachunku dostawcy usług płatniczych odbiorcy. Kwota zostaje uznana na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, za którą dostawca usług płatniczych</p>

	<p>waluty, z którą kwota zostałaby uznana gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.”;</p>		<p>odbiorcy nie ponosi odpowiedzialności zgodnie z akapitami pierwszym i drugim, odpowiedzialność wobec płatnika ponosi dostawca usług płatniczych płatnika. W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika ponosi w ten sposób odpowiedzialność, stosownie do sytuacji i bez zbędnej zwłoki zwraca on płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależycie wykonanie transakcji płatniczej. Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.</p> <p>Obowiązek, o którym mowa w akapicie czwartym, nie ma zastosowania do dostawcy usług płatniczych płatnika, jeżeli dostawca usług płatniczych płatnika udowodni, że dostawca usług płatniczych odbiorcy otrzymał kwotę danej transakcji płatniczej, nawet jeżeli transakcja płatnicza została wykonana z opóźnieniem. W takim przypadku dostawca usług płatniczych odbiorcy uznaje kwotę na rachunku płatniczym odbiorcy z datą waluty nie późniejszą niż data waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja płatnicza została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, jeżeli zlecenie płatnicze jest inicjowane przez odbiorcę lub za jego pośrednictwem, dostawca usług płatniczych odbiorcy, bez względu na odpowiedzialność ponoszoną zgodnie z niniejszym ustępem, podejmuje, na wniosek, natychmiastowe działania w celu prześledzenia transakcji płatniczej i powiadamia odbiorcę o wyniku tych działań. Czynności te są dla odbiorcy bezpłatne.</p>
<p>Art. 146 ust. 1 pkt 1</p>	<p>108) w art. 146: a) w ust. 1: – w pkt 1 po średniku dodaje się wyrazy: „czynności te są dla płatnika bezpłatne;”, – w pkt 2 kropkę zastępuje się</p>		<p>Art. 89 (1)</p> <p>1. W przypadku gdy zlecenie płatnicze jest inicjowane bezpośrednio przez płatnika, dostawca usług płatniczych płatnika, bez uszczerbku dla art. 71, art. 88 ust. 2 i 3 oraz art. 93, ponosi wobec płatnika odpowiedzialność za prawidłowe wykonanie transakcji płatniczej, chyba że może udowodnić płatnikowi oraz, w stosownych</p>

	<p>średnikiem i dodaje się wyrazy: „czynności te są dla odbiorcy bezpłatne.”,</p>		<p>przypadkach, dostawcy usług płatniczych odbiorcy, że dostawca usług płatniczych odbiorcy otrzymał kwotę transakcji płatniczej zgodnie z art. 83 ust. 1. W takim przypadku odpowiedzialność wobec odbiorcy za prawidłowe wykonanie transakcji płatniczej ponosi dostawca usług płatniczych odbiorcy.</p> <p>W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika ponosi odpowiedzialność zgodnie z akapitem pierwszym, bez zbędnej zwłoki zwraca on płatnikowi kwotę niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby nie miało miejsca nienależycie wykonanie transakcji płatniczej.</p> <p>Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego płatnika nie może być późniejsza od daty obciążenia tą kwotą.</p> <p>W przypadku gdy dostawca usług płatniczych odbiorcy ponosi odpowiedzialność zgodnie z akapitem pierwszym, niezwłocznie oddaje on do dyspozycji odbiorcy kwotę transakcji płatniczej oraz, w stosownych przypadkach, uznaje rachunek płatniczy odbiorcy odpowiednią kwotą.</p> <p>Data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie może być późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo, zgodnie z art. 87.</p> <p>W przypadku gdy transakcja płatnicza jest wykonywana z opóźnieniem, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika działającego w imieniu płatnika – by data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy nie była późniejsza od daty waluty, z którą kwota zostałaby uznana, gdyby transakcja została wykonana prawidłowo.</p> <p>W przypadku niewykonanej lub nienależycie wykonanej transakcji płatniczej, jeżeli zlecenie płatnicze jest inicjowane przez płatnika, dostawca usług płatniczych płatnika, bez względu na odpowiedzialność ponoszona zgodnie z niniejszym ustępem, podejmuje, na wniosek,</p>
--	---	--	---

				natychmiastowe działania w celu przesłедzenia transakcji płatniczej i powiadamiania płatnika o wyniku tych działań. Czynności te są dla płatnika bezpłatne.
Art. 146 ust. 2	b) w ust. 2 po wyrazie „nienależytego” dodaje się przecinek i wyrazy „w tym opóźnionego,”;		Art. 89 (3)	3. Ponadto dostawcy usług płatniczych ponoszą odpowiedzialność wobec swoich użytkowników usług płatniczych za wszelkie opłaty, za które są odpowiedzialni, oraz za wszelkie odsetki, którymi użytkownik usług płatniczych został obciążony w rezultacie niewykonania transakcji płatniczej lub nienależytego, w tym opóźnionego, jej wykonania.
Art. 148	109) w art. 148 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Obejmuje to rekompensatę w przypadku, gdy którykolwiek z dostawców usług płatniczych nie zastosuje silnego uwierzytelnienia użytkownika.”;		Art. 92 (1)	1. Jeżeli odpowiedzialność dostawcy usług płatniczych zgodnie z art. 73 i 89 można przypisać innemu dostawcy usług płatniczych lub pośrednikowi, ten dostawca usług płatniczych lub pośrednik rekompensują pierwszemu dostawcy usług płatniczych wszelkie straty poniesione lub sumy zapłacone zgodnie z art. 73 i 89. Obejmuje to rekompensatę w przypadku, gdy którykolwiek z dostawców usług płatniczych nie zastosuje silnego uwierzytelnienia klienta.
	110) w art. 150 w ust. 2 po wyrazach „instytucja płatnicza,” dodaje się wyrazy „mała instytucja płatnicza,”; 111) w art. 152 w ust. 1 po wyrazach „instytucji płatniczej,” dodaje się wyrazy „małej instytucji płatniczej,”;			Zmiana wynikająca z dodania do katalogu dostawców usług płatniczych małych instytucji płatniczych
	112) po art. 153a dodaje się art. 153aa w brzmieniu: „Art. 153aa. Kto wbrew obowiązkom, o których mowa w art. 6c ust. 1, nie udziela KNF wymaganych informacji, podlega grzywnie do 500 000 zł.”.			Przepis karny umożliwiający nałożenie grzywny na podmioty działające w ramach tzw. ograniczonej sieci, określonych w art. 6 pkt 11, którzy nie wywiązują się z nałożonych na nich obowiązków informacyjnych w zakresie powiadamiania KNF o przekroczeniu limitów określonych w art. 6c ust. 1.

<p>Art. 2</p>	<p>Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428, 1537, i 2169 i 2491) w art. 60:</p> <p>1) § 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„§ 1. Za termin dokonania zapłaty podatku uważa się:</p> <p>1) przy zapłacie gotówką – dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub w kasie podmiotu obsługującego organ podatkowy lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;</p> <p>2) w obrocie bezgotówkowym – dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika, rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu albo w przypadku zapłaty za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego, zwanego dalej „innym instrumentem płatniczym” – dzień uzyskania potwierdzenia autoryzacji transakcji płatniczej, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r.</p>		<p>Art. 62 (3)</p>	<p>3. Dostawca usług płatniczych nie uniemożliwia odbiorcy żądania od płatnika opłaty, oferowania mu zniżki lub kierkowania jego wyboru w inny sposób tak, by skorzystał z określonego instrumentu płatniczego. Ewentualne zastosowane opłaty nie mogą przekraczać kosztów bezpośrednich ponoszonych przez odbiorcę z tytułu korzystania z określonego instrumentu płatniczego.</p> <p>Dodatkowo, do nowelizowanego w art. 2 projektu art. 60 ustawy Ordynacja Podatkowa dodano zmianę określającą termin dokonania zapłaty podatku w obrocie bezgotówkowym w przypadku płatności podatku kartą płatniczą (zwaną w OP innym instrumentem płatniczym), który będzie dniem uzyskania potwierdzenia autoryzacji transakcji płatniczej, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.</p>
---------------	---	--	------------------------	--

	<p>poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i...).”;</p> <p>2) uchyla się § 2a - § 2c.</p>			
Art. 3	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1049) w art. 2 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:</p> <p>„e) krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, agentów rozliczeniowych, krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, biura usług płatniczych, oddziały unijnych instytucji płatniczych oraz działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agentów tych podmiotów w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i...).”.</p>			Zmiana wynikająca z dodania do katalogu dostawców usług płatniczych małych instytucji płatniczych
Art. 4	<p>Art. 4. W ustawie z dnia z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2016 r. poz. 1224 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 791) w art. 19a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1 mogą być przekazane w języku angielskim. W takim przypadku czynności, o których mowa art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60) mogą być dokonywane w</p>			Patrz wyjaśnienie do dodawanego art. Art. 132zu ust. 3

	języku polskim lub angielskim.”.			
Art. 5	<p>Art. 5. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819 1089, 2102 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 5 po wyrazach „nadzór nad instytucjami płatniczymi,” dodaje się wyrazy „małymi instytucjami płatniczymi, dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku,”;</p> <p>2) w art. 12 w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:</p> <p>„5a) nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi w sprawach:</p> <p>a) odmowy wpisu małej instytucji płatniczej do rejestru oraz zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru,</p> <p>b) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 117t ust. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>5b) nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w sprawach:</p> <p>a) odmowy wpisu dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku do rejestru oraz zakazu wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru,</p> <p>b) nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 106 ust. 2 pkt 1, 117d ust. 6 pkt 2</p>			Zmiana wynikająca z dodania do katalogu dostawców usług płatniczych małych instytucji płatniczych podlegających nadzorowi KNF

	oraz ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”			
Art. 6	<p>Art. 6. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819) w art. 36d pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) umowy o kartę kredytową, o której mowa w art. 2 pkt 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 1), o ile kredytodawca jest jednocześnie wydawcą karty kredytowej.”</p>			Zmiana w art. 36d pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim w związku z wdrożeniem przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (MIFReg), związanych z odesłaniem przepisów do definicji karty kredytowej, o której mowa w art. 2 pkt 34 rozporządzenia MIFReg.
Art. 7	<p>Art. 7. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p>a) w pkt 1 w lit. d po wyrazach „klienta instytucji płatniczej,” dodaje się wyrazy „klienta małej instytucji płatniczej, klienta dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku,”;</p> <p>b) w pkt 3 w lit. a po wyrazach „instytucję płatniczą,” dodaje się wyrazy „małą instytucję płatniczą, dostawcę świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku,”;</p> <p>2) w art. 17 w ust. 1 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:</p> <p>„7) przekazywanie do KNF informacji o liczbie i charakterze skarg wskazujących</p>			Zmiana wynikająca z dodania do katalogu dostawców usług płatniczych małych instytucji płatniczych

	<p>na naruszenia ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, na koniec każdego półrocza, w terminie 2 miesięcy po upływie danego półrocza.”,</p> <p>3) w art. 20 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:</p> <p>„3a) dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku – do wysokości średniej wartości przychodów ogółem w okresie ostatniego roku, w wysokości nie większej niż 0,02% tej średniej;</p> <p>3b) małe instytucje płatnicze – do wysokości stanowiącej iloczyn całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych przez małą instytucję płatniczą i stawki nieprzekraczającej 0,0006%”.</p>			
Art. 8-22	<p>Art. 8. Dostawcy usług płatniczych prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność w zakresie usług płatniczych są obowiązani, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dostosować swoją działalność w zakresie usług płatniczych do przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>Art. 9. 1. Podmiot prowadzący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie określonym w art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w</p>			Przepisy przejściowe

terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie objętym zakresem ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez tego zezwolenia do dnia rozpatrzenia wniosku.

Art. 10. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność w zakresie określonym w art. 6 pkt 11 lub 12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, są obowiązani dostosować swoją działalność w zakresie transakcji płatniczych do przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. 1. Krajowa instytucja płatnicza, która w dniu wejścia w życie ustawy prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowego zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy krajowa instytucja płatnicza, o której mowa w ust. 1, przedkłada Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „KNF”, dokumentację potwierdzającą spełnienie wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli krajowa instytucja płatnicza spełnia wymogi określone w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy informuje tę instytucję o możliwości kontynuowania działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informuje ją o aktualności wpisu do

rejestr, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Jeżeli krajowa instytucja płatnicza nie spełnia wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wydaje zalecenie wykonania wskazanych przez KNF środków niezbędnych do zapewnienia tej zgodności.

5. W przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza nie spełnia po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF cofa zezwolenie.

Art. 12. Przepisy art. 85 ust. 2 i art. 92 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do zawiadomień dokonywanych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. 1. Krajowa instytucja pieniądza elektronicznego oraz oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność gospodarczą w zakresie wydawania pieniądza elektronicznego i świadczenia usług płatniczych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, mogą prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowych zezwoleń.

2. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy KNF dokona weryfikacji spełniania przez podmioty, o których mowa w ust. 1, wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji

pieniądza elektronicznego spełnia wymogi określone w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, informuje o możliwości kontynuowania działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 132a ust. 1 lub w art. 132zh ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz aktualności wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Jeżeli krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego nie spełnia wymogów określonych w dziale VIIa ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF, w terminie 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wydaje zalecenie wykonania wskazanych przez KNF środków niezbędnych do zapewnienia tej zgodności.

5. W przypadku gdy krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego nie spełnia po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wymogów określonych w dziale IV ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, KNF cofa zezwolenie.

Art. 14. Instytucja płatnicza świadcząca usługi płatnicze obejmujące usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dotychczasowego zezwolenia, jeżeli w terminie do dnia 13 stycznia 2020 r. przekaże KNF dokumentację potwierdzającą spełnienie wymogów określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 77 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Usługę taką uznaje się za usługę płatniczą, o której mowa w

art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. 1. Podmiot prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą w zakresie usługi dostępu do informacji o rachunku może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wpisu, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub wniosek o wydanie zezwolenia na świadczenie usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo wniosek o zmianę zezwolenie w celu poszerzenia zakresu świadczonych usług płatniczych o takie usługi, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, do dnia rozpatrzenia tego wniosku.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1, może świadczyć usługi dostępu do informacji o rachunku w sposób, w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 16. 1. Podmiot prowadzący przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie usługi inicjowania transakcji płatniczej może prowadzić tę działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, który w

terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złoży wniosek o wydanie zezwolenia, w tym rozszerzenie istniejącego zezwolenia, na działalność w zakresie usługi inicjowania transakcji płatniczej, może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez tego zezwolenia do dnia rozpatrzenia wniosku.

3. W okresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1, może świadczyć usługi inicjowania transakcji płatniczej w sposób, w jaki były one świadczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 17. 1. Do postępowań o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego, o którym mowa w art. 132a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do postępowań prowadzonych w związku ze złożeniem zawiadomień, o których mowa w art. 132x ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. 1. Dostawca usług płatniczych jest obowiązany spełniać wymogi, o których mowa

w art. 32i ustawy zmienianej w art. 1, po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) wydanego na podstawie art. 98 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, dostawcy prowadzący rachunki płatnicze stosują dotychczasowe regulacje w zakresie bezpieczeństwa płatności.

Art. 19. Obowiązek prowadzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego strony internetowej, o którym mowa art. 14h ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, powstaje po raz pierwszy, jeżeli po upływie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy żaden podmiot nie rozpocznie prowadzenia strony internetowej spełniającej wymogi, o których mowa w art. 14g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 20. Informację, o której mowa w art. 32f ust. 2 i art. 32h ust.1 ustawy zmienianej w art. 1, dostawca usług płatniczych przekazuje po raz pierwszy za okres od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2018 r. w terminie do dnia 31 stycznia 2019 r.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 61 ust. 3, art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 3, art. 76 ust. 6 oraz art. 83 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

	Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
--	--	--	--	--

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

**w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów
dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności
w charakterze krajowej instytucji płatniczej**

Na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres informacji oraz rodzaj i formę dokumentów, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4–10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”, dołączanych przez wnioskodawcę do wniosku o wydanie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej.

§ 2. 1. Program działalności, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4 ustawy, obejmuje:

- 1) założenia strategii zawierające informacje o celach oraz kierunkach rozwoju działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej, z uwzględnieniem danych o przewidywanym rozwoju działalności w zakresie świadczonych usług płatniczych;
- 2) plan marketingowy obejmujący:
 - a) charakterystykę planowanych usług,
 - b) charakterystykę docelowej grupy klientów,
 - c) analizę usług świadczonych przez innych dostawców w zakresie, w jakim dostawcy ci prowadzą działalność konkurencyjną wobec wnioskodawcy,
 - d) strategię kształtowania cen,
 - e) opis zamierzonych kanałów dystrybucji i promocji usług;
- 3) plan działalności operacyjnej zawierający dane dotyczące:
 - a) nakładów inwestycyjnych i źródeł ich finansowania,
 - b) źródeł finansowania działalności operacyjnej,
 - c) realizacji wymogów nadzorczych dotyczących działalności instytucji płatniczych,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

- d) polityki w zakresie zlecenia wykonywania usług płatniczych innym podmiotom, z uwzględnieniem praw i obowiązków wnioskodawcy wynikających z zawieranych umów,
 - e) stosowanych technologii, z uwzględnieniem projektowanej architektury systemów informatycznych, w tym opisu produkcyjnego i zapasowego środowiska teleinformatycznego, opisu zabezpieczeń technicznych i narzędzi, sposobu monitorowania transakcji, przepływu danych, stosowanego oprogramowania oraz bezpieczeństwa danych i systemów,
 - f) przepływu informacji pomiędzy wszystkimi podmiotami uczestniczącymi w realizacji zlecenia płatniczego i przepływu środków pieniężnych pomiędzy rachunkami, ze wskazaniem kolejności ich następowania w ramach świadczenia planowanych usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy, wraz z przedstawieniem tych procesów w formie schematu graficznego z opisem;
- 4) plan organizacji i zarządzania, z opisem struktury organizacyjnej, kompetencji organów, podziału zadań pomiędzy członków zarządu, metod zarządzania i systemów informacji zarządczej, relacji z podmiotem dominującym i innymi podmiotami z grupy, polityki zatrudnienia, a także regulacji wewnętrznych i procedur wnioskodawcy, z uwzględnieniem regulacji i procedur dotyczących ładu korporacyjnego, kontroli wewnętrznej, rachunkowości i badania sprawozdań finansowych oraz osób odpowiedzialnych za ich realizację;
- 5) harmonogram określający planowane terminy realizacji poszczególnych etapów działalności oraz celów strategicznych, określonych w planie działalności operacyjnej.

2. Plan finansowy, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4 ustawy, obejmuje przychody, koszty, zyski i straty, nakłady inwestycyjne, zapotrzebowanie na kapitał, źródła finansowania działalności, przepływy pieniężne, bilans oraz ocenę finansową wraz z oceną dokonywaną na podstawie zestawień planu finansowego i oceną wskaźnikową.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać informację o prowadzeniu lub zamiarze prowadzenia przez wnioskodawcę innej działalności gospodarczej, ze wskazaniem przedmiotu i rozmiaru tej działalności oraz jej wpływu na świadczenie usług płatniczych.

§ 3. Dokumenty, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 5 ustawy, obejmują dokumenty stwierdzające wysokość posiadanych środków finansowych oraz możliwość dysponowania nimi z przeznaczeniem na fundusze własne wnioskodawcy związane z prowadzeniem

zamierzonej działalności w zakresie świadczenia usług płatniczych, jak również wskazujące na źródło pochodzenia środków finansowych, w zakresie pozwalającym stwierdzić, że nie pochodzą one z kredytu lub pożyczki lub nie są w inny sposób obciążone ani nie pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.

§ 4. Opis systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 6 ustawy, uwzględnia obowiązujące lub projektowane regulacje wewnętrzne stanowiące elementy systemu zarządzania ryzykiem i kontroli wewnętrznej, o których mowa w art. 64a ustawy.

§ 5. 1. Dane, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 8 ustawy, w zakresie pozwalającym na ustalenie tożsamości osób, które bezpośrednio lub pośrednio posiadają znaczny pakiet akcji lub udziałów wnioskodawcy, obejmują w odniesieniu do:

- 1) osób fizycznych – imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo,
- 2) osób prawnych – firmę, siedzibę, formę prawną, przedmiot działalności, wskazanie organów nadzorczych i zarządzających oraz osób wchodzących w skład tych organów, z podaniem danych w zakresie, o którym mowa w pkt 1

– z uwzględnieniem informacji o posiadanym przez te osoby bezpośrednio lub pośrednio znacznym pakiecie akcji lub udziałów wnioskodawcy, ze wskazaniem wielkości należącego do nich pakietu akcji lub udziałów.

2. Dane, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 8 ustawy, w zakresie pozwalającym na ustalenie tożsamości osób zarządzających, obejmują imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo.

§ 6.1. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 9 ustawy, w zakresie pozwalającym na ocenę rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania instytucją płatniczą, obejmują:

- 1) w odniesieniu do osób fizycznych dokumenty lub oświadczenia potwierdzające:
 - a) aktualne informacje w zakresie:
 - istotnych zobowiązań finansowych, w szczególności dotyczących kredytów i pożyczek, wraz z informacją o wierzycielach, w tym bankach kredytujących i pożyczkodawcach, oraz o przebiegu spłat tych zobowiązań,
 - istotnych powiązań finansowych i gospodarczych tych osób z innymi podmiotami, z uwzględnieniem informacji o posiadanych znacznych pakietach

- akcji lub udziałów, występujących stosunkach dominacji lub zależności oraz zajmowanych stanowiskach w organach zarządzających innych podmiotów,
- orzeczenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji reprezentanta lub pełnomocnika przedsiębiorcy, członka rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej w spółce akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółdzielni albo oświadczenie o braku takiego orzeczenia,
 - przypadków ustania z inicjatywy pracodawcy lub zleceniodawcy zatrudnienia lub stosunku o podobnym charakterze w podmiocie prowadzącym działalność na rynku finansowym, z podaniem przyczyn tego ustania,
- b) aktualne informacje oraz informacje obejmujące okres pięciu lat poprzedzających złożenie wniosku w zakresie:
- rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej,
 - wywiązywania się z obowiązków podatkowych,
 - przypadków odmowy uzyskania lub cofnięcia zezwolenia lub zgody w związku z wykonywaną lub planowaną działalnością albo pełnieniem funkcji w organach zarządzających i nadzorczych podmiotu prowadzącego działalność na rynku finansowym, z podaniem przyczyn,
 - prowadzonych przez właściwe organy nadzorcze państw członkowskich Unii Europejskiej postępowaniach z wniosku lub zawiadomienia tych osób, dotyczących zamiaru nabycia albo objęcia akcji lub udziałów albo stania się podmiotem dominującym instytucji nadzorowanych przez te organy, z podaniem organu prowadzącego postępowanie, daty wszczęcia i zakończenia postępowania, oznaczeniem podmiotu, którego dotyczył zamiar, oraz wskazaniem wyników postępowania,
 - środków nadzorczych, jakie były podejmowane przez właściwy organ nadzorczy w stosunku do tych osób w związku z nieprawidłowościami w ich działalności, jeżeli osoby te wykonują lub wykonywały działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzorczego w innym państwie lub były lub są członkami organów zarządzających podmiotów prowadzących taką działalność albo oświadczenie, że nie wykonywały i nie wykonują takiej działalności oraz że nie były lub nie są członkami organów zarządzających takich podmiotów,

- środków nadzorczych, jakie były podejmowane przez właściwy organ nadzorczy w stosunku do podmiotu, w którym osoby te są współnikiem odpowiadającym bez ograniczeń lub posiadają udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym lub wobec którego są podmiotem dominującym, w związku z nieprawidłowościami w działalności tego podmiotu, jeżeli podmiot ten wykonuje lub wykonywał działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzorczego w państwie, w którym ma swoją siedzibę, albo oświadczenie, że osoby te nie posiadały i nie posiadają takich udziałów lub że nie były i nie są takim współnikiem lub podmiotem dominującym,
- c) informacje z Krajowego Rejestru Karnego o skazaniu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowaniach warunkowo umorzonych, wydane nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku lub oświadczenia o skazaniach za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub postępowaniach warunkowo umorzonych,
- d) informacje:
 - o zakończonych ukaraniem, w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku, postępowaniach administracyjnych i postępowaniach dyscyplinarnych,
 - o zakończonych, w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku, postępowaniach sądowych w sprawach gospodarczych, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym, a także informacje o zakończonych, w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający wniosek posiada udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający wniosek jest podmiotem dominującym,
 - o fakcie toczących się aktualnie postępowań karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – lub postępowaniach w sprawie o przestępstwo skarbowe, w tym związanych z odpowiedzialnością, o której mowa w przepisach o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary,

- o fakcie toczących się aktualnie postępowań dyscyplinarnych lub administracyjnych o nałożenie kary lub innej sankcji administracyjnej w stosunku do danej osoby,
 - o fakcie toczących się aktualnie postępowań sądowych w sprawach gospodarczych przeciwko danej osobie, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym, a także o postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym, prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający wniosek posiada udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym lub udziału w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający wniosek jest podmiotem dominującym,
- e) życiorysy zawodowe osób zarządzających, wraz ze świadectwami pracy oraz opiniami z miejsc pracy z okresu ostatnich pięciu lat pracy - w przypadku posiadania takich opinii,
- f) dokumenty potwierdzające ukończenie lub oświadczenie o ukończeniu, przez osoby zarządzające:
- studiów wyższych, ze wskazaniem nazwy uczelni, podstawowej jednostki organizacyjnej, kierunku studiów, formy studiów, poziomu kształcenia, uzyskanego tytułu zawodowego i roku ukończenia,
 - studiów trzeciego stopnia, ze wskazaniem nazwy jednostki organizacyjnej uczelni albo jednostki naukowej, nazwy lub zakresu studiów, uzyskanego stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora sztuki, roku ukończenia studiów lub roku uzyskania stopnia naukowego doktora albo stopnia doktora sztuki,
 - studiów podyplomowych, szkoleń specjalistycznych lub innych form kształcenia uzupełniającego, ze wskazaniem nazwy uczelni lub innej instytucji organizującej kształcenie, przedmiotu i roku ukończenia kształcenia,
 - szkół średnich, ze wskazaniem profilu wykształcenia oraz nazwy i roku ukończenia szkoły – jeżeli osoby te nie posiadają wykształcenia wyższego;
- 2) w odniesieniu do osób prawnych:
- a) dokumenty lub oświadczenia, o których mowa w pkt 1 lit. a tiret pierwsze, drugie i trzecie, lit. b–d,

b) sprawozdania finansowe za ostatnie trzy lata obrotowe, wraz z opiniami biegłych rewidentów, oraz ostatnie sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym.

2. W przypadku gdy podmiot występujący z wnioskiem jest podmiotem zależnym, dane określone w ust. 1 przedkłada tylko ten podmiot oraz jego pierwotny podmiot dominujący.

§ 7. Dane, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 10 ustawy, obejmują dane, o których mowa w § 5 ust. 1, a w przypadku biegłego rewidenta – także informację o numerze wpisu do rejestru biegłych rewidentów, o którym mowa w ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1089).

§ 8. Do wniosku, o którym mowa w § 1, dołącza się pełnomocnictwo lub inny dokument potwierdzający umocowanie do działania w imieniu podmiotu składającego wniosek.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 4-10 ustawy UUP, mając na względzie konieczność sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki konieczne do uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy UUP, oraz kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35), dalej PSD2. Dyrektywa PSD2 wprowadza zmianę w zakresie prowadzenia centralnego rejestru instytucji płatniczych, ich agentów i oddziałów posiadających zezwolenia. Centralny rejestr będzie prowadzony przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), natomiast Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy będzie zobowiązana przekazywać do EUNB informacje zawarte w rejestrze krajowym. EUNB opracował w tym zakresie projekty regulacyjnych standardów technicznych, dotyczących szczegółów i struktury informacji przekazywanych przez KNF.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Celem rozporządzenia jest określenie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia przez KNF. Zakres informacji oraz rodzaj i forma dokumentów dołączanych do wniosku, powinny być ustalone w sposób, który pozwoli na prawidłową weryfikację spełniania przez wnioskodawcę warunków koniecznych do uzyskania zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej oraz zapewni kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku. Informacje przedstawione przez wnioskodawcę stanowią podstawę oceny dokonywanej przez Komisję Nadzoru Finansowego („KNF”) w tym postępowaniu. Szczegółowe doprecyzowanie zakresu informacji oraz wymagań dotyczących dokumentacji

ma na celu ułatwienie tym podmiotom spełnienia ustawowych wymagań w postępowaniu przed KNF.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze krajowej instytucji płatniczej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Magdalena Tomczyk, magdalena.tomczyk@mf.gov.pl, tel. 22 694 45 02</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>11.10.2017</p> <p>Źródło:</p> <p>Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 4–10 ustawy UUP, mając na względzie konieczność sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki konieczne do uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy UUP, oraz kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku, uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35), dalej PSD2. Dyrektywa PSD2 wprowadza zmianę w zakresie prowadzenia centralnego rejestru instytucji płatniczych, ich agentów i oddziałów posiadających zezwolenia. Centralny rejestr będzie prowadzony przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), natomiast Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy będzie zobowiązana przekazywać do EUNB informacje zawarte w rejestrze krajowym. EUNB opracował w tym zakresie projekty regulacyjnych standardów technicznych, dotyczących szczegółów i struktury informacji przekazywanych przez KNF.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem rozporządzenia jest określenie szczegółowego zakresu informacji oraz rodzaju i formy dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia przez KNF. Zakres informacji oraz rodzaj i forma dokumentów dołączanych do wniosku, powinny być ustalone w sposób, który pozwoli na prawidłową weryfikację spełniania przez wnioskodawcę warunków koniecznych do uzyskania zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej oraz zapewni kompletność i wiarygodność dokumentacji dołączanej do wniosku. Informacje przedstawione przez wnioskodawcę stanowią podstawę oceny dokonywanej przez Komisję Nadzoru Finansowego („KNF”) w tym postępowaniu. Szczegółowe doprecyzowanie zakresu informacji oraz wymagań dotyczących dokumentacji ma na celu ułatwienie tym podmiotom spełnienia ustawowych wymagań w postępowaniu przed KNF.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowe Instytucje płatnicze	40	https://erup.knf.gov.pl/View/faces/subjectsList.xhtml	Przekazywanie informacji oraz dokumentów dołączanych do wniosku o udzielenie zezwolenia KNF
KNF	1		Weryfikacja spełnienia przez wnioskodawcę warunków koniecznych do uzyskania zezwolenia na świadczenie usług płatniczych w charakterze krajowej instytucji płatniczej oraz przekazywanie informacji do EUNB

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej
lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika dla dostawców
zamierzających świadczyć usługę inicjowania transakcji płatniczej**

Na podstawie art. 61b ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą” oraz określają wzór na obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji.

§ 2. KNF traktuje ubezpieczenie z tytułu prowadzenia działalności zawodowej i porównywalną gwarancję jako wzajemnie wykluczające się i wymaga od dostawców, którzy wnioskuje o udzielenie zezwolenia, aby posiadali albo ubezpieczenie z tytułu prowadzenia działalności zawodowej albo porównywalną gwarancję.

§ 3. KNF zapewnia, by ubezpieczenie prowadzenia działalności zawodowej i porównywalna gwarancja, posiadane przez dostawców świadczących usługę inicjowania transakcji płatniczej, dla celów o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy, obejmowały ich zobowiązania określone w art. 46, art. 144 oraz art. 148 ustawy.

§ 4. KNF zapewnia, by wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji pokrywała koszty i wydatki poniesione przez użytkowników usług płatniczych i dostawców prowadzących rachunek, którzy żądają od dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej zwrotu strat wynikających z jednego zobowiązania lub większej ich liczby, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

§ 5. KNF zapewnia, by wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji pozwoliła dostawcom na faktyczne wypełnienie zobowiązań dotyczących prowadzonej przez nich działalności poprzez potwierdzenie, że ubezpieczenie ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalna gwarancja nie są związane z płatnością wkładu własnego, franczyzy redukcyjnej lub kwoty progowej, które miałyby wpływ na płatności wynikające z wniosków o zwroty złożonych przez użytkowników usług płatniczych lub dostawców prowadzących rachunek, oraz że są ważne w momencie pojawienia się zobowiązania.

§ 6. KNF zapewnia, by wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji obejmowała terytoria, w których przedsiębiorstwa oferują usługi, bez względu na to, w jakich krajach ich użytkownicy mają siedzibę i w jakim miejscu świadczone są usługi.

§ 7. KNF określając wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji posiadanych przez przedsiębiorców powinny korzystać z następujących kryteriów i wskaźników:

- 1) kryterium profilu ryzyka:
 - a) wartość otrzymanych przez przedsiębiorstwo wniosków o zwrot, dla zobowiązań, o których mowa w 61b ust. 1 ustawy,
 - b) liczba transakcji płatniczych inicjowanych przez przedsiębiorstwo, które świadczy usługi inicjowania transakcji płatniczej;
- 2) kryterium rodzaju działalności;
 - a) czy przedsiębiorca świadczy wyłącznie usługi inicjowania transakcji płatniczej,
 - b) czy przedsiębiorca świadczy inne usługi płatnicze, o których mowa w art. 3 ust 1,
 - c) czy przedsiębiorca zajmuje się działalnością inną niż świadczenie usług płatniczych;
- 3) kryterium rozmiaru działalności, którą stanowi wartość transakcji inicjowanych;
- 4) kryterium porównywalnej gwarancji:
 - a) szczególne cechy porównywalnej gwarancji,
 - b) powody wykonania porównywalnej gwarancji.

§ 8. KNF obliczając wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji posiadanych przez przedsiębiorców, korzysta z następującego wzoru:

$$\begin{array}{l} \text{Minimalna kwota} \\ \text{pieniężna ubezpieczenia} \\ \text{prowadzenia działalności} \\ \text{zawodowej lub} \\ \text{porównywalnej} \\ \text{gwarancji} \end{array} = \begin{array}{l} \text{Kwota} \\ \text{wynikająca} \\ \text{z kryterium} \\ \text{profilu} \\ \text{ryzyka} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Kwota wynikająca} \\ \text{z kryterium rodzaju} \\ \text{działalności} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Kwota} \\ \text{wynikająca} \\ \text{z kryterium} \\ \text{rozmiaru} \\ \text{działalności} \end{array}$$

§ 9. 1. KNF obliczając wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji wstawia jako wskaźniki w każdym kryterium odpowiednie wartości określone w § 8 i oblicza wysokość kwoty wynikającej z każdego kryterium osobno poprzez dodanie kwot wynikających ze wskaźników, a wyliczone kwoty stosuje we wzorze.

2. KNF przelicza kwoty wynikające z kryteriów na ekwiwalent w złotych.

3. Wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji obliczona przez KNF, a tym samym również przez przedsiębiorców, którzy wnioskuje o udzielenie zezwolenia lub zarejestrowanie, powinna być wyrażona jako kwota w skali roku.

§ 10. KNF publicznie udostępnia kryteria, wskaźniki i wzór, aby umożliwić przedsiębiorstwom obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji przed wnioskowaniem o udzielenie zezwolenia lub zarejestrowanie.

§ 11. 1. KNF obliczając wartość wskaźnika „otrzymanych wniosków o zwrot” stosuje łączną wartość wszystkich wniosków o zwrot złożonych przez użytkowników usług płatniczych przedsiębiorstwa lub przez dostawców prowadzących rachunek w okresie ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych w związku ze stratami wynikającymi z jednego zobowiązania lub większej ich ilości, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy.

2. W przypadku, gdy nie został złożony przez przedsiębiorcę żaden wniosek o zwrot w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF stosuje we wzorze wartość 0 dla tego wskaźnika.

3. W przypadku przedsiębiorstw, które nie oferowały usług w żadnym czasie w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF stosuje łączną wartość wszystkich wniosków o zwrot prognozowanych przez przedsiębiorcę dla celów złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia.

4. Jeśli przedsiębiorstwo nie przekaże żadnych prognoz dotyczących wniosków o zwrot lub jeśli kwota wynikająca z zastosowania prognozowanej łącznej wartości wniosków o zwrot jest niższa niż 50 000 EUR, KNF stosuje we wzorze wartość 50 000 dla tego wskaźnika.

§ 12. 1. KNF oblicza wartość wskaźnika liczby transakcji płatniczych inicjowanych jako sumę następujących elementów, gdzie N określa liczbę transakcji płatniczych inicjowanych przez przedsiębiorstwo w okresie ostatnich 12 miesięcy:

- a) 40% części N do 10 000 płatności inicjowanych łącznie,
plus
- b) 25% części N powyżej 10 000 płatności inicjowanych do 100 000 płatności inicjowanych łącznie,
plus
- c) 10% części N powyżej 100 000 płatności inicjowanych do 1 miliona płatności inicjowanych łącznie,
plus
- d) 5% części N powyżej 1 miliona płatności inicjowanych do 10 milionów płatności inicjowanych łącznie,
plus
- e) 0,025% części N powyżej 10 milionów płatności inicjowanych.

2. W przypadku przedsiębiorstw, które nie oferowały usług w żadnym czasie w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF stosuje liczbę transakcji płatniczych inicjowanych, prognozowanych przez przedsiębiorstwo dla celów złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia.

3. Jeśli przedsiębiorstwo nie przekaże żadnych prognoz dotyczących liczby transakcji płatniczych inicjowanych lub jeśli kwota wynikająca z zastosowania prognozowanej liczby transakcji płatniczych inicjowanych jest niższa niż 50 000, KNF stosuje we wzorze wartość 50 000 dla tego wskaźnika.

§ 13. 1. KNF stosuje we wzorze wartość 0 dla tego wskaźnika w przypadku przedsiębiorstw, które wnioskuje o udzielenie zezwolenia na świadczenie wyłącznie usług inicjowania transakcji płatniczej.

2. Jeśli przedsiębiorstwo wnioskuje o uzyskanie zezwolenia na świadczenie zarówno usług inicjowania transakcji płatniczej, jak i świadczenia dostępu do informacji o rachunku, KNF oblicza wysokość minimalnej kwoty pieniężnej oddzielnie dla każdego rodzaju usługi i dodać uzyskane wyniki otrzymując minimalną kwotę pieniężną obejmującą obydwa rodzaje usług. Ponadto KNF zapewnia, aby ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalna gwarancja obejmowały świadczenie zarówno usług inicjowania transakcji

płatniczej jak i świadczenia dostępu do informacji o rachunku, uwzględniając różne zobowiązania, o których mowa odpowiednio w art. 61b ust. 1 oraz art. 117a ust. 3 ustawy.

3. Jeśli przedsiębiorstwo świadczy inne usługi płatnicze, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, równoległe z usługami inicjowania transakcji płatniczej lub świadczenia dostępu do informacji o rachunku bądź jednymi i drugimi, KNF oblicza wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji w przypadku świadczenia usług inicjowania transakcji płatniczej lub świadczenia dostępu do informacji o rachunku bądź obydwu rodzajów usług, bez wpływu na wymagania dotyczące obliczenia kapitału założycielskiego zgodnie z art. 7 dyrektywy PSD2 i/lub funduszy własnych zgodnie z art. 9 dyrektywy PSD2.

4. Jeśli przedsiębiorstwo zajmuje się również działalnością inną niż świadczenie usług płatniczych, o których mowa art. 3 ust. 1 ustawy (działalność w zakresie usług niepłatniczych), KNF dodaje we wzorze, oprócz wartości wymaganych dla rodzaju działalności, którą przedsiębiorstwo zamierza prowadzić, wartość 50 000.

5. Natomiast, jeśli przedsiębiorstwo, które zajmuje się innym rodzajem działalności w zakresie usług niepłatniczych może dowieść, że jego działalność nie ma wpływu na świadczenie usług inicjowania transakcji płatniczej lub świadczenia dostępu do informacji o rachunku, ponieważ albo posiada gwarancję, która pokrywa jego zobowiązania wynikające z innego rodzaju działalności dotyczącej usług niepłatniczych bądź KNF zażądał utworzenia innego podmiotu zajmującego się działalnością w zakresie usług płatniczych zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy PSD2, KNF stosuje we wzorze wartość 0.

§ 14. 1. KNF oblicza wysokość kwoty wynikającej z kryterium wielkości działalności w przypadku przedsiębiorstwa, które świadczy usługi inicjowania transakcji płatniczej jako sumę następujących elementów, gdzie N określa całkowitą wartość wszystkich transakcji inicjowanych przez przedsiębiorstwo w okresie ostatnich 12 miesięcy:

- a) 40% części N do 500 000 EUR włącznie,
plus
- b) 25% części N powyżej 500 000 EUR do 1 miliona EUR włącznie,
plus
- c) 10% części N powyżej 1 miliona EUR do 5 milionów EUR włącznie,
plus
- d) 5% części N powyżej 5 milionów EUR do 10 milionów EUR włącznie,
plus

e) 0,025% części N powyżej 10 milionów EUR.

2. W odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie oferowały usług w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF w przypadku przedsiębiorstwa, które świadczy usługi inicjowania transakcji płatniczej stosuje wartość wszystkich inicjowanych transakcji, prognozowane przez przedsiębiorstwo dla celów wydania zezwolenia.

3. Jeśli przedsiębiorstwo nie przekaze prognoz dotyczących wartości wszystkich inicjowanych transakcji lub jeśli kwota wynikająca z zastosowania prognozowanej wartości wszystkich inicjowanych transakcji jest niższa niż 50 000, KNF stosuje we wzorze wartość 50 000 dla tych wskaźników.

§ 15. KNF żąda od przedsiębiorstw posiadanie ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji.

§ 16. KNF zapewnia, by przedsiębiorstwa dokonywały sprawdzenia i, jeśli to konieczne, ponownego obliczenia wysokości minimalnej kwoty pieniężnej swojego ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywanej gwarancji oraz by dokonywały tego co najmniej raz w roku.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego na podstawie art. 61b ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy oraz określenia wzoru na obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Dostawcy świadczący usługę inicjowania płatności, w przypadku świadczenia wyłącznie tej usługi, nie posiadają środków pieniężnych klienta. W związku z tym nałożenie wymogów w zakresie funduszy własnych na tych nowych uczestników rynku byłoby nieproporcjonalne. Niemniej jednak istotne jest, by byli oni w stanie wypełniać swoje zobowiązania w związku z prowadzoną działalnością. Ustawa o usługach płatniczych zobowiązuje ich więc do posiadania ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej albo porównywalnej gwarancji. Rozporządzenie określa minimalną kwotę pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. Rozporządzenie nie wprowadza ponadto rozróżnienia między ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej a porównywalną gwarancją, gdyż powinny są one traktowane wymiennie.

Rozporządzenie określa kryteria i wskaźniki ustalania wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji posiadanych przez przedsiębiorstwa, które wnioskuje o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o usługach płatniczych. Ponadto, rozporządzenie określa wzór na obliczenie

wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji.

Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika dla dostawców zamierzających świadczyć usługę inicjowania transakcji płatniczej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Kwiatkowski, michal.kwiatkowski@mf.gov.pl, tel. 22 694 30 81</p>	<p>Data sporządzenia 19 grudnia 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego na podstawie art. 61b ust. 4 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy oraz określenia wzoru na obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Dostawcy świadczący usługę inicjowania płatności, w przypadku świadczenia wyłącznie tej usługi, nie posiadają środków pieniężnych klienta. W związku z tym nałożenie wymogów w zakresie funduszy własnych na tych nowych uczestników rynku byłoby nieproporcjonalne. Niemniej jednak istotne jest, by byli oni w stanie wypełniać swoje zobowiązania w związku z prowadzoną działalnością. Ustawa o usługach płatniczych zobowiązuje ich więc do posiadania ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej albo porównywalnej gwarancji. Rozporządzenie określa minimalną kwotę pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. Rozporządzenie nie wprowadza ponadto rozróżnienia między ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej a porównywalną gwarancją, gdyż powinny są one traktowane wymiennie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	34	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Banki spółdzielcze	558	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
BGK	1	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Oddziały instytucji kredytowych EOG	29	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
SKOK	47	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
Krajowe instytucje płatnicze	43	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
KNF	1		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego,

Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego.

Stanowisko przedstawione przez Narodowy Bank Polski oraz Kasę Krajową w toku konsultacji publicznych i opiniowania będzie równoznaczne z zasięgnięciem opinii, o której mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisje Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wytycznych dotyczących środków kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych

Na podstawie art. 64a ust. 3b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa środki kontroli bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka, o których mowa w art. 64a ust. 3a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”, które dostawcy usług płatniczych, zwani dalej „dostawcami” przyjmują w celu zarządzania obecnymi i przyszłymi zagrożeniami operacyjnymi i bezpieczeństwa związanymi z usługami płatniczymi, które zapewniają.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie w odniesieniu do ustanawiania, wdrażania i monitorowania środków bezpieczeństwa dotyczących ryzyka operacyjnego i zagrożeń bezpieczeństwa, w tym procesów certyfikacji, przez dostawców usług płatniczych w zakresie świadczenia usług płatniczych.

3. Wytyczne podlegają zasadzie proporcjonalności, co oznacza, że od wszystkich dostawców wymaga się zgodności z każdą wytyczną, ale dokładne czynności, które muszą spełnić, aby były zgodne, mogą się różnić między dostawcami usług płatniczych, w zależności od ich wielkości, działalności model i złożoność ich działań.

§ 2. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić skuteczne ramy operacyjne i zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa (zwane dalej „ramami zarządzania ryzykiem”) w zakresie świadczenia usług płatniczych, które powinny zostać zatwierdzone przez organ zarządzający, w stosownych przypadkach, przez kierownictwo wyższego szczebla. Ramy te powinny koncentrować się na środkach bezpieczeństwa w celu

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

zmniejszenia ryzyka operacyjnego i bezpieczeństwa oraz powinny być w pełni zintegrowane z ogólnymi procesami zarządzania ryzykiem dostawcy.

2. Ramy zarządzania ryzykiem powinny:

- a) obejmować kompleksową politykę bezpieczeństwa, która zakres możliwego ryzyka dostawcy, jego cele w zakresie bezpieczeństwa i przewidziane w tym zakresie środki,
- b) definiować i określać kluczowe role i obowiązki, a także odpowiednie procedury sprawozdawcze wymagane do egzekwowania środków bezpieczeństwa oraz zarządzania ryzykiem bezpieczeństwa i ryzykiem operacyjnym związanym ze świadczeniem usług płatniczych,
- c) ustanowić niezbędne procedury i systemy w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i zarządzania zakresem ryzyk wynikających ze świadczenia usług płatniczych, na które narażony jest dostawca.

3. Dostawcy usług płatniczych powinni zadbać o to, by ramy zarządzania ryzykiem były odpowiednio dokumentowane i zmieniane na bieżąco, przez organ zarządzający i, w stosownych przypadkach, przez kierownictwo wyższego szczebla oraz aktualizowane o doświadczenia nabyte podczas jego wdrażania i monitorowania. W tym kontekście art. 32f ustawy wymaga od dostawców usług płatniczych przeprowadzania aktualizacji i kompleksowej oceny ryzyka operacyjnego i zagrożeń bezpieczeństwa oraz adekwatności środków zaradczych co najmniej raz do roku.

4. Dostawcy usług płatniczych powinni upewnić się, że przed istotną zmianą infrastruktury, procesów lub procedur oraz po każdym poważnym incydencie wpływającym na bezpieczeństwo świadczenia usług płatniczych, dokonują przeglądu, czy potrzebne są zmiany lub ulepszenia w ramach zarządzania ryzykiem.

§ 3. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni upewnić się, że dysponują trzema skutecznymi zestawami środków bezpieczeństwa lub równoważnym wewnętrznym modelem zarządzania ryzykiem i kontroli w celu identyfikowania i zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa. Dostawcy usług płatniczych powinni zadbać o to, aby wewnętrzny model kontroli miał wystarczające uprawnienia, niezależność, zasoby i bezpośrednie linie sprawozdawcze dla organu zarządzającego i, w stosownych przypadkach, dla kierownictwa wyższego szczebla.

2. Środki bezpieczeństwa określone w wytycznych powinny być kontrolowane przez wewnętrznych lub zewnętrznych niezależnych i wykwalifikowanych audytorów zgodnie z

odpowiednimi ramami kontroli dostawców usług płatniczych. Częstotliwość i ukierunkowanie takich audytów powinny uwzględniać odpowiednie zagrożenia bezpieczeństwa, a niezależni i wykwalifikowani eksperci zewnętrzni i wewnętrzni nie powinni w jakikolwiek sposób uczestniczyć w opracowywaniu, wdrażaniu lub zarządzaniu operacyjnym świadczonych usług płatniczych.

§ 4. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni zapewnić skuteczność środków bezpieczeństwa w celu ograniczenia ryzyka operacyjnego i zagrożenia w zakresie świadczenia usług płatniczych zleczanych na zasadzie outsourcingu.

2. Dostawcy usług płatniczych powinni zadbać o to, by odpowiednie i proporcjonalne cele w zakresie bezpieczeństwa oraz środki i cele w zakresie skuteczności działania zostały uwzględnione w umowach o gwarantowanym poziomie usług z ich dostawcami usług outsourcingowych w zakresie świadczenia usług płatniczych. Dostawcy usług płatniczych powinni monitorować i dążyć do zapewnienia stopnia zgodności dostawców outsourcingu z celami bezpieczeństwa, środkami i celami skuteczności.

§ 5. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni identyfikować, tworzyć i regularnie aktualizować spis swoich funkcji biznesowych, krytycznych zasobów ludzkich, szczególnie tych z uprzywilejowanym dostępem do systemu lub realizujących wrażliwe funkcje biznesowe, oraz procesów wspierających w celu odwzorowania znaczenia każdej funkcji i procesów wspierających, oraz ich współzależności związane z ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwem w świadczeniu usług płatniczych

2. Dostawcy usług płatniczych powinni identyfikować, tworzyć i regularnie aktualizować spis zasobów informacyjnych wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, takich jak systemy, ich konfiguracje, infrastruktura informatyczna, a także połączenia z innymi systemami wewnętrznymi i zewnętrznymi, aby poznać kluczowe aktywa które wspierają ich funkcje biznesowe i procesy świadczenia usług płatniczych.

§ 6. Dostawcy usług płatniczych powinni klasyfikować zidentyfikowane funkcje biznesowe, wspierając procesy i zasoby informacyjne pod względem krytyczności. Dostawcy usług płatniczych powinni zarządzać prawami dostępu do zasobów informacyjnych i ich systemów wspomagających na zasadzie „niezbędnej wiedzy”. Prawa dostępu powinny podlegać okresowym przeglądom. Dostawcy usług płatniczych powinni prowadzić dzienniki dostępu i wykorzystywać te informacje, aby ułatwić identyfikację i zbadanie anormalnych działań wykrytych w świadczeniu usług płatniczych.

§ 7. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni zapewnić ciągłe monitorowanie zagrożeń i luk oraz regularnie dokonywać przeglądu scenariuszy ryzyka mających wpływ na swoje aktywa, krytyczne procesy i funkcje biznesowe. Dostawcy usług płatniczych powinni przeprowadzać i dokumentować oceny ryzyka dotyczące funkcji, procesów i aktywów, które zidentyfikowali i sklasyfikowali w celu zidentyfikowania i oceny kluczowych zagrożeń operacyjnych i bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych. Aktywa, procesy i funkcje powinny być traktowane priorytetowo zgodnie z ich istotnością w zakresie bezpieczeństwa.

2. Na podstawie identyfikacji, klasyfikacji i oceny ryzyka dostawcy usług płatniczych powinni ustalić, czy i w jakim zakresie konieczne są zmiany w istniejących środkach bezpieczeństwa, zastosowanych technologiach oraz oferowanych procedurach lub usługach płatniczych. Dostawcy usług płatniczych powinni wziąć pod uwagę czas niezbędny do wdrożenia zmian i czas na podjęcie odpowiednich środków tymczasowych w celu zminimalizowania incydentów związanych z bezpieczeństwem, oszustw i potencjalnych skutków zakłócających w świadczeniu usług płatniczych oraz ich użytkownikom usług płatniczych.

§ 8. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić i wdrożyć zapobiegawcze środki bezpieczeństwa przeciwko zidentyfikowanym zagrożeniom operacyjnym i bezpieczeństwa. Środki te powinny zapewniać odpowiedni poziom bezpieczeństwa w zależności od zidentyfikowanego ryzyka.

2. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić i wdrożyć podejście poprzez wprowadzenie wielowarstwowych kontroli obejmujących ludzi, procesy i technologię związaną ze świadczeniem usług płatniczych, przy czym każda warstwa służy jako zabezpieczenie dla poprzednich warstw. Podejście takie powinno zawierać więcej niż jedną kontrolę obejmującą to samo ryzyko.

3. Dostawcy usług płatniczych powinni chronić poufność, integralność i dostępność swoich krytycznych logicznych i fizycznych aktywów, zasobów związanych ze świadczeniem usług płatniczych i wrażliwych danych o płatnościach swoich użytkowników usług płatniczych przed nadużyciami, atakami oraz niewłaściwym dostępem i kradzieżą.

4. Na bieżąco dostawcy usług płatniczych powinni ustalić, czy zmiany w istniejącym środowisku operacyjnym wpływają na obowiązujące środki bezpieczeństwa, czy też wymagają przyjęcia dalszych środków w celu ograniczenia związanego z nimi ryzyka. Zmiany te powinny być częścią formalnego procesu zarządzania zmianą dostawcy,

zapewniającego, że zmiany są właściwie planowane, testowane, dokumentowane i autoryzowane. Na podstawie zaobserwowanych zagrożeń bezpieczeństwa i wprowadzonych zmian należy przeprowadzić testy w celu uwzględnienia scenariuszy odpowiednich i znanych potencjalnych ataków.

§ 9. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć środki mające na celu ochronę danych szczególnie chronionych, w tym wrażliwych danych płatniczych, danych użytkowników, spersonalizowanych poświadczeń bezpieczeństwa i certyfikatów przed nieuprawnionym ujawnieniem lub modyfikacją, na miejscu lub podczas transportu. Dostawcy usług płatniczych powinni chronić swoje kluczowe zasoby przed nieautoryzowanym dostępem lub modyfikacją. Mechanizmy kontroli integralności powinny być wdrożone przez dostawców usług płatniczych w celu weryfikacji autentyczności i integralności oprogramowania, w tym firmware, i informacji.

2. Przy projektowaniu, rozwijaniu i utrzymywaniu usług płatniczych dostawcy usług płatniczych powinni zapewnić podział obowiązków i stosowanie zasady możliwie najmniejszych uprawnień. Dostawcy usług płatniczych powinni zwrócić szczególną uwagę na segregację środowisk informatycznych, w szczególności na środowiska programistyczne, testowe i produkcyjne.

3. Projektując, rozwijając i utrzymując usługi płatnicze, dostawcy usług płatniczych powinni dopilnować, aby minimalizacja danych była podstawowym elementem podstawowej funkcjonalności: gromadzenie, routing, przetwarzanie, przechowywanie i / lub archiwizacja oraz wizualizacja danych wrażliwych powinny być utrzymywane na możliwie minimalnym poziomie.

4. Po uzyskaniu dostępu do usługi płatniczej dostawcy usług płatniczych powinni sprawdzić, czy oprogramowanie używane do świadczenia usług płatniczych jest aktualne.

§ 10. Dostawcy usług płatniczych powinni stosować odpowiednie środki bezpieczeństwa fizycznego, w szczególności w celu ochrony danych osobowych i poufnych PSU, a także systemów informatycznych wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych. Fizyczny dostęp do odpowiednich systemów powinien być ograniczony wyłącznie do upoważnionego personelu i regularnie poddawany przeglądowi.

§ 11. 1. Fizyczny i logiczny dostęp do systemów powinien być dozwolony tylko dla osób upoważnionych przez organ zarządzający lub, w stosownych przypadkach, przez kierownictwo wyższego szczebla; upoważnienie powinno być przydzielane zgodnie

z zadaniami i obowiązkami personelu oraz ograniczone do osób odpowiednio przeszkolonych i monitorowanych. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić mechanizmy kontrolne, które niezawodnie ograniczają dostęp do systemów tylko dla osób, które spełniają uzasadniony wymóg biznesowy. Elektroniczny dostęp przez aplikacje do danych i systemów powinien być ograniczony do minimum.

2. Dostawcy usług płatniczych powinni wprowadzić ścisłą kontrolę uprzywilejowanego dostępu do systemu poprzez ścisłe ograniczenie i ścisły nadzór nad pracownikami o podwyższonych uprawnieniach dostępu do systemu. Należy wdrożyć takie kontrole jak dostęp oparty na rolach, rejestrowanie i przeglądanie działań systemowych uprzywilejowanych użytkowników, silne uwierzytelnianie i monitorowanie pod kątem anomalii.

3. Aby zapewnić bezpieczną komunikację i zmniejszyć ryzyko, zdalny dostęp administracyjny do krytycznych komponentów IT powinien być przyznawany tylko w oparciu o potrzebę dostępu do zasobów i kiedy stosowane są silne rozwiązania uwierzytelniające.

4. Działanie produktów i narzędzi związanych z procesami kontroli dostępu powinno chronić przed naruszeniem lub obejściem procesów kontroli dostępu. Obejmuje to rejestrację, dostawę, odwołanie i wycofanie odpowiednich produktów, narzędzi i procedur.

§ 12. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić i wdrożyć procesy i możliwości ciągłego monitorowania i wykrywania nietypowych działań i zdarzeń związanych ze świadczeniem usług płatniczych. W ramach tego ciągłego monitorowania dostawcy usług płatniczych powinni mieć odpowiednie i skuteczne możliwości wykrywania włamań.

2. Ciągłe procesy monitorowania i wykrywania powinny obejmować odpowiednie czynniki wewnętrzne i zewnętrzne, w tym funkcje biznesowe i funkcje administracyjne IT oraz transakcje w celu wykrycia niewłaściwego wykorzystania dostępu przez usługodawców lub inne podmioty, potencjalne zagrożenia wewnętrzne i inne zaawansowane działania związane z zagrożeniami.

3. Dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć środki monitorujące w celu zidentyfikowania potencjalnych wycieków informacji, złośliwego kodu i innych zagrożeń bezpieczeństwa, publicznie znanych luk w zabezpieczeniach sprzętu i sprzętu oraz sprawdzenia odpowiednich nowych aktualizacji zabezpieczeń.

§ 13. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni określić odpowiednie definicje, progi i wskaźniki wczesnego ostrzegania w celu zaklasyfikowania zdarzenia jako incydentu bezpieczeństwa w świadczeniu usług płatniczych.

2. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić odpowiednie procesy i struktury organizacyjne, aby zapewnić spójne i zintegrowane monitorowanie, obsługę i kontrolę wypadków związanych z bezpieczeństwem.

3. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić procedurę zgłaszania takich przypadków naruszenia bezpieczeństwa, jak również skarg klientów związanych z bezpieczeństwem, do kierownictwa wyższego szczebla.

§ 14. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić właściwe zarządzanie ciągłością działania w celu zapewnienia zdolności do świadczenia usług płatniczych na bieżąco oraz ograniczenia strat w przypadku poważnych zakłóceń działalności.

2. W celu ustanowienia właściwego zarządzania ciągłością działania, dostawcy usług płatniczych powinni dokładnie przeanalizować swoje narażenie na poważne zakłócenia działalności i ocenić (ilościowo i jakościowo) ich potencjalny wpływ, wykorzystując wewnętrzne lub zewnętrzne dane i analizę scenariuszy. Dostawca usług płatniczych powinien zidentyfikować kluczowe funkcje, procesy, systemy, transakcje i współzależności, aby nadać priorytet działaniom zapewniającym ciągłość działania, stosując podejście oparte na ryzyku, które może, w zależności od projektu dostawcy, ułatwić przetwarzanie krytycznych transakcji.

3. Na podstawie powyższej analizy dostawca usług płatniczych powinien wprowadzić:

- a) plany awaryjne i plany ciągłości działania w celu zapewnienia, że dostawca usług płatniczych reaguje odpowiednio na sytuacje awaryjne i jest w stanie utrzymać swoje najważniejsze działania biznesowe w przypadku zakłócenia zwykłych procedur biznesowych, i
- b) środki łagodzące, które mają zostać przyjęte przez dostawcę w przypadku zakończenia świadczenia usług płatniczych, aby uniknąć negatywnych skutków dla systemów płatności i użytkowników usług płatniczych zapewniających realizację oczekujących transakcji płatniczych i zakończenie istniejących umów.

§ 15. 1. Dostawca powinien wziąć pod uwagę szereg skrajnych, ale prawdopodobnych scenariuszy, na które może być narażony, i ocenić potencjalny wpływ, jaki takie scenariusze mogą na niego wywierać.

2. Na podstawie analizy przeprowadzonej zgodnie z § 13 ust. 1 i prawdopodobnymi scenariuszami określonymi w ramach wytycznej w ust. 1, dostawca powinien, w stosownych przypadkach dla wielkości, modelu biznesowego i złożoności swoich działań, opracować zestaw planów reakcji i odbudowy, które powinny:

- a) koncentrować się na wpływie na funkcjonowanie krytycznych funkcji, procesów, systemów, transakcji i współzależności, i
- b) być jasno udokumentowane. Dokumentacja powinna być dostępna w jednostkach biznesowych i pomocniczych i przechowywana w systemach, które są fizycznie oddzielone i łatwo dostępne w nagłych przypadkach,
- c) być aktualizowane zgodnie z lekcją wyniesioną z testów, określonymi nowymi rodzajami ryzyka i zagrożeniami oraz zmienionymi celami odzyskiwania i priorytetami.

§ 16. 1. Dostawca usług płatniczych powinien sprawdzić swoje plany ciągłości działania i upewnić się, że funkcjonowanie jego krytycznych funkcji, procesów, systemów, transakcji i współzależności jest testowane co najmniej raz w roku. Plany powinny wspierać cele mające na celu ochronę oraz, w razie konieczności, ponowne ustanowienie integralności i dostępności operacji oraz poufność jej zasobów informacyjnych zgodnie z wielkością dostawcy, modelem biznesowym i złożonością działań;

2. Plany powinny być regularnie aktualizowane na podstawie wyników testów, aktualnych informacji o zagrożeniach, wymiany informacji i wniosków wyciągniętych z poprzednich zdarzeń, zmieniających się celów odzyskiwania, a także analizy scenariuszy możliwych operacyjnie i technicznie, które jeszcze nie miały miejsca. Dostawca powinien konsultować się i koordynować z odpowiednimi stronami wewnętrznymi i zewnętrznymi podczas ustalania planów ciągłości działania.

3. Testowanie planów ciągłości działania dostawcy powinno:

- a) obejmować szeroki zakres scenariuszy, w tym symulację ekstremalnych, ale prawdopodobnych,
- b) zostać zaprojektowane w celu zakwestionowania założeń praktyk ciągłości działania, w tym zasad zarządzania i planów komunikacji kryzysowej oraz
- c) zawierać procedury mające na celu sprawdzenie zdolności personelu i procesów do reagowania na nieznane scenariusze.

4. Dostawca powinien okresowo monitorować skuteczność swoich planów ciągłości działania oraz dokumentować i analizować wszelkie wyzwania lub awarie wynikające z testów.

§ 17. W przypadku zakłóceń lub sytuacji awaryjnych, a także podczas wdrażania planów zachowania ciągłości działania, dostawcy usług płatniczych powinni zapewnić skuteczne środki zarządzania incydentami i komunikację kryzysową, tak aby wszystkie odpowiednie wewnętrzne i zewnętrzne zainteresowane strony, w tym zewnętrzni dostawcy usług, byli poinformowane w odpowiednim czasie i we właściwy sposób.

§ 18. 1. Dostawca usług płatniczych powinien ustanowić i wdrożyć ramy testowe, które poświadczą solidność i skuteczność środków bezpieczeństwa, i powinien zapewnić dostosowanie ram testowych do uwzględnienia nowych zagrożeń i słabości zidentyfikowanych w ramach działań związanych z monitorowaniem ryzyka.

2. Dostawca powinien zapewnić przeprowadzanie testów w celu oceny solidności i skuteczności środków bezpieczeństwa w przypadku zmian w infrastrukturze i procedurach oraz zmian wynikających z poważnych incydentów.

3. Ramy testowe powinny również obejmować środki bezpieczeństwa odpowiednie dla: (i) terminali płatniczych i urządzeń wykorzystywanych do świadczenia usług płatniczych, (ii) terminali płatniczych i urządzeń używanych do uwierzytelniania PSU oraz (iii) urządzeń i oprogramowania dostarczanych przez PSP do zasilacza, aby wygenerować / odebrać kod uwierzytelniający.

4. Ramy testowe powinny zapewnić, że testy:

- a) są przeprowadzane w ramach formalnego procesu zarządzania zmianą w PSP w celu zapewnienia ich solidności i skuteczności,
- b) są przeprowadzane przez niezależnych testerów, którzy nie uczestniczą w opracowywaniu środków bezpieczeństwa dla odpowiednich usług lub systemów płatniczych, które mają być testowane, przynajmniej w przypadku końcowych testów przed wprowadzeniem środków bezpieczeństwa, oraz
- c) zawierać skany wrażliwości i testy penetracyjne adekwatne do poziomu ryzyka zidentyfikowanego w usługach płatniczych.

5. Dostawcy usług płatniczych powinni przeprowadzać ciągłe i powtarzane testy środków bezpieczeństwa dla swoich usług płatniczych. W przypadku systemów krytycznych testy te należy wykonywać co najmniej raz w roku.

6. Dostawcy usług płatniczych powinni monitorować i oceniać wyniki przeprowadzonych testów oraz odpowiednio aktualizować swoje środki bezpieczeństwa.

§ 19. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić i wdrożyć procesy i struktury w celu identyfikacji i stałego monitorowania bezpieczeństwa i zagrożeń operacyjnych, które mogłyby w istotny sposób wpłynąć na ich zdolność do świadczenia usług płatniczych. Powinno to obejmować, ale nie jest ograniczone do:

- a) dzielenie się informacjami ze stronami trzecimi i dostawcami usług płatniczych w celu uzyskania szerszej wiedzy na temat oszustw związanych z płatnościami i bezpieczeństwa cybernetycznego,
- b) uczestnictwo w uzgodnieniach dotyczących wymiany informacji z zewnętrznymi stronami zainteresowanymi w branży płatniczej i poza nią,
- c) wyodrębnianie kluczowych lekcji z incydentów bezpieczeństwa, które zostały zidentyfikowane lub zaistniały w ramach organizacji lub poza nią, oraz odpowiednio zaktualizowane środki bezpieczeństwa.

2. Dostawcy usług płatniczych powinni aktywnie monitorować rozwój technologiczny, aby mieć świadomość zagrożeń bezpieczeństwa.

§ 20. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni upewnić się, że cały ich personel jest przeszkolony do wykonywania swoich obowiązków związanych ze świadczeniem usług płatniczych i obowiązków zgodnie z odpowiednimi zasadami i procedurami bezpieczeństwa w celu ograniczenia błędu ludzkiego, kradzieży, oszustwa, niewłaściwego użycia lub utraty.

2. Dostawcy usług płatniczych powinni zadbać o to, aby personel, o którym mowa w § 5 ust. 1 otrzymał ukierunkowane szkolenie z zakresu bezpieczeństwa informacji.

3. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić i wdrożyć programy podnoszenia świadomości w zakresie bezpieczeństwa w celu edukowania swoich pracowników i rozwiązywania związanych z bezpieczeństwem informacyjnym zagrożeń związanych ze świadczeniem usług płatniczych. Programy te powinny wymagać od swoich pracowników zgłaszania wszelkich nietypowych działań i incydentów.

§ 21. 1. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić i wdrożyć procesy mające na celu podniesienie świadomości dostawców usług płatniczych na zagrożenia bezpieczeństwa związane z usługami płatniczymi poprzez pomoc i wskazówki dla dostawców usług płatniczych.

2. Pomoc i wytyczne dla użytkowników powinny być stale aktualizowane w świetle nowych zagrożeń i słabych punktów, a zmiany powinny być przekazywane do użytkownika.

3. Dostawcy usług płatniczych powinni również zapewnić, że instrukcje dla użytkowników dostarczane są w sposób ciągły lub, w stosownych przypadkach, doraźnie, i za pomocą odpowiednich środków, z jasnymi i prostymi instrukcjami wyjaśniającymi obowiązki użytkowników w zakresie bezpiecznego korzystania z usługi.

4. Dostawcy usług płatniczych powinni umożliwić użytkownikom wyłączenie określonych funkcji płatności.

5. Jeżeli dostawca zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy uzgodnił z płatnikiem limit wydatków na transakcje płatnicze realizowane za pomocą instrumentów płatniczych lub w przypadku dostawcy określił limity wydatków dla określonych usług płatniczych, dostawca usług płatniczych powinien zapewnić płatnikowi opcje aby zmniejszyć te ograniczenia.

6. Dostawcy usług płatniczych powinni zapewniać dostawcom usług ustawianie ostrzeżeń związanych z rozpoczęciem, wykonaniem i nieudaną próbą zainicjowania transakcji płatniczej, w kontekście platformy usług zarządzania profilami użytkownika w stosownych przypadkach dostarczonej do użytkownika.

§ 22. 1. Dostawca powinien poinformować użytkownika o procedurze zgłaszania podejrzeń naruszenia bezpieczeństwa, w szczególności:

- a) procedura dla użytkowników w celu zgłoszenia dostawcy podejrzanych incydentów lub anomalii podczas sesji usług płatniczych,
- b) w jaki sposób dostawca udziela odpowiedzi użytkownikowi oraz
- c) w jaki sposób dostawca powiadomi użytkownika o potencjalnych naruszeniach bezpieczeństwa lub braku zainicjowania transakcji płatniczych lub ostrzeże użytkownika o wystąpieniu ataków.

2. Dostawca usług płatniczych powinien informować dostawców usług o aktualizacjach dotyczących procedur bezpieczeństwa dotyczących usług płatniczych. Wszelkie ostrzeżenia o znaczącym wschodzącym ryzyku należy również przekazywać za pośrednictwem bezpiecznego kanału.

3. Dostawca usług płatniczych powinien zapewniać pomoc użytkownikowi oraz odpowiadać na wszystkie pytania, skargi, wnioski o wsparcie i powiadomienia o nieprawidłowościach lub incydentach dotyczących płatności internetowych i powiązanych usług. Użytkownika należy odpowiednio poinformować o tym, w jaki sposób można uzyskać taką pomoc.

4. Dostawcy usług płatniczych powinni określić metodę i warunki powiadomienia, na wypadek, gdyby dostawca usług płatniczych zablokował określoną transakcję lub instrument płatniczy, oraz określić, w jaki sposób użytkownik może skontaktować się z dostawcą usług płatniczych, aby transakcja płatnicza lub instrument płatniczy został odblokowany.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 64a ust. 3b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, środków bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, a także uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

W ostatnich latach nastąpił wzrost ryzyk dla bezpieczeństwa związanych z płatnościami elektronicznymi. Jest on wynikiem zwiększającej się technicznej złożoności płatności elektronicznych, stale rosnącego wolumenu płatności elektronicznych na całym świecie oraz pojawiających się nowych rodzajów usług płatniczych. Bezpieczne usługi płatnicze stanowią zasadniczy warunek prawidłowego funkcjonowania rynku usług płatniczych. Z tego powodu użytkownicy usług płatniczych powinni być przed takimi ryzykami należycie chronieni. Usługi płatnicze mają decydujące znaczenie dla funkcjonowania działalności w dziedzinach kluczowych dla gospodarki i społeczeństwa.

Dostawcy usług płatniczych są odpowiedzialni za środki bezpieczeństwa. Środki te muszą być współmierne do odnośnych ryzyk dla bezpieczeństwa. Dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić ramy służące ograniczeniu ryzyk oraz utrzymaniu skutecznych procedur zarządzania incydentami. Znowelizowana ustawa o usługach płatniczych ustanawia mechanizm regularnej sprawozdawczości w celu zapewnienia, by dostawcy usług płatniczych regularnie przekazywali właściwym organom zaktualizowane oceny ryzyk dla bezpieczeństwa, na które są narażeni, oraz informacje o środkach, które podjęli w odpowiedzi na te ryzyka. Ponadto, aby zapewnić ograniczenie do minimum szkód, na jakie narażeni są

użytkownicy, inni dostawcy usług płatniczych lub systemy płatności (takich jak poważne zakłócenie funkcjonowania systemu płatności), zasadnicze znaczenie ma to, by dostawcy usług płatniczych zgłaszali bez zbędnej zwłoki poważne incydenty związane z bezpieczeństwem właściwym organom. Obowiązki w zakresie zgłaszania incydentów związanych z bezpieczeństwem pozostają bez uszczerbku dla innych obowiązków w zakresie zgłaszania incydentów określonych w innych aktach prawnych Unii.

Rozporządzenie określa ramy zarządzania ryzykiem przez dostawców usług płatniczych, które powinny: obejmować kompleksową politykę bezpieczeństwa, która zakres możliwego ryzyka dostawcy, jego cele w zakresie bezpieczeństwa i przewidziane w tym zakresie środki; definiować i określać kluczowe role i obowiązki, a także odpowiednie procedury sprawozdawcze wymagane do egzekwowania środków bezpieczeństwa oraz zarządzania ryzykiem bezpieczeństwa i ryzykiem operacyjnym związanym ze świadczeniem usług płatniczych oraz ustanowić niezbędne procedury i systemy w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i zarządzania zakresem ryzyk wynikających ze świadczenia usług płatniczych, na które narażony jest dostawca. Zgodnie z delegacją ustawową, rozporządzenie uwzględnia wytyczne EUNB w sprawie środków bezpieczeństwa w odniesieniu do ryzyka operacyjnego i zagrożenia związanego z usługami płatniczymi w ramach PSD2. Dyrektywa (UE) 2015/2366 dotycząca usług płatniczych na rynku wewnętrznym (PSD2) weszła w życie w dniu 12 stycznia 2016 r. Jeden z 11 mandatów przyznanych EUNB, określonych w art. 95 PSD2, odnosi się do opracowania, w ścisłej współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), Wytycznych w sprawie środków bezpieczeństwa dla ryzyka operacyjnego i ryzyka związanego z usługami płatniczymi. PSD2 stanowi, że dostawcy usług płatniczych (PSP) ustanawiają ramy wraz z odpowiednimi środkami ostrożnościowymi i mechanizmami kontroli w celu zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa w odniesieniu do świadczonych przez siebie usług płatniczych. Przy opracowaniu rozporządzenia wzięto również pod uwagę istniejące wytyczne EUNB dotyczące bezpieczeństwa płatności internetowych w ramach PSD1 (EBA / GL / 2014/12). Rozporządzenie określa wymagania, które dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć, aby ograniczyć ryzyko operacyjne i zagrożenia bezpieczeństwa wynikające ze świadczenia usług płatniczych. Obejmuje one zarządzanie, w tym ramy zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa, modele zarządzania ryzykiem i kontroli oraz outsourcing; ocena ryzyka, w tym identyfikacja, klasyfikacja i ocena ryzyka funkcji, procesów i aktywów; ochrona integralności danych, systemów i poufności, bezpieczeństwa fizycznego i kontroli aktywów. Ponadto rozporządzenie obejmuje monitorowanie,

wykrywanie i zgłaszanie incydentów związanych z bezpieczeństwem; zarządzanie ciągłością działania, plany ciągłości oparte na scenariuszach, w tym ich testowanie, zarządzanie incydentami i komunikacja w sytuacjach kryzysowych; testowanie środków bezpieczeństwa; świadomość sytuacyjna i ciągle uczenie się; oraz zarządzanie relacjami z użytkownikiem usług płatniczych.

Jeśli chodzi o kluczowe cele, projektodawca na podstawie wytycznych EUNB uznał, że w celu zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa w świadczeniu usług płatniczych dostawcy usług płatniczych powinni ustanowić i wdrożyć środki bezpieczeństwa w celu zapobiegania, reagowania i korygowania nieuprawnionego użycia, ujawniania, dostępu, modyfikacja i przypadkowa lub złośliwa szkoda lub utrata ich logicznych i fizycznych aktywów, w tym w szczególności dane użytkownika usług płatniczych, jego poufne dane dotyczące płatności i spersonalizowane dane uwierzytelniające dostarczone przez dostawcę usług płatniczych do użytkownika usług płatniczych w związku z korzystaniem z instrumentu płatniczego .

Ponadto, projektodawca stwierdził, że dostawcy usług płatniczych powinni ograniczać ryzyko wynikające z nieodpowiednich lub nieudanych wewnętrznych procesów i systemów, niewłaściwego postępowania ludzi lub zdarzeń zewnętrznych. W szczególności dostawcy usług płatniczych powinni zwracać szczególną uwagę na ryzyko wynikające z niewystarczającego bezpieczeństwa fizycznego, cyberataków i nieodpowiedniego projektowania lub wdrażania polityk bezpieczeństwa.

Na koniec projektodawca uznał, że środki bezpieczeństwa powinny być wdrażane zgodnie z art. 95 PSD2 i powinny być w pełni zintegrowane z ich ogólnymi procesami zarządzania ryzykiem i stale monitorowane. W tym celu dostawcy usług płatniczych powinni przeprowadzać okresowe przeglądy swoich środków bezpieczeństwa i powinni zapewniać skuteczne mechanizmy sprawozdawcze organowi zarządzającemu i wyższemu organowi zarządzającemu odpowiedzialnemu za świadczenie usług płatniczych w celu stałego monitorowania zgodności wdrożonego bezpieczeństwa. środki z ustaloną polityką i procedurami operacyjnymi i bezpieczeństwa.

Informacje szczegółowe

Skuteczne ramy bezpieczeństwa powinny składać się z powyższych ośmiu składników, a w ramach każdego z nich wymogi powinny określać odpowiednie role i obowiązki, struktury, systemy, zasady i procedury w odniesieniu do niezbędnych środków

bezpieczeństwa. Następnie powinny one zostać wdrożone i ostatecznie powinny być monitorowane, aby zapewnić ich skuteczne wdrożenie.

Struktura rozporządzenia została tak uporządkowana, że każda wytyczna odpowiada jednemu z ośmiu składników. Wytyczna dotycząca zarządzania jest zgodna z efektywnym zarządzaniem innymi formami ryzyka, przed którymi stoi dostawca, ponieważ prawidłowe zarządzanie jest kluczowe dla zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa. Wymagania dotyczące prawidłowego zarządzania odnoszą się do ustaleń, które dostawca wprowadza w celu ustanowienia, wdrożenia i monitorowania swojego podejścia do zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa. W związku z tym wymaga się, by skuteczne zarządzanie rozpoczęło się od zdefiniowania jasnych i kompleksowych ram zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa. Ramy powinny być zgodne z celami bezpieczeństwa i proporcjonalne do podstawowych zagrożeń. Istotne jest, aby ramy zostały poparte jasno określonymi rolami i obowiązkami, a kierownictwo wyższego szczebla musi stworzyć kulturę, która uznaje, że personel na wszystkich szczeblach ma ważne obowiązki w zakresie zapewniania bezpieczeństwa dostawcy. Wytyczne w tym zakresie zawierają wymagania dotyczące podstawowych elementów systemu zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa dostawcy oraz tego, w jaki sposób ustalenia dotyczące zarządzania PSP powinny wspierać te ramy, aby promować kulturę monitorowania ryzyka oraz ciągłego uczenia się i dostosowywania.

Wytyczna dotycząca oceny ryzyka obejmuje wymagania dotyczące dostawców usług pocztowych w celu zidentyfikowania ich najważniejszych funkcji biznesowych i wspierania zasobów informacyjnych, które powinny być chronione, w kolejności priorytetu, przed zagrożeniami operacyjnymi i bezpieczeństwa. Wytyczna ta określa zatem, w jaki sposób dostawca usług płatniczych powinien identyfikować i klasyfikować procesy biznesowe, zasoby informacyjne, dostęp do systemu i zależności zewnętrzne, a także czy dostawca musi identyfikować potencjalne ryzyko nałożone na użytkownika oraz przeprowadzać oceny ryzyka wyżej wymienionych w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu środków bezpieczeństwa. Ma to na celu pomóc dostawcy lepiej zrozumieć jego sytuację wewnętrzną, zagrożenia operacyjne i związane z bezpieczeństwem, które ponosi i które stwarza podmiotom w swoim ekosystemie oraz w jaki sposób może najlepiej zaprojektować swoje środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia bezpieczeństwa jako całości.

Wytyczna dotycząca ochrony uznaje, że bezpieczeństwo PSP zależy od skutecznych zabezpieczeń, które chronią poufność, integralność i dostępność jego zasobów, w tym

świadczenia usług. Wytyczna wymaga zatem, aby dostawcy usług pocztowych stosowali odpowiednie i skuteczne kontrole oraz systemy i procesy projektowe w celu zapobiegania, ograniczania i ograniczania wpływu potencjalnego zdarzenia naruszającego ochronę. Istotą tego jest, że dostawcy usług płatniczych muszą stosować podejście dogłębne, wprowadzając wielowarstwowe mechanizmy zabezpieczające, przy czym każda warstwa służy jako zabezpieczenie dla poprzednich warstw. Wytyczna zawiera również wymogi dotyczące uwierzytelniania w celu świadczenia usług płatniczych z wewnętrznego punktu widzenia (tj. Procedury uwierzytelniania personelu w celu uzyskania dostępu do systemów usług płatniczych) bez uszczerbku dla wymogów regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i bezpiecznej komunikacji.

Wytyczna dotycząca wykrywania wymaga od dostawcy możliwości wykrycia występowania anomalii i zdarzeń wskazujących na potencjalny incydent bezpieczeństwa, ponieważ jest to niezbędne do osiągnięcia silnego bezpieczeństwa. Wczesne wykrycie zapewnia dostawcy czas potrzebny na zamontowanie odpowiednich środków zaradczych przeciwko potencjalnemu incydentowi i umożliwia proaktywne powstrzymywanie rzeczywistych incydentów. Biorąc pod uwagę ukryty i wyrafinowany technologicznie charakter niektórych zagrożeń, w których istnieje wiele punktów dostępu, przez które może dojść do naruszenia bezpieczeństwa. W zakresie tych wytycznych wymagane są proporcjonalne narzędzia monitorowania oraz procesy i struktury organizacyjne, które dostawca może wykorzystać do wykrywania incydentów związanych z bezpieczeństwem. W odniesieniu do procedur sprawozdawczych są one brane pod uwagę z punktu widzenia dostawcy, koncentrując się na wewnętrznej klasyfikacji i sprawozdawczości dla kierownictwa wyższego szczebla, bez uszczerbku dla wymagań zawartych w oddzielnych wytycznych EUNB dotyczących zgłaszania poważnych incydentów w ramach ustawy, które określają wymogi do klasyfikacji poważnych incydentów do zgłaszania właściwym organom.

Wytyczna w sprawie ciągłości działania uznaje, że bardzo ważne jest, aby uzgodnienia dotyczące dostawcy zostały zaprojektowane w taki sposób, aby mógł on wznowić operacje krytyczne w sposób szybki, bezpieczny i dokładny, w celu zagwarantowania ciągłości świadczenia usług płatniczych i ograniczenia negatywnego wpływu na dostawcę i użytkowników w przypadku poważnego zakłócenia działalności. Wytyczna wymaga zatem, aby dostawcy usług płatniczych mieli możliwości reagowania na wiele różnych scenariuszy i odzyskiwania z nich danych, a także potrzebę skutecznej komunikacji kryzysowej i procesów zarządzania incydentami. Wytyczna w sprawie testowania środków

bezpieczeństwa wymaga, aby elementy jej ram zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa były rygorystycznie testowane przed i po wdrożeniu, aby określić ich ogólną skuteczność. System testowania dźwiękowego prowadzi do ustaleń, które powinny zostać wykorzystane do zidentyfikowania luk w stosunku do określonych celów bezpieczeństwa oraz do zapewnienia wiarygodnego i znaczącego wkładu w zarządzanie przez PSP ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa. Wytyczna określa zatem obszary, które powinny zostać włączone do programu testów przeprowadzanych przez dostawcę oraz sposób wykorzystania wyników testów w celu ulepszenia ram zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa.

Wytyczna dotycząca świadomości sytuacyjnej i ciągłego uczenia się obejmuje wymagania zapewniające silną świadomość sytuacyjną, która może znacząco zwiększyć zdolność dostawcy do zrozumienia i wyprzedzenia zdarzeń związanych z bezpieczeństwem, a także do skutecznego wykrywania, reagowania i odzyskiwania po sytuacjach, które nie są blokowane. Dokładne zrozumienie krajobrazu zagrożeń może pomóc PSP w lepszym rozpoznawaniu i zrozumieniu luk w jego krytycznych funkcjach biznesowych oraz ułatwianiu przyjmowania odpowiednich strategii ograniczania ryzyka. Wytyczna wymaga zatem, aby dostawcy usług płatniczych proaktywnie monitorowali krajobraz zagrożeń oraz pozyskiwali i efektywnie wykorzystywały możliwe do zaskarżenia dane wywiadowcze dotyczące zagrożeń w celu walidacji ocen, procesów, procedur i kontroli ryzyka, mając na względzie budowanie silnych środków bezpieczeństwa. Wytyczna podkreśla również znaczenie aktywnego udziału dostawcy w porozumieniach dotyczących wymiany informacji i współpracy z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami. Posiadając wiedzę o możliwych zagrożeniach, dostawca usług płatniczych powinien również wdrożyć adaptacyjne ramy zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa, które ewoluują wraz z dynamiczną naturą ryzyka, aby umożliwić skuteczne zarządzanie tymi ryzykami. Osiągnięcie tego będzie wymagało od dostawców samodoskonalenia, wdrożenia kultury ciągłego uczenia się i świadomości bezpieczeństwa oraz zademonstrowania ciągłej ponownej oceny i poprawy swoich postaw bezpieczeństwa na każdym poziomie w organizacji.

Wytyczna dotycząca zarządzania relacjami z dostawcami określa, że przy wdrażaniu środków bezpieczeństwa dostawca usług płatniczych jest również odpowiedzialny za swoich użytkowników usług płatniczych, którzy są najbardziej krytycznymi stronami w całym procesie. Wzmocnienie zrozumienia przez użytkowników usług płatniczych środków bezpieczeństwa, pogłębienie wiedzy na temat zagrożeń i słabych punktów oraz stworzenie skutecznych kanałów komunikacji z dostawcą usług płatniczych, poprawi ogólne

bezpieczeństwo ekosystemu i potencjalnie zmniejszy ryzyko dla i od dostawców usług. Sekcja poświęcona zarządzaniu relacjami zewnętrznymi określa kroki, które musi podjąć dostawca usług płatniczych, aby poprawić świadomość sytuacyjną jego bazy użytkowników oraz mechanizmy zgłaszania, które powinny być stosowane, aby ułatwić ten ogólny proces. Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie rządowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wytycznych dotyczących środków bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Kwiatkowski, michal.kwiatkowski@mf.gov.pl, tel. 22 694 30 81</p>	<p>Data sporządzenia 19 grudnia 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 64a ust. 3b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, środków bezpieczeństwa i ograniczania ryzyka w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz ryzykiem naruszenia bezpieczeństwa w zakresie świadczenia usług płatniczych, a także uwzględniając wytyczne wydane w tym zakresie przez EUNB. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa ramy zarządzania ryzykiem przez dostawców usług płatniczych, które powinny: obejmować kompleksową politykę bezpieczeństwa, która zakres możliwego ryzyka dostawcy, jego cele w zakresie bezpieczeństwa i przewidziane w tym zakresie środki; definiować i określać kluczowe role i obowiązki, a także odpowiednie procedury sprawozdawcze wymagane do egzekwowania środków bezpieczeństwa oraz zarządzania ryzykiem bezpieczeństwa i ryzykiem operacyjnym związanym ze świadczeniem usług płatniczych oraz ustanowić niezbędne procedury i systemy w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i zarządzania zakresem ryzyk wynikających ze świadczenia usług płatniczych, na które narażony jest dostawca. Zgodnie z delegacją ustawową, rozporządzenie uwzględnia wytyczne EUNB w sprawie środków bezpieczeństwa w odniesieniu do ryzyka operacyjnego i zagrożenia związanego z usługami płatniczymi w ramach PSD2. Dyrektywa (UE) 2015/2366 dotycząca usług płatniczych na rynku wewnętrznym (PSD2) weszła w życie w dniu 12 stycznia 2016 r. Jeden z 11 mandatów przyznanych EUNB, określonych w art. 95 PSD2, odnosi się do opracowania, w ścisłej współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC), Wytycznych w sprawie środków bezpieczeństwa dla ryzyka operacyjnego i ryzyka związanego z usługami płatniczymi. PSD2 stanowi, że dostawcy usług płatniczych (PSP) ustanawiają ramy wraz z odpowiednimi środkami ostrożnościowymi i mechanizmami kontroli w celu zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa w odniesieniu do świadczonych przez siebie usług płatniczych. Przy opracowaniu rozporządzenia wzięto również pod uwagę istniejące wytyczne EUNB dotyczące bezpieczeństwa płatności internetowych w ramach PSD1 (EBA / GL / 2014/12). Rozporządzenie określa wymagania, które dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć, aby ograniczyć ryzyko operacyjne i zagrożenia bezpieczeństwa wynikające ze świadczenia usług płatniczych. Obejmuje one zarządzanie, w tym ramy zarządzania ryzykiem operacyjnym i bezpieczeństwa, modele zarządzania ryzykiem i kontroli oraz outsourcing; ocena ryzyka, w tym identyfikacja, klasyfikacja i ocena ryzyka funkcji, procesów i aktywów; ochrona integralności danych, systemów i poufności, bezpieczeństwa fizycznego i kontroli aktywów. Ponadto rozporządzenie obejmuje monitorowanie, wykrywanie i zgłaszanie incydentów związanych z bezpieczeństwem; zarządzanie ciągłością działania, plany ciągłości oparte na scenariuszach, w tym ich testowanie, zarządzanie incydentami i komunikacja w sytuacjach kryzysowych; testowanie środków bezpieczeństwa; świadomość sytuacyjna i ciągłe uczenie się; oraz zarządzanie relacjami z użytkownikiem usług płatniczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
-------	----------	---------------	---------------

Krajowe instytucje płatnicze	40	https://erup.knf.gov.pl/View/faces/subjectsList.xhtml	
KNF	1		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego.

Stanowisko przedstawione przez Narodowy Bank Polski oraz Kasę Krajową w toku konsultacji publicznych i opiniowania będzie równoznaczne z zasięgnięciem opinii, o której mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie metody obliczania kwoty, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy
o usługach płatniczych

Na podstawie art. 76 ust. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa metodę obliczania kwoty, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Kwotę, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy, oblicza się jako sumę następujących elementów:

- 1) 4% części wielkości płatności do 5 mln euro,
- 2) 2,5% części wielkości płatności w przedziale powyżej 5 mln euro do 10 mln euro,
- 3) 1% części wielkości płatności w przedziale powyżej 10 mln euro do 100 mln euro,
- 4) 0,5% części wielkości płatności w przedziale powyżej 100 mln euro do 250 mln euro,
- 5) 0,25% części wielkości płatności powyżej 250 mln euro

– przy czym wielkość płatności stanowi jedną dwunastą całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych w ciągu ostatniego roku obrotowego przez krajową instytucję płatniczą.

§ 3. 1. W przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza, na podstawie posiadanego zezwolenia, może świadczyć:

- 1) wyłącznie usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy;
- 2) dowolną z usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–5 ustawy;

– kwotę obliczoną w sposób określony w § 2 mnoży się przez współczynnik korygujący k.

2. Współczynnik korygujący k wynosi:

- 1) 0,5 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) 1 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

§ 4. Na potrzeby obliczenia kwoty, o której mowa w § 2, wartość transakcji płatniczych wykonanych w walucie innej niż euro oblicza się z zastosowaniem kursów średnich ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących w ostatnim dniu roku obrotowego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 76 ust. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych po osiągnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego do określenia metody obliczania kwoty, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy UUP, uwzględniając łączną wartość transakcji płatniczych wykonanych w ciągu ostatniego roku obrotowego przez krajową instytucję płatniczą i rodzaj usług płatniczych, jakie krajowa instytucja płatnicza może świadczyć na podstawie posiadanego zezwolenia. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35), dalej PSD2. Dyrektywa PSD2 wprowadza zmiany w zakresie sposobu obliczania funduszy własnych przy zastosowaniu współczynnika korygującego k odnośnie instytucji płatniczych świadczących dowolną z usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–5 ustawy UUP.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Celem rozporządzenia jest określenie metody obliczania wysokości funduszy własnych krajowych instytucji płatniczych. Podmioty te zostały objęte nadzorem ostrożnościowym, który nakłada na nie wymogi kapitałowe, w tym posiadanie funduszy własnych w określonej wysokości uzależnionej od zakresu świadczonych usług oraz skali prowadzonej działalności. Projekt rozporządzenia przewiduje, że kwotę, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy o usługach płatniczych, oblicza się jako sumę procentowej wielkości płatności w podanych przedziałach wartości transakcji, przy czym wielkość płatności stanowi jedną dwunastą całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych w ciągu ostatniego roku obrotowego przez krajową instytucję płatniczą dla poszczególnych przedziałów WP wartość procentowa maleje od 4% do 0,25%. W przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza, na podstawie posiadanego zezwolenia, może świadczyć wyłącznie usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy albo dowolną z usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–5 ustawy, kwotę obliczoną w ww. sposób mnoży się przez współczynnik korygujący k, który wynosi odpowiednio 0,5 i 1.

Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie metody obliczania kwoty, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy o usługach płatniczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Magdalena Tomczyk, magdalena.tomczyk@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 11.10.2017</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 76 ust. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych po osiągnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego do określenia metody obliczania kwoty, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy UUP, uwzględniając łączną wartość transakcji płatniczych wykonanych w ciągu ostatniego roku obrotowego przez krajową instytucję płatniczą i rodzaj usług płatniczych, jakie krajowa instytucja płatnicza może świadczyć na podstawie posiadanego zezwolenia. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35), dalej PSD2. Dyrektywa PSD2 wprowadza zmiany w zakresie sposobu obliczania funduszy własnych przy zastosowaniu współczynnika korygującego k odnośnie instytucji płatniczych świadczących dowolną z usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–5 ustawy UUP.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem rozporządzenia jest określenie metody obliczania wysokości funduszy własnych krajowych instytucji płatniczych. Podmioty te zostały objęte nadzorem ostrożnościowym, który nakłada na nie wymogi kapitałowe, w tym posiadanie funduszy własnych w określonej wysokości uzależnionej od zakresu świadczonych usług oraz skali prowadzonej działalności. Projekt rozporządzenia przewiduje, że kwotę, o której mowa w art. 76 ust. 4 pkt 2 ustawy o usługach płatniczych, oblicza się jako sumę procentowej wielkości płatności w podanych przedziałach wartości transakcji, przy czym wielkość płatności stanowi jedną dwunastą całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych w ciągu ostatniego roku obrotowego przez krajową instytucję płatniczą dla poszczególnych przedziałów WP wartość procentowa maleje od 4% do 0,25%. W przypadku gdy krajowa instytucja płatnicza, na podstawie posiadanego zezwolenia, może świadczyć wyłącznie usługę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy albo dowolną z usług, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–5 ustawy, kwotę obliczoną w ww. sposób mnoży się przez współczynnik korygujący k, który wynosi odpowiednio 0,5 i 1.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Krajowe instytucje płatnicze	40	https://erup.knf.gov.pl/View/faces/subjectsList.xhtml	
KNF	1		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego.

Stanowisko przedstawione przez Narodowy Bank Polski oraz Kasę Krajową w toku konsultacji publicznych i opiniowania będzie równoznaczne z zasięgnięciem opinii, o której mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisje Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie kwartalnych i dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i
statystycznych krajowej instytucji płatniczej**

Na podstawie art. 83 ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres, formę i sposób sporządzania kwartalnych i dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych krajowej instytucji płatniczej oraz terminy ich przekazywania Komisji Nadzoru Finansowego, zwanej dalej „KNF”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 2) ustawie o rachunkowości – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2017 r. poz. 2342, 2201 oraz z 2018 r. poz. 62);
- 3) ustawie – Prawo bankowe – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 1876, 2361, 2491 oraz z 2018 r. poz. 62).

§ 3. Kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne krajowej instytucji płatniczej obejmuje:

- 1) informację o wartości posiadanych środków finansowych, z uwzględnieniem:
 - a) środków pieniężnych w kasie,
 - b) środków pieniężnych na rachunku bieżącym nostro,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

- c) należności od podmiotów, którym można przypisać wagę ryzyka kredytowego w metodzie standardowej 0%, 20% lub 50%, z terminem płatności do 7 dni,
 - d) instrumentów dłużnych o niskim ryzyku, w kwocie możliwej do uzyskania w ciągu 7 dni,
 - e) papierów wartościowych uznawanych za zabezpieczenie przez Narodowy Bank Polski;
- 2) informację o wartości i liczbie udzielonych w danym okresie sprawozdawczym kredytów płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, wraz ze wskazaniem okresu, na jaki zostały udzielone;
 - 3) informację o wykonanych transakcjach płatniczych, z uwzględnieniem:
 - a) liczby i wartości wykonanych transakcji,
 - b) wartości pobranych opłat i prowizji;
 - 4) zestawienie funduszy własnych ze wskazaniem ich części składowych, o których mowa w art. 76 ust. 2 ustawy, i określeniem ich kwoty oraz elementów, o których mowa w art. 76 ust. 3 ustawy, pomniejszających fundusze własne.

§ 4. Dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne krajowej instytucji płatniczej obejmuje:

- 1) dane finansowe i informacje, o których mowa w § 3;
- 2) informacje o wykonanych transakcjach płatniczych, z uwzględnieniem liczby i wartości transakcji płatniczych wykonanych w zakresie poszczególnych rodzajów usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy;
- 3) informację o poszczególnych rodzajach i zakresie działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 ustawy, odrębnie dla każdego rodzaju tej działalności.

§ 5. Dane finansowe, o których mowa w § 3 pkt 2 i 3, oraz informację, o której mowa w § 4 pkt 3, podaje się z uwzględnieniem ich struktury walutowej, obejmującej następujące waluty:

- 1) złoty;
- 2) euro;
- 3) dolar amerykański;
- 4) frank szwajcarski;
- 5) pozostałe waluty.

§ 6. Kwartalne i dodatkowe roczne sprawozdania finansowe i statystyczne krajowa instytucja płatnicza sporządza na formularzach. Wzór formularza dotyczącego:

- 1) kwartalnego sprawozdania finansowego i statystycznego krajowej instytucji płatniczej – określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) dodatkowego rocznego sprawozdania finansowego i statystycznego krajowej instytucji płatniczej – określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Wysokość kwot wykazywanych w kwartalnym oraz dodatkowym rocznym sprawozdaniu finansowym i statystycznym podaje się z dokładnością do pełnych złotych, a wartości określone procentowo – z dokładnością do setnej części procenta.

§ 8. 1. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne krajowa instytucja płatnicza sporządza w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2017 r. poz. 570).

2. Kwartalne oraz dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne krajowa instytucja płatnicza przekazuje za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez KNF, w formacie zgodnym z wymogami tego systemu.

3. System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 2, KNF udostępnia krajowym instytucjom płatniczym nieodpłatnie.

§ 9. Kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne krajowa instytucja płatnicza przekazuje KNF nie później niż w terminie 20 dni od ostatniego dnia kwartału, za który zostało sporządzone.

§ 10. 1. Dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne krajowa instytucja płatnicza sporządza na koniec roku obrotowego, uwzględniając sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 45 ustawy o rachunkowości, zatwierdzone zgodnie z art. 53 ust. 1 tej ustawy.

2. Jeżeli sprawozdanie finansowe nie zostało zatwierdzone w terminie określonym w art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości, to krajowa instytucja płatnicza przekazuje KNF dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne nie później niż w terminie 20 dni od dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego.

§ 11. W przypadku rozpoczęcia przez krajową instytucję płatniczą działalności w dniu innym niż pierwszy dzień:

- 1) kwartału – pierwsze kwartalne sprawozdanie finansowe i statystyczne sporządza za okres od dnia, w którym rozpoczęła świadczenie usług płatniczych, do końca kwartału, w którym rozpoczęła świadczenie tych usług;
- 2) roku – pierwsze dodatkowe roczne sprawozdanie finansowe i statystyczne sporządza za okres od dnia, w którym rozpoczęła świadczenie usług płatniczych, do końca roku obrotowego, w którym rozpoczęła świadczenie tych usług.

§ 12. Informacje, o których mowa w § 9, są przekazywane do KNF za pierwszy kwartał 2018 r. w terminie 20 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

Załączniki do
rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR FORMULARZA

**KWARTALNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE I STATYSTYCZNE
KRAJOWEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ**

Za okres sprawozdawczy:

DATA POCZĄTKOWA:

DATA KOŃCOWA:

Dane krajowej instytucji płatniczej:

NAZWA (FIRMA):

ADRES SIEDZIBY:

NUMER WPISU DO REJESTRU KRAJOWYCH INSTYTUCJI PŁATNICZYCH:

TELEFON:

FAKS:

ADRES POCZTY ELEKTRONICZNEJ:

Data przekazania sprawozdania KNF:

Liczba stron sprawozdania:

I. Wartość posiadanych środków finansowych według stanu na koniec okresu sprawozdawczego

Pozycja	Wartość
1	2
– środki pieniężne w kasie	
– środki pieniężne na rachunku bieżącym nostro	
– należności od podmiotów, którym można przypisać wagę ryzyka kredytowego w metodzie standardowej 0%, 20% lub 50%, z terminem płatności do 7 dni*	
– instrumenty dłużne o niskim ryzyku, w kwocie możliwej do uzyskania w ciągu 7 dni*	
– papiery wartościowe uznawane za zabezpieczenie przez Narodowy Bank Polski**	

* Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale KNF wydanej na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3, 4, 5 i 7 oraz art. 141j ustawy – Prawo bankowe.

** Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale Zarządu Narodowego Banku Polskiego wydanej na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy – Prawo bankowe.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

II. Informacja o kredytach płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, udzielonych w okresie sprawozdawczym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	<= 1 miesiąc	>1 miesiąc <= 3 miesiące	>3 miesiące <= 6 miesiące	>6 miesiące <= 9 miesiące	>9 miesiące <= 12 miesiące
1	2	3	4	5	6	7
– liczba						
– wartość, w tym:						
– złoty (PLN)						
– euro (EUR)						
– dolar amerykański (USD)						
– frank szwajcarski (CHF)						
– pozostałe waluty						

* Należy wskazać termin pierwotny, na jaki został udzielony kredyt płatniczy.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

III. Informacja o transakcjach płatniczych wykonanych w okresie sprawozdawczym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	złoty (PLN)	euro (EUR)	dolar amerykański (USD)	frank szwajcarski (CHF)	pozostałe waluty
1	2	3	4	5	6	7
– liczba wykonanych transakcji						
– wartość wykonanych transakcji						
– wartość pobranych opłat i prowizji						

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

IV. Zestawienie funduszy własnych według stanu na koniec okresu sprawozdawczego

Pozycja	Wartość
1	2
Fundusze własne:	
– kapitał założycielski	
– kapitał z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych	
– niepodzielony zysk z lat ubiegłych	
– zysk w trakcie zatwierdzania oraz zysk netto bieżącego okresu sprawozdawczego, obliczone zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, pomniejszone o wszelkie przewidywane obciążenia i dywidendy, w kwotach nie większych niż kwoty zysku zweryfikowane przez biegłych rewidentów	
Pomniejszenia funduszy własnych:	
– akcje lub udziały własne posiadane przez instytucję płatniczą, wycenione według wartości bilansowej, pomniejszone o odpisy spowodowane trwałą utratą ich wartości	
– wszelkie zobowiązania z tytułu akcji uprzywilejowanych	
– wartości niematerialne i prawne wycenione według wartości bilansowej	
– strata z lat ubiegłych	
– strata w trakcie zatwierdzania	
– strata netto bieżącego okresu	

Udział środków niepieniężnych w środkach finansowych na pokrycie funduszy własnych krajowej instytucji płatniczej (w %)	
---	--

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

WZÓR FORMULARZA**DODATKOWE ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE
I STATYSTYCZNE KRAJOWEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ**

Za okres sprawozdawczy:

DATA POCZĄTKOWA:

DATA KOŃCOWA:

Dane krajowej instytucji płatniczej:

NAZWA (FIRMA):

ADRES SIEDZIBY:

NUMER WPISU DO REJESTRU KRAJOWYCH INSTYTUCJI PŁATNICZYCH:

TELEFON:

FAKS:

ADRES POCZTY ELEKTRONICZNEJ:

Data przekazania sprawozdania KNF:

Liczba stron sprawozdania:

I. Wartość posiadanych środków finansowych według stanu na koniec roku obrotowego

Pozycja	Wartość
1	2
– środki pieniężne w kasie	
– środki pieniężne na rachunku bieżącym nostro	
– należności od podmiotów, którym można przypisać wagę ryzyka kredytowego w metodzie standardowej 0%, 20% lub 50%, z terminem płatności do 7 dni*	
– instrumenty dłużne o niskim ryzyku, w kwocie możliwej do uzyskania w ciągu 7 dni*	
– papiery wartościowe uznawane za zabezpieczenie przez Narodowy Bank Polski**	

* Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale KNF wydanej na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3, 4, 5 i 7 oraz art. 141j ustawy – Prawo bankowe.

** Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale Zarządu Narodowego Banku Polskiego wydanej na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy – Prawo bankowe.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

II.1. Informacja o kredytach płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, udzielonych w roku obrotowym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	<= 1 miesiąc	>1 miesiąc <= 3 miesiące	>3 miesiące <= 6 miesiące	>6 miesiące <= 9 miesiące	>9 miesiące <= 12 miesiące
1	2	3	4	5	6	7
– liczba						
– wartość, w tym:						
– złoty (PLN)						
– euro (EUR)						
– dolar amerykański (USD)						
– frank szwajcarski (CHF)						
– pozostałe waluty						

* Należy wskazać termin pierwotny, na jaki został udzielony kredyt płatniczy.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

**II.2. Informacja o kredytach płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy,
według stanu na koniec roku obrotowego**

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	<= 1 miesiąc	>1 miesiąc <= 3 miesiące	>3 miesiące <= 6 miesiące	>6 miesiące <= 9 miesiące	>9 miesiące <= 12 miesiące
1	2	3	4	5	6	7
– liczba						
– wartość, w tym:						
– złoty (PLN)						
– euro (EUR)						
– dolar amerykański (USD)						
– frank szwajcarski (CHF)						
– pozostałe waluty						

* Należy wskazać termin pierwotny, na jaki został udzielony kredyt płatniczy.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

III. Informacja o transakcjach płatniczych wykonanych w roku obrotowym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	złoty (PLN)	euro (EUR)	dolar amerykański (USD)	frank szwajcarski (CHF)	pozostałe waluty
1	2	3	4	5	6	7
– liczba wykonanych transakcji						
– wartość wykonanych transakcji						
– wartość pobranych opłat i prowizji						

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

IV. Zestawienie funduszy własnych według stanu na koniec okresu sprawozdawczego

Pozycja	Wartość
1	2
Fundusze własne:	
– kapitał założycielski	
– kapitał z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych	
– niepodzielony zysk z lat ubiegłych	
– zysk w trakcie zatwierdzania oraz zysk netto bieżącego okresu sprawozdawczego, obliczone zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, pomniejszone o wszelkie przewidywane obciążenia i dywidendy, w kwotach nie większych niż kwoty zysku zweryfikowane przez biegłych rewidentów	
Pomniejszenia funduszy własnych:	
– akcje lub udziały własne posiadane przez instytucję płatniczą, wycenione według wartości bilansowej, pomniejszone o odpisy spowodowane trwałą utratą ich wartości	
– wszelkie zobowiązania z tytułu akcji uprzywilejowanych	
– wartości niematerialne i prawne wycenione według wartości bilansowej	
– strata z lat ubiegłych	
– strata w trakcie zatwierdzania	
– strata netto bieżącego okresu	

Udział środków niepieniężnych w środkach finansowych na pokrycie funduszy własnych krajowej instytucji płatniczej (w %)	
---	--

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 83 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych po zasięgnięciu opinii KNF, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, formę i sposób sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz terminy ich przekazywania KNF, uwzględniając konieczność zapewnienia KNF dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej krajowej instytucji płatniczej, w tym informacji o rodzaju i zakresie wykonywania innej działalności prowadzonej przez instytucję płatniczą, o której mowa w art. 74 ust. 1. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Celem rozporządzenia jest zapewnienie KNF, jako podmiotowi sprawującemu nadzór nad działalnością instytucji płatniczych, dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej krajowej instytucji płatniczej. Nadzór nad instytucjami płatniczymi ma charakter ostrożnościowy, skoncentrowany na badaniu sytuacji finansowej podmiotu nadzorowanego i ocenie poziomu ryzyka. Sprawowany jest w dużej mierze metodami analitycznymi. Podstawą analiz nadzorczych są dane sprawozdawcze przekazywane bezpośrednio przez podmioty nadzorowane. Właściwe określenie zakresu tych danych i częstotliwości oraz terminów ich przekazywania w formie sprawozdań warunkuje prawidłową realizację funkcji nadzorczych, a w konsekwencji także celów ustawy.

Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisje Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie rocznych sprawozdań unijnej instytucji płatniczej oraz dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy o usługach płatniczych wykonującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział lub za pośrednictwem agenta

Na podstawie art. 98b ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres, formę i sposób sporządzania rocznych sprawozdań dotyczących działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz sprawozdań obejmujących informację o wykonywanych transakcjach płatniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej unijnej instytucji płatniczej oraz dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 2) ustawie o rachunkowości – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2017 r. poz. 2342, 2201 oraz z 2018 r. poz. 62);
- 3) ustawie – Prawo bankowe – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 1876, 2361, 2491 oraz z 2018 r. poz. 62).

§ 3. Roczne sprawozdanie dotyczące działalności unijnej instytucji płatniczej oraz dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych obejmuje:

- 1) informację o wartości posiadanych środków finansowych, z uwzględnieniem:
 - a) środków pieniężnych w kasie,
 - b) środków pieniężnych na rachunku bieżącym nostro,
 - c) należności od podmiotów, którym można przypisać wagę ryzyka kredytowego w metodzie standardowej 0%, 20% lub 50%, z terminem płatności do 7 dni,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

- d) instrumentów dłużnych o niskim ryzyku, w kwocie możliwej do uzyskania w ciągu 7 dni,
 - e) papierów wartościowych uznawanych za zabezpieczenie przez Narodowy Bank Polski;
- 2) informację o wartości i liczbie udzielonych w danym okresie sprawozdawczym kredytów płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, wraz ze wskazaniem okresu, na jaki zostały udzielone;
 - 3) informację o wykonanych transakcjach płatniczych, z uwzględnieniem:
 - a) liczby i wartości wykonanych transakcji,
 - b) wartości pobranych opłat i prowizji;
 - 4) zestawienie funduszy własnych ze wskazaniem ich części składowych, o których mowa w art. 76 ust. 2 ustawy, i określeniem ich kwoty oraz elementów, o których mowa w art. 76 ust. 3 ustawy, pomniejszających fundusze własne;
 - 5) informacje o wykonanych transakcjach płatniczych, z uwzględnieniem liczby i wartości transakcji płatniczych wykonanych w zakresie poszczególnych rodzajów usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy;
 - 6) informację o poszczególnych rodzajach i zakresie działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 ustawy, odrębnie dla każdego rodzaju tej działalności.

§ 4. Dane finansowe, o których mowa w § 3, podaje się z uwzględnieniem ich struktury walutowej, obejmującej następujące waluty:

- 1) złoty;
- 2) euro;
- 3) dolar amerykański;
- 4) frank szwajcarski;
- 5) pozostałe waluty.

§ 5. Roczne sprawozdania, o których mowa w § 3 sporządza się na formularzach. Wzory formularzy określają odpowiednio załącznik nr 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 6. Wysokość kwot wykazywanych w rocznym sprawozdaniu podaje się z dokładnością do pełnych złotych, a wartości określane procentowo – z dokładnością do setnej części procenta.

§ 7. 1. Roczne sprawozdania sporządza się w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2017 r. poz. 570).

2. Roczne sprawozdanie przekazuje się za pomocą systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF”, w formacie zgodnym z wymogami tego systemu.

3. System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 2, KNF udostępnia krajowym instytucjom płatniczym nieodpłatnie.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR FORMULARZA

ROCZNE SPRAWOZDANIE UNIJNEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ LUB DOSTAWCY, O KTÓRYM MOWA W ART. 96 UST. 2 UUP DOTYCZĄCE DZIAŁALNOŚCI NA TERYTORIUM RP

Za okres sprawozdawczy:

DATA POCZĄTKOWA:

DATA KOŃCOWA:

Dane unijnej instytucji płatniczej/ Dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 UUP:

NAZWA (FIRMA):

ADRES SIEDZIBY:

NUMER WPISU DO REJESTRU UNIJNYCH INSTYTUCJI PŁATNICZYCH/
DOSTAWCÓW, O KTÓRYM MOWA W ART. 96 UST. 2 UUP:

TELEFON:

FAKS:

ADRES POCZTY ELEKTRONICZNEJ:

Data przekazania sprawozdania KNF:

Liczba stron sprawozdania:

I. Wartość posiadanych środków finansowych według stanu na koniec okresu sprawozdawczego

Pozycja	Wartość
1	2
– środki pieniężne w kasie	
– środki pieniężne na rachunku bieżącym nostro	
– należności od podmiotów, którym można przypisać wagę ryzyka kredytowego w metodzie standardowej 0%, 20% lub 50%, z terminem płatności do 7 dni*	
– instrumenty dłużne o niskim ryzyku, w kwocie możliwej do uzyskania w ciągu 7 dni*	
– papiery wartościowe uznawane za zabezpieczenie przez Narodowy Bank Polski**	

* Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale KNF wydanej na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3, 4, 5

i 7 oraz art. 141j ustawy – Prawo bankowe.

** Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale Zarządu Narodowego Banku Polskiego wydanej na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy – Prawo bankowe.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

II. Informacja o kredytach płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, udzielonych w okresie sprawozdawczym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	<= 1 miesiąc	>1 miesiąc <= 3 miesiące	>3 miesiące <= 6 miesiące	>6 miesiące <= 9 miesiące	>9 miesiące <= 12 miesiące
1	2	3	4	5	6	7
- liczba						
- wartość, w tym:						
- złoty (PLN)						
- euro (EUR)						
- dolar amerykański (USD)						
- frank szwajcarski (CHF)						
- pozostałe waluty						

* Należy wskazać termin pierwotny, na jaki został udzielony kredyt płatniczy.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

III. Informacja o transakcjach płatniczych wykonanych w okresie sprawozdawczym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	złoty (PLN)	euro (EUR)	dolar amerykański (USD)	frank szwajcarski (CHF)	pozostałe waluty
1	2	3	4	5	6	7
– liczba wykonanych transakcji						
– wartość wykonanych transakcji						
– wartość pobranych opłat i prowizji						

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

IV. Zestawienie funduszy własnych według stanu na koniec okresu sprawozdawczego

Pozycja	Wartość
1	2
Fundusze własne:	
– kapitał założycielski	
– kapitał z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych	
– niepodzielony zysk z lat ubiegłych	
– zysk w trakcie zatwierdzania oraz zysk netto bieżącego okresu sprawozdawczego, obliczone zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, pomniejszone o wszelkie przewidywane obciążenia i dywidendy, w kwotach nie większych niż kwoty zysku zweryfikowane przez biegłych rewidentów	
Pomniejszenia funduszy własnych:	
– akcje lub udziały własne posiadane przez instytucję płatniczą, wycenione według wartości bilansowej, pomniejszone o odpisy spowodowane trwałą utratą ich wartości	
– wszelkie zobowiązania z tytułu akcji uprzywilejowanych	
– wartości niematerialne i prawne wycenione według wartości bilansowej	
– strata z lat ubiegłych	
– strata w trakcie zatwierdzania	
– strata netto bieżącego okresu	

Udział środków niepieniężnych w środkach finansowych na pokrycie funduszy własnych unijnej instytucji płatniczej (w %)	
--	--

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

WZÓR FORMULARZA

ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE UNIJNEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ LUB DOSTAWCY, O KTÓRYM MOWA W ART. 96 UST. 2 UUP OBEJMUJĄCE INFORMACJĘ O WYKONYWANYCH TRANSAKCJACH PŁATNICZYCH NA TERYTORIUM RP

Za okres sprawozdawczy:

DATA POCZĄTKOWA:

DATA KOŃCOWA:

Dane unijnej instytucji płatniczej/ Dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 UUP:

NAZWA (FIRMA):

ADRES SIEDZIBY:

NUMER WPISU DO REJESTRU UNIJNYCH INSTYTUCJI PŁATNICZYCH/
DOSTAWCÓW, O KTÓRYM MOWA W ART. 96 UST. 2 UUP:

TELEFON:

FAKS:

ADRES POCZTY ELEKTRONICZNEJ:

Data przekazania sprawozdania KNF:

Liczba stron sprawozdania:

I. Wartość posiadanych środków finansowych według stanu na koniec roku obrotowego

Pozycja	Wartość
1	2
– środki pieniężne w kasie	
– środki pieniężne na rachunku bieżącym nostro	
– należności od podmiotów, którym można przypisać wagę ryzyka kredytowego w metodzie standardowej 0%, 20% lub 50%, z terminem płatności do 7 dni*	
– instrumenty dłużne o niskim ryzyku, w kwocie możliwej do uzyskania w ciągu 7 dni*	
– papiery wartościowe uznawane za zabezpieczenie przez Narodowy Bank Polski**	

* Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale KNF wydanej na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3, 4, 5

i 7 oraz art. 141j ustawy – Prawo bankowe.

** Dane należy wskazać w sposób określony w uchwale Zarządu Narodowego Banku Polskiego wydanej na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy – Prawo bankowe.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

II.1. Informacja o kredytach płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, udzielonych w roku obrotowym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	<= 1 miesiąc	>1 miesiąc <= 3 miesiące	>3 miesiące <= 6 miesięcy	>6 miesiące <= 9 miesięcy	>9 miesiące <= 12 miesięcy
1	2	3	4	5	6	7
- liczba						
- wartość, w tym:						
- złoty (PLN)						
- euro (EUR)						
- dolar amerykański (USD)						
- frank szwajcarski (CHF)						
- pozostałe waluty						

* Należy wskazać termin pierwotny, na jaki został udzielony kredyt płatniczy.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

II.2. Informacja o kredytach płatniczych, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, według stanu na koniec roku obrotowego

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	<= 1 miesiąc	>1 miesiąc <= 3 miesiące	>3 miesiące <= 6 miesięcy	>6 miesiące <= 9 miesięcy	>9 miesiące <= 12 miesięcy
1	2	3	4	5	6	7
- liczba						
- wartość, w tym:						
- złoty (PLN)						
- euro (EUR)						
- dolar amerykański (USD)						
- frank szwajcarski (CHF)						
- pozostałe waluty						

* Należy wskazać termin pierwotny, na jaki został udzielony kredyt płatniczy.

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

III. Informacja o transakcjach płatniczych wykonanych w roku obrotowym

Pozycja	Ogółem wartość/ liczba	złoty (PLN)	euro (EUR)	dolar amerykański (USD)	frank szwajcarski (CHF)	pozostałe waluty
1	2	3	4	5	6	7
- liczba wykonanych transakcji						
- wartość wykonanych transakcji						
- wartość pobranych opłat i prowizji						

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

IV. Zestawienie funduszy własnych według stanu na koniec okresu sprawozdawczego

Pozycja	Wartość
1	2
Fundusze własne:	
– kapitał założycielski	
– kapitał z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych	
– niepodzielony zysk z lat ubiegłych	
– zysk w trakcie zatwierdzania oraz zysk netto bieżącego okresu sprawozdawczego, obliczone zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości, pomniejszone o wszelkie przewidywane obciążenia i dywidendy, w kwotach nie większych niż kwoty zysku zweryfikowane przez biegłych rewidentów	
Pomniejszenia funduszy własnych:	
– akcje lub udziały własne posiadane przez instytucję płatniczą, wycenione według wartości bilansowej, pomniejszone o odpisy spowodowane trwałą utratą ich wartości	
– wszelkie zobowiązania z tytułu akcji uprzywilejowanych	
– wartości niematerialne i prawne wycenione według wartości bilansowej	
– strata z lat ubiegłych	
– strata w trakcie zatwierdzania	
– strata netto bieżącego okresu	

Udział środków niepieniężnych w środkach finansowych na pokrycie funduszy własnych unijnej instytucji płatniczej (w %)	
--	--

Opracował:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

Telefon:

Data:

Zatwierdził:

Imię i nazwisko:

Stanowisko:

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 98b ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), zwanej dalej „ustawą upoważniającą” lub „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu, formy i sposobu sporządzania sprawozdań, unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy, wykonującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, uwzględniając konieczność zapewnienia KNF dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej albo unijnego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

Celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie KNF, jako podmiotowi sprawującemu nadzór nad działalnością instytucji płatniczych, dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej oraz unijnego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Nadzór nad instytucjami płatniczymi ma charakter ostrożnościowy, skoncentrowany na badaniu sytuacji finansowej podmiotu nadzorowanego i ocenie poziomu ryzyka. Sprawowany jest w dużej mierze metodami analitycznymi. Podstawą analiz nadzorczych są dane sprawozdawcze przekazywane bezpośrednio przez podmioty nadzorowane. Właściwe określenie zakresu tych danych i częstotliwości oraz terminów ich przekazywania w formie sprawozdań warunkuje prawidłową realizację funkcji nadzorczych, a w konsekwencji także celów ustawy. Przyjęty model nadzoru nad działalnością dostawców usług płatniczych, posiadających status unijnych instytucji płatniczych, jest wynikiem implementacji przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Dane i informacje przekazywane przez instytucje płatnicze w ramach obowiązków sprawozdawczych mają, zgodnie z art. 98b ust. 1 ustawy, przede wszystkim charakter finansowy, są one jednak uzupełniane o dane o charakterze niefinansowym (statystycznym). Ten zakres informacji dotyczy głównie rodzajów dodatkowej działalności, nieobjętej wydawanym przez KNF na podstawie art. 96 ust. 1 ustawy zezwoleniem na świadczenie usług płatniczych w charakterze unijnej instytucji płatniczej, w tym usług dodatkowych ściśle

związanych ze świadczeniem usług płatniczych. Informacje te mają wymiar stricte nadzorczy, gdyż pozwalają na ocenę sytuacji finansowej podmiotu nadzorowanego w szerszym kontekście całokształtu prowadzonej przez niego działalności. Należy przy tym zaznaczyć, że informacje i dane pozyskiwane dla celów nadzorczych będą w formie zagregowanej wykorzystywane także jako tzw. dane administracyjne dla celów statystyki publicznej.

Projektowane rozporządzenie określa zakres dwóch rodzajów sprawozdań. W § 3 określony został szczegółowy zakres sprawozdania finansowego i statystycznego. Będzie ono obejmować informację o wartości posiadanych środków finansowych z uwzględnieniem środków pieniężnych w kasie, środków na rachunku bieżącym nostro, instrumentów dłużnych o niskim ryzyku w kwocie możliwej do uzyskania w ciągu 7 dni, papierów wartościowych uznawanych jako zabezpieczenie przez Narodowy Bank Polski, informację o udzielonych w danym kwartale kredytach, o których mowa w art. 74 ust. 3 ustawy, w tym ich liczbie, wartości oraz okresie na jaki zostały udzielone, informację o wykonanych transakcjach płatniczych, w tym ich wartości, liczbie oraz wartości pobranych opłat i prowizji oraz zestawienie funduszy własnych wraz ze wskazaniem poszczególnych elementów składowych i określeniem ich kwoty.

W § 4 określony został szczegółowy zakres rocznego sprawozdania finansowego i statystycznego, obejmujący dane wykazywane w sprawozdaniach kwartalnych, a ponadto informacje o wykonanych transakcjach płatniczych, z uwzględnieniem liczby i wartości transakcji płatniczych wykonanych w ramach poszczególnych rodzajów usług płatniczych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, oraz informację o rodzaju i zakresie dodatkowej działalności, o której mowa w art. 74 ust. 1 ustawy.

Należy zaznaczyć, że sprawozdania kwartalne służą przede wszystkim pozyskiwaniu przez KNF informacji cyklicznych, które są konieczne do bieżącego monitorowania sytuacji nadzorowanych podmiotów. Natomiast dodatkowe sprawozdanie roczne zawiera dane, które podlegają analizie przez KNF w okresie dłuższym, tj. w cyklu rocznym, a ponadto także dane zawarte w sprawozdaniu kwartalnym. Jest to uzasadnione tym, że dane zamieszczone w sprawozdaniu rocznym powinny być oparte na sprawozdaniu finansowym za dany rok obrotowy, zatwierdzonym przez właściwy organ zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342, z późn. zm.). Zweryfikowane dane, pochodzące z zatwierdzonego sprawozdania finansowego za dany rok obrotowy, mogą się różnić od danych przekazywanych w ramach bieżącej sprawozdawczości kwartalnej w roku kalendarzowym. Jednocześnie pozwalają one na ocenę rzetelności

sporządzania, a następnie przedstawiania KNF informacji mających wpływ na ocenę stabilnego i ostrożnego prowadzenia działalności przez daną instytucję płatniczą w poszczególnych kwartałach roku kalendarzowego. W rozporządzeniu przyjęto zatem konstrukcję polegającą na takim zróżnicowaniu zakresu sprawozdań kwartalnych i dodatkowych sprawozdań rocznych, aby zakres danych w nich zawartych odpowiadał zróżnicowanym potrzebom nadzorczym odpowiednio do odmiennej funkcji obu rodzajów sprawozdań. W przeciwnym razie dochodziłoby bowiem do nadmiernego obciążenia unijnych instytucji płatniczych obowiązkami sprawozdawczymi, które mogą być realizowane w cyklu rocznym, a byłyby realizowane kwartalnie, co należałoby uznać za zbędne ze względu na cel, któremu – zgodnie z art. 83 ust. 1 i ust. 3 ustawy – służy realizacja obowiązków sprawozdawczych wobec KNF.

Zgodnie z proponowanym § 5 dane finansowe, o których mowa w § 3 pkt 2 i 3 oraz informacja, o której mowa w § 4 pkt 3, podawane są z uwzględnieniem ich struktury walutowej obejmującej wskazane waluty (złoty, euro, dolar amerykański, frank szwajcarski oraz pozostałe waluty).

Zgodnie z § 6 obowiązki sprawozdawcze będą realizowane przy wykorzystaniu formularzy. Wzór formularza sprawozdania kwartalnego określa załącznik nr I do rozporządzenia, a dodatkowego sprawozdania rocznego – załącznik nr 2 do rozporządzenia.

W § 8 przewiduje się, że sprawozdawczość będzie realizowana w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego udostępnianego nieodpłatnie unijnym instytucjom płatniczym przez KNF w plikach o formacie zgodnym z wymogami tego systemu.

W § 9 i § 10 ust. 2 projektowanego rozporządzenia wyznacza się terminy przekazywania do KNF poszczególnych rodzajów sprawozdań. W § 10 ust. 2 – w stosunku do poprzednio obowiązującego rozporządzenia – nastąpiła zmiana mająca na celu doprecyzowanie przedmiotowego terminu.

W projekcie przewidziane zostały rozwiązania szczególne dla unijnych instytucji płatniczych, które po uzyskaniu zezwolenia rozpoczynają działalność w dniu innym, niż pierwszy dzień kwartału albo roku. Zgodnie z § 11, unijna instytucja płatnicza będzie składać sprawozdanie za niepełny okres sprawozdawczy w terminach i formie przewidzianych dla danego sprawozdania (kwartalnego albo rocznego). Pozwoli to na objęcie obowiązkiem

sprawozdawczym pełnego okresu faktycznej działalności nadzorowanych podmiotów, niezależnie od momentu rozpoczęcia przez nie działalności.

Przepis końcowy, zawarty w § 11 przewiduje, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie rocznych sprawozdań unijnej instytucji płatniczej oraz dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy o usługach płatniczych wykonującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział lub za pośrednictwem agenta</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Kwiatkowski, michal.kwiatkowski@mf.gov.pl, tel. 22 694 30 81</p>	<p>Data sporządzenia 20 grudnia 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 98b ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62 i ...), zwanej dalej „ustawą upoważniającą” lub „ustawą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu, formy i sposobu sporządzania sprawozdań, unijnej instytucji płatniczej albo dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy, wykonującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział albo za pośrednictwem agenta, uwzględniając konieczność zapewnienia KNF dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej albo unijnego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie KNF, jako podmiotowi sprawującemu nadzór nad działalnością instytucji płatniczych, dostępu do informacji mających wpływ na ocenę sytuacji finansowej unijnej instytucji płatniczej oraz unijnego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Nadzór nad instytucjami płatniczymi ma charakter ostrożnościowy, skoncentrowany na badaniu sytuacji finansowej podmiotu nadzorowanego i ocenie poziomu ryzyka. Sprawowany jest w dużej mierze metodami analitycznymi. Podstawą analiz nadzorczych są dane sprawozdawcze przekazywane bezpośrednio przez podmioty nadzorowane. Właściwe określenie zakresu tych danych i częstotliwości oraz terminów ich przekazywania w formie sprawozdań warunkuje prawidłową realizację funkcji nadzorczych, a w konsekwencji także celów ustawy. W projekcie przyjęto, że sprawozdawczość będzie realizowana w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego udostępnianego nieodpłatnie krajowym instytucjom płatniczym przez KNF w plikach o formacie zgodnym z wymogami tego systemu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	34	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Banki spółdzielcze	558	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
BGK	1	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Oddziały instytucji kredytowych EOG	29	Wyszukiwarka podmiotów KNF	Unijne instytucje płatnicze oraz dostawcy, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy będą zobowiązani do stosowania rozporządzenia przy składaniu sprawozdań finansowych i statystycznych

SKOK	47	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
Krajowe instytucje płatnicze	43	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
KNF	1		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego. Stanowisko przedstawione przez Narodowy Bank Polski oraz Kasę Krajową w toku konsultacji publicznych i opiniowania będzie równoznaczne z zasięgnięciem opinii, o której mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przepisy będą wykonywane cyklicznie przy składaniu przez krajowe instytucje płatnicze sprawozdań statystycznych i finansowych. Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisje Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie czynności kontrolnych Komisji Nadzoru Finansowego w krajowych
instytucjach płatniczych**

Na podstawie art. 103 ust. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb wykonywania czynności kontrolnych w krajowych instytucjach płatniczych przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, dalej UKNF.

§ 2. 1. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy UKNF, zwani dalej „inspektorami”.

2. Czynności kontrolne wykonywane są w zespołach co najmniej dwuosobowych.

3. Pracami zespołu kontrolnego kieruje wyznaczony w tym celu inspektor, zwany dalej „kierującym kontrolą”.

§ 3. Dokumentami upoważniającymi do wykonywania czynności kontrolnych są:

- 1) upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w jednostce kontrolowanej wydane przez Przewodniczącego KNF lub upoważnioną przez niego osobę;
- 2) legitymacja służbowa.

§ 4. 1. Kierujący kontrolą niezwłocznie po przybyciu zespołu kontrolnego do pomieszczeń jednostki kontrolowanej zawiadamia o tym prezesa zarządu, a w razie jego nieobecności zastępującego go członka zarządu, lub w przypadku jednostki nieposiadającej zarządu osobę odpowiedzialnej za zarządzanie tym podmiotem niepodlegająco służbowo innej osobie. W razie ich nieobecności kierujący kontrolą zawiadamia innego pracownika kontrolowanej jednostki wyznaczonego do kierowania jej pracami.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

2. Przed przystąpieniem do wykonywania czynności kontrolnych inspektorzy okazują dokumenty wymienione w § 3, a kierujący kontrolą informuje jednostkę kontrolowaną o jej prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.

3. Kierujący kontrolą odnotowuje w sposób przyjęty w jednostce kontrolowanej fakt przeprowadzenia czynności kontrolnych.

4. O rozpoczęciu czynności kontrolnych powinni zostać poinformowani pracownicy jednostki kontrolowanej w sposób przyjęty w jednostce kontrolowanej.

5. Czynności kontrolne powinny być wykonywane w dniach i godzinach pracy jednostki kontrolowanej lub w czasie faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez jednostkę kontrolowaną.

§ 5. 1. Zespół kontrolny powinien badać dokumenty źródłowe w pomieszczeniach jednostki kontrolowanej. W uzasadnionych przypadkach i za zgodą jednostki kontrolowanej badanie może odbyć się w UKNF pod warunkiem pisemnego powiadomienia jednostki kontrolowanej, które dokumenty źródłowe będą badane w UKNF.

2. Kierownictwo jednostki kontrolowanej zapewnia inspektorom warunki do sprawnego przeprowadzenia czynności kontrolnych, w szczególności zapewnia pomieszczenia spełniające wymogi BHP i udostępnia do korzystania niezbędne urządzenia techniczne.

3. Inspektor wykonujący czynności kontrolne zwraca się do jednostki kontrolowanej o sporządzenie kopii dokumentów i nośników informacji, oraz opartych na tych dokumentach opracowań, zestawień i obliczeń.

4. Inspektor wykonujący czynności kontrolne zwraca się do pracownika jednostki kontrolowanej o udzielenie wyjaśnień ustnych lub pisemnych z zakresu objętego kontrolą.

5. W przypadku, gdy dokument jednostki kontrolowanej sporządzony jest w języku obcym, inspektor może zwrócić się do jednostki kontrolowanej o przedstawienie dokumentu w oryginale i przetłumaczonego na język polski przez tłumacza przysięgłego.

§ 6. Kierujący kontrolą organizuje spotkanie końcowe z kierownictwem jednostki kontrolowanej w celu przedstawienia wyników kontroli i omówienia stwierdzonych nieprawidłowości. Na spotkanie końcowe może być zaproszony, za pośrednictwem jednostki kontrolowanej, przedstawiciel rady nadzorczej, o ile rada nadzorcza została powołana, oraz biegły rewident badający sprawozdanie finansowe tej jednostki.

§ 7. 1. Protokół z przeprowadzonych czynności kontrolnych zawiera ustalenia kontroli, w tym informacje o stwierdzonych naruszeniach przepisów prawa i innych nieprawidłowościach występujących w działalności jednostki kontrolowanej.

2. W protokole zamieszcza się także:

- 1) nazwę jednostki, w której przeprowadzono kontrolę i jej adres;
- 2) imię i nazwisko kierującego jednostką kontrolowaną, a w miarę potrzeby także osób kierujących komórkami organizacyjnymi oraz datę objęcia przez nich stanowisk;
- 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kierującego kontrolą;
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli z wymienieniem ewentualnych przerw w trakcie jej trwania;
- 5) wskazanie zakresu podejmowanych czynności, daty badania, na którą dokonano ustaleń oraz okresu objętego kontrolą;
- 6) wyszczególnienie załączników stanowiących część składową protokołu;
- 7) dane o liczbie egzemplarzy sporządzonego protokołu wraz z załącznikami oraz wskazanie odbiorców protokołu;
- 8) informacje o stanowisku podmiotu kontrolowanego do ustaleń zawartych w protokole z kontroli;
- 9) zastrzeżenie, że protokół zawiera informacje prawnie chronione;
- 10) datę i miejsce podpisania protokołu.

§ 8. Protokół sporządza się w dwóch lub trzech jednobrzmiących egzemplarzach w terminie 30 dni roboczych od daty zakończenia czynności kontrolnych i przeznacza dla:

- 1) zarządu jednostki kontrolowanej lub w przypadku jednostki nieposiadającej zarządu osoby odpowiedzialnej za zarządzanie tym podmiotem niepodlegającej służbowo innej osobie;
- 2) rady nadzorczej jednostki kontrolowanej, o ile rada nadzorcza została powołana;
- 3) UKNF.

§ 9. 1. Po podpisaniu protokołu nie dokonuje się w nim jakichkolwiek zmian, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Oczywiście omyłki pisarskie w protokole prostuje kierujący kontrolą i parafuje sprostowania. O sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich w protokole informuje się pisemnie jednostkę kontrolowaną.

§ 10. 1. Protokół podpisują i parafują każdą jego stronę kierujący kontrolą oraz w przypadku zarządu jednoosobowego – członek zarządu, w przypadku zarządu wieloosobowego dwaj członkowie zarządu jednostki kontrolowanej, natomiast w przypadku jednostki nieposiadającej zarządu osoba odpowiedzialna za zarządzanie tym podmiotem niepodlegająca służbowo innej osobie.

2. Termin na podpisanie protokołu i przekazanie do UKNF wynosi 14 dni roboczych licząc od daty doręczenia protokołu jednostce kontrolowanej.

3. Protokół może być podpisany bez zastrzeżeń, z zastrzeżeniami lub umotywowanymi wyjaśnieniami co do faktów i ustaleń w nim zawartych.

4. Zastrzeżenia lub wyjaśnienia, o których mowa w ust. 3, jednostka kontrolowana sporządza w formie pisemnej i dołącza do każdego egzemplarza protokołu.

§ 11. Odmowa podpisania protokołu przez jednostkę kontrolowaną lub zwłoka w jego podpisaniu i przekazaniu do UKNF nie wpływa na jego ważność oraz prowadzenie czynności pokontrolnych.

§ 12. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości Komisja Nadzoru Finansowego przedstawia jednostce kontrolowanej zalecenia pokontrolne, podpisane przez Przewodniczącego KNF lub upoważnioną przez niego osobę.

2. Zalecenia pokontrolne są przekazywane zarządowi i radzie nadzorczej jednostki kontrolowanej, ile rada nadzorcza została powołana, lub w przypadku jednostki nieposiadającej zarządu osobie odpowiedzialnej za zarządzanie tym podmiotem niepodlegającej służbowo innej osobie nie później niż w terminie 30 dni roboczych od daty doręczenia Komisji Nadzoru Finansowego podpisanego protokołu.

3. W przypadku wniesienia zastrzeżeń lub wyjaśnień do protokołu z kontroli, o których mowa w § 10 ust. 3 stanowisko do nich jest dołączane do zaleceń, o których mowa w ust. 2, i podpisywane przez Przewodniczącego KNF lub upoważnioną przez niego osobę.

§ 13. W uzasadnionych przypadkach terminy, o których mowa w § 8 i § 12 ust. 2 mogą być przedłużone o kolejne 30 dni roboczych.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 103 ust. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...), upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad i trybu wykonywania czynności kontrolnych w krajowych instytucjach płatniczych przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, dalej UKNF. Nowelizacja wprowadzona została do projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych wraz z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35) zmieniającą szereg innych przepisów w zakresie nadzoru KNF nad podmiotami rynku finansowego.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został

udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają lub w minimalnym stopniu wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.). Rozporządzenie reguluje kwestie dotyczące warunków kontroli wykonywanej przez organy UKNF. Biorąc pod uwagę, iż rozporządzenie nie zmienia w znacznym stopniu dotychczasowego stanu prawnego, ewentualne obowiązki i uprawnienia mikro przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców są im znane a samo rozporządzenie nie wpływa negatywnie na prowadzoną działalność.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej
lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika dla dostawców
zamierzających świadczyć wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku**

Na podstawie art. 117a ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia lub sumę gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą” oraz określają wzór na obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji.

§ 2. KNF traktuje ubezpieczenie z tytułu prowadzenia działalności zawodowej i porównywalną gwarancję jako wzajemnie wykluczające się i wymaga od dostawców, którzy wnioskuje o wpis do rejestru, aby posiadali albo ubezpieczenie z tytułu prowadzenia działalności zawodowej albo porównywalną gwarancję.

§ 3. KNF zapewnia, by ubezpieczenie prowadzenia działalności zawodowej i porównywalna gwarancja, posiadane przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, dla celów o których mowa w art. 117a ust. 1 ustawy, obejmowały ich zobowiązania wobec dostawcy usług płatniczych prowadzącego rachunek lub użytkownika usług płatniczych wynikające z nieautoryzowanego lub nielegalnego dostępu do informacji o rachunku płatniczym lub nieautoryzowanego lub nielegalnego użycia takich informacji.

§ 4. KNF zapewnia, by wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji pokrywała koszty

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 92).

i wydatki poniesione przez użytkowników usług płatniczych i dostawców prowadzących rachunek, którzy żądają od dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej zwrotu strat wynikających z jednego zobowiązania lub większej ich liczby, o których mowa w art. 117a ust. 1 ustawy.

§ 5. KNF zapewnia, by wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji obejmowała terytoria, w których przedsiębiorstwa oferują usługi, bez względu na to, w jakich krajach ich użytkownicy mają siedzibę i w jakim miejscu świadczone są usługi.

§ 6. KNF określając wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji posiadanych przez przedsiębiorców powinny korzystać z następujących kryteriów i wskaźników:

- 1) kryterium profilu ryzyka:
 - a) wartość otrzymanych przez przedsiębiorstwo wniosków o zwrot, dla zobowiązań, o których mowa w art. 117a ust. 1 ustawy,
 - b) liczba rachunków płatniczych dostępnych przez przedsiębiorstwo, które świadczy usługi dostępu do informacji o rachunku;
- 2) kryterium rodzaju działalności;
 - a) czy przedsiębiorca świadczy wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku,
 - b) czy przedsiębiorca świadczy inne usługi płatnicze, o których mowa w o których mowa w art. 3 ust 1,
 - c) czy przedsiębiorca zajmuje się działalnością inną niż świadczenie usług płatniczych;
- 3) kryterium rozmiaru działalności, którą stanowi, liczba klientów, którzy korzystają z usług dostępu do informacji o rachunku;
- 4) kryterium porównywalnej gwarancji:
 - a) szczególne cechy porównywalnej gwarancji,
 - b) powody wykonania porównywalnej gwarancji.

§ 7. KNF obliczając wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji posiadanych przez przedsiębiorców, korzysta z następującego wzoru:

Minimalna kwota pieniężna ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji	=	Kwota wynikająca z kryterium profilu ryzyka	+	Kwota wynikająca z kryterium rodzaju działalności	+	Kwota wynikająca z kryterium rozmiaru działalności
---	---	---	---	---	---	--

§ 8. 1. KNF obliczając wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji wstawia jako wskaźniki w każdym kryterium odpowiednie wartości określone w § 7 i oblicza wysokość kwoty wynikającej z każdego kryterium osobno poprzez dodanie kwot wynikających ze wskaźników, a wyliczone kwoty stosuje we wzorze.

2. KNF przelicza kwoty wynikające z kryteriów na ekwiwalent w złotych.

3. Wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji obliczona przez KNF, a tym samym również przez przedsiębiorców, którzy wnioskuje o udzielenie zezwolenia lub zarejestrowanie, powinna być wyrażona jako kwota w skali roku.

§ 9. KNF publicznie udostępnia kryteria, wskaźniki i wzór, aby umożliwić przedsiębiorstwom obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji przed wnioskowaniem o udzielenie zezwolenia lub zarejestrowanie.

§ 10. 1. KNF obliczając wartość wskaźnika „otrzymanych wniosków o zwrot” stosuje łączną wartość wszystkich wniosków o zwrot złożonych przez użytkowników usług płatniczych przedsiębiorstwa lub przez dostawców prowadzących rachunek w okresie ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych w związku ze stratami wynikającymi z jednego zobowiązania lub większej ich ilości, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy.

2. W przypadku, gdy nie został złożony przez przedsiębiorcę żaden wniosek o zwrot w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF stosuje we wzorze wartość 0 dla tego wskaźnika.

3. W przypadku przedsiębiorstw, które nie oferowały usług w żadnym czasie w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF stosuje łączną wartość wszystkich wniosków o zwrot prognozowanych przez przedsiębiorcę dla celów złożenia wniosku o zarejestrowanie.

4. Jeśli przedsiębiorstwo nie przekaze żadnych prognoz dotyczących wniosków o zwrot lub jeśli kwota wynikająca z zastosowania prognozowanej łącznej wartości wniosków o zwrot jest niższa niż 50 000 EUR, KNF stosuje we wzorze wartość 50 000 dla tego wskaźnika.

§ 11. 1. KNF oblicza wartość wskaźnika liczby dostępnych rachunków płatniczych jako sumę następujących elementów, gdzie N określa liczbę różnych rachunków płatniczych dostępnych w okresie ostatnich 12 miesięcy przez przedsiębiorstwo, które świadczy usługi dostępu do informacji o rachunku:

a) 40% części N do 10 000 dostępnych rachunków włącznie,

plus

b) 25% części N powyżej 10 000 dostępnych rachunków do 100 000 dostępnych rachunków włącznie,

plus

c) 10% części N powyżej 100 000 dostępnych rachunków do 1 miliona dostępnych rachunków włącznie,

plus

d) 5% części N powyżej 1 miliona dostępnych rachunków do 10 milionów dostępnych rachunków włącznie,

plus

e) 0,025% części N powyżej 10 milionów dostępnych rachunków.

2. W przypadku przedsiębiorstw, które nie oferowały usług w żadnym czasie w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF stosuje liczbę dostępnych rachunków płatniczych prognozowaną przez przedsiębiorstwo dla celów złożenia wniosku o zarejestrowanie.

3. Jeśli przedsiębiorstwo nie przekaze żadnych prognoz dotyczących liczby dostępnych rachunków płatniczych lub jeśli kwota wynikająca z zastosowania prognozowanej liczby dostępnych rachunków jest niższa niż 50 000, KNF stosuje we wzorze wartość 50 000 dla tego wskaźnika.

§ 12. KNF stosuje we wzorze wartość 0 dla tego wskaźnika w przypadku przedsiębiorstw, które wnioskuje o zarejestrowanie w celu świadczenia wyłącznie usług dostępu do informacji o rachunku.

§ 13. 1. KNF stosuje we wzorze wartość 0 dla tego wskaźnika w przypadku przedsiębiorstw, które wnioskuje o udzielenie zezwolenia na świadczenie wyłącznie usług inicjowania transakcji płatniczej.

2. Jeśli przedsiębiorstwo wnioskuje o uzyskanie zezwolenia na świadczenie zarówno usług inicjowania transakcji płatniczej, jak i świadczenia dostępu do informacji o rachunku, KNF oblicza wysokość minimalnej kwoty pieniężnej oddzielnie dla każdego rodzaju usługi i dodać uzyskane wyniki otrzymując minimalną kwotę pieniężną obejmującą obydwa rodzaje usług. Ponadto KNF zapewnia, aby ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalna gwarancja obejmowały świadczenie zarówno usług inicjowania transakcji płatniczej jak i świadczenia dostępu do informacji o rachunku, uwzględniając różne zobowiązania, o których mowa odpowiednio w art. 61b ust. 1 oraz art. 117a ust. 3 ustawy.

3. Jeśli przedsiębiorstwo świadczy inne usługi płatnicze, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, równoległe z usługami inicjowania transakcji płatniczej lub świadczenia dostępu do informacji o rachunku bądź jednymi i drugimi, KNF oblicza wysokość minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji w przypadku świadczenia usług inicjowania transakcji płatniczej lub świadczenia dostępu do informacji o rachunku bądź obydwu rodzajów usług, bez wpływu na wymagania dotyczące obliczenia kapitału założycielskiego zgodnie z art. 7 dyrektywy PSD2 i/lub funduszy własnych zgodnie z art. 9 dyrektywy PSD2.

4. Jeśli przedsiębiorstwo zajmuje się również działalnością inną niż świadczenie usług płatniczych, o których mowa art. 3 ust. 1 ustawy (działalność w zakresie usług niepłatniczych), KNF dodaje we wzorze, oprócz wartości wymaganych dla rodzaju działalności, którą przedsiębiorstwo zamierza prowadzić, wartość 50 000.

5. Natomiast, jeśli przedsiębiorstwo, które zajmuje się innym rodzajem działalności w zakresie usług niepłatniczych może dowieść, że jego działalność nie ma wpływu na świadczenie usług inicjowania transakcji płatniczej lub świadczenia dostępu do informacji o rachunku, ponieważ albo posiada gwarancję, która pokrywa jego zobowiązania wynikające z innego rodzaju działalności dotyczącej usług niepłatniczych bądź KNF zażądał utworzenia

innego podmiotu zajmującego się działalnością w zakresie usług płatniczych zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy PSD2, KNF stosuje we wzorze wartość 0.

§ 14. 1. KNF oblicza wysokość kwoty wynikającej z kryterium wielkości działalności w przypadku przedsiębiorstwa, które świadczy usługi świadczenia dostępu do informacji o rachunku jako sumę następujących elementów, gdzie N określa liczbę użytkowników usług dostępu do informacji o rachunku (klientów), którzy korzystali z usług dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku w okresie ostatnich 12 miesięcy, przy czym każdy klient jest brany pod uwagę oddzielnie:

a) 40% części N do 100 klientów włącznie,

plus

b) 25% części N powyżej 100 klientów do 10 000 klientów włącznie,

plus

c) 10% części N powyżej 10 000 klientów do 100 000 klientów włącznie,

plus

d) 5% części N powyżej 100 000 klientów do 1 miliona klientów włącznie,

plus

e) 0,025% części N powyżej 1 miliona klientów.

2. W odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie oferowały usług w okresie ostatnich 12 miesięcy, KNF w przypadku przedsiębiorstwa, które świadczy usługi dostępu do informacji o rachunku stosuje liczbę klientów, prognozowane przez przedsiębiorstwo dla celów zarejestrowania.

3. Jeśli przedsiębiorstwo nie przekaze prognoz dotyczących liczby klientów w przypadku przedsiębiorstwa, które świadczy usługi dostępu do informacji o rachunku lub jeśli kwota wynikająca z zastosowania liczby klientów jest niższa niż 50 000, KNF stosuje we wzorze wartość 50 000 dla tych wskaźników.

§ 15. KNF żąda od przedsiębiorstw posiadanie ubezpieczenia prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji.

§ 16. KNF zapewnia, by przedsiębiorstwa dokonywały sprawdzenia i, jeśli to konieczne, ponownego obliczenia wysokości minimalnej kwoty pieniężnej swojego ubezpieczenia

prowadzenia działalności zawodowej lub porównywanej gwarancji oraz by dokonywały tego co najmniej raz w roku.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego na podstawie art. 117a ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy oraz określenia wzoru na obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Dostawcy świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku, w przypadku świadczenia wyłącznie tej usługi, nie posiadają środków pieniężnych klienta. W związku z tym nałożenie wymogów w zakresie funduszy własnych na tych nowych uczestników rynku byłoby nieproporcjonalne. Niemniej jednak istotne jest, by byli oni w stanie wypełniać swoje zobowiązania w związku z prowadzoną działalnością. Należy zatem zobowiązać ich do posiadania ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej albo porównywalnej gwarancji. EUNB powinien opracować wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące kryteriów, jakie powinny stosować państwa członkowskie do określania minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. EUNB nie powinien wprowadzać rozróżnienia między ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej a porównywalną gwarancją, gdyż powinny być one traktowane wymiennie.

Rozporządzenie określa kryteria i wskaźniki ustalania wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub innej porównywalnej gwarancji posiadanych przez przedsiębiorstwa, które wnioskuje

o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o usługach płatniczych. Ponadto, rozporządzenie określa wzór na obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji.

Najbardziej obiektywnym miernikiem intensywności nadzoru jest liczba klientów dostawcy wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku. Miernik ten został przyjęty w wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie minimalnej kwoty ubezpieczenia lub innego porównywalnego zabezpieczenia jako główny element wyznaczający wysokość sumy zabezpieczenia. Zgodnie z konstrukcją PSD2 nie można użytkownikowi ograniczać ilości i częstotliwości dostępu do rachunku za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę dostępu do informacji o rachunku (zgodnie z projektem delegowanego rozporządzenia Komisji Europejskiej uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji, dostawca AIS samodzielnie może uzyskiwać dostęp do 4 razy na dobę bez żądania użytkownika, ale na aktywne żądanie użytkownika dostęp ten ma być umożliwiany bez ograniczeń, por. art. 36 ust 5 delegowanego rozporządzenia).

Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika dla dostawców zamierzających świadczyć wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Kwiatkowski, michal.kwiatkowski@mf.gov.pl, tel. 22 694 30 81</p>	<p>Data sporządzenia 19 grudnia 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego na podstawie art. 117a ust. 5 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...), dalej ustawa UUP, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, do określenia, w drodze rozporządzenia, minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia lub sumy gwarancji bankowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy oraz określenia wzoru na obliczenie wysokości minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Dostawcy świadczący usługę dostępu do informacji o rachunku, w przypadku świadczenia wyłącznie tej usługi, nie posiadają środków pieniężnych klienta. W związku z tym nałożenie wymogów w zakresie funduszy własnych na tych nowych uczestników rynku byłoby nieproporcjonalne. Niemniej jednak istotne jest, by byli oni w stanie wypełniać swoje zobowiązania w związku z prowadzoną działalnością. Należy zatem zobowiązać ich do posiadania ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej albo porównywalnej gwarancji. EUNB powinien opracować wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące kryteriów, jakie powinny stosować państwa członkowskie do określania minimalnej kwoty pieniężnej ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej lub porównywalnej gwarancji. EUNB nie powinien wprowadzać rozróżnienia między ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej a porównywalną gwarancją, gdyż powinny być one traktowane wymiennie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	34	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Banki spółdzielcze	558	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
BGK	1	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Oddziały instytucji kredytowych EOG	29	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
SKOK	47	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
Krajowe instytucje płatnicze	40	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
KNF	1		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego.

Stanowisko przedstawione przez Narodowy Bank Polski oraz Kasę Krajową w toku konsultacji publicznych i opiniowania będzie równoznaczne z zasięgnięciem opinii, o której mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu	duże przedsiębiorstwa							

niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
X nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisję Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie
usługę dostępu do informacji o rachunku**

Na podstawie art. 117c ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat wnoszonych przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku na pokrycie kosztów nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, zwanych dalej „kosztami nadzoru”;
- 2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Wysokość wpłat wnoszonych przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku na pokrycie kosztów nadzoru za dany rok kalendarzowy oblicza się według wzoru:

$$KWN_B = \frac{MKN_B \cdot KN_{BB}}{MKN_{BB}}$$

gdzie:

KWN_B – oznacza kwotę wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy,

MKN_B – oznacza maksymalną kwotę, jaka może być należna od danej dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy, stanowiącą iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji o rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki 15%,

KN_{BB} – oznacza wysokość kosztów nadzoru w danym roku kalendarzowym,

MKN_{BB} – oznacza maksymalną kwotę należną od wszystkich dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy – przy czym, jeżeli kwota KWN_B jest wyższa niż kwota MKN_B , wysokość wpłaty wnoszonej przez danego dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku na pokrycie kosztów nadzoru za dany rok kalendarzowy jest równa kwocie MKN_B .

§ 3. 1. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku ustala za każde półrocze danego roku kalendarzowego zaliczkę na poczet pokrycia kosztów nadzoru w wysokości stanowiącej iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki 15% w okresie 6 miesięcy poprzedzających półrocze, za które jest uiszczana zaliczka.

2. Zaliczkę, o której mowa w ust. 1, dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wpłaca za każde półrocze najpóźniej do końca czwartego miesiąca tego półrocza.

§ 4. 1. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku podejmujący działalność pierwszą zaliczkę wpłaca za to półrocze, w którego pierwszym dniu prowadzi działalność, z uwzględnieniem okresu prowadzenia działalności w półroczu poprzednim. Wpłaty zaliczki dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku dokonuje w czwartym miesiącu tego półrocza.

2. Wysokość pierwszej zaliczki dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku ustala w wysokości stanowiącej iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki 15% w okresie trzech pierwszych miesięcy kalendarzowych półrocza, za które jest uiszczana zaliczka, powiększonych o iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki 15% w okresie prowadzenia działalności w półroczu poprzednim.

§ 5. 1. Dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wpłacając zaliczkę, o której mowa w § 3 albo w § 4, informuje Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF”, o podstawie jej naliczenia, okresie, jakiego dotyczy, oraz jej wysokości, a w przypadku wpłaty zaliczki należnej za drugie półrocze, jeżeli nie jest to zaliczka, o której mowa w § 4, także o wysokości zaliczki wpłaconej za pierwsze półrocze.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku przekazuje na formularzach.

Wzór formularza dotyczącego:

- 1) informacji o zaliczce wpłaconej za I półrocze danego roku kalendarzowego – określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) informacji o zaliczce wpłaconej za II półrocze danego roku kalendarzowego – określa załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) informacji o zaliczce, o której mowa w § 4 – określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. Wpłata zaliczki następuje przelewem na rachunek bankowy urzędu obsługującego KNF.

§ 6. 1. Wpłata zaliczek za drugie półrocze danego roku kalendarzowego ulega wstrzymaniu, w przypadku gdy kwota uiszczonych zaliczek po dokonaniu przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wpłat za pierwsze półrocze danego roku kalendarzowego będzie wyższa niż prognoza dochodów na pokrycie zaplanowanych wydatków z tytułu kosztów nadzoru.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczący KNF, w drodze komunikatu ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym KNF, informuje o wstrzymaniu wpłat zaliczek; komunikat ogłasza się nie później niż na 14 dni przed terminem wpłaty zaliczki za drugie półrocze danego roku kalendarzowego.

§ 7. Do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego Przewodniczący KNF ustala i podaje do publicznej wiadomości, w drodze komunikatu ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym KNF:

- 1) wysokość kosztów nadzoru w danym roku kalendarzowym;
- 2) maksymalną kwotę należną od wszystkich dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy.

§ 8. 1. W terminie 30 dni od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w § 7, dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku składa KNF deklarację, w której wykazuje kwotę wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od tego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy oraz kwotę ewentualnej nadpłaty albo niedopłaty.

2. Wzór deklaracji, o której mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 9. 1. Nadpłata, o której mowa w § 8 ust. 1, powstaje, w przypadku gdy kwota wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od danego dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy jest niższa niż kwota zaliczek wpłaconych przez danego dostawcę świadczącego wyłącznie usługę.

2. Kwota nadpłaty jest zwracana na rachunek bankowy wskazany przez dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w terminie 30 dni od dnia złożenia deklaracji.

§ 10. 1. Niedopłata, o której mowa w § 8 ust. 1, powstaje, w przypadku gdy kwota wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy jest wyższa niż kwota zaliczek wpłaconych przez danego dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

2. W przypadku powstania niedopłaty dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w terminie, o którym mowa w § 8 ust. 1, dokonuje wpłaty należności na rachunek urzędu obsługującego KNF.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

**Informacja dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku
o zaliczce wpłaconej na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze**

Nazwa instytucji:

.....

NIP:

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

- Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy (należy wypełnić poz. 4 z zastosowaniem stawki ... w przypadku gdy instytucja świadczy usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy)

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych *
1.	Kwota transakcji płatniczych wykonanych przez danego dostawcę, w II półroczu roku poprzedniego (bez uwzględnienia wartości z poz. 3 i 5)	
2.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego (0,075% albo 0,05% kwoty z poz.1 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
3.	Wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy, w II półroczu roku poprzedniego	
4.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego w związku ze świadczeniem usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy (0,01% kwoty z poz.3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
5.	Wartość obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6, oraz wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, wykonanych w II półroczu roku poprzedniego	
6.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego w związku ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy lub transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług (0,0025% kwoty z poz. 5 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
7.	Całkowita kwota zaliczki wpłaconej na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego (kwota z poz. 2, 4 albo 6, albo suma kwot z poz. 2, 4 lub 6 – odpowiednio do zakresu świadczonych usług płatniczych)	

* W przypadku gdy dana pozycja nie ma zastosowania, należy wstawić znak „-”.

.....

Data realizacji przelewu kwoty z poz. 7

Sporządził: ¹⁾

Zatwierdził: ²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczętka i podpis)

.....
(pieczętka i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

Załącznik nr 2

WZÓR

**Informacja dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku o zaliczce
wplaconej na pokrycie kosztów nadzoru za II półrocze**

Nazwa dostawcy:

.....

NIP:.....

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Data rozpoczęcia działalności:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy

(należy wypełnić poz. 4 z zastosowaniem stawki w przypadku gdy instytucja świadczy usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy)

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych *
1.	Kwota transakcji płatniczych wykonanych przez danego dostawcę, w tym także przez jej agentów, w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wplacana zaliczka ** (bez uwzględnienia wartości z poz. 3 i 5)	
2.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze (..... kwoty z poz.1 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
3.	Wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy, w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wplacana zaliczka	
4.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze w związku ze świadczeniem usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy (0,02% kwoty z poz.3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
5.	Wartość obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, oraz wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, wykonanych w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wplacana zaliczka	
6.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze w związku ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, lub transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług (0,005% kwoty z poz. 3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	

7.	Całkowita kwota zaliczki wpłaconej na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze (kwota z poz. 2, 4 albo 6, albo suma kwot z poz. 2, 4 lub 6 – odpowiednio do zakresu świadczonych usług płatniczych)	
----	--	--

* W przypadku gdy dana pozycja nie ma zastosowania, należy wstawić znak „-”.

*** Zaliczka jest wpłacana za to półrocze, w którego pierwszym dniu, odpowiednio 1 stycznia albo 1 lipca danego roku, krajowa instytucja płatnicza prowadziła działalność.

.....
Data realizacji przelewu kwoty z poz. 7

Sporządził: ¹⁾

Zatwierdził: ²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczętka i podpis)

.....
(pieczętka i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

WZÓR

Informacja dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku o pierwszej zaliczce wpłaconej na pokrycie kosztów nadzoru

Nazwa dostawcy:

.....

NIP:.....

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Data rozpoczęcia działalności:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

- Institucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy** (należy wypełnić poz. 6 z zastosowaniem stawki ...przypadku gdy instytucja świadczy usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy)

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych *
1.	Kwota transakcji płatniczych wykonanych przez daną krajową instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wpłacana zaliczka ** (bez uwzględnienia wartości z poz. 5 i 9)	
2.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze (0,15% albo 0,1% kwoty z poz. 1 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
3.	Kwota transakcji płatniczych wykonanych przez daną krajową instytucję płatniczą w okresie poprzedzającym półrocze, za które jest wpłacana zaliczka (bez uwzględnienia wartości z poz. 7 i 11)	
4.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za okres prowadzenia działalności poprzedzający półrocze, za które jest wpłacana zaliczka (0,075% albo 0,05% kwoty z poz. 3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
5.	Wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy, w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wpłacana zaliczka	
6.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze, w związku ze świadczeniem usługi płatniczej o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy (0,02% kwoty z poz. 5 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
7.	Wartość transakcji płatniczych wykonanych przez daną krajową instytucję płatniczą w okresie poprzedzającym półrocze, za które jest wpłacana zaliczka wykonanych, w ramach świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3	

	ust. 1 pkt 6 ustawy	
8.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za okres prowadzenia działalności poprzedzający półrocze, za które jest wpłacana zaliczka (0,01% kwoty z poz. 7 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
9.	Wartość obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, oraz wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, wykonanych w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wpłacana zaliczka	
10.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za II półrocze danego roku kalendarzowego w związku ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, lub transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług (0,005% kwoty z poz. 9 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
11.	Wartość obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, oraz wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, wykonanych w okresie poprzedzającym półrocze, za które jest wpłacana zaliczka	
12.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za okres prowadzenia działalności w zakresie świadczenia usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, lub transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, poprzedzający półrocze, za które jest wpłacana zaliczka (0,0025% kwoty z poz. 11 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
13.	Całkowita kwota zaliczki wpłaconej na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze (suma kwot z poz. 2, 4, 6, 8, 10 i 12)	

* W przypadku gdy dana pozycja nie ma zastosowania należy wstawić znak „-”.

** Zaliczka jest wpłacana za to półrocze, w którego pierwszym dniu, odpowiednio 1 stycznia albo 1 lipca danego roku, krajowa instytucja płatnicza prowadziła działalność.

.....

Data realizacji przelewu kwoty z poz. 13

Sporządził: ¹⁾

Zatwierdził: ²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczęćka i podpis)

.....
(pieczęćka i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

WZÓR

Deklaracja wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za..... rok

Nazwa i adres dostawcy:

.....
.....

NIP:

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Data rozpoczęcia działalności:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych
1.	MKN_{IPP} – maksymalna kwota należna od wszystkich dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy *	
2.	MKN_{IP} – maksymalna kwota, jaka może być należna od danego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku obliczona w sposób określony w § 5 ust. 2	
3.	O_{IPP} – suma opłat, o których mowa w § 2 i 3, uiszczonych przez wszystkich dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku *	
4.	KN_{IPP} – wysokość kosztów nadzoru w danym roku kalendarzowym *	
5.	KWN_{IP} – kwota wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od danego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy (kwota obliczona zgodnie z wzorem: $KWN_{IP} = \frac{MKN_{IP} * (KN_{IPP} - O_{IPP})}{MKN_{IPP}}$; jeżeli kwota KWN_{IP} jest wyższa niż kwota MKN_{IP} , należy wpisać kwotę MKN_{IP})	
6.	Suma zaliczek wpłaconych przez danego dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku za dany rok kalendarzowy	
7.	Niedopłata (kwota z poz. 5 pomniejszona o kwotę z poz. 6; jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać „0”)	

8.	Nadpłata (kwota z poz. 6 pomniejszona o kwotę z poz. 5; jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać „0”) Zwrot na podany poniżej rachunek bankowy dostawcy:	
-----------	--	--

*Dane ogłaszane w formie komunikatu Przewodniczącego KNF w Dzienniku Urzędowym KNF.

.....
Data realizacji przelewu kwoty z poz. 7

Sporządził: ¹⁾

Zatwierdził: ²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczęćka i podpis)

.....
(pieczęćka i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 117c ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...), zwanej dalej „ustawą upoważniającą” lub „ustawą”, upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania wpłat z tytułu nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku.

Wytyczne zawarte w art. 117c ust. 3 ustawy upoważniającej nakazują wydanie przepisów wykonawczych przy uwzględnieniu charakteru czynności, z którymi wiąże się obowiązki uiszczenia opłat i z zapewnieniem skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru i opłat nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Zgodnie z art. 117d działalność w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego na zasadach określonych w tej ustawie oraz w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Zgodnie z brzmieniem art. 19 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, wydatki stanowiące koszty działalności KNF i Urzędu KNF, w wysokości określonej w ustawie budżetowej są pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane w wysokości i na zasadach określonych w przepisach odrębnych. W odniesieniu do dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku przepisy te zawarte są w art. 117c ustawy upoważniającej.

Projektowane rozporządzenie (§ 3 ust. 1) wyznacza stawkę na poziomie dozwolonego ustawowo maksimum, tj. w wysokości 15%, przy czym – stosownie do przepisów ustawy upoważniającej – wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wyliczana będzie poprzez iloczyn liczby użytkowników, dla których dany dostawca świadczył usługę dostępu do informacji rachunku w okresie poprzedniego roku kalendarzowego, kwoty 1 zł i stawki 15%.

Ustalenie wysokości opłat oraz stawki na proponowanym poziomie jest niezbędne ze względu na szacowaną wielkość uzyskanych z tego tytułu środków w zestawieniu z kosztami, na pokrycie których środki te mają być przeznaczone. Koszty nadzoru będą związane przede wszystkim z poniesieniem kosztów utworzenia i utrzymywania dodatkowych etatów w urzędzie obsługującym Komisję Nadzoru Finansowego oraz nakładem pracy organu

nadzoru, jaki jest związany z dokonywaniem wskazanych czynności. Ze względu na brak miarodajnych danych o sektorze, który ma zostać objęty nadzorem (zarówno o liczbie podmiotów nadzorowanych, jak i liczbie klientów) nie można z obecnej perspektywy oszacować dochodów budżetu państwa z tytułu dokonywanych przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wpłat z tytułu kosztów nadzoru oraz opłat z tytułu niektórych rozstrzygnięć lub dokonania niektórych czynności o charakterze materialno-technicznym. Uzasadnia to konieczność ustalenia wskaźnika wpłat i opłat w maksymalnej wysokości dopuszczanej ustawą. Należy jednakże zastrzec, że w ostatecznym rozliczeniu dokonywanym w kolejnym roku kalendarzowym, podmioty nadzorowane są obciążane rzeczywistymi kosztami nadzoru limitowanymi ustawą budżetową, a kwoty przewyższające te koszty podlegają zwrotowi. Ewentualną korektę wysokości stawki można będzie dokonać po pierwszym roku budżetowym funkcjonowania ustawy, kiedy dostępne będą zarówno dane o kosztach nadzoru, jak i dane o strukturze rynku usług płatniczych w segmencie instytucji płatniczych.

Wzór obliczenia należnej od danego dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wpłaty określony został w § 1. Pozwala on na proporcjonalne rozliczenie kosztów pomiędzy poszczególnymi dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku w odniesieniu do rzeczywiście poniesionych w danym roku kosztów nadzoru.

Projektowane rozporządzenie, analogicznie do regulacji odnoszących się do wpłat z tytułu kosztów nadzoru wnoszonych przez banki, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz powszechne towarzystwa emerytalne, wprowadza zaliczkowy sposób uiszczania należnych wpłat. Zmniejsza to bieżące obciążenia finansowe dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku i odpowiada sukcesywnemu charakterowi ponoszenia kosztów działalności przez KNF (koszty działalności KNF pokrywane są z kolejnych transz wypłacanych z budżetu państwa). Dla wyeliminowania możliwych wątpliwości wprowadzono przepisy (§ 3) określające sposób obliczenia i terminy wpłaty pierwszej zaliczki dla dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku rozpoczynających działalność, co jest związane przede wszystkim z tym, że dostawca świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji, która rozpoczyna działalność, nie może za podstawę wyliczenia należnej zaliczki przyjąć dotychczasowych danych z ostatnich sześciu miesięcy. Z kolei dla uporządkowania procesu informowania KNF o podstawie wypłacanych zaliczek i ułatwienia sporządzania tej informacji przez dostawców świadczących

wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wprowadzono wzory takich informacji (§ 5).

Rozporządzenie w § 6 ust. 1 przewiduje możliwość wstrzymania wpłat zaliczek w przypadku gdy kwota uiszczonych zaliczek za kolejne półrocze danego roku będzie przewyższać kwotę prognozowanych dochodów na pokrycie zaplanowanych wydatków z tytułu kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF nad instytucjami płatniczymi (tj. maksymalną kwotę, jaka może być wydatkowana przez KNF z tego tytułu). Jest to rozwiązanie, które funkcjonuje także w odniesieniu do wpłat na pokrycie kosztów nadzoru dokonywanych przez banki, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz powszechne towarzystwa emerytalne – zwalnia to podmioty z obowiązku wnoszenia wpłat, które podlegałyby zwrotowi w wyniku rozliczenia rocznego. Nowym rozwiązaniem jest ogłaszanie tej informacji w formie komunikatu Przewodniczącego KNF w Dzienniku Urzędowym KNF. Ogłoszenie w formie komunikatu zapewnia formalny charakter tej informacji i daje pewność prawną w zakresie braku obowiązku wpłaty zaliczki.

Rozliczenie roczne (§ 6) dokonywane jest w oparciu o dane o rzeczywistych kosztach nadzoru nad instytucjami płatniczymi oraz łącznej kwocie zaliczek należnych od wszystkich dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, ustalonej w oparciu o łączną wartość transakcji płatniczych wykonanych w danym roku kalendarzowym będącym przedmiotem rozliczenia przez wszystkich dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Dane te są dostępne dopiero po zakończeniu roku, po uzyskaniu stosownych danych od instytucji płatniczych oraz ustaleniu kosztów nadzoru przypadających na instytucje płatnicze. Terminy przewidziane w rozporządzeniu zostały dostosowane do dostępności tych danych. Sposób rozliczania zaliczek wnoszonych przez instytucje płatnicze oparty został na samoobliczeniu dokonywanym przez każdego dostawcę świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku i złożeniu odpowiedniej deklaracji. Stosownie do przepisów działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, które zgodnie z przepisem wprowadzanym ustawą o usługach płatniczych jako zmiana art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, będą miały zastosowanie do wpłat z tytułu kosztów nadzoru, ustalenie należności przez organ nadzoru (działający w tym przypadku jako organ podatkowy) wymagałoby formy decyzji administracyjnej, a to generowałoby duże obciążenia dla służb finansowo-księgowych UKNF i w zbędny sposób formalizowało proces rozliczania zwiększając także jego czasochłonność.

Rozwiązanie oparte na składaniu deklaracji pozwala na wszczynanie postępowania i wydawanie decyzji tylko w przypadkach gdy organ nadzoru nie będzie zgadzał się

z prawidłowością rozliczenia dokonanego samodzielnie przez podmiot. Ponieważ samoobliczenie należności – a więc ustalenie ewentualnej nadpłaty bądź niedopłaty – oparte jest na danych, które ustala KNF na podstawie posiadanych informacji, w rozporządzeniu przewidziano, że dane te będą ogłaszane w sposób formalny, w drodze komunikatu Przewodniczącego KNF ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym KNF. Wskazane w przepisach projektowanego rozporządzenia terminy odpowiadają możliwości uzyskania przez KNF danych w zakresie rzeczywistych kosztów nadzoru oraz łącznej wartości transakcji płatniczych wykonanych przez wszystkie instytucje płatnicze w danym roku – są to bowiem wielkości ustalane po zakończeniu roku, którego dotyczą.

Przepis końcowy, zawarty w § 11 przewiduje, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Celem rozporządzenia jest określenie metody obliczania wysokości funduszy własnych dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku. Podmioty te zostały objęte nadzorem ostrożnościowym, który nakłada na nie wymogi kapitałowe, w tym posiadanie funduszy własnych w określonej wysokości uzależnionej od zakresu świadczonych usług oraz skali prowadzonej działalności. Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Kwiatkowski, michal.kwiatkowski@mf.gov.pl, tel. 22 694 30 81</p>	<p>Data sporządzenia 19 grudnia 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 117c ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...), zwanej dalej „ustawą upoważniającą” lub „ustawą”, upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania wpłat z tytułu nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, a także sposobów i terminy rozliczenia tych wpłat. Wytyczne zawarte w art. 117c ust. 3 ustawy upoważniającej nakazują wydanie przepisów wykonawczych przy uwzględnieniu charakteru czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia opłat i z zapewnieniem skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru i opłat nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wytyczne zawarte w art. 117c ust. 3 ustawy upoważniającej nakazują wydanie przepisów wykonawczych przy uwzględnieniu charakteru czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia opłat i z zapewnieniem skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru i opłat nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Projektowane rozporządzenie (§ 3 ust. 1) wyznacza stawkę na poziomie dozwolonego ustawowo maksimum, tj. w wysokości 0,025%, przy czym – stosownie do przepisów ustawy upoważniającej – wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad dostawcami świadczącymi wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, wyliczana będzie od wartości obrotów związanych ze świadczeniem przedmiotowych usług. Ustalenie wysokości opłat oraz stawki na proponowanym poziomie jest niezbędne ze względu na szacowaną wielkość uzyskanych z tego tytułu środków w zestawieniu z kosztami, na pokrycie których środki te mają być przeznaczone. Koszty nadzoru będą związane przede wszystkim z poniesieniem kosztów utworzenia i utrzymywania dodatkowych etatów w urzędzie obsługującym Komisję Nadzoru Finansowego oraz nakładem pracy organu nadzoru, jaki jest związany z dokonywaniem wskazanych czynności.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	34	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Banki spółdzielcze	558	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
BGK	1	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Oddziały instytucji kredytowych EOG	29	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
SKOK	47	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
Krajowe instytucje	43	Rejestr Usług Płatniczych KNF	

płatnicze													
KNF	1												
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
<p>Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego.</p> <p>Stanowisko przedstawione przez Narodowy Bank Polski oraz Kasę Krajową w toku konsultacji publicznych i opiniowania będzie równoznaczne z zasięgnięciem opinii, o której mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.</p>													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	<p>Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>W związku z objęciem działalności dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku nadzorem KNF i wprowadzeniu regulacji zapewniającej pokrywanie kosztów nadzoru z wpłat dokonywanych przez podmioty nadzorowane odpowiedniemu zwiększeniu ulega strona dochodowa i wydatkowa budżetu państwa w części Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Wzrost wydatków budżetowych związanych z nadzorem nad instytucjami płatniczymi będzie rekompensowany przez wzrost dochodów z wpłat wnoszonych z tego tytułu, przez podmioty nadzorowane. Analogicznie do regulacji odnoszących się do wpłat z tytułu kosztów nadzoru ponoszonych przez inne podmioty działające na rynku finansowym, projektowane rozporządzenie wprowadza zaliczkowy sposób uiszczania należnej składki, co odpowiada sukcesywnemu charakterowi ponoszenia kosztów działalności przez KNF (koszty działalności KNF pokrywane są z kolejnych transz wypłacanymi z budżetu państwa).</p> <p>Projektowane rozporządzenie ustala mechanizm finansowania realizacji zadań Komisji Nadzoru Finansowego wynikający z ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, polegający na pokrywaniu kosztów nadzoru z wpłat dokonywanych przez podmioty nadzorowane.</p> <p>Ze względu na brak miarodajnych danych o sektorze, który ma zostać objęty nadzorem (zarówno o liczbie podmiotów nadzorowanych, jak i o wysokości osiąganych przez nie obrotów) nie można z obecnej perspektywy oszacować dochodów budżetu państwa z tytułu dokonywanych przez dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku wpłat z tytułu kosztów nadzoru oraz opłat z tytułu niektórych rozstrzygnięć lub dokonania niektórych czynności o charakterze materialno-technicznym. Uzasadnia to</p>												

konieczność ustalenia wskaźnika wpłat i opłat w maksymalnej wysokości dopuszczonej ustawą. Należy jednakże zastrzec, że w ostatecznym rozliczeniu dokonywanym w kolejnym roku kalendarzowym, podmioty nadzorowane są obciążane rzeczywistymi kosztami nadzoru limitowanymi ustawą budżetową, a kwoty przewyższające te koszty podlegają zwrotowi. Ewentualną korektę wysokości stawki można będzie dokonać po pierwszym roku budżetowym funkcjonowania ustawy, kiedy dostępne będą zarówno dane o kosztach nadzoru, jak i dane o strukturze rynku usług płatniczych w segmencie instytucji płatniczych. Jednocześnie nawet przy maksymalnie ukształtowanych stawkach obciążenia dla poszczególnych dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku nie powinny być nadmierne, kształtują się bowiem na poziomie 250 zł od każdego 1 000 000 złotych obrotu (albo niższym w przypadku określonych w ustawie niektórych kategorii usług płatniczych).

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Projektowane rozporządzenie nakłada na dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku obowiązek dokonywania wpłat na pokrycie kosztów nadzoru, jednakże nie będzie to miało istotnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Dodatkowe obciążenia obejmą wszystkie podmioty prowadzące ten rodzaj działalności; analogiczne bądź zbliżone obciążenia związane z ponoszeniem kosztów nadzoru nałożone są także na inne kategorie podmiotów prowadzących działalność na rynku finansowym.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisje Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi

Na podstawie art. 117w ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat wnoszonych przez małe instytucje płatnicze na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, zwanych dalej „kosztami nadzoru”;
- 2) sposób i terminy rozliczenia należności z tytułu wpłat, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Wysokość wpłat wnoszonych przez małe instytucje płatnicze na pokrycie kosztów nadzoru za dany rok kalendarzowy oblicza się według wzoru:

$$KWN_B = \frac{MKN_B \cdot KN_{BB}}{MKN_{BB}}$$

gdzie:

KWN_B – oznacza kwotę wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od danej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy,

MKN_B – oznacza maksymalną kwotę, jaka może być należna od danej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy, stanowiącą iloczyn całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, w danym roku kalendarzowym, i stawki 0,025%,

KN_{BB} – oznacza wysokość kosztów nadzoru w danym roku kalendarzowym,

MKN_{BB} – oznacza maksymalną kwotę należną od wszystkich małych instytucji płatniczych za dany rok kalendarzowy

– przy czym, jeżeli kwota KWN_B jest wyższa niż kwota MKN_B , wysokość wpłaty wnoszonej przez daną małą instytucję płatniczą na pokrycie kosztów nadzoru za dany rok kalendarzowy jest równa kwocie MKN_B .

§ 3. 1. Mała instytucja płatnicza ustala za każde półrocze danego roku kalendarzowego zaliczkę na poczet pokrycia kosztów nadzoru w wysokości 0,025% całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych przez daną małą instytucję płatniczą w okresie 6 miesięcy poprzedzających półrocze, za które jest uiszczana zaliczka.

2. Zaliczkę, o której mowa w ust. 1, mała instytucja płatnicza wpłaca za każde półrocze najpóźniej do końca czwartego miesiąca tego półrocza.

§ 4. 1. Mała instytucja płatnicza podejmująca działalność pierwszą zaliczkę wpłaca za to półrocze, w którego pierwszym dniu prowadzi działalność, z uwzględnieniem okresu prowadzenia działalności w półroczu poprzednim. Wpłaty zaliczki mała instytucja płatnicza dokonuje w czwartym miesiącu tego półrocza.

2. Wysokość pierwszej zaliczki mała instytucja płatnicza ustala w wysokości 0,05% całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych w okresie trzech pierwszych miesięcy kalendarzowych półrocza, za które jest uiszczana zaliczka, powiększonych o 0,025% całkowitej kwoty transakcji płatniczych wykonanych w okresie prowadzenia działalności w półroczu poprzednim.

§ 5. 1. Mała instytucja płatnicza, wpłacając zaliczkę, o której mowa w § 3 albo w § 4, informuje Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF”, o podstawie jej naliczenia, okresie, jakiego dotyczy, oraz jej wysokości, a w przypadku wpłaty zaliczki należnej za drugie półrocze, jeżeli nie jest to zaliczka, o której mowa w § 4, także o wysokości zaliczki wpłaconej za pierwsze półrocze.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mała instytucja płatnicza przekazuje na formularzach.

Wzór formularza dotyczącego:

- 1) informacji o zaliczce wpłaconej za I półrocze danego roku kalendarzowego – określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) informacji o zaliczce wpłaconej za II półrocze danego roku kalendarzowego – określa załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) informacji o zaliczce, o której mowa w § 4 – określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

3. Wpłata zaliczki następuje przelewem na rachunek bankowy urzędu obsługującego KNF.

§ 6. 1. Wpłata zaliczek za drugie półrocze danego roku kalendarzowego ulega wstrzymaniu, w przypadku gdy kwota uiszczonych zaliczek po dokonaniu przez małe instytucje płatnicze wpłat za pierwsze półrocze danego roku kalendarzowego będzie wyższa niż prognoza dochodów na pokrycie zaplanowanych wydatków z tytułu kosztów nadzoru.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczący KNF, w drodze komunikatu ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym KNF, informuje o wstrzymaniu wpłat zaliczek; komunikat ogłasza się nie później niż na 14 dni przed terminem wpłaty zaliczki za drugie półrocze danego roku kalendarzowego.

§ 7. Do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego Przewodniczący KNF ustala i podaje do publicznej wiadomości, w drodze komunikatu ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym KNF:

- 1) wysokość kosztów nadzoru w danym roku kalendarzowym;
- 2) maksymalną kwotę należną od wszystkich małych instytucji płatniczych za dany rok kalendarzowy.

§ 8. 1. W terminie 30 dni od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w § 7, mała instytucja płatnicza składa KNF deklarację, w której wykazuje kwotę wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od tej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy oraz kwotę ewentualnej nadpłaty albo niedopłaty.

2. Wzór deklaracji, o której mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 9. 1. Nadpłata, o której mowa w § 8 ust. 1, powstaje, w przypadku gdy kwota wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od danej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy jest niższa niż kwota zaliczek wpłaconych przez daną małą instytucję płatniczą.

2. Kwota nadpłaty jest zwracana na rachunek bankowy wskazany przez małą instytucję płatniczą w terminie 30 dni od dnia złożenia deklaracji.

§ 10. 1. Niedopłata, o której mowa w § 8 ust. 1, powstaje, w przypadku gdy kwota wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od danej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy jest wyższa niż kwota zaliczek wpłaconych przez daną małą instytucję płatniczą.

2. W przypadku powstania niedopłaty mała instytucja płatnicza w terminie, o którym mowa w § 8 ust. 1, dokonuje wpłaty należności na rachunek urzędu obsługującego KNF.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

**INFORMACJA MAŁEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ
O ZALICZCE WPLACONEJ NA POKRYCIE KOSZTÓW NADZORU za I półrocze
..... roku**

Nazwa instytucji płatniczej:

.....

NIP:

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

- Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy** (należy wypełnić poz. 4 z zastosowaniem stawki 0,01%, w przypadku gdy instytucja świadczy usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy)
- Instytucja świadcząca wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy** (należy wypełnić poz. 2 z zastosowaniem stawki 0,05%, w przypadku gdy instytucja świadczy wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy)
- Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy** (należy wypełnić poz. 2 z zastosowaniem stawki 0,075%, w przypadku gdy instytucja świadczy również inne usługi płatnicze, niewykonane w ramach tych usług płatniczych)

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych *
1.	Kwota transakcji płatniczych wykonanych przez daną małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, w II półroczu roku poprzedniego (bez uwzględnienia wartości z poz. 3 i 5)	
2.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego (0,075% albo 0,05% kwoty z poz.1 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
3.	Wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy, w II półroczu roku poprzedniego	
4.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego w związku ze świadczeniem usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy (0,01% kwoty z poz.3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
5.	Wartość obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, oraz wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, wykonanych w II półroczu roku poprzedniego	

6.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego w związku ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy lub transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług (0,0025% kwoty z poz. 5 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
7.	Całkowita kwota zaliczki wpłaconej na pokrycie kosztów nadzoru za I półrocze danego roku kalendarzowego (kwota z poz. 2, 4 albo 6, albo suma kwot z poz. 2, 4 lub 6 – odpowiednio do zakresu świadczonych usług płatniczych)	

* W przypadku gdy dana pozycja nie ma zastosowania, należy wstawić znak „-”.

.....

Data realizacji przelewu kwoty z poz. 7

Sporządził: ¹⁾

Zatwierdził: ²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczęć i podpis)

.....
(pieczęć i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

WZÓR

**INFORMACJA MAŁEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ
O ZALICZCE WPLACONEJ NA II PÓLROCZE DANEGO ROKU
KALENDARZOWEGO**

Nazwa instytucji płatniczej:

.....

NIP:

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

- Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy**
(należy wypełnić poz. 2 z zastosowaniem stawki 0,01%, w przypadku gdy instytucja świadczy usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy)
- Instytucja świadcząca wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy**
(należy wypełnić poz. 2 z zastosowaniem stawki 0,05%, w przypadku gdy instytucja świadczy wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy)
- Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy**
(należy wypełnić poz. 2 z zastosowaniem stawki 0,075%, w przypadku gdy instytucja świadczy również inne usługi płatnicze, niewykonane w ramach tych usług płatniczych)

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych *
1.	Kwota transakcji płatniczych wykonanych przez daną małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, w I półroczu danego roku kalendarzowego (bez uwzględnienia wartości z poz. 3 i 5)	
2.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za II półrocze danego roku kalendarzowego (0,075% albo 0,05% kwoty z poz.1 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
3.	Wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy, w I półroczu roku poprzedniego	
4.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za II półrocze danego roku kalendarzowego w związku ze świadczeniem usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy (0,01% kwoty z poz. 3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
5.	Wartość obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, oraz wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, wykonanych w I półroczu danego roku kalendarzowego	
6.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za II półrocze danego roku kalendarzowego w związku ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, lub transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług (0,0025% kwoty z poz. 3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
7.	Całkowita kwota zaliczki wpłacanej na pokrycie kosztów nadzoru za II	

półrocze danego roku kalendarzowego (kwota z poz. 2, 4 albo 6, albo suma kwot z poz. 2, 4 lub 6 – odpowiednio do zakresu świadczonych usług płatniczych)	
--	--

* W przypadku gdy dana pozycja nie ma zastosowania, należy wstawić znak „-”.

.....

Data realizacji przelewu kwoty z poz. 7

Sporządził:¹⁾

Zatwierdził:²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczęćka i podpis)

.....
(pieczęćka i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

WZÓR

**INFORMACJA MAŁEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ
O PIERWSZEJ ZALICZCE WPLĄCONEJ NA POKRYCIE KOSZTÓW NADZORU**

Nazwa instytucji płatniczej:

.....

NIP:.....

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Data rozpoczęcia działalności:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy

(należy wypełnić poz. 4 z zastosowaniem stawki 0,02%, w przypadku gdy instytucja świadczy usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy)

Instytucja świadcząca wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy

(należy wypełnić poz. 2 z zastosowaniem stawki 0,1%, w przypadku gdy instytucja świadczy wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy)

Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy

(należy wypełnić poz. 2 z zastosowaniem stawki 0,15%, w przypadku gdy instytucja świadczy również inne usługi płatnicze, niewykonane w ramach tych usług płatniczych)

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych *
1.	Kwota transakcji płatniczych wykonanych przez daną małą instytucję płatniczą, w tym także przez jej agentów, w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wpłacana zaliczka ** (bez uwzględnienia wartości z poz. 3 i 5)	
2.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze (0,15% albo 0,1% kwoty z poz.1 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
3.	Wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach świadczenia usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy, w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wpłacana zaliczka	
4.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze w związku ze świadczeniem usługi płatniczej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy (0,02% kwoty z poz.3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
5.	Wartość obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, oraz wartość transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług, wykonanych w pierwszych trzech miesiącach półrocza, za które jest wpłacana zaliczka	

6.	Zaliczka na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze w związku ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy, lub transakcji płatniczych wykonanych w ramach tych usług (0,005% kwoty z poz. 3 w zaokrągleniu do pełnych złotych)	
7.	Całkowita kwota zaliczki wpłaconej na pokrycie kosztów nadzoru za dane półrocze (kwota z poz. 2, 4 albo 6, albo suma kwot z poz. 2, 4 lub 6 – odpowiednio do zakresu świadczonych usług płatniczych)	

* W przypadku gdy dana pozycja nie ma zastosowania, należy wstawić znak „-”.

*** Zaliczka jest wpłacana za to półrocze, w którego pierwszym dniu, odpowiednio 1 stycznia albo 1 lipca danego roku, mała instytucja płatnicza prowadziła działalność.

.....

Data realizacji przelewu kwoty z poz. 7

Sporządził: ¹⁾

Zatwierdził: ²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczętka i podpis)

.....
(pieczętka i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

Załącznik nr 4

WZÓR

**DEKLARACJA WPLĄTY NA POKRYCIE KOSZTÓW NADZORU
NALEŻNEJ OD MAŁEJ INSTYTUCJI PŁATNICZEJ
za rok**

Nazwa i adres instytucji płatniczej:

.....
.....

NIP:

Numer wpisu do rejestru dostawców:

Data rozpoczęcia działalności:

Zaznaczyć właściwe pole w stosownym przypadku:

- Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy
- Instytucja świadcząca wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy
- Instytucja świadcząca usługę płatniczą, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy

Poz.	Wyszczególnienie	Kwota w złotych
1.	MKN_{IPP} – maksymalna kwota należna od wszystkich małych instytucji płatniczych za dany rok kalendarzowy *	
2.	MKN_{IP} – maksymalna kwota, jaka może być należna od danej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy, obliczona w sposób określony w § 5 ust. 2	
3.	O_{IPP} – suma opłat, o których mowa w § 2 i 3, uiszczonych przez wszystkie małe instytucje płatnicze w danym roku kalendarzowym *	
4.	KN_{IPP} – wysokość kosztów nadzoru w danym roku kalendarzowym *	
5.	KWN_{IP} – kwota wpłaty na pokrycie kosztów nadzoru należnej od danej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy (kwota obliczona zgodnie z wzorem: $KWN_{IP} = \frac{MKN_{IP} * (KN_{IPP} - O_{IPP})}{MKN_{IPP}}$; jeżeli kwota KWN_{IP} jest wyższa niż kwota MKN_{IP} należy wpisać kwotę MKN_{IP})	
6.	Suma zaliczek wpłaconych przez daną małą instytucję płatniczą za dany rok kalendarzowy	

7.	Niedopłata (kwota z poz. 5 pomniejszona o kwotę z poz. 6; jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać „0”)	
8.	Nadpłata (kwota z poz. 6 pomniejszona o kwotę z poz. 5; jeżeli różnica jest liczbą ujemną, należy wpisać „0”) Zwrot na podany poniżej rachunek bankowy małej instytucji płatniczej:	

*Dane ogłaszane w formie komunikatu Przewodniczącego KNF w Dzienniku Urzędowym KNF.

.....
Data realizacji przelewu kwoty z poz. 7

Sporządził: ¹⁾

Zatwierdził: ²⁾

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby sporządzającej informację)

.....
(imię i nazwisko oraz numer telefonu
osoby zatwierdzającej informację)

.....
(pieczętka i podpis)

.....
(pieczętka i podpis)

¹⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby sporządzającej; podpis tej osoby nie jest wymagany.

²⁾ W przypadku składania informacji w postaci dokumentu elektronicznego wskazuje się imię i nazwisko osoby zatwierdzającej, a dokument zostaje podpisany przez tę osobę podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP lub bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu.

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 117w ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...), zwanej dalej „ustawą upoważniającą” lub „ustawą”, upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia terminów uiszczania, wysokości i sposobu obliczania wpłat z tytułu nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi.

Wytyczne zawarte w art. 117w ust. 3 ustawy upoważniającej nakazują wydanie przepisów wykonawczych przy uwzględnieniu charakteru czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia opłat i z zapewnieniem skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru i opłat nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Zgodnie z art. 117t działalność w charakterze małej instytucji płatniczej podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego na zasadach określonych w tej ustawie oraz w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Zgodnie z brzmieniem art. 19 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, wydatki stanowiące koszty działalności KNF i Urzędu KNF, w wysokości określonej w ustawie budżetowej są pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane w wysokości i na zasadach określonych w przepisach odrębnych. W odniesieniu do małych instytucji płatniczych przepisy te zawarte są w art. 117w ustawy upoważniającej.

Projektowane rozporządzenie (§ 3 ust. 1) wyznacza stawkę na poziomie dozwolonego ustawowo maksimum, tj. w wysokości 0,025%, przy czym – stosownie do przepisów ustawy upoważniającej – wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, wyliczana będzie od wartości obrotów związanych ze świadczeniem przedmiotowych usług.

Ustalenie wysokości opłat oraz stawki na proponowanym poziomie jest niezbędne ze względu na szacowaną wielkość uzyskanych z tego tytułu środków w zestawieniu z kosztami, na pokrycie których środki te mają być przeznaczone. Koszty nadzoru będą związane przede wszystkim z poniesieniem kosztów utworzenia i utrzymywania dodatkowych etatów w urzędzie obsługującym Komisję Nadzoru Finansowego oraz nakładem pracy organu nadzoru, jaki jest związany z dokonywaniem wskazanych czynności. Ze względu na brak miarodajnych danych o sektorze, który ma zostać objęty nadzorem (zarówno o liczbie

podmiotów nadzorowanych, jak i o wysokości osiągniętych przez nie obrotów) nie można z obecnej perspektywy oszacować dochodów budżetu państwa z tytułu dokonywanych przez małe instytucje płatnicze wpłat z tytułu kosztów nadzoru oraz opłat z tytułu niektórych rozstrzygnięć lub dokonania niektórych czynności o charakterze materialno-technicznym. Uzasadnia to konieczność ustalenia wskaźnika wpłat i opłat w maksymalnej wysokości dopuszczonej ustawą. Należy jednakże zastrzec, że w ostatecznym rozliczeniu dokonywanym w kolejnym roku kalendarzowym, podmioty nadzorowane są obciążane rzeczywistymi kosztami nadzoru limitowanymi ustawą budżetową, a kwoty przewyższające te koszty podlegają zwrotowi. Ewentualną korektę wysokości stawki można będzie dokonać po pierwszym roku budżetowym funkcjonowania ustawy, kiedy dostępne będą zarówno dane o kosztach nadzoru, jak i dane o strukturze rynku usług płatniczych w segmencie instytucji płatniczych. Jednocześnie nawet przy maksymalnie ukształtowanych stawkach obciążenia dla poszczególnych małych instytucji płatniczych nie powinny być nadmierne, kształtują się bowiem na poziomie 250 zł od każdego 1 000 000 złotych obrotu (albo niższym w przypadku określonych w ustawie niektórych kategorii usług płatniczych).

Wzór obliczenia należnej od danej małej instytucji płatniczej wpłaty określony został w § 1. Pozwala on na proporcjonalne rozliczenie kosztów pomiędzy poszczególnymi małymi instytucjami płatniczymi w odniesieniu do rzeczywiście poniesionych w danym roku kosztów nadzoru.

Projektowane rozporządzenie, analogicznie do regulacji odnoszących się do wpłat z tytułu kosztów nadzoru wnoszonych przez banki, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz powszechne towarzystwa emerytalne, wprowadza zaliczkowy sposób uiszczania należnych wpłat. Zmniejsza to bieżące obciążenia finansowe małych instytucji płatniczych i odpowiada sukcesywnemu charakterowi ponoszenia kosztów działalności przez KNF (koszty działalności KNF pokrywane są z kolejnych transz wypłacanych z budżetu państwa). Dla wyeliminowania możliwych wątpliwości wprowadzono przepisy (§ 3) określające sposób obliczenia i terminy wpłaty pierwszej zaliczki dla małych instytucji płatniczych rozpoczynających działalność, co jest związane przede wszystkim z tym, że mała instytucja płatnicza, która rozpoczyna działalność, nie może za podstawę wyliczenia należnej zaliczki przyjąć dotychczasowych obrotów z ostatnich sześciu miesięcy. Z kolei dla uporządkowania procesu informowania KNF o podstawie wpłacanych zaliczek i ułatwienia sporządzania tej informacji przez małe instytucje płatnicze wprowadzono wzory takich informacji (§ 5).

Rozporządzenie w § 6 ust. 1 przewiduje możliwość wstrzymania wpłat zaliczek w przypadku gdy kwota uiszczonych zaliczek za kolejne półrocze danego roku będzie przewyższać kwotę

prognozowanych dochodów na pokrycie zaplanowanych wydatków z tytułu kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF nad instytucjami płatniczymi (tj. maksymalną kwotę, jaka może być wydatkowana przez KNF z tego tytułu). Jest to rozwiązanie, które funkcjonuje także w odniesieniu do wpłat na pokrycie kosztów nadzoru dokonywanych przez banki, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz powszechne towarzystwa emerytalne – zwalnia to podmioty z obowiązku wnoszenia wpłat, które podlegałyby zwrotowi w wyniku rozliczenia rocznego. Nowym rozwiązaniem jest ogłaszanie tej informacji w formie komunikatu Przewodniczącego KNF w Dzienniku Urzędowym KNF. Ogłoszenie w formie komunikatu zapewnia formalny charakter tej informacji i daje pewność prawną w zakresie braku obowiązku wpłaty zaliczki. Rozliczenie roczne (§ 6) dokonywane jest w oparciu o dane o rzeczywistych kosztach nadzoru nad instytucjami płatniczymi oraz łącznej kwocie zaliczek należnych od wszystkich małych instytucji płatniczych, ustalanej w oparciu o łączną wartość transakcji płatniczych wykonanych w danym roku kalendarzowym będącym przedmiotem rozliczenia przez wszystkie małe instytucje płatnicze, w tym także obrotów związanych ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy. Dane te są dostępne dopiero po zakończeniu roku, po uzyskaniu stosownych danych od instytucji płatniczych oraz ustaleniu kosztów nadzoru przypadających na instytucje płatnicze. Terminy przewidziane w rozporządzeniu zostały dostosowane do dostępności tych danych. Sposób rozliczania zaliczek wnoszonych przez instytucje płatnicze oparty został na samoobliczeniu dokonywanym przez każdą małą instytucję płatniczą i złożeniu odpowiedniej deklaracji. Stosownie do przepisów działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, które zgodnie z przepisem wprowadzanym ustawą o usługach płatniczych jako zmiana art. 19 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, będą miały zastosowanie do wpłat z tytułu kosztów nadzoru, ustalanie należności przez organ nadzoru (działający w tym przypadku jako organ podatkowy) wymagałoby formy decyzji administracyjnej, a to generowałoby duże obciążenia dla służb finansowo-księgowych UKNF i w zbędny sposób formalizowało proces rozliczania zwiększając także jego czasochłonność.

Rozwiązanie oparte na składaniu deklaracji pozwala na wszczynanie postępowania i wydawanie decyzji tylko w przypadkach gdy organ nadzoru nie będzie zgadzał się z prawidłowością rozliczenia dokonanego samodzielnie przez podmiot. Ponieważ samoobliczenie należności – a więc ustalenie ewentualnej nadpłaty bądź niedopłaty – oparte jest na danych, które ustala KNF na podstawie posiadanych informacji, w rozporządzeniu przewidziano, że dane te będą ogłaszane w sposób formalny, w drodze komunikatu Przewodniczącego KNF ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym KNF. Wskazane

w przepisach projektowanego rozporządzenia terminy odpowiadają możliwości uzyskania przez KNF danych w zakresie rzeczywistych kosztów nadzoru oraz łącznej wartości transakcji płatniczych wykonanych przez wszystkie instytucje płatnicze w danym roku – są to bowiem wielkości ustalane po zakończeniu roku, którego dotyczą.

Przepis końcowy, zawarty w § 11 przewiduje, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepis wykonawczy, który ma być wydany na jego podstawie, jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Celem rozporządzenia jest określenie metody obliczania wysokości funduszy własnych małych instytucji płatniczych. Podmioty te zostały objęte nadzorem ostrożnościowym, który nakłada na nie wymogi kapitałowe, w tym posiadanie funduszy własnych w określonej wysokości uzależnionej od zakresu świadczonych usług oraz skali prowadzonej działalności. Rozporządzenie zostanie wydane po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Rozwoju i Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony na stronie rządowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie wpływają na działalność mikroprzedsiębiorców, małych

i średnich przedsiębiorców zgodnie z art. 103 pkt 1a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Kwiatkowski, michal.kwiatkowski@mf.gov.pl, tel. 22 694 30 81</p>	<p>Data sporządzenia 19 grudnia 2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 117w ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2003, z 2018 r. poz. 62 i ...), zwanej dalej „ustawą upoważniającą” lub „ustawą”, upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia terminów uiszczenia, wysokości i sposobu obliczania wpłat z tytułu nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, a także sposobów i terminy rozliczenia tych wpłat. Wytyczne zawarte w art. 117w ust. 3 ustawy upoważniającej nakazują wydanie przepisów wykonawczych przy uwzględnieniu charakteru czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia opłat i z zapewnieniem skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru i opłat nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wiąże się bezpośrednio z implementacją Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wytyczne zawarte w art. 117w ust. 3 ustawy upoważniającej nakazują wydanie przepisów wykonawczych przy uwzględnieniu charakteru czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia opłat i z zapewnieniem skuteczności sprawowanego nadzoru, mając zarazem na względzie, aby wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru i opłat nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Projektowane rozporządzenie (§ 3 ust. 1) wyznacza stawkę na poziomie dozwolonego ustawowo maksimum, tj. w wysokości 0,025%, przy czym – stosownie do przepisów ustawy upoważniającej – wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, wyliczana będzie od wartości obrotów związanych ze świadczeniem przedmiotowych usług. Ustalenie wysokości opłat oraz stawki na proponowanym poziomie jest niezbędne ze względu na szacowaną wielkość uzyskanych z tego tytułu środków w zestawieniu z kosztami, na pokrycie których środki te mają być przeznaczone. Koszty nadzoru będą związane przede wszystkim z poniesieniem kosztów utworzenia i utrzymywania dodatkowych etatów w urzędzie obsługującym Komisję Nadzoru Finansowego oraz nakładem pracy organu nadzoru, jaki jest związany z dokonywaniem wskazanych czynności.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	34	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Banki spółdzielcze	558	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
BGK	1	Wyszukiwarka podmiotów KNF	
Oddziały instytucji kredytowych EOG	29	Wyszukiwarka podmiotów KNF	

SKOK	47	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
Krajowe instytucje płatnicze	43	Rejestr Usług Płatniczych KNF	
KNF	1		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu rozporządzenia. Projekt rozporządzenia był przedmiotem opiniowania i konsultacji publicznych. Projekt został przekazany do Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Krajowej Izby Rozliczeniowej, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności, Fundacji Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego.

Stanowisko przedstawione przez Narodowy Bank Polski oraz Kasę Krajową w toku konsultacji publicznych i opiniowania będzie równoznaczne z zasięgnięciem opinii, o której mowa w art. 3a ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	<p>Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się z koniecznością poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa. Jednocześnie nie przewiduje się zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>W związku z objęciem działalności małych instytucji płatniczych nadzorem KNF i wprowadzeniu regulacji zapewniającej pokrywanie kosztów nadzoru z wpłat dokonywanych przez podmioty nadzorowane odpowiedniemu zwiększeniu ulega strona dochodowa i wydatkowa budżetu państwa w części Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Wzrost wydatków budżetowych związanych z nadzorem nad instytucjami płatniczymi będzie rekompensowany przez wzrost dochodów z wpłat wnoszonych z tego tytułu. przez podmioty nadzorowane. Analogicznie do regulacji odnoszących się do wpłat z tytułu kosztów nadzoru ponoszonych przez inne podmioty działające na rynku finansowym, projektowane rozporządzenie wprowadza zaliczkowy sposób uiszczania należnej składki, co odpowiada sukcesywnemu charakterowi ponoszenia kosztów działalności przez KNF (koszty działalności KNF pokrywane są z kolejnych transz wypłacanymi z budżetu państwa).</p> <p>Projektowane rozporządzenie ustala mechanizm finansowania realizacji zadań Komisji Nadzoru Finansowego wynikający z ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, polegający na pokrywaniu kosztów nadzoru z wpłat dokonywanych przez podmioty</p>
---------------------	---

	<p>nadzorowane.</p> <p>Ze względu na brak miarodajnych danych o sektorze, który ma zostać objęty nadzorem (zarówno o liczbie podmiotów nadzorowanych, jak i o wysokości osiągniętych przez nie obrotów) nie można z obecnej perspektywy oszacować dochodów budżetu państwa z tytułu dokonywanych przez małe instytucje płatnicze wpłat z tytułu kosztów nadzoru oraz opłat z tytułu niektórych rozstrzygnięć lub dokonania niektórych czynności o charakterze materialno-technicznym. Uzasadnia to konieczność ustalenia wskaźnika wpłat i opłat w maksymalnej wysokości dopuszczonej ustawą. Należy jednakże zastrzec, że w ostatecznym rozliczeniu dokonywanym w kolejnym roku kalendarzowym, podmioty nadzorowane są obciążane rzeczywistymi kosztami nadzoru limitowanymi ustawą budżetową, a kwoty przewyższające te koszty podlegają zwrotowi. Ewentualną korektę wysokości stawki można będzie dokonać po pierwszym roku budżetowym funkcjonowania ustawy, kiedy dostępne będą zarówno dane o kosztach nadzoru, jak i dane o strukturze rynku usług płatniczych w segmencie instytucji płatniczych. Jednocześnie nawet przy maksymalnie ukształtowanych stawkach obciążenia dla poszczególnych małych instytucji płatniczych nie powinny być nadmierne, kształtują się bowiem na poziomie 250 zł od każdego 1 000 000 złotych obrotu (albo niższym w przypadku określonych w ustawie niektórych kategorii usług płatniczych).</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.</p> <p>Projektowane rozporządzenie nakłada na małe instytucje płatnicze obowiązek dokonywania wpłat na pokrycie kosztów nadzoru, jednakże nie będzie to miało istotnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Dodatkowo obciążenia obejmą wszystkie podmioty prowadzące ten rodzaj działalności; analogiczne bądź zbliżone obciążenia związane z ponoszeniem kosztów nadzoru nałożone są także na inne kategorie podmiotów prowadzących działalność na rynku finansowym.</p>
---	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary, o których mowa w pkt 10.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi wraz z jego wejściem w życie.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana w toku bieżących czynności wykonywanych przez Komisje Nadzoru Finansowego.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	